

ENSIMMÄINEN MOOSEKSEN KIRJA (GENESIS)

ALKUHISTORIA, 1 – 5

Luominen

1 ¹ Alussa Jumala loi taivaat ja maan. ² Maa oli autio ja tyhjä, ja syvyyden yllä oli pimeys. Jumalan Henki liikkui vetten päällä. ³ Jumala sanoi: "Tulkoon valo", ja valo tuli. ⁴ Jumala näki, että valo oli hyvä, ja Jumala erotti toisistaan valon ja pimeyden. ⁵ Jumala nimesi valon päiväksi, ja pimeyden hän nimesi yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, ensimmäinen päivä oli mennyt.

⁶ Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanavaruus vesien välille erottamaan vedet toisistaan." ⁷ Ja Jumala teki taivaanavaruuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanavaruuden alapuolella, niistä vesistä, jotka olivat taivaanavaruuden yläpuolella. Näin tapahtui. ⁸ Jumala nimesi avaruuden taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, toinen päivä oli mennyt.

⁹ Jumala sanoi: "Kerääntykööt taivaan alla olevat vedet yhteen paikkaan, ja tulkoon kuiva alue näkyviin." Näin myös tapahtui. ¹⁰ Jumala nimesi kuivan alueen maaksi, ja vesien kerääntymispaikan hän nimesi mereksi. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. ¹¹ Jumala sanoi: "Versokoon maa vihan-taa, siementä tekeviä ruohoja ja hedelmäpuita, jotka kantavat maan päällä lajiensa mukaista hedelmää, jossa on niiden siemen." Näin myös tapahtui. ¹² Maa tuotti vihantaa: ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan ja puita, jotka kantoivat lajiensa mukaista hedelmää, jossa oli niiden siemen. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. ¹³ Tuli ilta ja tuli aamu, kolmas päivä oli mennyt.

¹⁴ Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanavaruuteen valonlähteitä erottamaan päivän yöstä. Olkoot ne merkkeinä osoittamassa määraaikoja, päiviä ja vuosia, ¹⁵ ja olkoot ne taivaanavaruudessa valonlähteinä valaisemassa maata." Näin myös tapahtui. ¹⁶ Jumala teki kaksi suurta valonlähdettä, suuremman valonlähteen hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet. ¹⁷ Jumala pani ne taivaanavaruuteen valaisemaan maata, ¹⁸ hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon ja pimeyden toisistaan. Jumala näki, että niin oli hyvä. ¹⁹ Tuli ilta ja tuli aamu, neljäs päivä oli mennyt.

²⁰ Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lennelkööt linnut taivaanavaruudessa maan yllä." ²¹ Niin Jumala loi suuret merieläimet ja

kaikki elävät, liikkuvat olennot, joita vilisee vesissä, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Jumala näki, että niin oli hyvä. ²² Jumala siunasi ne sanoen: “Olkaa hedelmällisiä, lisääntykää ja täyttäkää merten vedet, ja linnut lisääntyköt maan päällä.” ²³ Tuli ilta ja tuli aamu, viides päivä oli mennyt.

²⁴ Jumala sanoi: “Tuottakoon maa eläviä olentoja lajiensa mukaan, karjaeläimiä, pikkueläimiä ja villieläimiä lajiensa mukaan.” Näin myös tapahtui. ²⁵ Jumala teki villieläimet lajiensa mukaan, karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki maan pikkueläimet lajiensa mukaan. Jumala näki, että niin oli hyvä.

²⁶ Jumala sanoi: “Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme. Hallitkoot he meren kaloja, taivaan lintuja ja karjaeläimiä, koko maata ja kaikkia maan päällä liikkuvia pikkueläimiä.” ²⁷ Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. ²⁸ Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: “Olkaa hedelmällisiä, lisääntykää, täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Teidän vallassanne olkoot meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.”

²⁹ Jumala sanoi: “Katso, minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit kaikkialla maan päällä ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä. Olkoot ne teille ravinnoksi. ³⁰ Kaikille villieläimille, taivaan linnuille ja maassa liikkuville pikkueläimille, joissa on elävä sielu, minä annan ravinnoksi kaikenlaiset vihreät kasvit.” Näin myös tapahtui. ³¹ Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä oli tehnyt, ja näki, että se oli erittäin hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, kuudes päivä oli mennyt.

2 ¹ Niin tulivat valmiiksi taivaat ja maa kaikkine joukkoineen. ² Seitsemäntenä päivänä Jumala sai valmiiksi tekemänsä työn, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään, jonka oli tehnyt. ³ Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska silloin hän lepäsi kaikesta luomistyöstään.

⁴ Nämä olivat taivaan ja maan luomisen vaiheet.

Ihminen paratiisissa

Siihen aikaan, kun Herra Jumala teki maan ja taivaat, ⁵ maan päällä ei ollut vielä yhtäkään pensasta eikä kedolla kasvanut mitään kasveja, koska Herra Jumala ei ollut vielä antanut sataa maan päälle. Ei myöskään ollut vielä ihmistä viljelemässä maata. ⁶ Mutta maasta nousi sumua, joka kasteli koko maan pinnan. ⁷ Sitten Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu.

⁸ Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli muovannut. ⁹ Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun ja myös hyvän- ja pahantiedon puun.

¹⁰ Eedenistä lähti virta, joka kasteli puutarhan, ja se jakaantui sieltä neljäksi haaraksi. ¹¹ Ensimmäisen nimi on Piison. Se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa. ¹² Sen maan kultaa on hyvää, ja siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyksi-kiveä. ¹³ Toisen virran nimi on Giihon. Se kiertää koko Kuusin maan. ¹⁴ Kolmannen virran nimi on Hiddekel. Se virtaa Assurin itäpuolitse. Neljäs virta on Euftrat.

¹⁵ Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta. ¹⁶ Ja Herra Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: ”Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista, ¹⁷ mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet.”

¹⁸ Herra Jumala sanoi: ”Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.” ¹⁹ Kun Herra Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän toi ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokainen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihminen sille antoi. ²⁰ Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille taivaan linnuille ja villieläimille. Aadamille ei kuitenkaan löytynyt sopivaa apua.

²¹ Silloin Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen, otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla. ²² Ja Herra Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta, jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo. ²³ Mies sanoi: ”Tässä on nyt luo minun luustani ja liha minun lihastani. Tätä on kutsuttava miehettäreksi, sillä miehestä hänet on otettu.” ²⁴ Sen vuoksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja liittyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.

²⁵ He olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteet häpeää.

Syntiinlankeemus

3 ¹ Mutta käärme oli ovelin kaikista villieläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: ”Onko Jumala todella sanonut: ’Älkää syökö mistään puutarhan puusta?’” ² Nainen vastasi käärmeelle: ”Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. ³ Vain sen puun hedelmästä,

joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: "Älkää syökö siitä älkääkös koskeko siihen, ettette kuolisi." ⁴ Käärme vastasi naiselle: "Ette te suinkaan kuole, ⁵ vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan."

⁶ Nainen näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli nautinto silmille ja houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. Niinpä hän otti sen hedelmiä ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi. ⁷ Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

⁸ He kuuluivat Herran Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa päivän viiletessä. Silloin mies ja hänen vaimonsa piiloutuivat Herran Jumalan kasvojen edestä puutarhan puiden sekaan. ⁹ Mutta Herra Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: "Missä sinä olet?" ¹⁰ Mies vastasi: "Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin." ¹¹ Herra sanoi: "Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?" ¹² Mies vastasi: "Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin." ¹³ Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: "Mitä oletkaan tehnyt!" Nainen vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin."

Kirotun synnin seurauksena

¹⁴ Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi. ¹⁵ Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Naisen siemen murskaa sinun pääsi, ja sinä isket häntä kantapäähän."

¹⁶ Naiselle Jumala sanoi: "Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnyttät lapsia. Mieheesi sinä tunnet halua, ja hän on hallitseva sinua."

¹⁷ Miehelle Jumala sanoi: "Koska kuuntelit vaimosi puhetta ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, maa on kirottu sinun vuoksesi. Vainaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä. ¹⁸ Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä kedon ruohoja. ¹⁹ Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu. Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava."

Karkotus paratiisista

²⁰ Mies antoi vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä oli tuleva kaikkien ihmisten äiti. ²¹ Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen vaatteet nahkasta ja puki heidät niihin. ²² Herra Jumala sanoi: "Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Kun hän ei nyt vain ojentaisi kättään, ottaisi ja söisi myös elämän puusta ja eläisi ikuisesti!" ²³ Niin Herra Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu. ²⁴ Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä.

Kain ja Abel

4 ¹ Mies yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Eeva sanoi: "Minä olen saanut pojan Herran avulla." ² Vielä hän synnytti Kainille veljen, Aabelin. Aabelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä.

³ Jonkin ajan kuluttua Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle. ⁴ Myös Aabel toi uhrin. Hänen uhrinsa oli lauman esikoisista ja niiden rasvoista. Herra katsoi armollisesti Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen, ⁵ mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät. ⁶ Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet?" ⁷ Eikö ole niin, että jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et, synti väijyy ovella. Se haluaa sinut valtaansa, mutta hallitse sinä sitä!"

⁸ Kain sanoi veljelleen Aabelille: "Lähdetään kedolle." Heidän ollessaan kedolla Kain hyökkäsi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet. ⁹ Silloin Herra kysyi Kainilta: "Missä on veljesi Aabel?" Kain vastasi: "En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?" ¹⁰ Herra sanoi: "Mitä oletkaan tehnyt! Veljesi veri huutaa minulle maasta!" ¹¹ Nyt sinä olet kirottu, ja sinut karkotetaan tältä maalta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi. ¹² Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle satoaan. Sinusta tulee harhaileva pakolainen."

¹³ Kain vastasi Herralle: "Minun syyllisyyteni on liian raskas kantaa." ¹⁴ Kun sinä nyt karkotat minut viljavilta mailta, minun täytyy piiloutua kasvojesi edestä. Minusta tulee harhaileva pakolainen, ja kuka ikinä minut kohtaa, tappaa minut." ¹⁵ Herra sanoi hänelle: "Sille, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti." Sitten Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka

hänet kohtaa, tappaisi häntä. ¹⁶ Niin Kain lähti pois Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, Eedenistä itään.

Kainin jälkeläiset

¹⁷ Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Kain rakensi kaupungin ja antoi sille nimen poikansa Hanokin mukaan. ¹⁸ Hanokille syntyi Iirad, Iiradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, ja Metusaelille syntyi Lemek. ¹⁹ Lemek otti itselleen kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Aada ja toisen Silla. ²⁰ Aada synnytti Jaabalin, josta tuli teltoissa asuvien karjankasvattajien kantaisä. ²¹ Jaabalin veljen nimi oli Juubal, ja hänestä tuli kaikkien lyyraa ja huilua soittavien kantaisä. ²² Myös Silla sai lapsen, Tuubal-Kainin, josta tuli kaikenlaisten vaski- ja rauta-aseiden takoja. Tuubal-Kainin sisar oli Naema. ²³ Lemek sanoi vaimoilleen: ”Aada ja Silla, kuulkaa ääntäni, te Lemekin vaimot, ottakaa korviinne puheeni! Miehen olen tappanut haavastani ja nuorukaisen mustelmastani. ²⁴ Sillä Kain kostetaan seitsenkertaisesti mutta Lemek seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.”

Seet ja Enos

²⁵ Adam yhtyi taas vaimoonsa. Tämä synnytti pojan, antoi hänelle nimen Seet ja sanoi: ”Jumala on suonut minulle toisen pojan Aabelin sijaan, jonka Kain tappoi.” ²⁶ Seetillekin syntyi poika, ja hän antoi tälle nimen Enos. Tuohon aikaan ruvettiin huutamaan avuksi Herran nimeä.

Aadamin jälkeläiset

5 ¹ Tämä on Aadamin sukuluettelo. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen. ² Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi, siunasi heidät ja antoi heille nimen ihminen sinä päivänä, jona hän loi heidät.

³ Kun Adam oli elänyt 130 vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen näköisensä, ja hän antoi tälle nimen Seet. ⁴ Adam eli Seetin syntymän jälkeen 800 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ⁵ Aadamin koko elinaika oli 930 vuotta. Sitten hän kuoli.

Seetin jälkeläiset

⁶ Kun Seet oli elänyt 105 vuotta, hänelle syntyi Enos. ⁷ Enoksen syntymän jälkeen Seet eli 807 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ⁸ Seetin koko elinaika oli 912 vuotta. Sitten hän kuoli.

⁹ Kun Enos oli elänyt 90 vuotta, hänelle syntyi Keenan. ¹⁰ Keenanin syntymän jälkeen Enos eli 815 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹¹ Enoksen koko elinaika oli 905 vuotta. Sitten hän kuoli.

¹² Kun Keenan oli elänyt 70 vuotta, hänelle syntyi Mahalalel. ¹³ Keenan eli Mahalalelin syntymän jälkeen 840 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹⁴ Keenanin koko elinaika oli 910 vuotta. Sitten hän kuoli.

¹⁵ Kun Mahalalel oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Jered. ¹⁶ Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli 830 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹⁷ Mahalalelin koko elinaika oli 895 vuotta. Sitten hän kuoli.

¹⁸ Kun Jered oli elänyt 162 vuotta, hänelle syntyi Hanok. ¹⁹ Jered eli Hanokin syntymän jälkeen 800 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ²⁰ Jeredin koko elinaika oli 962 vuotta. Sitten hän kuoli.

²¹ Kun Hanok oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Metuselah. ²² Metuselahin syntymän jälkeen Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä 300 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ²³ Hanokin koko elinaika oli 365 vuotta. ²⁴ Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois.

²⁵ Kun Metuselah oli elänyt 187 vuotta, hänelle syntyi Lemek. ²⁶ Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen 782 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ²⁷ Metuselahin koko elinaika oli 969 vuotta. Sitten hän kuoli.

²⁸ Kun Lemek oli elänyt 182 vuotta, hänelle syntyi poika. ²⁹ Hän antoi pojalle nimen Nooa ja sanoi: "Hän lohduttaa meitä, kun teemme työtä ja näemme vaivaa viljellessämme maata, jonka Herra on kironnut." ³⁰ Nooan syntymän jälkeen Lemek eli 595 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ³¹ Lemekin koko elinaika oli 777 vuotta. Sitten hän kuoli.

³² Kun Nooa oli elänyt 500 vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jaafet.

VEDENPAISUMUS SYNNIN SEURAUKSENA, 6 – 11

Ihmissuvun turmelus

6 ¹ Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, ² Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat itselleen vaimoikseen kaikki, jotka parhaiksi katsoivat. ³ Silloin Herra sanoi: "Minun Henkeni ei vallitse ihmisessä ikuisesti, koska hän on vain lihaa. Olkoon siis hänen aikansa 120 vuotta." ⁴ Siihen aikaan ja myöhemminkin maan päällä oli jättiläisiä, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Nämä olivat noita muinaisajan sankareita, kuuluisia miehiä.

⁵ Mutta Herra näki, että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset ja taipumukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat. ⁶ Silloin Herra katui, että oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja hänen sydämensä tuli murheelliseksi. ⁷ Herra sanoi: “Minä pyyhin pois maan päältä ihmisen, jonka olen luonut. Minä hävitän ihmiset ja eläimet, myös pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.” ⁸ Nooa sai kuitenkin armon Herran silmissä.

⁹ Nämä ovat Nooan suvun vaiheet. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies, ja hän vaelsi Jumalan yhteydessä. ¹⁰ Nooalle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jaafet. ¹¹ Mutta maa oli turmeltunut Jumalan edessä ja tullut täyteen väkivaltaa. ¹² Kun Jumala katsoi maata, hän näki, että se oli turmeltunut, sillä kaikki liha maan päällä oli turmellut vaelluksensa.

Nooan arkki

¹³ Jumala sanoi Nooalle: “Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on ihmisten vuoksi tullut täyteen väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan. ¹⁴ Tee itsellesi arkki goofer-puusta. Tee arkki täyteen koppeja ja sivele se maapiellä sisältä ja ulkoa. ¹⁵ Sinun on tehtävä se näin: Arkin pituuden tulee olla 300 kyynärää, leveyden 50 kyynärää ja korkeuden 30 kyynärää. ¹⁶ Tee arkkiin valoaukko, tee se ylhäältä katsoen kyynärän korkeudelle ja sijoita ovi arkin kylkeen. Tee arkkiin kolme kerrosta, alimmainen, toinen ja kolmas. ¹⁷ Katso, minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken lihan, jossa on elämän henki. Silloin maan päällä kaikki menehtyy. ¹⁸ Mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun on mentävä poikiesi, vaimosi ja poikiesi vaimojen kanssa arkkiin ¹⁹ ja vietävä sinne kaksi kutakin lajia kaikista eläimistä, kaikesta lihasta, säilyttääksesi ne hengissä kanssasi. Niitä tulee olla uros ja naaras. ²⁰ Luoksesi tulee lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan ja kaikkia maan pikkueläimiä lajiensa mukaan, kaksi kustakin lajista, että ne säilyisivät hengissä. ²¹ Hanki itsellesi kaikenlaista syötäväksi kelpaavaa ravintoa ja kookoa sitä talteen niin paljon, että se riittää ruuaksi sinulle ja niille kaikille.” ²² Nooa teki kaiken aivan niin kuin Jumala oli käsenyt hänen tehdä.

Vedenpaisumus

7 ¹ Sitten Herra sanoi Nooalle: “Mene arkkiin, sinä ja koko perheesi, sillä sinut minä olen havainnut tässä sukupolvessa vanhurskaaksi edessäni. ² Ota luoksesi kaikista puhtaista eläimistä seitsemän urosta ja seitsemän naarasta, mutta epäpuhtaista eläimistä ota kaksi, uros ja naaras. ³ Ota myös

seitsemän paria taivaan lintuja, uroksia ja naaraita, että niiden siemen säilyisi elossa kaikkialla maan päällä. ⁴ Seitsemän päivän kuluttua minä näet annan sataa maan päälle 40 päivää ja 40 yötä ja pyyhin maan päältä pois kaikki tekemäni olennot.” ⁵ Nooa teki aivan niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

⁶ Nooa oli 600 vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli maan päälle. ⁷ Hän meni arkkiin yhdessä poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa vedenpaisumusta pakoon. ⁸ Puhtaita eläimiä, epäpuhtaita eläimiä, lintuja ja kaikkia maassa liikkuvia pikkueläimiä ⁹ meni Nooan luo arkkiin pareittain, uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut. ¹⁰ Seitsemän päivän kuluttua vedenpaisumus tuli maan päälle.

¹¹ Sinä vuonna, jona Nooa täytti 600 vuotta, vuoden toisena kuukautena, kuukauden 17. päivänä, kaikki suuren syvyyden lähteet puhkesivat ja taivaan ikkunat aukenivat. ¹² Silloin tuli maan päälle sade, jota kesti 40 päivää ja 40 yötä. ¹³ Juuri tuona päivänä Nooa, Nooan pojat Seem, Haam ja Jaafet sekä Nooan vaimo ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät yhdessä arkkiin. ¹⁴ Heidän kanssaan menivät lajeittain myös kaikki villieläimet, kaikki karjaeläimet, kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maan päällä, ja kaikki suuret ja pienet linnut lajiensa mukaan, kaikki siivekkäät. ¹⁵ Ne menivät Nooan luo arkkiin pareittain, kaikki liha, kaikki, joissa oli elämän henki. ¹⁶ Kaikesta lihasta meni sisälle uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut, ja Herra sulki arkin oven Nooan jälkeen.

¹⁷ Silloin tuli vedenpaisumus maan päälle 40 päivän aikana. Vedet lisääntyivät ja nostivat arkin, ja se kohosi korkealle maasta. ¹⁸ Vedet saivat vallan ja lisääntyivät suuresti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla. ¹⁹ Vedet nousivat maan päällä yhä enemmän, niin että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peittyivät. ²⁰ Vesi nousi 15 kyynärää vuorten yläpuolelle, niin että ne peittyivät. ²¹ Silloin kaikki liha, joka liikkui maan päällä, menehtyi: linnut, karjaeläimet, villieläimet, kaikki maassa vilistävät pikkueläimet ja myös kaikki ihmiset. ²² Kaikki, joissa oli elämän henkäys ja jotka elivät kuivalla maalla, kuolivat. ²³ Näin Herra pyyhkäisi pois kaikki olennot maan päältä, sekä ihmiset että karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut. Ne pyyhittiin pois maan päältä. Vain Nooa ja ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa, jäivät henkiin. ²⁴ Maa oli veden vallassa 150 päivää.

8 ¹ Jumala muisti Nooaa ja kaikkia villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Jumala pani tuulen puhaltamaan yli maan, ja vesi alkoi laskeutua. ² Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat sulkeutuivat, ja

sade taivaasta tyrehtyi. ³ Vesi väheni vähenemistään maan päältä, ja 150 päivän kuluttua vesi oli vähentynyt niin paljon, ⁴ että arkki pysähtyi Araratin vuorille seitsemännen kuukauden 17. päivänä. ⁵ Vesi väheni vähenemistään 10. kuukauteen asti, ja 10. kuukauden ensimmäisenä päivänä vuorten huiput tulivat näkyviin.

⁶ Kun vielä 40 päivää oli kulunut, Nooa avasi arkkiin tekemänsä ikkunan ⁷ ja päästi ulos korpin. Se lenteli edestakaisin, kunnes vesi oli kuivunut maan päältä. ⁸ Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, oliko vesi vähentynyt maan päältä. ⁹ Kyyhkynen ei kuitenkaan löytänyt lepopaikkaa jaloilleen vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa. Nooa ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin. ¹⁰ Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja lähetti uudelleen kyyhkysen arkista. ¹¹ Kyyhkynen tuli hänen luokseen illalla, ja sen nokassa oli tuore öljypuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vesi oli käynyt vähiin maan päällä. ¹² Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja päästi sitten kyyhkysen, eikä se enää palannut hänen luokseen.

¹³ Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sinä vuonna, jona Nooa täytti 601 vuotta, vesi oli kuivunut maan päältä. Silloin Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuiva. ¹⁴ Toisen kuukauden 27. päivänä maa oli täysin kuivunut.

Nooan uhri

¹⁵ Silloin Jumala sanoi Nooalle: ¹⁶ "Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot sinun kanssasi. ¹⁷ Vie mukanasasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha: linnut, karjaeläimet ja maassa liikkuvat pikkueläimet. Vilisköön niitä maassa, olkoot ne hedelmällisiä ja lisääntykööt maan päällä." ¹⁸ Niin Nooa lähti ulos mukanaan poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot ¹⁹ sekä kaikki villieläimet, pikkueläimet ja linnut. Kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, lähtivät arkista suvuittain.

²⁰ Sitten Nooa rakensi alttarin Herralle. Hän otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla. ²¹ Kun Herra tunsu suloisen tuoksun, hän ajatteli sydämessään: "Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmisen sydämen taipumukset ovat pahat hänen nuoruudestaan saakka. Minä en koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niin kuin nyt olen tehnyt. ²² Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä leikkuu, ei kylmä eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö."

Jumala tekee liiton Nooan kanssa

9¹Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: “Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa. ²Kaikki maan eläimet, kaikki taivaan linnut, kaikki maassa matelevat ja kaikki meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä. Ne on annettu teidän valtaanne. ³Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille syötäväksi. Samoin kuin olen antanut teille vihreät kasvit, minä annan teille kaikki eläimet. ⁴Älkää kuitenkaan syökö lihaa, jossa sen sielu, sen veri, on. ⁵Teidän verenne vuodattamisesta minä vaadin tilille jokaisen eläimen. Myös ihmisen minä vaadin tilille toisen ihmisen, hänen veljensä, surmaamisesta. ⁶Joka vuodattaa ihmisen veren, hänen verensä vuodattaa ihminen, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen. ⁷Ja te, olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, olkaa monilukuiset ja lisääntykää maan päällä.”

⁸Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan: ⁹“Katso, minä teen liittoni teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa ¹⁰sekä kaikkien mukananne olevien elävien olentojen kanssa, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläinten kanssa, kaikkien arkista lähteneiden, niin ihmisten kuin kaikkien maan eläintenkin kanssa. ¹¹Minä teen liittoni teidän kanssanne, eikä vedenpaisumus enää koskaan tuhoa kaikkea lihaa. Koskaan enää ei tule vedenpaisumusta, joka tuhoaisi maan.”

¹²Jumala sanoi: “Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen itseni ja teidän sekä kaikkien teidän kanssanne olevien elävien olentojen välille ikuisiksi ajoiksi. ¹³Minä panen kaareni pilviin, ja se on merkinä liitosta minun ja maan välillä. ¹⁴Kun minä kokoan pilviä maan ylle ja kaari näkyy pilvissä, ¹⁵minä muistan liittoni, joka on minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan, välillä, eikä vesi enää nouse tulvaksi hävittämään kaikkea lihaa. ¹⁶Kun kaari on pilvissä, minä näen sen ja muistan ikuisen liiton, joka on Jumalan ja kaiken lihan, kaikkien maan päällä elävien olentojen, välillä.” ¹⁷Jumala sanoi Nooalle: “Tämä on merkinä liitosta, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken lihan välille maan päällä.”

Nooan juopumus ja häpeä

¹⁸Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Haam oli Kanaanin isä. ¹⁹Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heistä polveutuvat kaikki maailman ihmiset.

²⁰Nooa ryhtyi maanviljelijäksi ja istutti viinitarhan. ²¹Kun hän joi sen viiniä, hän juopui ja makasi alasti teltassaan. ²²Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen. ²³Silloin

Seem ja Jaafet ottivat viitan, panivat molemmat sen hartioilleen, menivät sisään takaperin ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat pois päin, eivätkä he nähneet isänsä alastomuutta.

Nooa kiroaa Kanaanin

²⁴ Kun Nooa heräsi humalastaan ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt, ²⁵ hän sanoi: “Kirottu olkoon Kanaan! Tulkoon hänestä veljiensä orjien orja.” ²⁶ Hän sanoi vielä: “Kiitetty olkoon Herra, Seemin Jumala! Olkoon Kanaan hänen orjansa. ²⁷ Laajentakoon Jumala Jaafetin alueen, ja saakoon hän asua Seemin teltoissa. Olkoon Kanaan hänen orjansa.”

²⁸ Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen 350 vuotta. ²⁹ Näin Nooan koko elinajaksi tuli 950 vuotta. Sitten hän kuoli.

Nooan jälkeläiset

10 ¹ Nämä ovat Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jaafetin, sukuuettelot. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia. ² Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras. ³ Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja Toogarma. ⁴ Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa, Tarsis, kittiläiset ja doodanilaiset. ⁵ Näistä erkanivat saarten ja rannikoiden kansat maihinsa, kukin kielensä, heimonsa ja kansallisuutensa mukaan.

⁶ Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan. ⁷ Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Saba ja Dedan. ⁸ Kuusille syntyi myös Nimrod. Hän oli maan ensimmäinen mahtimies. ⁹ Hän oli Herran edessä mahtava metsästäjä. Siksi sanotaan: “Kuin Nimrod, mahtava metsästäjä Herran edessä.” ¹⁰ Hänen valtakuntaansa kuuluivat aluksi Baabel, Ereki, Akkad ja Kalne Sinearin maassa. ¹¹ Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobotlirin, Kelahin ¹² ja Resenin suuren kaupungin, joka on Niiniven ja Kelahin välillä. ¹³ Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehabilaiset, naftuhilaiset, ¹⁴ patrosilaiset, kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat läheneet, ja kaftorilaiset. ¹⁵ Kanaanille syntyivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet ¹⁶ sekä jebusilaiset, amorilaiset, gargasilaiset, ¹⁷ hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset, ¹⁸ arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. Myöhemmin kanaanilaisten heimot hajaantuivat. ¹⁹ Kanaanilaisten alue ulottui Siidonista Gerariin päin Gassaan asti sekä Sodomaan, Gomorraan, Admaan ja Seboimiin päin Lesaan asti. ²⁰ Nämä olivat Haamin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

²¹ Myös Seemille, Jaafetin vanhimmalle veljelle, kaikkien Eeberin jälkeläisten kantaisälle, syntyi poikia. ²² Seemin pojat olivat Eelam, Asur, Arpaksad, Luud ja Aram. ²³ Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas. ²⁴ Arpaksadille syntyi Selah ja Selahille Eeber. ²⁵ Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg, koska hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan. ²⁶ Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah, ²⁷ Hadoram, Uusal, Dikla, ²⁸ Oobal, Abimael, Saba, ²⁹ Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia. ³⁰ Heidän asuinalueensa ulottui Sefarin suunnassa Meesasta itäiseen vuoristoon asti. ³¹ Nämä olivat Seemin jälkeläisiä heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

³² Nämä olivat Nooan poikien heimot sukuuetteloittensa mukaan, heidän kansakuntansa. Niistä erkanivat maailman kansat vedenpaisumuksen jälkeen.

Baabelin torni

11 ¹ Koko maailmassa oli yksi kieli, ja kaikki käyttivät samoja sanoja. ² Kun ihmiset lähtivät liikkeelle idästä, he löysivät tasangon Sinearin maasta ja asettuivat sinne asumaan. ³ He sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, tehdään tiiliä ja poltetaan ne koviksi.” Tiili oli heillä rakennuskivenä ja maapiki laastina. ⁴ He sanoivat: ”Rakennetaan itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen. Tehdään itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli koko maan.”

⁵ Herra tuli alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmiset olivat rakentaneet. ⁶ Herra sanoi: ”He ovat yksi kansa, ja heillä kaikilla on sama kieli. Tämä, mitä he tekevät, on vasta alkua. Nyt mikään ei estä heitä tekemästä, mitä ikinä aikovatkin. ⁷ Tulkaa, menkäämme sinne ja sekoittakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa kieltä.” ⁸ Näin Herra hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he jättivät kaupungin rakentamisen sikseen. ⁹ Kaupunki sai nimekseen Baabel, sillä Herra sekoitti siellä koko maan kielen ja hajotti sieltä ihmiset kaikkialle maailmaan.

Seemin jälkeläiset

¹⁰ Nämä ovat Seemin suvun vaiheet. Kun Seem oli satavuotias, hänelle syntyi Arpaksad kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen. ¹¹ Seem eli Arpaksadin syntymän jälkeen 500 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹² Kun Arpaksad oli elänyt 35 vuotta, hänelle syntyi Selah. ¹³ Arpaksad eli Selahin syntymän jälkeen 403 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹⁴ Kun Selah oli elänyt 30 vuotta, hänelle syntyi Eeber. ¹⁵ Eeberin syntymän jälkeen Selah eli 403 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹⁶ Kun Eeber

oli 34 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Peleg.¹⁷ Eeber eli Pelegin syntymän jälkeen 430 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.¹⁸ Kun Peleg oli 30 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Regu.¹⁹ Peleg eli Regun syntymän jälkeen 209 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.²⁰ Kun Regu oli 32 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Serug.²¹ Serugin syntymän jälkeen Regu eli 207 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.²² Kun Serug oli 30 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Naahor.²³ Serug eli Naahorin syntymän jälkeen 200 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.²⁴ Kun Naahor oli 29 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Terah.²⁵ Naahor eli Terahin syntymän jälkeen 119 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.²⁶ Kun Terah oli 70 vuoden ikäinen, hänelle syntyivät Abram, Naahor ja Haaran.

Terahin jälkeläiset

²⁷ Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot.²⁸ Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa.²⁹ Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abramin vaimon nimi oli Saarai, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä.³⁰ Saarai oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta.³¹ Terah otti mukaan poikansa Abramin, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saarain, poikansa Abramin vaimon. He lähtivät Kaldean Uurista mennäkseen Kanaaninmaahan, kulkivat Harraniin asti ja asettuivat sinne asumaan.³² Terahin elinpäivät olivat 205 vuotta. Sitten Terah kuoli Harranissa.

KANTAISIEN HISTORIA, 12 – 50

Jumala kutsuu Abramin

12¹ Herra sanoi Abramille: ”Lähde maastasi ja suvustasi ja isäsi kodista maahan, jonka minä sinulle osoitan.² Minä teen sinusta suuren kansan, minä siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena.³ Minä siunaan ne, jotka sinua siunaavat, ja kiroan sen, joka sinua kiroaa, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat.”

⁴ Niin Abram lähti, niin kuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Harranista lähtiessään 75 vuoden ikäinen.⁵ Abram otti mukaan vaimonsa Saarain, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet Harranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne.

⁶ Abram kulki maan halki Sikemin paikkakunnalle, Mooren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset.⁷ Siellä Herra ilmestyi

Abramille ja sanoi: “Sinun siemenellesi minä annan tämän maan.” Niin Abram rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli ilmestynyt hänelle. ⁸ Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Beetelistä itään, ja pystytti telttansa niin, että Beetel oli länsipuolella ja Ai itäpuolella. Hän rakensi sinnekin alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä. ⁹ Abram lähti sieltä ja kulki yhä edemmäs Etelämaahan päin.

Abram ja Saarai Egyptissä

¹⁰ Maahan tuli nälänhätä, ja Abram meni Egyptiin asuakseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova. ¹¹ Tultuaan lähelle Egyptiä hän sanoi vaimolleen Saaraille: “Kuulehan, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen. ¹² Kun egyptiläiset näkevät sinut, he sanovat: ‘Tämä on hänen vaimonsa.’ He tappavat minut mutta antavat sinun elää. ¹³ Sano siis, että olet sisareni, jotta minun kävisi hyvin sinun vuoksesi ja minä jäisin henkiin sinun ansiostasi.”

¹⁴ Kun Abram tuli Egyptiin, egyptiläiset näkivät, että hänen vaimonsa oli hyvin kaunis. ¹⁵ Faraon ruhtinaat näkivät Abramian vaimon ja ylistivät häntä faraolle, ja niin hänet otettiin faraon hoviin. ¹⁶ Myös Abramia kohdeltiin hyvin Saarain vuoksi. Hän sai lampaita ja vuohia, nautoja ja aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleita.

¹⁷ Mutta Herra löi faraota ja hänen hoviaan kovilla vitsauksilla Abramian vaimon Saarain tähden. ¹⁸ Silloin farao kutsui Abramian luokseen ja sanoi: “Mitä oletkaan minulle tehnyt! Miksi et sanonut minulle, että hän on sinun vaimosi? ¹⁹ Miksi sanoit: ‘Hän on sisareni’, niin että saatoin ottaa hänet vaimokseni? Tässä on vaimosi, ota hänet ja mene.” ²⁰ Sitten farao antoi miehilleen Abramista käskyn, ja nämä saattoivat pois maasta hänet ja hänen vaimonsa ja kaiken, mitä hänellä oli.

Abramin ja Lootin tiet eroavat

13 ¹ Niin Abram lähti Egyptistä Etelämaahan vaimonsa ja kaiken omaisuutensa kanssa, mukanaan myös Loot. ² Abramilla oli hyvin paljon rikkautta: karjaa, hopeaa ja kultaa. ³ Hän kulki levähdyspaikasta toiseen, Etelämaasta Beeteliin asti, siihen paikkaan Beetelin ja Ain välillä, missä hänen telttansa oli aluksi ollut ⁴ ja mihin hän ensin oli rakentanut alttarin. Siellä Abram huusi avuksi Herran nimeä.

⁵ Myös Lootilla, joka kulki Abramian mukana, oli lampaita ja vuohia, nautakarjaa ja teltoja. ⁶ Maata ei kuitenkaan ollut kylliksi, jotta he olisivat voineet asua yhdessä. Heillä oli niin paljon omaisuutta, että he eivät voineet asua yhdessä. ⁷ Siksi Abramian karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välille tuli riitaa. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

⁸ Silloin Abram sanoi Lootille: “Eihän meidän välillämme pitäisi olla riitaa, minun ja sinun, eikä myöskään minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä. Olemmehan me sentään veljiä.” ⁹ Eikö koko maa ole edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle, tai jos sinä menet oikealle, minä menen vasemmalle.” ¹⁰ Loot nosti katseensa ja näki, että koko Jordanin tasanko oli runsasvetistä seutua. Ennen kuin Herra hävitti Sodomian ja Gomorran, se oli Sooariin saakka kuin Herran puutarhaa, kuin Egyptin maata. ¹¹ Loot valitsi itselleen koko Jordanin tasangon ja siirtyi itään päin. Näin he erkanivat toisistaan. ¹² Abram asettui asumaan Kanaaninmaahan, mutta Loot asui tasangon kaupungeissa ja siirtyi telttoineen paikasta toiseen, aina Sodomaan asti.

¹³ Mutta Sodomian miehet olivat pahoja ja tekivät paljon syntiä Herraa vastaan. ¹⁴ Herra sanoi Abramille sen jälkeen, kun Loot oli eronnut hänestä: “Nosta silmäsi ja katsele siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen, ¹⁵ sillä kaiken maan, jonka sinä näet, minä annan sinulle ja sinun siemenellesi ikuisiksi ajoiksi. ¹⁶ Minä teen sinun jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset. Jos maan tomu voidaan laskea, voidaan laskea myös sinun jälkeläistesi lukumäärä. ¹⁷ Nouse ja lähde kulkemaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.” ¹⁸ Niin Abram siirtyi telttoineen paikasta toiseen. Tultuaan Mamren tammistoon, joka on Hebronissa, hän asettui sinne asumaan ja rakensi alttarin Herralle.

Abram voittaa neljä kuningasta ja pelastaa Lootin

14 ¹ Siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana, Kedorlaomer Eelamin kuninkaana ja Tidal Goojimin kuninkaana, ² nämä neljä aloittivat sodan Sodomian kuningasta Beraa, Gomorran kuningasta Birsaa, Adman kuningasta Sinabia, Seboimin kuningasta Semeberiä ja Belan eli Sooarin kuningasta vastaan. ³ Kaikki nämä viisi liittoutuivat ja kokoontuivat Siddiminlaaksoon, jossa nyt on Suolameri. ⁴ He olivat palvelleet Kedorlaomeria kaksitoista vuotta, mutta kolmantentoista vuotena he nousivat kapinaan. ⁵ Neljäntentoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja hänen kanssaan olevat kuninkaat ja voittivat refalaiset Astarot-Karnaimissa, suusilaiset Haamissa, eemiläiset Kirjataimin tasangolla ⁶ ja hoorilaiset heidän vuoristossaan, aina Seirissä autiomaan laidalla olevaan Eel-Paaraniin asti. ⁷ He palasivat ja tulivat Een-Mispatiin eli Kaadekseen ja valloittivat koko amalekilaisten maan ja löivät myös amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa.

⁸Silloin Sodomän kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan eli Soorin kuningas lähtivät liikkeelle ja asettuivat Siddimin laaksossa taistelujärjestykseen ⁹Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia, Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin kuningasta Arjokia vastaan – viisi kuningasta neljää vastaan. ¹⁰Mutta Siddiminlaakso oli täynnä maapikikuoppia, ja kun Sodomän ja Gomorran kuninkaat pakenivat, he putosivat niihin. Henkiin jääneet pakenivat vuoristoon. ¹¹Hyökkääjät ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken omaisuuden ja kaiken ruuan ja menivät pois. ¹²Lähtiessään he veivät mukanaan myös Abramın veljenpojan Lootin ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.

¹³Eräs pakoon päässeistä tuli ilmoittamaan asiasta heprealaiselle Abramille, joka asui amorilaiselle Mamrelle kuuluvassa tammistossa. Mamre oli Eskolin ja Aanerin veli, ja he olivat Abramın liittolaisia. ¹⁴Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli otettu vangiksi, hän aseisti kodissaan syntyneet palvelijansa, jotka hän itse oli kouluttanut, 318 miestä, ja ajoi vihollisia takaa Daaniin saakka. ¹⁵Hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoineen yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa Hoobaan saakka, joka on Damaskosta pohjoiseen. ¹⁶Hän toi takaisin kaiken omaisuuden, myös veljenpoikansa Lootin ja hänen omaisuutensa, samoin kuin naiset ja muun väen.

Melkisedek siunaa Abramın

¹⁷Kun Abram oli paluumatkalla voitettuaan Kedorlaomerin ja hänen kanssaan olleet kuninkaat, Sodomän kuningas lähti häntä vastaan Saavenlaaksoon eli Kuninkaanlaaksoon. ¹⁸Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä. Hän oli korkeimman Jumalan pappi, ¹⁹ja hän siunasi Abramın sanoen: ”Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan hallitsija. ²⁰Kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka luovutti vihollisesi sinun käsiisi.” Ja Abram antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta.

²¹Sodomän kuningas sanoi Abramille: ”Anna minulle ihmiset, mutta pidä sinä omaisuus.” ²²Abram vastasi Sodomän kuninkaalle: ”Minä nostan käteni Herran, Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan hallitsijan, puoleen ja vannon: ²³En totisesti ota mitään, mikä kuuluu sinulle, en edes langanpätkää tai kengännauhaa, ettet sanoisi: ’Minä olen tehnyt Abramista rikkaan.’ ²⁴Korvattakoon ainoastaan se, mikä on kulunut palvelijoiden ruokaan, ja se osa, mikä kuuluu miehille, jotka seurasivat minua, Aanerille, Eskolille ja Mamrelle. He saakoot osansa.”

Herra tekee liiton Abramin kanssa

15 ¹Näiden tapausten jälkeen Abramille tuli näyssä Herran sana: “Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi, sinun palkkasi on hyvin suuri.” ²Mutta Abram sanoi: “Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä olen yhä lapseton, ja omaisuuteni perijä on damaskolainen Elieser.” ³Abram sanoi vielä: “Ethän sinä ole antanut minulle jälkeläistä, ja nyt talossani syntynyt palvelija perii minut.” ⁴Silloin hänelle tuli tämä Herran sana: “Ei hän sinua peri, vaan hän, joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, perii sinut.” ⁵Herra vei Abramin ulos ja sanoi: “Katso taivaalle ja laske tähdet, jos voit ne laskea.” Herra sanoi vielä hänelle: “Yhtä paljon tulee sinulla olemaan jälkeläisiä.” ⁶Abram uskoi Herraa, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

⁷Hän sanoi Abramille: “Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Uurista antaakseni tämän maan sinulle perinnöksi.” ⁸Mutta Abram vastasi: “Oi Herra, Herra, mistä minä tiedän, että saan periiä sen?” ⁹Herra sanoi hänelle: “Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi sekä metsäkyyhkyen ja kyyhkysenpoikanen.” ¹⁰Abram toi hänelle nämä kaikki, halkaisi ne kahtia ja asetti puolikkaat vastakkain. Lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. ¹¹Ruhojen päälle laskeutui petolintuja, mutta Abram hätisteli ne pois.

¹²Kun aurinko oli laskemassa, Abram vaipui raskaaseen uneen. Kahu ja synkkä pimeys valtasivat hänet. ¹³Herra sanoi Abramille: “Tiedä totisesti, että jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän, ja heidän on oltava sortajiensa orjina neljäsataa vuotta. ¹⁴Mutta minä tuomitsen sen kansan, jonka orjina he ovat, ja sitten he pääsevät lähtemään suuri omaisuus mukanaan. ¹⁵Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo, ja sinut haudataan päästyäsi korkeaan ikään. ¹⁶Neljännessä polvessa jälkeläisesi palaavat tänne, sillä amorilaisten syntien määrä ei ole vielä täysi.”

¹⁷Kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi savuava pätsi ja tulisoiht, joka liikkui ruhonpuolikkaiden välissä. ¹⁸Sinä päivänä Herra teki Abramin kanssa liiton ja sanoi: “Sinun siemenellesi minä annan tämän maan Egyptin virrasta suureen virtaan, Eufratvirtaan, saakka: ¹⁹keeniläisten, kenissiläisten, kadmonilaisten, ²⁰heettiläisten, perissiläisten, refalaisten, ²¹amorilaisten, kanaanilaisten, gargasilaisten ja jebusilaisten maan.”

Saarai, Haagar ja Ismael

16 ¹Abramin vaimo Saarai ei ollut synnyttänyt miehelleen lasta. Mutta Saarailla oli egyptiläinen orjatar, jonka nimi oli Haagar. ²Niin Saarai

sanoi Abramille: “Näethän, että Herra on estänyt minut synnyttämästä. Yhdy siis orjattareeni – ehkä minä saan lapsia hänen avullaan.” Ja Abram kuuli Saaraita. ³ Abram oli asunut kymmenen vuotta Kanaaninmaassa, kun hänen vaimonsa Saarai antoi egyptiläisen orjattarensa Haagarin miehelleen Abramille vaimoksi. ⁴ Abram yhtyi Haagariin, ja tämä tuli raskaaksi. Kun Haagar huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia emäntäänsä. ⁵ Silloin Saarai sanoi Abramille: “Kärsimäni vääryys kohdatkoon sinua. Minä annoin orjattareni syliisi, mutta kun hän huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia minua. Ratkaiskoon Herra meidän välimme, minun ja sinun.” ⁶ Abram sanoi Saaraille: “Onhan orjattaresi sinun vallassasi. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.” Silloin Saarai kuritti Haagaria, ja tämä pakeni hänen luotaan.

⁷ Herran enkeli löysi Haagarin autiomaasta vesilähteeltä, siltä lähteeltä, joka on Suurin tien varressa. ⁸ Hän sanoi: “Haagar, Saarain orjatar, mistä tulet ja minne menet?” Tämä vastasi: “Olen paossa emäntääni Saaraita.” ⁹ Silloin Herran enkeli sanoi hänelle: “Palaa emäntäsi luo ja nöyryy hänen kätensä alle.” ¹⁰ Herran enkeli sanoi vielä hänelle: “Minä annan sinulle hyvin paljon jälkeläisiä, niin paljon, ettei heitä voida laskea.” ¹¹ Sitten Herran enkeli sanoi hänelle: “Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan. Sinun tulee antaa hänelle nimeksi Ismael, sillä Herra on kuullut sinun ahdistuksesi. ¹² Hänestä tulee mies kuin villiaasi. Hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan. Hän asettuu vastapäätä kaikkia veljiään.”

¹³ Haagar kutsui Herraa, joka oli puhutellut häntä, nimellä “Sinä olet ilmestyksen Jumala.” Haagar näet ajatteli: “Olenko minä tässä paikassa saanut nähdä takaapäin hänet, joka näkee minut?” ¹⁴ Siksi tuota kaivoa kutsutaan nimellä Beer Lahai-Roi. Se on Kaadeksen ja Beredin välillä.

¹⁵ Haagar synnytti Abramille pojan, ja Abram antoi pojalleen, jonka Haagar oli hänelle synnyttänyt, nimen Ismael. ¹⁶ Abram oli 86 vuoden ikäinen, kun Haagar synnytti hänelle Ismaelin.

Herra tekee ympärileikkauksen liiton Abrahamin kanssa

17 ¹ Kun Abram oli 99 vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: “Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella minun edessäni ja ole nuhteeton. ² Minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja teen sinun jälkeläisesi hyvin lukuisiksi.” ³ Silloin Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle näin: ⁴ “Tämä on minun liittoni sinun kanssasi: Sinusta tulee kansojen paljouden isä. ⁵ Älköön sinua enää kutsuttako nimellä Abram, vaan nimesi olkoon Abraham, sillä minä teen sinusta kansojen paljouden

isän. ⁶ Minä teen sinut hyvin hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta polveutuu kuninkaita. ⁷ Minä pidän voimassa liittoni välillämme, minun ja sinun sekä sinun jälkeläistesi välillä, polvesta polveen, ikuisen liiton, niin että minä olen sinun ja jälkeläistesi Jumala. ⁸ Maan, jossa asut muukalaisena, koko Kanaaninmaan, minä annan ikuisiksi omaisuudeksi sinulle ja siemenellesi, ja minä olen heidän Jumalansa.”

⁹ Jumala sanoi Abrahamille: “Mutta sinun tulee pitää minun liittoni, sinun ja jälkeläistesi, polvesta polveen. ¹⁰ Tämä on minun liittoni, minun ja sinun ja jälkeläistesi välinen liitto, jota teidän tulee noudattaa: ympärileikatkaa keskuudessanne jokainen miehenpuoli. ¹¹ Teidän tulee ympärileikkauttaa esinahkanne liha. Se on merkki liitosta meidän välillämme, minun ja teidän. ¹² Polvesta polveen teidän tulee ympärileikata jokainen poikalapsi kahdeksan päivän ikäisenä, myös kotona syntynyt tai keneltä tahansa muukalaiselta rahalla ostettu orja, joka ei ole sinun jälkeläisiäsi. ¹³ Sekä kotonanne syntynyt että rahalla ostamanne orja on ympärileikatava. Näin teidän ruumiissanne on merkki minun liitostani, ikuisesta liitosta. ¹⁴ Jokainen mies, jonka esinahan lihaa ei ole ympärileikattu, on poistettava kansastaan. Hän on rikkonut minun liittoni.”

Herra ilmoittaa lisäkin syntymän

¹⁵ Jumala sanoi Abrahamille: “Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää nimellä Saarai, vaan hänen nimensä olkoon Saara.

¹⁶ Minä siunaan häntä ja annan myös hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä, ja hänestä polveutuu kansakuntia ja kansojen kuninkaita.” ¹⁷ Abraham heittäytyi kasvoilleen ja nauroi ajatellen: “Voiko satavuotiaalle syntyä lasta, ja voiko Saara, joka on 90 vuoden ikäinen, vielä synnyttää?” ¹⁸ Abraham sanoi Jumalalle: “Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!” ¹⁹ Mutta Jumala sanoi: “Totisesti, vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi lisä. Minä pidän voimassa liittoni hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa ikuisesti.”

Ismaelistä tulee suuri kansa

²⁰ “Minä olen kuullut myös rukouksesi Ismaelistä. Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja hyvin monilukuiseksi. Hänestä polveutuu kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan. ²¹ Mutta liittoni minä vahvistan lisäkin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää ensi vuonna tähän aikaan.” ²² Kun Jumala oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän kohosi ylös tämän luota.

²³ Abraham nouti vielä samana päivänä poikansa Ismaelin ja kaikki kotona syntyneet ja kaikki rahalla ostamansa orjat, kaikki talonsa miehet ja pojat, ja ympärileikkasi sinä samana päivänä heidän esinahkansa lihan, niin kuin Jumala oli hänelle puhunut. ²⁴ Abraham oli 99 vuoden ikäinen, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin, ²⁵ ja hänen poikansa Ismael oli kolmetoistavuotias, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin. ²⁶ Abraham ja hänen poikansa Ismael ympärileikattiin juuri tuona samana päivänä. ²⁷ Hänen kanssaan ympärileikattiin kaikki hänen talonsa miehet ja pojat, sekä kotona syntyneet että muukalaisilta rahalla ostetut orjat.

Herra ilmestyy jälleen Abrahamille

18 ¹ Sitten Herra ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan, ² ja kun hän nosti katseensa, hän näki, että kolme miestä seisoi hänen edessään. Nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan teltan ovelta, kumartui maahan ³ ja sanoi: "Herrani, jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ethän mene palvelijasi ohi. ⁴ Tuotakoon vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne. Levätkää sitten puun siimeksessä. ⁵ Minä tuon palasen leipää vahvistaaksenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä sitä varten kaiketi olette poikenneet palvelijanne luo." Miehet sanoivat: "Tee niin kuin olet puhunut."

⁶ Abraham kiiruhti telttaan Saaran luo ja sanoi: "Tee kiireesti taikina kolmesta vakallisesta hienoja vehnäjauhoja ja leivo leipiä." ⁷ Sitten Abraham juoksi karjatarhaan, otti nuoren ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiiruhti valmistamaan sitä ruuaksi. ⁸ Hän otti voita ja maitoa sekä valmistuttamansa vasikan ja pani ne miesten eteen. Itse hän seisoi heidän luonaan puun alla sillä aikaa, kun he söivät.

⁹ He kysyivät häneltä: "Missä vaimosi Saara on?" Hän vastasi: "Tuolla teltassa." ¹⁰ Mies sanoi: "Minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saaralla on poika." Mutta Saara kuunteli teltan ovella hänen takanaan. ¹¹ Abraham ja Saara olivat vanhoja ja ikääntyneitä, ja Saaralta olivat lakanneet naisten tavalliset vaivat. ¹² Saara nauroi itsekseen ja ajatteli: "Voisiko minussa vielä herätä halu, kun olen näin kuihtunut? Onhan myös herrani jo vanha." ¹³ Herra sanoi Abrahamille: "Miksi Saara nauroi ja ajatteli: 'Voisinko minä todella synnyttää, kun olen näin vanha?'" ¹⁴ Onko Herralle mikään mahdotonta? Ensi vuonna tähän samaan aikaan minä palaan luoksesi, ja silloin Saaralla on poika." ¹⁵ Saara kielsi ja sanoi: "En minä nauranut." Hän näet pelkäsi. Mutta Herra sanoi: "Ei, vaan sinä nauroit."

Abraham anoo armoa Sodomalle

¹⁶ Miehet nousivat aterialta ja katselivat Sodomaan päin. Abraham lähti saattamaan heitä. ¹⁷ Herra sanoi: "Salaisinko minä Abrahamilta, mitä tulen tekemään?" ¹⁸ Tuleehan Abrahamista suuri ja mahtava kansa, ja kaikki kansat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi. ¹⁹ Minähän olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiaan ja perhettään hänen jälkeensä pysymään Herran tiellä ja toimimaan vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti, jotta Herra antaisi Abrahamille tapahtua sen, mitä on hänestä puhunut." ²⁰ Herra sanoi: "Koska valitushuuto Sodoman ja Gomorran vuoksi on suuri ja koska niiden synnit ovat hyvin raskaat, ²¹ minä lähden alas katsomaan, ovatko niiden asukkaat tehneet kaiken sen, mistä valitushuuto on tullut eteeni, vai eivät. Tahdon tietää sen."

²² Miehet lähtivät sieltä ja kulkivat Sodomaan päin, mutta Abraham seiso i yhä Herran edessä. ²³ Abraham lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa?" ²⁴ Ehkä kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta. Aiotko todella tuhota paikan? Etkö säästä sitä siellä asuvien viidenkymmenen vanhurskaan tähden?" ²⁵ Et suinkaan voi tehdä niin, että surmaat vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa. Silloinhan vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman. Et voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?" ²⁶ Herra sanoi: "Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, minä säästän koko paikan heidän vuokseen."

²⁷ Abraham vastasi: "Olen rojhennut puhua Herralleni, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa!" ²⁸ Ehkä viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi. Hävitätkö niiden viiden tähden koko kaupungin?" Herra sanoi: "En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi." ²⁹ Abraham puhui vielä Herralle ja sanoi: "Ehkä sieltä löytyy neljäkymmentä." Herra vastasi: "Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä." ³⁰ Abraham sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, jos vielä puhun. Ehkä sieltä löytyy kolmekymmentä." Herra vastasi: "En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä." ³¹ Abraham sanoi: "Olen rojhennut puhua Herralleni. Ehkä sieltä löytyy kaksikymmentä." Hän vastasi: "Niiden kahdenkymmenen tähden jätän kaupungin hävittämättä." ³² Abraham sanoi: "Älköön Herrani vihastuko – puhun enää vain tämän kerran. Ehkä sieltä löytyy kymmenen." Herra vastasi: "Niiden kymmenen tähden jätän sen hävittämättä." ³³ Kun Herra oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

Sodoman riettaus

19¹ Kun ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, Loot istui Sodoman portilla. Nähdessään heidät Loot lähti heitä vastaan ja kumartui kasvoilleen maahan² ja sanoi: "Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Voitte nousta varhain aamulla ja jatkaa matkaanne." He sanoivat: "Ei, vaan me yövyimme torilla."³ Mutta Loot pyysi heitä hartaasti. Niin he lähtivät hänen mukaansa ja saapuivat hänen taloonsa. Hän valmisti heille juhla-aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

⁴ He eivät olleet vielä käyneet makuulle, kun Sodoman kaupungin miehet, nuoret ja vanhat, koko kansa joka taholta, piirittivät talon.⁵ He huusivat Lootia ja sanoivat hänelle: "Missä ovat ne miehet, jotka tulivat luoksesi tänä iltana? Tuo heidät ulos luoksemme, että voimme yhtyä heihin."⁶ Silloin Loot meni ulos heidän luokseen portille ja sulki oven jälkeensä.⁷ Hän sanoi: "Minä pyydän, veljeni, älkää tehkö niin pahoin.⁸ Minulla on kaksi tyttärtä, jotka eivät miehestä tiedä. Minä tuon teille heidät. Tehkää heille mitä hyväksi näette. Älkää vain tehkö näille miehille mitään, sillä he ovat tulleet minun kattoni alle."⁹ Mutta miehet vastasivat: "Pois tieltä!" He sanoivat vielä: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena ja tuppaa olemaan tuomarina. Nytpä me pitelemme sinua pahemmin kuin heitä." Sitten he kävivät rajusti tuon miehen, Lootin, kimppuun ja rupesivat murttamaan ovea.¹⁰ Silloin enkelit ojensivat kätensä, vetivät Lootin luokseen huoneeseen ja sulki oven.¹¹ He sokaisivat talon ovella olevat miehet pienimmästä suurimpaan, ja nämä etsivät ovea väyksiin asti.

¹² Enkelit sanoivat Lootille: "Onko sinulla vielä ketään muita täällä? Vie pois tästä paikasta vävyysi, poikasi, tyttäresi ja kaikki, jotka sinulla on tässä kaupungissa,¹³ sillä me hävitämme tämän paikan! Herra lähetti meidät hävittämään sen, sillä Herran eteen on tullut kova valitushuuto sen asukkaista."¹⁴ Silloin Loot meni puhumaan vävyilleen, jotka aikoivat naida hänen tyttärensä, ja sanoi: "Nouskaa ja lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin." Mutta vävyjen mielestä hän pilaili.

Loot pelastetaan Sodoman tuhosta

¹⁵ Kun aamu sarasti, enkelit kiirehtivät Lootia ja sanoivat: "Nouse, ota mukaan vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ja pakene, ettet hukkuisi kaupungin syntien tähden."¹⁶ Mutta Loot vitkasteli. Silloin miehet tarttuivat häntä ja hänen vaimoan ja molempia tyttäriään kädestä, veivät heidät ulos ja jättivät kaupungin ulkopuolelle, sillä Herra tahtoi säästää hänet.¹⁷ Viedessään heitä ulos toinen enkeleistä sanoi: "Pakene henkesi

edestä, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään koko tasangolla. Pakene vuorille, ettet tuhoutuisi.”¹⁸ Mutta Loot sanoi heille: ”Voi ei, herrani!¹⁹ Sinä olet ollut armollinen minulle, palvelijallesi, ja osoittanut suurta laupeutta pelastaessasi henkeni. Mutta minä en kykene pakenemaan vuorille! Onnettomuus voi saavuttaa minut, ja minä voin kuolla.”²⁰ Näetkö tuon kaupungin? Se on niin lähellä, että voin paeta sinne. Sehän on mitättömän pieni. Salli minun paeta sinne – sehän on niin pieni – että jäisin eloon.”²¹ Enkeli sanoi hänelle: ”Hyvä on. Minä teen tässäkin asiassa sinulle mieliksi enkä hävitä kaupunkia, josta puhuit.”²² Pakene nopeasti sinne, sillä minä en voi tehdä mitään, ennen kuin olet päässyt sinne.” Tämän vuoksi kaupunki sai nimekseen Sooar.

Sodoman ja Gomorran hävitys

²³ Aurinko oli noussut maan ylle, kun Loot saapui Sooariin. ²⁴ Silloin Herra antoi sataa tulta ja tulikiveä Sodoman ja Gomorran päälle, Herran luota taivaasta. ²⁵ Hän hävitti nämä kaupungit, koko tasangon sekä kaikki noiden kaupunkien asukkaat ja maan kasvillisuuden. ²⁶ Mutta Lootin vaimo katsoi taakseen ja muuttui suolapatsaaksi.

²⁷ Abraham meni varhain aamulla paikkaan, jossa hän oli seisonut Herran edessä. ²⁸ Hän katseli Sodomaan ja Gomorraan päin ja yli koko tasangon ja näki maasta nousevan savua, kuin pätsin savua. ²⁹ Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä. Hän hävitti ne kaupungit, joissa Loot oli asunut.

Mooabilaisten ja ammonilaisten syntyperä

³⁰ Loot lähti Sooarista ja asusti molempien tyttäriensä kanssa vuorilla, sillä hän pelkäsi asua Sooarissa. Hän asui luolassa tyttäriensä kanssa. ³¹ Vanhempi tytär sanoi nuoremmalle: ”Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole miestä, joka voisi tulla luoksemme, kuten kaikkialla maan päällä on tapana. ³² Tule, juotetaan isällemme viiniä ja maataan hänen kanssaan, että saisimme isämme avulla jälkeläisiä.” ³³ He juottivat sinä yönä isälleen viiniä, ja vanhempi meni ja makasi isänsä kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin hän nousi. ³⁴ Seuraavana päivänä vanhempi sanoi nuoremmalle: ”Minä makasin viime yönä isäni kanssa. Juotetaan hänelle tänäkin yönä viiniä, että sinä voit mennä ja maata hänen kanssaan saadaksemme isämme avulla jälkeläisiä.” ³⁵ He juottivat sinäkin yönä isälleen viiniä, ja nuorempi meni ja makasi hänen kanssaan, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin hän nousi.

³⁶ Näin Lootin molemmat tyttäret tulivat raskaiksi isästään. ³⁷ Vanhempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Mooab. Hänestä polveutuvat mooabilaiset, aina tähän päivään saakka. ³⁸ Myös nuorempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi. Hänestä polveutuvat ammonilaiset, aina tähän päivään saakka.

Abraham ja Saara Gerarissa

20 ¹ Abraham matkasi Mamresta Etelämaahan ja asettui asumaan Kaadeksen ja Suurin välille. Asuessaan muukalaisena Gerarissa ² Abraham sanoi vaimostaan Saarasta: “Hän on sisareni.” Silloin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan Saaran luokseen.

³ Mutta Jumala tuli Abimelekin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: “Tiedä, että sinä olet kuoleman oma naisen tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen vaimo.” ⁴ Abimelek ei kuitenkaan ollut koskenut häneen ja sanoi: “Herra, surmaatko sinä kansan, vaikka se on syytön?” ⁵ Eikö hän itse sanonut minulle: ‘Hän on minun sisareni’? Ja nainen itsekkin sanoi: ‘Hän on veljeni.’ Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja viattomin käsin.” ⁶ Jumala sanoi hänelle unessa: “Kyllä minä tiedän, että olet tehnyt sen vilpittömin sydämin. Siksi minä estinkin sinua tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota häneen.” ⁷ Anna nyt miehelle takaisin hänen vaimonsa, sillä se mies on profeetta. Kun hän rukoilee sinun puolestasi, sinä saat elää. Mutta ellet anna häntä takaisin, niin tiedä, että sinä itse ja kaikki, jotka kuuluvat sinulle, olette varmasti kuoleman omia.”

⁸ Abimelek nousi varhain aamulla, kutsui kaikki palvelijansa ja puhui heille kaikki nämä asiat. Silloin miehet pelästyivät kovin. ⁹ Abimelek kutsui Abrahamin ja sanoi hänelle: “Mitä oletkaan meille tehnyt! Ja mitä syntiä minä olen tehnyt sinua vastaan, kun olet saattanut minut ja valtakuntani syyllisiksi suureen syntiin? Sinä olet tehnyt minulle tekoja, joita ei sovi tehdä.” ¹⁰ Abimelek kysyi vielä Abrahamilta: “Mikä oli tarkoituksesi, kun teit tämän?” ¹¹ Abraham vastasi: “Minä ajattelin: ‘Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan ole jumalanpelkoa, ja siksi minut surmataaan vaimoni tähden.’ ¹² Ja hän on todellakin minun sisareni, isäni tytär, vaikka ei olekaan äitini tytär. Niin hänestä saattoi tulla minun vaimoni. ¹³ Kun Jumala johdatti minut harhailemaan pois isäni kodista, minä sanoin Saaralle: ‘Tee minulle se hyvä työ, että jokaisessa paikassa, johon tulemme, sanot minusta: hän on minun veljeni.’”

¹⁴ Silloin Abimelek otti lompaita ja vuohia, nautakarjaa sekä palvelijoita ja palvelijattaria ja antoi ne Abrahamille. Hän myös antoi Abrahamille takaisin

hänen vaimonsa Saaran. ¹⁵ Abimelek sanoi: “Koko maani on edessäsi. Asu missä hyväksi näet.” ¹⁶ Saaralle hän sanoi: “Minä annan veljellesi tuhat sekeliä hopeaa. Ne olkoot sinulle vakuudeksi kaikkien edessä, jotka ovat sinun kanssasi, että sinut on todistettu viattomaksi.”

¹⁷ Sitten Abraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin, hänen vaimonsa ja hänen orjattarensa, ja he saivat lapsia. ¹⁸ Herra oli näet sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin palatsissa Saaran, Abrahamin vaimon, tähden.

lisakin syntyminen

21 ¹ Herra piti Saarasta huolen, niin kuin oli sanonut, ja teki hänelle niin kuin oli puhunut. ² Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille tämän vanhoilla päivillä pojan juuri siihen aikaan, josta Jumala oli hänelle puhunut. ³ Abraham antoi pojalleen, joka oli hänelle syntynyt, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, nimen lisak. ⁴ Hän ympärileikkasi poikansa lisakin kahdeksan päivän ikäisenä, niin kuin Jumala oli häntä käsenyt. ⁵ Abraham oli satavuotias, kun hänen poikansa lisak syntyi. ⁶ Saara sanoi: “Jumala on antanut minulle aihetta nauruun. Jokainen, joka kuulee tästä, nauraa minulle.” ⁷ Hän sanoi vielä: “Kuka olisi voinut sanoa Abrahamille, että Saara imettää lapsia? Kuitenkin minä olen nyt synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään!” ⁸ Lisak kasvoi, ja hänet vieroitettiin, ja Abraham järjesti suuret pidot sinä päivänä, jona lisak vieroitettiin.

Haagarin ja Ismaelin karkotus

⁹ Kun Saara näki, että poika, jonka egyptiläinen Haagar oli Abrahamille synnyttänyt, ilvehti, ¹⁰ hän sanoi Abrahamille: “Aja pois tuo orjatar ja hänen poikansa, sillä tuon orjattaren poika ei saa periä yhdessä poikani lisakin kanssa.” ¹¹ Abraham piti tätä puhetta hyvin pahana poikansa Ismaelin tähden. ¹² Mutta Jumala sanoi Abrahamille: “Älä pahastu poikasi ja orjattaresi tähden. Kuuntele Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä lisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset. ¹³ Mutta myös orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hänkin on sinun jälkeläisesi.”

¹⁴ Varhain seuraavana aamuna Abraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Haagarille. Hän pani ne tämän olalle ja lähetti hänet ja pojan menemään. Haagar lähti ja harhaili Beerseban autiomaassa. ¹⁵ Kun vesi loppui leilistä, Haagar jätti pojan pensaan alle ¹⁶ ja meni istumaan syrjemmälle, noin jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: “En halua nähdä pojan kuolemaa.” Istuessaan syrjempänä hän alkoi itkeä ääneen. ¹⁷ Jumala kuuli pojan äänen, ja Jumalan enkeli huusi taivaasta Haagarille: “Mikä sinun on, Haagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan äänen sieltä, missä hän

on. ¹⁸ Nouse, auta poika ylös ja tartu hänen käteensä, sillä minä teen hänestä suuren kansan.” ¹⁹ Ja Jumala avasi Haagarin silmät, niin että Haagar huomasi vesikaivon. Hän meni, täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda.

²⁰ Jumala oli pojan kanssa. Poika kasvoi ja asui autiomaassa, ja hänestä tuli jousimies. ²¹ Hän asui Paaranin autiomaassa, ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin maasta.

Abrahamin ja Abimelekin liitto

²² Siihen aikaan Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol sanoivat Abrahamille: “Jumala on kanssasi kaikessa, mitä sinä teet. ²³ Vanno siis nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole petollinen minulle, et suvulleni etkä jälkeläisilleni, vaan osoitat uskollisuutta minulle ja maalle, jossa asut muukalaisena, niin kuin minä olen sinulle osoittanut.” ²⁴ Abraham sanoi: “Minä vannon.”

²⁵ Abraham kuitenkin nuhteli Abimelekiä vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat ottaneet haltuunsa väkivalloin. ²⁶ Mutta Abimelek vastasi: “En tiedä, kuka sen on tehnyt. Et sinä itsekään ole siitä minulle kertonut, enkä minä ole kuullut siitä ennen kuin tänään.” ²⁷ Silloin Abraham otti lampaista, vuohia ja nautakarjaa ja antoi Abimelekin, ja he tekivät keskenään liiton. ²⁸ Sitten Abraham asetti erilleen laumasta seitsemän karitsaa. ²⁹ Abimelek sanoi Abrahamille: “Mitä tarkoittavat nuo seitsemän karitsaa, jotka olet asettanut erilleen?” ³⁰ Abraham vastasi: “Sinun on otettava minulta vastaan seitsemän karitsaa todistukseksi siitä, että minä olen kaivanut tämän kaivon.” ³¹ Sen vuoksi paikalle annettiin nimi Beerseba, koska he vannovivat siellä toisilleen valan ³² ja tekivät siellä liiton. Sen jälkeen Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol palasivat filistealaisten maahan.

³³ Abraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siellä avuksi Heran, ikuisen Jumalan, nimeä. ³⁴ Ja Abraham asui kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

Jumala koettelee Abrahamia

22 ¹ Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: “Abraham!” Hän vastasi: “Tässä olen.” ² Jumala sanoi: “Ota ainoa poikasi lisäk, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle osoitan.”

³ Abraham nousi varhain seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa lisakin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut.

⁴ Kolmantena päivänä Abraham nosti katseensa ja näki sen paikan kaukaa.

⁵ Silloin hän sanoi palvelijoilleen: "Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne palvomaan Herraa ja palaamme sitten luoksenne."

⁶ Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa lisäksi selkään. Itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja he kulkivat yhdessä. ⁷ Lisä sanoi isälleen Abrahamille: "Isä!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani." Lisä sanoi: "Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammaskuuri?" ⁸ Abraham vastasi: "Jumala kyllä katsoo itselleen lammaskuuri, poikani."

He kulkivat edelleen yhdessä ⁹ ja tulivat paikkaan, josta Jumala oli Abrahamille puhunut. Abraham rakensi sinne alttarin, latoi halot sen päälle, sitoi poikansa lisäksi ja pani hänet alttarille halkojen päälle. ¹⁰ Sitten Abraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa, ¹¹ mutta Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." ¹² Enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi." ¹³ Kun Abraham kohotti katseensa, hän näki takanaan pässin, joka oli takertunut sarvistaan pensaikkoon. Hän meni, otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. ¹⁴ Abraham antoi sille paikalle nimen: "Herra näkee". Siksi vielä tänäkin päivänä sanotaan: "Vuorella, jolla Herra ilmestyy."

Lupaus siunauksesta

¹⁵ Herran enkeli huusi toistamiseen taivaasta Abrahamille: ¹⁶ "Minä vannon itseni kautta, sanoo Herra: 'Koska sinä teit tämän etkä säästänyt ainoaa poikaasi, ¹⁷ minä totisesti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekanjyvät, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. ¹⁸ Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, koska olit minun äänelleni kuuliainen.'"

¹⁹ Sitten Abraham palasi palvelijoittensa luo. He lähtivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham jäi sinne asumaan.

Naahorin jälkeläiset

²⁰ Näiden tapausten jälkeen Abrahamille kerrottiin: "Milka on synnyttänyt poikia sinun veljellesi Naahorille: ²¹ Uusin, hänen esikoisensa, tämän veljen Buusin ja Kemuelin, Aramin isän, ²² sekä Kesedin, Hason, Pildaksen, Jidlafin ja Betuelin." ²³ Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan Milka synnytti Naahorille, Abrahamin veljelle. ²⁴ Naahorin sivuvaimo, nimeltään Reuma, synnytti myös lapsia: Tebahin, Gahamin, Tahaksen ja Maakan.

Saaran kuolema ja hautaus

23¹ Saara eli 127 vuoden ikäiseksi. Nämä olivat Saaran elinvuodet.
² Sitten Saara kuoli Kirjat-Arbassa eli Hebronissa, Kanaaninmaassa, ja Abraham meni pitämään valittajaisia Saaran vuoksi ja itkemään häntä.
³ Sen jälkeen Abraham nousi, lähti vainajansa luota ja puhui heettiläisille:
⁴ ”Minä olen muukalainen ja vieras teidän parissanne. Antakaa minulle paikka sukuhautaa varten keskuudestanne, jotta voisin haudata siihen vainajani.”
⁵ Heettiläiset vastasivat Abrahamille: ⁶ ”Kuule meitä, heramme, sinä keskuudessamme oleva Jumalan ruhtinas! Hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Kukaan meistä ei kiellä sinulta hautaansa; sinä voit haudata vainajasi.”
⁷ Abraham nousi, kumarsi syvään maan kansalle, heettiläisille,
⁸ ja puhui heille: ”Jos teille sopii, että voin haudata vainajani, niin kuulkaa minua ja pyytäkää puolestani, että Efron, Sooharin poika,
⁹ antaisi minulle Makpelan luolan, joka kuuluu hänelle ja on hänen vainionsa perällä. Antakoon hän sen minulle täydestä hinnasta teidän alueellanne olevaksi sukuhautaksi.”

¹⁰ Efron oli istumassa heettiläisten joukossa, ja hän, heettiläinen Efron, vastasi Abrahamille kaupungin portista kulkevien heettiläisten kuullen:
¹¹ ”Ei, herrani, kuuntele minua! Minä lahjoitan sinulle sen vainion. Myös siellä olevan luolan minä lahjoitan sinulle. Kansani miesten nähden minä lahjoitan sen sinulle. Hautaa vainajasi.”
¹² Jälleen Abraham kumarsi maan kansalle
¹³ ja puhui Efronille maan kansan kuullen näin: ”Jospa kuitenkin kuuntelisit minua! Minä maksan vainion hinnan, ota se vastaan minulta, niin voin haudata sinne vainajani.”
¹⁴ Efron vastasi Abrahamille: ¹⁵ ”Herrani, kuule minua! Neljänsadan hopeasekelin maa – mitä se meidän kesken merkitsee? Hautaa vainajasi.”
¹⁶ Kuultuaan, mitä Efron sanoi, Abraham punnitsi Efronille hopeamäärän, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen, neljäsataa sekeliä maksuna käypää hopeaa.

¹⁷ Näin Efronin vainio, joka oli Makpelassa, Mamresta itään päin, sekä siellä oleva luola ja kaikki sillä alueella kasvavat puut
¹⁸ tulivat Abrahamin omaisuudeksi kaikkien kaupungin portista kulkevien heettiläisten nähden.
¹⁹ Sen jälkeen Abraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan vainiolla, itään päin Mamresta eli Hebronista, Kanaaninmaassa.
²⁰ Näin vainio ja siellä oleva luola siirtyivät heettiläisiltä Abrahamille sukuhautaksi.

Abrahamin palvelija noutaa lisakille vaimoksi Rebekan

24¹ Abraham oli tullut vanhaksi ja ikääntyneeksi, ja Herra oli siunannut häntä kaikessa.
² Silloin Abraham sanoi palvelijalleen, talonsa

vanhimmalle, joka oli kaiken hänen omaisuutensa hoitaja: "Pane kätesi reiteni alle.³ Minä vannotan sinua Herran, taivaan ja maan Jumalan kautta, ettet ota pojalleni vaimoa ympärilläni asuvien kanaanilaisten tyttäristä⁴ vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja otat sieltä vaimon pojalleni lisakille."⁵ Palvelija sanoi hänelle: "Entä jos nainen ei tahdo seurata minua tähän maahan? Onko minun silloin vietävä poikasi maahan, josta sinä olet lähtenyt?"⁶ Abraham vastasi hänelle: "Varo, ettet vie poikaani sinne."⁷ Herra, taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, puhui minulle ja vannoi minulle näin: 'Sinun siemenellesi minä annan tämän maan.' Hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, ja sinä saat sieltä vaimon pojalleni.⁸ Ellei nainen kuitenkaan tahdo seurata sinua, olet vapaa vannottamastani valasta. Älä vain vie poikaani sinne."⁹ Palvelija pani kätensä herransa Abrahamin reiden alle ja vannoi tämän hänelle.

¹⁰ Palvelija otti kymmenen herransa kameleista sekä kaikkea parasta, mitä hänen herrallaan oli. Sitten hän lähti Mesopotamiaan, Naahorin kaupunkiin.¹¹ Hän pani kamelit lepäämään kaupungin ulkopuolella olevan vesikaivon ääreen illansuussa, jolloin naisilla oli tapana lähteä ammentamaan vettä.¹² Hän sanoi: "Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, suo minun tänään onnistua ja ole suosiollinen herralleni Abrahamille."¹³ Minä asetun seisomaan tähän vesilähteelle. Kun kaupunkilaisten tyttäret tulevat ammentamaan vettä,¹⁴ minä sanon jollekin heistä: 'Kallistaisitko ruukkuasi, että voisin juoda.' Tapahtukoon niin, että se tyttö, joka vastaa: 'Juo, minä juotan kamelisikin', on se, jonka sinä olet määrännyt palvelijallesi lisakille. Siitä minä tiedän, että olet suosiollinen herralleni."

¹⁵ Hän ei ollut vielä lakannut puhumasta, kun siihen tuli ruukku olallaan Rebekka, joka oli Betuelin, Abrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan, tytär.¹⁶ Tyttö oli hyvin kaunis, neitsyt, johon mies ei ollut koskenut. Hän laskeutui lähteelle, täytti ruukkunsa ja tuli ylös.¹⁷ Silloin palvelija juoksi häntä vastaan ja sanoi: "Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?"¹⁸ Tyttö vastasi: "Juo, herrani." Hän laski nopeasti ruukkunsa alas kätensä varaan ja antoi miehen juoda.¹⁹ Annettuaan hänen juoda tyttö sanoi: "Minä ammennan myös kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet kyllikseen."²⁰ Tyttö tyhjensi nopeasti ruukkunsa kaukaloon, riensi jälleen kaivolle hakemaan vettä ja ammensi kaikille hänen kameleilleen.²¹ Mies katseli tyttöä vaiti saadakseen tietää, oliko Herra antanut hänen matkansa onnistua vai ei.

²² Kun kamelit olivat juoneet, mies otti puoli sekeliä painavan kultaisen nenärenkaan, antoi sen tytölle ja pani hänen käsiinsä kaksi kymmenen sekelin painoista kultaista rannerengasta. ²³ Mies kysyi: "Kenen tytär sinä olet? Kerrohan minulle! Onko isäsi talossa meille tilaa yöpyä?" ²⁴ Tyttö vastasi hänelle: "Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille." ²⁵ Hän jatkoi: "Meillä on runsaasti olkia ja rehua ja myös tilaa yöpyä." ²⁶ Silloin mies kumartui maahan ja rukoili Herraa ²⁷ ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, isäntäni Abrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois armoaan ja uskollisuuttaan isännältäni. Herra on johdattanut minua matkalla herrani veljien kotiin."

²⁸ Tyttö juoksi kertomaan äitinsä perheelle, mitä oli tapahtunut. ²⁹ Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laaban. Laaban riensi ulos kaupungista miehen luo lähteelle. ³⁰ Kun hän näki sisarellaan Rebekalla nenärenkaan sekä rannerenkaat hänen käsissään ja kuuli sisarensa kertovan, mitä mies oli tälle puhunut, hän lähti miehen luo ja näki tämän seisovan vielä kamelien luona lähteellä. ³¹ Hän sanoi: "Tule, sinä Herran siunaama. Miksi seisot ulkona? Minä olen jo tehnyt tilaa talossa ja paikan kameleille." ³² Niin mies meni taloon, ja Laaban riisui kamelit ja antoi niille olkia ja rehua. Miehellä ja tämän seuralaisille hän antoi vettä jalkojen pesua varten.

³³ Kun Abrahamin palvelijan eteen pantiin syötävää, hän sanoi: "En syö, ennen kuin olen puhunut asiani." Laaban vastasi: "Puhu." ³⁴ Hän sanoi: "Minä olen Abrahamin palvelija. ³⁵ Herra on siunannut suuresti minun herrani, ja hänestä on tullut mahtava mies. Herra on antanut hänelle lampaista ja vuohia sekä nautakarjaa, hopeaa ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria, kameleita ja aaseja. ³⁶ Saara, herrani vaimo, on synnyttänyt vanhalla iällään pojan herralleni, ja herrani on antanut pojalle kaiken omaisuutensa. ³⁷ Herrani vannotti minua ja sanoi: 'Et saa ottaa pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden maassa minä asun, ³⁸ vaan mene isäni kotiin ja sukuni luo ja ota sieltä vaimo pojalleni.' ³⁹ Minä sanoin herralleni: 'Entä jos nainen ei lähde mukaani?' ⁴⁰ Hän vastasi minulle: 'Herra, jonka edessä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä kanssasi ja antaa matkallesi menestyksen, niin että saat pojalleni vaimon minun suvustani ja isäni perheestä. ⁴¹ Olet vapaa minun vannottamastani valasta, jos tyttöä ei anneta sinulle, kun saavut sukuni luo. Silloin olet vapaa valastani.'

⁴² Kun tulin tänään lähteelle, minä sanoin: 'Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, jospa antaisit tämän matkani onnistua. ⁴³ Minä seison tässä vesilähteellä. Kun joku neitonen tulee ammentamaan vettä, minä kysyn

häneltä: 'Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?' ⁴⁴ Jos hän vastaa minulle: 'Juo sinä itse, minä ammennan myös kameleillesi', hän on se nainen, jonka Herra on määrännyt minun herrani pojalle.' ⁴⁵ Minä en ollut vielä lakannut puhumasta mielessäni, kun Rebekka tuli ruukku olallaan, laskeutui lähteelle ja ammensi. Minä sanoin hänelle: 'Antaisitko minun juoda?' ⁴⁶ Hän laski nopeasti ruukun olaltaan ja sanoi: 'Juo, minä juotan myös kamelisi.' Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit. ⁴⁷ Minä kysyin häneltä: 'Kenen tytär sinä olet?' Hän vastasi: 'Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.' Silloin minä panin nenärenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen käsiinsä, ⁴⁸ kumarruin palvomaan Herraa ja ylistin häntä, herrani Abrahamin Jumalaa, joka oli johdattanut minut oikeaa tietä ottamaan herrani veljen tyttären hänen pojalleen vaimoksi. ⁴⁹ Jos te nyt tahdotte osoittaa ystävällisyyttä ja uskollisuutta herralleni, kertokaa se minulle, mutta jos ette, kertokaa sekin minulle. Silloin käännyin toisaalle, oikealle tai vasemmalle."

⁵⁰ Laaban ja Betuel vastasivat: "Tämä on lähtöisin Herrasta. Me emme voi sanoa sinulle tästä hyvää emmekä pahaa. ⁵¹ Tässä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene. Tulkoon hänestä herrasi pojan vaimo, niin kuin Herra on puhunut." ⁵² Kuultuaan heidän sanansa Abrahamin palvelija kumartui maahan Herran eteen. ⁵³ Sitten palvelija otti esille hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita ja antoi ne Rebekalle. Hän antoi myös kallisarvoisia lahjoja tämän veljelle ja äidille. ⁵⁴ He söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, ja yöpyivät siellä.

Aamulla he nousivat ylös, ja palvelija sanoi: "Päästäkää minut menemään herrani luo." ⁵⁵ Tytön veli ja äiti vastasivat: "Anna tytön olla luonamme vielä jonkin aikaa, edes kymmenen päivää. Sen jälkeen voit lähteä." ⁵⁶ Mutta palvelija sanoi heille: "Älkää viivytäkö minua, sillä Herra on antanut matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä herrani luo." ⁵⁷ He vastasivat: "Kutsutaan tyttö tänne ja kysytään häneltä itseltään." ⁵⁸ He kutsuivat Rebekan ja kysyivät häneltä: "Lähdetkö tämän miehen kanssa?" Hän vastasi: "Lähden." ⁵⁹ Niin he saattoivat matkaan sisarensa Rebekan ja hänen imettäjänsä sekä Abrahamin palvelijan miehineen. ⁶⁰ He siunasivat Rebekan ja sanoivat hänelle: "Tulkoon sinusta, sisaremme, tuhansia kertoja kymmenentuhatta, ja jälkeläisesi vallatkoot vihamiestensä portit!" ⁶¹ Sitten Rebekka ja hänen palvelijattarensa nousivat kamelien selkään ja seurasivat miestä. Näin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkaan.

⁶² Lisak oli tulossa Lahai-Roin kaivon tienoilta, hän näet asui Etelämaassa. ⁶³ Hän oli lähtenyt illan suussa kedolle mietiskelemään, ja kun hän kohotti katseensa, hän näki kamelien lähestyvän. ⁶⁴ Myös Rebekka kohotti katseensa ja näki lisakin. Silloin hän pudottautui kamelin selästä ⁶⁵ ja kysyi palvelijalta: ”Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä kohti?” Palvelija vastasi: ”Hän on minun herrani.” Silloin Rebekka otti hunnun ja verhoutui. ⁶⁶ Palvelija kertoi lisakille kaiken, mitä oli tehnyt. ⁶⁷ Lisak vei Rebekan äitinsä Saaran telttaan. Hän otti Rebekan vaimokseen ja rakasti häntä. Näin lisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.

Abrahamin muut jälkeläiset

25 ¹ Abraham otti vielä vaimon, jonka nimi oli Ketura. ² Hän synnytti Abrahamille Simranin ja Joksanin, Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin. ³ Joksanille syntyivät Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat assurilaiset, letusilaiset ja leummilaiset. ⁴ Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä. ⁵ Abraham antoi kaiken omaisuutensa lisakille, ⁶ mutta sivuvaimojensa pojille Abraham antoi lahjoja. Vielä eläessään hän lähetti heidät pois poikansa lisakin luota itään päin, itäiselle maalle.

Abrahamin kuolema ja hautaus

⁷ Nämä olivat Abrahamin elinvuodet: hän eli 175 vuotta. ⁸ Sitten Abraham kuoli korkeassa iässä, kauniisti harmaantuneena ja elämästä kyllänsä saaneena, ja hänet otettiin heimonsa luo. ⁹ Hänen poikansa lisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen Efronin, Sooharin pojan, vainiolle itään päin Mamresta. ¹⁰ Tämän vainion Abraham oli ostanut heettiläisiltä. Sinne on haudattu Abraham ja hänen vaimonsa Saara. ¹¹ Abrahamin kuoltua Jumala siunasi hänen poikaansa lisakia. Lisak asui Lahai-Roin kaivon tienoilla.

Ismaelin jälkeläiset

¹² Nämä ovat Abrahamin pojan Ismaelin suvun vaiheet, hänen, jonka Saaran egyptiläinen orjatar Haagar synnytti Abrahamille. ¹³ Nämä ovat Ismaelin poikien nimet heidän syntymäjärjestyksensä mukaan: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴ Misma, Duuma, Massa, ¹⁵ Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja Keedma. ¹⁶ Nämä olivat Ismaelin pojat, kaksitoista heimokuntien ruhtinasta. Nämä olivat myös heidän kyliensä ja leiripaikkojensa nimet. ¹⁷ Nämä olivat Ismaelin elinvuodet: 137 vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo. ¹⁸ Ismaelilaiset asuivat

Havilasta Suuriin ulottuvalla alueella, joka on Egyptistä itään päin Assurin suunnalla. Ismael kävi kaikkien veljiensä kimppuun.

Eesaun ja Jaakobin syntymä

¹⁹ Nämä ovat lisakin, Abrahamin pojan, suvun vaiheet. Abrahamille syntyi lisak. ²⁰ Lisak oli 40 vuoden ikäinen, kun hän otti vaimokseen Rebekan. Tämä oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta, aramilaisen Laabanin sisar. ²¹ Lisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Herra vastasi hänen rukoukseensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli rasakaaksi. ²² Mutta lapset sysivät toisiaan hänen kohdussaan, ja hän sanoi: "Jos tämä on tällaista, niin mitä varten minä elän?" Hän meni kysymään Herralta, ²³ ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi kansakuntaa haarautuu sinusta. Toinen kansa on toista voimakkaampi, ja vanhempi palvelee nuorempaa."

²⁴ Kun tuli Rebekan aika synnyttää, hänen kohdussaan oli todella kaksoset. ²⁵ Ensiksi ulos tullut oli punaruskea ja kauttaaltaan karvainen kuin karvoista tehty viitta. Hänelle annettiin nimi Eesau. ²⁶ Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä. Hän piti kädellään kiinni Eesaun kantapäätä, ja niin hänelle annettiin nimeksi Jaakob. Lisak oli heidän syntyessään 60 vuoden ikäinen.

Eesau myy esikoisuutensa

²⁷ Pojat kasvoivat, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, eränkävijä. Jaakob sitä vastoin oli rauhallinen mies, joka pysytteli teltoilla. ²⁸ Lisak rakasti Eesauta, koska söi mielellään riistaa, mutta Rebekka rakasti Jaakobia.

²⁹ Kerran kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, Eesau tuli kedolta näännyneenä. ³⁰ Hän sanoi Jaakobille: "Anna minun hotkia tuota punaruskeaa, tuota punaruskeaa keittoa, sillä minä olen näännyksissä." Siksi häntä kutsutaan nimellä Edom. ³¹ Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi." ³² Eesau vastasi: "Minä kuolen kohta kuitenkin! Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?" ³³ Jaakob sanoi: "Vanno minulle nyt." Niin Eesau vannoi Jaakobille ja myi esikoisuutensa hänelle. ³⁴ Silloin Jaakob antoi Eesaulle leipää ja linssikeittoa. Tämä söi ja joi, nousi ja meni pois. Näin halpana Eesau piti esikoisuutta.

Iisak ja Rebekka Gerarissa

26 ¹ Maahan tuli nälänhätä, toinen kuin aikaisempi nälänhätä, joka oli ollut Abrahamin päivinä. Silloin Iisak meni filistealaisten kuninkaan Abimelekin luo Gerariin. ² Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: "Älä mene

Egyptiin, vaan asu siinä maassa, jonka minä sinulle osoitan. ³ Asu muukalaisena tässä maassa, niin minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Minä annan kaikki nämä maat sinulle ja sinun siemenellesi, sillä minä pidän voimassa valan, jonka vannoin isällesi Abrahamille. ⁴ Minä teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja sinun siemenellesi minä annan kaikki nämä maat. Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maailman kansat, ⁵ koska Abraham kuunteli minun ääntäni ja noudatti säättämiäni käskyjä, lakeja ja opetuksia.” ⁶ Niin lisak jäi asumaan Gerariin.

⁷ Kun paikkakunnan miehet kyselivät hänen vaimostaan, hän sanoi: “Hän on minun sisareni.” Hän näet pelkäsi sanoa “minun vaimoni”, koska ajatteli: “Etteivät vain paikkakunnan miehet tappaisi minua Rebekan tähden, sillä hän on kaunis.” ⁸ Kun lisak oli asunut siellä jo kauan aikaa, Abimelek, filistealaisten kuningas, katseli kerran ikkunastaan ja näki lisakin hyväilevän vaimoaan. ⁹ Silloin Abimelek kutsui lisakin luokseen ja sanoi: “Hänhän onkin sinun vaimosi! Kuinka olet voinut sanoa, että hän on sisaresi?” lisak vastasi hänelle: “Sanoin niin siksi, ettei minun tarvitsisi kuolla hänen vuokseen.” ¹⁰ Abimelek sanoi: “Mitä oletkaan meille tehnyt! Vähältä piti, ettei joku kansasta maannut vaimosi kanssa. Näin olisit saattanut meidät syyllisiksi!” ¹¹ Abimelek antoi koko kansalle käskyn: “Jokainen, joka koskee tähän mieheen tai hänen vaimoonsa, on surmattava.”

Kiista kaivoista

¹² Lisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna satakertaisen sadon, sillä Herra siunasi häntä. ¹³ Hän vaurastui vaurastumistaan, ja lopulta hän oli hyvin rikas. ¹⁴ Hänellä oli laumoittain lampaita, vuohia ja nautakarjaa sekä paljon palvelijoita. Sen vuoksi filistealaiset alkoivat kadehtia häntä ¹⁵ ja tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat tämän eläessä kaivaneet, ja täyttivät ne maalla. ¹⁶ Abimelek sanoi lisakille: “Mene pois luotamme, sillä sinusta on tullut meitä paljon mahtavampi.” ¹⁷ Niinpä lisak lähti sieltä, leirytyi Gerarin laaksoon ja asui siellä.

¹⁸ Lisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä Abrahamin eläessä mutta jotka filistealaiset olivat Abrahamin kuoltua tukkineet. Hän antoi niille samat nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut. ¹⁹ Sitten lisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä raikkaan veden lähteen. ²⁰ Gerarin paimenet alkoivat kuitenkin riidellä lisakin paimenten kanssa ja sanoivat: “Vesi on meidän.” lisak nimesi kaivon Eesekiksi, koska he kiistelivät hänen kanssaan. ²¹ Sen jälkeen lisakin palvelijat kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat riitaan siitäkin. Sille hän antoi nimen Sitna.

²² Lisak lähti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt riitaa. Hän antoi sille nimen Rehobot ja sanoi: “Nyt Herra on antanut meille runsaasti tilaa, ja me voimme lisääntyä tässä maassa.”

Jumala ilmestyy lisakille

²³ Lisak siirtyi sieltä Beersebaan, ²⁴ ja samana yönä Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: “Minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi, minä siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi palvelijani Abrahamin tähden.” ²⁵ Lisak rakensi siihen paikkaan alttarin, huusi avuksi Herran nimeä ja pystytti sinne telttansa. Lisakin palvelijat kaivoivat sinne kaivon.

lisakin ja Abimelekin liitto

²⁶ Abimelek lähti hänen luokseen Gerarista ystävänsä Ahusatin ja sotapäällikkönsä Piikolin kanssa. ²⁷ Lisak sanoi heille: “Miksi te olette tulleet minun luokseni? Tehän vihasitte minua ja karkotitte minut luotanne!” ²⁸ He vastasivat: “Me olemme nähneet selvästi, että Herra on sinun kanssasi, ja ajattelimme, että sinun ja meidän välillämme tulisi olla valallinen sopimus. Me tahdomme tehdä liiton sinun kanssasi, ²⁹ ettet tekisi meille mitään pahaa. Emmehän mekään ole sinuun koskeneet vaan olemme tehneet sinulle ainoastaan hyvää ja sallineet sinun lähteä rauhassa. Sinä olet nyt Herran siunaama.” ³⁰ Silloin lisak laittoi heille pidot, ja he söivät ja joivat.

³¹ Varhain seuraavana aamuna he vannoiivat toisilleen valan. Sen jälkeen lisak päästi heidät menemään, ja he lähtivät hänen luotaan rauhassa. ³² Samana päivänä lisakin palvelijat tulivat kertomaan hänelle kaivosta, jonka olivat kaivaneet. He sanoivat hänelle: “Me löysimme vettä.” ³³ Hän antoi kaivolle nimen Siba. Sen tähden kaupungin nimi on vielä tänäkin päivänä Beerseba.

Eesaun vierasheimoiset vaimot

³⁴ Kun Eesau oli 40 vuoden ikäinen, hän otti vaimokseen Jehuditin, heettiläisen Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären. ³⁵ Näistä tuli lisakille ja Rebekalle mielipahan aihe.

Jaakob saa petoksella esikoissiunauksen

27 ¹ Kun lisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää kyennyt näkemään, hän kutsui luokseen Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: “Poikani!” Tämä vastasi hänelle: “Tässä olen.” ² Lisak sanoi: “Näethän, että minä olen tullut vanhaksi, enkä tiedä, milloin kuolen. ³ Ota nyt aseesi, viinesi ja jousesi, ja lähde kedolle

metsästämään minulle riistaa.⁴ Laita sitten minulle herkkuruoka, sellainen, jota rakastan, ja tuo se minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut ennen kuin kuolen.”

⁵ Rebekka kuuli, mitä lisak puhui pojalleen Eesaulle. Kun Eesau oli lähtenyt kedolle metsästämään tuodakseen riistaa isälleen, ⁶ Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: “Minä kuulin sinun isäsi sanovan veljellesi Eesaulle: ⁷ ‘Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka. Minä tahdon syödä sitä ja siunata sinut Herran edessä ennen kuin kuolen.’ ⁸ Kuule nyt siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken sinun tehdä. ⁹ Mene laumaan ja tuo sieltä minulle kaksi hyvää kiliä, niin minä laitan niistä isällesi sellaisen herkkuruuan, jota hän rakastaa. ¹⁰ Vie se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen kuolemaansa.” ¹¹ Mutta Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: “Veljeni Eesaunhan on karvainen mies, minä taas olen sileäihoinen. ¹² Ehkä isäni tunnustelee minua ja pitää minua petkuttajana! Silloin tuotan itselleni kirouksen enkä siunausta.” ¹³ Hänen äitinsä sanoi hänelle: “Tulkoon se kirous minun päälleni, poikani! Kuuntele vain, mitä minä sanon, ja mene noutamaan kilit minulle.”

¹⁴ Silloin Jaakob meni noutamaan kilit ja toi ne äidilleen. Hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, sellaisen, jota Jaakobin isä rakasti. ¹⁵ Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki niihin nuoremman poikansa Jaakobin. ¹⁶ Kilien nahat hän kääri Jaakobin käsiin ja paljaaseen kaulaan. ¹⁷ Sitten hän antoi herkkuruuan sekä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käsiin.

¹⁸ Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: “Isäni!” lisak vastasi: “Tässä olen. Kuka sinä olet, poikani?” ¹⁹ Jaakob sanoi isälleen: “Minä olen sinun esikoisesi Eesau. Olen tehnyt niin kuin sanoit minulle. Nouse istumaan ja syömään riistaani, että voisit siunata minut.” ²⁰ lisak vastasi pojalleen: “Miten olet voinut löytää saaliin näin pian, poikani?” Jaakob vastasi: “Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni.” ²¹ lisak sanoi Jaakobille: “Tulehan lähemmäs, poikani, että voin tunnustella, oletko sinä poikani Eesau vai et.” ²² Jaakob meni isänsä lisakin luo. Tämä tunnusteli häntä ja sanoi: “Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet.” ²³ Eikä lisak tuntenut Jaakobia, sillä Jaakobin kädet olivat karvaiset niin kuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja niin lisak siunasi hänet. ²⁴ lisak kysyi vielä: “Oletko sinä todella poikani Eesau?” Jaakob vastasi: “Olen.” ²⁵ Silloin lisak sanoi: “Tarjoa ruoka minulle, että voin syödä poikani riistaa ja siunata sinut.” Jaakob tarjosi ruuan hänelle, ja hän söi. Sitten Jaakob toi lisakille viiniä, ja tämä

joi. ²⁶ Sen jälkeen hänen isänsä lisak sanoi: "Tulehan tänne ja suutele minua, poikani." ²⁷ Jaakob meni isänsä luo ja suuteli häntä. Lisak tunsi hänen vaatteidensa tuoksun, siunasi hänet ja sanoi: "Poikani tuoksu on kuin kedon tuoksu, Herran siunaaman!" ²⁸ Antakoon Jumala sinulle taivaan kastetta ja maan rehevyyttä, yllin kyllin jyviä ja viiniä. ²⁹ Palvelkoot sinua kansat, kumartukoot edessäsi kansakunnat. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartukoot eteesi. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, siunattu se, joka sinua siunaa."

Eesau pyytää siunausta

³⁰ Kun lisak oli siunannut Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä lisakin luota, hänen veljensä Eesau palasi metsästästä. ³¹ Hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: "Nouskoon isäni syömään poikansa riistaa, niin että voit siunata minut." ³² Hänen isänsä lisak kysyi: "Kuka sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen poikasi, sinun esikoisesi Eesau." ³³ Silloin lisak järkyttyi syvästi ja sanoi: "Kuka se sitten oli, joka kävi metsästästä ja toi minulle riistaa? Minä söin kaikkea, ennen kuin sinä tulit, ja siunasin hänet. Ja siunattuna hän myös pysyy."

³⁴ Kun Eesau kuuli isänsä sanat, hän päästi kovan ja katkeran huudon ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!" ³⁵ Tämä vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja vei siunauksesi." ³⁶ Eesau sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi, onhan hän pettänyt minut jo kahdesti. Hän vei esikoisuuteni, ja nyt hän on vienyt minulta myös siunaukseni." Eesau kysyi: "Etkö ole lainkaan varannut siunausta minulle?" ³⁷ Lisak vastasi Eesauille: "Minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänen palvelijoikseen sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä. Mitä minä siis vois enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?" ³⁸ Eesau sanoi isälleen: "Yksi siunausko sinulla vain on, isäni? Isä, siunaa myös minut!" Ja Eesau alkoi itkeä äänekkäästi. ³⁹ Hänen isänsä lisak vastasi: "Vailla maan rehevyyttä on sinun asuinsijasi, vailla taivaan kastetta." ⁴⁰ Miekkasi varassa sinä joudut elämään ja palvelemaan veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä murrat hänen ikeensä niskasi päältä."

Jaakob joutuu pakenemaan

⁴¹ Eesau alkoi kantaa Jaakobille kaunaa siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli tämän siunannut. Eesau ajatteli sydämessään: "Kohta tulee aika surra isääni, ja silloin minä tapan veljeni Jaakobin." ⁴² Rebekalle kerrottiin hänen vanhemman poikansa Eesaun puheista. Silloin hän kutsui luokseen

nuoremman poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: “Tiedätkö, että veljesi Eesau lohduttautuu sillä, että aikoo tappaa sinut. ⁴³ Kuule siis, mitä sanon, poikani: Lähde pakoon veljeni Laabanin luo Harraniin. ⁴⁴ Asu hänen luonaan jonkin aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu. ⁴⁵ Kun veljesi viha sinua kohtaan on lauhtunut ja hän on unohtanut, mitä olet hänelle tehnyt, minä lähetän noutamaan sinut sieltä. Minkä tähden minun pitäisi menettää teidät molemmat samana päivänä!” ⁴⁶ Rebekka sanoi lisakille: “Minä olen kyllästynyt elämäni heettiläisnaisten takia. Jos myös Jaakob ottaa vaimon heettiläisistä naisista, tämän maan tyttäristä, sellaisen kuin nämä, niin mitä varten minä elän?”

28 ¹ Lisak kutsui Jaakobin luokseen, siunasi hänet ja antoi hänelle käskyn: “Sinä et saa ottaa vaimoksesi ketään kanaanilaisten tyttäristä. ² Mene Mesopotamiaan äitisi isän Betuelin kotiin ja ota sieltä itsellesi vaimo äitisi veljen Laabanin tyttäristä. ³ Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja tehkөөn sinusta hedelmällisen ja monilukuisen, niin että sinusta saa alkunsa kansojen joukko. ⁴ Suokoon hän sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun jälkeläisillesi, niin että saat periä maan, jossa asut muukalaisena ja jonka Jumala on antanut Abrahamille.” ⁵ Näin lisak lähetti Jaakobin matkaan. Tämä lähti Mesopotamiaan Laabanin luo, joka oli aramilaisen Betuelin poika ja Jaakobin ja Eesaun äidin Rebekan veli.

Eesau ottaa vielä yhden vaimon

⁶ Eesau sai tietää, että lisak oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Mesopotamiaan ottamaan sieltä itselleen vaimon ja että lisak siunatessaan Jaakobia oli kieltänyt häntä ottamasta vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, ⁷ ja että Jaakob oli totellut isäänsä ja äitiään ja lähtenyt Mesopotamiaan. ⁸ Kun Eesau huomasi, että kanaanilaisten tyttäret olivat vastenmielisiä hänen isälleen lisakille, ⁹ hän meni Ismaelin luo ja otti vaimokseen entisten lisäksi Mahalatin, Abrahamin pojan Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.

Jaakobin uni Beetelissä

¹⁰ Jaakob lähti Beersebasta mennäkseen Harraniin. ¹¹ Hän tuli eräaseen paikkaan ja yöpyi siinä, sillä aurinko oli laskenut. Hän otti sieltä kiven, pani sen päänalusekseen ja asettui makuulle. ¹² Hän näki unessa, että maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden yläpää ulottui taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. ¹³ Yhtäkkiä Herra seisoi hänen luonaan ja sanoi: “Minä olen Herra, sinun isäsi Abrahamin Jumala ja lisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun siemenellesi. ¹⁴ Sinun jälkeläisiäsi on oleva yhtä paljon kuin maan tomua,

ja sinä levittäydyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat. ¹⁵ Katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua kaikkialla, missä kuljet. Minä tuon sinut takaisin tähän maahan, sillä minä en jätä sinua vaan toteutan sen, minkä minä olen sinulle puhunut.”

¹⁶ Kun Jaakob heräsi unestaan, hän sanoi: ”Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt.” ¹⁷ Hänet valtasi pelko, ja hän sanoi: ”Kuinka pelottava onkaan tämä paikka! Tämä ei ole mikään muu kuin Jumalan huone. Tämä on taivaan portti.”

¹⁸ Jaakob nousi varhain aamulla, otti kiven, jonka oli pannut päänsä aluseksi, nosti sen pystyyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle. ¹⁹ Hän antoi paikalle nimen Beetel. Aikaisemmin kaupungin nimenä oli kuitenkin ollut Luus. ²⁰ Sitten Jaakob antoi lupauksen sanoen: ”Jos Jumala on minun kanssani ja varjelee minut tällä tiellä, jota kuljen, ja antaa minulle leipää syötäväksi ja vaatetta päälle pantavaksi, ²¹ niin että saan palata rauhassa isäni kotiin, on Herra oleva minun Jumalani. ²² Tämä kivi, jonka olen asettanut patsaaksi, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä minulle suot, minä annan sinulle kymmenykset.”

Jaakob tapaa Raakelin ja Laabanin

29 ¹ Jaakob lähti matkaan ja tuli idän kansojen maalle. ² Hän huomasi kedolla kaivon, jonka luona makasi kolme lammas- ja vuohilaumaa, sillä siitä kaivosta oli tapana juottaa laumoja. Kaivon suulla oli suuri kivi. ³ Kun kaikki laumat olivat kokoontuneet sinne, kivi vieritettiin kaivon suulta ja eläimet juotettiin. Sen jälkeen kivi pantiin taas paikoilleen kaivon suulle. ⁴ Jaakob kysyi paimenilta: ”Veljeni, mistä te olette?” He vastasivat: ”Harranista olemme.” ⁵ Hän kysyi heiltä: ”Tunnetteko te Laabanin, Naahorin pojan?” He vastasivat: ”Tunnetimme.” ⁶ Jaakob kysyi heiltä: ”Voiko hän hyvin?” He vastasivat: ”Hyvin voi. Tuolla tulee hänen tyttärensä Raakel lampaiden ja vuohien kanssa.” ⁷ Jaakob sanoi: ”Nythän on vielä täysi päivä, ei ole aika koota karjaa. Juottakaa lampaat ja vuohet ja viekää ne laitumelle.” ⁸ Paimenet vastasivat: ”Emme voi, ennen kuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon suulta. Sitten juotamme lampaat ja vuohet.”

⁹ Jaakobin vielä puhuessa heidän kanssaan Raakel tuli isänsä lampaat ja vuohet mukanaan, sillä Raakelilla oli tapana käydä paimenessa. ¹⁰ Kun Jaakob näki Raakelin, äitinsä veljen Laabanin tyttären, ja Laabanin lampaat ja vuohet, hän astui esiin, vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa lauman.

¹¹ Sitten Jaakob suuteli Raakelia ja puhkesi äänekkääseen itkuun. ¹² Jaakob kertoi Raakelille, että hän oli tämän isän sukulainen ja Rebekan poika. Raakel juoksi kertomaan isälleen. ¹³ Kun Laaban kuuli Jaakobin, sisarensa pojan, tulosta, hän juoksi tätä vastaan. Hän syleili ja suuteli Jaakobia ja toi hänet kotiinsa. Jaakob kertoi Laabanille kaiken, mitä oli tapahtunut. ¹⁴ Laaban sanoi hänelle: "Sinä todellakin olet minun luutani ja lihaani."

Jaakobin vaimot

Kun Jaakob oli asunut hänen luonaan kuukauden päivät, ¹⁵ Laaban sanoi Jaakobille: "Olethan sinä tosin sukulaiseni, mutta pitäisikö sinun silti palvella minua palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi." ¹⁶ Laabanilla oli kaksi tyttärtä. Vanhemman nimi oli Leea ja nuoremman Raakel. ¹⁷ Leealla oli lempeät silmät, Raakel taas oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan. ¹⁸ Jaakob rakasti Raakelia. Niinpä hän sanoi Laabanille: "Minä palvelen sinua seitsemän vuotta saadakseni nuoremman tyttäresi Raakelin." ¹⁹ Laaban vastasi: "On parempi, että annan hänet sinulle kuin että antaisin hänet jollekin toiselle. Jää luokseni." ²⁰ Niin Jaakob palveli Raakelin vuoksi seitsemän vuotta, ja ne tuntuivat hänestä muutamilta päiviltä, koska hän rakasti Raakelia.

²¹ Sen jälkeen Jaakob sanoi Laabanille: "Anna minulle vaimoni, sillä palvelusaikani on täyttynyt ja tahdon mennä hänen luokseen." ²² Silloin Laaban kutsui kokoon kaikki paikkakunnan asukkaat ja järjesti pidot. ²³ Mutta illalla hän ottikin tyttärensä Leean ja vei hänet Jaakobin luo, ja tämä yhtyi häneen. ²⁴ Laaban antoi orjattarensa Silpan tyttäreelleen Leealle orjattareksi.

²⁵ Kun tuli aamu, Jaakob näki, että nainen olikin Leea. Jaakob sanoi Laabanille: "Mitä oletkaan minulle tehnyt? Enkö ole palvellut sinua Raakelin vuoksi? Mitä varten petit minua?" ²⁶ Laaban vastasi: "Meidän seudullamme ei tehdä niin, että nuorempi annettaisiin ennen vanhempaa. ²⁷ Vietä nyt vain tämä hääviikko loppuun, niin myös Raakel annetaan sinulle palkaksi, kunhan teet minulle työtä vielä toiset seitsemän vuotta." ²⁸ Jaakob suostui siihen, ja kun hän oli viettänyt sen viikon loppuun, Laaban antoi myös tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi. ²⁹ Laaban antoi orjattarensa Bilhan tyttäreelleen Raakelille orjattareksi. ³⁰ Jaakob yhtyi myös Raakeliin, ja hän rakasti enemmän Raakelia kuin Leeaa. Niin Jaakob palveli Laabanin luona vielä toiset seitsemän vuotta.

Jaakobin lapset

³¹ Kun Herra näki, että Leeaa syrjittiin, hän avasi Leean kohdun. Raakel sen sijaan oli hedelmätön. ³² Leea tuli raskaaksi, synnytti pojan ja antoi

hänelle nimen Ruuben sanoen: “Herra on nähnyt minun kurjuuteni. Nyt mieheni varmaan rakastaa minua.”³³ Hän tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: “Herra on kuullut, että minua syrjitään. Siksi hän on antanut minulle myös tämän.” Hän antoi pojalle nimen Simeon.³⁴ Hän tuli uudelleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: “Tällä kertaa mieheni varmaan pysyy luonani, olenhan synnyttänyt hänelle kolme poikaa.” Sen vuoksi hän antoi pojalle nimen Leevi.³⁵ Leea tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: “Nyt minä kiitan Herraa.” Sen vuoksi hän antoi pojalle nimen Juuda. Sitten hän lakkasi synnyttämästä.

30¹ Kun Raakel näki, ettei voinut synnyttää lasta Jaakobille, hän tuli kateelliseksi sisarelleen ja sanoi Jaakobille: “Hanki minulle lapsia, muuten minä kuolen.”² Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: “Olenko minä Jumalan asemassa, hänen, joka on estänyt sinua saamasta lapsia?”³ Silloin Raakel sanoi: “Tässä on orjattareni Bilha. Yhdy häneen, että hän synnyttäisi minun polvilleni. Hänen avullaan minäkin saan lapsia.”⁴ Raakel antoi orjattarensa Bilhan vaimoksi Jaakobille, ja Jaakob yhtyi Bilhaan.⁵ Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.⁶ Raakel sanoi: “Jumala on hankkinut minulle oikeuden ja myös kuullut rukoukseni äänen ja antanut minulle pojan.” Sen tähden hän antoi pojalle nimen Daan.⁷ Raakelin orjatar Bilha tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.⁸ Raakel sanoi: “Minä olen kamppailut ankarasti sisareni kanssa ja olenkin selviytynyt voittajaksi.” Hän antoi pojalle nimen Naftali.

⁹ Kun Leea näki lakanneensa synnyttämästä, hän otti orjattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi.¹⁰ Leraan orjatar Silpa synnytti Jaakobille pojan.¹¹ Silloin Leea sanoi: “Onneksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Gaad.¹² Leraan orjatar Silpa synnytti Jaakobille toisenkin pojan,¹³ ja Leea sanoi: “Olen onnellinen, jopa nuoret naiset ylistävät minua onnelliseksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Asser.

¹⁴ Ruuben meni kerran ulos kävelemään vehnänleikkuun aikaan. Hän löysi pellolta lemменmarjoja ja toi ne äidilleen Leealle. Niin Raakel sanoi Leealle: “Anna minulle poikasi lemменmarjoja.”¹⁵ Leea vastasi hänelle: “Eikö riitä, että olet vienyt minulta mieheni, kun tahdot ottaa vielä poikani lemменmarjatkin?” Raakel sanoi: “Olkoon sitten niin, että hän makaa tämän yön sinun kanssasi korvauksena poikasi lemменmarjoista.”¹⁶ Kun Jaakob illalla palasi kedolta, Leea meni häntä vastaan ja sanoi: “Sinun on tultava minun luokseni, sillä minä olen ostanut sinut poikani lemменmarjoilla.” Niin Jaakob makasi sen yön hänen kanssaan.¹⁷ Jumala kuuli Leeaa, ja Leea

tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennen pojan. ¹⁸ Leea sanoi: "Jumala on antanut minulle palkkani, koska minä annoin orjattareni miehelleni." Ja hän antoi pojalle nimen Isaskar. ¹⁹ Leea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan. ²⁰ Silloin Leea sanoi: "Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni tulee pysymään luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa." Ja hän antoi pojalle nimen Sebulon. ²¹ Sen jälkeen hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen Diina.

²² Jumala muisti myös Raakelia. Jumala kuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa. ²³ Niin Raakel tuli raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: "Jumala on ottanut pois häpeäni." ²⁴ Raakel antoi pojalle nimen Joosef ja sanoi: "Herra antakoon minulle vielä toisen pojan."

Jaakob rikastuu

²⁵ Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Jaakob sanoi Laabanille: "Päästä minut lähtemään. Minä tahdon mennä kotiini ja omaan maahani. ²⁶ Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut. Minä tahdon lähteä. Tiedäthän sinä, kuinka paljon olen tehnyt sinulle työtä." ²⁷ Laaban vastasi hänelle: "Jospa saisin armon sinun silmissäsi! Olen nähnyt ennusmerkeistä, että Herra on siunannut minua sinun takiasi." ²⁸ Hän sanoi vielä: "Määrää minulle haluamasi palkka, niin minä annan sen." ²⁹ Jaakob vastasi hänelle: "Sinä itse tiedät, kuinka minä olen tehnyt sinulle työtä ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani. ³⁰ Se vähä, mitä sinulla oli ennen minun tuloani, on karttunut paljoksi, ja Herra on siunannut sinua, missä vain minä olen liikkunut. Mutta nyt – milloin minä saan tehdä työtä oman perheeni hyväksi?"

³¹ Laaban sanoi: "Mitä minun on sinulle annettava?" Jaakob vastasi: "Ei sinun tarvitse antaa minulle mitään. Mutta minä paimennan ja vartioin edelleen sinun laumojasi, jos suostut tähän: ³² Minä käyn tänään läpi koko lammas- ja vuohilaumasi ja erotan sieltä kaikki pilkulliset, kirjavat ja mustat lampaat sekä kirjavat ja pilkulliset vuohet. Ne ovat minun palkkani. ³³ Minun rehellisyyteni tulee ilmi, kun vastaisuudessa tulet tarkastamaan tätä minun palkkaani. Kaikki vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki lampaat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun varastamikseni." ³⁴ Laaban vastasi: "Hyvä on. Olkoon niin kuin olet puhunut."

³⁵ Samana päivänä Laaban erotti laumastaan juovikkaat ja kirjavat pukit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki, joissa oli jotakin valkoista, sekä kaikki mustat lampaat ja antoi ne poikiensa hoitoon. ³⁶ Hän siirsi ne kolmen päivämatkan päähän Jaakobista, ja Jaakob paimensi Laabanin

muita laumoja. ³⁷ Jaakob otti itselleen tuoreita valkopoppeli-, mantelipuu- ja plataanikeppejä ja kuori niihin valkeita raitoja, niin että keppien valkoinen puu paljastui. ³⁸ Kuorimansa kepit hän pani lampaiden ja vuohien eteen vesikaukaloihin, juoma-astioihin, joista ne kävivät juomassa. Tulleensa juomaan ne olivat kiimassa ³⁹ ja pariutuivat keppien edessä. Ne synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita. ⁴⁰ Jaakob pani ne erilleen eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. Siten hän hankki itselleen oman laumansa. Hän käänsi eläinten päät Laabanin lauman pilkullisia ja kaikkia mustia eläimiä kohti. ⁴¹ Aina kun voimakkaat eläimet olivat kiimassa, Jaakob pani kepit niiden eteen vesikaukaloihin, ja ne pariutuivat keppien edessä. ⁴² Heikkojen eläinten eteen hän ei pannut keppejä. Näin heikot joutuivat Laabanille ja voimakkaat Jaakobille. ⁴³ Siten miehestä tuli hyvin rikas. Hänellä oli paljon lampaita ja vuhia sekä orjattaria, orjia, kameleita ja aaseja.

Jaakob lähtee salaa Laabanin luota

31 ¹ Jaakob sai kuulla Laabanin poikien sanoneen: “Jaakob on vienyt kaiken, mikä kuuluu isällemme. Isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauten.” ² Jaakob huomasi myös Laabanin kasvoista, ettei tämä enää suhtautunut häneen niin kuin ennen. ³ Silloin Herra sanoi Jaakobille: “Palaa isiesi maahan ja sukusi luo. Minä olen sinun kanssasi.”

⁴ Jaakob lähetti kutsumaan Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo ⁵ ja sanoi heille: “Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän suhtaudu minuun niin kuin ennen. Isäni Jumala on kuitenkin ollut kanssani. ⁶ Tehän tiedätte, että minä olen tehnyt työtä isällemme kaikin voimin. ⁷ Silti isänne on kohdellut minua petollisesti ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen aiheuttaa minulle vahinkoa. ⁸ Jos isänne sanoi: ‘Pilkulliset olkoot palkkanasi’, koko lauma synnytti pilkullisia. Jos hän taas sanoi: ‘Juovikkaat olkoot palkkanasi’, koko lauma synnytti juovikkaita. ⁹ Näin Jumala otti isänne karjan ja antoi sen minulle. ¹⁰ Lauman pariutumisen aikaan minä kohotin unessa katseeni ja näin, että pukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. ¹¹ Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: ‘Jaakob!’ Minä vastasin: ‘Tässä olen.’ ¹² Hän sanoi: ‘Katsele laumaa, niin huomaat, että kaikki urokset, jotka astuvat lampaita ja vuhia, ovat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. Minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban sinulle tekee. ¹³ Minä olen Beetelin Jumala. Siellä sinä voitelit

patsaan ja siellä sinä annoit minulle lupauksen. Nouse nyt, lähde tästä maasta ja palaa synnyinmaahasi.”

¹⁴ Raakel ja Leea vastasivat hänelle: “Onko meillä enää mitään osaa tai perintöä isämme talossa? ¹⁵ Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina, kun on myynyt meidät ja syönyt suuhunsa meistä saamansa hinnan? ¹⁶ Totisesti kaikki se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, se on meidän ja meidän lastemme. Tee siis nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut.”

¹⁷ Silloin Jaakob nosti lapsensa ja vaimonsa kameliien selkään ¹⁸ ja otti mukaan kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koonnut Mesopotamiassa, kaiken hankkimansa omaisuuden, ja lähti kulkemaan isänsä lisäksi luo Kanaaninmaahan. ¹⁹ Kun Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan, Raakel varasti isänsä kotijumalat. ²⁰ Jaakob harhautti aramilaista Laabania eikä ilmaissut hänelle, että pakenisi. ²¹ Hän lähti pakoon mukanaan koko omaisuutensa, meni yli virran ja suuntasi kulkunsa kohti Gileadin vuoria.

Laaban tavoittaa Jaakobin

²² Kolmantena päivänä Laabanille kerrottiin, että Jaakob oli paennut. ²³ Silloin Laaban otti mukaan sukunsa miehet, ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivää ja saavutti hänet Gileadin vuorilla. ²⁴ Mutta Jumala tuli aramilaisen Laabanin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: “Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.”

²⁵ Kun Laaban saavutti Jaakobin, tämä oli pystyttänyt telttansa vuorelle. Myös Laaban sukulaisineen leirytyi Gileadinvuorelle. ²⁶ Laaban sanoi Jaakobille: “Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet pettänyt minut ja vienyt pois tyttäreni kuin miekalla vangiksi otetut! ²⁷ Minkä tähden pakenit salaa, lähdit luotani varkain etkä kertonut minulle? Minä olisin saattanut sinut matkaan iloiten ja laulaen, rummuin ja lyyroin! ²⁸ Et edes suonut minun suudella hyvästiksi lasteni lapsia ja tyttäriäni. Sinä olet nyt menetellyt tyhmästi. ²⁹ Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä: ‘Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.’ ³⁰ Mutta olkoon! Sinä olet lähtenyt matkallesi, kun ikävöit niin hartaasti isäsi kotiin. Mutta minkä tähden varastit minun jumalani?”

³¹ Jaakob sanoi Laabanille: “Lähdin salaa, koska pelkäsin, että sinä riistäisit minulta tyttäresi. ³² Mutta se, jonka hallusta löydät jumalasi, ei jää eloon. Tutki sukumme miesten läsnä ollessa, mitä minulla on, ja ota kaikki, mikä kuuluu sinulle.” Jaakob ei näet tiennyt, että Raakel oli varastanut jumalat. ³³ Laaban kävi Jaakobin teltassa, Leean teltassa ja molempien

orjattarien teltassa, mutta ei löytänyt mitään. Tultuaan ulos Leean teltasta hän meni Raakelin telttaan.³⁴ Mutta Raakel oli ottanut kotijumalat, pannut ne kamelin satulapussiin ja istunut niiden päälle. Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt niitä.³⁵ Raakel sanoi isälleen: "Älköön herrani vihastuko siitä, etten voi nousta edessäsi, sillä minulla on se naisten tavallinen vaiva." Laaban etsi mutta ei löytänyt kotijumalia.

³⁶Silloin Jaakob kiivastui ja alkoi riidellä Laabanin kanssa. Hän sanoi Laabanille: "Mikä on rikokseni, mikä on syntini, että niin kiihkeästi ahdistat minua?"³⁷ Kun nyt olet penkonut kaikki tavaranani, oletko löytänyt mitään, mikä on sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän minun sukuni ja sinun sukusi miesten eteen. Ratkaiskoot he meidän välimme.³⁸ Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun luonasi. Lampaasi ja vuohesi eivät ole menettäneet karitsoita, enkä minä ole syönyt pässejä laumastasi.³⁹ Raadeltua eläintä en tuonut sinulle, vaan se koitui minun vahingokseni. Varastetun eläimen sinä vaadit minulta, olipa se viety päivällä tai yöllä.⁴⁰ Päivällä minua rasitti helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni.⁴¹ Näin minulta on mennyt kaksikymmentä vuotta talossasi. Neljätoista vuotta minä palvelin sinua kahden tyttäresi vuoksi ja kuusi vuotta vuohiesi ja lampaittesi vuoksi. Kymmenen kertaa sinä muutit minun palkkaani.⁴² Ellei isäni Jumala, Abrahamin Jumala, jota myös lisak pelkää, olisi ollut minun puolellani, sinä olisit nyt lähettänyt minut tieheni tyhjin käsin. Jumala on nähnyt minun kurjuuteni ja vaivannäköni, ja hän nuhteli sinua viime yönä."

Jaakobin ja Laabanin sovinto ja liitto

⁴³Laaban vastasi Jaakobille: "Tyttäret ovat minun tyttäriäni, lapset minun lapsiani, ja lauma on minun laumaani. Kaikki, mitä näet, on minun, mutta mitä minä nyt voin näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet!"⁴⁴ Tehkäämme siis liitto, sinä ja minä, ja olkoon se todistuksena meidän välillämme."⁴⁵ Niin Jaakob otti kiven, nosti sen pystyyn patsaaksi⁴⁶ ja sanoi sukunsa miehille: "Kootkaa kiviä." Nämä kokosivat kiviä, tekivät röykkiön ja aterioivat sen äärellä.⁴⁷ Laaban antoi kiviröykkiölle nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob kutsui sitä nimellä Gal-Eed.⁴⁸ Laaban sanoi: "Tämä röykkiö olkoon tänään todistajana meidän välillämme." Siksi sitä kutsutaan nimellä Gal-Eed⁴⁹ ja myös nimellä Mispa, sillä Laaban sanoi vielä: "Herra pitäköön silmällä meitä molempia, kun olemme poissa toistemme näkyvistä."⁵⁰ Jos sinä kohtelet huonosti tyttäriäni tai otat toisia vaimoja tyttärieni lisäksi, niin tiedä, että Jumala on todistajana meidän välillämme, vaikkei ketään ihmistä olisikaan läsnä."⁵¹ Laaban sanoi vielä Jaakobille:

“Katso tätä röykkiötä ja katso tätä patsasta, jonka minä olen pystyttänyt meidän välillemme, minun ja sinun.⁵² Tämä röykkiö ja tämä patsas olkoot muistuttamassa siitä, etten minä kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ohi sinun luoksesi etkä sinäkään kulkisi pahoin aikein tämän röykkiön ja tämän patsaan ohi minun luokseni.⁵³ Abrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän isiensä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme.” Silloin Jaakob vannoi valan sen Jumalan kautta, jota hänen isänsä lisak pelkäsi.⁵⁴ Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui sukunsa miehet aterioimaan. He aterioivat ja olivat yötä vuorella.

Jaakob valmistautuu kohtaamaan Eesaun

32¹ Varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli lastenlapsiaan ja tyttäriään ja siunasi heidät. Sitten hän lähti ja palasi kotiinsa.² Jaakob jatkoi matkaansa, ja häntä vastaan tuli Jumalan enkeleitä.³ Nähdessään heidät Jaakob sanoi: “Tämä on Jumalan sotajoukkoa”, ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim.

⁴ Sitten Jaakob lähetti edellään sanansaattajia veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle.⁵ Hän antoi heille tämän käskyn: “Sanokaa herralleni Eesaulle: ‘Näin sanoo palvelijasi Jaakob: Olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka.⁶ Olen saanut nautakarjaa, aaseja, lampaista ja vuohia, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt kertomaan tästä herralleni, että olisit minua kohtaan suosiollinen.’”

⁷ Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: “Me kohtasimme veljesi Eesaun. Hän on jo matkalla sinua vastaan neljäsataa miestä mukanaan.”⁸ Silloin Jaakob pelästyi kovin, ja hänet valtasi ahdistus. Hän jakoi väen, joka oli hänen kanssaan, samoin kuin lampaat ja vuohet sekä nautakarjan ja kamelit, kahteen leiriin,⁹ sillä hän ajatteli: “Jos Eesau hyökkää toisen joukon kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen pääsee pakoon.”

¹⁰ Jaakob sanoi: “Isäni Abrahamin Jumala ja isäni lisäksi Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: ‘Palaa maahasi ja sukusi luo, minä tahdon tehdä sinulle hyvää.’¹¹ Minä olen arvoton kaikkiin armonosoituksiin ja kaikkeen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi osoittanut. Minä kuljin tämän Jordanin yli ainoastaan sauva kädessäni, ja nyt minulle on karttunut kaksi joukkoa.¹² Pelasta minut veljeni käsistä, Eesaun käsistä! Minä pelkään, että hän tulee ja surmaa minut sekä äidit lapsineen!¹³ Olethan sinä itse sanonut: ‘Minä teen sinulle hyvää ja teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin meren hiekanjyvät, joita ei voida laskea niiden paljouden tähden.’”¹⁴ Jaakob vietti siellä sen yön.

Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle ¹⁵ 20 vuohta ja 20 pukkia, 20 lammasta ja 20 pässiä, ¹⁶ 30 imettävää kamelia varsoineen, 40 lehmää ja 10 härkää, 20 aasintammaa ja 10 aasioria. ¹⁷ Hän antoi kunkin lauman erikseen palvelijoidensa haltuun ja sanoi heille: “Menkää minun edelläni ja pitäkää välimatka laumojen välillä.” ¹⁸ Ensimmäiselle palvelijalle hän antoi tämän käskyn: “Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: ‘Kenelle sinä kuulut, mihin olet menossa ja kenen ovat nuo eläimet sinun edelläsi?’, ¹⁹ niin vastaa: ‘Palvelijasi Jaakobin. Ne on lähetetty lahjaksi herralleni Eesaulle. Myös Jaakob itse tulee jäljessämme.’” ²⁰ Samoin hän käski toista, kolmatta ja kaikkia muita, jotka ajoivat laumoja. Hän sanoi: “Puhukaa juuri näin Eesaulle, kun tapaatte hänet. ²¹ Sanokaa myös: ‘Palvelijasi Jaakob tulee jäljessämme.’” Jaakob näet ajatteli: “Minä koetan lepyttää hänet edelläni kulkevilla lahjoilla. Sen jälkeen kohtaan hänet kasvotusten. Ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan.” ²² Näin lahjat kulkivat hänen edellään, mutta itse hän jäi yöksi leiriin.

Jaakobin paini

²³ Sinä yönä Jaakob nousi, otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa sekä yksitoista poikaansa ja meni Jabbokin yli kahlauspaikasta. ²⁴ Hän vei joen yli heidät ja kaiken muun, mitä hänellä oli. ²⁵ Jaakob jäi yksin toiselle rannalle, ja eräs mies kamppaili hänen kanssaan päivänkoittoon saakka. ²⁶ Kun mies huomasi, ettei hän voittanut Jaakobia, hän löi tätä lonkkaan, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa. ²⁷ Mies sanoi: “Päästä minut, sillä aamu sarastaa.” Jaakob vastasi: “En päästä sinua, ellet siunaa minua.” ²⁸ Mies kysyi häneltä: “Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: “Jaakob.” ²⁹ Silloin mies sanoi: “Älköön nimesi enää olko Jaakob vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.” ³⁰ Jaakob pyysi: “Sano sinäkin nimesi.” Mies vastasi: “Miksi kysyt nimeäni?” Ja hän siunasi siellä Jaakobin.

³¹ Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, sillä hän ajatteli: “Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin henkeni on säästynyt.” ³² Aurinko nousi, kun hän kulki Penuelin ohitse ontuen lonkkaansa. ³³ Tämän vuoksi israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisirjännettä, joka on lonkkanivelen päällä. Mies näet iski Jaakobia lonkkaan, reisirjännteen kohdalle.

Jaakobin ja Eesaun sovinto

33 ¹ Kun Jaakob kohotti katseensa, hän näki Eesaun tulevan neljäsatia miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille. ² Hän asetti orjattaret lapsineen etumaisiksi, heidän jälkeensä Leean lapsineen ja viimeiseksi Raakelin Joosefin kanssa. ³ Itse hän kulki heidän edellään ja kumartui maahan seitsemän kertaa lähestyessään veljeään. ⁴ Mutta Eesau juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä, kietoi kätensä hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät.

⁵ Kun Eesau kohotti katseensa, hän näki vaimot ja lapset ja kysyi: "Keitä ovat nämä, jotka ovat kanssasi?" Jaakob vastasi: "Lapsia, jotka Jumala on armossaan antanut palvelijallesi." ⁶ Sitten orjattaret tulivat lapsineen ja kumartuivat maahan. ⁷ Myös Leea tuli lapsineen, ja he kumartuivat maahan. Sen jälkeen tuli Joosef ja Raakel, ja he kumartuivat maahan.

⁸ Eesau kysyi: "Mitä tarkoittit koko sillä joukolla, jonka minä kohtasin?" Jaakob vastasi: "Tahdoin saada herrani suosion osakseni." ⁹ Mutta Eesau sanoi: "Minulla on itselläni yllin kyllin. Pidä omasi, veljeni!" ¹⁰ Jaakob vastasi: "Ei suinkaan! Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ota vastaan lahjani. Olenhan saanut nähdä kasvosi – niin kuin olisin nähnyt Jumalan kasvot – ja sinä olet ollut minulle suosiollinen. ¹¹ Ota siis vastaan tervehdyslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen ja minulla on kaikkea." Jaakob pyytämällä pyysi Eesauta, ja tämä otti lahjan vastaan.

¹² Eesau sanoi: "Lähdetään liikkeelle. Minä kuljen sinun edelläsi." ¹³ Jaakob vastasi hänelle: "Herrani tietää, että lapset ovat heiveröisiä ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukanani. Jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, niin koko lauma kuolee. ¹⁴ Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä. Minä seuraan hiljalleen jäljessä lapsille ja edelläni kulkevalle karjalle sopivaa vauhtia, kunnes saavun herrani luo Seiriin." ¹⁵ Eesau sanoi: "Salli minun jättää luoksesi osa väestä, joka on kanssani." Jaakob vastasi: "Mitä varten? Kunhan vain herrani on minulle suosiollinen!"

¹⁶ Eesau lähti sinä päivänä paluumatkalle Seiriin, ¹⁷ mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi itselleen talon. Karjalleen hän teki katoksia, ja siksi paikan nimeksi tuli Sukkot.

¹⁸ Jaakob oli lähtenyt Mesopotamiasta ja saapunut turvallisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaaninmaassa, ja hän leiriytyi kaupungin edustalle. ¹⁹ Sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, hän osti sadalla kesitalla Sikemin isän Hamorin pojilta. ²⁰ Hän pystytti sinne alttarin ja antoi sille nimen Eel-Eloohee-Israel.

Diinan raiskaus

34 ¹Diina, Leean tytär, jonka hän oli synnyttänyt Jaakobille, meni taapaamaan sen maan tyttöjä. ²Maan hivviläisen ruhtinaan Hamorin poika Sikem näki hänet, otti hänet mukaansa, makasi hänet ja teki hänelle väkivaltaa. ³Sikem kiintyi koko sielustaan Diinaan, Jaakobin tyttären, rakasti tyttöä ja puheli hänelle hellästi. ⁴Sikem sanoi isälleen Hamorille: ”Hanki minulle tämä tyttö vaimoksi.” ⁵Jaakob sai kuulla, että Sikem oli häpäissyt hänen tyttärensä Diinan. Mutta koska Jaakobin pojat olivat hänen karjansa kanssa kedolla, hän pysyi vaiti siihen asti, kunnes he palasivat.

Hamor yrittää hyvittää poikansa rikoksen

⁶Sikemin isä Hamor meni Jaakobin luo puhumaan hänen kanssaan. ⁷Jaakobin pojat olivat tulleet kedolta kuultuaan, mitä oli tapahtunut. Miehet olivat murheellisia ja hyvin vihaisia, sillä Sikem oli tehnyt Israelia kohtaan häpeällisen teon maatessaan Jaakobin tyttären. Sellaista ei saanut tehdä. ⁸Hamor puhui heille näin: ”Poikani Sikem on kiintynyt tyttäreenne koko sielustaan. Antakaa hänet vaimoksi pojalleni. ⁹Solmikkaa avioliittoja kanssamme: antakaa tyttäriänne meille vaimoiksi, ja ottakaa tyttäriämme vaimoiksi itsellenne. ¹⁰Asukaa meidän keskuudessamme. Maa on edessänne; jääkää tänne, kierrelkää maassa ja asettukaa tänne asumaan.” ¹¹Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: ”Jos olette minulle suosiollisia, minä annan kaiken, mitä minulta pyydätte. ¹²Määrätkää kuinka suuri morsiamenhinta tai kuinka suuret lahjat tahansa, minä annan sen, mitä pyydätte minulta, kunhan vain annatte tytön minulle vaimoksi.”

Jaakobin poikien petollisuus

¹³Jaakobin pojat vastasivat Sikemille ja hänen isälleen Hamorille petollisesti, koska Sikem oli häpäissyt heidän sisarensa Diinan. ¹⁴He sanoivat näille: ”Emme voi tehdä sellaista. Emme voi antaa sisartamme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä meistä se olisi häpeällistä. ¹⁵Me suostumme ehdotukseenne ainoastaan sillä ehdolla, että teistä tulee meidän kaltaisiamme siten, että kaikki miespuoliset teistä ympärileikataan. ¹⁶Silloin me annamme teille tyttäriämme vaimoiksi ja otamme itsellemme vaimoiksi teidän tyttäriänne. Me asetumme asumaan keskuuteenne, ja niin meistä tulee yksi kansa. ¹⁷Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikkauta itseänne, me otamme tytön ja lähdemme.” ¹⁸Heidän sanaan miellyttivät Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä. ¹⁹Eikä nuorukainen viivytellyt tekemästä, mitä oli pyydetty, sillä hän halusi saada Jaakobin tyttären. Hän oli kaikkein kunnioitetuin mies isänsä perheessä.

²⁰ Hamor ja hänen poikansa Sikem menivät kaupungin portille ja puhuivat kaupunkinsa miehille näin: ²¹ “Nämä miehet tahtovat elää rauhassa kanssamme. Asettukoot he siis maahamme asumaan ja kierrelkööt siinä, onhan maassa yllin kyllin tilaa heillekin. Otetaan heidän tyttäriään vaimoiksemme ja annetaan tyttäriämme vaimoiksi heille. ²² Mutta miehet suostuvat asumaan keskuudessamme ja tulemaan kanssamme yhdeksi kansaksi ainoastaan sillä ehdolla, että kaikki miespuoliset meistä ympärileikataan, samoin kuin heidät on ympärileikattu. ²³ Eikö heidän karjastaan, muusta omaisuudestaan ja kaikista heidän eläimistään tule silloin meidän omaisuuttamme? Suostutaan vain, niin silloin he asettuvat asumaan keskuuteemme.” ²⁴ Kaikki kaupungin porteista kulkevat miehet uskoivat Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä, ja kaikki ympärileikkauttivat itsensä.

Simeon ja Leevi kostavat sisarensa häpäisyn

²⁵ Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään, Jaakobin kaksi poikaa, Diinan veljet Simeon ja Leevi, ottivat kumpikin miekkansa, hyökkäsivät kaupunkiin kenenkään aavistamatta ja tappoivat kaikki miespuoliset asukkaat. ²⁶ He tappoivat miekalla myös Hamorin ja hänen poikansa Sikemin ja veivät Diinan mukanaan Sikemin talosta. ²⁷ Sitten Jaakobin pojat tulivat ryöstämään surmattuja, ja he ryöstivät kaupungin, koska heidän sisarensa oli häpäisty. ²⁸ He ottivat kaupunkilaisten lampaat, vuohet, nautakarjan, aasit ja kaiken, mitä kaupungissa ja sen mailla oli, ²⁹ ja veivät saaliinaan heidän koko omaisuutensa ja kaikki heidän lapsensa ja naisensa. He ryöstivät kaiken, mitä taloissa oli.

³⁰ Niin Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: “Te olette syösset minut onnettomuuteen, kun olette saattaneet minut tämän maan asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihoihin. Meitä on vain vähäinen joukko. Jos he kokoontuvat minua vastaan, he voittavat minut, ja niin minut ja minun sukuni tuhotaan.” ³¹ Mutta veljekset vastasivat: “Pitkö hänen kohdella sisartamme kuin porttoa?”

Jaakob palaa Beeteliin

35 ¹ Sitten Jumala sanoi Jaakobille: “Lähde Beeteliin, asetu sinne asumaan ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle, kun pakenit veljeäsi Eesauta.” ² Niin Jaakob sanoi perheelleen ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: “Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne, ³ niin lähdemme Beeteliin. Minä teen sinne alttarin Jumalalle, joka vastasi minulle ahdistukseni aikana

ja oli kanssani tiellä, jota vaelsin.”⁴ Silloin he antoivat Jaakobille kaikki hallussaan olevat vieraat jumalat ja korvissaan olevat renkaat, ja Jaakob kätki ne maahan Sikemin luona olevan tammen alle.

⁵ He lähtivät liikkeelle, ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, eikä kukaan ajanut takaa Jaakobin poikia. ⁶ Sitten Jaakob saapui kaiken mukanaan olevan väen kanssa Luusiin eli Beeteliin, joka on Kanaaninmaassa. ⁷ Hän rakensi sinne alttarin ja antoi paikan nimeksi Eel-Beetel, koska siellä Jumala oli ilmestynyt hänelle hänen paetessaan veljeään. ⁸ Debora, Rebekan imettäjä, kuoli siellä, ja hänet haudattiin Beetelin rinteeseen tammen alle. Tammi sai siitä nimen Itkutammi.

Jumala antaa Jaakobille nimen Israel

⁹ Jaakobin palattua Mesopotamiasta Jumala ilmestyi hänelle jälleen ja siunasi hänet. ¹⁰ Jumala sanoi hänelle: ”Sinun nimesi on Jaakob, mutta älköön sinua enää kutsuttako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel.” Näin Jumala antoi hänelle nimen Israel. ¹¹ Jumala sanoi hänelle vielä: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Ole hedelmällinen ja lisäännä. Sinusta lähtee kansa, suuri kansojen joukko, ja sinusta polveutuu kuninkaita. ¹² Sen maan, jonka olen antanut Abrahamille ja lisäkille, minä annan sinulle, ja sinun jälkeesi minä annan sen sinun siemenellesi.”

¹³ Sitten Jumala kohosi ylös hänen luotaan siitä paikasta, jossa oli puhunut hänelle. ¹⁴ Jaakob pystytti patsaan paikkaan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan. Hän vuodatti kivipatsaan päälle juomauhrin ja kaatoi siihen öljyä. ¹⁵ Paikalle, jossa Jumala oli puhunut hänelle, Jaakob antoi nimen Beetel.

Benjaminin syntymä ja Raakelin kuolema

¹⁶ Sen jälkeen he lähtivät liikkeelle Beetelistä. Kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan, Raakelin synnytys alkoi, ja siitä tuli hyvin vaikea. ¹⁷ Kun hänen synnytystuskansa olivat kovimmillaan, kättilö sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat pojan.” ¹⁸ Kun Raakelin henki oli lähtemäisillään, sillä hänen oli kuoltava, hän antoi pojalle nimen Ben-Ooni, mutta lapsen isä antoi pojalle nimen Benjamin. ¹⁹ Niin Raakel kuoli, ja hänet haudattiin Efratan eli Beetlehemien tien varteen. ²⁰ Jaakob pystytti hänen haudalleen patsaan. Tämä Raakelin hautapatsas on olemassa vielä tänäkin päivänä.

Jaakobin pojat

²¹ Israel lähti sieltä ja pystytti telttansa Migdal-Eederin tuolle puolen. ²² Israelin asuessa siinä maassa Ruuben meni ja makasi isänsä sivuvaimon

Bilhan kanssa, ja Israel sai kuulla siitä. Jaakobilla oli kaksitoista poikaa.²³ Leean pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon.²⁴ Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin.²⁵ Raakelin orjattaren Bilhan pojat olivat Daan ja Naftali.²⁶ Leean orjattaren Silpan pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Mesopotamiassa.

lisakin kuolema

²⁷ Jaakob saapui isänsä lisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan eli Hebroniin, jossa Abraham ja lisak olivat asuneet muukalaisina.²⁸ lisakin elinaika oli 180 vuotta.²⁹ Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena. Hänen poikansa Eesau ja Jaakob hautasivat hänet.

Eesaun jälkeläiset

36¹ Nämä ovat Eesaun eli Edomin suvun vaiheet.² Eesau otti vaimokseen kanaanilaisnaiset Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja Oholibaman, hivviläisen Sibonin pojan Anan tyttären.³ Hän otti vaimokseen myös Ismaelin tyttären Baasematin, Nebajotin sisaren.⁴ Aada synnytti Eesaulle Elifaan ja Baasemat synnytti Reuelin.⁵ Oholibama synnytti Jeuksen, Jalamia ja Koorahin. Nämä olivat Eesaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaaninmaassa.

⁶ Eesau otti mukaan vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaiken talonsa väen, karjansa, kaikki eläimensä ja kaiken omaisuutensa, jonka oli hankkinut Kanaaninmaassa, ja lähti veljensä Jaakobin luota toiseen maahan.⁷ Heidän omaisuutensa oli näet niin suuri, etteivät he voineet asua yhdessä eikä maa, jossa he asuivat muukalaisina, riittänyt molemmille heidän karjansa paljouden tähden.⁸ Eesau eli Edom asettui asumaan Seirin vuoristoon.

⁹ Tällaiset ovat edomilaisten isän Eesaun suvun vaiheet Seirin vuoristossa:¹⁰ Eesaun poikien nimet olivat Elifas, Eesaun vaimon Aadan poika, ja Reuel, Eesaun vaimon Baasematin poika.¹¹ Elifaan pojat olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam ja Kenas.¹² Timna oli Elifaan, Eesaun pojan, sivuvaimo, ja hän synnytti Elifaalle Amalekin. Nämä olivat Eesaun vaimon Aadan jälkeläisiä.¹³ Nämä olivat Reuelin pojat: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.¹⁴ Pojat, jotka Eesaun vaimo Oholibama, Sibonin pojan Anan tytär, synnytti Eesaulle, olivat Jeus, Jalam ja Koorah.

¹⁵ Nämä olivat Eesaun jälkeläisten ruhtinaita: Eesaun esikoisen Elifaan poikia olivat ruhtinas Teeman, ruhtinas Oomar, ruhtinas Sefo, ruhtinas

Kenas, ¹⁶ ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam ja ruhtinas Amalek. Nämä olivat Elifaasta Edomin maassa polveutuneet ruhtinaat. He olivat Aadan jälkeläisiä. ¹⁷ Nämä olivat Eesaun pojan Reuelin pojat: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serah, ruhtinas Samma ja ruhtinas Missa. He olivat ruhtinaat, jotka syntyivät Reuelille Edomin maassa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä. ¹⁸ Nämä olivat Eesaun vaimon Oholibaman pojat: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jalam ja ruhtinas Koorah. He olivat ruhtinaat, jotka synnytti Eesaun vaimo Oholibama, Anan tytär. ¹⁹ Tässä olivat Eesaun eli Edomin jälkeläiset, edomilaisten ruhtinaat.

Seirin jälkeläiset

²⁰ Nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat, jotka asuivat aikaisemmin Edomin maassa: Lootan, Soobal, Sibon, Ana, ²¹ Diison, Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisten suku ruhtinaat, Seirin pojat Edomin maassa. ²² Lootanin pojat olivat Hoori ja Heemam. Lootanin sisar oli Timna. ²³ Nämä olivat Soobalin pojat: Alvan, Maanahat ja Eebal, Sefo ja Oonam. ²⁴ Nämä olivat Sibonin pojat: Aija ja Ana. Hän oli se Ana, joka löysi autiomaasta kuumat lähteet paimentaessaan isänsä Sibonin aaseja. ²⁵ Nämä olivat Anan lapset: Diison ja Oholibama, Anan tytär. ²⁶ Nämä olivat Diisonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran. ²⁷ Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, Saavan ja Akan. ²⁸ Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja Aran. ²⁹ Nämä olivat hoorilaisten ruhtinaita: ruhtinas Lootan, ruhtinas Soobal, ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana, ³⁰ ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser ja ruhtinas Diisan. Kukin heistä oli hoorilaisten suku ruhtinas Seirin maassa.

Edomin kuninkaat ja suku ruhtinaat

³¹ Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia: ³² Bela, Beorin poika, oli kuninkaana Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. ³³ Belan kuoltua tuli kuninkaaksi hänen sijaansa bosralainen Joobab, Serahin poika. ³⁴ Joobabin kuoltua tuli kuninkaaksi hänen sijaansa Huusam teemanilaisten maasta. ³⁵ Kun Huusam kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, joka voitti midianilaiset Mooabin tasangolla. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit. ³⁶ Hadadin kuoltua masrekalainen Samla tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ³⁷ Kun Samla kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Saul Rehobotista, virran varrelta. ³⁸ Saulin kuoltua Baal-Haanan, Akborin poika, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ³⁹ Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Hadar. Hadarin kaupungin nimi oli Paagu,

ja hänen vaimonsa, nimeltään Mehetabel, oli Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär.

⁴⁰Nämä ovat Eesaun ruhtinaat sukujensa ja asuinpaikkojensa mukaan: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, ⁴¹ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon, ⁴²ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, ⁴³ruhtinas Magdiel ja ruhtinas Iiram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat perintömaassaan olevien asuinpaikkojen mukaan. Tämä oli Eesaun, edomilaisten isän, suku.

Joosefin unet ja hänen veljiensä kateus

37 ¹Jaakob asettui asumaan Kanaaninmaahan, jossa hänen isänsä oli asunut muukalaisena. ²Tämä on kertomus Jaakobin suvusta.

Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden ikäinen, hän paimensi veljiensä kanssa vuohia ja lampaita. Hän oli vielä nuorukainen, ja hän oli isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien apuna. Hänellä oli tapana kertoa isälleen, mitä pahaa hän kuuli heistä puhuttavan. ³Israel rakasti Joosefia enemmän kuin ketään muuta poikaansa, koska Joosef oli syntynyt hänelle hänen vanhoilla päivillään. Siksi hän teetti Joosefille monivärisen ihokkaan. ⁴Kun Joosefin veljet huomasivat, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin ketään muuta veljistä, he alkoivat vihata Joosefia eivätkä voineet puhua hänelle ystävällisesti.

⁵Kerran Joosef näki unen, ja kun hän kertoi sen veljilleen, he vihasivat häntä vielä enemmän. ⁶Hän näet sanoi heille: "Kuulkaapa, millaista unta minä näin! ⁷Me olimme sitomassa lyhteitä pellolla, ja yhtäkkiä minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat minun lyhteeni ympärille ja kumartuivat maahan sen eteen." ⁸Silloin hänen veljensä vastasivat hänelle: "Sinustako tulisi meidän kuninkaamme? Sinäkö muka hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä entistäkin enemmän hänen uniensa ja puheittensa tähden.

⁹Joosef näki vielä toisen unen ja kertoi sen veljilleen. Hän sanoi: "Olen nähnyt toisenkin unen. Siinä aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minun edessäni!" ¹⁰Kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, hänen isänsä nuhteli häntä sanoen: "Mikä se sellainen uni on, jonka sinä olet nähnyt! Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi muka tultava kumartumaan sinun edessäsi maahan?" ¹¹Joosefin veljet kadehtivat häntä, mutta hänen isänsä piti asian mielessään.

Joosef heitetään kaivoon

¹² Kerran kun veljet olivat menneet paimentamaan isänsä laumaa Sike-miin, ¹³ Israel sanoi Joosefille: "Eivätkö veljesi olekin paimenessa Sikemissä? Mene, minä lähetän sinut heidän luokseen." Joosef vastasi: "Tässä olen." ¹⁴ Israel sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja lauma voivat, ja tuo minulle siitä tieto." Näin hän lähetti Joosefin matkaan Hebronin laaksosta, ja tämä saapui Sikemiin.

¹⁵ Kun Joosef oli harhailemassa kedolla, eräs mies tuli häntä vastaan ja kysyi häneltä: "Mitä etsit?" ¹⁶ Hän vastasi: "Minä etsin veljiäni. Voisitko kertoa minulle, missä he ovat paimenessa?" ¹⁷ Mies vastasi: "He ovat lähteneet täältä. Minä kuulin heidän sanovan: 'Mennään Dootaniin.'" Niin Joosef lähti veljiensä perään ja löysi heidät Dootanista.

¹⁸ He näkivät hänet jo kaukaa, ja ennen kuin hän ehti heidän lähelleen, he punoivat juonia tappaakseen hänet. ¹⁹ He sanoivat toisilleen: "Katsokaa, tuolla se unennäkijä tulee! ²⁰ Nyt mennään ja tapetaan hänet ja heitetään hänet johonkin kaivoon. Sanotaan sitten, että villipeto on syönyt hänet. Sittenpä nähdään, mitä hänen unistaan tulee."

²¹ Sen kuultuaan Ruuben tahtoi pelastaa Joosefin heidän käsistään ja sanoi: "Ei lyödä häntä hengiltä." ²² Ruuben sanoi heille vielä: "Älkää vuodattako verta. Heittäkää hänet tähän autiomaan kaivoon, mutta älkää käykö häneen käsiksi." Näin hän sanoi pelastaakseen Joosefin heidän käsistään ja viedäkseen hänet takaisin isänsä luo.

²³ Kun Joosef tuli veljiensä luo, he riisuivat häneltä ihokkaan, sen monivärisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ²⁴ tarttuivat häneen ja heittivät hänet kaivoon. Mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä.

Joosef myydään Egyptiin

²⁵ Sen jälkeen he istuutuivat syömään. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät ismaelilaisten karavaanin tulevan Gileadista. Ismaelilaiset kuljettivat kamelien selässä kumihartsia, balsamia ja mirhaa. He olivat viemässä niitä Egyptiin. ²⁶ Silloin Juuda sanoi veljilleen: "Mitä hyötyä meille on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä? ²⁷ Mennään ja myydään hänet ismaelilaisille, mutta ei itse kajota häneen. Onhan hän sentään veljemme, samaa lihaa kuin me." Hänen veljensä suostuivat siihen. ²⁸ Kun midianilaiset kauppiaat kulkivat siitä ohi, veljet vetivät Joosefin ylös kaivosta ja myivät hänet ismaelilaisille 20 hopeasekelistä. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

²⁹ Kun Ruuben palasi kaivolle ja huomasi, ettei Joosef ollutkaan siellä, hän repäisi vaatteensa. ³⁰ Hän meni veljiensä luo ja sanoi: ”Poika on poissa! Voi minua, mihin minä nyt joudun?” ³¹ Mutta veljet ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. ³² Sitten he lähettivät kotiin isälleen tuon monivärisen ihokkaan ja käskivät sanoa: ”Tämän me löysimme. Voitko tunnistaa, onko se poikasi ihokas vai ei.” ³³ Jaakob tunnisti sen ja sanoi: ”Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on syönyt hänet. Joosef on todellakin raadeltu kappaleiksi.” ³⁴ Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa kauan. ³⁵ Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä tulivat lohduttamaan häntä, mutta hän kieltäytyi ottamasta lohdutusta vastaan ja sanoi: ”Murehtien minä menen tuonelaan poikani luo.” Ja isä itki poikaansa.

³⁶ Midianilaiset myivät Joosefin Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö.

Juudan pojat

38 ¹ Siihen aikaan Juuda lähti veljiensä luota ja asettui erään adullamilaisen miehen luo, jonka nimi oli Hiira. ² Juuda näki siellä kanaanilaisen naisen, Suua-nimisen miehen tyttären, otti hänet vaimokseen ja yhtyi häneen. ³ Nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Juuda antoi pojalle nimen Eer. ⁴ Nainen tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Oonan. ⁵ Hän synnytti vielä yhden pojan ja antoi pojalle nimen Seela. Juuda oli pojan syntymisen aikoihin Kesibissä.

⁶ Juuda otti esikoiselleen Eerille vaimon, jonka nimi oli Taamar. ⁷ Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin Herran silmissä kelvoton, ja Herra antoi hänen kuolla. ⁸ Silloin Juuda sanoi Oonanille: ”Ota veljesi leski vaimoksesi, yhdy häneen ja hanki jälkeläinen veljellesi.” ⁹ Oonan tiesi, ettei jälkeläinen tulisi olemaan hänen. Siksi hän yhtyessään veljensä leskeen antoi siemenensä valua maahan, ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen. ¹⁰ Mutta se, mitä hän teki, oli paha Herran silmissä, ja Herra antoi hänenkin kuolla. ¹¹ Silloin Juuda sanoi miniälleen Taamarille: ”Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Seela kasvaa aikuiseksi.” Hän näet ajatteli: ”Ettei vain tämäkin kuolisi samoin kuin veljensä.” Niin Taamar meni asumaan isänsä kotiin.

Juuda ja Taamar

¹² Pitkän ajan kuluttua kuoli Suuan tytär, Juudan vaimo. Kun Juuda oli toipunut surustaan, hän lähti adullamilaisen ystävänsä Hiiran kanssa Timnaan lampaittensa keritsiäisiin. ¹³ Kun Taamarille kerrottiin: ”Appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan”, ¹⁴ hän riisui leskenvaatteensa,

verhoutui huntuun ja peitti kasvonsa ja istuutui Eenaimin portille Timnaan vievän tien varteen. Hän oli näet huomannut, ettei häntä annettu Seelalle vaimoksi, vaikka tämä oli jo kasvanut aikuiseksi.

¹⁵ Juuda näki hänet ja luuli häntä portoksi, koska hän oli peittänyt kasvonsa. ¹⁶ Niinpä Juuda poikkesi hänen luokseen tien sivuun ja sanoi: "Anna minun yhtyä sinuun." Hän ei tiennyt, että nainen oli hänen miniänsä. Taamar kysyi: "Mitä annat minulle, että saisit yhtyä minuun?" ¹⁷ Juuda vastasi: "Minä lähetän sinulle kilin laumastani." Nainen kysyi: "Annatko minulle pantin siksi aikaa, kunnes lähetät sen?" ¹⁸ Juuda kysyi: "Mitä minun on annettava sinulle pantiksi?" Taamar vastasi: "Sinettisi, nauhasi ja sauva, joka on kädessäsi." Juuda antoi ne hänelle ja yhtyi häneen, ja Taamar tuli hänestä raskaaksi. ¹⁹ Taamar lähti sieltä, riisui huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa.

²⁰ Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään kiliä ja hakemaan panttia naiselta, mutta tämä ei löytänyt naista. ²¹ Hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä: "Missä on se pyhäkköportto, joka istui Eenaimissa tien varressa?" He vastasivat: "Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa." ²² Hän palasi Juudan luo ja sanoi: "En löytänyt naista, ja myös sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollutkaan mitään pyhäkköporttoa." ²³ Silloin Juuda sanoi: "Pitäköön pantin itsellään, ettemme joutuisi naurunalaisiksi. Minä kyllä lähetin kilin, mutta sinä et löytänyt naista."

²⁴ Noin kolmen kuukauden kuluttua Juudalle kerrottiin: "Miniäsi Taamar on harjoittanut haureutta, ja hän on myös tullut raskaaksi haureudestaan." Juuda sanoi: "Viekää hänet poltettavaksi!" ²⁵ Mutta kun Taamaria vietiin, hän lähetti apelleen tämän sanan: "Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat. Tunnista, kenelle tämä sinetti, nämä nauhat ja tämä sauva kuuluvat." ²⁶ Juuda tunnisti ne ja sanoi: "Hän on minua vanhurskaampi. Minähän en antanut häntä pojalleni Seelalle." Eikä Juuda enää maannut Taamarin kanssa.

²⁷ Kun Taamarin oli aika synnyttää, kävi ilmi, että hänen kohdussaan oli kaksoset. ²⁸ Hänen synnyttäessään toinen lapsista pisti kätensä ulos, ja kättilö satoi punaisen langan hänen käteensä ja sanoi: "Tämä tuli ensiksi ulos." ²⁹ Lapsi veti kuitenkin kätensä takaisin, ja ulos tulikin hänen veljensä. Kättilö sanoi: "Millaisen repeämän repäisitkään itsellesi!" Siten poika sai nimen Peres. ³⁰ Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli punainen lanka. Hän sai nimekseen Serah.

Potifar ostaa Joosefin orjakseen

39¹ Joosef vietiin Egyptiin, ja egyptiläinen mies Potifar, faraon hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat tuoneet hänet sinne. ² Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa. Hän oli egyptiläisen isäntänsä talossa, ³ ja isäntä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra saattoi kaiken, mitä Joosef teki, menestymään hänen käsissään. ⁴ Näin Joosef saavutti isäntänsä suosion. Joosef palveli Potifaria, ja Potifar asetti hänet taloutensa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaiken, mitä omisti.

⁵ Siitä lähtien, kun Potifar oli uskonut Joosefin hoitoon taloutensa ja kaiken, mitä omisti, Herra siunasi egyptiläisen taloutta Joosefin tähden. Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja pellolla. ⁶ Niin hän jätti Joosefin haltuun kaiken, mitä omisti, eikä huolehtinut mistään, mitä hänellä oli, paitsi ruuasta, jota söi.

Potifarin vaimo ei onnistu viettelemään Joosefia ja kostaa

Joosef oli komea vartaloltaan ja kaunis kasvoiltaan. ⁷ Niinpä jonkin ajan kuluttua hänen isäntänsä vaimo iski silmänsä häneen. Nainen sanoi: "Makaa minun kanssani." ⁸ Joosef kuitenkin kieltäytyi ja sanoi isäntänsä vaimolle: "Kuulehan, isäntäni ei huolehdi enää mistään, mitä talossa tapahtuu, vaan hän on uskonut minun haltuuni kaiken, mitä hänellä on. ⁹ Hänellä ei ole tässä talossa enempää valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään paitsi sinut, koska olet hänen vaimonsa. Kuinka minä siis voisin tehdä niin suuren pahanteon ja tehdä syntiä Jumalaa vastaan?" ¹⁰ Vaikka nainen joka päivä puhui tällaista Joosefille, Joosef ei suostunut makaamaan eikä olemaan hänen kanssaan.

¹¹ Eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä talossa, ¹² nainen otti kiinni Joosefin viitasta ja sanoi: "Makaa minun kanssani." Mutta Joosef jätti viittansa hänen käsiinsä, pakeni ja lähti ulos. ¹³ Kun nainen huomasi, että Joosef oli jättänyt viittansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, ¹⁴ hän kutsui talonsa väkeä ja sanoi heille: "Näettekö, Potifar on tuonut meille heprealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan! Tämä tuli luokseni maatakseni minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. ¹⁵ Kuullessaan minun korottavan ääneni ja huutavan, hän jätti viittansa viereeni, pakeni ja lähti ulos."

¹⁶ Nainen antoi viitan olla vierellään, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. ¹⁷ Vaimo puhui miehelleen samalla tavoin: "Se heprealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan! ¹⁸ Mutta kun minä

kirkaisin ja rupesin huutamaan, hän jätti viittansa viereeni ja pakeni ulos.”¹⁹ Kun Joosefin isäntä kuuli vaimonsa sanovan: ”Sinun orjasi teki minulle tämän”, hän vihastui.²⁰ Hän otti Joosefin kiinni ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vankeja pidettiin. Sinne Joosef jäi vangiksi.

Joosef vankilassa

²¹ Herra oli kuitenkin Joosefin kanssa, osoitti hänelle laupeutta ja antoi hänen päästä vankilan päällikön suosioon.²² Vankilan päällikkö uskoi Joosefin vastuulle kaikki vankilassa olevat vangit. Joosef vastasi kaikesta, mitä siellä tehtiin.²³ Vankilan päällikkö ei valvonut mitään, mikä oli Joosefin vastuulla, sillä Herra oli Joosefin kanssa. Herra antoi menestyä kaiken, mitä Joosef teki.

40¹ Näiden tapahtumien jälkeen Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri rikkoivat herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan.² Farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa, juomanlaskijoiden esimieheen ja leipurien esimieheen,³ ja pani heidät vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vangittuna.⁴ Henkivartijoiden päällikkö määräsi Joosefin huolehtimaan heistä, ja tämä palveli heitä.

Joosef selittää vankitoveriensa unet

Kun he olivat olleet vankeudessa jonkin aikaa,⁵ molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri, näkivät vankilassa unta samana yönä. Kumpikin näki oman unensa, jolla oli oma selityksensä.⁶ Kun Joosef aamulla tuli heidän luokseen, hän huomasi heidän olevan alakuloisia.⁷ Hän kysyi näiltä faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen kanssaan vankeudessa hänen isäntänsä talossa: ”Miksi olette tänään niin synkännäköisiä?”⁸ He vastasivat hänelle: ”Olemme kumpikin nähneet unen, mutta niille ei ole selittäjää.” Joosef sanoi heille: ”Jumalalla on niiden selitykset! Kertokaa minulle unenne.”

⁹ Silloin juomanlaskijoiden esimies kertoi unensa Joosefille. Hän sanoi: ”Näin unta, että edessäni oli viiniköynnös¹⁰ ja köynnöksessä oli kolme oksaa. Se alkoi versoa, ja samassa siihen puhkesi kukkia ja rypäleet kypsyivät tertuissa.¹¹ Faraon malja oli minun kädessäni, ja minä otin rypäleet, pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon käteen.”¹² Joosef sanoi hänelle: ”Tämä on unen selitys: Nuo kolme oksaa ovat kolme päivää.¹³ Kolmen päivän kuluttua faraon korottaa sinut ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Sinä saat antaa faraon maljan hänen käteensä entiseen tapaan, niin kuin silloin, kun olit hänen juomanlaskijansa.¹⁴ Muistathan

kuitenkin minua, kun sinun käy hyvin. Osoitathan minulle ystävällisyyttä ja mainitset minusta faraolle. Niin voisit auttaa minut ulos tästä talosta. ¹⁵ Minut on tosiasiaassa ryöstetty heprealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään sellaista, minkä vuoksi minut olisi pitänyt panna vankityrmään.”

¹⁶ Kun leipurien esimies näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, hän sanoi Joosefille: “Myös minä näin unen, ja siinä pääni päällä oli kolme vehnäleipäkoria. ¹⁷ Ylimmässä korissa oli kaikenlaisia faraon syötäväksi tarkoitettuja leivonnaisia, mutta linnut söivät ne korista pääni päältä.” ¹⁸ Joosef vastasi: “Sen selitys on tällainen: Kolme koria merkitsee kolmea päivää. ¹⁹ Kolmen päivän kuluttua farao korottaa sinut ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi.”

²⁰ Kolmantena päivänä, syntymäpäivänään, farao laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti juomanlaskijoiden esimiehen ja leipurien esimiehen palvelijoittensa joukosta. ²¹ Hän asetti juomanlaskijoiden esimiehen takaisin toimeensa, ja tämä sai antaa maljan faraon käteen. ²² Leipurien esimiehen farao sen sijaan hirtätti – juuri niin kuin Joosef oli heille selittänyt. ²³ Mutta juomanlaskijoiden esimies ei muistanut Joosefia vaan unohti hänet.

Joosef selittää faraon unet

41 ¹ Kahden vuoden kuluttua farao näki unen. Hän seisoi Niilin rannalla, ² ja yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa. ³ Niiden jälkeen virrasta nousi toiset seitsemän lehmää, rumannäköisiä ja laihoja. Ne pysähtyivät edellisten lehmien viereen virran rannalle. ⁴ Rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi. ⁵ Hän nukahti uudestaan ja näki toisen unen. Siinä seitsemän tervettä ja hyvää tähkää kasvoi samassa korressa, ⁶ mutta niiden jälkeen kasvoi seitsemän ohutta ja itätuulen polttamaa tähkäpäätä. ⁷ Ohuet tähkäpäät nielivät ne seitsemän tervettä ja täyteläistä tähkäpäätä. Siihen farao heräsi – se olikin vain unta.

⁸ Aamulla hänen mielensä oli levoton, ja hän kutsui eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja viisaat. Farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut kehtään, joka olisi selittänyt ne hänelle. ⁹ Silloin juomanlaskijoiden esimies puhui faraolle näin: “Otan nyt puheeksi rikkomukseni. ¹⁰ Farao vihasui kerran palvelijoihinsa ja pani minut ja leipurien esimiehen vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon. ¹¹ Me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta. Kumpikin näimme unen, ja kummankin unella

oli oma selityksensä. ¹² Siellä oli kanssamme heprealainen nuorukainen, henkivartijoiden päällikön palvelija. Me kerroimme hänelle unemme, ja hän selitti ne meille. Kummallekin hän selitti, mitä uni merkitsi. ¹³ Tapah-tui niin kuin hän oli meille selittänyt: minut palautettiin virkaani ja leipuri hirtettiin.”

¹⁴ Silloin farao lähetti kutsumaan Joosefin, ja hänet tuotiin kiireesti vankityrmästä. Hän leikkautti hiuksensa ja partansa ja hän sai vaihtaa vaatteensa, ja sitten hän tuli faraon eteen. ¹⁵ Farao sanoi Joosefille: ”Minä olen nähnyt unen, eikä sille ole selittäjää, mutta minä olen kuullut kerrottavan sinusta, että kuultuasi unen voit selittää sen.” ¹⁶ Joosef vastasi faraolle: ”En minä, mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen.”

¹⁷ Farao kertoi Joosefille: ”Unessani minä seisoin Niilin rannalla. ¹⁸ Yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa. ¹⁹ Mutta niiden jälkeen virrasta nousi seitsemän toisenlaista, surkeaa, hyvin rumannäköistä ja laihaa lehmää. En ole koko Egyptin maassa nähnyt niin surkeita kuin ne. ²⁰ Laihat ja rumat lehmät söivät ne seitsemän ensimmäistä, lihavaa lehmää. ²¹ Mutta vaikka ne olivat joutuneet laihojen lehmien vatsaan, mistään ei voinut huomata niiden joutuneen sinne, vaan laihat lehmät olivat yhtä rumannäköisiä kuin alussa. Siihen minä heräsin. ²² Sitten näin unessani, kuinka samassa korressa kasvoi seitsemän täyteläistä ja hyvää tähkää. ²³ Mutta niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän kuivunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa tähkää. ²⁴ Ohuet tähkät nielivät ne seitsemän hyvää tähkää. Kerroin tämän tietäjille, mutta ei ollut ketään, joka olisi ilmoittanut minulle selityksen.”

²⁵ Joosef sanoi faraolle: ”Faraon unet merkitsevät samaa. Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän aikoo tehdä. ²⁶ Seitsemän hyvää lehmää merkitsevät seitsemää vuotta, samoin seitsemän kaunista tähköpäätä merkitsevät seitsemää vuotta. Unilla on sama merkitys. ²⁷ Seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka nousivat virrasta hyvien jälkeen, merkitsevät seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähköpäätä merkitsevät seitsemää nälkävuotta. ²⁸ Tätä minä tarkoitin, kun sanoin, että Jumala on näyttänyt faraolle, mitä hän aikoo tehdä. ²⁹ Koko Egyptin maahan tulee seitsemän suuren yltäkyläisyyden vuotta. ³⁰ Niitä seuraa kuitenkin seitsemän nälkävuotta. Silloin koko Egyptin maan yltäkyläisyys unohtuu ja nälänhätä hävittää maan. ³¹ Maassa vallinneesta yltäkyläisyydestä ei

enää tiedetä mitään sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on hyvin ankara.³² Faraon unen toistuminen merkitsee, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala jouduttaa sen toteutumista.

³³ Faraon tulee siis nyt valita ymmärtävä ja viisas mies ja asettaa hänet hallitsemaan Egyptin maata.³⁴ Tehköön farao näin ja asetakkoon lisäksi virkamiehiä hallitsemaan maata ja ottamaan talteen viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä yltäkyläisyyden vuotena.³⁵ Heidän tulee koota näinä tulevina hyvinä vuosina kaikkea syötävää ja varastoida faraon haltuun ruokaviljaa säilytettäväksi kaupungeissa.³⁶ Silloin maassa on ruokaa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka tulevat Egyptin maahan, eikä maa joudu perikatoon nälänhädän vuoksi.”

Joosef korotetaan Egyptin hallitusmieheksi

³⁷ Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan,³⁸ ja hän sanoi heille: “Voisiko löytyä toista tällaista miestä, jossa on Jumalan Henki?”³⁹ Joosefille farao sanoi: “Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei voi olla toista niin ymmärtävää ja viisasta miestä kuin sinä.⁴⁰ Sinusta tulee minun maani hallitsija, ja koko kansani on toteltava sinun sanaasi. Ainoastaan valtaistuimen suhteen minä olen sinua korkeampi.”⁴¹ Farao sanoi Joosefille: “Minä asetan sinut hallitsemaan koko Egyptin maata.”⁴² Sitten farao otti sinettisormuksen kädestään, pani sen Joosefin sormeen, puetti hänen ylleen hienopellavaiset vaatteet ja ripusti kultaketjut hänen kaulaansa.⁴³ Farao antoi Joosefin ajaa toiseksi parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: “Polvistukaa!” Näin hänet asetettiin hallitsemaan koko Egyptin maata.⁴⁴ Ja farao sanoi Joosefille: “Minä olen farao, mutta ilman sinun suostumustasi ei kukaan koko Egyptin maassa saa ryhtyä tekemään mitään.”⁴⁵ Farao antoi Joosefille nimen Saafenat-Paneah ja antoi hänelle puoliseksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Sitten Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata.

⁴⁶ Joosef oli 30 vuoden ikäinen tullessaan faraon, Egyptin kuninkaan, eteen. Faraon luota lähdettyään Joosef kulki kaikkialla Egyptin maassa.⁴⁷ Maa tuotti seitsemänä yltäkyläisyyden vuotena runsaasti satoa.⁴⁸ Joosef kokosi kaikkea syötävää seitsemänä hyvänä vuotena, jotka olivat Egyptin maassa, ja varastoi sen kaupunkiin. Hän varastoi kuhunkin kaupunkiin sadon, jonka ympärillä olevat pellot tuottivat.⁴⁹ Joosef kokosi viljaa kuin meren hiekkaa, hyvin paljon, kunnes sitä lakattiin mittaamasta, koska se ei enää ollut mitattavissa.

⁵⁰ Ennen kuin nälkävuosi tuli, Joosefille syntyi kaksi poikaa, jotka Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär, synnytti hänelle. ⁵¹ Joosef antoi esikoiselle nimen Manasse sanoen: ”Jumala on saanut minut unohtamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin.” ⁵² Toiselle hän antoi nimen Efraim sanoen: ”Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimysteni maassa.”

Nälänhätä

⁵³ Kun Egyptin maan seitsemän yltäkyläisyyden vuotta olivat kuluneet loppuun, ⁵⁴ alkoivat ne seitsemän nälkävuotta, joista Joosef oli puhunut. Nälänhätä tuli kaikkiin maihin, mutta koko Egyptin maassa oli leipää. ⁵⁵ Kun sitten koko Egyptin maassakin nähtiin nälkää, kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: ”Menkää Joosefin luo ja tehkää niin kuin hän sanoo.” ⁵⁶ Koko maassa oli nälkä, ja Joosef avasi kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa. ⁵⁷ Myös muista maista tultiin Egyptiin ostamaan Joosefilta viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

Joosefin veljet tulevat Egyptiin

42 ¹ Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, hän sanoi pojilleen: ”Mitä varten te vain katselette toisianne?” ² Hän sanoi vielä: ”Olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.” ³ Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä. ⁴ Joosefin veljeä Benjaminia Jaakob ei kuitenkaan lähettänyt veljien mukana, sillä hän sanoi: ”Ettei hänelle vain sattuisi jokin onnettomuus.”

⁵ Israelin pojat menivät muiden mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaaninmaassa oli nälänhätä. ⁶ Joosef oli Egyptin maan valtiias. Hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Myös Joosefin veljet tulivat hänen eteensä ja kumartuivat kasvoilleen maahan.

⁷ Kun Joosef näki veljensä, hän tunsi heidät mutta käyttäytyi heitä kohtaan kuin vieras. Hän puhui heille ankarasti ja kysyi: ”Mistä te olette tulleet?” He vastasivat: ”Kanaaninmaasta, ostamaan elintarpeita.” ⁸ Joosef tunsi veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä. ⁹ Hän muisti unet, jotka oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: ”Te olette vakoilijoita. Te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.” ¹⁰ He vastasivat hänelle: ”Ei, herrani, vaan palvelijasi ovat tulleet ostamaan ruokaa. ¹¹ Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä. Palvelijasi eivät ole vakoilijoita.” ¹² Joosef sanoi heille: ”Ei, te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on

suojaton.”¹³ He vastasivat: “Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaaninmaasta. Nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole.”¹⁴ Joosef sanoi heille: “Asia on niin kuin teille sanoin: te olette vakoilijoita.”¹⁵ Näin teidät pannaan koetukselle: Niin totta kuin farao elää, te ette pääse lähtemään täältä, ellei nuorin veljenne tule tänne.¹⁶ Lähettäkää yksi joukostanne noutamaan veljenne tänne, mutta te muut jäätte vangiksi. Näin tulee tutkituksi, ovatko puheenne totta. Jos eivät ole, te olette vakoilijoita, niin totta kuin farao elää.”¹⁷ Ja Joosef pani heidät vankilaan kolmeksi päiväksi.

¹⁸ Kolmantena päivänä hän sanoi heille: “Minä olen Jumalaa pelkäävä mies. Tehkää näin, jos tahdotte elää: ¹⁹ Jos kerran olette rehellisiä, jääköön yksi veljistänne vangiksi paikkaan, jossa olitte pidätettyinä. Menkää te muut viemään kotiin viljaa nälässä oleville perheillenne. ²⁰ Tuokaa nuorin veljenne minun luokseni, ja jos teidän puheenne osoittautuvat todeksi, te ette kuole.” Veljet joutuivat tekemään niin.

²¹ He sanoivat toisilleen: “Me olemme todellakin syyllisiä sen tähden, mitä teimme veljellemme. Me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, mutta emme kuunnelleet häntä. Sen tähden meitä on kohdannut tämä ahdinko.”²² Ruuben sanoi heille: “Enkö minä sanonut teille: ‘Älkää tehkö syntiä poikaa kohtaan’? Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, ja nyt meidät vaaditaan tilille hänen verestään.”²³ Veljet eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin välityksellä.²⁴ Joosef meni pois heidän luotaan ja itki. Sitten hän palasi heidän luokseen ja puhui heille. Hän otti heidän joukostaan Simeonin ja antoi kahlita tämän heidän nähtensä.

²⁵ Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna takaisin kunkin säkkiin hänen hopeansa sekä antaa heille evästä matkalle. Näin tehtiin.²⁶ He nostivat viljan aasiensa selkään ja lähtivät sieltä. ²⁷ Kun he olivat yöpymispaikassa, eräs heistä avasi säkkinsä antaakseen aasilleen rehua ja huomasi, että hänen hopeansa olikin säkin suussa.²⁸ Hän sanoi veljilleen: “Minulle on annettu hopeani takaisin. Katsokaa, se on minun säkissäni!” Silloin heidän sydämensä vavahti, he katsoivat järkyttyneinä toisiaan ja sanoivat: “Mitä Jumala onkaan meille tehnyt?”

Joosefin veljet palaavat isänsä luo

²⁹ Tultuaan isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan he kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut. He sanoivat: ³⁰ “Mies, joka on sen maan

valtiaana, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä kuin olisimme olleet vakoilemassa maata. ³¹ Me sanoimme hänelle: ‘Me olemme rehellisiä miehiä. Emme ole koskaan olleet vakoilijoita. ³² Meitä on kaksitoista veljestä, isämme poikia. Yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt isämme luona Kanaaninmaassa.’ ³³ Silloin tuo mies, maan valtias, sanoi meille: ‘Näin minä saan tietää, oletteko rehellisiä miehiä: Jättäkää yksi veljistänne minun luokseni ja viekää viljaa perheittenne nälkään. ³⁴ Tuokaa nuorin veljenne luokseni, niin saan tietää, että te ette ole vakoilijoita vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan teille veljenne takaisin, ja te saatte liikkua maassa vapaasti.’”

³⁵ Kun he tyhjensivät säkkinsä, he näkivät kukin hopeaa sisältävän kukkaronsa säkissään. Nähdessään kukkaronsa sekä he että heidän isänsä pelästyivät. ³⁶ Heidän isänsä Jaakob sanoi heille: “Te olette riistäneet minulta lapseni! Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja te tahdotte viedä myös Benjaminin. Kaikki tämä kohtaa minua!” ³⁷ Ruuben vastasi isälleen: “Saat surmata minun kaksi poikaani, jos en tuo Benjaminia sinulle takaisin. Anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin.” ³⁸ Mutta Jaakob sanoi: “Minun poikani ei lähde teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja yksin hän on jäljellä. Jos onnettomuus kohtaisi häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, te saattaisitte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.”

Joosefin veljien toinen matka Egyptiin

43 ¹ Maassa oli kova nälänhätä. ² Kun Egyptistä tuotu vilja oli syöty loppuun, heidän isänsä sanoi heille: “Menkää jälleen ostamaan meille vähän syötävää.” ³ Juuda vastasi hänelle: “Se mies vakuuttamalla vakuutti meille: ‘Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’ ⁴ Jos lähetät veljemme meidän mukamme, me lähdemme ostamaan sinulle elintarpeita, ⁵ mutta jos et lähetä, emme mekään lähde. Se mies sanoi meille: ‘Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’” ⁶ Israel sanoi: “Mitä varten te teitte niin pahasti minua kohtaan? Miksi kerroitte tuolle miehelle, että teillä on vielä yksi veli?” ⁷ He vastasivat: “Mies kyseli tarkoin meistä ja suvustamme: ‘Elääkö isänne vielä? Onko teillä vielä veli?’ Silloin me kerroimme hänelle, kuinka asiat ovat. Mistä me saatoimme tietää, että hän sanoisi: ‘Tuokaa veljenne tänne?’”

⁸ Juuda sanoi isälleen Israelille: “Lähetä nuorukainen minun mukani, niin me lähdemme matkaan. Silloin pysymme elossa emmekä kuole, niin me kuin sinäkin ja pienet lapsemme. ⁹ Minä vastaan hänestä, minun kädestäni

saat vaatia hänet. Jos en tuo häntä luoksesi, sinun eteesi, minä olen koko ikäni syyllinen sinun edessäsi. ¹⁰ Totisesti, jos emme olisi vitkastelleet, olisimme ehtineet palata sieltä kotiin jo kahdesti.”

¹¹ Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: “Jos asia kerran on näin, niin tehkää tällä tavoin: Ottakaa säkkeihinne maan parhaimpia tuotteita ja viekää sille miehelle lahjaksi vähän balsamia ja vähän hunajaa, kumihartsia ja mirhaa, pistaasipähkinöitä ja manteleita. ¹² Ottakaa mukanne kaksinkertainen määrä hopeaa ja palauttakaa se hopea, jonka saitte takaisin säkkienne suussa. Ehkä se oli erehdys. ¹³ Ottakaa mukaan veljenne ja lähtekää takaisin sen miehen luo. ¹⁴ Jumala, Kaikkivaltias, suokoon teille armon sen miehen edessä ja antakoon toisen veljenne ja myös Benjaminin palata teidän kansanne. Mutta jos minä menetän lapseni, niin menetän lapseni.”

¹⁵ Miehet ottivat mukaansa nämä lahjat, kaksinkertaisen määrän hopeaa sekä Benjaminin ja lähtivät Egyptiin. Kun he sitten seisoivat Joosefin edessä ¹⁶ ja Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, hän sanoi taloudenhoitajalleen: “Vie nämä miehet minun talooni, teurasta teuraseläin ja valmista ateria, sillä nämä miehet syövät päivällistä minun kanssani.” ¹⁷ Mies teki niin kuin Joosef oli sanonut, ja vei miehet Joosefin taloon. ¹⁸ Veljet olivat peloissaan, kun heitä vietiin Joosefin taloon. He sanoivat: “Sen hopean tähden, joka viime kerralla palautettiin säkkeihimme, meidät tuodaan tänne. He hyökkäävät ja karkaavat meidän kimppuumme, ottavat meidät orjiksi ja anastavat aasimme.”

¹⁹ Talon ovella he menivät Joosefin taloudenhoitajan luo ja puhuivat hänelle. ²⁰ He sanoivat: “Oi herrani, me olemme käyneet aikaisemminkin ostamassa täältä elintarpeita. ²¹ Kun me tulimme yöpymispaikkaan ja avasimme säkkimme, jokainen meistä löysi hopeansa täysimääräisenä säkkinsä suusta. Me olemme tuoneet sen hopean takaisin. ²² Toimme mukamme myös lisää hopeaa ostaaksemme viljaa ruuaksi. Emme tiedä, kuka oli pannut hopean säkkeihimme.” ²³ Mies vastasi: “Olkaa rauhassa, älkää pelätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen säkkeihinne. Teidän hopeanne minä olen saanut.” Sitten hän toi heidän luokseen Simeonin.

²⁴ Mies vei heidät sisälle Joosefin taloon ja antoi heille vettä, ja he pesivät jalkansa. Hän antoi myös heidän aaseilleen rehua. ²⁵ He laittoivat lahjansa valmiiksi siihen mennessä, kun Joosef keskipäivällä tulisi, sillä he olivat kuulleet, että he aterioisivat siellä. ²⁶ Kun Joosef tuli kotiin, he

veivät tuomansa lahjat hänelle sisälle taloon ja heittäytyivät maahan hänen edessään. ²⁷ Hän tervehti heitä ja kysyi: “Kuinka voi vanha isänne, josta puhuitte? Elääkö hän vielä?” ²⁸ He vastasivat: “Isämme, sinun palvelijasi, elää vielä ja voi hyvin.” Ja he kumartuivat osoittamaan kunnioitusta.

²⁹ Joosef käänsi katseensa, näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja kysyi: “Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte minulle?” Sitten hän sanoi: “Jumala olkoon sinulle armollinen, poikani.” ³⁰ Sitten Joosef kiiruhti pois, sillä hän liikuttui syvästi veljensä vuoksi ja etsi paikkaa itkeäkseen. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. ³¹ Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, hillitsi itsensä ja käski: “Tarjotkaa ruokaa!” ³² Ruoka tarjottiin erikseen hänelle, erikseen veljille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat hänen kanssaan. Egyptiläiset eivät näet voi syödä heprealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisistä inhottavaa. ³³ He istuivat hänen edessään ikäjärjestyksessä, esikoisesta nuorimpaan. Miehet katselivat toisiaan ihmetellen. ³⁴ Joosef antoi kantaa edestään annoksia heille, ja Benjamin sai viisi kertaa suu-remman annoksen kuin kukaan muu veljistä. He joiivat Joosefin kanssa ja juopuivat.

Joosef panee veljensä koetukselle

44 ¹ Joosef antoi taloudenhoitajalleen tämän käskyn: “Täytä miesten säkit viljalla, niin paljon kuin he voivat kuljettaa, ja pane kunkin miehen hopea hänen säkkinsä suuhun. ² Pane minun maljani, hopeamalja, nuorimman veljen säkin suuhun samoin kuin hänen hopeansa.” Taloudenhoitaja teki niin kuin Joosef käski.

³ Aamun valjetessa miehet lähetettiin matkaan aaseineen. ⁴ Kun he olivat lähteneet kaupungista mutta eivät olleet ehtineet kauas, Joosef sanoi taloudenhoitajalleen: “Lähde niiden miesten perään, ja kun saavutat heidät, sano heille: ‘Miksi olette palkinneet hyvän pahalla?’ ⁵ Sehän on juuri se malja, josta isäntäni juo ja josta hän katsoo ennusmerkkejä? Te olette tehneet pahasti tässä asiassa.”

⁶ Kun taloudenhoitaja saavutti heidät, hän puhui heille nämä sanat. ⁷ He vastasivat hänelle: “Miksi herramme puhuu näin? Ei tulisi kuuloonkaan, että palvelijasi tekisivät sellaista! ⁸ Mehän toimme takaisin sinulle Kanaaninmaasta senkin hopean, jonka löysimme säkkiemme suusta. Miten me sitten olisimme varastaneet hopeaa tai kultaa herrasi talosta? ⁹ Sen palvelijoistasi, jolta se löytyy, on kuoltava, ja meistä muista tulee herramme orjia.” ¹⁰ Mies vastasi: “Vaikka se, mitä olette puhuneet, onkin oikein, niin se, jolta malja löytyy, olkoon minun orjani, ja te muut

pääsette vastuusta vapaiksi.”¹¹ He laskivat kukin nopeasti säkkinsä maahan ja avasivat ne.¹² Mies etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä.¹³ Silloin veljet repäisivät vaatteensa, kuormasivat jokainen säkkinsä aasinsa selkään ja palasivat kaupunkiin.

¹⁴ Juuda veljineen meni Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he heittäytyivät hänen edessään maahan.¹⁵ Joosef sanoi heille: ”Minkälaisen teon olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minunlaiseni mies kyllä ottaa selville asiat ennusmerkeistä?”¹⁶ Juuda vastasi: ”Mitä me voisimme sanoa herralleni, mitä puhuisimme tai millä puolustautuisimme? Jumala on paljastanut palvelijointesi syyllisyyden. Me olemme herrani orjia, sekä me että se, jolta malja löytyi.”¹⁷ Joosef sanoi: ”Ei tulisi kuuloonkaan, että tekisin niin! Siitä miehestä, jolta malja löytyi, tulee minun orjani, mutta te muut saatte mennä rauhassa isänne luo.”

Juuda anoo armoa Benjaminille

¹⁸ Silloin Juuda lähestyi häntä ja sanoi: ”Oi herrani, salli palvelijasi puhua herralleni muutama sana, älköön vihasi syttykö palvelijaasi kohtaan. Sinähän olet faraon vertainen!”¹⁹ Herrani kysyi palvelijoiltaan: ’Onko teillä isää tai veljeä?’²⁰ Me vastasimme herralleni: ’Meillä on kotona vanha isä, ja hänellä on nuori poika, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillään. Hänen veljensä on kuollut, ja vain hän on jäljellä äitinsä lapsista. Hänen isänsä rakastaa häntä.’²¹ Sinä sanoit palvelijoillesi: ’Tuokaa hänet minun luokseni, että saan nähdä hänet omin silmin.’²² Me vastasimme herralleni: ’Nuorukainen ei voi jättää isäänsä. Jos hän jättäisi isänsä, tämä kuolisi.’²³ Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: ’Jos nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, te ette saa enää nähdä kasvojani.’

²⁴ Kun me palasimme kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo, kerroimme hänelle, mitä herrani oli sanonut.²⁵ Myöhemmin isämme sanoi: ’Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.’²⁶ Silloin me sanoimme: ’Emme me voi lähteä sinne, ellei nuorin veljemme seuraa kanssamme. Vain silloin me voimme lähteä, sillä me emme saa nähdä sen miehen kasvoja, ellei nuorin veljemme ole mukanamme.’²⁷ Isäni, sinun palvelijasi, sanoi silloin meille: ’Tehän tiedätte, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa.’²⁸ Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaankin hänet on raadeltu kuoliaaksi. Ja sen koommin en ole häntä nähnyt.²⁹ Jos te viette minulta tämänkin, ja häntä kohtaa onnettomuus, te saatatte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.’

³⁰ Jos minä palaisin kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo eikä meillä olisi mu-
kanamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt, ³¹ hän
kuolisi nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme. Näin me, sinun pal-
velijasi, saattaisimme isämme, palvelijasi, harmaan pään vaipumaan mur-
heen murtamana tuonelaan. ³² Palvelijasi on mennyt isälleen takuuseen
nuorukaisesta ja sanonut: ‘Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, minä olen
koko ikäni syyllinen isäni edessä.’ ³³ Salli siis palvelijasi jäädä herrani orjaksi
nuorukaisen sijaan, ja saakoon nuorukainen mennä kotiin veljensä kanssa.
³⁴ Kuinka minä muuten voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen
olisi kanssani? En voisi nähdä sitä tuskaa, joka tulisi isäni osaksi.”

Joosef ilmaisee itsensä veljilleen

45 ¹ Silloin Joosef ei voinut enää hillitä itseään kaikkien ympärillään
seisovien läsnäollessa. Hän huusi: “Toimittakaa kaikki pois minun
luotani!” Niinpä ketään sivullista ei ollut Joosefin kanssa, kun hän ilmaisi
veljilleen, kuka hän on. ² Hän puhkesi itkemään niin äänekkäästi, että egypti-
läiset ja faraon hovi kuulivat sen. ³ Joosef sanoi veljilleen: “Minä olen Joosef.
Vieläkö isäni elää?” Hänen veljensä eivät kuitenkaan kyenneet vastaamaan
hänelle mitään, sillä niin kauhuissaan he olivat hänen edessään.

⁴ Mutta Joosef sanoi veljilleen: “Tulkaa tänne lähelleni.” Kun veljet olivat
tulleet lähelle, hän sanoi: “Minä olen veljenne Joosef, jonka te myitte Egyptiin.
⁵ Älkää nyt kuitenkaan olko murheellisia älkääkä vihaisia itsellenne siitä,
että myitte minut tänne, sillä Jumala on lähettänyt minut teidän edellänne
pitääkseen teidät hengissä. ⁶ Jo kaksi vuotta maassa on ollut nälänhätä, ja
vielä tulee viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä korjata satoa. ⁷ Jumala lähetti
minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pi-
tääkseen teidät hengissä pelastukseksi monille. ⁸ Te ette siis lähettäneet
minua tänne, vaan Jumala. Hän asetti minut faraon neuvonantajaksi, koko
faraon talouden herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.

⁹ Menkää nopeasti isäni luo ja sanokaa hänelle: ‘Näin sanoo poikasi
Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule luokseni
älkä viivyttele! ¹⁰ Sinä saat asua Goosenin maakunnassa ja olla minun
läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, lampaasi ja vuohesi,
nautakarjasi sekä kaikki, mitä sinulla on. ¹¹ Minä elätän sinua siellä, niin
ettei sinun, ei sinun perheesi eikä kenenkään omaisistasi tarvitse sortua
puutteeseen, sillä vielä on jäljellä viisi nälkävuotta.’ ¹² Tehän näette omin

silmin, ja myös veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille. ¹³ Ker-
tokaa isälleni kaikesta Egyptissä osakseni tulleesta kunniaista ja kaikesta
muusta, mitä olette nähneet. Menkää nopeasti tuomaan isäni tänne.”

¹⁴ Sitten hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myös
Benjamin itki hänen rintaansa vasten. ¹⁵ Joosef suuteli kaikkia veljiään
ja syleili heitä itkien. Sen jälkeen veljet keskustelivat hänen kanssaan.

¹⁶ Kun faraon hovissa kuultiin, että Joosefin veljet olivat saapuneet,
se oli faraon ja kaikkien hänen palvelijoittensa mieleen. ¹⁷ Farao käski
Joosefin sanoa veljilleen: “Tehkää näin: kuormatkaa juhtanne, menkää
Kanaaninmaahan, ¹⁸ hakekaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni.
Minä annan teille parasta, mitä Egyptin maassa on, ja te saatte syödä maan
parhaita antimia. ¹⁹ Anna heille tämä käsky: ‘Tehkää näin: Ottakaa itsellenne
vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten. Hakekaa isänne ja
tulkaa. ²⁰ Älkää surko tavaroitanne, sillä teille kuuluu kaikki, mikä on parasta
koko Egyptin maassa.”

²¹ Israelin pojat tekivät niin. Joosef antoi heille faraon käskystä vaunuja
ja evästä matkaa varten. ²² Hän antoi kullekin heistä juhlapuvun, mutta
Benjaminille hän antoi 300 sekeliä hopeaa ja viisi juhlapukua. ²³ Isälleen
hän lähetti samalla kymmenen aasia kuormattuina parhaalla, mitä Egyptissä
oli, ja kymmenen aasintammaa, joilla oli kuormanaan viljaa, leipää ja muita
elintarpeita isän matkaa varten. ²⁴ Sitten hän päästi veljensä menemään ja
sanoi heille: “Älkää riidelkö matkalla.”

Joosefin veljet palaavat isänsä luo

²⁵ Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo
Kanaaninmaahan. ²⁶ He kertoivat hänelle, että Joosef oli vielä elossa ja
juuri hän oli koko Egyptin maan valtias. Jaakobin sydän pysyi kuitenkin
kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä. ²⁷ Vasta kun veljet kertoivat hänelle
kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut, ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef
oli lähettänyt häntä hakemaan, hänen henkensä elpyi. ²⁸ Israel sanoi: “Nyt
minulla on kyllin! Poikani Joosef elää vielä. Minä tahdon mennä ja nähdä
hänet ennen kuin kuolen.”

Jaakobin perhekunta muuttaa Egyptiin

46 ¹ Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä omisti. Saavuttuaan
Beersebaan hän uhrasi teurasuhreja isänsä lisäksi Jumalalle. ² Ju-
mala sanoi Israelille yöllisessä näyssä: “Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi:
“Tässä olen.” ³ Herra sanoi: “Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala. Älä pel-
kää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinusta siellä suuren kansan. ⁴ Minä

tulen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä tuon sinut sieltä myös takaisin. Joosefin käsi sulkee sinun silmäsi.”

⁵ Sitten Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat kuljettivat isäänsä sekä lapsiaan ja vaimojaan vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan Jaakobia. ⁶ He ottivat mukaan karjansa ja omaisuutensa, jonka olivat hankkineet Kanaaninmaassa. Niin Jaakob ja kaikki hänen jälkeläisensä saapuivat Egyptiin. ⁷ Hän vei mukanaan Egyptiin poikansa ja heidän poikansa, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä.

⁸ Nämä ovat Israelin eli Jaakobin ja hänen Egyptiin tulleiden poikiensa ja jälkeläistensä nimet: Jaakobin esikoinen oli Ruuben. ⁹ Ruubenin pojat olivat Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi. ¹⁰ Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika. ¹¹ Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. ¹² Juudan pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Peres ja Serah. Eer ja Oonan kuolivat Kanaaninmaassa. Peresin pojat olivat Hesron ja Haamul. ¹³ Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron. ¹⁴ Sebulonin pojat olivat Sered, Eelon ja Jahleel. ¹⁵ Tässä olivat Leean pojat. Hän synnytti Jaakobille heidät ja Jaakobin tyttären Diinan Mesopotamiassa. Leean jälkeläisiä, poikia ja tyttäriä, oli kaikkiaan 33 henkeä.

¹⁶ Gaadin pojat olivat Sifjon ja Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri, Arodi ja Areli. ¹⁷ Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel. ¹⁸ Tässä olivat Silpan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttarelleen Leealle. Heidät hän synnytti Jaakobille. Silpan jälkeläisiä oli 16 henkeä.

¹⁹ Jaakobin vaimon Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin. ²⁰ Joosefille syntyivät Egyptin maassa Manasse ja Efraim. Heidät synnytti hänelle Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär. ²¹ Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman, Eehi ja Roos, Muppim, Huppim ja Ard. ²² Nämä olivat Raakelin jälkeläisiä, jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan 14 henkeä.

²³ Daanin poika oli Husim. ²⁴ Naftalin pojat olivat Jahseel, Guuni, Jeaser ja Sillem. ²⁵ Tässä olivat Bilhan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttarelleen Raakelille. Heidät hän synnytti Jaakobille. Bilhan jälkeläisiä oli kaikkiaan 7 henkeä.

²⁶ Jaakobin jälkeläisiä, jotka lähtivät hänen kanssaan Egyptiin, oli kaikkiaan 66 henkeä, lisäksi Jaakobin poikien vaimot. ²⁷ Joosefille syntyi Egyptissä kaksi poikaa. Egyptiin tulleita Jaakobin suvun jäseniä oli kaikkiaan 70 henkeä.

Joosef tapaa isänsä

²⁸ Jaakob lähetti Juudan edellään Joosefin luo saadakseen ohjeita Gooseniin kulkemisesta. Niin he saapuivat Goosenin maakuntaan. ²⁹ Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Nähtyään isänsä hän lankesi tämän kaulaan ja itki siinä kauan. ³⁰ Israel sanoi Joosefille: “Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen nähnyt kasvosi ja tiedän, että sinä olet yhä elossa.”

³¹ Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: “Minä menen kertomaan tästä faraolle ja sanon hänelle: ‘Isäni perhe ja veljeni, jotka ovat asuneet Kanaaninmaassa, ovat saapuneet luokseni. ³² Nämä miehet ovat paimenia. He ovat aina olleet karjankasvattajia ja ovat tuoneet mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja kaiken muun omaisuutensa.’ ³³ Kun siis farao kutsuu teidät luokseen ja kysyy, mikä teidän elinkeinonne on, ³⁴ vastatkaa näin: ‘Me, palvelijasi, olemme olleet karjankasvattajia nuoruudestamme asti, sekä me että meidän esi-isämme.’ Silloin te saatte asettua asumaan Goosenin maakuntaan. Egyptiläiset näet inhoavat kaikkia lammaspaimenia.”

Joosefin isä ja veljet faraon luona

47 ¹ Joosef meni faraon luo ja sanoi hänelle: “Isäni ja veljeni ovat tulleet Kanaaninmaasta mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja koko omaisuutensa. He ovat nyt Goosenin maakunnassa.” ² Hän oli ottanut mukaan veljistään viisi, ja hän toi heidät faraon eteen. ³ Farao kysyi Joosefin veljiltä: “Mikä teidän elinkeinonne on?” He vastasivat faraolle: “Palvelijasi ovat lammaspaimenia, samoin kuin isämmekin olivat.” ⁴ He sanoivat vielä faraolle: “Olemme tulleet asuaksemme jonkin aikaa tässä maassa, sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta lampaille ja vuohilleen, koska Kanaaninmaassa on kova nälänhätä. Sallithan siis palvelijoittesi asettua asumaan Goosenin maakuntaan.” ⁵ Silloin farao sanoi Joosefille: “Isäsi ja veljesi ovat tulleet luoksesi. ⁶ Egyptin maa on edessäsi. Sijoita isäsi ja veljesi asumaan maan parhaaseen osaan. He saavat asua Goosenin maakunnassa, ja jos tiedät heidän joukossaan olevan taitavia miehiä, aseta heidät johtamaan minun karjani hoitoa.”

⁷ Sen jälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin ja esitteli hänet faraolle. Jaakob toivotti faraolle siunausta. ⁸ Farao kysyi Jaakobilta: “Kuinka paljon sinulla on ikävuosia?” ⁹ Jaakob vastasi faraolle: “Minun vaellukseni muukalaisena on kestänyt 130 vuotta. Vähäiset ovat elämäni vuodet, ja ne ovat olleet vaikeita, eikä niiden määrä ole yltänyt isieni elinvuosien määrään, jonka he

vaelsivat muukalaisina.”¹⁰ Sitten Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti hänen luotaan.

¹¹ Joosef sijoitti isänsä ja veljensä asumaan Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niin kuin farao oli käskenyt. ¹² Joosef huolehti isänsä, veljiensä ja koko isänsä perhekunnan elatuksesta antaen ruokatarpeita perheiden lapsiluvun mukaan.

Joosef Egyptin hallitsijana

¹³ Missään osassa maata ei ollut ruokaa, sillä nälänhätä oli hyvin ankara. Egypti ja Kanaaninmaa olivat nääntymässä nälkään. ¹⁴ Joosef kokosi viljan hintana kaiken hopean, mitä Egyptissä ja Kanaaninmaassa oli, ja vei sen faraon palatsiin. ¹⁵ Sitten hopea loppui Egyptistä ja Kanaaninmaasta, ja kaikki egyptiläiset tulivat Joosefin luo ja sanoivat: “Anna meille leipää. Mitä varten meidän pitäisi kuolla sinun edessäsi? Hopea on lopussa.” ¹⁶ Joosef vastasi: “Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille viljaa karjastanne, jos kerran hopea on loppunut.” ¹⁷ He toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille viljaa vastineeksi hevosista, lampaista ja vuohista, nautakarjasta ja aaseista. Hän huolehti sen vuoden ajan heidän ruuustaan vastineeksi kaikesta heidän karjastaan.

¹⁸ Niin kului se vuosi, ja he tulivat hänen luokseen taas seuraavana vuonna ja sanoivat hänelle: “Emme tahdo salata herraltamme, että hopea on lopussa ja että eläimet ovat joutuneet herrallemme. Meillä ei ole muuta jäljellä herramme edessä kuin ruumiimme ja maamme. ¹⁹ Miksi meidän ja maittemme pitäisi nääntyä kuoliaiksi silmiesi edessä? Osta meidät ja meidän maamme viljalla, niin meistä ja maistamme tulee faraon omaisuutta. Anna meille siemenviljaa, että saamme elää emmekä kuole eivätkä viljelysmaamme autioidu.”

²⁰ Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin maat, sillä kaikki egyptiläiset myivät peltonsa, koska heillä oli ankara nälänhätä. Näin maasta tuli faraon omaisuutta. ²¹ Hän siirsi kansan kaupunkeihin kaikkialta Egyptin alueelta. ²² Ainoastaan pappien maita hän ei ostanut, sillä papit saivat faraolta säädetyt osuudet, ja heille riitti syötävää siitä, mitä farao heille antoi. Sen tähden heidän ei tarvinnut myydä maitaan.

²³ Joosef sanoi kansalle: “Minä olen nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraolle. Tässä on teille siementä, kylväkää peltonne. ²⁴ Teidän on annettava viidesosa sadosta faraolle, loput neljä osaa jääkööt teille siemenviljaksi

sekä ruuaksi itsellenne ja talonväellenne ja elatukseksi vaimoillenne ja lapsillenne.”²⁵ He vastasivat: “Sinä olet pitänyt meidät hengissä. Kunhan vain herramme on meille suosiollinen, niin me olemme faraon orjia.”²⁶ Joosef sääti Egyptin maahan lain, joka on voimassa tänäkin päivänä: faraolle on annettava viidesosa sadosta. Ainoastaan pappien maat eivät joutuneet faraolle.

Jaakobin pyyntö

²⁷ Niin Israel jäi asumaan Egyptiin, Goosenin maakuntaan. He asettuivat sinne asumaan, olivat hedelmällisiä ja lisääntyivät runsaasti.²⁸ Jaakob eli Egyptin maassa 17 vuotta, ja hänen elinaikansa oli kaikkiaan 147 vuotta.²⁹ Kun Israelin kuolinpäivä lähestyi, hän kutsui luokseen poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: “Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin pane kätesi reiteni alle ja vanno, että osoitat minulle rakkautta ja uskollisuutta: älä hautaa minua Egyptiin.”³⁰ Minä tahdon levätä isieni luona. Vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut isieni hautaan.” Joosef vastasi: “Minä teen sanasi mukaan.”³¹ Jaakob sanoi: “Vanno se minulle.” Joosef vannoi hänelle. Sitten Israel kumartui rukoilemaan vuoteensa päanalusta vasten.

Jaakob siunaa Efraimin ja Manassen

48¹ Tämän jälkeen Joosefille sanottiin: “Isäsi on sairaana!” Joosef otti mukaan molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin, ja meni isänsä luo.² Jaakobille ilmoitettiin: “Poikasi Joosef on tullut luoksesi.” Silloin Israel kokosi voimansa ja nousi vuoteellaan istumaan.³ Jaakob sanoi Joosefille: “Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaaninmaassa ja siunasi minut.⁴ Hän sanoi minulle: ‘Minä teen sinut hedelmälliseksi ja annan sinun lisääntyä. Sinusta lähtee kansojen joukko, ja minä annan sinun siemenellesi tämän maan ikuseksi perintömaaksi.’⁵ Kahdesta pojastasi, jotka syntyivät sinulle Egyptin maassa ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin, tulee minun poikiani. Efraim ja Manasse ovat minun niin kuin Ruuben ja Simeon.⁶ Ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun. Heidä kutsuttakoon veljiensä nimillä heidän perintöosissaan.⁷ Ollessani palaamassa Mesopotamiasta Raakel kuoli minulta Kanaaninmaassa, kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan. Minä hautasin hänet sinne Efratan” – se on Beethemini – “tien varteen.”

⁸ Kun Israel näki Joosefin pojat, hän kysyi: “Keitä nämä ovat?”⁹ Joosef vastasi isälleen: “He ovat poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut.” Jaakob sanoi: “Tuo heidät luokseni, että voin siunata heidät.”¹⁰ Israelin silmät olivat tulleet vanhuuttaan heikoiksi, eikä hän voinut nähdä kunnolla.

Joosef toi pojat hänen luokseen, ja hän suuteli ja syleili heitä. ¹¹ Israel sanoi Joosefille: “En olisi uskonut, että saisin nähdä sinun kasvosi, mutta nyt Jumala on suonut minun nähdä sinun lapsesikin.” ¹² Joosef otti heidät pois hänen polviltaan ja kumartui maahan kasvoilleen. ¹³ Sitten Joosef ohjasi isänsä luo heidät molemmat, oikealla kädellään Efraimin Israelin vasemmalle puolelle ja vasemmalla kädellään Manassen Israelin oikealle puolelle. ¹⁴ Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle, vaikka Manasse oli esikoinen. Hän pani kätensä ristikkäin. ¹⁵ Hän siunasi Joosefin ja sanoi: “Jumala, jonka edessä ovat vaeltaneet isäni Abraham ja lisä, Jumala, joka on ollut paimeneni syntymästäni saakka tähän päivään asti, ¹⁶ enkeli, joka on lunastanut minut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia. Kutsuttakoon heitä minun nimelläni ja minun isieni Abrahamin ja lisäksi nimellä. Lisääntyköt he suuresti keskellä maata.”

¹⁷ Kun Joosef näki, että hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, hän piti sitä pahana ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle. ¹⁸ Joosef sanoi isälleen: “Ei noin, isäni, sillä tämä on esikoinen. Pane oikea kätesi hänen päänsä päälle.” ¹⁹ Mutta hänen isänsä ei suostunut vaan sanoi: “Tiedän kyllä, poikani, tiedän sen! Hänestäkin tulee kansa, hänestäkin tulee suuri, mutta hänen nuoremasta veljestään tulee kuitenkin häntä suurempi, ja hänen jälkeläisistään polveutuu paljon kansoja.” ²⁰ Näin hän siunasi heidät sinä päivänä ja sanoi vielä: “Sinun nimelläsi toivottaa Israel siunauksen: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” Näin hän asetti Efraimin Manassen edelle.

²¹ Israel sanoi Joosefille: “Minä kuolen kohta, mutta Jumala on teidän kansanne. Hän vie teidät takaisin isienne maahan. ²² Minä annan sinulle yhden vuorenharjanteen enemmän kuin veljillesi, sen, jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta.”

Jaakob siunaa poikansa

49 ¹ Sitten Jaakob kutsui poikansa luokseen sanoen: “Kokoontukaa, niin minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu päivien lopulla. ² Tulkaa koolle ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuunnelkaa isääänne Israelia.

³ Ruuben, sinä olet esikoiseni ja voimani, miehuuteni ensihedelmä, ensimmäinen arvossa, ensimmäinen voimassa. ⁴ Mutta sinä kuohut kuin vesi, et pysy ensimmäisellä sijalla. Sinä nousit isäsi vuoteelle ja niin saastutit sen. Hän nousi makuusijalleni.

⁵ Simeon ja Leevi ovat veljeksiä, väkivallan välineitä ovat heidän aseensa. ⁶ Sieluni ei suostu heidän neuvonpitoonsa, eikä henkeni yhdy heidän seuraansa, sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä. ⁷ Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on raju, ja heidän raivonsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät Jaakobin joukkoon, hajotan heidät Israelin sekaan.

⁸ Sinä Juuda, veljesi ylistävät sinua! Sinun kätesi on vihollistesi niskassa, isäsi pojat kumartuvat eteesi. ⁹ Juuda on nuori leijona. Saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makuulle kuin leijona, kuin jalopeura. Kuka uskaltaa häntä häiritä? ¹⁰ Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei hallitsijansauva hänen jalkojensa välistä, ennen kuin tulee hän, jolle se kuuluu ja jota kansat tottelevat. ¹¹ Hän sitoo aasinsa viiniköynnökseen, jaloön viiniköynnökseen aasinsa varsan. Hän pesee vaatteensa viinissä, pukunsa rypäleiden vressä. ¹² Hänen silmänsä ovat viiniä tummemmat, hänen hampaansa maittoa valkeammat.

¹³ Sebulon asuu meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen selustansa on Siidoniin päin.

¹⁴ Isaskar on vahvaluinen aasi, joka makaa karjatarhojen välissä. ¹⁵ Hän näki lepopaikan hyväksi ja maan ihanaksi. Hän taivutti hartiansa taakan alle ja joutui pakkotyöhön.

¹⁶ Daan jakaa oikeutta kansalleen yhtenä Israelin heimoista, ¹⁷ Daan on käärmeenä tiellä, polulla kyynä. Se puree hevosta vuohiseen, niin että ratsastaja suistuu selin maahan. ¹⁸ Sinulta minä odotan pelastusta, Herra.

¹⁹ Gaadin kimppuun hyökkää rosvojoukko, mutta hän hyökkääkin sen kintereille.

²⁰ Asserista tulee leivän runsaus, hän tarjoaa kuninkaallisia herkkuja.

²¹ Naftali on matkaan lähetetty naaraspeura, hän tarjoaa kauniita sanoja.

²² Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori hedelmäpuu lähteen reunalla. Yli muurin ulottuvat sen oksat. ²³ Jousimiehet hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat. ²⁴ Mutta hänen jousensa pysyy lujana, hänen käsivartensa ovat notkeat Jaakobin Väkevän vaikutuksesta, Paimenen, Israelin Kallion, nimessä. ²⁵ Isäsi Jumala auttakoon sinua, Kaikkivaltias siunatkoon sinua taivaan siunauksilla ylhäältä, siunauksilla syvyydestä alhaalta, siunauksilla rinnoista ja kohdusta. ²⁶ Isäsi siunaukset ovat voimallisemmat kuin minun vanhempieni siunaukset, ja ne yltävät ikuisten kukkuloiden ihanuuteen. Ne tulevat Joosefin ylle, veljiensä ruhtinaan pään päälle.

²⁷ Benjamin on raateleva susi. Aamulla hän syö riistaa, ja illalla hän jakaa saalista.”

²⁸ Kaikki nämä kaksitoista ovat Israelin kantaisia ja heimoja, ja näin puhui heidän isänsä heille siunatessaan heidät. Hän siunasi heistä jokaisen ja lausui kullekin oman siunauksen.

Jaakobin kuolema

²⁹ Jaakob käski heitä sanoen: ”Minut otetaan pois heimoni luo. Haudatkaa minut isieni viereen, siihen luolaan, joka on heettiläisen Efronin maapalstalla. ³⁰ Se luola on lähellä Mamrea Kanaaninmaassa, Makpelan maapalstalla, jonka Abraham osti heettiläiseltä Efronilta sukuhaudaksi. ³¹ Sinne haudattiin Abraham ja hänen vaimonsa Saara, sinne haudattiin lisä ja hänen vaimonsa Rebekka, ja sinne minä hautasin Leean, ³² sille maapalstalle, joka luolineen on ostettu heettiläisiltä.” ³³ Kun Jaakob oli antanut käskynsä pojilleen, hän nosti jalkansa vuoteeseen. Sitten hän kuoli ja hänet otettiin heimonsa luo.

Jaakobin hautaaminen

50 ¹ Joosef vaipui isänsä kasvoja vasten, itki kumartuneena hänen ylitseen ja suuteli häntä. ² Sitten Joosef käski lääkäreitä, palvelijoitaan, balsamoimaan hänen isänsä, ja nämä balsamoivat Israelin. ³ Siihen kului 40 päivää, sillä niin monta päivää kuluu balsamoimiseen. Egyptiläiset surivat Israelia 70 päivää.

⁴ Kun suruaika oli päättynyt, Joosef sanoi faraon hoviväelle: ”Jos tahdotte olla minulle suosiollisia, puhukaa faraolle näin: ⁵ Isäni vannotti minua sanoen: ‘Minä kuolen pian. Hautaa minut omaan hautaani, jonka olen kaivattanut itselleni Kanaaninmaassa.’ Haluaisin nyt mennä hautaamaan isäni. Palaan sitten takaisin.” ⁶ Farao vastasi: ”Mene hautaamaan isäsi, niin kuin hän on vannottanut sinua.” ⁷ Niin Joosef lähti hautaamaan isäänsä. Hänen kanssaan lähtivät kaikki faraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja kaikki Egyptin maan vanhimmat ⁸ sekä Joosefin koko suku, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe. Ainoastaan vaimonsa, lapsensa, lampaansa ja vuohensa sekä nautakarjansa he jättivät Goosenin maakuntaan. ⁹ Hänen mukanaan lähti myös vaunuja ja ratsumiehiä, niin että heitä oli hyvin suuri joukko.

¹⁰ He saapuivat Aatadin puimatantereelle, joka on Jordanin tuolla puolen. Siellä he pitivät hyvin suuret ja hartaat valittajaiset. Joosef vietti isänsä surujuhlaa seitsemän päivää. ¹¹ Kun sen maan asukkaat, kanaanilaiset, näkivät valittajaiset Aatadin puimatantereella, he sanoivat: ”Egyptiläisillä

on raskas suru.” Siitä paikka sai nimekseen Aabel-Misraim. Se on Jordannin tuolla puolen.¹² Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli heitä käskenyt.¹³ Hänen poikansa veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Makpelan palstalla olevaan luolaan, jonka Abraham oli ostanut heetiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi. Se on lähellä Mamrea.¹⁴ Sen jälkeen kun Joosef oli haudannut isänsä, hän palasi Egyptiin, samoin hänen veljensä ja kaikki muut, jotka olivat menneet Joosefin kanssa hautaamaan hänen isäänsä.

Joosef lohduttaa pelokkaita veljiään

¹⁵ Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he ajattelivat: ”Entä jos Joosef kantaakin meille kaunaa ja kostaa meille nyt kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme!”¹⁶ Niinpä he käskivät sanoa Joosefille: ”Ennen kuolemaansa isäsi käski meitä¹⁷ sanomaan sinulle: ‘Annathan anteeksi veljiesi rikoksen ja synnin, sillä pahoin he ovat tehneet sinua kohtaan.’ Anna nyt siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa.” Joosef itki, kun hänelle puhuttiin tällä tavoin.

¹⁸ Sitten tulivat myös Joosefin veljet itse. He heittäytyivät maahan hänen eteensä ja sanoivat: ”Tässä me olemme. Olemme sinun orjiasi!”¹⁹ Joosef vastasi heille: ”Älkää pelätkö! Olenko minä Jumalan asemassa?²⁰ Te tosin aioitte minulle paha, mutta Jumala käänsi sen hyväksi tehdäkseen sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitääkseen hengissä paljon kansaa.²¹ Älkää siis pelätkö! Minä elätän teidät, teidän vaimonne ja lapsenne.” Ja hän lohdutti heitä ja puhui heille ystävällisesti.

Joosefin kuolema

²² Joosef ja hänen isänsä suku jäivät asumaan Egyptiin, ja Joosef eli 110 vuoden ikäiseksi.²³ Hän sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen. Joosef sai pitää polvillaan myös Maakirille, Manassen pojalle, syntyneitä lapsia.²⁴ Joosef sanoi veljilleen: ”Minä kuolen, mutta Jumala pitää kyllä teistä huolen ja vie teidät pois tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vannoten on luvannut Abrahamille, lisakille ja Jaakobille.”²⁵ Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: ”Jumala pitää teistä varmasti huolen. Viekää silloin minun luuni täältä.”²⁶ Sitten Joosef kuoli 110 vuoden ikäisenä, ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

TOINEN MOOSEKSEN KIRJA (EXODUS)

ISRAELIN VAPAUTUS EGYPTISTÄ, 1 – 18

Israelin orjuus Egyptissä

1 ¹ Israelin pojat, jotka olivat tulleet perheineen isänsä kanssa Egyptiin, olivat nimeltään ² Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, ³ Isaskar, Sebulon ja Benjamin, ⁴ Daan ja Naftali, Gaad ja Asser. ⁵ Jaakobin kupeesta lähteneitä oli kaikkiaan 70 henkeä. Joosef oli jo Egyptissä. ⁶ Sitten Joosef kuoli, samoin kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi. ⁷ Mutta israelilaiset olivat hyvin hedelmällisiä ja lisääntyivät valtavasti. Heitä oli niin paljon, että maa tuli heitä täyteen.

⁸ Sen jälkeen Egyptiä hallitsemaan nousi uusi kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista. ⁹ Hän sanoi kansalleen: "Katsokaa! Israelilaiset ovat suurrempi ja voimakkaampi kansa kuin me. ¹⁰ Menetelkäämme viisaasti heitä kohtaan, etteivät he lisääntyisi. Muuten voi käydä niin, että he liittyvät sodan sytyttyessä vihollisiimme, taistelevat meitä vastaan ja lähtevät maasta pois."

¹¹ Niin israelilaisille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. He rakensivat faraolle Piitomin ja Ramseksen varastokaupungit. ¹² Mutta mitä enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi. Se levisi yhä laajemmalle, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään. ¹³ Egyptiläiset pitivät israelilaisia orjuudessa väkivalloin ¹⁴ ja katkeroitivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä sekä kaikenlaisilla ulkotöillä, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.

¹⁵ Sitten Egyptin kuningas puhui heprealaisille kättilöille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua. ¹⁶ Hän sanoi: "Kun autatte heprealaisnaisia synnytyksessä, tarkastakaa lapsen sukupuoli. Jos lapsi on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, se saa jäädä eloon." ¹⁷ Mutta kättilöt pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet niin kuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää. ¹⁸ Silloin Egyptin kuningas kutsui kättilöt luokseen ja sanoi: "Miksi te teette näin ja annatte poikalasten elää?" ¹⁹ Kättilöt vastasivat faraolle: "Heprealaiset naiset eivät ole egyptiläisten kaltaisia. He ovat voimakkaita, ja ennen kuin kättilö tulee heidän luokseen, he ovat jo synnyttäneet." ²⁰ Jumala antoi kättilöiden menestyä, ja kansa lisääntyi, ja siitä tuli hyvin lukuisa. ²¹ Koska kättilöt pelkäsivät Jumalaa, hän antoi heille

runsaasti perheväkeä. ²² Mutta farao antoi koko kansalleen tällaisen käskyn: ”Heittäkää kaikki heprealaisille syntyneet poikalapset Niiliin, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää.”

Mooseksen syntymä ja lapsuus

2 ¹ Eräs Leevin sukua oleva mies otti vaimokseen leeviläisen neidon. ² Vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Kun hän näki, että poika oli suloinen, hän piti sitä kätkössä kolme kuukautta. ³ Mutta kun hän ei enää voinut pitää lasta kätkössä, hän otti kaisla-arkun, siveli sen maapihkalla ja piellä, asetti lapsen arkkun ja laski arkun Niilin rantakaislikkoon. ⁴ Lapsen sisar seisoi kauempana saadakseen tietää, mitä pojalle tapahtuisi.

⁵ Faraon tytär tuli silloin alas virralle peseytymään, ja hänen hovinaisensa kävelivät virran rannalla. Hän näki arkun kaislikossa ja lähetti palvelustyttönsä hakemaan sen. ⁶ Avatessaan arkun hän näki lapsen, pienen pojan, joka itki. Hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: ”Tämä on heprealaisten lapsia.” ⁷ Silloin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: ”Menenkö kutsumaan sinulle imettäjän, heprealaisnaisen, joka voi imettää lapsen sinulle?” ⁸ Faraon tytär vastasi: ”Mene!” Tyttö meni ja kutsui lapsen äidin. ⁹ Faraon tytär sanoi äidille: ”Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan.” Nainen otti lapsen imetettäväksi. ¹⁰ Kun lapsi oli kasvanut, äiti toi hänet faraon tyttärelle, ja tämä otti hänet pojakseen. Hän antoi pojalle nimen Mooses sanoen: ”Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä.”

Mooses pakenee Midianiin

¹¹ Kun Mooses oli kasvanut suureksi, hän meni eräänä päivänä veljiensä luo ja näki, millaisia taakkoja he kantoivat. Hän näki myös, miten eräs egyptiläinen mies löi heprealaista miestä, hänen heimoveljeään. ¹² Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan. ¹³ Seuraavana päivänä hän meni ulos ja näki kaksi heprealaista miestä tappelemassa keskenään. Hän sanoi syyliselle: ”Miksi lyöt toveriasi?” ¹⁴ Mies vastasi: ”Kuka sinut on asettanut meidän ruhtinaaksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minut niin kuin tapoit sen egyptiläisen?” Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: ”Se on sittenkin tullut ilmi.”

¹⁵ Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pakoon. Hän tuli Midianin maahan ja istahti erään kaivon luo. ¹⁶ Midianin papilla oli seitsemän tyttärtä. He tulivat ammentamaan vettä ja täyttivät kaukalot juottaakseen isänsä lampaista ja vuohista. ¹⁷ Silloin sinne tuli paimenia, jotka ajoivat heidät pois, mutta Mooses nousi

ja auttoi heitä ja juotti heidän lampaansa ja vuohensa.¹⁸ Kun tytöt palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: “Miten te tänään ehditte näin pian takaisin?”¹⁹ He vastasivat: “Egyptiläinen mies auttoi meidät paimenten käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat ja vuohet.”²⁰ Pappi sanoi tyttärilleen: “Missä hän on? Mitä varten te jätitte sen miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan kanssamme.”

²¹ Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan tämän miehen luo, ja mies antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan.²² Sippora synnytti pojan, ja Mooses antoi pojalle nimen Geersom, sillä hän sanoi: “Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.”

Jumala kutsuu Mooseksen

²³ Kun oli kulunut pitkä aika, Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat ja valittivat orjuutensa vuoksi. Heidän avunhuutonsa orjuuden tähden nousi Jumalan luo.²⁴ Jumala kuuli heidän vaikeroimisensa ja muisti Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa tekemänsä liiton.²⁵ Hän näki israelilaiset ja tunsu heidän hätänsä.

3¹ Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita ja vuohia. Kerran hän vei lauman autiomaan toiselle puolelle ja saapui Jumalan vuoren Hoorebin luo.² Siellä hänelle ilmestyi Herran enkeli orjantappurapensaasta nousevassa tulenliekissä. Mooses näki, että pensas oli ilmiliekeissä mutta ei kuitenkaan kulunut.³ Hän ajatteli: “Minäpä poikkean katsomaan tätä suurenmoista näkyä. Miksi pensas ei pala poroksi?”

⁴ Kun Herra näki, että Mooses poikkesi katsomaan, hän huusi Moosekselle pensaasta: “Mooses, Mooses!” Mooses vastasi: “Tässä olen.”⁵ Jumala sanoi: “Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata.”⁶ Hän sanoi vielä: “Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala.” Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.

⁷ Herra sanoi: “Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut, kun he huutavat sortajiensa tähden. Minä tiedän heidän tuskansa.⁸ Sen tähden minä olen tullut alas vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja avaraan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten asuinseuduille.⁹ Israelilaisten huuto on tullut korviini, ja minä olen myös nähnyt, kuinka kovasti egyptiläiset sortavat heitä.¹⁰ Ja nyt, lähde matkaan! Minä lähetän sinut faraon luo, ja

sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä.”¹¹ Mutta Mooses vastasi Jumalalle: “Mikä minä olen menemään faraon luo ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?”¹² Herra vastasi: “Minä olen sinun kansasi! Tämä olkoon sinulle merkinä siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, te palvelette Jumalaa tällä vuorella.”

Jumala ilmoittaa nimensä Minä Olen

¹³ Mooses sanoi Jumalalle: “Jos minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: ‘Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut luoksenne’, ja jos he kysyvät minulta: ‘Mikä hänen nimensä on?’, mitä minä vastaan heille?”¹⁴ Jumala vastasi Moosekselle: “Minä olen se, joka minä olen.” Hän sanoi vielä: “Sano israelilaisille: ‘Minä Olen lähetti minut teidän luoksenne.’”

¹⁵ Jumala sanoi vielä Moosekselle: “Sano israelilaisille: ‘Herra, teidän isienne Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne.’ Tämä on minun nimeni ikuisesti, ja tällä nimellä minut muistettakoon polvesta polveen.”¹⁶ Mene, kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: ‘Herra, teidän isienne Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: Minä pidän teistä huolen ja olen pannut merkille, mitä teille tehdään Egyptissä.’¹⁷ Minä olen päättänyt johdattaa teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan – maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.’¹⁸ He kuulevat sinua.

Mene sitten Israelin vanhinten kanssa Egyptin kuninkaan luo, ja sanokaa hänelle: ‘Herra, heprealaisten Jumala, on kohdannut meidät. Anna siis meidän nyt mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.’¹⁹ Mutta minä tiedän, ettei Egyptin kuningas anna teidän lähteä muuten kuin väkevän käden pakottamana.²⁰ Siksi minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, joita minä teen sen keskellä, ja sen jälkeen hän päästää teidät.²¹ Minä annan tämän kansan päästä egyptiläisten suosioon, ja kun te lähдете, ette lähde tyhjin käsin.²² Jokainen nainen pyytäköön silloin naapurin naiselta ja talossaan asuvalta naiselta hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita. Niihin te puette poikanne ja tyttärensä, ja näin te saatte saalista egyptiläisiltä.”

Mooseksen sauva

4¹ Mooses vastasi: “Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua, vaan sanovat: ‘Ei Herra ole ilmestynyt sinulle?’”² Herra kysyi häneltä: “Mikä sinulla on kädessäsi?” Hän vastasi: “Sauva.”³ Herra sanoi: “Heitä se maahan.” Mooses heitti sauvan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. Mooses

pakeni sitä, ⁴ mutta Herra sanoi hänelle: "Ojenna kätesi ja tartu käärmettä hännästä." Mooses ojensi kätensä ja tarttui käärmeeseen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessään. ⁵ "Tästä he uskovat, että Herra, heidän isiensä Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt sinulle." ⁶ Herra sanoi vielä hänelle: "Työnnä kätesi poveesi." Mooses työnsi käden poveensa, ja kun hän veti sen ulos, käsi oli muuttunut spitaalista valkoiseksi kuin lumi. ⁷ Herra sanoi: "Pane kätesi takaisin poveesi." Mooses pani käden takaisin poveensa, ja kun hän veti sen sieltä ulos, se oli palautunut samanlaiseksi kuin hänen muukin ihonsa. ⁸ "Jos he eivät usko sinua eivätkä välitä ensimmäisestä merkistä, he uskovat jälkimmäisen merkin. ⁹ Jos käy niin, etteivät he usko kumpaakaan näistä kahdesta merkistä eivätkä kuule sinua, ota vettä Niilistä ja kaada se kuivalle maalle. Silloin vesi, jonka otat virrasta, muuttuu kuivalla maalla vereksi."

¹⁰ Mooses sanoi Herralle: "Oi Herra, minä en ole puhetaiteinen mies. En ole ollut ennen enkä ole senkään jälkeen, kun olet puhunut palvelijallesi, sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli." ¹¹ Herra vastasi hänelle: "Kuka on antanut ihmiselle suun, tai kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra? ¹² Mene nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on sanottava." ¹³ Mutta Mooses sanoi: "Oi Herra, lähetä joku muu!" ¹⁴ Silloin Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö leeviläinen Aaron ole veljesi? Minä tiedän, että hän osaa puhua. Hän on jo lähdössä sinua vastaan, ja kun hän näkee sinut, hän iloitsee sydämessään. ¹⁵ Puhu sinä Aaronille ja pane sanat hänen suuhunsa. Minä olen sinun suusi apuna ja hänen suunsa apuna, ja minä opetan teille, mitä teidän on tehtävä. ¹⁶ Hän puhuu sinun puolestasi kansalle ja on sinun suunas, ja sinä olet hänelle Jumalan asemassa. ¹⁷ Ota käteesi tämä sauva, jolla tulet tekemään tunnusteot."

Mooses palaa Egyptiin

¹⁸ Mooses palasi appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: "Anna minun mennä takaisin veljeni luo Egyptiin katsomaan, ovatko he vielä elossa." Jetro sanoi Moosekselle: "Mene rauhassa." ¹⁹ Herra sanoi Moosekselle Midianissa: "Mene takaisin Egyptiin, sillä kaikki, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat kuolleet." ²⁰ Silloin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, pani heidät aasin selkään ja lähti takaisin Egyptin maahan. Ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan.

²¹ Herra sanoi vielä Moosekselle: "Kun menet takaisin Egyptiin, niin katso, että teet faraon edessä kaikki ne tunnusteot, joihin minä olen

antanut sinulle vallan. Mutta minä kovetan hänen sydämensä, eikä hän päästä kansaa. ²² Sano silloin faraolle: ‘Näin sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani. ²³ Minä käsken sinua: Päästä poikani, niin että hän voi palvella minua. Jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin tiedä, että minä surmaan sinun esikoispoikasi.’”

²⁴ Matkan varrella yöpymispaikassa tapahtui, että Herra kohtasi Mooseksen ja tahtoi surmata hänet. ²⁵ Silloin Sippora otti terävän kiven, leikkasi pois poikansa esinahan, kosketti hänen jalkojaan ja sanoi: “Sinä olet minun verisulhaseni.” ²⁶ Niin Herra jätti Mooseksen rauhaan, ja Sippora sanoi: “Verisulhanen ympärileikkauksen kautta.”

²⁷ Herra sanoi Aaronille: “Mene Moosesta vastaan autiomaahan.” Aaron lähti ja kohtasi Mooseksen Jumalan vuorella ja suuteli häntä. ²⁸ Mooses kertoi Aaronille kaiken, mitä Herra oli puhunut lähettäessään hänet. Hän kertoi myös kaikista tunnusteista, jotka Herra oli käskenyt hänen tehdä.

²⁹ Sitten Mooses ja Aaron menivät kutsumaan koolle kaikki israelilaisten vanhimmat. ³⁰ Aaron kertoi kaiken, mitä Herra oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteet kansan nähden. ³¹ Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra huolehti israelilaisista ja näki heidän kurjuutensa, he kumartuivat palvomaan Herraa.

Mooses ja Aaron faraon luona

5 ¹ Sen jälkeen Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat: “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: ‘Päästä minun kansani viettämään juhlaa minun kunniakseni autiomaassa.’” ² Mutta farao vastasi: “Kuka on Herra, että minun pitäisi totella häntä ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä myöskään päästä Israelia.” ³ Mooses ja Aaron sanoivat: “Heprealaisten Jumala on kohdannut meidät. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme, ettei hän löisi meitä rutolla tai miekalla.” ⁴ Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: “Miksi te, Mooses ja Aaron, tahdotte päästää kansan vapaaksi työstään? Menkää kantamaan taakkojanne.” ⁵ Farao sanoi vielä: “Maassa on nykyään paljon väkeä, ja te haluatte heidän lopettavan työnteon!”

Farao koventaa pakkotyötä

⁶ Sinä päivänä farao antoi käskyn kansan orjapiiskureille ja johtomiehille: ⁷ “Te ette saa enää antaa kansalle olkia tiilien tekemistä varten niin kuin ennen. Menköt itse keräämään itselleen oljet. ⁸ Teidän on kuitenkin vaadittava heitä tekemään sama tiilimäärä, jonka he ovat ennenkin

tehneet, ettekä saa vähentää sitä. He ovat laiskoja, sen tähden he huu-
tavat: ‘Menkäämme uhraamaan Jumalallemme!’⁹ Tehtäköön miesten työ
raskaammaksi, niin että heillä olisi siinä tekemistä eivätkä he välittäisi
valhepuheista.”

¹⁰ Kansan orjapiiskurit ja johtomiehet menivät sanomaan kansalle: “Näin
sanoo farao: ‘Minä en anna teille enää olkisilppua.’¹¹ Teidän on itse men-
tävä ja hankittava itsellenne olkisilppua mistä vain löydätte. Mutta työnne
tuotosta ei vähennetä mitään.”¹² Silloin kansa hajaantui ympäri Egyptin
maata keräämään viljan sänkeä olkien sijaan.¹³ Orjapiiskurit kiirehtivät
heitä ja sanoivat: “Tehkää työnne valmiiksi, kunkin päivän urakka päiväl-
leen, niin kuin silloin, kun saitte olkisilppua.”¹⁴ Israelilaisten johtomiehiä,
joita faraon orjapiiskurit olivat asettaneet, piestiin, ja heille sanottiin: “Miksi
ette ole eilen ettekä tänään saaneet valmiiksi yhtä suurta tiilimäärää kuin
aikaisemmin?”

¹⁵ Israelilaisten johtomiehet menivät valittamaan faraolle ja sanoivat:
“Minkä tähden teet näin palvelijoillesi?”¹⁶ Olkisilppua ei meille anneta,
mutta kuitenkin palvelijoillesi sanotaan: ‘Tehkää työnne.’ Palvelijoitasi pies-
tään, vaikka syy on oman kansasi.”¹⁷ Mutta farao vastasi: “Laiskoja te olette,
laiskoja! Siksi te sanotte: ‘Menkäämme uhraamaan Herralle.’¹⁸ Menkää
työhönne siitä! Olkisilppua teille ei anneta, mutta määrätty tiilimäärä tei-
dän on tuotettava.”¹⁹ Israelilaisten johtomiehet huomasivat joutuneensa
vaikeuksiin, kun heille sanottiin: “Ette saa mitään vähennyistä päivittäiseen
tiilimääräänne.”

²⁰ Kun he lähtivät faraon luota, he kohtasivat Mooseksen ja Aaronin,
jotka seisovat odottamassa heitä,²¹ ja sanoivat näille: “Nähköön Herra
teidän tekonne ja tuomitkoon, sillä te olette saattaneet meidät faraon ja
hänen palvelijoittensa vihoihin ja antaneet heidän käteensä miekan, jolla
surmata meidät.”

²² Mooses kääntyi Herran puoleen ja sanoi: “Herra, miksi olet tehnyt
pahaa tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut?”²³ Siitä lähtien, kun minä
menin faraon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaan tälle
kansalle, etkä sinä suinkaan ole vapauttanut kansaasi.”

Jumala ilmoittaa nimensä Herra

6¹ Mutta Herra vastasi Moosekselle: “Nyt saat nähdä, mitä minä teen fa-
raolle. Väkevän käden pakottamana hän päästää israelilaiset, ja väkevän
käden pakottamana hän karkottaa heidät maastaan.”² Jumala puhui Moo-
sekselle: “Minä olen Herra.³ Minä olen ilmestynyt Abrahamille, lisakille ja

Jaakobille Kaikkivaltiaana Jumalana, mutta nimelläni Herra en ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi. ⁴Olen tehnyt heidän kanssaan liiton antaakseni heille Kanaaninmaan, sen maan, jossa he asuivat muukalaisina. ⁵Minä olen myös kuullut israelilaisten vaikeroinnin, kun egyptiläiset orjuuttavat heitä, ja minä muistan liittoni. ⁶Sano siis israelilaisille: 'Minä olen Herra. Minä vien teidät pois Egyptin sarron alta, vapautan teidät orjuudesta ja lunastan teidät ojennetun käsivarteni ja suurten tuomioiden voimalla. ⁷Minä otan teidät omaksi kansakseni ja olen teidän Jumalanne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vien teidät pois Egyptin sarron alta. ⁸Minä vien teidät siihen maahan, jonka olen kättä kohottaen vannonut antavani Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. Minä annan sen perinnöksi teille. Minä olen Herra.'" ⁹Mooses puhui näin israelilaisille, mutta he eivät kuunnelleet häntä tuskastumisensa ja raskaan orjuutensa tähden.

¹⁰Sitten Herra puhui Moosekselle: ¹¹"Mene ja sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää israelilaiset maastaan." ¹²Mooses vastasi Herralle: "Eivät edes israelilaiset kuunnelleet minua, kuinka sitten farao kuuntelisi? Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton." ¹³Mutta Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heidän mennä israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, luo ja viedä israelilaiset pois Egyptin maasta.

Mooseksen ja Aaronin sukuluettelot

¹⁴Nämä ovat israelilaisten perhekuntien päämiehet: Israelin esikoisen Ruubenin pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin suvut. ¹⁵Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen naisen poika. Nämä ovat Simeonin suvut.

¹⁶Nämä ovat Leevin poikien nimet heidän sukuluettelointensa mukaan: Geerson, Kehat ja Merari. Leevin elinaika oli 137 vuotta. ¹⁷Geersonin jälkeläisiä olivat Libni ja Simei ja heistä polveutuvat suvut. ¹⁸Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. Kehatin elinaika oli 133 vuotta. ¹⁹Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat Leevin suvut sukuluettelointensa mukaan.

²⁰Amram otti vaimokseen isänsä sisaren Jookebedin, ja tämä synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Amramin elinaika oli 137 vuotta. ²¹Jisharin pojat olivat Koorah, Nefeg ja Sikri. ²²Ussielin pojat olivat Miisael, Elsafan ja Sitri.

²³Aaron otti vaimokseen Eliseban, Amminadabin tyttären, Nahsonin sisaren, ja tämä synnytti hänelle Naadabin, Abihun, Eleasarin ja litamarin. ²⁴Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf. Nämä ovat koorahilaisten

suvat. ²⁵ Eleasar, Aaronin poika, otti itselleen vaimon Puutielin tyttäristä, ja tämä synnytti hänelle Piinehaan. Nämä ovat leeviläisten perhekuntien päämiehet suvuittain.

²⁶ Aaron ja Mooses olivat ne, joille Herra sanoi: "Viekää israelilaiset osastoittain pois Egyptin maasta." ²⁷ Nämä miehet, Mooses ja Aaron, puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä.

Aaronin sauva

²⁸ Kun Herra puhui Moosekselle Egyptin maassa, ²⁹ hän sanoi: "Minä olen Herra. Puhu faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä puhun sinulle." ³⁰ Mooses vastasi Herralle: "Mutta kun minä olen huuliltani ympärileikkaamaton, kuinka sitten farao kuuntelisi minua?"

7 ¹ Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä olen asettanut sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on sinun profeettasi. ² Puhu sinä kaikki, mitä minä käsken sinun puhua, ja veljesi Aaron puhukoon faraolle, että hänen on päästettävä israelilaiset maastaan. ³ Mutta minä kovetan faraon sydämen. Vaikka minä teen paljon ihmeitäni ja tunnustekoiani Egyptin maassa, ⁴ farao ei kuule teitä. Mutta minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien suurten tuomioiden voimalla sotajoukkoni ja kansani, israelilaiset, pois Egyptin maasta. ⁵ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien israelilaiset pois heidän keskeltään."

⁶ Mooses ja Aaron tekivät aivan niin kuin Herra oli heitä käsenyt. ⁷ Mooses oli 80 ja Aaron 83 vuoden ikäinen, kun he puhuivat faraolle.

⁸ Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: ⁹ "Kun farao sanoo teille: 'Tehkää tunnustekonne', sano silloin Aaronille: 'Ota sauvasi ja heitä se faraon eteen, niin se muuttuu käärmeeksi.'" ¹⁰ Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja tekivät niin kuin Herra oli käsenyt. Aaron heitti sauvasa faraon ja hänen palvelijoittensa eteen, ja se muuttui käärmeeksi. ¹¹ Silloin farao kutsui maansa viisaat ja noidat, ja nämä Egyptin tietäjät tekivät taioillaan samoin: ¹² he heittivät kukin sauvasa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvasa. ¹³ Faraon sydän pysyi kuitenkin kovana, niin kuin Herra oli sanonut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Ensimmäinen vitsaus: veri

¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: "Faraon sydän on paatunut, ja hän kieltäytyy päästämästä kansaa. ¹⁵ Mene faraon luo huomenaamuna, kun hän menee veden ääreen. Asetu Niilin rannalle kohdataksesi hänet ja ota käteesi sauva,

joka muuttui käärmeeksi. ¹⁶ Sano hänelle: ‘Herra, heprealaisten Jumala, on lähettänyt minut sinun luoksesi ja käskenyt sanoa: Päästä minun kansani, että se voisi palvella minua autiomaassa. Tähän asti sinä et ole totellut. ¹⁷ Sen tähden Herra sanoo näin: Tästä tulet tietämään, että minä olen Herra. Katso, minä lyön kädessäni olevalla sauvalla Niilin vettä, ja se muuttuu vereksi. ¹⁸ Virran kalat kuolevat, ja virta alkaa haista, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda sen vettä.’”

¹⁹ Herra puhui vielä Moosekselle: “Sano Aaronille: ‘Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, virtojen ja lammikoiden sekä kaikkien vesialtaiden yli, niin ne muuttuvat vereksi. Verta on oleva kaikkialla Egyptin maassa, sekä puu- että kiviastioissa.’” ²⁰ Mooses ja Aaron tekivät niin kuin Herra oli käskenyt. Mooses nosti sauvan ja löi Niilin vettä faraon ja hänen palvelijoihensa nähden, ja kaikki virran vesi muuttui vereksi. ²¹ Virran kalat kuolivat, ja virta haisi, niin etteivät egyptiläiset voineet juoda sen vettä. Verta tuli kaikkialle Egyptin maahan.

²² Mutta Egyptin tietäjät tekivät taioillaan samoin, ja faraon sydän pysyi kovana, niin kuin Herra oli puhunut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia. ²³ Farao kääntyi ja palasi kotiinsa eikä välittänyt tästäkään tunnusteosta. ²⁴ Mutta kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilin rantamilta vettä juodakseen, sillä he eivät voineet juoda virran vettä.

Toinen vitsaus: sammakot

²⁵ Seitsemän päivän kuluttua siitä, kun Herra oli lyönyt Niiliä, ²⁶ Herra sanoi Moosekselle: “Mene faraon luo ja sano hänelle: ‘Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua. ²⁷ Jos kieltäydyt päästämästä, niin tiedä, että minä lyön sammakkovitsauksella koko aluettasi. ²⁸ Niili kuhisee sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat taloosi, makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi sekä palvelijoihisi taloihin ja kansasi sekaan, leivinuuneihisi ja taikinakaukaloihisi. ²⁹ Niitä hyppii sekä sinun että kansasi ja kaikkien palvelijoihisi päälle.’”

8 ¹ Herra sanoi Moosekselle: “Sano Aaronille: ‘Ojenna kätesi ja sauvasi jokien, virtojen ja lammikoiden yli ja nostata sammakoita Egyptin maahan.’” ² Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli, ja sammakot nousivat maalle ja peittivät Egyptin maan. ³ Tietäjät tekivät taioillaan samoin ja nostattivat sammakoita Egyptin maahan.

⁴ Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: “Rukoilkaa Herraa ottamaan pois sammakot vaivaamasta minua ja kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan Herralle.” ⁵ Mooses sanoi faraoille: “Suo minulle se

kunnia, että ilmoitat, milloin minun on rukoiltava sinun, palvelijointesi ja kansasi puolesta, että sammakot häviävät kodistasi ja palatseistasi ja niitä jää ainoastaan Niiliin.”⁶ Farao vastasi: “Huomenna.” Mooses sanoi: “Tapahtukoon niin kuin sanoit, jotta tietäisit, ettei kukaan ole Herran, meidän Jumalamme, vertainen.”⁷ Sammakot katoavat kodistasi, palatseistasi sekä palvelijointesi ja kansasi kodeista, ja niitä jää ainoastaan Niiliin.”

⁸ Mooses ja Aaron lähtivät faraon luota, ja Mooses huusi Herran puoleen sammakkovitsauksen vuoksi, jonka Herra oli antanut kohdata faraota.⁹ Herra teki Mooseksen sanan mukaan, ja sammakot kuolivat taloista, pihoilta ja kedoilta.¹⁰ Egyptiläiset kokosivat niitä läjittäin, ja maa alkoi haista.¹¹ Mutta kun faraon näki, että vitsaus oli hellittänyt, hän paadutti sydämensä, niin kuin Herra oli sanonut, eikä kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Kolmas vitsaus: syöpäläiset

¹² Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Sano Aaronille: ‘Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua, niin siitä tulee syöpäläisiä koko Egyptin maahan.’”¹³ He tekivät niin. Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja löi maan tomua, ja syöpäläisiä tuli ihmisiin ja eläimiin. Kaikesta maan tomusta tuli syöpäläisiä koko Egyptin maassa.¹⁴ Myös tietäjät yrittivät taioillaan saada syntymään syöpäläisiä, mutta eivät kyenneet. Syöpäläisiä oli ihmisissä ja eläimissä.¹⁵ Silloin tietäjät sanoivat faraolle: “Tämä on Jumalan sormi!” Mutta faraon sydän pysyi kovana, niin kuin Herra oli sanonut, eikä hän kuunnellut heitä.

Neljäs vitsaus: paarmat

¹⁶ Sen jälkeen Herra sanoi Moosekselle: “Nouse varhain aamulla ja asetu faraon eteen, kun hän menee veden ääreen, ja sano hänelle: ‘Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua.’”¹⁷ Jos sinä et päästä minun kansani, niin tiedä, että minä lähetän paarmoja sinun, palvelijointesi ja kansasi kimppuun sekä taloihisi. Silloin egyptiläisten talot ja myös maa, jonka päälle ne on rakennettu, tulevat täyteen paarmoja.¹⁸ Sinä päivänä minä eristan Goosenin maakunnan, jossa kansani asuu, niin ettei sinne tule paarmoja, jotta tietäisit, että minä olen Herra maan päällä.¹⁹ Minä panen pelastuksen erottamaan oman kansani sinun kansastasi. Tämä merkki toteutuu huomenna.”²⁰ Herra teki näin, ja paarmoja tuli sankat parvet faraon ja hänen palvelijointensa taloihin ja koko Egyptin maahan, ja ne tulivat maalle turmioksi.

²¹ Silloin faraon kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: “Menkää ja uhratkaa Jumalallenne tässä maassa.”²² Mutta Mooses sanoi: “Ei niin sovi

tehdä, sillä me uhraamme Herralle, Jumalallemme, sellaista mikä on egyptiläisten mielestä iljettävää. Jos me uhraamme egyptiläisten nähden heidän inhoamiaan uhreja, eivätkö he kivitä meitä? ²³ Me tahdomme mennä kolmen päivän matkan autiomaahan ja uhrata Herralle, Jumalallemme, sillä tavoin kuin hän meille sanoo.” ²⁴ Farao sanoi: ”Minä päästän teidät autiomaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme, mutta älkää menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun puolestani.” ²⁵ Mooses vastasi: ”Kun olen lähtenyt luotasi, minä rukoilen Herraa, ja paarmat häviävät huomenna faraon, hänen palvelijoittensa ja hänen kansansa kimpusta. Kunpa faraon ei vain enää pettäisi, niin ettei päästäkään kansaa uhraamaan Herralle.”

²⁶ Sitten Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa. ²⁷ Herra teki niin kuin Mooses oli sanonut. Hän poisti paarmat sekä faraon että hänen palvelijoittensa ja kansansa kimpusta, eikä niitä jäänyt jäljelle ainoatakaan. ²⁸ Mutta faraon paadutti sydämensä tälläkin kertaa eikä päästänyt kansaa.

Viides vitsaus: karjarutto

9 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo ja puhu hänelle: ‘Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua. ² Mutta jos sinä kieltäydyt päästämästä heitä ja pidätät heitä yhä, ³ Herran käsi lyö hyvin pahalla rutolla kedolla olevaa karjaasi: hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja lampaita. ⁴ Hän tekee kuitenkin eron israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, eikä yksikään israelilaisten eläimistä kuole. ⁵ Herra on asettanut määräjän ja sanonut: Huomenna Herra tekee näin tässä maassa.’”

⁶ Seuraavana päivänä Herra teki niin. Kaikki Egyptin karja kuoli, mutta israelilaisten karjasta ei kuollut ainoatakaan. ⁷ Faraon lähetti tiedustelijoita, ja todellakin, israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainoatakaan. Mutta faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.

Kuudes vitsaus: märkämpaiseet

⁸ Sitten Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Ottakaa kouranne täyteen nokea uunista, ja Mooses heittäköön sen taivasta kohti faraon silmien edessä. ⁹ Se muuttuu pölyksi, joka peittää koko Egyptin maan, ja siitä tulee paiseita ja märkiviä rakkuloita ihmisiin ja eläimiin kaikkialla Egyptin maassa.” ¹⁰ He ottivat nokea uunista ja asettuivat seisomaan faraon eteen. Kun Mooses heitti nokea taivasta kohti, ihmisiin ja eläimiin tuli paiseita ja märkiviä rakkuloita. ¹¹ Paiseiden takia tietäjätäkään eivät voineet kestää Mooseksen edessä, sillä paiseita oli niin heissä kuin kaikissa muissakin

egyptiläisissä. ¹² Mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä tämä kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan niin kuin Herra oli Moosekselle puhunut.

Seitsemäs vitsaus: rakeet

¹³ Herra sanoi Moosekselle: "Nouse varhain aamulla, asetu faraon eteen ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra, heprealaiden Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua. ¹⁴ Muuten minä annan tällä kertaa kaikkien vitsauksieni kohdata sinua sekä palvelijoihisi ja kansaasi, jotta tietäisit, ettei ole ketään minun vertaistani koko maan päällä. ¹⁵ Olisinhan jo voinut ojentaa käteni ja lyödä sinua ja kansaasi rutolla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä. ¹⁶ Mutta minä olen antanut sinun pysyä sitä varten, että näyttäisin sinussa voimani ja että nimeäni julistettaisiin kaikkialla maan päällä. ¹⁷ Yhä sinä vain korostat itsesi kansaani vastaan etkä päästä sitä! ¹⁸ Mutta huomenna tähän aikaan minä annan tulla hyvin ankaran raesateen, jonka kaltaista ei Egyptissä ole ollut sen perustamispäivästä tähän asti. ¹⁹ Lähetä siis nyt viemään suojaan karjasi ja kaikki, mitä sinulla on ulkona, sillä kaikki ihmiset ja eläimet, jotka ovat ulkona ja joita ei ole koottu sisälle, joutuvat raesateeseen ja kuolevat.'" ²⁰ Ne faraon palvelijat, jotka pelkäsivät Herran sanaa, toimittivat silloin palvelijansa ja karjansa suojaan, ²¹ mutta ne, jotka eivät välittäneet Herran sanasta, jättivät palvelijansa ja karjansa ulos.

²² Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti, niin raesade tulee koko Egyptin maahan, ihmisten, karjan ja kaikkien kedon kasvien päälle." ²³ Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, ja Herra antoi ukkosen jylistä ja rakeiden sataa, ja tuli iski maahan. Näin Herra antoi sataa rakeita Egyptin maan päälle. ²⁴ Satoi rakeita, ja tulta leimahteli rakeiden keskellä. Raesade oli niin ankara, ettei sellaista ollut tapahtunut koko Egyptin maassa siitä lähtien, kun se oli asuttu. ²⁵ Rakeet surmasivat kaikki ulkona olevat ihmiset ja karjan koko Egyptin maassa. Ne löivät maahan myös kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut. ²⁶ Ainoastaan Goosenin maakunnassa, jossa israelilaiset asuivat, ei ollut raesadetta.

²⁷ Farao kutsui nyt luokseen Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: "Minä olen tehnyt syntiä tällä kertaa. Herra on oikeassa, mutta minä ja kansani olemme väärässä. ²⁸ Rukoilkaa Herraa, sillä aivan tarpeeksi on jo ollut Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää viipyä täällä." ²⁹ Mooses vastasi hänelle: "Kun lähden kaupungista, minä ojennan käteni Herran puoleen. Silloin jylinä lakkaa eikä rakeita enää tule,

jotta tietäisit, että maa kuuluu Herralle. ³⁰ Mutta et sinä eivätkä sinun palvelijasi, sen kyllä tiedän, vielä nytkään pelkää Herraa Jumalaa.”

³¹ Pellava ja ohra tuhoutuivat, sillä ohra oli tekemässä tähkää ja pellava oli nupullaan, ³² mutta vehnä ja spelttivehnä eivät tuhoutuneet, sillä ne valmistuvat myöhemmin.

³³ Mooses lähti faraon luota kaupungista ja ojensi kätensä Herran puoleen. Silloin jylinä ja rakeet lakkasivat eikä sade enää valunut maahan. ³⁴ Kun farao näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, hän teki edelleen syntiä. Sekä hän että hänen palvelijansa paaduttivat sydämensä. ³⁵ Niin faraon sydän pysyi kovana eikä hän päästänyt israelilaisia, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta puhunut.

Kahdeksas vitsaus: heinäsiirkat

10 ¹ Herra sanoi Moosekselle: “Mene faraon luo. Minä olen paaduttanut hänen sydämensä ja hänen palvelijoittensa sydämet, jotta voisit tehdä nämä tunnustekoni heidän keskellään ² ja jotta sinä voisit kertoa lapsillesi ja lastesi lapsille siitä, miten minä nöyryytin egyptiläiset ja millaisia tunnustekoja minä tein heidän keskellään. Näin te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

³ Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat hänelle: “Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: ‘Kuinka kauan sinä kieltäydyt nöyryymästä minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan minua, ⁴ sillä jos sinä kieltäydyt päästävästä kansaani, niin tiedä, että minä annan huomenna tulla heinäsiirkkoja sinun maahasi. ⁵ Ne peittävät maan pinnan, niin ettei maata voi nähdä. Ne syövät loput siitä, mikä pelastui ja jäi teille jäljelle rakeilta, myös kaikki kedolla kasvavat puunne. ⁶ Heinäsiirkat täyttävät talosi, kaikkien palvelijointesi talot ja kaikki talot Egyptissä, niin etteivät isäsi eivätkä esi-isäsi ole sellaista nähneet siitä päivästä lähtien, jona he tulivat maahan, aina tähän päivään asti.’” Sitten Mooses kääntyi ja lähti faraon luota.

⁷ Faraon palvelijat sanoivat herralleen: “Kuinka kauan tämä mies saa olla meille ansana? Päästä nämä ihmiset palvelemaan Herraa, Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että Egypti on joutumassa perikatoon?” ⁸ Mooses ja Aaron tuotiin takaisin faraon luo, ja farao sanoi heille: “Menkää ja palvelkaa Herraa, Jumalaanne. Mutta ketkä teistä lähtevät?” ⁹ Mooses vastasi: “Me menemme kaikki, nuoret ja vanhat. Me menemme poikinemme ja tyttärinemme, lampainemme ja nautoinemme, sillä meillä on Herran juhla.” ¹⁰ Farao sanoi heille: “Olkoon vain Herra teidän kanssanne! Pitäisikö minun päästää teidän lapsennekin lähtemään teidän kanssanne? Katsopas

vaan, teillä näyttääkin olevan paha mielessä. ¹¹ Ei käy! Mutta menkää te miehet ja palvelkaa Herraa, sitähän te olette pyytäneetkin.” Ja farao ajoi heidät pois edestään.

¹² Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi Egyptin maan ylle, niin että sinne tulee heinäsiirkkoja. Syökööt ne kaikki maan kasvit, kaiken, mitä on rakeilta jäänyt jäljelle.” ¹³ Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylle, ja Herra ohjasi itätuulen puhaltamaan yli maan koko sen päivän ja koko yön. Aamuun mennessä itätuuli oli tuonut heinäsiirkat. ¹⁴ Heinäsiirkkoja tuli koko Egyptin maahan, ja niitä laskeutui hyvin paljon koko Egyptin alueelle. Niin paljon heinäsiirkkoja ei ole koskaan sitä ennen ollut eikä sen jälkeenkään tule. ¹⁵ Ne peittivät maan pinnan kokonaan, niin että maa oli niitä mustanaan, ja ne söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka olivat jääneet jäljelle rakeilta. Koko Egyptin maahan ei jäänyt jäljelle mitään vihantaa, ei puihin eikä kedon kasveihin.

¹⁶ Silloin farao kutsui kiireesti Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan ja teitä vastaan. ¹⁷ Nyt minä pyydän: antakaa syntini anteeksi vielä tämän kerran ja rukoilkaa Herraa, Jumalaanne, että hän ottaisi pois päältäni vielä tämän tappavan vitsauksen.” ¹⁸ Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa. ¹⁹ Niin Herra käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi. Se vei heinäsiirkat mukanaan ja painoi ne Kaislamereen, niin ettei koko Egyptin alueelle jäänyt ainuttakaan heinäsiirkkaa. ²⁰ Mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä farao päästänyt israelilaisia.

Yhdeksäs vitsaus: pimeys

²¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee pimeys, käsin kosketeltava pimeys.” ²² Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkkä pimeys kolmeksi päiväksi. ²³ Kukaan ei voinut nähdä toistaan, eikä kukaan nousut paikoiltaan kolmeen päivään, mutta kaikkien israelilaisten asuinalueilla oli valoisaa.

²⁴ Farao kutsui taas Mooseksen ja sanoi: ”Menkää ja palvelkaa Herraa. Myös teidän lapsenne saavat lähteä mukaan. Ainoastaan lampaanne ja nautakarjanne jääkööt tänne.” ²⁵ Mutta Mooses sanoi: ”Sinun on sallittava meidän viedä mukanamme myös teurasuhrit ja polttouhrit, että voisimme uhrata ne Herralle, Jumalallemme. ²⁶ Siksi karjamme on tultava kanssamme. Sorkkaakaan ei saa jäädä, sillä karjastamme me otamme uhrin

palvellaksemme Herraa, Jumalaamme. Me emme itsekään tiedä, kuinka meidän on palveltava Herraa, ennen kuin saavumme perille.”

²⁷ Mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä hän suostunut päästämään israelilaisia. ²⁸ Farao sanoi Moosekselle: “Mene pois luotani ja pidä huoli siitä, ettet enää tule kasvojeni eteen, sillä sinä päivänä, jona tulet, sinun on kuoltava.” ²⁹ Mooses vastasi: “Aivan oikein sanoit. Minä en enää tule kasvojesi eteen.”

Viimeinen vitsaus ilmoitetaan

11 ¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Vielä yhden vitsauksen minä annan kohdata faraota ja Egyptiä. Sen jälkeen hän päästää teidät täältä, ja päästäessään teidät hän suorastaan karkottaa teidät täältä pois. ² Sano siis nyt kansalle, että kaikki, niin miehet kuin naiset, pyytävät naapureiltaan hopea- ja kultaesineitä.” ³ Herra oli antanut israelilaisten päästä egyptiläisten suosioon, ja myös Mooses oli Egyptin maassa hyvin suuressa arvossa pidetty mies, niin faraon palvelijoitten kuin kansankin silmissä.

⁴ Mooses sanoi: “Näin sanoo Herra: ‘Puolenyön aikaan minä lähden kulkemaan Egyptin maan halki, ⁵ ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta käsikivien ääressä olevan orjattaren esikoiseen asti, ja myös kaikki eläinten esikoiset. ⁶ Koko Egyptin maassa kuuluu silloin kova valitushuuto, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule olemaan. ⁷ Mutta yhdellekään israelilaiselle ei edes koira murise, ei ihmiselle eikä eläimelle. Tästä te tiedätte, että Herra tekee eron Egyptin ja Israelin välillä.’ ⁸ Kaikki nämä palvelijasi tulevat minun luokseni, heittäytyvät eteeni ja sanovat: ‘Lähde pois, sinä ja koko kansa, joka sinua seuraa.’ Sen jälkeen minä lähden.” Sitten Mooses lähti faraon luota vihasta hehkuen.

⁹ Herra oli sanonut Moosekselle: “Farao ei kuule teitä, jotta paljon tunnustekoja tapahtuisi Egyptin maassa.” ¹⁰ Mooses ja Aaron olivat tehneet kaikki nämä tunnusteot faraon edessä, mutta Herra kovetti faraon sydämen, niin ettei hän päästänyt israelilaisia maastaan.

Pääsiäinen

12 ¹ Sen jälkeen Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa: ² “Olkoon tämä kuukausi teille kuukausien alkuna. Se on teille vuoden ensimmäinen kuukausi. ³ Puhukaa koko Israelin seurakunnalle näin: Tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen miehen on otettava itseään ja perhekuntaansa varten karitsa, yksi karitsa jokaiseen kotiin. ⁴ Mutta jos perhe on liian pieni syömään koko karitsaa, ottakoon perheenpää yhteisen

karitsan lähimmän naapurinsa kanssa henkilöiden luvun mukaan. Yhtä karitsaa kohti on laskettava niin monta henkeä, että voitte sen syödä.⁵ Karitsanne pitää olla virheetön, vuoden ikäinen uros. Ottakaa se lampaista tai vuohista.⁶ Kukin pitääköön sitä tämän kuun neljänteentoista päivään saakka, ja sitten koko Israelin seurakunta teurastakoon karitsan iltahämärissä.⁷ Heidän tulee ottaa karitsan verta ja sivellä sitä ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin niissä taloissa, joissa he karitsaa syövät.⁸ Liha on syötävä sinä yönä. Se on syötävä tulessa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerien yrttien kera.⁹ Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettynä, vaan paistakaa se tulessa päineen, jalkoineen ja sisäelimineen.¹⁰ Älkää myöskään jättäkö siitä mitään aamuksi, vaan polttakaa tulessa se, mitä siitä jäisi aamuksi jäljelle.¹¹ Syödessänne karitsaa teillä tulee olla kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne. Teidän on syötävä se kiireesti. Tämä on pääsiäinen Herran kunniaksi.

¹² Minä kuljen sinä yönä halki Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmisten että eläinten. Minä annan tuomioitteni kohdata kaikkia Egyptin jumalia. Minä olen Herra.¹³ Veri on merkinä taloissa, joissa te olette. Kun minä näen veren, menen ohitsenne, eikä tuhoava vitsaus osu teihin, kun minä rankaisen Egyptin maata.¹⁴ Olkoon tämä päivä teille muistopäivä. Viettäköä sitä Herran juhlanä polvesta polveen. Tämä on ikuinen säädös.¹⁵ Syökää happamatonta leipää seitsemän päivää. Poistakaa jo ensimmäisenä päivänä hapantaikina taloistanne, sillä jokainen, joka syö hapanta leipää ensimmäisen ja seitsemännen päivän välisenä aikana, on poistettava Israelista.¹⁶ Ensimmäisenä päivänä pitääköä pyhä kokous. Myös seitsemäntenä päivänä pitääköä pyhä kokous. Niinä päivinä älköön tehtäkö mitään työtä; ainoastaan se valmistettakoon, mitä kukin tarvitsee syödäkseen.¹⁷ Viettäköä happamattoman leivän juhlaa, sillä juuri sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin maasta. Viettäköä siis tätä päivää polvesta polveen. Tämä on ikuinen säädös.¹⁸ Syökää happamatonta leipää ensimmäisen kuun neljännenkymmenennen päivän illasta saman kuun kahdennenkymmenennen päivän iltaan asti.¹⁹ Seitsemään päivään taloistanne ei saa löytyä hapantaikinaa. Jokainen, joka syö hapanta leipää, on poistettava Israelin seurakunnasta, olipa hän muukalainen tai maassa syntynyt.²⁰ Älkää syökö mitään hapattettua. Syökää happamatonta leipää, missä ikinä asuttekin.”

²¹ Mooses kutsui koolle kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: "Valitkaa ja ottakaa erilleen lammias, kukin perhekuntaanne varten, ja teurastakaa se pääsiäisuhrina. ²² Ottakaa sitten iisoppikimppu, kastakaa se maljassa olevaan vereen ja sivelkää verta ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin. Kukaan teistä ei saa lähteä ulos talonsa ovesta ennen aamua, ²³ sillä Herra kulkee lyömässä vitsauksella egyptiläisiä. Kun hän näkee veren ovenkamanassa ja molemmissa ovenpielissä, hän menee sen oven ohi eikä salli tuhoajan tulla taloihinne lyömään teitä vitsauksella. ²⁴ Noudattakaa tätä säädöstä ikuisesti, sekä te että teidän lapsenne. ²⁵ Kun tulette maahan, jonka Herra teille antaa lupauksensa mukaan, palvelkaa häntä tällä tavoin.

²⁶ Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä, mitä tämä palvelusmeno teille merkitsee, ²⁷ vastatkaa näin: "Tämä on pääsiäisuhri Herralle, joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä. Hän löi egyptiläisiä vitsauksella mutta säästi meidän kotimme." Silloin kansa kumartui palvomaan Herraa. ²⁸ Israelilaiset lähtivät pois ja tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

Kymmenes vitsaus: Egyptin esikoisten surma

²⁹ Puolenyön aikaan Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, ja myös kaikki eläinten esikoiset. ³⁰ Niin farao, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki egyptiläiset nousivat yöllä, ja Egyptissä alkoi kova valitushuuto, sillä ei ollut yhtään kotia, jossa ei ollut kuollutta. ³¹ Farao kutsui yöllä Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: "Nouskaa ja lähtekää pois minun kansani keskuudesta, sekä te että muut israelilaiset. Menkää ja palvelkaa Herraa, niin kuin olette puhuneet. ³² Ottakaa mukaan myös lampaanne, vuohenne ja nautanne, niin kuin olette puhuneet. Menkää ja rukoilkaa myös minulle siunausta!" ³³ Egyptiläiset painostivat israelilaisia saadakseen heidät nopeasti maasta pois, sillä he ajattelivat: "Me kuolemme kaikki."

³⁴ Kansa otti taikinansa, ennen kuin se oli hapannut, ja kantoi taikinakaukalonsa viittoihin käärittyinä olkapäillään. ³⁵ Israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan ja pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita, ³⁶ ja Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä. Näin he veivät saalista egyptiläisiltä.

Israel lähtee Egyptistä

³⁷ Israelilaiset, noin 600 000 jalkamiestä vaimoineen ja lapsineen, lähtivät liikkeelle ja kulkivat Ramseksestä Sukkotiin. ³⁸ Heidän mukanaan meni myös paljon sekakansaa sekä lampaita, vuohia ja nautoja hyvin suurina laumoina. ³⁹ He leipoivat happamattomia leipiä Egyptistä tuomastaan taikinasta. Se ei näet ollut kerinnyt hapantua, kun heidät karkotettiin Egyptistä. He eivät voineet viivyttellä, eivätkä he olleet ehtineet tehdä itselleen evästä.

⁴⁰ Aika, jonka israelilaiset asuivat Egyptissä, oli 430 vuotta. ⁴¹ Juuri sinä päivänä, kun 430 vuotta oli kulunut, kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta. ⁴² Tuo yö oli Herran valvontayö, jolloin hän vei heidät pois Egyptin maasta. Se on yö, jona kaikkien israelilaisten sukupolvesta sukupolveen tulee valvoa Herran kunniaksi.

Säädös pääsiäislampaasta

⁴³ Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: ”Tämä on säädös pääsiäislampaasta: Yksikään muukalainen ei saa syödä sitä. ⁴⁴ Mutta jokainen rahalla ostettu orja saa sitä syödä, kunhan olet ympärileikannut hänet. ⁴⁵ Tilapäinen asukas ja palkkatyöläinen eivät saa sitä syödä. ⁴⁶ Se on syötävä yhdessä ja samassa talossa, eikä sen lihaa saa viedä ulos. Älkää rikkoko yhtäkään sen luuta. ⁴⁷ Koko Israelin seurakunta valmistakoon pääsiäislampaan. ⁴⁸ Jos luonasi asuu muukalainen, joka tahtoo viettää Herran pääsiäistä, hänen on ympärileikattava kaikki perheensä miehet ja pojat. Sitten hän voi valmistaa pääsiäislampaan ja hän on kuin maassa syntynyt. Mutta yksikään ympärileikkaamaton ei saa syödä sitä. ⁴⁹ Sama laki koskee maassa syntynyttä ja keskuudessanne asuvaa muukalaista.” ⁵⁰ Kaikki israelilaiset tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle ja Aaronille. ⁵¹ Juuri tuona päivänä Herra vei israelilaiset joukkoineen pois Egyptin maasta.

Esikoisten pyhittäminen ja happamattoman leivän juhla

13 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² ”Pyhitä minulle jokainen esikoinen israelilaisten keskuudessa, niin ihmisten kuin eläintenkin. Jokainen, joka tulee esikoisena äitinsä kohdusta, kuuluu minulle.”

³ Mooses sanoi kansalle: ”Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä, sillä Herra vei teidät väkevällä kädellä sieltä pois. Silloin ei saa syödä mitään hapatettua. ⁴ Tänä päivänä te lähdette, aabibkuussa. ⁵ Kun Herra vie sinut kanaanilaisten, heetiläisten, amorilaisten,

hivviläisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin palvele Jumalaa aina tässä kuussa näin: ⁶ Seitsemänä päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä olkoon Herran juhla. ⁷ Happamatonta leipää tulee syödä seitsemän päivää. Mitään hapattettua ei saa olla luonasi, eikä hapantaikinaa saa näkyä missään alueellasi. ⁸ Kerro sinä päivänä pojillesi: 'Näin tehdään sen johdosta, mitä Herra teki minun hyväkseni lähtiessäni Egyptistä.' ⁹ Olkoon tämä säädös kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi, että Herran opetus olisi suusasi, sillä Herra vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä. ¹⁰ Noudata siis tätä säädöstä määräaikanaan vuodesta vuoteen.

¹¹ Kun Herra on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niin kuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on antanut sen sinulle, ¹² niin luovuta Herralle jokainen, joka tulee esikoisena äitinsä kohdusta. Myös jokaisen eläimesi urospuolinen esikoinen kuuluu Herralle. ¹³ Jokainen aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et lunasta, niin taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi, ihmisen esikoinen. ¹⁴ Kun poikasi kysyy vastaisuudessa sinulta: 'Mitä tämä merkitsee?', vastaa hänelle: 'Herra vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä.' ¹⁵ Kun farao uppiniskaisesti kieltäytyi päästämästä meitä, Herra surmasi Egyptin maassa kaikki esikoiset, sekä ihmisten että eläinten esikoiset. Sen tähden minä uhraan Herralle jokaisen urospuolisen eläimen, joka tulee esikoisena kohdusta, ja lunastan jokaisen esikoispoikani.' ¹⁶ Olkoon tämä kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi siitä, että Herra vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä."

Pilvipatsas ja tulipatsas

¹⁷ Kun farao oli päästänyt israelilaiset, Jumala ei johdattanut heitä filistealaisten maan kautta vievää tietä, vaikka se oli suurin, sillä Jumala sanoi, että kansa ehkä katuisi nähdessään sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin. ¹⁸ Sen sijaan Jumala johdatti kansan kiertämään autiomaan kautta Kaislamerta kohti. Israelilaiset lähtivät Egyptin maasta taistelunvalmiina. ¹⁹ Mooses otti mukaansa Joosefin luut, sillä Joosef oli vannottanut israelilaisia vakavasti ja sanonut: "Kun Jumala pitää teistä huolen, viekää silloin minun luuni täältä mukananne." ²⁰ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, autiomaan reunaan. ²¹ Herra kulki heidän edellään päivällä pilvipatsaassa johdattaakseen heitä tiellä ja yöllä tulipatsaassa

valaistakseen heidän kulkuaan. Näin he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä. ²² Pilvipatsas ei poistunut kansan edeltä päivällä eikä tulipatsas yöllä.

Farao ajaa takaa israelilaisia

14 ¹ Sitten Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille, että kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille. Leiriytykää meren rannalle vastapäätä Baal-Sefonია. ³ Farao näet luulee, että israelilaiset harhailevat maassa ja autiomaan on saartanut heidät. ⁴ Minä kovetan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan heitä takaa. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra.” Israelilaiset tekivät näin.

⁵ Kun Egyptin kuninkaalle kerrottiin, että kansa oli paennut, hänen ja hänen palvelijoihinsa mieli Israelia kohtaan muuttui, ja he sanoivat: “Mitä teimmekään, kun päästimme Israelin palvelemasta meitä!” ⁶ Farao valjastutti hevoset vaunujensa eteen ja otti mukaan sotaväkensä ⁷ ja kuudetsadat valiovaunut sekä kaikki muut Egyptin vaunut ja vaunusoturit niihin kaikkiin. ⁸ Herra oli näet kovettanut faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, jotka olivat lähteneet matkaan rohkein mielin. ⁹ Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, vaunut, ratsumiehet ja koko hänen muu sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät, kun he olivat leiriytyneinä meren rannalla, Pii-Hahirotin kohdalla, vastapäätä Baal-Sefonია.

¹⁰ Faraon lähestyessä israelilaiset nostivat katseensa ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset pelästyivät kovin ja huusivat Herraa. ¹¹ He sanoivat Moosekselle: “Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä teitkään meille, kun toit meidät pois Egyptistä! ¹² Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: ‘Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!’ Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaahan.” ¹³ Mooses vastasi kansalle: “Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka Herra antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään. ¹⁴ Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa!”

¹⁵ Herra sanoi Moosekselle: “Miksi huudat minulle? Sano israelilaisille, että heidän on lähdeittävä liikkeelle. ¹⁶ Mutta nosta sinä sauvasi, ojenna kätesi meren ylle ja halkaise meri kahtia, niin että israelilaiset voivat mennä meren poikki kuivaa maata pitkin. ¹⁷ Minä kovetan egyptiläisten

sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään. ¹⁸ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä näytän kunniani faraossa, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään.”

¹⁹ Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten leirin edellä, lähti paikaltaan ja meni heidän taakseen. Myös pilvipatsas siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen. ²⁰ Näin se tuli egyptiläisten leirin ja Israelin leirin väliin. Pilvi oli pimeä toisille mutta valaisi yön toisille, eivätkä leirit voineet lähestyä toisiaan koko yönä.

Israelilaiset kulkevat Kaislameren poikki

²¹ Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja Herra pani meren väistymään nostamalla ankanan itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin Herra muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia, ²² ja israelilaiset saattoivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan. ²³ Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraon hevoset, vaunut ja ratsumiehet tulivat israelilaisten perässä keskelle merta. ²⁴ Aamuvartion aikaan Herra katsoi tulipatsaasta ja pilvestä egyptiläisten leiriä ja saattoi heidän leirinsä sekasortoon. ²⁵ Hän antoi heidän vaununpyöriensä irtoilla, niin että heidän etenemisensä kävi vaikeaksi. Egyptiläiset sanoivat: “Lähdetään pakoon! Herra sotii Israelin puolesta egyptiläisiä vastaan.”

²⁶ Silloin Herra sanoi Moosekselle: “Ojenna kätesi meren ylle, niin että vedet palaavat ja peittävät egyptiläiset, heidän vaununsaa ja ratsumiehensä.”

²⁷ Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikoilleen egyptiläisten paetessa sitä päin. Näin Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta. ²⁸ Vedet palasivat ja peittivät faraon koko sotajoukon, vaunut ja ratsumiehet, jotka olivat seuranneet israelilaisia keskelle merta. Heistä ei jäänyt jäljelle ainoatakaan. ²⁹ Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan. ³⁰ Näin Herra pelasti Israelin tuona päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. ³¹ Israel näki suuren voiman, jota Herra oli käyttänyt egyptiläisiä vastaan, ja kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja hänen palvelijaansa Moosekseen.

Israelilaisten kiitoslaulu

15 ¹ Silloin Mooses ja israelilaiset lauloivat Herralle tämän laulun: “Minä laulan Herralle, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän syöksi mereen. ² Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle

pelastukseksi! Hän on minun Jumalani, ja häntä minä ylistän, hän on isäni Jumala, ja häntä minä kunnioitan. ³Herra on sotasankari, hänen nimensä on Herra. ⁴Faraon vaunut ja sotajoukot hän syöksi mereen, faraon parhaat vaunusoturit hukkuivat Kaislamereen. ⁵Syvyys peitti heidät, he vajosivat pohjaan kuin kivi.

⁶Sinun oikea kätesi, Herra, on voimassaan majesteettinen. Sinun oikea kätesi, Herra, murskaa vihollisen. ⁷Valtasuuruudessasi sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät palavan vihasi valloilleen, ja se syö heidät kuin oljet. ⁸Kun sinä puhalsit vihassasi, vedet vetäytyivät kasaan, vyöryvät aallot seisoivat paikoillaan kuin muuri, syvyydet jähmettyivät meren sydämessä. ⁹Vihollinen sanoi: 'Minä ajan heitä takaa ja saavutan heidät, minä jaan saaliin ja tyydytän heissä kostonhimoni. Minä paljastan miekkani, ja käteni hävittää heidät.' ¹⁰Sinä panit tuulesi puhaltamaan, ja meri peitti heidät. He opposivat kuin lyijy valtaviin vesiin.

¹¹Kuka on sinun vertaisesi jumalten joukossa, Herra, kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhydessä majesteettinen, sinä ylistettävissä teoissa pelottava, sinä ihmeitten tekijä! ¹²Kun sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät. ¹³Sinä johdatit armossasi kansaa, jonka olit lunastanut, sinä ohjasit sen voimallasi pyhille asuinsijoillesi. ¹⁴Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat. ¹⁵Silloin pelästyivät Edomin ruhtinaat, vavistus valtasi Mooabin mahtimiehet, kaikki Kanaanin asukkaat raukesivat pelosta. ¹⁶Heidät valtasi kauhu ja pelko. Sinun käsivartesi suuruuden tähden he ovat mykkiä kuin kivi, kunnes kansasi, Herra, on päässyt perille, kunnes on päässyt perille kansa, jonka olet omaksesi ostanut. ¹⁷Sinä viet heidät perille ja juurrutat heidät perintövuorellesi, paikkaan, jonka sinä, Herra, olet tehnyt asunnoksesi, siihen pyhäkköön, Herra, jonka sinun kätesi ovat valmistaneet. ¹⁸Herra on kuningas aina ja ikuisesti."

¹⁹Kun faraon hevoset vaunuineen ja ratsumiehineen olivat tulleet mereen, Herra antoi meren vesien palata paikoilleen, heidän päälleen, mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin.

Mirjamin kiitoslaulu

²⁰Sitten naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä rumpuja lyöden ja karkeloiden. ²¹Mirjam johti heidät lauluun: "Laulakaa Herralle, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän syöksi mereen."

Kansa nurisee Maarassa

²² Mooses käski israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislamereltä, ja he lähtivät Suurin autiomaahan. He kulkivat kolme päivää autiomaassa löytämättä vettä. ²³ Sitten he tulivat Maaraan, mutta he eivät voineet juoda Maaran vettä, koska se oli karvasta. Siksi paikalle annettiin nimi Maara.

²⁴ Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: “Mitä me juomme?” ²⁵ Silloin Mooses huusi Herran puoleen, ja Herra osoitti hänelle puun. Mooses heitti sen veteen, ja vesi muuttui makeaksi.

Siellä Herra antoi kansalle lain ja oikeuden, ja siellä hän koetteli sitä. ²⁶ Hän sanoi: “Jos sinä kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskynsä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi.” ²⁷ Sitten israelilaiset tulivat Eelimiin, missä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmua. Siellä he leiriytyivät veden ääreen.

Kansa nurisee Siinin autiomaassa

16 ¹ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Eelimistä. Toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, koko Israelin seurakunta saapui Siinin autiomaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä. ² Autiomaassa koko Israelin seurakunta alkoi nurista Moosesta ja Aaronia vastaan. ³ Israelilaiset sanoivat heille: “Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä silloin, kun istuimme Egyptin maassa lihapatojen ääressä ja söimme kylliksemme leipää! Tehän olette tuoneet meidät tänne autiomaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään.”

⁴ Silloin Herra sanoi Moosekselle: “Minä annan sataa teille leipää taivaasta. Kansa menköön kunakin päivänä keräämään sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen sitä, vaeltaako se minun opetukseni mukaan vai ei. ⁵ Kun he kuudentena päivänä valmistavat sen, mitä ovat tuoneet, sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon kuin mitä he kokoavat muina päivinä.”

⁶ Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: “Illalla te tulette tietämään, että Herra toi teidät pois Egyptin maasta, ⁷ ja aamulla te näette Herran kirkkauden. Herra on kuullut teidän nurinanne häntä vastaan. Mitä me olemme, että te meitä vastaan nurisette?” ⁸ Mooses sanoi: “Herra antaa teille illalla lihaa syödäksenne ja aamulla leipää yltä kyllin. Herra on kuullut teidän nurinanne häntä vastaan. Mitä me olemme? Ette te nurise meitä vastaan, vaan Herraa vastaan.”

Viiriäiset ja manna

⁹ Sitten Mooses sanoi Aaronille: "Sano koko Israelin seurakunnalle: 'Asutkaa Herran eteen, sillä hän on kuullut teidän nurinanne.'" ¹⁰ Aaronin puheessa koko Israelin seurakunnalle kaikki kääntyivät autiomaahan päin. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi pilvessä. ¹¹ Herra puhui Moosekselle: ¹² "Minä olen kuullut israelilaisten nurinan. Sano heille: 'Iltahämärissä saatte lihaa syödäkseen ja aamulla saatte leipää yltä kyllin. Näin te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.'"

¹³ Illalla leiriin tuli viiriäisiä niin paljon, että ne peittivät sen. Aamulla leirin ympärillä oli kastesumua. ¹⁴ Kun kastesumu oli haihtunut, israelilaiset näkivät, että autiomaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, hiutalemaista, kuin hienoa huurretta maassa. ¹⁵ Katsellessaan sitä he kyselivät toisiltaan: "Mitä tämä on?" He eivät näet tienneet, mitä se oli. Mooses sanoi heille: "Se on leipää, jota Herra on antanut teille syötäväksi. ¹⁶ Näin Herra on käskenyt: Kerätkää sitä sen verran kuin kukin syö, oomer-mitta henkeä kohti, niin monta kuin teitä on. Kerätköön kukin teltassaan asuvia varten." ¹⁷ Israelilaiset tekivät niin ja keräsivät, kuka enemmän, kuka vähemmän. ¹⁸ Kun he mittasivat sen oomer-mitalla, ei enemmän keränneelle jäänyt liikaa, eikä vähemmän keränneellä ollut liian vähän. Jokainen oli kerännyt sen verran kuin söi. ¹⁹ Mooses sanoi heille: "Kukaan ei saa jättää siitä mitään jäljelle aamuksi." ²⁰ Muutamat eivät kuitenkaan totelleet Moosesta vaan jättivät sitä jäljelle aamuksi, mutta siihen tuli matoja, ja se alkoi haista. Silloin Mooses vihastui heihin. ²¹ Israelilaiset kokosivat sitä joka aamu sen mukaan, kuinka paljon kukin tarvitsi. Kun aurinko alkoi paahata, se suli.

Sapatiksi hankittava manna

²² Kuudentena päivänä israelilaiset kokosivat ruokaa kaksinkertaisen määrän, kaksi oomeria henkeä kohti, ja kaikki kansan päämiehet tulivat kertomaan siitä Moosekselle. ²³ Silloin hän sanoi heille: "Näin on Herra puhunut: Huomenna on levon päivä, Herralle pyhitetty sapatti. Leipokaa mitä leivotte, keittäkää mitä keitätte, ja pankaa talteen huomiseksi kaikki, mitä jää jäljelle." ²⁴ Niin israelilaiset jättivät mannaa aamuksi, niin kuin Mooses oli käskenyt. Se ei alkanut haista, eikä siihen tullut matoja. ²⁵ Mooses sanoi: "Syökää se tänään. Tänä päivänä on Herran sapatiti; tänään ette löydä maasta mitään. ²⁶ Kuutena päivänä kerätkää sitä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatiti, eikä sitä silloin ole." ²⁷ Muutamat kansasta lähtivät kuitenkin keräämään mannaa seitsemäntenä päivänä, mutta eivät löytäneet mitään. ²⁸ Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan te kieltäydytte

noudattamasta minun käskyjäni ja opetuksiani? ²⁹ Ymmärtäkää, että Herra on antanut teille sapatin. Sen tähden hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän ruuan. Jokaisen tulee pysyä silloin aloillaan. Kukaan ei saa lähteä paikaltaan seitsemäntenä päivänä.” ³⁰ Niin kansa lepäsi seitsemäntenä päivänä.

³¹ Israelin kansa antoi ruualle nimen manna. Se oli valkoisen korianterin siemenen kaltaista ja maistui hunajaleivokselta. ³² Mooses sanoi: ”Näin on Herra käsenyt: Säilyttäkää täysi oomer mannaa tuleville sukupolville, että nekin näkisivät ruuan, jolla minä ruokin teitä autiomaassa, kun vein teidät pois Egyptin maasta.” ³³ Mooses sanoi Aaronille: ”Ota ruukku ja pane siihen täysi oomer mannaa ja aseta se Herran eteen säilytettäväksi polvesta polveen.” ³⁴ Niin Aaron asetti sen talteen todistuksen arkun eteen, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt. ³⁵ Israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä vuotta, siihen asti, kun he tulivat asuttuun maahan. He söivät mannaa, kunnes tulivat Kanaaninmaan rajalle. ³⁶ Oomer on kymmenesosa eefaa.

Vettä kalliosta

17 ¹ Koko israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin autiomaasta ja kulki pysähdyspaikasta toiseen Herran käskyn mukaan. He leiriytyivät Refidimiin, mutta siellä ei ollut vettä kansalle juotavaksi. ² Kansa syytti Moosesta ja sanoi: ”Antakaa meille vettä, niin että saamme juoda!” Mooses vastasi heille: ”Miksi te syytätte minua? Miksi kiusaatte Herraa?” ³ Mutta kansalla oli jano, ja se halusi vettä. Se nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Mitä varten olet tuonut meidät Egyptistä? Siksikö, että haluat tappaa meidät janoon lapsinemme ja karjoinemme?” ⁴ Silloin Mooses huusi avukseen Herraa ja sanoi: ”Mitä minä teen tälle kansalle? Ei paljon puutu, että he kivittävät minut.” ⁵ Herra vastasi Moosekselle: ”Mene kansan edellä ja ota mukaasi Israelin vanhimpia. Ota käteesi sauva, jolla löit Niiliä, ja mene. ⁶ Minä seison edessäsi siellä, Hoorebin luona olevalla kalliolla. Lyö kalliota, niin siitä lähtee vettä, ja kansa saa juoda.” Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähden. ⁷ Hän antoi sille paikalle nimet Massa ja Meriba, koska israelilaiset riitelivät siellä ja kiusasivat Herraa sanoen: ”Onko Herra meidän keskellämme vai ei?”

Voitto amalekilaisista

⁸ Sitten Amalek tuli Refidimiin taistelemaan Israelia vastaan. ⁹ Mooses sanoi Joosualle: ”Valitse meille miehiä ja lähde taisteluun Amalekia vastaan. Huomenna minä asetun seisomaan kukkulan huipulle Jumalan sauva kädessäni.” ¹⁰ Joosua teki niin kuin Mooses oli hänelle sanonut ja taisteli

Amalekia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Huur nousivat kukkulan huipulle. ¹¹ Niin kauan kuin Mooses piti kätensä ylhäällä, Israel oli voitolla, mutta kun hän antoi kätensä vaipua, Amalek pääsi voitolle. ¹² Kun Mooseksen kädet alkoivat painaa, Aaron ja Huur ottivat kiven ja asettivat sen hänen alleen, ja hän istui sille. Sitten Aaron ja Huur tukivat hänen käsiään, toinen toiselta ja toinen toiselta puolelta, ja niin hänen kätensä pysyivät vakaina auringonlaskuun asti. ¹³ Näin Joosua nujersi Amalekin ja sen sotajoukot miekalla.

¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: “Kirjoita tämä muistutukseksi kirjaan ja te-roita sitä Joosualle: ‘Minä pyyhin pois Amalekin muiston taivaan alta.’” ¹⁵ Sit-ten Mooses rakensi alttarin ja antoi sille nimen “Herra on minun lippuni” ¹⁶ ja sanoi: “Käsi Herran valtaistuinta kohti! Herralla on sota Amalekia vas-taan polvesta polveen.”

Jetro tulee tervehtimään Moosesta

18 ¹ Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, kuuli, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt Mooseksen ja kansansa Israelin hyväksi ja miten Herra oli tuonut Israelin pois Egyptistä. ² Mooseksen appi Jetro otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon, jonka Mooses oli lähettänyt pois, ³ sekä tämän kaksi poikaa. Toinen heistä oli nimeltään Geersom, sillä Mooses oli sanonut: “Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.” ⁴ Toisen nimi oli Elieser, koska Mooses oli sanonut: “Isäni Jumala oli apunani ja pelasti minut faraon miekalta.” ⁵ Mooseksen appi Jetro, Mooseksen pojat ja hänen vaimonsa tulivat hänen luokseen autiomaahan, jossa hän oli leiriytyneenä Jumalan vuoren juurella. ⁶ Jetro lähetti sanan Moosekselle: “Minä, Jetro, sinun appesi, olen tullut luoksesi vaimosi ja hänen kahden poikansa kanssa.” ⁷ Silloin Mooses lähti appeaan vastaan, kumarsi syvään ja suuteli häntä. He tervehtivät toisiaan ja menivät sitten telttaan.

⁸ Mooses kertoi apelleen kaikesta, mitä Herra oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, sekä kaikista vaikeuksista, jotka olivat koh-danneet heitä matkalla, ja siitä, kuinka Herra oli pelastanut heidät. ⁹ Jetro iloitsi kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Israelille pelastaessaan heidät egyptiläisten käsistä. ¹⁰ Hän sanoi: “Kiitetty olkoon Herra, joka on vapautta-nut teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, hän, joka on pelastanut kansansa egyptiläisten vallasta. ¹¹ Nyt minä tiedän, että Herra on kaikkia jumalia suu-rempi. Egyptiläisille tapahtui näin, koska he olivat röyhkeitä Israelia koh-taan.” ¹² Jetro, Mooseksen appi, toi polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle,

ja Aaron sekä kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen kanssa Jumalan eteen.

Jetro neuvoo Moosesta

¹³ Seuraavana päivänä Mooses istui jakamaan oikeutta kansalle, ja kansa seiso i Mooseksen ympärillä aamusta iltaan. ¹⁴ Kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansan vuoksi, hän kysyi: “Mitä on tämä puuha, jota sinä teet tämän kansan vuoksi? Miksi sinä istut yksin ja koko kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan?” ¹⁵ Mooses vastasi apelleen: “Siksi, että kansa tulee luokseni pyytämään neuvoa Jumalalta. ¹⁶ Kun heillä on jokin riita-asia, he tulevat luokseni, ja minä jaan oikeutta heidän välillään ja ilmoitan heille Jumalan säädökset ja lait.”

¹⁷ Silloin Mooseksen appi sanoi hänelle: “Tässä asiassa et toimi viisaasti. ¹⁸ Sinä uuvutat täysin sekä itsesi että tämän kansan, joka on kanssasi, sillä tämä tehtävä on sinulle liian raskas. Sinä et voi suoriutua siitä yksinäsi. ¹⁹ Kuule nyt, mitä minä sanon. Minä neuvon sinua, ja Jumala on sinun kanssasi. Edusta sinä kansaa Jumalan edessä ja saata sen asiat Jumalan eteen. ²⁰ Kehota heitä noudattamaan säädöksiä ja lakeja ja tee heille tiettäväksi tie, jota heidän on kuljettava, ja se, mitä heidän on tehtävä. ²¹ Sinun tulee kuitenkin valita koko kansasta kykeneviä ja Jumalaa pelkääviä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä ja asettaa heidät tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenpäälliköiksi kansalle. ²² Jakakoot he vakituisesti oikeutta kansalle ja tuokoot kaikki suuret asiat sinun tietoosi, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaiskoot itse. Kevennä näin taakkaasi, ja kantakoot he sitä kanssasi. ²³ Jos näin teet ja jos myös Jumala käsk ee sinua niin tekemään, silloin jaksat hoitaa tehtäväsi, ja myös koko tämä kansa pääsee rauhassa kotiinsa.”

²⁴ Mooses kuunteli appensa neuvoa ja teki aivan niin kuin tämä oli sanonut. ²⁵ Hän valitsi kykeneviä miehiä koko Israelista ja asetti heidät tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenpäälliköiksi kansan johon. ²⁶ He jakoivat vakituisesti oikeutta kansalle. Vaikeat asiat he veivät Moosekselle, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaisivat itse. ²⁷ Sitten Mooses saattoi appensa matkaan, ja tämä meni omaan maahansa.

SIINAIN LAKI JA LIITTO, 19 – 24

Herra ilmestyy Siinainvuorella

19 ¹ Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta – samana kuukauden päivänä – he tulivat Siinain au-

tiomaahan. ² He olivat lähteneet Refidimistä ja tulivat Siinain autiomaahan. Siellä Israel leirytyi vuoren juurelle, ³ ja Mooses nousi vuorelle Jumalan luo. Herra kutsui häntä vuorelta ja sanoi: "Sano näin Jaakobin heimolle, kerro israelilaisille: ⁴ 'Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivin ja tuonut teidät luokseni. ⁵ Jos te nyt kuuntelette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, teistä tulee minun oma kansani kaikkien kansojen joukossa. Koko maa on minun, ⁶ mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani.' Nämä sanat sinun on puhuttava israelilaisille."

⁷ Tultuaan takaisin Mooses kutsui kokoon kansan vanhimmat ja antoi heille tiedoksi kaikki ne sanat, jotka Herra oli käskenyt hänen puhua. ⁸ Silloin koko kansa vastasi yhtenä miehenä: "Me teemme kaiken, mitä Herra on puhunut." Mooses vei kansan vastauksen Herralle.

⁹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Minä tulen paksun pilven peitossa sinun luoksesi, että kansa kuulisi minun puhuvan kansasi ja uskoisi aina myös sinua." Kun Mooses oli kertonut Herralle kansan vastauksen, ¹⁰ Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänään ja huomenna, ja pesköt he vaatteensa. ¹¹ Heidän tulee olla valmiina kolmanteen päivään mennessä, sillä kolmantena päivänä Herra laskeutuu koko kansan nähden alas Siinainvuorelle. ¹² Määrää kansalle raja ja sano: 'Varokaa nousemasta vuorelle tai koskemasta sen juureen. Jokainen, joka koskee vuoreen, on surmattava. ¹³ Häneen ei saa kuitenkaan koskea käsin, vaan hänet pitää kivittää tai ampua jousella. Olipa kyseessä eläin tai ihminen, syllinen ei saa jäädä eloon.' Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he saavat nousta vuorelle."

¹⁴ Mooses tuli alas vuorelta kansan luo ja pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa. ¹⁵ Hän sanoi kansalle: "Olkaa valmiita kolmanteen päivään mennessä. Kukaan ei saa koskea naiseen."

¹⁶ Kolmannen päivän aamuna alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle. Kuului hyvin voimakas pasuunan ääni, ja koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta. ¹⁷ Silloin Mooses vei kansan leiristä kohtaamaan Jumalaa, ja he asettuivat seisomaan vuoren juurelle. ¹⁸ Koko Siinainvuori peittyi savuun, koska Herra laskeutui sille tulella. Siitä nousi savua kuin pätsistä, ja koko vuori vavahteli ankarasti. ¹⁹ Pasuunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylisten. ²⁰ Herra laskeutui Siinainvuorelle, vuoren huipulle. Sitten Herra kutsui Mooseksen vuoren huipulle, ja Mooses nousi sinne. ²¹ Herra sanoi Moosekselle:

“Laskeudu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle Herraa hänet nähdäkseen, sillä silloin monet kansasta kuolevat. ²² Pappienkin, jotka saavat lähestyä Herraa, täytyy pyhittäytyä, ettei Herra musertaisi heitä.” ²³ Mutta Mooses vastasi Herralle: “Kansa ei voi nousta Siinainvuorelle, sillä sinä olet jo varoittanut meitä ja sanonut: ‘Vedä raja vuoren juurelle ja pyhitä vuori.’” ²⁴ Niin Herra sanoi hänelle: “Lähde alas ja tule taas ylös Aaron mukanas. Mutta papit ja kansa älkööt tunkeutuko ylös lähelle Herraa, ettei hän musertaisi heitä.” ²⁵ Mooses laskeutui kansan luo ja kertoi heille tämän.

Kymmenen käskyä

20 ¹ Sitten Jumala puhui kaikki nämä sanat:

² “Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ³ Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

⁴ Älä tee itsellesi patsasta äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla. ⁵ Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljanteen polveen saakka – ne jotka vihaavat minua, ⁶ mutta osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

⁷ Älä lausu turhaan Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan.

⁸ Muista pyhittää lepopäivä. ⁹ Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikki tehtäväsi, ¹⁰ mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatit. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muuriasi sisällä asuva muukalainen. ¹¹ Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Sen tähden Herra siunasi sapatinpäivän ja pyhitti sen.

¹² Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

¹³ Älä tapa.

¹⁴ Älä tee aviorikosta.

¹⁵ Älä varasta.

¹⁶ Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäs.

¹⁷ Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.”

Kansa pelkää

¹⁸ Koko kansa näki tulenleimaukset ja vuoren savuamisen ja kuuli jylinän ja pasuunan äänen. Tämän nähdessään kansa vapisi ja pysytteli kauempana. ¹⁹ Israelilaiset sanoivat Moosekselle: ”Puhu sinä meidän kanssamme, me kuuntelemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuoli.” ²⁰ Silloin Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö, sillä Jumala on tullut sitä varten, että hän koettelisi teitä ja että hänen pelkonsa pysyisi teissä, niin ettette tekisi syntiä.” ²¹ Kansa seiso i kauempana, mutta Mooses lähestyi synkkää pilveä, jossa Jumala oli.

Laki alttarista

²² Herra sanoi Moosekselle: ”Sinun tulee sanoa israelilaisille näin: Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille ylhäältä taivaasta. ²³ Älkää tehkö muita jumalia minun rinnalleni. Älkää tehkö itsellenne hopeisia tai kultaisia jumalia. ²⁴ Tee minulle maa-alttari ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteysuhrisi, lampaasi ja nautasi. Jokaisessa paikassa, jonka minä pyhitän nimelleni, minä tulen sinun luoksesi ja siunaan sinua. ²⁵ Jos sinä kuitenkin teet minulle kivialttarin, älä rakenna sitä hakatusta kivistä, sillä jos sinä kosket kiveen taltallasi, sinä saastutat sen. ²⁶ Älä myöskään nouse portaita myöten minun alttarilleni, ettei häpysi paljastuisi sen päällä.”

Laki heprealaisista orjista

21 ¹ ”Nämä ovat ne säädökset, jotka sinun tulee antaa israelilaisten noudatettaviksi: ² Kun ostat heprealaisen orjan, hänen on palveltava kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi maksutta. ³ Jos orja on tullut yksinään, hänen on lähdeävä pois yksinään, mutta jos hänellä tullessaan oli vaimo, vaimo lähteköön hänen kanssaan. ⁴ Jos hänen isäntänsä on antanut hänelle vaimon ja tämä on synnyttänyt hänelle poikia tai tyttäriä, vaimo lapsineen jääköön isännälle, ja mies lähteköön yksinään. ⁵ Mutta jos orja vakuuttaa: ’Minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä halua päästä vapaaksi’, ⁶ hänen isäntänsä vieköön hänet Jumalan eteen, asettakoon hänet ovea tai ovenpieltä vasten ja lävistäköön hänen korvansa naskalilla, ja orja jääköön ainiaaksi isännälleen.

⁷ Jos joku myy tyttärensä orjattareksi, tämä ei pääse vapaaksi niin kuin miesorjat. ⁸ Jos orjatar ei miellytä isäntäänsä, joka on valinnut hänet itselleen, isännän on sallittava, että hänet lunastetaan. Vieraaseen kansaan isännällä ei ole valtaa naista myydä, koska hän on ollut petollinen tätä kohtaan. ⁹ Jos isäntä määrää hänet pojalleen, hänen on saatava nauttia tyttärien oikeuksia. ¹⁰ Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa vähentää

ensimmäisen ravintoa, vaatetusta tai aviollista oikeutta. ¹¹ Jos hän ei anna naiselle näitä kolmea, tämä saa lähteä pois maksutta ja korvauksetta.”

Laki väkivaltarikoksista

¹² “Se, joka lyö ihmistä niin, että tämä kuolee, on surmattava. ¹³ Jos hän ei ole tehnyt sitä tarkoituksella, vaan Jumala salli sen tapahtua hänen kätensä kautta, hän voi paeta paikkaan, jonka minä sinulle osoitan. ¹⁴ Mutta jos joku on niin julkea, että tappaa lähimmäisensä kavalasti, sinun on jopa minun alttarini luota vietävä hänet surmattavaksi. ¹⁵ Joka lyö isäänsä tai äitiään, on surmattava. ¹⁶ Joka kaappaa ihmisen ja joko myy hänet tai pitää häntä hallussaan, on surmattava. ¹⁷ Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava.

¹⁸ Jos miehet riitelevät ja toinen lyö toista kivellä tai nyrkillä, niin että toinen ei kuole vaan joutuu vuoteenomaksi ¹⁹ mutta pystyy nousemaan ja kulkemaan ulkona sauvaansa nojaten, lyöjä on vapautettava rangaistuksesta. Hänen on kuitenkin korvattava toisen sairausaika ja huolehdittava hänen paranemisestaan. ²⁰ Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, lyöjää rangaistakoon. ²¹ Jos orja kuitenkin elää päivän tai kaksi, älköön lyöjää rangaistako, sillä orja on hänen omaisuuttaan. ²² Jos miehet tappelevat ja satuttavat raskaana olevaa naista, niin että hän synnyttää ennenaikaisesti, mutta vakavaa onnettomuutta ei tapahdu, syyllistä on sakotettava sen mukaan, mitä naisen puoliso häneltä vaatii. Maksu on suoritettava oikeuden päätöksen mukaan. ²³ Mutta jos vakava onnettomuus tapahtuu, annettakoon henki hengestä, ²⁴ silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, ²⁵ palovamma palovammasta, haava haavasta, ruhje ruhjeesta. ²⁶ Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan silmään ja turmelee sen, hän päästäköön tämän vapauteen hyvitykseksi silmästä. ²⁷ Samoin, jos hän lyö orjaltaan tai orjattareltaan hampaan suusta, hän päästäköön tämän vapauteen hyvitykseksi hampaasta.”

Omistajan vastuu

²⁸ “Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, härkä on kivitettävä eikä sen lihaa saa syödä. Härän omistaja on kuitenkin vapautettava rangaistuksesta. ²⁹ Mutta jos härkä on puskenut aikaisemminkin eikä sen isäntä varoituksista huolimatta ole vartioinut sitä ja jos tämä härkä tappaa miehen tai naisen, se pitää kivitettä, ja myös sen isäntä on surmattava. ³⁰ Jos hänelle kuitenkin määrätään lunastusmaksu, hänen on maksettava henkensä lunnaiksi niin paljon kuin hänelle määrätään. ³¹ Jos härkä puskee kuoliaaksi pojan tai tytön, on meneteltävä saman lain mukaan. ³² Jos härkä

puskee kuoliaaksi orjan tai orjattaren, omistajan on maksettava hänen isännälleen kolmekymmentä hopeasekeliä ja härkä on kivitettävä. ³³ Jos joku jättää kaivon auki tai kaivaa kaivon eikä peitä sitä ja härkä tai aasi puutoa siihen, ³⁴ kaivon omistaja korvatkoon eläimen sen isännälle rahassa, mutta pitäköön itsellään kuolleen eläimen. ³⁵ Jos jonkun härkä puskee toisen härän kuoliaaksi, elävä härkä on myytävä ja sen hinta jaettava puoliksi. Myös kuollut härkä tulee jakaa puoliksi. ³⁶ Mutta jos oli tiedossa, että härkä oli puskenut ennenkin, eikä sen isäntä ollut vartioinut sitä, hänen on korvattava härkä härällä. Kuollut eläin jääköön hänelle. ³⁷ Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tai myy sen, hänen on korvattava härkä viidellä naudalla ja lammas neljällä lampaalla.”

Korvausta koskevia lakeja

22 ¹ “Jos varas tavataan murtautumasta sisään ja hänet lyödään kuoliaaksi, hänen verensä vuodattamisesta ei tule syylliseksi. ² Mutta jos aurinko oli jo noussut, tappaja tulee syylliseksi veren vuodattamisesta. Varkaan on maksettava korvaus, mutta jos hän on varaton, hänet on myytävä varastetun tavaran hinnasta. ³ Jos se, mitä on varastettu, olipa se härkä, aasi tai lammas, kuitenkin löydetään hänen hallustaan elossa, hänen pitää korvata se kaksinkertaisesti.

⁴ Jos joku turmelee toisen pellon tai viinitarhan päästämällä siihen eläimiään ja syöttämällä niitä siellä, hänen on korvattava vahinko peltonsa tai viinitarhansa parhaasta sadosta. ⁵ Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin niin, että kuhilaat, vilja tai pelto palavat, on palon syyttäjän korvattava se, mikä on palanut.

⁶ Jos joku antaa toiselle rahaa tai tavaraa säilytettäväksi ja se varastetaan tämän talosta, on varkaan, jos hänet tavoitetaan, korvattava se kaksinkertaisesti. ⁷ Ellei varasta tavoiteta, talon omistajan on astuttava Jumalan eteen ja vannottava, ettei hän ole kajonnut toisen omaisuuteen. ⁸ Jokaisessa rikosasiassa, koskipa se härkää, aasia, lammasta, vaatetta tai mitä tahansa kadoksiin joutunutta, josta joku sanoo: ‘Tämä se on’, on kummankin kanta tuotava Jumalan eteen. Sen, jonka Jumala tuomitsee syylliseksi, on korvattava lähimmäiselleen kaksinkertaisesti.

⁹ Jos joku antaa toiselle aasin, härän, lampaan tai minkä tahansa eläimen säilytettäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään kenenkään näkemättä, ¹⁰ Herran edessä vannottu vala ratkaiskoon heidän välinsä, sen, onko toinen kajonnut toisen omaisuuteen. Omistajan on hyväksyttävä vala eikä korvausta tarvitse maksaa. ¹¹ Mutta jos eläin on varastettu häneltä,

varkaan tulee maksaa omistajalle korvaus. ¹² Jos eläin on raadeltu kuoli-aaksi, se on tuotava todisteeksi. Raadellusta eläimestä ei tarvitse maksaa korvausta. ¹³ Jos joku lainaa lähimmäiseltään eläimen ja se vahingoittuu tai kuolee eikä sen omistaja ole paikalla, siitä on maksettava korvaus. ¹⁴ Jos sen omistaja on paikalla, korvausta ei tarvitse maksaa. Jos se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena.”

Eri aiheita koskevia lakeja

¹⁵ “Jos mies viettelee neitsyen, jota ei ole kihlattu, ja makaa hänen kanssaan, miehen on maksettava morsiamenhinta ja otettava tyttö vaimokseen. ¹⁶ Jos tytön isä kuitenkin kieltäytyy antamasta häntä miehelle, tämän on silti maksettava rahassa sama morsiamenhinta kuin neitsyestä.

¹⁷ Älä salli noitanaisen elää. ¹⁸ Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. ¹⁹ Jos joku uhraa muille jumalille kuin Herralle, hänet vihittäköön tuhon omaksi.

²⁰ Älä sorra äläkä ahdistu muukalaista, sillä te itse olette olleet muukalaisina Egyptin maassa. ²¹ Älkää sortako leskiä älkääkään orpoja. ²² Jos sinä sorrat heitä ja he huutavat minua avukseen, minä kuulen heidän huutonsa. ²³ Silloin minun vihani syttyy, ja minä surmaan teidät miekalla, niin että teidän vaimoistanne tulee leskiä ja lapsistanne orpoja.

²⁴ Jos lainaat rahaa jollekin keskuudessasi asuvalle kansani köyhälle, älä menettele häntä kohtaan koronkiskurin tavoin. Älä pane korkoa hänen maksettavakseen. ²⁵ Jos otat lähimmäiseltäsi pantiksi viitan, anna se hänelle takaisin, ennen kuin aurinko laskee. ²⁶ Se on näet hänen ainoa peitteensä, hänen ihonsa verho. Mihin hän muuten voi kääriytyä levolle käydessään? Jos hän huutaa minua avukseen, minä kuulen häntä, sillä minä olen armollinen.

²⁷ Jumalaa älä herjaa ja kansasi ruhtinasta älä kiroa. ²⁸ Älä viivyttelä antamasta minulle antia vilja- ja viinisatosi parhaasta osasta. Esikoispoikasi anna minulle. ²⁹ Tee samoin naudoillesi ja lampaillesi. Niiden esikoinen saa olla seitsemän päivää emänsä kanssa, mutta kahdeksantena päivänä anna se minulle. ³⁰ Olkaa minulle pyhitetty kansa. Älkää syökö pedon raateleman eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille.”

Kehotus oikeamielisyyteen

23 ¹ “Älä levitä perättömiä huhuja äläkä anna apuasi jumalattomalle rupeamalla vääräksi todistajaksi. ² Älä ole joukon mukana tekemässä pahaa äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut enemmistön mukana vääristämään totuuden. ³ Älä suosi vähäosaista hänen riita-asiassaan.

⁴ Jos tapaat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, sinun on vietävä se hänelle takaisin. ⁵ Jos näet vihamiehenesi aasin makaavan kuormansa alla, älä jätä auttamatta, vaan auta häntä nostamaan se jaloilleen.

⁶ Älä vääristä köyhän lähimmäisesi oikeutta hänen riita-asiassaan. ⁷ Pysy erossa väärästä asiasta. Älä surmaa viatonta ja vanhurskasta, sillä minä en julista syyllistä syyttömäksi. ⁸ Älä myöskään ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisetkin ja vääristää vanhurskaiden sanat. ⁹ Muukalaista älä sorra. Tehän tunnette muukalaisen mielialan, koska olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.”

Seitsemäs vuosi ja viikon seitsemäs päivä

¹⁰ “Kuutena vuotena kylvä maasi ja korjaa sen sato, ¹¹ mutta seitsemäntenä anna sen levätä ja jätä sato korjaamatta, että kansasi köyhät saisivat syödä siitä. Metsän eläimet syökööt loput. Tee samoin viinitarhallesi ja öljypuillesi. ¹² Kuutena päivänä tee työtäsi, mutta seitsemäntenä lepää, että härkäsi ja aasisi voisivat levätä ja orjattaresi poika sekä muukalainen saisivat virkistyä. ¹³ Noudattakaa kaikkea, mitä minä olen teille sanonut. Vieraiden jumalien nimiä älkää mainitko, älköön niitä kuuluko teidän suustanne.”

Kolme vuotuista juhlaa

¹⁴ “Kolme kertaa vuodessa vietä juhlaa minun kunniakseni. ¹⁵ Vietä happamattoman leivän juhlaa ja syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä, niin kuin minä olen sinua käsenyt, määrätynä aikana aabib-kuussa, sillä silloin sinä lähdit Egyptistä. Älköön minun kasvojeni eteen tultako tyhjin käsin. ¹⁶ Vietä myös elonleikkuujuhlaa, kun leikkaat ensilyhteet viljastasi, jonka olet kylvänyt peltoosi, ja sadonkorjuujuhlaa vuoden lopussa, kun olet koonnut vaivannäkösi tulokset pellolta. ¹⁷ Kolme kertaa vuodessa tulkoon koko miesväkesi näyttäytymään Herran, Herran, kasvojen eteen.

¹⁸ Älä uhraa minun teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön juhlahuhrini rasvaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun. ¹⁹ Tuo Herran, Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Herran enkeli johdattajana

²⁰ “Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut. ²¹ Ole varuillasi hänen edessään ja tottele häntä. Älä kapinoi häntä vastaan, sillä hän ei siedä teidän rikoksianne, koska minun nimeni on hänessä. ²² Jos kuuntelet kaikessa hänen ääntään ja teet kaiken, mitä minä käsen, minä

olen sinun vihollistesi vihollinen ja ahdistajiesi ahdistaja. ²³ Minun enkelini käy sinun edelläsi ja vie sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät.”

Varoituksia ja lupauksia

²⁴ “Älä kumarra heidän jumaliaan, älä palvele niitä äläkä tee niin kuin he, vaan hävitä tyystin heidän jumalansa, murskaa heidän patsaansa. ²⁵ Palvele Herraa, Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne. ²⁶ Keskenmenoja tai hedelmättömyyttä ei maassasi tule olemaan, ja minä annan sinun elää täyteen ikääsi.

²⁷ Minä lähetän kauhuni sinun edellesi ja saatan hämminkiin kaikki kansat, joiden keskuuteen sinä menet, ja ajan kaikki vihollisesi pakoon sinun edeltäsi. ²⁸ Minä lähetän herhiläisiä sinun edellesi, ja ne karkottavat hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset sinun tieltäsi. ²⁹ Minä en kuitenkaan karkota heitä sinun edeltäsi yhtenä vuotena, ettei maa autioituisi ja etteivät villieläimet lisääntyisi sinulle vahingoksi. ³⁰ Vähitellen minä karkotan heidät sinun edeltäsi, kunnes olet tullut kyllin lukuisaksi ottaaksesi maan haltuusi. ³¹ Minä säädän alueesi ulottumaan Kaislamerestä filistealaisten mereen ja autiomaasta Eufratvirtaan asti. Minä annan maan asukkaat valtaasi, ja sinä karkotat heidät tieltäsi. ³² Älä tee liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa. ³³ He eivät saa jäädä asumaan sinun maahasi, etteivät he saattaisi sinua tekemään syntiä minua vastaan. Jos sinä palvelet heidän jumaliaan, niistä tulee sinulle ansa.”

Liiton tekeminen Siinailta

24 ¹ Herra sanoi Moosekselle: “Nouskaa Herran luo, sinä ja Aaron, Naadab, Abihu ja seitsemänkymmentä Israelin vanhimmista. Kumartukaa maahan ollessanne vielä etäämmällä. ² Sitten Mooses lähestyykseen yksinään Herraa, mutta muut älkööt tulko lähelle ja kansa älköön nousko vuorelle hänen kanssaan.” ³ Mooses palasi kertomaan kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Silloin koko kansa vastasi yhteen ääneen: “Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme.” ⁴ Sitten Mooses kirjoitti muistiin kaikki Herran sanat.

Seuraavana aamuna hän nousi varhain ja rakensi vuoren juurelle alttarin sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista heimon mukaan. ⁵ Hän lähetti israelilaisia nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. ⁶ Mooses otti puolet uhrieläinten verestä ja pani sen maljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi

alttarille. ⁷ Sitten hän otti liiton kirjan ja luki sen kansalle. Israelilaiset sanoivat: “Me noudatamme ja tottelemme kaikkea, mitä Herra on puhunut.”

⁸ Mooses otti veren, vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: “Tämä on liiton veri, sen liiton, jonka Herra on tehnyt teidän kansanne kaikkien näiden sanojen mukaisesti.”

⁹ Sitten Mooses nousi Aaronin, Naadabin, Abihun ja seitsemänkymmenen Israelin vanhimman kanssa vuorelle. ¹⁰ He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkojensa alla oli kuin safiirikivestä tehty alusta, kirkas kuin itse taivas. ¹¹ Näitä israelilaisten valittuja vastaan Herra ei nostanut kättään. He saivat nähdä Jumalan, ja he söivät ja joivat.

Mooses kohtaa Herran Siinainvuorella

¹² Herra sanoi Moosekselle: “Nouse minun luokseni vuorelle ja odota siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut sekä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut opetettaviksi kansalle.” ¹³ Mooses lähti palvelijansa Joosuan kanssa nousemaan Jumalan vuorelle. ¹⁴ Lähtiessään hän sanoi vanhimmille: “Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme luoksenne. Aaron ja Huur ovat teidän kansanne. Se, jolla on jotakin asiaa, voi kääntyä heidän puoleensa.”

¹⁵ Kun Mooses nousi vuorelle, pilvi peitti vuoren, ¹⁶ ja Herran kirkkaus asettui Siinainvuorelle. Vuori oli kuusi päivää pilven peitossa, ja seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä. ¹⁷ Herran kirkkaus vuoren huipulla näytti israelilaisista kuluttavalta tulelta. ¹⁸ Mooses meni pilven sisään ja nousi vuoren huipulle. Hän viipyi vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

ILMESTYSMAJA AUTIOMAASSA, 25 – 40

Uhrilahjat pyhäkön rakentamista varten

25 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille, että he tuovat minulle uhrilahjoja. Ottakaa vastaan lahja minulle jokaiselta, jonka sydän on siihen altis. ³ Tällaisia lahjoja teidän on otettava heiltä vastaan: kultaa, hopeaa ja vaskea, ⁴ sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja, hienoa pellavaa ja vuohenkarvaa, ⁵ punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta, ⁶ öljyä lampuja varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten ⁷ sekä onyksi-kiviä ja muita kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä. ⁸ Heidän tulee tehdä minulle pyhäkkö, niin että voin asua heidän keskellään. ⁹ Tehkää asumus ja kaikki sen esineet tarkoin sen mallin mukaan, jonka minä sinulle näytän.”

Liitonarkku ja armoistuin

¹⁰ "Tehköt israelilaiset akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean. ¹¹ Päälystä se puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja tee sen ympärille kultareunus. ¹² Vala arkkua varten neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, kaksi rengasta toiselle sivulle ja kaksi toiselle. ¹³ Tee kantotangot akasiapuusta ja päälystä ne kullalla. ¹⁴ Vie tangot arkun sivuilla oleviin renkaisiin sen kantamista varten. ¹⁵ Tangot tulee jättää arkun renkaisiin, eikä niitä saa ottaa pois. ¹⁶ Pane arkkuun todistuksen taulut, jotka minä sinulle annan.

¹⁷ Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, kaksi ja puoli kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä. ¹⁸ Tee kullasta kaksi kerubia, yksi armoistuimen kumpaankin päähän. Tee ne takomalla. ¹⁹ Tee yksi kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit kiinteästi armoistuimeen liittyviksi kumpaankin päähän. ²⁰ Kerubien siivet olkoot kohollaan, niin että ne peittävät armoistuimen. Kerubien kasvot olkoot toisiaan kohti; olkoot ne armoistuinta kohti. ²¹ Aseta armoistuin arkun päälle ja pane arkkuun todistus, jonka minä sinulle annan. ²² Minä kohtaan sinut arkun luona, ja puhun sinulle armoistuilta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat liitonarkun päällä, kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän."

Pyhien leipien pöytä

²³ "Tee myös pöytä akasiapuusta, kaksi kyynärää pitkä, kyynärän leveä ja puolitoista kyynärää korkea. ²⁴ Päälystä se puhtaalla kullalla ja tee sen ympärille kultareunus. ²⁵ Ympäröi se kämmenen korkuisella listalla ja tee listan ympärille kultareunus. ²⁶ Tee pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljään kulmaan, jalkojen kohdalle. ²⁷ Renkaiden tulee olla listan alapuolella pidikkeinä tangoille, joilla pöytää kannetaan. ²⁸ Tee tangot akasiapuusta ja päälystä ne kullalla; niillä pöytä on kannettava. ²⁹ Tee pöytää varten myös kulhot ja kupit, kannut ja maljat, joista juomauhrit kaadetaan. Tee ne puhtaasta kullasta. ³⁰ Pane pyhät leivät minun eteeni pöydälle, ja olkoot ne siinä aina."

Seitsenhaarainen lampunjalka

³¹ "Tee myös lampunjalka puhtaasta kullasta. Tee se jalustoineen ja haaroineen takomalla. Sen kuvut, nuput ja kukat olkoot samaa kappaletta kuin itse lamppu. ³² Lampunjalan sivuilta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta puolelta ja kolme haaraa toiselta. ³³ Kussakin haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin

tulee olla jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lähtevät lampunjalasta. ³⁴Lampunjalassa olkoon neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. ³⁵Lampunjalasta lähtevien kuuden haaran, kunkin haaraparin, alla olkoon yksi nappu. ³⁶Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin lampunjalca. Se olkoon kokonaan taottu puhtaasta kullasta. ³⁷Tee siihen seitsemän lamppua. Lamput tulee asettaa paikoilleen niin, että ne valaisevat lampunjalan etupuolta. ³⁸Myös lamppusaksien ja karstakuppien on oltava puhdasta kultaa. ³⁹Lampunjalca ja kaikki nämä esineet on tehtävä yhdestä talentista puhdasta kultaa. ⁴⁰Katso, että teet ne niiden mallien mukaan, jotka sinulle näytettiin vuorella.”

Telttamaja

26 ¹“Tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka on tehty kerratusta hienosta pellavasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista. Tee niihin taidokkaasti kudottuja kerubeja. ²Kunkin kaistan pituuden tulee olla kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveyden neljä kyynärää. Kaikki kaistat olkoot samanmittaisia. ³Viisi kaistaa yhdistettäkään toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettäkään toisiinsa. ⁴Tee silmukat sinipunaisesta langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan. ⁵Tee viisikymmentä silmukkaa yhteen kaistaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen, vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat tulevat kohdakkain. ⁶Tee myös viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kappaleet toisiinsa hakasilla niin, että niistä tulee yhtenäinen asumus.

⁷Tee vielä vuohenkarvoista kudotuista kaistoista telttä asumuksen suojaksi. Tee näitä kaistoja yksitoista. ⁸Kunkin kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Olkoot kaikki yksitoista kaistaa samanmittaisia. ⁹Liitä yhdeksi kappaleeksi viisi kaistaa erikseen, samoin kuusi kaistaa erikseen. Aseta jälkimmäisen kappaleen kuudes kaista kaksin kerroin telttan etupuolelle. ¹⁰Tee lisäksi viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan. ¹¹Tee myös viisikymmentä vaskihakasta, pistä hakaset silmukoihin ja liitä kankaat yhteen, niin että niistä tulee yhtenäinen telttä. ¹²Telttakaistojen ylimääräinen osa saa riippua puolen kaistan pituudelta asumuksen takasivulla. ¹³Kyynäränmitta telttakaistojen pituuden ylimääräisestä osasta

saa riippua asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä. ¹⁴ Tee teltalle peite punaiseksi värjätystä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmänahoista.

¹⁵ Tee asumuksen laudat akasiapuusta ja aseta ne pystyyn. ¹⁶ Kunkin laudan tulee olla kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä. ¹⁷ Jokaisessa laudassa tulee olla kaksi tappia, joilla laudat yhdistetään toisiinsa. Tee näin kaikki asumuksen laudat. ¹⁸ Tee asumuksen eteläpuolta varten kaksikymmentä lautaa. ¹⁹ Näiden kahdenkymmenen laudan alle sinun on tehtävä neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia varten. ²⁰ Asumuksen toista, pohjoisen puolella olevaa sivua varten sinun on myös tehtävä kaksikymmentä lautaa ²¹ ja niille neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle. ²² Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tee kuusi lautaa ²³ ja lisäksi kaksi kaksoislautaa asumuksen peränurkkia varten. ²⁴ Kumpikin niistä on tehtävä kahdesta laudasta, jotka ovat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisia olkoot ne molemmat; ne muodostavat nuo kaksi nurkkaa. ²⁵ Lautoja pitää siis olla kahdeksan ja niillä kuusitoista hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

²⁶ Tee myös viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten ²⁷ ja viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten sekä viisi poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten. ²⁸ Keskimäinen poikkitanko on asetettava lautojen puoliväliin, ja sen tulee ulottua sivuseinän päästä päähän. ²⁹ Päälyystä laudat kullalla ja tee kullasta niihin renkaat poikkitankojen pidikkeiksi. Päälyystä myös poikkitangot kullalla. ³⁰ Pystytä asumus sillä tavoin kuin sinulle vuorella näytettiin.

Esirippu ja oviverho

³¹ Tee vielä esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista ja kerratusta hienosta pellavasta. Tee siihen taidokkaasti kudottuja kerubeja. ³² Ripusta se neljän akasiapuisen, kullalla päälystetyn pylvään varaan, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla. ³³ Ripusta esirippu paikalleen hakasten avulla ja vie todistuksen arkku esiripun sisäpuolelle. Esirippu olkoon teillä erottamassa pyhän kaikkeinpyhimmästä. ³⁴ Aseta armoistuin kaikkeinpyhimmässä olevan todistuksen arkun päälle.

³⁵ Sijoita pöytä esiripun ulkopuolelle ja lampunjalka vastapäätä pöytää asumuksen eteläsivulle. Aseta siis pöytä pohjoissivulle. ³⁶ Tee myös

teltan oviverho kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ³⁷Tee oviverhoa varten viisi pylvästä akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. Niiden koukut olkoot kultaa. Vala pylväitä varten viisi vaskijalustaa.”

Polttouhrialttari

27 ¹“Tee alttari akasiapuusta. Alttarin tulee olla viisi kyynärää pitkä ja viisi kyynärää leveä, neliön muotoinen, ja kolme kyynärää korkea. ²Tee alttariin sarvet, sen neljään kulmaan, niin että sarvet ovat samaa kappaletta kuin se, ja päällystä se vaskella. ³Tee astiat tuhkaa varten sekä lapiot, vihmontamaljat, haarukat ja hiilipannut. Tee kaikki alttarin esineet vaskesta. ⁴Tee siihen myös verkkomainen ritilä vaskesta ja tee ritilän neljään kulmaan vaskirenkaat. ⁵Aseta ritilä alttarin reunuksen alle niin, että se ulottuu alttarin puoliväliin. ⁶Tee alttaria varten kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne vaskella. ⁷Tangot on pantava renkasiin niin, että ne ovat alttarin molemmin puolin sen kantamista varten. ⁸Tee alttari laudoista. Sen on oltava ontto, ja siitä on tehtävä sellainen kuin sinulle vuorella näytettiin.”

Telttamajan esipiha

⁹“Tee asumukselle esipiha. Esipihan eteläistä sivua varten sinun on tehtävä sadan kyynärän pituiset verhot kerratusta hienosta pellavasta ¹⁰ja verhoja varten kaksikymmentä pylvästä ja niille kaksikymmentä vaskijalustaa sekä pylväisiin koukut ja poikkitangot hopeasta. ¹¹Myös pohjoispuolen verhojen pituuden on oltava sata kyynärää, pylväitä on oltava kaksikymmentä ja niiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukkujen ja poikkitankojen on oltava hopeaa. ¹²Esipihan läntisen sivun verhojen pituuden tulee olla viisikymmentä kyynärää, pylväitä tulee olla kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen. ¹³Esipihan etupuolen, itäisen sivun, leveys olkoon viisikymmentä kyynärää. ¹⁴Verhojen pituuden portin toisella sivulla tulee olla viisitoista kyynärää, pylväitä tulee olla kolme ja niiden jalustoja kolme. ¹⁵Samoin portin toisen sivun verhot olkoot viidentoista kyynärän pituiset, ja pylväitä olkoon kolme ja niiden jalustoja kolme. ¹⁶Esipihan portissa tulee olla kahdenkymmenen kyynärän pituinen verho, joka on tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. Pylväitä olkoon neljä ja niiden jalustoja neljä. ¹⁷Kaikki esipihan ympärillä olevien pylväiden poikkitangot ja koukut on tehtävä hopeasta ja jalustat vaskesta. ¹⁸Esipihan pituuden tulee olla sata kyynärää ja leveyden viisikymmentä kyynärää. Verhon on oltava viisi kyynärää korkea ja kudottu

kerratusta hienosta pellavasta. Pylväiden jalustat on tehtävä vaskesta.¹⁹ Kaikki asumuksen palveluksessa käytettävä kalusto on tehtävä vaskesta, samoin kaikki asumuksen ja esipihan vaarnat.”

Lamput ja niiden öljy

²⁰“Sinun on käskettävä israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta, survomalla saatua öljyyn öljyä valaisemista varten, niin että lamput voidaan aina nostaa paikalleen palamaan.²¹ Aaron poikineen huolehtikoon siitä, että ne palavat illasta aamuun asti ilmestysmajassa, Herran edessä, todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella. Tämä on ikuinen säädös, jota israelilaiset noudattakoot polvesta polveen.”

Pappien puvut

28¹“Sinun on kutsuttava luoksesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron ja hänen poikansa Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar palvelemaan minua pappeina.² Teetä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille kunniaksi ja kaunistukseksi.³ Sinun on käskettävä kaikkia taitajia, jotka minä olen täytännyt viisauden hengellä, tekemään vaatteet Aaronille, jotta hänet voitaisiin pyhittää palvelemaan minua pappina.⁴ Nämä vaatteet heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka, viitta, ruudullinen ihokas, turbaani ja vyö. Heidän on tehtävä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen, että nämä voisivat palvella minua pappeina.

⁵ Heidän tulee ottaa kultaa sekä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja sekä hienoa pellavaa⁶ ja tehdä taidokkaasti kasukka kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta.⁷ Kasukassa tulee olla kaksi yhdistettävää olkakappaletta, jotka kiinnitetään toisiinsa molemmista reunoistaan. Näin siitä tulee yhtenäinen.⁸ Kasukan päälle tuleva vyö on tehtävä samalla tavoin ja samasta kappaleesta kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta.

⁹ Ota sitten kaksi onyksi-kiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet¹⁰ ikäjärjestyksessä, kuusi nimeä toiseen kiveen ja muut kuusi nimeä toiseen kiveen.¹¹ Kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen kivenkaivertajan tavoin, sinettisormusten kaiverrusten tapaan, ja kehystä ne kultapunoksella.¹² Pane kivet kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista. Aaron kantakoon heidän nimiään olkapäillään Herran edessä muistuttaakseen heistä.¹³ Tee kultapalmikoita¹⁴ ja kahdet ketjut puhtaasta

kullasta. Tee ne punomalla niin kuin köysiä tehdään, ja kiinnitä punotut ketjut palmikoihin.”

Rintakilpi

¹⁵ “Tee taidokkaasti oikeudenjakamisen rintakilpi. Tee se samalla tavoin kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ¹⁶ Sen tulee olla neliön muotoinen ja kaksin kerroin taitettu, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen. ¹⁷ Kiinnitä siihen jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi, ¹⁸ toiseen riviin turkoosi, safiiri ja kal-sedoni, ¹⁹ kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti ²⁰ ja neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne tulee kehystää kultapunoksin. ²¹ Kiviä tulee olla Israelin poikien nimien mukaan kaksitoista. Kuhunkin kiveen on kaiverrettava yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

²² Tee rintakilpeä varten punotut ketjut puhtaasta kullasta, ²³ samoin kaksi kultarengasta, ja kiinnitä renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan. ²⁴ Kiinnitä nämä kaksi kultapunosta rintakilven yläkulmissa oleviin renkasiin. ²⁵ Kiinnitä molempien punottujen ketjujen toiset päät palmikoihin ja yhdistä nämä kasukan olkakappaleisiin, sen etupuolelle. ²⁶ Tee kaksi kultarengasta ja pane ne rintakilven molempiin alakulmiin, sen sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan. ²⁷ Tee vielä kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempien olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan vyön yläpuolelle. ²⁸ Rintakilpi on solmittava renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkasiin kasukan vyön yläpuolelle niin, ettei rintakilpi irtaudu kasukasta. ²⁹ Mennessään pyhäkköön Aaronin tulee kantaa Israelin poikien nimiä oikeudenjakamisen rintakilvessä sydämensä päällä, ainaisena muistutuksena heistä Herran edessä. ³⁰ Pane oikeudenjakamisen rintakilpeen uurim ja tummim, niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, kun hän menee Herran eteen. Kantakoon Aaron aina israelilaisten asioita sydämensä päällä Herran edessä.”

Puvun muut varusteet

³¹ “Tee kasukan viitta kokonaan sinipunaisista langoista. ³² Sen keskellä tulee olla pääntie ja siinä kudottu reunus kuten haarniskan kaula-aukossa, ettei se repeäisi. ³³ Tee viitan helmaan ympäriinsä sinipunaisesta, purppuranpunaisesta ja helakanpunaisesta villalangasta tehtyjä granaattiomienä sekä niiden väliin kultatiukuja, ³⁴ vuorotellen kultatiuku ja granaattiomienä ympäri viitan helman. ³⁵ Viitan tulee olla

Aaronin yllä hänen toimittaessaan palvelusta, niin että tiukujen ääni kuuluu hänen mennessään pyhäkköön Herran eteen ja lähtiessään sieltä ulos, ettei hän kuolisi.

³⁶Tee ruusuke puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen sinettisormusten kaiverrusten tapaan 'Herralle pyhitetty'. ³⁷Sido se sinipunaisella nauhalla kiinni turbaaniin, sen etupuolelle. ³⁸Olkoon se Aaronin otsalla, että hän voisi sovittaa rikkomukset, joita israelilaiset tekevät uhratessaan mitä hyvänsä pyhiä lahjojaan. Se olkoon aina hänen otsallaan, että Herra olisi heille suosiollinen.

³⁹Kudo ruudullinen ihokas pellavasta, tee turbaani pellavasta ja tee vyö kirjokudontatyönä. ⁴⁰Tee Aaronin pojille ihokkaat ja vyöt ja tee heille päähineet kunniaksi ja kaunistukseksi. ⁴¹Pue ne veljesi Aaronin ja hänen poikiensa ylle, voitele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä heidät, niin että he voivat palvella minua pappeina. ⁴²Tee heille pellavahousut peittämään heidän alastomuutensa. Housut ulottukoot lanteilta reisiin asti. ⁴³Aaronilla ja hänen pojillaan tulee olla ne yllään, kun he menevät ilmestysmajaan tai lähestyvät alttaria palvellakseen pyhäkössä, etteivät he tulisi syyllisiksi ja kuolisi. Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen."

Pappien vihkiminen virkaansa

29 ¹"Pyhittääksesi Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina sinun on tehtävä näin: Ota sonnimullikka ja kaksi virheetöntä pässiä, ²happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamattomia reikäleipiä sekä öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä. Leivo ne hienoista vehnä jauhoista, ³pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa uhriksi, samalla kun tuot mullikan ja ne kaksi pässiä. ⁴Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä. ⁵Ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas, kasukan viitta ja kasukka sekä rintakilpi ja vyötä hänet kasukan vyöllä. ⁶Pane hänen päähänsä turbaani ja kiinnitä siihen pyhä otsakoru. ⁷Ota sitten voiteluöljyä, valuta sitä hänen päähänsä ja voitele hänet. ⁸Tuo sen jälkeen esiin hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat. ⁹Vyötä vyöllä sekä Aaron että hänen poikansa ja sido päähineet heidän päähänsä. Pappuus kuuluu heille ikuisen säädöksen perusteella.

Näin sinun on vihittävä virkaansa Aaron ja hänen poikansa: ¹⁰Tuo mullikka ilmestysmajan eteen, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle. ¹¹Teurasta mullikka Herran edessä ilmestysmajan ovella, ¹²ota sen verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin, mutta kaada loput verestä

alttarin juurelle. ¹³ Ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke ja molemmat munuaiset sekä niiden päällä oleva rasva ja polta ne alttarilla, ¹⁴ mutta mullikan liha, nahka ja mahan sisältö sinun on poltettava tulessa leirin ulkopuolella. Tämä on syntiuhri.

¹⁵ Ota toinen päseistä, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle. ¹⁶ Teurasta pässi, ota sen veri ja vihmo ympäri alttaria. ¹⁷ Leikkele sen jälkeen pässi kappaleiksi, pese sen sisälmykset ja jalat ja aseta ne kappaleiden ja pään päälle. ¹⁸ Polta koko pässi alttarilla. Se on polttouhri Herralle, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle.

¹⁹ Ota sitten toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon kätensä sen pään päälle. ²⁰ Teurasta pässi, ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. Vihmo loppu veri alttarille ja sen ympärille. ²¹ Ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja vihmo Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle ja hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle. Näin Aaron vaatteineen tulee pyhitetyksi, samoin hänen poikansa ja heidän vaatteensa.

²² Ota sitten pässin rasva, rasvahäntä, sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke, molemmat munuaiset ja niiden päällä oleva rasva sekä oikea reisi. Tämä pässi on vihkimisuhri. ²³ Ota vielä leipä ja öljyyn leivottu reiällinen leipä sekä ohut leipä happamattomien leipien korista, joka on Herran edessä. ²⁴ Pane ne kaikki Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja käske heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä. ²⁵ Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla, polttouhrin päällä, suloiseksi tuoksuksi Herran edessä. Se on tuliuhri Herralle. ²⁶ Ota rintakappale Aaronin vihkimysspässistä ja heiluta sitä heilutusuhrina Herran edessä. Se on sinun osasi uhrista. ²⁷ Pyhitä heilutettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi, jotka on otettu Aaronin ja hänen poikiensa vihkimysspässistä ja joita on heilutettu ja kohotettu. ²⁸ Ne tulkoivat israelilaisilta Aaronille ja hänen pojilleen ikuisena osuutena, sillä ne on erotettu anniksi. Ne on erotettava anniksi israelilaisten yhteysuhreista; ne ovat heidän Herralle erottamansa anti.

²⁹ Aaronin pyhät vaatteet siirtykööt hänen jälkeensä hänen pojilleen, niin että heidät niissä voideltaisiin ja vihittäisiin virkaansa. ³⁰ Hänen pojistaan sen, joka tulee ylipapiksi hänen tilalleen ja joka menee ilmestysmajaan palvellakseen pyhäkössä, on puettava ne ylleen seitsemänä päivänä.

³¹Ota vihkimyspässi ja keitä sen liha pyhässä paikassa. ³²Aaron poikineen syököön ilmestysmajan ovella pässin lihan sekä korissa olevan leivän. ³³He syökööt lihan ja leivän, joilla heidät sovitettiin, kun heidät vihittiin ja pyhitettiin virkaan. Kukaan sivullinen ei saa niitä syödä, sillä ne ovat pyhiä. ³⁴Jos vihkimyslihasta tai leivästä jää jotakin tähteeksi seuraavaan aamuun, polta tulella se, mikä jää tähteeksi. Sitä ei saa syödä, sillä se on pyhää.

³⁵Tee Aaronille ja hänen pojilleen juuri niin kuin minä olen sinua käsenyt. Heidän vihkimisensä kestäköön seitsemän päivää, ³⁶ja joka päivä sinun on uhrattava syntiuhrimullikka sovitukseksi. Puhdista alttari toimittamalla sille sovitusta ja pyhitä se voitelemalla. ³⁷Toimita alttarin sovitusta ja pyhittäminen seitsemänä päivänä. Näin alttarista tulee pyhistä pyhin, ja jokainen, joka alttariin koskee, pyhittyy.”

Päivittävät uhrat

³⁸”Sinun on joka päivä uhrattava alttarilla kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa. ³⁹Uuraa toinen karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä. ⁴⁰Ku-takin karitsaa kohti uhraa kymmenesosa eefa-mittaa hienoja jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, sekä neljännes hiin-mittaa viiniä juomauhriksi. ⁴¹Uuraa toinen karitsa iltahämärissä ja sen kanssa samanlainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin suloiseksi tuoksuksi, tuliuhriksi Herralle. ⁴²Nämä on uhrattava polvesta polveen ainaisina polttouhreina ilmestysmajan ovella Herran edessä. Siellä minä kohtaan teidät, ja siellä minä puhun sinulle. ⁴³Siellä minä kohtaan israelilaiset, ja minun kirkkauteeni tekee siitä paikasta pyhän. ⁴⁴Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin ja minä pyhitän Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina. ⁴⁵Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa, ⁴⁶ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka toin heidät pois Egyptin maasta asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa.”

Suitsutusalttari

30¹”Tee alttari suitsukkeen polttamista varten. Tee se akasiapuusta. ²Sen tulee olla kyynärän pituinen ja kyynärän levyinen, neliön muotoinen, ja kaksi kyynärää korkea. Sen sarvien on oltava samaa kappaletta kuin itse alttari. ³Päällystä se puhtaalla kullalla, sekä sen kansi että sivut kauttaaltaan, samoin sen sarvet. Tee sen ympärille kultareunus. ⁴Tee siihen lisäksi kaksi kultarengasta reunuksen alle, molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat ovat kantotankojen pidikkeinä alttarin kantamista

varten.⁵ Tee myös kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne kullalla.⁶ Aseta suitsutusalttari todistuksen arkun edessä olevan esiripun eteen, todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen eteen. Siellä minä kohtaan sinut.⁷ Aaronin tulee polttaa suitsutusalttarin päällä hyväntuoksuisia suitsuketta. Polttakoon hän sitä joka aamu laittaessaan lamppuja kuntoon.⁸ Samoin Aaronin tulee polttaa sitä iltahämärissä sytyttäessään lamput. Tätä suitsuketta on poltettava Herran edessä aina, polvesta polveen.⁹ Älkää uhratko alttarin päällä vierasta suitsuketta, polttouhria tai ruokauhria. Älkää myöskään vuodattako juomauhria sen päälle.¹⁰ Aaron toimittakoon sen sarville sovituksen kerran vuodessa syntiuhrin verellä. Sovitus toimitettakoon kerran vuodessa, polvesta polveen. Altteri on pyhistä pyhin, ja se kuuluu Herralle.”

Sovitusmaksu

¹¹ Herra puhui Moosekselle: ¹² “Kun lasket israelilaisten katselmuksessa heidän lukumääränsä, jokaisen heistä on suoritettava sovituskas hengestään Herralle, ettei heitä kohtaisi mikään rangaistus, kun heistä tehdään katselmus. ¹³ Jokainen katselmuksessa laskettava on velvollinen antamaan puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. Puoli sekeliä on anti Herralle. ¹⁴ Kaikkien katselmuksessa laskettavien, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, on annettava tämä uhrilahja Herralle. ¹⁵ Kun annatte Herralle uhrilahjan sovituksesi hengestänne, rikas ei saa antaa enempää eikä köyhä vähempää kuin puoli sekeliä. ¹⁶ Ota sovituskas israelilaisilta ja anna ne ilmestysmajan palvelustehtäviä varten. Ne ovat muistutuksena Herran edessä israelilaisista, teidän henkenne sovituksesi.”

Vaskiallas

¹⁷ Herra sanoi Moosekselle: ¹⁸ “Tee peseytymistä varten vaskinen allas ja sille vaskinen jalusta. Aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä. ¹⁹ Aaron ja hänen poikansa pesköt siinä kätensä ja jalkansa. ²⁰ Kun he menevät ilmestysmajaan, heidän on peseydyttävä vedessä, etteivät he kuolisi. Tehköt he samoin silloin, kun he lähestyvät alttaria toimittaakseen palvelusta, polttaakseen tuliuhreja Herralle. ²¹ Heidän on pestävä kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Tämä on ikuinen säädös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen polvesta polveen.”

Voiteluöljy ja suitsutusaineet

²² Herra puhui Moosekselle: ²³ “Sinun on otettava parhaita tuoksuaineita: viisisataa sekeliä juoksevaa mirhaa ja puolet siitä eli

kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuva kanelia ja samoin kaksisataaviisikymmentä sekeliä tuoksuruokoa. ²⁴Ota lisäksi viisisataa sekeliä kassiaa, pyhäkkösekelin painon mukaan, ja hiin-mitta oliiviöljyä. ²⁵Tee niistä pyhä voiteluöljy, tuoksuva sekoitus, jollaista voiteensekoittaja valmistaa. Se on pyhä voiteluöljy. ²⁶Voitele sillä ilmestysmaja ja todistuksen arkku, ²⁷pöytä kaikkine varusteineen, lampunjalka varusteineen, samoin suitsutusalttari ²⁸ja polttouhrialttari kaikkine varusteineen sekä allas jalustoineen. ²⁹Pyhitä ne, niin että niistä tulee pyhistä pyhimpiä. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi. ³⁰Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät palvelemaan minua pappeina. ³¹Sano israelilaisille näin: Tämä on oleva minun pyhä voiteluöljyni polvesta polveen. ³²Älkää vuodattako sitä kenenkään muun ihmisen päälle. Älkää jäljitelkös sen koostumusta. Se on pyhä; pitäkää se siis pyhänä. ³³Jokainen, joka valmistaa sellaista tai sivelee sitä sivullisen päälle, poistettakoon kansasta.”

³⁴Herra sanoi Moosekselle: “Ota hyvältä tuoksuvia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukumia ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon kutakin, ³⁵ja tee niistä suitsukeseos samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa, suolattu, puhdas ja pyhä. ³⁶Hienonna osa siitä jauheeksi ja pane sitä todistuksen arkun eteen ilmestysmajaan, jossa minä kohtaan sinut. Sen tulee olla teille pyhistä pyhintä. ³⁷Älkää tehkö itsellenne suitsuketta saman sekoitussuhteen mukaan, vaan pitäkää se Herralle pyhitettynä. ³⁸Jokainen, joka valmistaa sellaista saadakse nauttia sen tuoksusta, poistettakoon kansasta.”

Pyhien esineiden valmistajat

31 ¹Herra puhui Moosekselle: ²“Katso, minä olen kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta. ³Minä olen täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa ⁴suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, ⁵työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia töitä. ⁶Minä olen myös antanut hänen avukseen Oholiabin, Ahisamakin pojan Daanin heimosta, ja olen antanut kaikille taitajille kyvyn tehdä kaiken, mistä olen antanut sinulle käskyn: ⁷ilmestysmajan, liitonarkun, sen päälle tulevan armoistuimen, teltan koko kaluston, ⁸pöydän varusteineen, lampunjalan puhtaasta kullasta kaikkine varusteineen, suitsutusalttarin, ⁹polttouhrialttarin kaikkine varusteineen, altaan jalustoineen, ¹⁰virikapuvut ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut, ¹¹voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen

pyhäkköä varten. Tehkoot he kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen sinulle antanut.”

Sapattikäsky

¹² Herra sanoi Moosekselle: ¹³ ”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitääkää minun sapattini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, joka pyhitän teidät. ¹⁴ Pitääkää siis minun sapattini, sillä se on teille pyhä. Sen häpäisijä on surmattava; jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, poistettakoon kansansa keskuudesta. ¹⁵ Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, Herralle pyhitetty levon päivä. Jokainen, joka tekee työtä sapatinpäivänä, on surmattava. ¹⁶ Israelilaisten tulee siis polvesta polveen pitää sapatti, niin että he viettävät sitä ikuisen liiton merkinä. ¹⁷ Se on ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä, sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja hengähti.” ¹⁸ Kun Herra oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinainvuorella, hän antoi Moosekselle kaksi todistuksen taulua, kivitaulua, jotka oli kirjoitettu Jumalan sormella.

Kultainen mullikka

32 ¹ Kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, se kokoontui Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: ”Ryhdy työhön ja tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.” ² Aaron sanoi heille: ”Irrottakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärenne korvissa, ja tuokaa ne minulle.” ³ Silloin koko kansa irrotti kultarenkaat korvistaan ja toi ne Aaronille. ⁴ Hän otti heiltä kullan. Sitten hän kaavaili piirtimellä ja valoi kullasta mullikan. Israelilaiset sanoivat: ”Israel! Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.” ⁵ Kun Aaron kuuli tämän, hän rakensi mullikan eteen alttarin. Sitten Aaron julisti: ”Huomenna on Herran juhla.” ⁶ Israelilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja. Sitten kansa istui syömään ja juomaan. Sen jälkeen he nousivat ja aloittivat ilonpidon.

⁷ Silloin Herra puhui Moosekselle: ”Lähde alas, sillä kansasi, jonka johdatit Egyptin maasta, on tehnyt turmiollisen teon. ⁸ Kovin pian israelilaiset poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän kulkea. He ovat tehneet itselleen valetun mullikan, kumartaneet sitä, uhranneet sille ja sanoneet: ’Israel, tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.’”

⁹Herra sanoi vielä Moosekselle: “Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa. ¹⁰Ja nyt, anna minun olla, että vihani syttyisi heitä vastaan, ja minä tekisin heistä lopun. Mutta sinusta minä teen suuren kansan.”

¹¹Silloin Mooses rukoili armoa Herralta, Jumalaltaan, ja sanoi: “Herra, mitä varten vihasi syttyisi omaa kansaasi vastaan, jonka olet tuonut pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä? ¹²Miksi egyptiläiset saisivat sanoa: ‘Hän vei heidät pois pahoin aikein, tappaakseen heidät vuorilla ja hävittääkseen heidät maan päältä?’ Käänny palavasta vihastasi ja kadu kansallesi aikomaasi pahaa. ¹³Muista palvelijoitasi Abrahamia, lisakia ja Israelia, joille olet itsesi kautta vannonut: ‘Minä teen teidän jälkeläisenne lukuisiksi kuin taivaan tähdet, ja koko tämän maan minä annan teidän jälkeläisillenne, niin kuin olen sanonut, ja he saavat sen ikuisiksi perinnöksi.’” ¹⁴Silloin Herra katui sitä pahaa, jonka hän oli aikonut tuottaa kansalleen.

¹⁵Mooses kääntyi ja laskeutui alas vuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, joihin oli kirjoitettu molemmin puolin. ¹⁶Nämä taulut olivat Jumalan tekemät, ja tauluihin kaiverrettu kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta. ¹⁷Kun Joosua kuuli kansan huudon ja metelin, hän sanoi Moosekselle: “Leiristä kuuluu sotahuuto.” ¹⁸Mooses vastasi: “Ei se ole voitonhuutoa eikä tappion valitusta. Laulamisen ääntä minä sieltä kuulen.” ¹⁹Kun Mooses lähestyi leiriä, hän näki mullikan ja tanssin. Silloin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut käsistään ja murskasi ne vuoren juurelle. ²⁰Sen jälkeen hän otti mullikan, jonka israelilaiset olivat tehneet, poltti sen tulessa ja jauhoi tomuksi, sirotteli tomun veden pinnalle ja juotti veden israelilaisille.

²¹Mooses sanoi Aaronille: “Mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, kun olet johdattanut sen suureen syntiin?” ²²Aaron vastasi: “Älköön herrani viha syttykö. Sinähän tunnet tämän kansan, tiedät, että se on taipuvainen pahaan. ²³He sanoivat minulle: ‘Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.’ ²⁴Minä sanoin heille: ‘Jolla on kultaa, irrottakoon sen yltään.’ He antoivat kullan minulle, ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä mullikka.”

²⁵Mooses näki, että kansa oli kuritonta. Aaron oli päästänyt sen kurittomuuden valtaan, niin että sen vastustajat saivat aiheen vahingoniloon. ²⁶Mooses seisoi leirin portilla ja huusi: “Joka kuuluu Herralle, tulkoon minun luokseni!” Silloin kaikki leeviläiset kokoontuivat hänen

luokseen. ²⁷ Hän sanoi heille: “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: ‘Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. Kulkekaa sitten leirin halki edestakaisin portilta portille ja tappakaa jokainen veljensä, ystävänsä ja sukulaisensa.’”
²⁸ Leeviläiset tekivät Mooseksen käskyn mukaan, ja kansasta kaatui sinä päivänä noin kolmetuhatta miestä. ²⁹ Mooses sanoi: “Koska jokainen teistä on nyt käynyt poikaansa ja veljeään vastaan, niin vihkiytykää tänään Herralle, että hän antaisi tänä päivänä teille siunauksen.”

³⁰ Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: “Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran luo. Ehkä voin sovittaa teidän syntinne.”
³¹ Mooses palasi Herran luo ja sanoi: “Voi! Tämä kansa on tehnyt suuren synnin. He ovat tehneet itselleen kultaisen jumalan. ³² Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et anna, pyyhi nimeni pois kirjastasi, johon olet sen kirjoittanut.” ³³ Mutta Herra vastasi Moosekselle: “Minä pyyhin pois kirjastani sen, joka on tehnyt syntiä minua vastaan. ³⁴ Mene nyt ja johdata kansa paikkaan, josta olen sinulle puhunut. Minun enkelini kulkee sinun edelläsi. Mutta tilinteon päivänä minä rankaisen heitä heidän rikoksestaan.” ³⁵ Niin Herra löi kansaa vitsauksella, koska he olivat teettäneet mullikan, jonka Aaron oli tehnyt.

Kansa saa käskyn lähteä liikkeelle

33 ¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Lähtekää täältä, sinä ja kansa, jonka olet tuonut Egyptin maasta, ja menkää siihen maahan, josta olen vannonut valan Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille ja sanonut: ‘Sinun siemenellesi minä annan sen.’ ² Minä lähetän sinun edellesi enkelin ja karkotan kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset. ³ Hän johdattaa sinut maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä itse en kulje sinun mukasasi, etten tuhoaisi sinua matkalla, sillä sinä olet niskurikansa.” ⁴ Kun kansa kuuli tämän ankaran puheen, se alkoi murehtia, eikä yksikään pannut korujaan ylleen. ⁵ Herra käski Mooseksen sanoa israelilaisille: “Te olette niskurikansa. Jos kulkisin hetkenkin keskellänne, minä tuhoaisin teidät. Ottakaa nyt korut pois yltänne, niin minä harkitsen, mitä teille teen.” ⁶ Niin israelilaiset luopuivat koruistaan Hoorebinvuoren luona.

Ilmestysmaja leirin ulkopuolelle

⁷ Sitten Mooses otti teltan, pystytti sen leirin ulkopuolelle jonkin matkan päähän leiristä ja nimitti sen ilmestysmajaksi. Niinpä jokaisen, jolla oli kysyttävää Herralta, oli mentävä ilmestysmajan luo leirin ulkopuolelle.
⁸ Mooseksen lähtiessä teltalle koko kansa nousi, ja jokainen seisoi telttansa

ovella seuraten katseellaan Moosesta, kunnes hän oli mennyt telttaan.⁹ Kun Mooses oli mennyt telttaan, pilvipatas laskeutui ja asettui teltan ovelle, ja Herra puhui Mooseksen kanssa.¹⁰ Koko kansa näki pilvipatsaan asettuvan teltan ovelle, ja kaikki heittäytyivät maahan, kukin telttansa ovelle.¹¹ Herra puhui Moosekselle kasvotusten, niin kuin mies puhuu ystävälleen. Sitteen Mooses palasi takaisin leiriin, mutta hänen nuori palvelijansa Joosua, Nuunin poika, ei poistunut teltasta.

Herra lupaa olla kansansa kanssa

¹² Mooses sanoi Herralle: “Sinä sanot minulle, että minun on johdettava tätä kansaa, mutta et ole ilmoittanut minulle, kenet sinä lähetät minun kanssani. Sinä olet sitä paitsi sanonut: ‘Minä tunnen sinut nimeltä, ja sinä olet myös saanut armon minun silmissäni.’¹³ Jos siis todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ilmoita minulle tiesi, että voin tulla tuntemaan sinut ja jotta saan armon sinun silmissäsi. Ota huomioon, että tämä kansa on sinun kansasi.”¹⁴ Herra vastasi: “Minun kasvoni kulkevat sinun kanssasi, ja minä vien sinut lepoon.”¹⁵ Mooses vastasi hänelle: “Elleivät sinun kasvosi kulje kanssani, älä johdata meitä täältä pois.¹⁶ Mistä muutoin voidaan tietää, että me olemme saaneet armon sinun silmissäsi, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä kuljet kanssamme ja että meillä, minulla ja sinun kansallasi, on erityisasema kaikkien kansojen joukossa maan päällä?”¹⁷ Herra vastasi Moosekselle: “Minä teen myös tämän, mitä nyt pyydät, sillä sinä olet saanut armon minun silmissäni ja minä tunnen sinut nimeltä.”

Mooses saa nähdä Herran kunnian

¹⁸ Mooses sanoi: “Anna minun siis nähdä kunniasi.”¹⁹ Herra vastasi: “Minä annan kaiken ihanuuteni kulkea editsemi ja lausun nimen Herra sinun edessäsi. Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan.”²⁰ Hän sanoi vielä: “Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon.”²¹ Sitten Herra sanoi: “Katso, tässä on paikka minun läheisyydessäni? Asetu seisomaan tähän kalliolle,²² ja kun kunniani kulkee ohitsesi, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi.²³ Sitten minä siirrän käteni pois, ja sinä näet minun selkäpuoleni, mutta kasvojani ei kukaan saa nähdä.”

Uudet laintaulut

34¹ Herra sanoi Moosekselle: “Veistä itsellesi kaksi ensimmäisten taulujen kaltaista kivitaulua. Minä kirjoitan niihin sanat, jotka olivat

ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit. ² Ole valmis aamuun mennessä, nouse silloin Siinainvuorelle ja asetu seisomaan minun eteeni vuoren huipulle. ³ Kukaan ei saa nousta sinne kanssasi, eikä ketään saa näkyä koko vuorella. Myöskään lampaat ja vuohet tai nautakarja eivät saa olla laitumella vuoren lähistöllä.”

⁴ Mooses veisti kaksi ensimmäisten kaltaista kivitaulua. Varhain aamulla Mooses nousi ylös ja kiipesi Siinainvuorelle, niin kuin Herra oli häntä käsenyt, ja vei ne kaksi kivitaulua mukanaan. ⁵ Sitten Herra laskeutui alas pilvessä, asettui vuoren huipulle Mooseksen läheisyyteen ja lausui nimen Herra. ⁶ Herra kulki Mooseksen editse ja huusi: “Herra, Herra on laupias ja armollinen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta. ⁷ Hän pysyy armollisena tuhansille ja antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit. Hän ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan vaatii lapset ja lasten lapset tilille isien pahoista teoista aina kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.” ⁸ Mooses kumartui kiireesti kasvoilleen maahan, rukoili ⁹ ja sanoi: “Herra, jos todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin kulkekoon Herra meidän keskellämme. Vaikka tämä kansa onkin niskurikansa, niin anna anteeksi meidän pahat tekomme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi.”

Herra uudistaa liittonsa

¹⁰ Herra vastasi: “Minä teen liiton, ja koko sinun kansasi nähden minä teen ihmeitä, jollaisia ei ole tapahtunut yhdessäkään maassa eikä minkään kansan keskuudessa. Koko kansa, jonka keskellä sinä olet, saa nähdä Herran teot, ja pelottavia ovat ne teot, jotka minä sinun kanssasi teen. ¹¹ Noudata käskyjä, jotka minä tänään sinulle annan. Minä itse karkotan sinun tieltäsi amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset. ¹² Varokaa, ettette tee liittoa sen maan asukkaiden kanssa, johon menette, ettei heistä tule ansaa teidän keskuuteenne, ¹³ vaan hävittääkää heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän asera-paalunsa. ¹⁴ Älä kumarra mitään muuta jumalaa, sillä Herra on nimeltään Kiivas. Hän on kiivas Jumala. ¹⁵ Älä tee liittoa maan asukkaiden kanssa. Kun he seuraavat haureellisesti jumaliaan ja uhraavat niille, he kutsuvat sinutkin mukaan. Jos sinä syöt heidän uhreistaan ¹⁶ ja otat sen maan tyttäristä pojillesi vaimoja, nämä seuraavat haureellisesti jumaliaan ja saavat poikasikin seuraamaan haureudessa heidän jumaliaan. ¹⁷ Älä tee itsellesi valettuja jumalia.”

Kolme vuotuista juhlaa

¹⁸ “Vietä happamatonta leivän juhlaa. Syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä aabib-kuussa, niin kuin minä olen sinua käsenyt, sillä aabib-kuussa sinä lähdit Egyptistä. ¹⁹ Jokainen, joka esikoisena tulee ulos äitinsä kohdusta, kuuluu minulle, samoin kaikki karjasi – nautojesi ja lampaittesi – urospuoliset esikoiset. ²⁰ Aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et sitä lunasta, taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin. ²¹ Kuutena päivänä tee työtä, mutta lepää seitsemäntenä päivänä. Myös kyntö- ja elonleikkuaikana sinun on levättävä.

²² Vietä viikkojuhlaa, kun korjaat vehnän ensilyhteen, ja sadonkorjuujuhlaa vuoden vaihteessa. ²³ Kolme kertaa vuodessa on koko sinun miesväkesi tultava näyttäytymään Herran, Herran, Israelin Jumalan, kasvojen eteen. ²⁴ Minä karkotan kansat sinun edeltäsi ja laajennan sinun alueesi, eikä kukaan himoitse sinun maatasi, kun sinä vaellat kolme kertaa vuodessa Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen. ²⁵ Älä uhraa teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön pääsiäisjuhlahuuhista jääkö mitään yön yli seuraavaan aamuun. ²⁶ Tuo Herran, Jumalasi, temppeleihin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kilii emänsä maidossa.”

Mooseksen kasvat säteilevät

²⁷ Herra sanoi Moosekselle: “Kirjoita itsellesi muistiin nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton sinun kanssasi ja Israelin kanssa.” ²⁸ Mooses oli vuorella Herran luona neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, nuo kymmenen käskyä.

²⁹ Kun Mooses laskeutui alas Siinainvuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, hän ei tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli alkanut säteillä hänen puhuessaan Herran kanssa. ³⁰ Aaron ja kaikki israelilaiset näkivät Mooseksen ja huomasivat hänen kasvojensa ihon säteilevän, ja he pelkäsivät tulla hänen lähelleen. ³¹ Silloin Mooses kutsui heitä, ja Aaron ja kaikki kansan päämiehet palasivat hänen luokseen, ja hän puhui heille. ³² Sen jälkeen kaikki israelilaiset tulivat lähemmäksi, ja hän käski heidän noudattaa kaikkea, mistä Herra oli puhunut hänen kanssaan Siinainvuorella. ³³ Lakattuaan puhumasta heidän kanssaan Mooses pani peitteen kasvoilleen. ³⁴ Mutta kun Mooses meni Herran eteen puhumaan hänen kanssaan, hän otti peitteen pois ja oli ilman sitä, kunnes lähti ulos. Tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä oli käsketty, ³⁵ ja israelilaiset näkivät Mooseksen

kasvojen ihon säteilevän. Niin Mooses pani peitteen takaisin ja piti sitä kasvoillaan, kunnes meni puhumaan Herran kanssa.

Sapattikäsky

35¹ Mooses kutsui koolle koko israelilaisten seurakunnan ja sanoi heille: “Nämä ovat ne sanat, joiden mukaan Herra on käskenyt teidän toimia: ² Kuutena päivänä tehkää työtä, mutta seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä sapatti, Herran levon päivä. Jokainen, joka silloin tekee työtä, on surmattava. ³ Älkää sytyttäkö tulta sapatinpäivänä missään asuinpaikoissanne.”

Uhrilahjat ilmestysmajaa varten

⁴ Mooses sanoi koko Israelin seurakunnalle: “Näin on Herra käskenyt: ⁵ Kootkaa Herralle uhrilahja keskuudestanne. Jokainen, joka sydämestään haluaa, tuokoon uhrilahjaksi Herralle kultaa, hopeaa ja vaskea, ⁶ sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja, hienoa pellavaa, vuohenkarvoja, ⁷ punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta, ⁸ öljyä valaisemista varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten ⁹ sekä onyksi-kiviä ja muita kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

¹⁰ Kaikki keskuudessanne olevat taitajat tulkoot ja tehköt kaiken, mitä Herra on käskenyt: ¹¹ asumuksen telttoineen ja peitteineen, hakasineen, lautoineen, poikkitankoineen, pylväineen ja jalustoineen, ¹² arkun kantotankoineen, armoistuimen ja sitä verhoavan esiripun, ¹³ pöydän kantotankoineen ja kaikkine varusteineen sekä Herran eteen asetettavat leivät, ¹⁴ lampunjalan varusteineen ja lamppuineen valaisemista varten sekä öljyn lamppuja varten, ¹⁵ suitsutusalttarin kantotankoineen, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, oviverhon asumuksen ovelle, ¹⁶ polttouhrialttarin ja kaikki sen varusteet, vaskiritilän ja kantotangot sekä altaan ja sen jalustan, ¹⁷ esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen sekä verhon esipihan porttiin, ¹⁸ asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen, ¹⁹ virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut.”

²⁰ Sitten koko israelilaisten seurakunta lähti pois Mooseksen luota, ²¹ ja jokainen, jonka sydän häntä siihen kehotti, jokainen, jonka henki oli altis, tuli ja toi uhrinsa Herralle ilmestysmajan valmistamista varten, kaikkea sen palvelusta varten sekä pyhiä vaatteita varten. ²² Miehet ja naiset, jokainen, jonka sydän oli altis, tulivat ja toivat solkia, korvarenkaita, sormuksia, kaulakoristeita ja kaikenlaisia muita kultaesineitä – kultaa heilutusuhrina

Herralle. ²³ Samoin jokainen, jolla oli sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja, hienoa pellavaa, vuohenkarvoja, punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja tai merilehmännahkoja, toi niitä. ²⁴ Jokainen, joka voi antaa hopeaa tai vaskea uhriksi, toi lahjan Herralle, niin ikään jokainen, jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikenlaista rakennustyötä varten. ²⁵ Jokainen viisas ja taitava nainen kehräsi ja toi sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja ja hienoa pellavaa. ²⁶ Kaikki naiset, joita heidän sydämensä kehotti, kehräsivät taitavasti vuohenkarvoja. ²⁷ Päämiehet toivat onyksi-kiviä ja muita kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä. ²⁸ He toivat myös öljyä valaisemista ja voiteluöljyn valmistamista varten sekä tuoksuaineita voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen valmistamiseksi. ²⁹ Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, jotka olivat sydämestään halukkaita tuomaan vapaaehtoisia lahjoja Herralle, toivat niitä kaikenlaisia töitä varten, jotka Herra oli Mooseksen kautta käsenyt tehdä.

Pyhien esineiden valmistajat

³⁰ Mooses sanoi israelilaisille: ”Herra on kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta. ³¹ Hän on täyttänyt Besalelin Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa ³² suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, ³³ työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia taitoa vaativia töitä. ³⁴ Hänelle ja Oholiabille, Ahisamakin pojalle Daanin heimosta, Herra on antanut myös kyvyn opettaa muita. ³⁵ Hän on täyttänyt heidät viisaudella, niin että he osaavat tehdä kaikenlaisia töitä, niin kaivertajan, suunnittelijan, kankurin kuin kirjokankaiden kutojankin, joka kutoo kankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä hienosta pellavasta. He pystyvät suunnittelemaan ja tekemään kaikenlaisia töitä.”

36 ¹ ”Besalel ja Oholiab sekä kaikki taitajat, joille Herra on antanut viisauden, ymmärryksen ja kyvyn valmistaa kaikkea, mitä pyhäkköpalveluksessa tarvitaan, tehkööt kaiken niin kuin Herra on käsenyt.” ² Mooses kutsui Besalelin ja Oholiabin sekä kaikki taitajat, joille Herra oli antanut viisauden, kaikki, joiden sydän kehotti heitä ryhtymään työhön.

Kansa tuo runsaasti uhrilahjoja

³ He ottivat Moosekselta kaikki lahjat, jotka israelilaiset olivat tuoneet pyhäkköpalveluksessa tarvittavien esineiden valmistamista varten. Israelilaiset toivat joka aamu hänelle lisää vapaaehtoisia lahjoja. ⁴ Silloin kaikki

taitajat, jotka tekivät kaikenlaista työtä pyhäkköä varten, tulivat Mooseksen luo, kukin siitä työstä, jota oli tekemässä, ⁵ ja sanoivat: "Kansa tuo enemmän kuin tarvitaan sen työn suorittamiseksi, jonka Herra on käskenyt tehdä." ⁶ Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä: "Älköön yksikään mies tai nainen enää valmistako mitään lahjaksi pyhäkköä varten." Niin kansa lakkasi tuomasta lahjoja. ⁷ Kaikkien töiden tekemistä varten oli kaikkea riittävästi, jopa yli tarpeen.

Ilmestysmajan rakentaminen

⁸ Taitavimmat työntekijät valmistivat asumuksen kymmenestä telttakankaan kaistasta. Ne oli kudottu kerratusta hienosta pellavasta ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista. Niihin oli tehty taidokkaasti kerubeja. ⁹ Yhden kaistan pituus oli kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki kaistat olivat samanmittaisia. ¹⁰ Viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa, samoin yhdistettiin toiset viisi kaistaa toisiinsa. ¹¹ Sinipunaisesta langasta tehtiin silmukat yhdistetyn kappaleen ensimmäisen kaistan reunaan, samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan. ¹² Ensimmäiseen kaistaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja toiseen yhdistettyyn kappaleeseen viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan reunaan, niin että silmukat olivat kohdakkain. ¹³ Sitten tehtiin viisikymmentä kultahakasta, ja kappaleet yhdistettiin hakasilla toisiinsa, niin että niistä tuli yhtenäinen asumus.

¹⁴ Vuohenkarvoista tehtiin kaistoja ja niistä asumusta suojaava telta. Näitä kaistoja tehtiin yksitoista. ¹⁵ Kunkin kaistan pituus oli kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki yksitoista kaistaa olivat samanmittaisia. ¹⁶ Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erilliseksi kappaleeksi ja kuusi erilliseksi kappaleeksi. ¹⁷ Toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja samoin viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan. ¹⁸ Sitten tehtiin viisikymmentä vaskihakasta, joilla kankaat liitettiin yhteen, niin että niistä tuli yhtenäinen telta. ¹⁹ Teltaa varten tehtiin vielä peite punaiseksi värjätyistä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmänahoista.

²⁰ Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta, ja ne asetettiin pystyyn. ²¹ Lautojen pituus oli kymmenen kyynärää ja leveys puolitoista kyynärää. ²² Kussakin laudassa oli kaksi tappia, joilla laudat yhdistettiin toisiinsa.

Tällaisiksi tehtiin kaikki asumuksen laudat. ²³ Eteläpuolta varten niitä tehtiin kaksikymmentä. ²⁴ Näitä kahtakymmentä lautaa varten tehtiin neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten. ²⁵ Myös asumuksen toista, pohjoisen puoleista, sivua varten tehtiin kaksikymmentä lautaa ²⁶ ja neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle. ²⁷ Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tehtiin kuusi lautaa ²⁸ ja asumuksen peränurkkia varten kaksi kaksoislautaa. ²⁹ Kumpikin oli tehty kahdesta laudasta, jotka olivat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisiksi tehtiin molemmat laudat, yksi kumpaakin nurkkaa varten. ³⁰ Lautoja oli siis kahdeksan ja niiden hopeajalustoja kuusitoista, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

³¹ Sitten tehtiin viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten, ³² viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten ja viisi poikkitankoa asumuksen takaseinän, länsisivun, lautoja varten. ³³ Keskimmäinen poikkitanko asetettiin lautojen puoliväliin, niin että se ulottui seinän päästä päähän. ³⁴ Laudat päällystettiin kullalla, ja niihin tehtiin renkaat kullasta poikkitankojen pidikkeiksi. Myös poikkitangot päällystettiin kullalla.

³⁵ Sitten tehtiin esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. Siihen tehtiin taidokkaasti kerubeja. ³⁶ Esirippua varten tehtiin akasiapuusta neljä pylvästä, jotka päällystettiin kullalla. Pylväiden koukut olivat kulta, ja pylväitä varten valettiin neljä hopeajalustaa. ³⁷ Teltan oveen tehtiin kirjokudontatyönä verho sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ³⁸ Oviverhoa varten tehtiin viisi pylvästä koukkuineen. Pylväiden päät ja koristepienat päällystettiin kullalla. Pylväiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

Liitonarkku ja armoistuin

37 ¹ Besalel teki akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean. ² Hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja teki sen ympärille kultareunuksen. ³ Hän valoi neljä kultarengasta arkun neljään jalkaan, kaksi rengasta sen toiselle puolelle ja kaksi toiselle. ⁴ Sitten hän teki kantotangot akasiapuusta, päällysti ne kullalla ⁵ ja työnsi ne arkun sivuilla oleviin renkasiin, niin että arkkua voitiin kantaa. ⁶ Hän teki puhtaasta kullasta armoistuimen, kaksi ja puoli kyynärää pitkän ja puolitoista kyynärää leveän. ⁷ Sitten hän teki kullasta kaksi kerubia. Hän teki ne takomalla armoistuimen

kumpaankin päähän, ⁸ yhden kerubin toiseen päähän ja yhden toiseen päähän. Hän teki kerubit armoistuimen kumpaankin päähän. ⁹ Kerubien siivet olivat kohollaan, niin että ne peittivät armoistuimen. Kerubien kasvot olivat vastakkain ja armoistuimeen päin.

Pyhien leipien pöytä

¹⁰ Besalel teki akasiapuusta pöydän, joka oli kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja puolitoista kyynärää korkea. ¹¹ Hän päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki sen ympärille kultareunuksen. ¹² Hän ympäröi pöydän kämmenen korkuisella listalla ja teki listan ympärille kultareunuksen. ¹³ Hän valoi pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitti renkaat pöydän jalan kulmiin. ¹⁴ Renkaat olivat listan alapuolella tankojen pidikkeinä pöydän kantamista varten. ¹⁵ Tangot hän teki akasiapuusta pöydän kantamista varten ja päällysti ne kullalla. ¹⁶ Lisäksi hän teki pöydällä pidettävät astiat puhtaasta kullasta: vadit, kupit ja maljat sekä kannut, joista juomauhrit vuodatetaan.

Seitsenhaarainen lampunjalka

¹⁷ Besalel teki myös lampunjalan puhtaasta kullasta. Hän takoi sen yhdestä ja samasta kappaleesta jalustoineen ja haaroineen, kupuineen, nuppuineen ja kukkineen. ¹⁸ Lampunjalan sivuilta lähti kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta ja kolme haaraa toiselta sivulta. ¹⁹ Kussakin haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin oli jokaisessa kuudessa lampunjalasta lähtevässä haarassa. ²⁰ Lampunjalassa oli neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. ²¹ Jokaisen haaraparin – jokaisen kuuden haaran, jotka lähtivät lampunjalasta – alla oli yksi nappu. ²² Nuput ja haarat olivat samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se oli taottu puhtaasta kullasta yhtenä kappaleena. ²³ Besalel teki siihen seitsemän lamppua sekä lamppusakset ja karstakupit puhtaasta kullasta. ²⁴ Hän teki lampunjalan ja kaikki sen varusteet yhdestä talentista puhdasta kultaa.

Suitsutusalttari

²⁵ Besalel teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta kyynärän pituisen ja kyynärän levyisen, neliön muotoisen, ja kaksi kyynärää korkean. Sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin alttari. ²⁶ Hän päällysti sen puhtaalla kullalla, sekä kannen että sivut ympäriinsä, samoin sarvet. Hän teki sen ympärille kultareunuksen. ²⁷ Hän teki siihen kaksi kultarengasta reunuksen alle molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat olivat tankojen pidikkeinä alttarin

kantamista varten. ²⁸Tangot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne kullalla. ²⁹Hän valmisti myös pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyväntuoksuisen suitsukkeen samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa.

Polttouhrialttari ja vaskiallas

38¹Besalel teki akasiapuusta polttouhrialttarin. Se oli neliön muotoinen – pituudeltaan viisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää – ja sen korkeus oli kolme kyynärää. ²Hän teki alttarin neljään kulmaan sarvet, jotka olivat samaa kappaletta kuin alttari, ja päällysti sen vaskella. ³Sitten hän teki kaikki alttarin esineet: tuhka-astiat, lapiot, vihmontamaljat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki alttarin esineet hän teki vaskesta. ⁴Altтарin reunuksen alapuolelle hän teki vaskesta verkkomaisen ritilän, joka ulottui alhaalta puoliväliin saakka. ⁵Vaskiritilän neljään kulmaan hän valoi neljä rengasta kantotankojen pidikkeiksi. ⁶Tangot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne vaskella ⁷ja työnsi ne alttarin sivuilla oleviin renkaisiin. Altтарin hän teki laudoista ontoksi. ⁸Besalel teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten peileistä, jotka suorittivat palvelustehtäviä ilmestysmajan ovella.

Esipiha varusteineen

⁹Sitten Besalel teki esipihan. Sen eteläsivua varten hän teki sadan kyynärän pituiset verhot kerratusta hienosta pellavasta. ¹⁰Verhojen pylväitä oli kaksikymmentä ja vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa. ¹¹Pohjoispuolen verhot olivat myös sadan kyynärän pituiset. Niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa. ¹²Länsipuolen verhot olivat viidenkymmenen kyynärän pituiset. Pylväitä oli kymmenen ja jalustoja kymmenen. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa. ¹³Etupuolen, itäisen puolen, pituus oli viisikymmentä kyynärää. ¹⁴Portin toisella sivulla olevien verhojen pituus oli viisitoista kyynärää. Niiden pylväitä oli kolme ja jalustoja kolme. ¹⁵Samoin verhot esipihan portin toisella sivulla olivat viidentoista kyynärän pituiset, pylväitä oli kolme ja jalustoja kolme. ¹⁶Kaikki esipihan verhot olivat kerrattua hienoa pellavaa. ¹⁷Pylväiden jalustat olivat vaskea, koukut ja koristepienat hopeaa, ja pylväiden päät oli päällystetty hopealla. Kaikkiin esipihan pylväisiin oli kiinnitetty hopeiset koristepienat. ¹⁸Esipihan portin verho oli tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista ja kerratusta hienosta pellavasta. Sen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja korkeus esipihan verhojen tavoin

viisi kyynärää. ¹⁹ Portin pylväitä oli neljä ja vaskijalustoja neljä. Pylväiden koukut olivat hopeaa, ja myös pylväämpäiden päällyste ja koristepienat olivat hopeaa. ²⁰ Kaikki asumuksen ja esipihan ympärillä olevat vaarnat olivat vaskea.

Laskelma ilmestysmajan kustannuksista

²¹ Tässä on luettelo asumukseen, todistuksen majaan, käytetyistä tarvikkeista, jotka leeviläiset luettelivat litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla Mooseksen käskystä. ²² Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika Juudan heimosta, oli tehnyt kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta käsenyt. ²³ Hänen apunaan oli Daanin heimoon kuuluva Oholiab, Ahisamakin poika, kaivertaja ja suunnittelija, joka kutoi kirjokankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä hienosta pellavasta.

²⁴ Kultaa, jota käytettiin kaikkiin pyhäkköä varten tehtyihin esineisiin, oli tuotu heilutusuhrina kaikkiaan 29 talenttia ja 730 sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan. ²⁵ Hopeaa tuli seurakunnan katselmuksessa 100 talenttia ja 1 775 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. ²⁶ Jokaiselta katselmuksessa olleelta kaksikymmenvuotiaalta tai sitä vanhemmalta, kaikkiaan 603 550 mieheltä, saatiin beka-mitta eli puoli sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan. ²⁷ Sata talenttia hopeaa käytettiin pyhäkön pylväiden jalustojen ja esiripun pylväiden jalustojen valamiseen, talentti jalustaa kohti. Sataan jalustaan kului sata talenttia hopeaa. ²⁸ Lopuista 1 775 sekelistä tehtiin koukut pylväisiin. Pylväiden päät päällystettiin hopealla, ja niihin tehtiin koristepienat.

²⁹ Heilutusuhrivaskea oli 70 talenttia ja 2 400 sekeliä. ³⁰ Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oven pylväitä varten, vaskialttari ja siihen kuuluva vaskinen ritilä sekä kaikki alttarin esineet, ³¹ samoin jalustat koko esipihaa ja esipihan porttia varten, kaikki asumuksen vaarnat sekä kaikki vaarnat esipihan ympärille.

Ylipapin puvun valmistaminen

39 ¹ Virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten sekä Aaronin pyhät vaatteet tehtiin sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista, sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut. ² Kasukka tehtiin kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ³ Kulta taottiin ohuiksi levyiksi ja leikattiin säikeiksi, niin että sitä voitiin kutoa taidokkaasti sinipunaisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten

villalankojen ja hienopellavaisten lankojen sekaan. ⁴ Kasukkaan tehtiin yhdistettävät olkakappaleet, jotka kiinnitettiin sen molempiin reunoihin. ⁵ Kasukan päällä oleva kudottu vyö oli kasukan kanssa yhtä kappaletta. Sekin oli tehty kullasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista ja kerratusta hienosta pellavasta sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut. ⁶ Onyksi-kivet, joihin oli kaiverrettu Israelin poikien nimet niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan, kehystettiin kultapunoksin. ⁷ Kivet pantiin kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Rintakilpi

⁸ Rintakilpi tehtiin taidokkaasti kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta, niin kuin kasukkakin oli tehty. ⁹ Rintakilpi oli neliön muotoinen ja kaksin kerroin taitettu. Siitä tehtiin vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen, kaksin kerroin taitettu. ¹⁰ Siihen kiinnitettiin jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi, ¹¹ toiseen riviin turkoosi, safiiri ja kalsedoni, ¹² kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti ¹³ ja neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne kiinnitettiin paikoilleen kultapunoksin kehystettyinä. ¹⁴ Kiviä oli siis kaksitoista Israelin poikien nimien mukaan. Kuhunkin kiveen oli kaiverrettu yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.

¹⁵ Rintakilpeen tehtiin puhtaasta kullasta ketjut, jotka oli punottu köysien tapaan. ¹⁶ Lisäksi tehtiin kaksi kultapalmikkoa ja kaksi kultarengasta. Nämä kaksi rengasta kiinnitettiin rintakilven yläkulmiin. ¹⁷ Molemmat kultapunokset kiinnitettiin rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin. ¹⁸ Molempien punosten toiset päät kiinnitettiin palmikoihin, ja nämä kiinnitettiin kasukan etupuolelle, sen olkakappaleisiin. ¹⁹ Vielä tehtiin toiset kaksi kultarengasta, ja ne pantiin rintakilven alakulmiin, sen kasukkaa vasten olevan sisäpuolen reunaan. ²⁰ Vielä tehtiin kaksi kultarengasta, jotka kiinnitettiin kasukan olkakappaleiden etupuolelle, sauman kohdalle alareunaan, kasukan vyön yläpuolelle. ²¹ Rintakilpi solmittiin renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaisiin niin, että se oli kasukan vyön yläpuolella eikä irtaantunut kasukasta. Näin Herra oli Moosesta käsenyt.

Puvun muut varusteet

²² Kasukan viitta tehtiin kutomalla pelkästään sinipunaisista villalangoista. ²³ Viitan keskellä oleva pääntie oli niin kuin haarniskan

aukko, ja sen reunassa oli päärme, ettei se repeäisi. ²⁴Viitan helmaan tehtiin granaattiomenoita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ²⁵Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja ne kiinnitettiin granaattiomienien väliin viitan helmaan ympäriinsä, ²⁶vuoroin tiuku ja granaattiomina ympäri viitan helman. Viitta oli tehty käytettäväksi palveluksessa sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle.

²⁷Aaronille ja hänen pojilleen tehtiin lisäksi kutomalla hienopellavaiset ihokkaat, ²⁸hienopellavaiset turbaanit, hienopellavaiset koristepäähineet sekä housut kerratusta hienosta pellavasta. ²⁹Lisäksi tehtiin kirjokudontatyönä vyö kerratusta hienosta pellavasta ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt. ³⁰Vielä tehtiin ruusuke, pyhä otsakoru, puhtaasta kullasta ja siihen kirjoitettiin sinettisormusten kaiverrusten tapaan kirjoitus "Herralle pyhitetty". ³¹Siihen kiinnitettiin sinipunainen nauha, jolla se sidottiin turbaanin yläreunaan, sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Ilmestysmajan esineet

³²Näin koko työ, asumus eli ilmestysmaja, saatiin valmiiksi. Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut. ³³He toivat asumuksen Moosekselle: teltan ja kaikki sen varusteet: hakaset, laudat, poikkitangot, pylvää ja jalustat, ³⁴punaiseksi värjäytyistä pässinnohoista tehdyn peitteen, merilehmännohoista tehdyn peitteen ja verhona olevan esiripun, ³⁵todistuksen arkun kantotankoineen, armoistuimen, ³⁶pöydän kaikkine varusteineen sekä Herran eteen asetettavat leivät, ³⁷puhtaasta kullasta tehdyn lampunjalan riviin asetettavine lamppuineen ja kaikkine varusteineen sekä öljyä valaisemista varten, ³⁸kultaisen alttarin, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, teltan oviverhon, ³⁹vaskialttarin vaskisine ritilöineen, sen kantotangot ja kaikki varusteet, altaan jalustoineen, ⁴⁰esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin verhon, sen köydet ja vaarnat sekä kaikki esineet, joita tarvitaan asumuksessa eli ilmestysmajassa suoritettavassa palveluksessa, ⁴¹virikapuvut pyhäkössä suoritettavaa palvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut. ⁴²Israelilaiset olivat tehneet kaiken työn sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut. ⁴³Kun Mooses katseli kaikkea, mitä he olivat valmistaneet, hän

näki, että se oli tehty aivan niin kuin Herra oli käskenyt. Ja Mooses siunasi heidät.

Ilmestysmajan pystyttäminen ja pappien vihkiminen

40¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Pystytä asumus, ilmestysmaja, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. ³ Aseta sinne todistuksen arkku ja ripusta esirippu arkun eteen. ⁴ Tuo pöytä ja lado leivät pöydälle järjestykseen. Tuo lampunjalka ja nosta sen lamput paikoilleen. ⁵ Pane kultainen suitsutusalttari todistuksen arkun eteen ja ripusta verho asumuksen ovelle. ⁶ Sijoita polttouhrialttari asumuksen eli ilmestysmajan oven eteen. ⁷ Pane allas ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä. ⁸ Ympäroï esipiha verhoilla ja aseta verho esipihan porttiin. ⁹ Ota sitten voiteluöljyä ja voitele asumus ja kaikki, mitä siellä on, ja pyhitä se ja kaikki sen esineet, niin siitä tulee pyhä. ¹⁰ Voitele myös polttouhrialttari kaikkine varusteineen ja pyhitä alttari, niin alttarista tulee pyhistä pyhin. ¹¹ Voitele samoin allas jalustoineen ja pyhitä se. ¹² Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä. ¹³ Pue Aaron pyhiin vaatteisiin, voitele hänet ja pyhitä hänet palvelemaan minua pappina. ¹⁴ Tuo myös hänen poikansa, pue heidän ylleen ihokkaat ¹⁵ ja voitele heidät palvelemaan minua pappeina, niin kuin sinä voitelit heidän isänsäkin. Tämä on oleva heille voiteluna ikuiseen pappeuteen, polvesta polveen.”

¹⁶ Mooses teki kaiken aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ¹⁷ Asumus pystytettiin toisen vuoden ensimmäisessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä. ¹⁸ Mooses pystytti asumuksen: Hän asetti paikoilleen sen jalustat, pani niihin laudat, asetti paikoilleen poikkitangot ja pystytti pylväät. ¹⁹ Hän levitti asumuksen ylle teltan ja asetti sen päälle telttapeitteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁰ Sitten hän otti todistuksen taulut, pani ne arkkuun, kiinnitti kantotangot arkun sivuille ja asetti armoistuimen arkun päälle. ²¹ Mooses vei arkun asumukseen ja ripusti paikoilleen esiripun verhoamaan liitonarkkua, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²² Hän asetti pöydän ilmestysmajaan, asumuksen pohjoissivulle esiripun ulkopuolelle, ²³ ja latoi sen päälle leivät järjestykseen Herran eteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁴ Hän asetti lampunjalan ilmestysmajaan, asumuksen eteläisivulle vastapäätä pöytää, ²⁵ ja nosti lamput Herran eteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁶ Mooses asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen ²⁷ ja poltti sen päällä hyväntuoksuista suitsuketta, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁸ Sitten hän ripusti verhon asumuksen ovelle.

²⁹ Mooses asetti polttouhrialttarin asumuksen eli ilmestysmajan oven edustalle ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin niin kuin Herra oli häntä käsenyt. ³⁰ Altaan hän asetti ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaatoi siihen vettä peseytymistä varten. ³¹ Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat pesivät siinä kätensä ja jalkansa. ³² Mennessään ilmestysmajaan tai lähestyessään alttaria he peseytyivät Herran Moosekselle antaman käskyn mukaisesti. ³³ Mooses rakensi asumuksen ja alttarin ympärille esipihan ja ripusti verhon esipihan porttiin. Näin Mooses sai tehdyksi kaiken työn.

Herran kirkkaus täyttää ilmestysmajan

³⁴ Silloin pilvi peitti ilmestysmajan ja Herran kirkkaus täytti asumuksen, ³⁵ eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli asettunut sen päälle ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. ³⁶ Aina kun pilvi kohosi asumuksen päältä, israelilaiset lähtivät liikkeelle. Näin tapahtui koko heidän vaelluksensa ajan. ³⁷ Mutta ellei pilvi kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin tuli päivä, jona se taas kohosi. ³⁸ Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä siinä oli tulen hohde. Kaikki israelilaiset näkivät tämän koko vaelluksensa ajan.

KOLMAS MOOSEKSEN KIRJA (LEVITICUS)

UHRILAKI, 1 – 17

Polttouhrilaki

1¹ Herra kutsui Moosesta ja puhui hänelle ilmestysmajan sisältä: ² “Sano israelilaisille: Kun joku teistä haluaa tuoda uhrin Herralle, tuokoon hän uhrinsa karjasta, joko naudoista tai lampaista. ³ Jos hän uhraa polttouhriksi nautaeläimen, hänen on uhrattava virheetön uros. Tuokoon hän sen ilmestysmajan ovelle, jotta Herra olisi hänelle suosiollinen, ⁴ ja laskekoon kätensä polttouhrin pään päälle, niin se hyväksytään sovituksi hänelle. ⁵ Hänen tulee teurastaa tuo mullikka Herran edessä, ja papit, Aaronin pojat, ottakoot veren ja vihmokoot sen ympäri alttaria, joka on ilmestysmajan ovella. ⁶ Sitten hänen on nyljettävä polttouhri ja leikattava se kappaleiksi. ⁷ Pappi Aaronin pojat tehköt tulen alttarille, latokoot halkoja tuleen ⁸ ja järjestäkööt kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille. ⁹ Sisälmykset ja jalat uhrin tuoja peskään vedessä, ja pappi polttakoon kaiken alttarilla. Se on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle. ¹⁰ Jos tuojan polttouhri on pikkukarjasta, lampaista tai vuohista, hänen on uhrattava virheetön uros. ¹¹ Hänen tulee teurastaa se alttarin pohjoissivulla, Herran edessä, ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot sen veren ympäri alttaria. ¹² Leikelkään hän sitten uhrieläimen määräkappaleiksi, ja pappi asettakoon kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille. ¹³ Sisälmykset ja jalat hän peskään vedessä, ja pappi vieköön ne kaikki alttarille ja polttakoon. Se on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle.

¹⁴ Jos hänen polttouhrinsa Herralle on linnuista, hänen on uhrattava metsäkyyhkyisiä tai kyyhkysenpoikia. ¹⁵ Pappi tuokoon linnun alttarille, vääntäkään siltä niskan poikki ja polttakoon sen alttarilla. Veri on puserrettava alttarin seinään. ¹⁶ Sitten pappi ottakoon linnun kuvun ja höyhenet ja heittäköön ne alttarin viereen, sen itäpuolella olevaan tuhkaläjään. ¹⁷ Sen jälkeen hänen on repäistävä lintu auki siipien kohdalta, niitä kuitenkin irrottamatta, ja poltettava se palavien halkojen päällä alttarilla. Se on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle.”

Ruokauhrilaki

2¹“Kun joku uhraa Herralle ruokauhrin, hänen uhrinaan olkoon hieno ja vehnä jauhoja. Hänen tulee vuodattaa niihin öljyä ja panna päälle vielä suitsuketta. ²Vieköön hän uhrin papeille, Aaronin pojille, ja pappi otta koon täyden kourallisen ruokauhrin jauhoja ja ruokauhrin öljyä sekä kaiken suitsukkeen ja polttakoon ruokauhrin muistouhriosan alttarilla suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle. ³Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä Herran tuliuhria.

⁴Kun tuot uunissa paistetun ruokauhrin, tuo hienoista jauhoista öljyyn leivottuja happamattomia leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä. ⁵Jos uhrisi on leivinlevyllä paistettu ruokauhri, sen tulee olla hienoista vehnä jauhoista öljyyn leivottu ja happamaton. ⁶Paloittele se ja vuodata sen päälle öljyä. Se on ruokauhri. ⁷Jos uhraat pannussa paistetun ruokauhrin, tee se hienoista vehnä jauhoista ja öljystä. ⁸Vie näistä aineksista valmistettu ruokauhri Herralle; anna se papille, ja hän tuo sen alttarille. ⁹Pappi erottakoon ruokauhrista muistouhriosan ja polttakoon sen alttarilla suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle. ¹⁰Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä Herran tuliuhria.

¹¹Mitään ruokauhria, jonka te tuotte Herralle, ei saa valmistaa hapantaikinasta, sillä te ette saa polttaa tuliuhrina Herralle mitään hapatettua ettekä hunajaa. ¹²Te saatte tuoda niitä Herralle uhriksi ensisadosta, mutta niitä ei saa tuoda alttarille suloiseksi tuoksuksi. ¹³Mausta jokainen ruokauhrisi suolalla, älä anna Jumalasi liitonsuolan puuttua ruokauhristasi. Jokaisen uhrilahjasi mukana sinun on uhrattava myös suolaa. ¹⁴Jos tuot ruokauhrin Herralle ensisadosta, tuo tulessa paahdettuja tähkäpäitä tai survottuja jyviä tuleentumattomasta viljasta uuden satosi ruokauhrina. ¹⁵Vuodata sen päälle öljyä ja pane sen päälle suitsuketta. Se on ruokauhri. ¹⁶Pappi polttakoon muistouhriosan survotuista jyvistä ja öljystä sekä kaiken suitsukkeen. Tämä on tuliuhri Herralle.”

Yhteyshuhrilaki

3¹“Jos joku tuo lahjanaan yhteyshuhrin nautakarjasta, joko uroksen tai naaraan, tuokoon hän Herran eteen virheettömän eläimen. ²Hänen on laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmes-tysmajan ovella. Papit, Aaronin pojat, vihmokoot veren ympäri alttaria. ³Tuokoon hän yhteyshuhrista Herralle tuliuhriksi sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, ⁴molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiilihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava

munuaisten vierestä. ⁵ Aaronin poikien on poltettava nämä yhdessä polttouhrin kanssa palavien halkojen päällä alttarilla suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle.

⁶ Jos joku tuo lahjanaan Herralle yhteysuhrin pikkukarjasta, uroksen tai naaraan, tuokoon hän virheettömän eläimen. ⁷ Jos hän tuo uhrinaan lampaan, hänen on tuotava se Herran eteen, ⁸ laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmestysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria. ⁹ Tuokoon hän yhteysuhrista Herralle tuliuhriksi rasvan, koko rasvahännän, joka on irrotettava häntänikamista, sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, ¹⁰ molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä. ¹¹ Papin tulee polttaa kaikki nämä alttarilla. Tämä on tuliuhriruoka Herralle.

¹² Jos uhrin tuojan lahja on vuohi, hänen on tuotava se Herran eteen, ¹³ laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se ilmestysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria. ¹⁴ Tuokoon hän siitä tuliuhriksi Herralle sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, ¹⁵ molemmat munuaiset, niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan sekä maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä. ¹⁶ Pappi polttakoon ne alttarilla suloisesti tuoksuvana tuliuhriruokana. Kaikki rasva kuuluu Herralle. ¹⁷ Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin: älkää syökö mitään rasvaa älkääkään mitään verta.”

Syntiuhrilaki

4 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Jos ihminen erehdyksessä tekee syntiä Herran käskyjä vastaan, tekee jotakin sel-laista, mitä ei saa tehdä, häntä koskevat nämä säädökset.

³ Jos voideltu pappi tekee syntiä ja saattaa kansan syylliseksi, tuokoon hän tekemänsä synnin tähden nuoren, virheettömän sonnimullikan syntiuhriksi Herralle. ⁴ Hänen on vietävä mullikka ilmestysmajan ovelle Herran eteen, laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se Herran edessä. ⁵ Voideltu pappi ottakoon mullikan verta, vieköön sitä ilmestysmajaan, ⁶ kastakoon sormensa vereen ja vihmokoon verta seitsemän kertaa Herran edessä pyhäkön esirippua kohti. ⁷ Papin on sivel-tävä Herran edessä verta ilmestysmajassa olevan suitsutusalttarin sarviin ja kaadettava loput härän verestä ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle. ⁸ Ottakoon hän erilleen kaiken syntiuhrimullikan rasvan, sisälmyksiä peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan, ⁹ samoin

molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja munuaisten vierestä irrotettavan maksanlisäkkeen, ¹⁰ niin kuin ne oteetaan pois yhteysuhrihärästä. Papin on poltettava ne polttouhrialttarilla. ¹¹ Mullikan nahka, kaikki liha sekä pää ja jalat, sisälmykset ja mahan sisältö – ¹² koko mullikka – vietäköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon tuhka heitetään, ja poltettakoon halkojen päällä tuleessa. Se on poltettava paikassa, johon tuhka heitetään.

¹³ Mutta jos koko Israelin seurakunta tekee erehdyksessä syntiä eikä seurakunta huomaa rikkoneensa mitään Herran käskyä vastaan ja tehneensä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja on kuitenkin tullut syylliseksi, ¹⁴ ja jos synti, jonka se on tehnyt Herran käskyä vastaan, tulee sitten julki, seurakunta tuokoon mullikan syntiuhriksi ja vieköön sen ilmestysmajan eteen. ¹⁵ Seurakunnan vanhimpien on laskettava kätensä mullikan pään päälle Herran edessä, ja mullikka on teurastettava Herran edessä. ¹⁶ Voideltu pappi vieköön mullikan verta ilmestysmajaan, ¹⁷ kastakoon sormensa vereen ja vihmokoon verta seitsemän kertaa Herran edessä esirippua kohti. ¹⁸ Sivelköön hän verta myös Herran edessä ilmestysmajassa olevan alttarin sarviin. Loput verestä hänen tulee kaataa ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle. ¹⁹ Hänen tulee ottaa kaikki uhrin rasva ja polttaa se alttarilla. ²⁰ Hänen on tehtävä tälle mullikalle niin kuin hän teki syntiuhrimullikalle, aivan samalla tavalla. Kun pappi on näin toimittanut seurakunnalle sovituksen, sille annetaan anteeksi. ²¹ Pappi vieköön mullikan leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niin kuin hän poltti ensimmäisen mullikan. Se on seurakunnan syntiuhri.

²² Jos ruhtinas tekee syntiä ja rikkoo erehdyksessä jotakin Herran, Jumalansa, käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee näin syylliseksi, ²³ tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän uhrinaan vuohen, virheettömän uroksen. ²⁴ Hänen on laskettava kätensä pukin pään päälle ja teurastettava se Herran edessä, paikassa, jossa polttouhriteuraat teurastetaan. Se on hänen syntiuhriinsa. ²⁵ Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelköön sitä polttouhrialttarin sarviin, mutta loput verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle. ²⁶ Kaikki uhrin rasva hänen on poltettava alttarilla samalla tavoin kuin yhteysuhrin rasva poltetaan. Kun pappi on näin toimittanut ruhtinaalle sovituksen hänen synnistään, se annetaan hänelle anteeksi.

²⁷ Jos joku kansasta tekee erehdyksessä syntiä jotakin Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee siten syylliseksi, ²⁸ tai jos

hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän syntinsä tähden uhrinaan vuohen, virheettömän naaraan. ²⁹Hänen on laskettava kätensä syntiuhrin pään päälle ja teurastettava eläin polttouhripaikalla. ³⁰Pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin ja kaatakoon loput verestä alttarin juurelle. ³¹Pappi irrottakoon vuohesta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrin rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla suloiseksi tuoksuksi Herralle. Kun pappi on näin toimittanut sovituksen, uhrin tuoja saa anteeksi.

³²Jos joku tuo lampaan syntiuhriksi, hänen on tuotava uhrinaan virheetön naaras, ³³laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se syntiuhriksi paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. ³⁴Pappi ottakoon syntiuhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin mutta loput verestä hänen on kaadettava alttarin juurelle. ³⁵Pappi irrottakoon lampaasta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrilampaan rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla Herran tuluihrin päällä. Kun pappi näin on toimittanut sovituksen uhrin tuojan tekemästä synnistä, tälle annetaan anteeksi.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

5 ¹“Jos joku rikkoo siten, että kuultuaan vannotuksen ei ilmoita mitä tietää, vaikka voisi todistaa siitä, mitä on nähnyt tai mitä muuten tietää, hän tekee syntiä ja joutuu kantamaan syyllisyytensä. ²Tai jos joku tietämättään koskee johonkin saastaiseen, joko saastaisen villieläimen raatoon, saastaisen kotieläimen raatoon tai saastaisen pikkueläimen raatoon, hän saastuu ja tulee syylliseksi. ³Tai jos hän tietämättään koskee ihmisen saastaan, on se mitä saastaa tahansa, josta voi saastua, ja sitten huomaa sen, hän on syyllinen. ⁴Tai jos joku puhuu huulillaan ajattelemattomasti, vannoo pahassa tai hyvässä tarkoituksessa mitä hyvänsä, mitä ihminen voi ajattelemattomasti vanna, mutta sitten huomaa asian, hän on syyllinen.

⁵Jos joku on syyllistynyt johonkin näistä asioista, hänen on tunnustettava synti, jonka hän on tehnyt, ⁶ja tuotava Herralle syyllisyytensä vuoksi, tekemänsä synnin vuoksi, naaras pikkukarjasta, lammas tai vuohi, syntiuhriksi. Sitten pappi toimittakoon hänelle sovituksen hänen synnistään. ⁷Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi lammasta, tuokoon Herralle syntinsä sovitukseksi kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. ⁸Vieköön hän ne papille, ja pappi uhratkoon ensiksi sen, joka on määrätty syntiuhriksi ja taittakoon siltä niskan poikki päätä irrottamatta, ⁹vihmokokoon syntiuhrin verta alttarin seinään ja pusertakoon

lopust verestä alttarin juurelle. Tämä on syntiuhri. ¹⁰ Toinen kyyhkynen tulee uhrata polttouhriksi niin kuin on säädetty. Kun pappi näin on toimittanut uhrin tuojalle sovituksen hänen tekemästään synnistä, tämä saa anteeksi.

¹¹ Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi kahta metsäkyyhkystä tai kahta kyyhkysenpoikaa, tuokoon tekemänsä synnin vuoksi uhrina kymmenesosan eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja syntiuhriksi. Hän ei saa panna siihen öljyä eikä sen päälle suitsuketta, sillä se on syntiuhri. ¹² Hänen on vietävä se papille, ja pappi ottakoon siitä kourallisen, muistouhriosan, ja polttakoon sen alttarilla Herran tuliuhrin päällä. Tämä on syntiuhri. ¹³ Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, mistä tahansa tällaisesta synnistä, hän saa anteeksi. Osa uhrista kuuluu papille samalla tavoin kuin ruokauhrista.”

Vikauhrilaki

¹⁴ Herra puhui vielä Moosekselle: ¹⁵ ”Jos joku toimii uskottomasti ja tekee erehdyksessä syntiä ottamalla itselleen jotakin Herralle pyhitettyä, hän tuokoon vikauhrinaan Herralle virheettömän pässin pikkukarjasta sinun arvioimasi hopeasekelien määrän mukaisesti, pyhäkkösekelin painon mukaan. ¹⁶ Hänen on myös korvattava se, minkä hän on anastanut Herralle pyhitetystä omaisuudesta, ja lisättävä siihen viidesosa sen arvosta ja annettava papille. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen uhraamalla vikauhrin pässin, hän saa anteeksi.

¹⁷ Jos joku tietämättään rikkoo jotakin Herran käskyä vastaan tekeväällä sellaista, mitä ei saa tehdä, hän tulee syylliseksi ja on vastuussa rikkomuksestaan. ¹⁸ Hänen on tuotava papille vikauhriksi sinun arviosi mukainen virheetön pässi pikkukarjasta. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, ja hän saa anteeksi. ¹⁹ Tämä on vikauhri. Hän on tullut syylliseksi Herran edessä.”

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

²⁰ Herra puhui Moosekselle: ²¹ ”Jos joku tekee rikkomuksen ja on uskonon Herraa kohtaan siten, että kieltää saaneensa lähimmäiseltään jotakin, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tai mitä hän on ryöstänyt tai petoksella anastanut lähimmäiseltään ²² tai on löytänyt kadonneen esineen ja kieltää löytäneensä tai vannoo väärin missä tahansa asiassa, jossa ihminen voi rikkoa, ²³ hän on tehnyt syntiä ja tullut syylliseksi. Hänen on palautettava se, mitä on ryöstänyt tai petoksella anastanut tai mikä hänen haltuunsa on pantiksi uskottu, tai kadonnut esine, jonka hän on löytänyt, ²⁴ tai mikä tahansa, mistä hän on vannonut väärin.

Hän korvatkoon täysimääräisenä sen kaiken ja lisätköön siihen viidesosan arvosta. Antakoon hän korvauksen sille, jolle se kuuluu, sinä päivänä, jona hän uhraa vikauhrinsa. ²⁵ Hänen on tuotava Herralle vikauhri. Tuokoon hän papille sinun arviosi mukaisen virheettömän pässin laumastaan. ²⁶ Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen Herran edessä, hän saa anteeksi minkä tahansa synnin, jonka hän on tehnyt ja josta hän on tullut syylliseksi.”

Lisämääräyksiä polttouhrilakiin

6 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Käske Aaronia ja hänen poikiaan näin: Tämä on laki polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin tulisijan päällä koko yön aamuun asti, ja alttarin tuli on pidettävä vireillä. ³ Pappi pukeutukoon pellavapukuunsa, pukekoon pellavahousut alastomuutensa peitteeksi, korjatkoon pois tuhkan, joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin viereen. ⁴ Sitten hänen on riisuttava vaatteensa, pukeuduttava toisiin vaatteisiin ja vietävä tuhka leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan. ⁵ Alttarilla oleva tuli on pidettävä palamassa, se ei saa sammua. Pappi lisätköön puita tuleen alttarille joka aamu, järjestäköön sen päälle polttouhrin kappaleet ja polttakoon niiden päällä yhteysuhrin rasvat. ⁶ Tuli palakoon aina alttarilla; se ei saa sammua.”

Lisämääräyksiä ruokauhrilakiin

⁷ “Tämä on laki ruokauhrista: Aaronin poikien on tuotava ruokauhri alttarin ääreen Herran eteen. ⁸ Papin tulee erottaa ruokauhrista kourallinen hienoja vehnä jauhoja ja öljyä ja kaikki suitsuke, joka on ruokauhrin päällä, ja polttaa ruokauhrin muistouhriosa alttarilla suloiseksi tuoksuksi Herralle. ⁹ Jäljelle jäävän osan syököön Aaron poikiensa kanssa. Se on syötävä happamattomina leipinä pyhässä paikassa; ilmestysmajan esipihalla heidän on se syötävä. ¹⁰ Ruokauhria ei saa leipoa hapantaikinasta. Minä olen antanut sen tuliuhreistani pappien osaksi. Se on pyhistä pyhintä, niin kuin syntiuhri ja vikauhrin. ¹¹ Jokainen Aaronin miespuolinen jälkeläinen saa syödä sitä. Tämä on teidän ikuinen osuutenne Herran tuliuhreista polvesta polveen. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.”

¹² Herra puhui Moosekselle: ¹³ “Tämä on Aaronin ja hänen poikiensa uhri, joka heidän on uhrattava Herralle sinä päivänä, jona heidät voidellaan: kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja, josta puolet uhraataan aamulla ja puolet illalla. Tämä on jokapäiväinen ruokauhri. ¹⁴ Se on valmistettava leivinlevyllä öljyyn leivottuna. Tuo se hyvin sekoitettuna ja uhraa se paloiteltuna ruokauhrina suloiseksi tuoksuksi Herralle. ¹⁵ Tämän ruokauhrin toimittaa Aaronin pojista se, joka on voideltu papiksi hänen

jälkeensä. Tämä on ikuinen Herran säädös. Uhri on poltettava kokonaisena.
¹⁶ Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuuhri, eikä siitä saa syödä mitään.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

¹⁷ Herra puhui Moosekselle: ¹⁸ “Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Tämä on laki syntiuhrista. Syntiuhri teurastettakoon Herran edessä samassa paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. Se on pyhistä pyhintä. ¹⁹ Pappi, joka uhraa syntiuhrin, saa syödä sitä. Se on syötävä pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla. ²⁰ Jokainen, joka koskee uhrin lihaan, tulee pyhäksi. Jos sen verta roiskuu vaatteille, tahraantunut vaate on pestävä pyhässä paikassa. ²¹ Saviastia, jossa uhri keitetään, on rikottava, mutta jos se on keitetty vaskiastiassa, astia on hangattava puhtaaksi ja huuhdottava vedellä. ²² Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä syntiuhria. Se on pyhistä pyhintä. ²³ Mitään syntiuhria, jonka verta viedään ilmestysmajaan pyhäkössä toimitettavaa sovitusta varten, ei saa syödä, vaan se pitää polttaa tulella.”

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

7 ¹ “Tämä on laki vikauhrista; se on pyhistä pyhintä. ² Vikauhri on teurastettava paikassa, jossa polttouhri teurastetaan, ja sen veri on vihmottava ympäri alttaria. ³ Siitä tulee uhrata kaikki rasva, rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva, ⁴ molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka irrotetaan munuaisten vierestä. ⁵ Pappi polttakoon ne alttarilla tuliuhrina Herralle. Tämä on vikauhri. ⁶ Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä sitä. Syötäköön se pyhässä paikassa; se on pyhistä pyhintä.

Pappien osuus uhreista

⁷ Syntiuhria ja vikauhria koskee sama laki: ne kuuluvat papille, joka toimittaa sovituksen. ⁸ Myös polttouhriteuraan nahka kuuluu papille, joka toimittaa jonkun puolesta polttouhrin. ⁹ Samoin jokainen uunissa paistettu ja jokainen pannussa tai leivinlevyllä valmistettu ruokauhri kuuluu papille, joka uhraa sen. ¹⁰ Mutta jokainen öljyyn sekoitettu tai kuiva ruokauhri kuuluu yhteisesti kaikille Aaronin pojille.

Lisämääräyksiä yhteysuhrilakiin

¹¹ Tämä on laki Herralle uhrattavasta yhteysuhrista: ¹² Jos joku antaa uhrinsa kiitokseksi, tuokoon kiitosuhriteuraan lisäksi öljyyn leivottuja happamattomia leipiä, öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä ja hienoista vehnä jauhoista öljyyn leivottuja leipiä. ¹³ Tuokoon hän

uhrinaan myös hapanleipää kiitosuhriksi uhratun yhteysuhriteuraan mukana. ¹⁴ Uhrilahjaina tuomistaan leivistä hän antakoon yhden joka lajia lahjaksi Herralle. Ne kuuluvat papille, joka vihmoo yhteysuhrin veren. ¹⁵ Kiitosuhrina annetun yhteysuhriteuraan liha on syötävä samana päivänä, jona se on uhrattu. Siitä ei saa jäädä mitään seuraavaan aamuun.

¹⁶ Jos uhrilahjana tuotu teuras on lupausuhri tai vapaaehtoinen uhri, se on syötävä samana päivänä, jona se on tuotu. Jos siitä kuitenkin jää jotakin tähteeksi, se voidaan syödä vielä seuraavana päivänä. ¹⁷ Jos uhrilihasta jää jotakin kolmanneksi päiväksi, se on poltettava tulella. ¹⁸ Jos yhteysuhriteuraan lihaa kuitenkin syödään kolmantena päivänä, uhrin tuoja ei saa osakseen Jumalan suosiota eikä uhria lueta hänen hyväkseen. Sellainen liha on saastaista ja jokainen, joka sitä syö, tulee synnalaiseksi.

¹⁹ Jos liha on koskettanut mitä tahansa saastunutta, sitä ei saa syödä, vaan se on poltettava tulella. Jokainen, joka on puhdas, voi syödä uhrilihaa, ²⁰ mutta jokainen, joka saastaisena ollessaan syö Herralle kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, on poistettava kansansa keskuudesta. ²¹ Jos joku koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen saastaan, epäpuhtaaseen eläimeen tai mihin saastaiseen iljetykseen tahansa, ja sitten syö Herralle kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, hänet on poistettava kansansa keskuudesta.”

Verta ja uhriteuraan rasvaa kielletään syömästä

²² Herra puhui Moosekselle: ²³ “Sano israelilaisille: Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa. ²⁴ Itsestään kuolleen tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasvaa saa käyttää kaikkiin muihin tarpeisiin, mutta syödä sitä ei saa. ²⁵ Jokainen, joka syö sellaisen eläimen rasvaa, joka voidaan uhrata tuliuhrina Herralle, on poistettava kansansa keskuudesta. ²⁶ Älkää myöskään syökö minkään eläimen verta, ei lintujen eikä muiden eläinten, missä tahansa asuttekin. ²⁷ Jokainen, joka syö mitä tahansa verta, on poistettava kansansa keskuudesta.”

Pappien osuus uhreista

²⁸ Herra puhui Moosekselle: ²⁹ “Sano israelilaisille: Joka tuo Herralle yhteysuhriteuraan, antakoon siitä Herralle uhrilahjan. ³⁰ Tuokoon hän omin käsin Herralle rasvan tuliuhriksi ja rintalihan Herran edessä heilutettavaksi heilutusuhriksi. ³¹ Pappi polttakoon rasvan alttarilla, mutta rintaliha kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. ³² Antakaa papille yhteysuhriteuraistanne

erotettu oikea reisi. ³³ Aaronin pojista se, joka uhraa yhteysuhrin veren ja rasvan, saakoon osakseen oikean reiden. ³⁴ Minä olen näet ottanut israelilaisten yhteysuhriteuraista heilutusuhriksi annetun rintalihan ja anniksi erotetun reiden ja antanut ne pappi Aaronille ja hänen pojilleen israelilaisilta tulevaksi ikuisiksi osuudeksi.” ³⁵ Tämä on se osa, joka säädettiin Aaronille ja hänen pojilleen Herran tuliuhreista päivänä, jona Mooses pyhitti heidät palvelemaan Herraa pappeina. ³⁶ Sinä päivänä, jona Mooses voiteli heidät, Herra määräsi, että israelilaisten oli annettava heille tämä osuus. Tämä on ikuinen säädös polvesta polveen.

³⁷ Tämä on polttouhria, ruokauhria, syntiuhria, vikauhria, vihkiäisuhria ja yhteysuhria koskeva laki, ³⁸ jonka Herra antoi Moosekselle Siinainvuorella silloin, kun hän antoi israelilaisille Siinain autiomaassa käskyn toimittaa uhreja Herralle.

Pappien vihkeminen virkaansa

8 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Tuo Aaron ja hänen poikansa sekä pyhät vaatteet, voiteluöljy, syntiuhrimullikka, kaksi pässiä ja korillinen happamattomia leipiä ³ ja kutsu koko seurakunta koolle ilmestysmajan portille.”

⁴ Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käsenyt, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan portille. ⁵ Mooses sanoi seurakunnalle: “Näin on Herra käsenyt tehdä.” ⁶ Mooses toi esiin Aaronin ja hänen poikansa ja pesi heidät vedellä. ⁷ Sitten hän puki Aaronin ylle ihokkaan, vyötti hänet vyöllä, puki hänen ylleen viitan ja sen päälle kasukan, vyötti hänet kasukan vyöllä ja sitoi sillä kasukan hänen ylleen. ⁸ Mooses kiinnitti kasukan päälle rintakilven, ja rintakilpeen hän pani uurimin ja tummimin. ⁹ Hän pani Aaronin päähän turbaanin, ja sen etupuolelle hän asetti kultaisen ruusukkeen, pyhän otsakorun, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

¹⁰ Sitten Mooses otti voiteluöljyn, voiteli asumuksen ja kaiken, mitä siinä oli, ja pyhitti ne. ¹¹ Hän vihmoi öljyä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine esineineen sekä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne. ¹² Hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli Aaronin pyhittääkseen hänet. ¹³ Sitten Mooses toi Aaronin pojat, puki heidän ylleen ihokkaat, vyötti heidät vyöllä ja sitoi päähineet heidän päähänsä, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

¹⁴ Hän toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle. ¹⁵ Sitten Mooses teurasti mullikan, otti sen verta, siveli verta sormellaan alttarin sarviin joka puolelle ja näin puhdisti alttarin. Lopun veren hän valutti alttarin juurelle ja pyhitti alttarin toimittamalla

sille sovituksen. ¹⁶ Mooses otti kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla. ¹⁷ Mullikan nahkoineen, lihoineen ja mahan sisältöineen Mooses poltti tulella leirin ulkopuolella, niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

¹⁸ Sitten hän toi uhrattavaksi polttouhripässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle. ¹⁹ Teurastettuaan pässin Mooses vihmoi veren ympäri alttaria ²⁰ ja leikkeli pässin kappaleiksi. Sitten Mooses poltti pään sekä kappaleet ja ihran. ²¹ Mooses pesi sisälmykset ja jalat vedessä ja poltti sitten koko pässin alttarilla polttouhrina suloiseksi tuoksuksi Herralle, tuliuhrina, niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

²² Sitten hän toi uhrattavaksi toisen pässin, vihkimyspässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle. ²³ Teurastettuaan pässin Mooses otti sen verta ja siveli sitä Aaronin oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. ²⁴ Mooses toi esiin Aaronin pojat ja siveli verta heidän oikeaan korvannipukkaansa, oikean kätensä peukaloon ja oikean jalkansa isoonvarpaaseen. Lopun veren hän vihmoi ympäri alttaria. ²⁵ Hän otti rasvan, rasvahännän, kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen sekä molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean reiden. ²⁶ Happamattomien leipien korista, joka oli Herran edessä, hän otti yhden happamattoman leivän, yhden öljyyn leivotun leivän sekä yhden ohuen leivän ja pani ne rasvojen ja oikean reiden päälle. ²⁷ Kaikki nämä hän pani Aaronin ja tämän poikien käsiin ja käski heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä. ²⁸ Sitten Mooses otti ne heidän käsistään ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä vihkimysuhrina suloiseksi tuoksuksi, tuliuhriksi Herralle. ²⁹ Mooses otti rintalihan ja heilutti sitä heilutusuhrina Herran edessä. Se tuli Mooseksen osuudeksi vihkimyspässistä Herran hänelle antaman käskyn mukaan. ³⁰ Mooses otti voiteluöljyä ja verta, jota oli alttarilla, vihmoi sitä Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle, samoin hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle, ja pyhitti Aaronin ja hänen vaatteensa sekä hänen poikansa ja heidän vaatteensa.

³¹ Sitten hän sanoi Aaronille ja hänen pojilleen: "Keittäkää liha ilmestysmajan ovella ja syökää se siellä samoin kuin leivät, jotka ovat vihkimysuhriin kuuluvassa korissa, niin kuin minä käskin sanoen: Aaronin ja hänen poikiensa tulee syödä ne. ³² Se, mitä jää tähteeksi lihasta ja leivästä, polttakaa tulella. ³³ Älkää lähtekö ilmestysmajan ovelta, ennen kuin teidän vihkimispäivänne, seitsemän päivää, ovat kuluneet. Seitsemän päivää kestää teidän vihkimisenne. ³⁴ Mitä tänään on tehty, sen Herra on

käskenyt tehdä, jotta teille toimitettaisiin sovitus.³⁵ Olkaa seitsemän päivää ilmestysmajan portilla päivin ja öin ja noudattakaa Herran käskyjä, ettette kuolisi. Näin minun on käsketty sanoa.”³⁶ Aaron ja hänen poikansa tekivät kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

Aaronin ensimmäinen uhri

9¹ Kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa sekä Israelin vanhimmat² ja sanoi Aaronille: “Ota itsellesi virheetön sonnimullikka syntiuhriksi ja virheetön pässi polttouhriksi ja tuo ne Herran eteen.³ Sano israelilaisille: ‘Ottakaa pukki syntiuhriksi sekä mullikka ja karitsa polttouhriksi, molemmat vuoden vanhoja ja virheetömiä,⁴ ja lisäksi härkä ja pässi uhrattaviksi yhteysuhrina Herran edessä sekä öljyyn sekoitettu ruokauhri, sillä tänään Herra ilmestyy teille.’”

⁵ Israelilaiset toivat ilmestysmajan eteen kaiken, mitä Mooses oli käskenyt, ja koko seurakunta asettui Herran eteen seisomaan.⁶ Mooses sanoi: “Näin Herra on käskenyt teidän tehdä, että Herran kirkkaus ilmestyisi teille.”⁷ Aaronille Mooses sanoi: “Mene alttarin luo ja uhraa syntiuhriksi ja polttouhriksi ja toimita sovitus itsellesi ja kansalle. Uhraa sitten kansan uhri ja toimita sille sovitus, niin kuin Herra on käskenyt.”

⁸ Niin Aaron meni alttarin luo ja teurasti oman syntiuhrimullikkansa.⁹ Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi siihen sormensa ja siveli sitä alttarin sarviin. Lopun veren hän vuodatti alttarin juurelle.¹⁰ Syntiuhrin rasvan, munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla Herran Moosekselle antaman käskyn mukaisesti,¹¹ mutta lihan ja nahan hän poltti tulesa leirin ulkopuolella.¹² Sitten Aaron teurasti polttouhrin. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.¹³ He ojensivat hänelle myös polttouhrin kappaleet ja pään, ja hän poltti ne alttarilla.¹⁴ Hän pesi sisälmykset ja jalat ja poltti ne polttouhrin päällä alttarilla.

¹⁵ Sitten hän toi kansan uhrin, otti kansan syntiuhripukin, teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavoin kuin oli teurastanut oman syntiuhriinsa.¹⁶ Hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sen säädetyllä tavalla.¹⁷ Sen jälkeen hän toi ruokauhrin, otti siitä täyden kourallisen ja poltti sen alttarilla aamupolttouhrin lisäksi.¹⁸ Sitten Aaron teurasti härän ja pässin kansan yhteysuhriksi. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria.¹⁹ Härän ja pässin rasvat, rasvahännän, vatsakalvon, munuaiset ja maksanlisäkkeen²⁰ he panivat rintalihojen päälle. Aaron poltti rasvat alttarilla²¹ ja heilutti rintalihoja ja oikeaa reittä heilutusuhrina Herran edessä, niin kuin Mooses oli käskenyt.

²² Sitten Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi heidät. Uhrattuaan syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin hän laskeutui alttarilta. ²³ Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajaan. Tultuaan jälleen ulos he siunasivat kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle, ²⁴ ja Herran edestä lähti tuli, joka kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Kun kansa näki sen, kaikki puhkesivat riemuhuutoihin ja heittäytyivät maahan kasvoilleen.

Naadabin ja Abihun rikos

10 ¹ Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, virittivät niihin tulen ja panivat tuleen suitsuketta. Näin he toivat Herran eteen vierasta tulta, josta hän ei ollut antanut heille käskyä. ² Silloin Herran edestä lähti tuli, joka poltti heidät, ja he kuolivat Herran edessä. ³ Mooses sanoi Aaronille: “Tämä on sitä, mistä Herra on sanonut: ‘Minä osoitan pyhytteni niissä, jotka ovat minua lähellä, ja kunniani koko kansan edessä.’” Mutta Aaron oli vaiti.

⁴ Mooses kutsui Miisaelin ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille: “Tulkaa tänne ja kantakaa sukulaisenne pyhäkön läheisyydestä leirin ulkopuolelle.” ⁵ He tulivat ja kantoivat Aaronin pojat, riisumatta heidän ihokkaitaan, leirin ulkopuolelle, niin kuin Mooses oli sanonut.

⁶ Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleen Eleasarille ja litamarille: “Älkää päästäkö tukkaanne hajalleen älkääkään repikö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei Herran viha kohtaisi koko seurakuntaa. Teidän veljenne, koko Israelin heimo, sen sijaan itkekööt tätä paloa, jonka Herra sytytti. ⁷ Älkää lähtekö ulos ilmestysmajan portista, ettette kuolisi, sillä teissä on Herran voiteluöljy.” He tekivät niin kuin Mooses oli sanonut.

Pappeja koskevia määräyksiä

⁸ Herra sanoi Aaronille: ⁹ “Kun menette ilmestysmajaan, älkää juoko viiniä älkääkään väkijuomaa, älä sinä älkötkä sinun poikasi, ettette kuolisi. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, ¹⁰ että voisitte erottaa pyhän maallisesta ja puhtaasta saastaisesta ¹¹ ja opettaa israelilaisille kaikki säädökset, jotka Herra on antanut heille Mooseksen kautta.”

¹² Mooses puhui Aaronille ja hänen jäljelle jääneille pojilleen Eleasarille ja litamarille: “Ottakaa ruokauhri, joka on jäänyt tähteeksi Herran tuliuhreista, ja syökää happamattomat leivät alttarin ääressä, sillä ne ovat pyhistä pyhintä. ¹³ Syökää ruokauhri pyhässä paikassa, sillä se on sinun ja poikiesi osuus Herran tuliuhreista. Tällaisen käskyn olen saanut. ¹⁴ Heilutusuhriksi annettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi sinun on syötävä puhtaassa paikassa yhdessä poikiesi ja tyttäriesi kanssa, sillä ne on

annettu israelilaisten yhteysuhriteuraista sinun ja jälkeläistesi osuudeksi. ¹⁵ Anniksi erotettu reisi ja heilutusuhriksi annettu rintaliha on tuotava esiin uhrirasvojen kanssa, ja niiden heilutus on toimitettava Herran edessä. Ne olkoot sinun ja jälkeläistesi ikuinen osuus, niin kuin Herra on säätänyt.”

¹⁶ Mooses vaati tarkkaa selvitystä syntiuhripukista. Kun kävi ilmi, että se oli poltettu, hän vihastui Eleasariin ja litamariin, Aaronin jäljelle jääneisiin poikiin, ja sanoi: ¹⁷ ”Miksi te ette ole syöneet syntiuhria pyhässä paikassa? Sehän on pyhistä pyhintä, ja Herra on antanut sen teille, että poistaisitte kansan syntivelan ja toimittaisitte heille sovituksen Herran edessä. ¹⁸ Eihän sen vertakaan ole tuotu sisälle pyhäkköön. Teidän olisi pitänyt ehdottomasti syödä se pyhäkössä, niin kuin minä olen käskenyt.” ¹⁹ Silloin Aaron sanoi Moosekselle: ”Ovathan he tänään jo uhranneet syntiuhrintsa ja polttouhrintsa Herran edessä, ja silti minulle on tapahtunut tällaista. Jos olisin tänään syönyt syntiuhria, olisiko se ollut Herralle mieleen?” ²⁰ Kun Mooses kuuli vastauksen, hän tyytyi siihen.

Puhtaat ja saastaiset eläimet

11 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² ”Sanokaa israelilaisille: Kaikista maaeläimistä te saatte syödä kaikkia nelijalkaisia, ³ joilla on kokonaan halkinaiset sorkat ja jotka märehvät. ⁴ Märehtivistä ja halkisorkkaisista älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, sillä vaikka se märehcii, sillä ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen; ⁵ tamaania, joka kyllä märehcii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen; ⁶ jänistä joka kyllä märehcii mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se olkoon teille saastainen; ⁷ sikaa, jolla on kokonaan halkinaiset sorkat mutta joka ei märehdi – se olkoon teille saastainen. ⁸ Älkää syökö niiden lihaa älkääkä koskeko niiden raatoihin. Ne ovat teille saastaisia.

⁹ Vesieläimistä te saatte syödä niitä, joilla on evät ja suomut, elävätpä ne merissä tai joissa. ¹⁰ Mutta kaikkia merien ja jokien vesissä viliseviä eläviä olentoja, joilta puuttuvat evät tai suomut, teidän tulee inhota. ¹¹ Olkoot ne teille iljettäviä. Älkää syökö niiden lihaa. Inhotkaa niiden raatoja. ¹² Inhotkaa kaikkia vesissä eläviä, joilta puuttuvat evät tai suomut.

¹³ Näitä lintuja teidän tulee inhota, eikä niitä saa syödä, sillä ne ovat iljettäviä: kotka, partakorppikotka ja harmaa korppikotka, ¹⁴ haarahaukka ja suohaukkalajit, ¹⁵ kaikki korppilajit, ¹⁶ strutsi, pääskynen, kalalokki ja jalohaukkalajit, ¹⁷ huuhkaja, kalasääski ja kissapöllö, ¹⁸ sarvipöllö, pelikaani ja likakorppikotka, ¹⁹ kattohaikara ja muut haikaralajit, harjalintu ja lepakko.

²⁰ Kaikki neljällä jalalla liikkuvat siivelliset olkoot teille iljettäviä.
²¹ Saatte kuitenkin syödä neljällä jalalla liikkuvista siivellisistä niitä, joilla on jalkojen yläosassa reidet maassa hyppimistä varten. ²² Niistä te saatte syödä seuraavia: kaikkia heinäsiirikka-, hepokatti-, kenttäsiirikka- ja kulkusirkkalajeja. ²³ Kaikki muut siivelliset, joilla on neljä jalkaa, olkoot teille iljettäviä.

²⁴ Te tulette niistä saastaisiksi. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. ²⁵ Jokainen, joka nostaa jonkin sellaisen raatoa, peskөөn vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. ²⁶ Kaikki nelijalkaiset eläimet, jotka eivät märehdi ja joiden sorkat eivät ole kokonaan halkinaiset, olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. ²⁷ Samoin kaikki käpälillä liikkuvat nelijalkaiset eläimet olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. ²⁸ Joka kantaa jonkin sellaisen raatoa, peskөөn vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Nämä eläimet ovat teille saastaisia.

²⁹ Pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, olkoot teille saastaisia nämä: myyrä, hiiri ja liskolajit, ³⁰ gekko, varaani, sisilisko, skinkki ja kameleontti. ³¹ Kaikista pikkueläimistä nämä ovat teille saastaisia. Jokainen, joka koskee sellaiseen, kun se on kuollut, on saastainen iltaan asti. ³² Samoin saastuu kaikki, minkä päälle jokin niistä kuolleena putoaa, on kyseessä puuastia, vaatekappale, nahka, säkki tai mikä tahansa muu käyttöesine. Tällainen esine pantakoon veteen, ja se on saastainen iltaan asti. Sitten se on puhdas. ³³ Jos jokin niistä putoaa mihin tahansa saviastiaan, tulee kaikki, mitä siinä on, saastaiseksi, ja astia on rikottava. ³⁴ Kaikesta syötävästä ruuasta tulee saastaista, jos siihen pääsee vettä saastuneesta astiasta. Samoin kaikki juomakelpoinen juoma tulee jokaisessa sellaisessa astiassa saastaiseksi. ³⁵ Kaikki, minkä päälle sellaisen pikkueläimen raato putoaa, saastuu. Leivinuuni tai liesi on hävitettävä, sillä se ovat saastainen, ja saastaisen sen tulee teille olla. ³⁶ Vain lähde, kaivo tai vesiallas pysyy puhtaana. Mutta joka koskee raatoon, saastuu. ³⁷ Kylvösiemen pysyy puhtaana, vaikka raato putoaisi sen päälle. ³⁸ Mutta jos siemen on kasteltu vedellä ja raato putoaa sen päälle, siemen on teille saastainen.

³⁹ Jos jokin eläin, joka on teille ruuaksi kelpaava, kuolee, on se, joka sen raatoon koskee, saastainen iltaan asti. ⁴⁰ Jos joku syö sellaisen eläimen raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Samoin, jos joku on kantanut raatoa, hänen on pestävä vaatteensa. Hän on saastainen iltaan asti.

⁴¹ Kaikki maassa liikkuvat pikkueläimet ovat iljettäviä. Niitä ei saa syödä. ⁴² Älkää syökö mitään niistä, jotka matelevat vatsallaan, tai pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa neljällä tai useammalla jalalla, sillä ne ovat iljettäviä. ⁴³ Älkää tehkö itseänne iljettäviksi koskemalla mihinkään maassa mönkivään pikkueläimeen. Älkää saastuttako itseänne niillä, ⁴⁴ sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä. Älkää saastuttako itseänne millään pikkueläimellä, joka mönkii maassa, ⁴⁵ sillä minä olen Herra, joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, jotta olisin teidän Jumalanne. Olkaa siis pyhiä, sillä minä olen pyhä. ⁴⁶ Tämä on laki eläimistä, linnuista ja kaikista vedessä liikkuvista ja maassa vilisevistä elävistä olennoista. ⁴⁷ Näin voitte erottaa puhtaat ja saastaiset eläimet toisistaan ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä.”

Puhdistautuminen synnytyksen jälkeen

12 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Kun nainen on hedelmöitynyt ja synnyttää poikalapsen, hän on sen jälkeen saastainen seitsemän päivää. Hän on niinä päivinä samalla tavoin saastainen kuin kuukautistensa aikana. ³ Poikalapsen esinahka on ympärileikattava kahdeksantena päivänä. ⁴ Naisen on pysyteltävä kotona kolmekymmentäkolme päivää puhdistavan verenvuodon aikana. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistautumispäivänsä ovat kuluneet umpeen. ⁵ Jos hän synnyttää tyttölapsen, hän on saastainen kaksi viikkoa samalla tavoin kuin kuukautistensa aikana. Hänen on pysyteltävä kotona kuusikymmentäkuusi päivää puhdistavan verenvuodon aikana.

⁶ Kun hänen puhdistautumispäivänsä pojan tai tyttären syntymän jälkeen ovat kuluneet, hänen tulee viedä papille ilmestysmajan portille vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja kyyhkysenpoika tai metsäkyyhkyinen syntiuhriksi. ⁷ Pappi tuokoon ne Herran eteen ja toimittakoon naiselle sovituksen, niin tämä puhdistuu verenvuodostaan. Tämä on laki poika- tai tyttölapsen synnyttäjistä. ⁸ Jos nainen ei saa hankitaksi lammasta, hän voi tuoda kaksi metsäkyyhkyistä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen, ja niin hän on puhdas.”

Spitaalia koskeva laki

13 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² “Jos ihmisen ihoon tulee nystyrä, ihottuma tai vaalea laikku ja se muuttuu hänen ihollaan

spitaalitartunnaksi, hänet on vietävä pappi Aaronin tai muiden pappien, hänen poikiensa, luo.³ Kun pappi näkee ihossa sairaan kohdan, jossa karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, ja kohta näyttää muuta ihoa matalammalta, kyseessä on spitaalitartunta. Kun pappi on sen nähnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi.⁴ Jos ihmisen ihossa on vaalea laikku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä karvat ole muuttuneet valkoisiksi, pappi eristyköön tartunnan saaneen seitsemäksi päiväksi.⁵ Jos pappi huomaa seitsemäntenä päivänä, tarkastaessaan uudelleen sairasta kohtaa, että tartunta on pysynyt entisellään eikä ole levinnyt ihossa, pappi eristyköön tutkittavan toistamiseen seitsemäksi päiväksi.⁶ Kun pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaa hänet jälleen ja huomaa, että sairas kohta on muuttunut himmeäksi ja ettei sairaus ole levinnyt ihossa, pappi julistakoon hänet puhtaaksi. Kyseessä on ihottuma. Hänen on pestävä vaatteensa, ja sen jälkeen hän on puhdas.⁷ Jos ihottuma kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hän on näyttäytynyt papille puhtaaksi julistamista varten, hänen on näyttäytyttävä papille uudestaan.⁸ Jos pappi huomaa, että ihottuma on levinnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

⁹ Kun ihmiseen tulee spitaali, hänet on vietävä papin luo.¹⁰ Jos pappi huomaa, että ihossa on valkoinen nystyrä ja siinä olevat karvat ovat muuttuneet valkoisiksi ja että nystyrä on vereslihalla,¹¹ sairaan ihossa on vanha spitaali. Pappi julistakoon hänet saastaiseksi. Häntä ei enää pidä eristää tarkkailtavaksi, sillä hän on saastainen.¹² Jos spitaali leviää ihossa niin voimakkaasti, että se peittää sairaan koko ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi katsoneekin,¹³ ja pappi huomaa, että spitaali peittää koko ihon, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi. Sairas on muuttunut kokonaan valkoiseksi, ja hän on puhdas.¹⁴ Mutta sinä päivänä, jona hänessä näkyy vereslihaa, hänestä tulee saastainen.¹⁵ Kun pappi näkee vereslihan, hänen on julistettava sairas saastaiseksi. Veresliha on saastaista, se on spitaalia.¹⁶ Mutta jos veresliha palaa entiselleen ja muuttuu vaaleaksi, sairas menköön papin luo.¹⁷ Jos pappi huomaa, että sairas kohta on muuttunut vaaleaksi, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi; hän on puhdas.

¹⁸ Jos jonkun ihoon tulee paise ja se paranee,¹⁹ mutta paiseen tilalle tulee valkoinen nystyrä tai vaaleanpunainen laikku, hänen on näyttäytyttävä papille.²⁰ Jos pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että karvat ovat siinä muuttuneet valkoisiksi, pappi julistakoon sairaan saastaiseksi. Paiseeseen on puhjennut spitaali.²¹ Mutta jos pappi huomaa, ettei siinä ole valkoisia karvoja eikä kohta ole muuta ihoa

matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi. ²² Jos laikku ihossa leviää leviämistään, pappi julistakoon sairastuneen saastaiseksi. Tämä on saanut tartunnan. ²³ Mutta jos vaaleanpunainen laikku pysyy alallaan eikä leviä, se on paiseen arpi. Papin on julistettava hänet puhtaaksi.

²⁴ Jos joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavan vereslihaan tulee vaaleanpunainen tai valkoinen laikku ²⁵ ja pappi huomaa karvojen muuttuneen laikussa valkoisiksi ja kohdan näyttävän muuta ihoa matalammalta, niin palohaavaan on puhjennut spitaali. Papin on julistettava hänet saastaiseksi, sillä kyseessä on spitaalitartunta. ²⁶ Mutta jos pappi näkee, ettei laikussa ole valkoisia karvoja eikä se ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi. ²⁷ Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa tartunnan yhä levinneen ihossa, hänen tulee julistaa sairas saastaiseksi. Kyseessä on spitaalitartunta. ²⁸ Jos laikku sen sijaan on pysynyt alallaan eikä ole levinnyt ihossa ja on muuttunut himmeäksi, kyseessä on palohaavasta syntynyt nystyrä. Pappi julistakoon tutkittavan puhtaaksi, sillä kyseessä on palohaavan arpi.

²⁹ Jos miehen tai naisen päähän tai miehen partaan tulee tartunta ³⁰ ja pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että siinä on ohuita, kellertäviä karvoja, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on rupitauti, joka on pää- tai partaspitaalia. ³¹ Jos pappi huomaa, ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta eikä siinä ole mustia karvoja, hänen tulee eristää rupitautinen seitsemäksi päiväksi. ³² Jos pappi seitsemäntenä päivänä havaitsee, ettei rupitauti ole levinnyt ja ettei kohdassa ole kellertäviä karvoja eikä se näytä muuta ihoa matalammalta, ³³ tartunnan saanut ajakoon hiuksensa tai partansa, mutta jättäköön rupisen kohdan ajamatta. Papin tulee eristää rupitautinen uudelleen seitsemäksi päiväksi. ³⁴ Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa, ettei rupisuus ole levinnyt ihossa ja ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta, papin tulee julistaa hänet puhtaaksi. Hän peskööön vaatteensa, ja sitten hän on puhdas. ³⁵ Jos rupisuus kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hänet on julistettu puhtaaksi, ³⁶ ja pappi näkee, että rupisuus on levinnyt ihossa, papin ei enää tarvitse etsiä kellertäviä karvoja. Tartunnan saanut on saastainen. ³⁷ Mutta jos papista näyttää, että rupinen kohta on pysynyt entisellään ja siihen on kasvanut mustia karvoja, se on parantunut. Tutkittava on puhdas, ja papin tulee julistaa hänet puhtaaksi.

³⁸ Jos miehen tai naisen ihoon tulee laikkuja, valkoisia laikkuja, ³⁹ ja pappi huomaa, että sairaan ihossa olevat valkoiset laikut ovat himmeitä, häneen on puhjennut ihottuma. Hän on puhdas. ⁴⁰ Jos hiukset lähtevät miehen päästä, hän on kalju. Hän on silti puhdas. ⁴¹ Jos hiukset lähtevät hänen päänsä otsapuolelta, hän on otsakalju. Hän on puhdas. ⁴² Mutta jos päälaen tai otsapuolen kaljuun kohtaan ilmestyy vaaleanpunainen laikku, se on spitaalia, joka on puhkeamassa päälaen tai otsapuolen kaljuun kohtaan. ⁴³ Jos pappi näkee, että päälaen tai otsapuolen kaljussa kohdassa on vaaleanpunainen nystyrä ja se näyttää samanlaiselta kuin ihossa oleva spitaali, ⁴⁴ mies on spitaalinen. Hän on saastainen, ja papin tulee julistaa hänet saastaiseksi; hänen päässään on tartunta.

⁴⁵ Spitaalitartunnan saaneen on kuljettava repaleisissa vaatteissa, tukka hajallaan ja parta peitettyinä ja huudettava: 'Saastainen, saastainen!' ⁴⁶ Hän on saastainen niin kauan kuin hänessä on spitaali. Hän on saastainen, ja hänen on asuttava erillään; hänen asuinpaikkansa olkoon leirin ulkopuolella.

⁴⁷ Jos spitaalitartunta tulee vaatteeseen, olipa vaate villainen tai pellavainen, ⁴⁸ tai pellavaiseen tai villaiseen loimeen tai kuteeseen tai nahkaan tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen ⁴⁹ ja tartunnan kohta vaatekappaleessa tai nahassa tai loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä on vihertävä tai punertava, se on spitaalitartuntaa, ja se on näytettävä papille. ⁵⁰ Kun pappi on todennut tartunnan, hänen tulee eristää tartunnan saanut esine seitsemäksi päiväksi. ⁵¹ Jos hän seitsemäntenä päivänä näkee, että tartunta on levinnyt vaatteessa, loimessa, kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä, se on pahanlaatuista spitaalia. Se on saastaista. ⁵² Papin on poltettava villainen tai pellavainen vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, jossa on tartunta. Kysymyksessä on pahanlaatuinen spitaali; esine poltettakoon tulessa.

⁵³ Mutta jos pappi näkee, ettei tartunta ole levinnyt vaatteessa tai loimessa tai kuteessa tai nahasta tehdyssä esineessä, olipa se mikä tahansa, ⁵⁴ hänen tulee määrätä tartunnan saanut esine pestäväksi ja eristää se uudelleen seitsemäksi päiväksi. ⁵⁵ Jos pappi pesemisen jälkeen toteaa, että tartunnan saanut kohta on samannäköinen kuin ennen, esine on saastainen, vaikka tartunta ei olisikaan levinnyt, ja se pitää polttaa tulessa. Se on spitaalilinna, joko nurjalta tai oikealta puolelta. ⁵⁶ Mutta jos pappi näkee, että tartuntakohta on pesemisen jälkeen vaalennut, hänen on repäistävä se pois vaatekappaleesta tai nahasta tai loimesta tai kuteesta. ⁵⁷ Jos tutkittuun

vaatteeseen tai loimeen tai kuteeseen tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen vielä ilmestyy tartuntaa, se on puhkeavaa spitaalia. Tartunnan saanut esine poltettakoon tulella.⁵⁸ Sen sijaan vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, josta tartunta on pestäessä kadonnut, on pestävä uudelleen, ja niin se on puhdas.”

⁵⁹Tämä on laki spitaalitartunnasta villaisessa tai pellavaisessa vaatteessa, loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä sekä niiden puhtaaksi tai saastaiseksi julistamisesta.

Laki spitaalisen puhtaaksi julistamisesta

14¹Herra puhui Moosekselle: ²”Tämä on laki siitä, mitä spitaalille on tehtävä sinä päivänä, jona hänet julistetaan puhtaaksi. Hänet on tuotava papin eteen, ³kun pappi on mennyt leirin ulkopuolelle. Jos pappi näkee, että spitaalinen on parantunut spitaalitartunnasta, ⁴pappi käsketään tuoda puhdistettavaa varten kaksi elävää puhdasta lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorren. ⁵Pappi käsketään teurastaa toisen linnun raikasta vettä sisältävän saviastian päällä. ⁶Sitten papin tulee ottaa elävä lintu sekä setripuuta, helakanpunainen lanka ja iisoppikorsi. Kastakoon hän nämä, myös elävän linnun, sen linnun vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä, ⁷ja vihmokoon verta seitsemän kertaa spitaalista puhdistettavan päälle. Sitten hän julistakoon tämän puhtaaksi ja päästääköön elävän linnun lentämään kedolle. ⁸Puhdistettavan on pestävä vaatteensa, ajeltava kaikki hiuksensa ja karvansa ja peseydyttävä vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Sen jälkeen hän saa tulla leiriin, mutta hänen on asuttava telttansa ulkopuolella seitsemän päivää. ⁹Myös seitsemäntenä päivänä hänen on ajeltava kaikki hiuksensa sekä partansa ja kulmakarvansa – hänen on ajeltava kaikki karvansa. Pesköön hän sitten vaatteensa ja peseytyköön vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi.

¹⁰Kahdeksantena päivänä hänen tulee ottaa kaksi virheetöntä uroskaritsaa ja virheetön vuoden vanha uuhikaritsa sekä ruokauhriksi kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja, joihin on sekoitettu öljyä, sekä yksi loog-mitta öljyä. ¹¹Puhdistusta toimittava pappi asettakoon puhdistettavan ja nämä uhrin Herran eteen ilmestysmajan portille. ¹²Sitten pappi ottakoon toisen karitsan ja uhratkoon sen vikauhriksi, samoin loog-mitan öljyä, ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina Herran edessä. ¹³Karitsa on teurastettava paikassa, jossa syntiuhrit ja polttouhrit teurastetaan, pyhässä paikassa, sillä vikauhri on pyhistä pyhintä, kuten syntiuhrikin, ja kuuluu papille. ¹⁴Pappi ottakoon vikauhrin verta ja sivelköön sitä puhdistettavan

oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. ¹⁵ Sen jälkeen hänen tulee ottaa öljyä loog-mitasta, kaataa sitä vasemmalle kämmenelleen, ¹⁶ kastaa oikean kätensä etusormi vasemmalla kämmenellään olevaan öljyyn ja vihmoa öljyä sormellaan seitsemän kertaa Herran edessä. ¹⁷ Käteensä jäänyttä öljyä papin tulee sivellä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen vikauhrin veren päälle. ¹⁸ Lopun käteensä jääneen öljyn pappi sivelkään puhdistettavan päähän. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen Herran edessä.

¹⁹ Sitten pappi uhratkoon syntiuhriin ja toimittakoon puhdistettavalle sovituksen hänen saastaisuudestaan. Sen jälkeen hänen tulee teurastaa polttouhrieläin ²⁰ ja uhrata eläin ja ruokauhri alttarilla. Kun pappi on toimittanut puhdistettavalle sovituksen, tämä on puhdas.

²¹ Jos puhdistettava on köyhä eikä saa hankituksi, mitä on säädetty, hän voi tuoda sovitukseen yhden karitsan vikauhriksi, heilutusuhriksi, ja eefa-mitan kymmenesosan öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi ja loog-mitan öljyä ²² sekä kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, sen mukaan kuin hän saa hankituksi. Toinen olkoon syntiuhri ja toinen polttouhri. ²³ Puhdistettavan tulee kahdeksantena päivänä viedä ne puhdistamistaan varten papille ilmestysmajan ovelle, Herran eteen. ²⁴ Pappi ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina Herran edessä. ²⁵ Hänen tulee teurastaa vikauhrikaritsa, ottaa vikauhrin verta ja sivellä sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. ²⁶ Sen jälkeen pappi kaatakoon öljyä vasemmalle kämmenelleen ²⁷ ja vihmokoon Herran edessä seitsemän kertaa oikealla etusormellaan öljyä, joka on hänen vasemmalla kämmenellään. ²⁸ Käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelkään puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen, kohtiin, joissa on vikauhrin verta. ²⁹ Loput käteensä jääneestä öljystä papin tulee sivellä puhdistettavan päähän toimittaakseen hänelle sovituksen Herran edessä. ³⁰ Lopuksi pappi uhratkoon puhdistettavan hankkimat metsäkyyhkyset tai kyyhkysenpojat, ³¹ ne, jotka tämä on saanut hankituksi, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin ohella. Näin pappi toimittaa puhdistettavalle sovituksen Herran edessä.”

³² Tämä on laki spitaalia sairastavasta, joka ei saa hankituksi puhdistamistaan varten kaikkea, mikä on säädetty.

Talossa esiintyvää spitaalia koskeva laki

³³ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ³⁴ "Kun te olette tulleet Kanaaninmaahan, jonka minä annan teidän omaisuudeksenne, ja minä sallin spitaalain tarttua johonkin taloon omistamassanne maassa, ³⁵ talon omistaja menkään kertomaan siitä papille ja sanokoon: 'Minusta näyttää kuin talossani olisi tartunta.' ³⁶ Pappi käsketään tyhjentää talon, ennen kuin menee tutkimaan tartuntaa, ettei kaikki, mitä talossa on, saastuisi. Sen jälkeen pappi voi mennä tarkastamaan talon. ³⁷ Jos hän näkee, että talon seinissä on tartunta, vihertäviä tai punertavia syvennyksiä, jotka näyttävät muuta seinää matalammilta, ³⁸ hänen on lähdettävä talosta oven ulkopuolelle ja eristettävä talo seitsemäksi päiväksi. ³⁹ Jos hän seitsemäntenä päivänä palattuaan näkee, että tartunta on levinnyt talon seinissä, ⁴⁰ käsketään hän irrottaa kivet, joissa on tartunta, ja heittää ne kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan. ⁴¹ Koko talo on kaavittava sisäpuolelta puhtaaksi, ja kaavittu savi on heitettävä kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan. ⁴² Sitten on otettava toiset kivet, pantava ne entisten tilalle ja otettava uutta savea ja siveltyvä talo sillä.

⁴³ Jos tartunta puhkeaa uudelleen talossa sen jälkeen, kun kivet on otettu pois ja talo kaavittu puhtaaksi sekä sivelty uudestaan savella, ⁴⁴ pappi menkään sisään ja tarkastakoon talon. Jos tartunta on levinnyt talossa, kyseessä on pahanlaatuinen spitaali ja talo on saastainen. ⁴⁵ Talo on hajotettava, ja sen kivet, puuosat ja kaikki savi on vietävä ulos kaupungista saastaiseen paikkaan.

⁴⁶ Jokainen, joka menee sisälle siihen taloon milloin tahansa sinä aikana, kun se on eristettynä, on saastainen iltaan asti. ⁴⁷ Joka makaa siinä talossa, peskään vaatteensa. Samoin peskään vaatteensa se, joka syö siinä talossa.

⁴⁸ Mutta jos pappi sisälle mentyään näkee, ettei tartunta ole levinnyt talossa sen jälkeen, kun talo on sivelty savella, hän julistakoon talon puhtaaksi, sillä tartunta on hävinnyt.

⁴⁹ Sitten hänen tulee ottaa talon puhdistamista varten kaksi lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorssi. ⁵⁰ Hänen on teurastettava toinen linnuista raikasta vettä sisältävän saviastian päällä. ⁵¹ Ottakoon hän sitten setripuun, iisoppikorren, helakanpunaisen langan ja elävän linnun, kastakoon ne teurastetun linnun vereen ja raikkaaseen veteen sekä vihmokoon verta ja vettä taloon seitsemän kertaa. ⁵² Näin hänen tulee puhdistaa talo linnun verellä ja raikkaalla vedellä, elävällä linnulla, setripuulla,

iisoppikorrella ja helakanpunaisella langalla. ⁵³ Lopuksi hänen tulee päästää elävä lintu vapaaksi kaupungin ulkopuolella. Näin hän on toimittanut talolle sovituksen, ja talo on puhdas.”

⁵⁴ Tämä on laki kaikista spitaalitartunnan muodoista, myös rupitaudista, ⁵⁵ spitaalista vaatteissa ja taloissa, ⁵⁶ nystyröistä, ihottumista ja vaaleista laikuista. ⁵⁷ Näin on säädetty siitä, milloin jokin on saastainen ja milloin puhdas. Tämä on laki spitaalista.

Sukupuolista saastaisuutta koskeva laki

15 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² “Sanokaa israelilaisille: Jos miehellä on vuotoa elimestään, hänen vuotonsa on saastaista. ³ Hän on yhtä lailla saastainen riippumatta siitä, vuotaako hänen elimensä vai pidättääkö se vuodon. ⁴ Jokainen vuode, jolla vuotoa sairastava makaa, tulee saastaiseksi. Samoin saastuu jokainen esine, jolla hän istuu. ⁵ Se, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ⁶ Samoin se, joka istuu johonkin, missä vuotoa sairastava on istunut, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ⁷ Myös se, joka koskee vuotoa sairastavaan, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän olkoon saastainen iltaan asti. ⁸ Jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle, tämä peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä: Hän on saastainen iltaan asti. ⁹ Jokainen satula, jolla vuotoa sairastava istuu ratsastaessaan, tulee saastaiseksi. ¹⁰ Jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut vuotoa sairastavan alla, on saastainen iltaan asti. Joka kantaa jotakin sellaista, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ¹¹ Jokainen, johon vuotoa sairastava koskee huuhtomatta käsiään vedessä, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ¹² Saviastia, johon vuotoa sairastava koskee, on rikottava, mutta puuesine huuhdottakoon vedessä.

¹³ Kun vuotoa sairastava puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää paranemisestaan ja peskään sitten vaatteensa ja peseytykseen virtaavassa vedessä, ja niin hän on puhdas. ¹⁴ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, tultava Herran eteen ilmestysmajan portille ja annettava ne papille. ¹⁵ Pappi uhratkoon ne, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa Herran edessä hänelle sovituksen hänen vuodostaan.

¹⁶ Kun miehellä on ollut siemensyöksy, hänen tulee pestä itsensä kokaan vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ¹⁷ Jokainen vaate ja jokainen nahka, johon siemennestettä on tullut, pestäkään vedessä, ja se

on saastainen iltaan asti. ¹⁸ Kun mies on maannut naisen kanssa ja saanut siemensyöksyn, molempien tulee peseytyä vedessä. He ovat saastaisia iltaan asti.

¹⁹ Kun naisella on vuoto, niin että hänen ruumiistaan vuotaa verta, hän olkoon kuukautistilassaan seitsemän päivää. Jokainen, joka koskee häneen, on saastainen iltaan asti. ²⁰ Kaikki, minkä päällä hän makaa kuukautistilansa aikana, saastuu. Samoin saastuu kaikki, minkä päällä hän istuu. ²¹ Jokainen, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. ²² Samoin jokaisen, joka koskee mihin hyvänsä, minkä päällä nainen on istunut, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ²³ Myös se, joka koskee mitä tahansa esinettä naisen vuoteella tai istuimella, jolla tämä on istunut, on saastainen iltaan asti. ²⁴ Jos mies makaa naisen kanssa ja tämän kuukautisverta tulee häneen, mies on saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jossa hän makaa, saastuu.

²⁵ Jos naisella on kauan verenvuotoa, vaikka ei ole hänen kuukautisaikansa, tai jos vuoto jatkuu pitempään kuin hänen kuukautisaikansa, häntä pidettäkään koko vuodon ajan yhtä lailla saastaisena kuin hänen kuukautisaikanaan. ²⁶ Jokainen makuusija, jolla hän makaa milloin tahansa vuotonsa aikana, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan käyttämänsä vuode. Samoin mikä tahansa, minkä päällä hän silloin istuu, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan. ²⁷ Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. Peskään hän vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ²⁸ Kun nainen puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää, ja sen jälkeen hän on puhdas. ²⁹ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi metsäkyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuotava ne papille ilmestysmajan portille. ³⁰ Pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen Herran edessä hänen vuotonsa saastaisuuden tähden.

³¹ Teidän on varoitettava israelilaisia saastaisuudesta. Muuten he kuolevat saastaisina, kun saastuttavat minun asumukseni, joka on heidän keskellään.”

³² Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa tai on saastunut siemensyöksyn vuoksi, ³³ ja naisesta, joka on saastainen kuukautistensa aikana, sekä miehestä tai naisesta, jolla on jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa saastuneen naisen kanssa.

Suuri sovituspäivä

16¹ Herra puhui Moosekselle sen jälkeen, kun kaksi Aaronin poikaa oli kuollut astuttuaan Herran eteen.² Herra sanoi: "Sano veljellesi Aaronille, ettei hänen pidä mennä pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, arkun päällä olevan armoistuimen eteen milloin tahansa. Muuten hän voi kuolla, sillä minä ilmestyn pilvessä armoistuimen yläpuolella."³ Kun Aaronin on määrä mennä pyhimpään, hänen tulee ottaa sonnimullikka syntiuhriksi ja pässi polttouhriksi.⁴ Hänen on puettava ylleen pyhä pellavaihokas, peitettävä alastomuutensa pellavahousuilla, vyötettävä itsensä pellavavyöllä ja pantava pellavainen turbaani päähänsä. Nämä ovat pyhät vaatteet. Hänen tulee peseytyä vedessä ja pukea ne päälleen.⁵ Ottakoon hän israelilaisten seurakunnalta kaksi pukkia syntiuhriksi ja yhden pässin polttouhriksi.

⁶ Tuokoon Aaron oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itselleen ja perheelleen.⁷ Sitten hänen tulee ottaa ne kaksi pukkia ja asettaa ne Herran eteen ilmestysmajan ovelle.⁸ Aaron heittäköön arpa, kumpi pukeista kuuluu Herralle ja kumpi Asaselille.

⁹ Sen pukin, jonka arpa määrää Herralle, Aaron tuokoon ja uhratkoon syntiuhriksi.¹⁰ Mutta se pukkanen, jonka arpa määrää Asaselille, tuotakoon elävänä Herran eteen. Sen kautta toimitetaan sovitus, ja se päästetään Asaselille autiomaahan.

¹¹ Kun Aaron on uhrannut oman syntiuhrimullikkansa ja toimittanut sovituksen itselleen ja perheelleen teurastamalla mullikan,¹² hänen tulee ottaa suitsutusastiansa täyteen palavia hiiliä Herran edestä alttarilta sekä kouransa täyteen hienonnettua, hyvänhajuista suitsuketta ja viedä ne esiripun sisäpuolelle.¹³ Pankoon hän suitsukkeen tuleen Herran eteen, niin että suitsutus peittää pilvenä todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi.¹⁴ Ottakoon hän sitten mullikan verta ja vihmokoon sitä sormellaan armoistuimen etupuolelle. Armoistuimen eteen hänen on vihmottava verta sormellaan seitsemän kertaa.

¹⁵ Sitten hänen on teurastettava kansan syntiuhripukki, vietävä sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehtävä sen verellä samoin kuin hän teki mullikan verellä. Vihmokoon hän sitä armoistuimen päälle ja sen eteen.¹⁶ Näin hänen on toimitettava sovitus pyhäkölle israelilaisten saastaisuuden ja heidän rikkomustensa tähden, olivatpa heidän syntinsä millaisia tahansa. Hänen on tehtävä samoin myös ilmestysmajalle, joka on heidän keskellään, keskellä heidän saastaisuuttaan.¹⁷ Ilmestysmajassa ei saa olla yhtään ihmistä, kun Aaron tulee pyhimpään toimittamaan sovitusta, siihen asti, kun hän

lähtee pois. Aaron toimittakoon sovituksen itselleen, perheelleen ja koko Israelin seurakunnalle. ¹⁸Sitten hänen on tultava ulos Herran edessä olevan alttarin luo ja toimitettava sille sovitus. Hänen on otettava mullikan ja pukin verta ja siveltävä sitä kaikkialle alttarin sarviin. ¹⁹Vihmokokoon hän alttarin päälle verta sormellaan seitsemän kertaa ja näin puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.

²⁰Aaronin toimitettua loppuun pyhimmän ja ilmestysmajan sekä alttarin sovittamisen tuokoon hän sen elävän pukin, ²¹laskekoon molemmat kätensä sen pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne näin pukin kannettavaksi. Sitten hänen on lähetettävä pukki tehtävään määrätyn miehen viemänä autiomaahan. ²²Näin pukki kantaa kaikki heidän pahat tekonsa asumattomille seuduille. Autiomaassa se on laskettava irti.

²³Sen jälkeen Aaron menköön ilmestysmajaan, riisukoon yltään pellavavaatteet, jotka hän puki päälleen mennessään pyhimpään, ja jättäköön ne sinne. ²⁴Pesköön hän itsensä vedellä pyhässä paikassa ja pukekoon ylleen omat vaatteensa. Sitten hänen on lähdeettävä sieltä ja uhrattava oma polttouhrinsa sekä kansan polttouhri ja toimitettava sovitus sekä itselleen että kansalle. ²⁵Syntiuhrin rasva hänen on poltettava alttarilla. ²⁶Sen, joka vei pukin Asaselille, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin. ²⁷Syntiuhrimullikka ja syntiuhripukki, joiden veri tuotiin sovituksen toimittamista varten pyhimpään, vietäköön leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja mahan sisältö poltettakoon tulesa. ²⁸Sen, joka polttaa ne, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

²⁹Tämä on teille ikuinen säädös: seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teidän tulee kurittaa itseänne paastolla. Älkää tehkö silloin mitään työtä, älköön maan kansalainen älköönkään keskuudessanne asuva muukalainen. ³⁰Sinä päivänä teille näet toimitetaan sovitus teidän puhdistamiseskenne. Silloin te tulette Herran edessä puhtaiksi kaikista synneistänne. ³¹Sen päivän tulee olla teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Tämä on ikuinen säädös. ³²Papin, joka on voideltu ja joka on vihitty ylipapinvirkaan isänsä tilalle, on toimitettava sovitus. Hänen on puettava ylleen pellavavaatteet, pyhät vaatteet, ³³ja toimitettava sovitus pyhäkön pyhimälle osalle, ilmestysmajalle ja alttarille. Toimittakoon hän sovituksen myös papeille ja koko seurakunnalle. ³⁴Tämä on teille

ikuinen säädös: teidän on toimitettava israelilaisille sovitus kaikista heidän synneistään kerran vuodessa.” Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

Teurastaminen ja uhraaminen

17 ¹Herra puhui Moosekselle: ²“Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille. Sano heille: Tämä on käsky, jonka Herra on antanut: ³Jos kuka tahansa Israelin heimosta teurastaa härän, karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella ⁴eikä tuo sitä ilmestysmajan portille ja uhraa sitä Herralle hänen asumuksensa edessä, sen miehen katsotaan syyllistyneen veritekoon. Hän on vuodattanut verta, ja hänet on poistettava kansansa keskuudesta. ⁵Näin tehtäköön, jotta israelilaiset toisivat uhrin papille Herran eteen ilmestysmajan ovelle ja uhraisivat ne yhteysuhriksi Herralle, sen sijaan että teurastavat ne kedolla. ⁶Papin tulee vihmoa veri Herran alttarille, joka on ilmestysmajan oven edessä, ja polttaa rasva suloiseksi tuoksuksi Herralle. ⁷He eivät saa enää uhrata uhrejaan vuohipukeille, joita he haureudessaan seuraavat. Tämä on heille ikuinen säädös polvesta polveen.

⁸Sano heille: Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen uhraa polttouhrin tai teurasuhrin ⁹eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle Herralle uhrattavaksi, se mies on poistettava kansansa keskuudesta.”

Veren syönti kielletään

¹⁰“Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen syö verta, mitä verta tahansa, minä käännän kasvoni sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, ja hävitän hänet kansansa keskuudesta. ¹¹Veressä on näet lihan sielu, ja minä olen antanut teille veren tuottamaan alttarilla sovituksen teidän sieluillenne. Veri tuottaa sovituksen, koska siinä on sielu. ¹²Sen tähden minä olen sanonut israelilaisille: Kukaan teistä ei saa syödä verta, eikä myöskään keskuudessanne asuva muukalainen saa syödä verta.

¹³Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai keskuudessanne asuva muukalainen pyydystää syötävän eläimen tai linnun, hänen on vuodatettava veri maahan ja peitettävä se maahan. ¹⁴Kaiken lihan sielu on sen veri; siinä on sen sielu. Siksi minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään eläimen verta, sillä kaiken lihan sielu on sen veri. Jokainen, joka sitä syö,

poistettakoon kansansa keskuudesta. ¹⁵ Jokainen, joka syö itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa hän maan kansalainen tai muukalainen, peskөөn vaatteensa ja peseytykөөn vedessä. Hän on saastainen iltaan asti, sitten hän on puhdas. ¹⁶ Mutta jos hän ei pese vaatteitaan eikä pesedy, hän jää synnalaiseksi.”

PYHYTTÄ TÄHDENTÄVÄT LAIT, 18 – 22

Kielletyt sukupuolisuhteet

18 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ³ Älkää tehkö niin kuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuite, älkääkä niin kuin tehdään Kanaaninmaassa, johon minä teidät vien. Älkää vaeltako heidän lakiensa mukaan. ⁴ Tehkää minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja vaeltakaa niiden mukaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁵ Noudattakaa minun lakejani ja säädöksiäni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä. Minä olen Herra.

⁶ Kukaan teistä ei saa lähestyä lähiomaistaan paljastaakseen hänen häpynsä. Minä olen Herra. ⁷ Älä paljasta isäsi tai äitisi häpyä. Hän on sinun äitisi, älä paljasta hänen häpyään. ⁸ Älä paljasta äitipuolesi häpyä; se on isäsi häpy. ⁹ Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tai äitisi tytär, kotona tai muualla syntynyt. Älä paljasta hänen häpyään. ¹⁰ Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären häpyä, sillä se on sinun oma häpysi. ¹¹ Älä paljasta isäsi vaimon tyttären häpyä, tyttären, joka on isällesi syntynyt. Hän on sinun sisaresi. ¹² Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi lähiomainen. ¹³ Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitisi lähiomainen. ¹⁴ Älä paljasta setäsi häpyä, älä yhdy hänen vaimoonsa. Hän on sinun tätisi. ¹⁵ Älä paljasta miniäsi häpyä; hän on sinun poikasi vaimo. Älä paljasta hänen häpyään. ¹⁶ Älä paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy. ¹⁷ Älä paljasta naisen ja hänen tyttärensä häpyä äläkä ryhdy tekemisiin hänen poikansa tyttären tai tyttärensä tyttären kanssa paljastaaksesi hänen häpynsä. Se on irstailua, sillä he ovat lähisukulaisia keskenään. ¹⁸ Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartaan vaimoksesi, ettei tulisi riitaa. Älä paljasta hänen häpyään.

¹⁹ Älä lähesty naista paljastaaksesi hänen häpynsä, kun hän on saastainen kuukautisaikanaan. ²⁰ Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa, ettet saastuisi hänestä. ²¹ Älä pane lapsiasi kulkemaan tulen läpi Molokille, ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen Herra. ²² Älä makaa miespuolisen

kanssa niin kuin naisen kanssa maataan. Se on iljettävää. ²³ Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten saastuttaisi itseäsi, älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Se on iljettävä teko.

²⁴ Älkää saastuttako itseänne millään näistä asioista, sillä niillä kaikilla ovat saastuttaneet itsensä kansat, jotka minä karkotan teidän edeltänne. ²⁵ Maa on tullut saastaiseksi, ja minä rankaisen sen pahat teot. Maa oksentaa ulos asukkaansa. ²⁶ Teidän on siis noudatettava minun lakejani ja säädöksiäni. Te ette saa tehdä mitään näistä iljettävyyksistä, ei maan kansalainen eikä keskuudessanne asuva muukalainen. ²⁷ Sillä kaikkia näitä iljettävyyksiä tekivät ne, jotka asuivat tässä maassa ennen teitä, ja maa tuli saastaiseksi. ²⁸ Älkää saastuttako maata, ettei maa oksentaisi teitäkin, niin kuin se on oksentanut ulos kansan, joka oli ennen teitä. ²⁹ Jokainen, joka tekee minkä tahansa näistä iljettävyyksistä, jokainen, joka harjoittaa sellaista, on poistettava kansansa keskuudesta. ³⁰ Noudattakaa siis minun määräyksiäni älkääkä tehkö niiden iljettävien lakien mukaan, joita on noudatettu ennen teitä, ettette saastuttaisi niillä itseänne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Pyhyyttä ja oikeutta koskevia säädöksiä

19 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² “Puhu koko israelilaisten seurakunnalle näin: Olkaa pyhiä, sillä minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä. ³ Jokainen teistä kunnioittakoon äitiään ja isäänsä ja pitäköön minun sapattini. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁴ Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkä tehkö itsellenne valettuja jumalia. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

⁵ Kun uhraatte yhteysuhrin Herralle, uhratkaa se niin, että saatte osakseen hänen suosionsa. ⁶ Syökää se samana päivänä, jona uhraatte sen, tai seuraavana. Mitä jää tähteeksi kolmanteen päivään, on poltettava tulella. ⁷ Jos sitä kuitenkin syödään kolmantena päivänä, kun se on jo saastaista, Jumala ei hyväksy uhria. ⁸ Sen syöjä kantaa syyllisyytensä, koska hän on häpäissyt Herralle pyhitettyä. Sellainen ihminen on poistettava kansansa keskuudesta.

⁹ Kun korjaatte maanne satoa, älä leikkaa viljaa peltojesi reunoja myöten äläkä poimi tähkäpäitä leikkuun jälkeen. ¹⁰ Älä myöskään korjaa tyhjäksi viinitarhaasi äläkä poimi varisseita rypäleitä, vaan jätä ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

¹¹ Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkää pettäkö lähimmäistänne. ¹² Älkää vannoko väärin minun nimessäni, ettette häpäisisi Jumalanne nimeä. Minä olen Herra.

¹³ Älä sorra lähimmäistäsi äläkä ota häneltä mitään väkisin. Älä pidätä palkkalaisen ansiota itselläsi aamuun asti. ¹⁴ Älä kiroa kuuroa äläkä pane estettä sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra.

¹⁵ Älä tee vääryyttä tuomitessasi. Älä ole puolueellinen köyhän hyväksi äläkä suosi rikasta, vaan tuomitse lähimmäisesi oikeudenmukaisesti. ¹⁶ Älä liiku panettelijana kansasi keskellä; älä vaani lähimmäisesi henkeä. Minä olen Herra.

¹⁷ Älä vihaa veljeäsi sydämässäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettet tulisi synnalaiseksi hänen vuokseen. ¹⁸ Älä kosta äläkä kanna kaunaa omaan kansaasi kuuluvia kohtaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen Herra.

¹⁹ Noudattakaa minun lakejani. Älä anna karjassasi kahden erilaisen eläimen pariutua keskenään. Älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä. Ylläsi ei saa olla kahdenlaisista langoista kudottua vaatetta.

²⁰ Jos mies makaa orjattaren kanssa, joka on luvattu toiselle miehelle vaimoksi mutta jota ei ole lunastettu eikä laskettu vapaaksi, rangaistakoon heitä, ei kuitenkaan kuolemalla, koska nainen ei ollut vapaa. ²¹ Miehen on tuotava ilmestysmajan portille pässi vikauhriinaan Herralle, ²² ja pappi toimittaa Herran edessä vikauhripässin kautta hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä. Näin hän saa tekemänsä synnin anteeksi.

²³ Kun te tulette siihen maahan ja istutate kaikenlaisia hedelmäpuita, niin jättäkää ne, niiden hedelmät, koskemattomiksi. Kolme vuotta teidän on pidettävä ne koskemattomina; niiden hedelmiä ei saa syödä. ²⁴ Neljäntenä vuonna kaikki niiden hedelmät pyhitettäköön Herralle ilojuhlassa. ²⁵ Vasta viidentenä vuotena te saatte syödä niiden hedelmiä. Näin ne tuottavat teille runsaamman sadon. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

²⁶ Älkää syökö mitään, missä on verta. Älkää ennustelko merkeistä älkääkää harjoittako noituutta. ²⁷ Älkää leikatko hiuksianne pääläen ympäriltä älkääkää turmelko partanne reunaa. ²⁸ Älkää viillelkö itseänne vainajan tähden älkääkää tatuoiko itseänne. Minä olen Herra.

²⁹ Älä häpäise tytärtäsi antamalla hänen ruveta portoksi, ettei maa joutuisi haureuden valtaan ja tulisi täyteen irstailua. ³⁰ Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra.

³¹ Älkää kääntykö vainaja- tai tietäjähenkien puoleen. Älkää pyytäkö niiltä neuvoa, ettette saastuisi niistä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

³² Nouse harmaapään edessä, kunnioita vanhusta ja pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra.

³³ Kun muukalainen asuu kanssanne teidän maassanne, älkää sortako häntä. ³⁴ Luonanne asuva muukalainen olkoon kuin kuka tahansa teistä maassa syntyneistä. Rakastakaa häntä niin kuin itseänne, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

³⁵ Älkää tehkö vääryyttä jakaessanne oikeutta tai käyttäessänne pituus-, paino- tai vetomittaa. ³⁶ Teillä tulee olla oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta. ³⁷ Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan. Minä olen Herra.”

Rangaistusmääräyksiä

20 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Jos joku israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen uhraa lapsiaan Molokille, hänet on surmattava. Maan kansa kivittäköön hänet. ³ Minä käännyin sitä miestä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta, koska hän on uhrannut lapsiaan Molokille ja siten saastuttanut minun pyhäkköni ja häpäissyt minun pyhän nimeni. ⁴ Jos maan kansa sulkisikin silmänsä sen miehen teoilta eikä surmaisi häntä, vaikka hän uhraa lapsiaan Molokille, ⁵ minä itse käännyin sitä miestä ja hänen sukuaan vastaan. Minä hävitän heidät kansansa keskuudesta, hänet ja kaikki ne, jotka häntä seuraten kulkevat haureellisesti Molokin jäljessä.

⁶ Jos joku kääntyy vainaja- tai tietäjähenkien puoleen ja lähtee haureellisesti seuraamaan niitä, minä käännyin sitä ihmistä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta. ⁷ Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁸ Noudattakaa minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät.

⁹ Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava. Hän on kironnut isäänsä tai äitiään; hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle. ¹⁰ Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, lähimmäisensä vaimon kanssa, avionrikkojat, sekä mies että nainen, on surmattava. ¹¹ Jos mies makaa äitipuolensa kanssa, hän paljastaa isänsä hävyn. Heidät molemmat on surmattava; heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle. ¹² Jos mies makaa miniänsä kanssa, heidät molemmat on surmattava. He ovat tehneet iljettävyyden teon; heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle.

¹³ Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, he molemmat tekevät iljettävän teon. Heidät on surmattava; heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle. ¹⁴ Jos mies ottaa vaimoksi naisen ja hänen äitinsä, se on irstailua. Mies ja molemmat naiset on poltettava tulesa, ettei keskuudessanne olisi irstailua. ¹⁵ Mies, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. Myös eläin on tapettava. ¹⁶ Samoin on surmattava nainen, joka tarjoutuu eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Sekä nainen että eläin on tapettava. Niiden veri tulkoon niiden itsensä päälle.

¹⁷ Jos mies makaa sisarensa kanssa, isänsä tai äitinsä tyttären kanssa, ja näkee hänen alastomuutensa ja sisar näkee veljensä alastomuuden, se on häpeällistä. Heidät poistettakoon kansasta maanmiestensä nähden. Mies on paljastanut sisarensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan. ¹⁸ Jos mies makaa kuukautistilassa olevan naisen kanssa, paljastaa hänen häpynsä, ja nainen paljastaa verensä lähteen, heidät molemmat on poistettava kansansa keskuudesta. ¹⁹ Älä paljasta äitisi sisaren tai isäsi sisaren häpyä. Joka niin tekee, paljastaa lähiomaisensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan. ²⁰ Jos joku makaa setänsä vaimon kanssa, hän paljastaa setänsä hävyn. He joutuvat vastaamaan synnistään ja kuolevat lapsettomina. ²¹ Jos mies makaa veljensä vaimon kanssa, se on saastainen teko. Hän on paljastanut veljensä hävyn; heistä tulee lapsettomia.

²² Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja toimikaa niiden mukaan, ettei maa, johon minä vien teidät asumaan, oksentaisi teitä ulos. ²³ Älkää vaeltako sen kansan lakien mukaan, jonka minä karkotan teidän edeltänne, sillä he ovat tehneet kaikkea tätä ja minä inhoan heitä. ²⁴ Mutta teille minä sanon, että te saatte ottaa haltuunne heidän maansa, sillä minä annan sen teille omaksi, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Minä olen erottanut teidät muista kansoista. ²⁵ Tehkää ero puhtaiden ja saastaisten eläinten välillä ja saastaisten ja puhtaiden lintujen välillä, ettette tekisi itseänne iljettäviksi koskemalla niihin eläimiin, lintuihin tai maassa liikkuviin pikkueläimiin, jotka minä olen erottanut, että pitäisitte niitä saastaisina. ²⁶ Teidän tulee siis olla minulle pyhittäytyneitä, sillä minä, Herra, olen pyhä, ja minä olen erottanut teidät muista kansoista olemaan minun omiani.

²⁷ Jos miehessä tai naisessa on vainaja- tai tietäjähenki, hänet on surmattava. Hänet kivitettäköön, ja hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.”

Pappien pyhyyttä koskevia säädöksiä

21 ¹Herra sanoi Moosekselle: ”Sano papeille, Aaronin pojille, että he eivät saa tulla saastaisiksi kenestäkään kuolleesta kansansa keskuudessa ²paitsi lähiomaisistaan: äidistään, isästään, pojastaan, tyttärestään ja veljestään. ³Pappi saa saastua myös naimattomasta sisarestaan, neitsyestä, joka asui hänen luonaan. ⁴Älköön hän, päämies kansansa keskuudessa, saastuttako itseään, ettei tulisi häväistyksi.

⁵Papit eivät saa ajaa päätään kaljuksi, eivät leikata partansa reunaa eivätkä viilleillä itseään. ⁶Heidän tulee olla Jumalalleen pyhitettyjä, eivätkä he saa häpäistä Jumalansa nimeä, sillä he uhraavat Herran tuliuhreja, Jumalansa leipää. Sen tähden heidän on oltava pyhiä. ⁷He eivät saa ottaa vaimoksi porttoa tai häväistyä naista. He eivät myöskään saa ottaa vaimoksi miehensä hylkäämää naista, sillä pappi on Jumalalleen pyhitetty. ⁸Teidän on pidettävä häntä pyhänä, sillä hän uhraa sinun Jumalasi leipää. Hänen tulee olla sinulle pyhä, sillä minä, Herra, joka pyhitän teidät, olen pyhä. ⁹Jos papin tytär häpäisee itsensä haureudella, hän häpäisee isänsä, ja hänet on poltettava.

¹⁰Ylipappi, veljiensä joukosta valittu, ei saa päästää tukkaansa hajalleen eikä repäistä rikki vaatteitaan, koska hänen päähänsä on vuodatettu voiteluöljy ja hänet on vihitty pukemaan päälleen pyhät vaatteet. ¹¹Hän ei myöskään saa mennä kuolleen lähelle; hänen ei ole lupa saastuttaa itseään edes isänsä tai äitinsä vuoksi. ¹²Älköön hän lähtekö suruaikana pyhäköstä, ettei hän häpäisisi Jumalansa pyhäkköä, sillä hänen Jumalansa voiteluöljy on kruununa hänen päässään. Minä olen Herra. ¹³Vaimokseen hänen on otettava neitsyt. ¹⁴Hän ei saa ottaa leskeä, hylättyä, häväistyä naista tai porttoa, vaan hänen tulee ottaa vaimokseen neitsyt omasta suvustaan, ¹⁵etteivät hänen jälkeläisensä tulisi häväistyiksi hänen sukunsa keskuudessa, sillä minä olen Herra, joka pyhitän hänet.”

¹⁶Herra puhui Moosekselle: ¹⁷”Sano Aaronille: Jos tulevien sukupolvien aikana jollakin sinun jälkeläisistäsi on jokin vamma, hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää. ¹⁸Kukaan, jolla on jokin vamma, ei saa uhrata: ei yksikään sokea tai ontuva, kasvoiltaan tai ruumiiltaan epämuodostunut ¹⁹eikä kukaan, jolta on katkennut jalka tai käsi, ²⁰ei myöskään kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen, rupinen tai kuohittu. ²¹Kukaan pappi Aaronin jälkeläinen, jolla on jokin vamma, ei saa tulla uhraamaan Herran tuliuhreja. Hänellä on vamma; hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää. ²²Hän voi syödä Jumalansa leipää, sekä pyhistä pyhintä että

pyhää, ²³ mutta hän ei saa tulla esiripun luo eikä lähestyä alttaria, koska hänellä on vamma, ettei hän häpäisisi minun pyhäkköäni. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.” ²⁴ Näin Mooses puhui Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille.

Lahjojen ja uhrien pyhyys

22 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano Aaronille ja hänen pojilleen, että heidän on käsiteltävä kunnioittavasti israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä pyhittävät minulle. Älkööt he häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä olen Herra. ³ Sano heille: Jokainen jälkeläisenne – missä sukupolvessa tahansa – joka saastuneena lähestyy israelilaisten Herralle pyhittämiä pyhiä lahjoja, on poistettava minun edestäni. Minä olen Herra.

⁴ Yksikään Aaronin jälkeläinen, joka on spitaalinen tai jolla on vuoto, ei saa syödä pyhiä lahjoja, ennen kuin on puhdistunut. Jos joku koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tai jos jollakulla on siemenvuoto ⁵ tai jos joku koskee mihin tahansa pikkueläimeen, josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olkoon saastaisuus millaista tahansa, ⁶ on se, joka koskee johonkin sellaiseen, saastainen iltaan asti, eikä hän saa syödä pyhiä lahjoja. Mutta kun hän peseytyy vedessä, ⁷ hän on puhdas auringon laskettua. Sen jälkeen hän voi syödä pyhiä lahjoja, sillä ne ovat hänen ruokaansa. ⁸ Hän ei saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, ettei hän siten saastuisi. Minä olen Herra. ⁹ Aaronin jälkeläiset noudattakoot minun määräyksiäni, etteivät joutuisi synnalaisiksi niitä rikkomalla ja kuolisi, kun häpäisevät niitä. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.

¹⁰ Yksikään sivullinen ei saa syödä mitään pyhää. Papin luona asuva muukalainen tai hänen palkkatyöläisensä ei saa syödä mitään pyhää, ¹¹ mutta kun pappi ostaa rahallaan orjan, tämä saa syödä sitä. Samoin hänen kodissaan syntyneet orjat saavat syödä hänen ruokaansa. ¹² Jos papin tyttärestä tulee jonkun muun kuin papin vaimo, hän ei saa enää syödä pyhiä anteja. ¹³ Jos papin tytär jää leskeksi tai tulee hylätyksi eikä hänellä ole lapsia ja hän silloin palaa takaisin nuoruutensa kotiin isänsä luo, hän saa syödä isänsä ruokaa. Kukaan sivullinen ei saa syödä sitä. ¹⁴ Jos joku erehdyksessä syö pyhää ruokaa, hänen on korvattava se papille ja maksettava lisäksi viidesosa pyhän lahjan arvosta. ¹⁵ Kukaan ei saa häpäistä israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä tuovat Herralle, ¹⁶ eikä saattaa heitä synnalaisiksi antamalla heidän syödä pyhiä lahjoja, sillä minä olen Herra, joka pyhitän heidät.”

Uhrieläimiä koskevia säädöksiä

¹⁷ Herra puhui Moosekselle: ¹⁸ “Sano Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille: Jos kuka hyvänsä Israelin heimoon kuuluva tai muukalainen, joka asuu Israelissa, tuo uhrinaan Herralle polttouhrin, joko lupausuhriksi tai vapaaehtoiseksi uhriksi, ¹⁹ sen on oltava virheetön uros naudoista, lampaista tai vuohista, jotta saisitte osaksenne Herran suosion. ²⁰ Älkää uhratko mitään sellaista, missä on jotakin vikaa, sillä sellaisesta ei tule teidän osaksenne suosiota.

²¹ Jos joku tuo Herralle yhteysuhrin naudoista, lampaista tai vuohista erityislupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena uhrina, sen tulee olla virheetön ollakseen kelvollinen. Siinä ei saa olla mitään vikaa. ²² Älkää tuoko Herralle sokeaa, raajarikkoa, silvottua, paiseista, ihotautista tai rupista eläintä älkääkään asettako sellaista tuliuhriksi Herran alttarille. ²³ Vapaaehtoisena uhrina saat uhrata härän tai lampaan, joka on epämuodostunut tai kitukasvuinen, mutta lupausuhriksi sellainen ei kelpaa. ²⁴ Älkää uhratko Herralle kuohittua eläintä, oli se sitten kuohittu puristamalla, musertamalla, repimällä tai leikkaamalla. Älkää tehkö maassanne sellaista. ²⁵ Älkää myöskään hankkiko muukalaiselta sellaisia eläimiä uhrataksenne niitä ruokana Jumalallenne, sillä niissä on vamma. Ne ovat viallisia, eikä niistä tule Herran suosiota osaksenne.”

²⁶ Herra puhui Moosekselle: ²⁷ “Kun vasikka, karitsa tai kili on syntynyt, sen on saatava olla emänsä luona seitsemän päivää, mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se kelpaa tuliuhriksi Herralle. ²⁸ Älkää teurastako samana päivänä nautaa ja sen vasikkaa tai lammasta ja sen karitsaa.

²⁹ Kun uhraatte Herralle kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että saatte hänen suosionsa. ³⁰ Uhri on syötävä samana päivänä. Älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen Herra.

³¹ Noudattakaa siis minun käskyjäni ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen Herra. ³² Älkää häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä tahdon olla pyhä israelilaisten keskellä. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät ³³ ja joka toin teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra.”

HERRAN MÄÄRÄÄMÄT JUHLA-AJAT, 23 – 25*Sapatti*

23 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Nämä ovat Herran juhla-ajat, minun juhla-aikani, jolloin teidän on kutsuttava kokoon pyhä kokous. ³ Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä

päivänä on sapatti, levon päivä, pyhän kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään työtä. Se on Herran sapatti kaikkialla missä asuttekin.”

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

⁴ “Nämä ovat Herran juhla-ajat, pyhät kokoukset, jotka teidän on kuulutettava määräaikoinaan: ⁵ Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä, on Herran pääsiäinen. ⁶ Saman kuun viidentenätoista päivänä on happamattoman leivän juhla Herran kunniaksi. Syökää seitsemän päivää happamatonta leipää. ⁷ Ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ⁸ Uhratkaa Herralle tuliuhri seitsemänä päivänä. Seitsemäntenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Ensilyhteen heilutus

⁹ Herra puhui Moosekselle: ¹⁰ “Sano israelilaisille: Kun te tulette maahan, jonka minä teille annan, ja leikkaatte sen viljaa, viekää papille ensilyhde sadostanne. ¹¹ Pappi heiluttakoon lyhdettä heilutusuhrina Herran edessä, että saisitte osaksenne Herran suosion. Hänen tulee heiluttaa sitä sapatin jälkeisenä päivänä. ¹² Sinä päivänä, jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa Herralle polttouhriksi virheetön vuoden vanha karitsa ¹³ sekä siihen kuuluvana ruokauhrina kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna tuliuhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle, sekä juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä. ¹⁴ Älkää syökö uuden sadon leipää, paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte Jumalallenne uhrilahjan. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.”

Sadonkorjuujuhla

¹⁵ “Laskekaa siitä sapatin jälkeisestä päivästä, jona tuotte heilutusuhrilyhteen, seitsemän täyttä viikkoa, ¹⁶ laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti. Tuokaa sitten Herralle ruokauhri uudesta sadosta. ¹⁷ Sieltä, missä asuttekin, tuokaa uutisviljasta heilutusuhrina Herralle kaksi leipää. Ne on leivottava hapantaikinasta, kahdesta eefa-mitan kymmenesosasta hienoja jauhoja. ¹⁸ Tuokaa leipien ohella seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ja sonnimullikka sekä kaksi pässiä. Olkoot ne ruoka- ja juomauhreineen polttouhri Herralle, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle. ¹⁹ Uhratkaa pukki syntiuhriksi ja kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa yhteysuhriksi. ²⁰ Pappi heiluttakoon niitä kahta karitsaa ja uutisviljan leipiä heilutusuhrina Herran edessä. Ne ovat Herralle

pyhitetyt ja kuuluvat papille. ²¹ Olkoon teillä silloin pyhä kokous; kuuluttakaa se juuri tuoksi päiväksi. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin. ²² Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa pelloltanne reunoja myöten älkääkään poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen. Jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Pasuunansoiton päivä

²³ Herra puhui Moosekselle: ²⁴ “Sano israelilaisille: Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä olkoon teillä sapatti, levon päivä. Pitäkää silloin pyhä kokous ja muistuttakaa siitä pasuunan soitolla. ²⁵ Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan uhratkaa Herralle tuliuhri.”

Suuri sovituspäivä

²⁶ Herra puhui vielä Moosekselle: ²⁷ “Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovituspäivä. Pitäkää silloin pyhä kokous, kurittakaa itseänne paastolla ja uhratkaa Herralle tuliuhri. ²⁸ Älkää tehkö sinä päivänä mitään työtä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus Herran, teidän Jumalanne, edessä. ²⁹ Jokainen, joka ei sinä päivänä kurita itseään paastolla, on poistettava kansansa keskuudesta. ³⁰ Minä hävitän kansansa keskuudesta jokaisen, joka tuona päivänä tekee mitä tahansa työtä. ³¹ Älkää tehkö silloin mitään työtä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin. ³² Olkoon se teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Kuukauden yhdeksännen päivän illasta seuraavaan iltaan viettäkää sapatinlepoanne.”

Lehtimajanjuhla

³³ Herra puhui Moosekselle: ³⁴ “Sano israelilaisille: Tämän seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen on lehtimajanjuhla Herran kunniaksi, ja se kestää seitsemän päivää. ³⁵ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ³⁶ Uhratkaa tuliuhri Herralle seitsemänä päivänä. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous; uhratkaa silloin Herralle tuliuhri. Se on juhla kokouksen päivä; älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

³⁷ Nämä ovat Herran juhla-ajat, joina teidän on kuulutettava pyhät kokoukset tuodaksenne Herralle kullekin päivälle säädetyt tuliuhrit: polttouhrit, ruokauhrit, teurasuhrit ja juomauhrit. ³⁸ Lisäksi tulevat Herran sapatit sekä teidän lahjanne, kaikki lupausuhrinne ja kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te annatte Herralle.

³⁹ Mutta seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen, kun te olette korjanneet maan sadon, viettäkää Herran juhlaa seitsemän päivää. Ensimmäinen päivä on levon päivä, ja myös kahdeksas päivä on levon päivä. ⁴⁰ Ottakaa ensimmäisenä päivänä ihanien puiden hedelmiä, palmunlehtviä ja tuuheiden puiden oksia sekä pajuja purojen varsilta ja iloitkaa seitsemän päivää Herran, teidän Jumalanne, edessä. ⁴¹ Viettäkää lehtimajanjuhlaa Herran juhlanä seitsemän päivää vuodessa. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Viettäkää tätä juhlaa seitsemännessä kuussa. ⁴² Asukaa lehtimajoissa seitsemän päivää. Kaikkien Israelissa syntyneiden tulee asua lehtimajoissa, ⁴³ että jälkipolvenne tietäisivät, miten minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

⁴⁴ Näin Mooses puhui Herran juhla-ajoista israelilaisille.

Ilmestysmajan lamput ja pyhät leivät

24 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljyvuun öljyä lamppuja varten, niin että ne aina voidaan nostaa paikoilleen palamaan. ³ Aaronin tulee hoitaa lamppuja ilmestysmajassa todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella, niin että ne palavat Herran edessä aina, illasta aamuun asti. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. ⁴ Asettakoon hän lamput puhtaasta kullasta tehtyyn lampunjalkaan, niin että ne palavat aina Herran edessä.

⁵ Ota hienoja vehnä jauhoja ja leivo niistä kaksitoista leipää. Kunkin leipään on käytettävä jauhoja kaksi eefa-mitan kymmenesosaa. ⁶ Aseta leivät kahteen riviin, kuusi kumpaankin, puhdasta kultaa olvalle pöydälle Herran eteen. ⁷ Pane rivien päälle puhdasta suitsuketta leipien muistouhrioksaksi, tuliuhriksi Herralle. ⁸ Aaron asettakoon ne sapatilta Herran eteen israelilaisten puolesta. Tämä on ikuinen liitto. ⁹ Leivät kuuluvat Aaronille ja hänen pojilleen. Heidän tulee syödä ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat pyhistä pyhimpiä. Ne ovat Aaronin ikuinen osuus Herran tuliuhreista.”

Rangaistusmääräyksiä

¹⁰ Eräs mies, jonka äiti oli israelilainen mutta isä egyptiläinen, joutui israelilaisten leirissä liikkueksaan riitaan israelilaisen miehen kanssa. ¹¹ Israelilaisen naisen poika pilkkasi ja kirosi Herran nimeä. Silloin hänet tuotiin Mooseksen eteen. Pojan äiti oli daanilaisen Dibrin tytär, nimeltään Selomit. ¹² Poika määrättiin vartioitavaksi, kunnes Herran vastaus ilmoitettaisiin kansalle.

¹³ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ¹⁴ “Vie kirooja leirin ulkopuolelle, ja kaikki, jotka kirouksen kuuluivat, laskekoot kätensä hänen päänsä päälle. Sitten koko seurakunta kivittäkään hänet. ¹⁵ Sano israelilaisille: Jokainen, joka kiroaa Jumalaansa, joutuu vastaamaan synnistään. ¹⁶ Se, joka pilkkaa Herran nimeä, on surmattava. Koko seurakunta kivittäkään hänet. Olipa kyseessä muukalainen tai maassa syntynyt: jos hän kiroaa Herran nimeä, hänet on surmattava.

¹⁷ Jos ihminen tappaa ihmisen, kenet hyvänsä, hänet on surmattava. ¹⁸ Jos joku lyö kuoliaaksi kotieläimen, hänen on korvattava eläin toisella eläimellä. ¹⁹ Jos ihminen tuottaa lähimmäiselleen vamman, hänelle on tehtävä samoin kuin hän on tehnyt: ²⁰ ruhje ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta. Samanlaisen vamman, jonka hän on aiheuttanut toiselle, saakoon hän itekin. ²¹ Sen, joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, on korvattava eläin, mutta se, joka tappaa ihmisen, on surmattava. ²² Sama laki koskee teitä kaikkia, niin muukalaista kuin maassa syntyneitäkin, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

²³ Tämän Mooses puhui israelilaisille, ja he veivät kiroojan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet. Israelilaiset tekivät niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt.

Sapattivuosi ja riemuvuosi

25 ¹ Herra puhui Moosekselle Siinainvuorella: ² “Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille, maan on saatava viettää sapatinlepo Herran kunniaksi. ³ Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa sen sato, ⁴ mutta seitsemäntenä vuotena maalla olkoon levon aika, Herran sapatit. Älä kylvä silloin peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi. ⁵ Älä korjaa leikatun viljasi jälkikasvua äläkä poimi viinirypäleitä, jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viiniköynnöksissäsi. Silloin maalla on levon vuosi. ⁶ Mitä maa levätessään itsestään kasvaa, se riittää ruuaksi teille, niin sinulle itsellesi kuin palvelijallesi ja palvelijattarellesi, päiväpalkkalaisellesi ja luonasi väliaikaisesti asuvalle. ⁷ Myös karjasi ja maasi eläimet syökööt kaikkea, mitä maa itsestään tuottaa.

⁸ Laske seitsemän sapativuotta – seitsemän kertaa seitsemän vuotta – niin että seitsemän vuosiviikon aika on neljäkymmentyhdeksän vuotta. ⁹ Anna sinä vuonna pasuunan raikuen soida seitsemännessä kuussa, kuu-kauden kymmenentenä päivänä, sovituspäivänä. Soikoot pasuunat kaikkialla maassanne. ¹⁰ Pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa maassa

vapautus kaikille sen asukkaille. Olkoon se vuosi teille riemuvuosi. Jokainen teistä saa silloin palata perintömaalleen ja sukunsa luo. ¹¹ Viideskymmenes vuosi olkoon teille riemuvuosi. Älkää silloin kylväkö, älkää leikatko viljanne jälkikasvua älkääkä poimiko leikkaamattomissa viiniköynnöksissä kasvaneita rypäleitä. ¹² On näet riemuvuosi, ja sen tulee olla teille pyhä. Syökää vain sitä, mitä maa itsestään tuottaa.

¹³ Riemuvuotena jokainen teistä saa palata perintömaalleen. ¹⁴ Jos myytte maata lähimmäisellenne tai ostatte häneltä, älkää tehkö hänelle vääryyttä. ¹⁵ Kun ostat maata lähimmäiseltäsi, maksa riemuvuoden jälkeisten vuosien luvun mukaan. Satovuosien luvun mukaan hän myyköön sen sinulle. ¹⁶ Mitä useampia vuosia on, sitä suurempi hinta on maksettava, ja mitä vähemmän vuosia on, sitä pienempi on hinnan oltava, sillä maan satojen määrän hän myy sinulle. ¹⁷ Kukaan teistä ei saa tehdä vääryyttä lähimmäiselleen. Pelätkää Jumalaanne! Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

¹⁸ Toimikaa siis minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan, niin te saatte asua maassa turvallisesti. ¹⁹ Silloin maa antaa satonsa, ja te saatte syödä kylliksenne ja voitte asua maassa turvallisesti. ²⁰ Te ehkä sanotte: 'Mitä me syömme seitsemäntenä vuotena, kun emme kylvä emmekä korjaa satoamme?' ²¹ Minä lähetän kuudentena vuotena teille siunaukseni, niin että maa tuottaa kolmen vuoden sadon. ²² Kun te kylvätte kahdeksantena vuotena, teillä on vielä vanhaa satoa syötävänä yhdeksäntenä vuoteen asti. Siihen asti, kunnes sen vuoden sato on saatu, teillä on vanhaa satoa syötävänä.

²³ Maata ei saa myydä ainaiseksi, sillä maa on minun ja te olette muukalaisia ja tilapäisiä asukkaita minun luonani. ²⁴ Antakaa oikeus maan takaisin lunastamiseen koko siinä maassa, jonka saatte omaksenne. ²⁵ Jos veljesi köyhtyy ja myy perintömaataan, hänen lähin sukulunastajansa tulkoon ja lunastakoon veljensä myymän maan. ²⁶ Ellei jollakulla ole sukulunastajaa, mutta hän saa itse hankituksi niin paljon kuin lunastamiseen tarvitaan, ²⁷ hänen tulee laskea, kuinka monta vuotta maa on ollut myytynä, ja maksaa jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän sen myi. Sitten hän voi palata perintömaalleen. ²⁸ Mutta ellei hän saa hankituksi niin paljoa, että saisi maan takaisin, jää se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti. Riemuvuotena se kuitenkin vapautuu, ja hän voi palata perintömaalleen.

²⁹ Jos joku myy asuinrakennuksen muurien ympäröimässä kaupungissa, hänellä on oikeus lunastaa se takaisin täyden vuoden kuluessa siitä, kun hän

sen myi. Hänen lunastusoikeutensa kestää vuoden. ³⁰ Ellei sitä lunasteta ennen kuin vuosi on kulunut umpeen, talo muurien ympäröimässä kaupungissa jää pysyvästi ostajalle ja hänen jälkipolvilleen. Se ei vapaudu riemuvuonna. ³¹ Sen sijaan kylissä, joiden ympärillä ei ole muuria, taloja on pidettävä viljeltyyn maahan kuuluvina. Ne ovat lunastettavissa takaisin, ja riemuvuonna ne vapautuvat. ³² Leeviläisten kaupungeissa leeviläisillä on kuitenkin ikuinen lunastusoikeus taloihinsa. Ne ovat heidän perintöomaisuuttaan. ³³ Jos joku ostaa leeviläiseltä talon kaupungissa, joka on leeviläisten perintöomaisuutta, talo vapautuu jälleen riemuvuonna. Leeviläiskaupunkien talot ovat näet leeviläisten perintöosa israelilaisten keskuudessa. ³⁴ Leeviläisten kaupunkiin kuuluvaa laidunmaata ei saa myydä, sillä se on heidän ikuista perintöomaisuuttaan.”

Köyhät ja orjat

³⁵ “Jos veljesi köyhtyy sinun rinnallasi eikä tule toimeen, sinun on tuettava häntä samoin kuin muukalaista tai tilapäistä asukasta, jotta hän voi elää luonasi. ³⁶ Älä ota häneltä korkoa tai voittoa, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi. ³⁷ Älä peri häneltä korkoa lainaamastasi rahasta äläkä ota elintarvikkeista voittoa. ³⁸ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka toin teidät pois Egyptin maasta antaakseni teille Kanaaninmaan ja ollakseni teidän Jumalanne.

³⁹ Jos veljesi köyhtyy sinun rinnallasi ja myy itsensä sinulle, älä pane häntä orjantyyöhön. ⁴⁰ Olkoon hän luonasi kuin päiväpalkkalainen tai tilapäinen asukas ja palvelkoon sinua riemuvuoteen asti. ⁴¹ Silloin hän ja hänen lapsensa saavat lähteä luotasi vapaina ja palata sukunsa luo ja isiensä perintömaalle, ⁴² sillä he ovat minun palvelijoini, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Sen tähden heitä ei saa myydä niin kuin orjia. ⁴³ Älä hallitse heitä kovuudella, vaan pelkää Jumalaasi. ⁴⁴ Orjasi ja orjattaresi, jotka hankit itsellesi, sinun tulee ostaa ympärilläsi asuvista kansoista. ⁴⁵ Samoin voit ostaa orjia luonanne tilapäisesti asuvien muukalaisten ja heidän sukulaistensa lapsista, jotka ovat syntyneet teidän maassanne. Heistä tulee teidän omaisuuttanne. ⁴⁶ Jättäkää heidät perinnöksi lapsilenne, ainaiseksi perintöomaisuudeksi. Heitä te saatte pitää orjinanne, mutta ketään veljistänne, israelilaisista, te ette saa hallita kovuudella.

⁴⁷ Jos lähelläsi asuva muukalainen tai tilapäinen asukas vaurastuu, mutta veljesi köyhtyy hänen rinnallaan ja joutuu myymään itsensä tuolle muukalaiselle tai tilapäiselle asukkaalle tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle, ⁴⁸ olkoon veljesi lunastettavissa myynnin jälkeen. Joku hänen

veljistään lunastakoon hänet.⁴⁹ Hänet voi lunastaa myös hänen setänsä tai setänsä poika tai joku muu verisukulainen. Tai jos hän itse vaurastuu, hän voi lunastaa itsensä.⁵⁰ Laskekoon hän yhdessä ostajansa kanssa, kuinka pitkä aika siitä vuodesta, jolloin hän myi itsensä ostajalleen, on riemuvuoteen, ja hänen myyntihintansa jaettakoon näiden vuosien luvulla. Hänen palvelusaikansa laskettakoon samanarvoiseksi kuin päiväpalkkalaisen.⁵¹ Jos vuosia on vielä monta jäljellä, hänen on maksettava lunastushintanaan niitä vastaava osa summasta, jolla hänet ostettiin.⁵² Jos riemuvuoteen on jäljellä vain vähän vuosia, lunastushinta lasketaan ja maksetaan myös jäljellä olevien vuosien mukaan.⁵³ Hänen tulee palvella omistajaansa samassa asemassa kuin vuodeksi kerrallaan palkattu työläinen, mutta älä salli omistajan hallita häntä kovuudella.⁵⁴ Jos häntä ei tällä tavoin lunasteta, hän pääsee kuitenkin riemuvuonna vapaaksi yhdessä lastensa kanssa.⁵⁵ Ovathan israelilaiset minun palvelijoini. He ovat minun palvelijoini, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

JUMALAN SIUNAUS, 26 – 27

Kuuliaisuuden siunaus

26¹ “Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkään pystyttäkö itsellenne jumalankuvia tai patsaita. Älkää myöskään asettako maahanne kuvia, joissa on kuvia, kumartaaksenne niitä, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.² Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra.

³ Jos te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun käskyjäni ja toimitte niiden mukaan,⁴ minä annan teille sateen ajallaan, maa antaa satonsa ja kedon puut antavat hedelmänsä.⁵ Silloin puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti ja viininkorjuu kestää kylvöön asti. Teillä on kylliksi leipää syödäksenne, ja te saatte asua turvallisesti maassanne.⁶ Minä annan maahan rauhan, ja te saatte levätä kenenkään pelottamatta. Minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka kulje maanne halki.⁷ Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessäanne.⁸ Viisi teistä ajaa pakoon sata, sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessäanne.⁹ Minä käännyin teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi. Minä annan teidän lisääntyä ja pidän voimassa teidän kanssanne tekemäni liiton.¹⁰ Teille riittää syötäväksi vanhaa, varastoitua viljaa, ja te joudutte viemään vanhaa pois uuden tieltä.

¹¹ Minä annan asumukseni olla teidän keskellänne enkä inhoa teitä. ¹² Minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani. ¹³ Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Minä toin teidät pois Egyptin maasta, jossa te olitte orjina. Minä mursin rikki teidän ikeenne puut ja saatoin teidät kulkemaan pää pystyssä.”

Tottelemattomuuden kirous

¹⁴ ”Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä tee kaikkien näiden käskyjen mukaan, ¹⁵ jos hylkäätte minun lakini ja inhoatte minun säädöksiäni, niin ettette toimi kaikkien käskyjeni mukaan vaan rikotte minun liittoni, ¹⁶ minä teen teille näin: minä rankaisen teitä kauheilla onnettomuuksilla, hivutustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat silmänne ja näännyttävät sielunne. Silloin te kylvätte siemenenne turhaan, sillä viholliset syövät teidän satonne. ¹⁷ Minä käännän kasvoni teitä vastaan, ja te kärsitte tappion vihollistenne edessä. Vihamiehenne alistavat teidät, ja lopulta te pakenette, vaikka kukaan ei aja teitä takaa.

¹⁸ Jos ette tästäkään huolimatta kuuntele minua, minä kuritan teitä vielä seitsenkertaisesti syntienne tähden. ¹⁹ Minä murran teidän voimanne, teidän ylpeytenne; minä teen teidän taivaanne kovaksi kuin rauta ja maanne vasken kaltaiseksi. ²⁰ Teidän voimanne valuvat hukkaan, maanne ei anna satoaan eivätkä maan puut anna hedelmäänsä.

²¹ Jos te yhä vastustatte minua ettekä tahdo kuunnella minua, minä lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne ansion mukaan. ²² Minä lähetän teidän keskuuteenne villipetoja, ja ne riistävät teiltä teidän lapsenne, hävittävät karjanne ja tekevät teidät niin vähälukuisiksi, että tienne autoituvat.

²³ Jos minä en tälläkään kurituksella saa teitä ojentumaan vaan te yhä vastustatte minua, ²⁴ niin minäkin vastustan teitä ja lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden. ²⁵ Minä lähetän teidän kimppuunne miekan, joka kostaa liiton rikkomisen. Kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, minä lähetän teidän keskuuteenne ruton ja te joudutte vihollisen valtaan. ²⁶ Kun minä murran teiltä leivän tuen, kymmenen naista paistaa teidän leipänne yhdessä uunissa. He jakavat teille leipänne vaa'alla punniten, ettekä syötyännekään ole kylläisiä.

²⁷ Jos te ette tästäkään huolimatta kuuntele minua vaan yhä vastustatte, ²⁸ niin minäkin vastustan teitä kiivaasti ja kuritan teitä seitsenkertaisesti syntienne tähden. ²⁹ Te joudutte syömään poikienne lihaa, tyttäriennekin lihaa te syötte. ³⁰ Minä hävitän teidän uhrikukkulanne, kaadan kumoon

auringonpatsaanne ja kokoan teidän raatonne epäjumalienne raatojen päälle, ja minun sieluni inhoaa teitä. ³¹ Minä raunioitan teidän kaupunkinne ja hävitän teidän pyhät paikkanne enkä ota vastaan teidän uhrienne suloista tuoksua. ³² Minä teen maan niin autioksi, että siinä asuvat vihollisenne tyrmistyvät. ³³ Teidät minä hajotan kansojen sekaan ja lähetän jälkeenne paljastetun miekan. Teidän maanne autioituu ja kaupunkinne raunioituvat. ³⁴ Silloin maa saa hyvityksen sapateistaan. Niin kauan kuin se on autiona ja te olette vihollisenne maassa, maa saa levätä ja nauttia sapateistaan. ³⁵ Niin kauan kuin se on autiona, se saa viettää lepoa, jota se ei saanut niinä sapattivuosina, jolloin te asuite siinä.

³⁶ Niille teistä, jotka ovat jäljellä vihollistensa maassa, minä annan pelokkaan sydämen. Lentävän lehden kahina ajaa heidät pakoon, ja he pakenevat, kuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. ³⁷ He kompastuvat toisiinsa kuin miekkaa paeten, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. Te ette voi pitää puolianne vihollisianne vastaan, ³⁸ vaan te häviätte kansojen sekaan, ja teidän vihollisenne maa nielee teidät. ³⁹ Ne teistä, jotka ovat jääneet jäljelle, riutuvat teidän vihollisenne maassa syyllisyytensä tähden. He riutuvat myös isiensä pahojen tekojen tähden.

⁴⁰ Silloin he tunnustavat syyllisyytensä ja isiensä syyllisyyden, sen, että ovat olleet uskottomia minulle ja vastustaneet minua. ⁴¹ Siksi minäkin asetuin vastustamaan heitä ja vein heidät vihollistensa maahan. Silloin heidän ympärileikkaamaton sydämensä nöyrytyy, ja silloin he sovittavat syyllisyytensä. ⁴² Ja minä muistan Jaakobin kanssa tekemäni liiton. Minä muistan myös lisakin ja Abrahamin kanssa tekemäni liiton, ja minä muistan myös maata. ⁴³ Mutta tulkoon maa ensin tyhjäksi heistä ja saakoon nauttia sapateistaan, kun he eivät ole siellä. Heidän on sovittettava syyllisyytensä juuri sen tähden, että he ovat hylänneet minun säädökseni ja inhonneet minun lakejani. ⁴⁴ Mutta vaikka he ovat vihollistensa maassa, minä en hylkää heitä enkä inhoa heitä. Minä en tee heistä loppua enkä riko heidän kanssaan tekemäni liittoa, sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa. ⁴⁵ Minä muistan heidän hyväkseen liittoni heidän isiensä kanssa, jotka minä toin pois Egyptin maasta kansojen nähden ollakseni heidän Jumalansa. Minä olen Herra.”

⁴⁶ Nämä ovat ne säädökset, määräykset ja lait, jotka Herra Mooseksen kautta asetti itsensä ja israelilaisten välille Siinainvuorella.

Luvatun ihmisen arvo

27¹Herra puhui Moosekselle: ²“Sano israelilaisille: Jos joku on tehnyt erityisen lupauksen, sinun on arvioitava Herralle luvatun ihmisen arvo. ³Älttäen kahdenkymmenen ja kuudenkymmenen vuoden välillä oleva mies arvioitakoon viidenkymmenen hopeasekelin arvoiseksi pyhäkkösekelin painon mukaan. ⁴Jos kyseessä on nainen, arvioi hänet kolmenkymmenen sekelin arvoiseksi. ⁵Jos ikää on viidestä kahteenkymmeneen vuotta, arvioi mies kahdenkymmenen sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi. ⁶Kuukauden ikäisestä viisivuotiaaseen asti arvioi poikalapsi viiden hopeasekelin ja tyttölapsi kolmen hopeasekelin arvoiseksi. ⁷Jos ikää on kuusikymmentä vuotta tai enemmän, arvioi mies viidentoista sekelin ja nainen kymmenen sekelin arvoiseksi. ⁸Jos lupauksen tekijä on liian köyhä maksamaan arvioimaasi summaa, hänet vietäköön papin eteen, ja pappi arvioikoon hänet. Papin on arvioitava lupauksen tekijän varallisuus.

Muita lupauksia koskevia lakeja

⁹Jos lupaus koskee karjaa, josta voidaan tuoda uhrilahja Herralle, niin jokainen siitä Herralle annettava eläin on pyhä. ¹⁰Eläintä ei saa vaihtaa, ei hyvää huonoon eikä huonoa hyvään. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa eläimen toiseen, olkoon myös tilalle otettu pyhä. ¹¹Jos kyseessä on mikä tahansa saastaisista eläimistä, joista ei tuoda uhreja Herralle, eläin pitää viedä papin eteen. ¹²Pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Eläintä on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää. ¹³Jos eläin halutaan lunastaa takaisin, arvioidun hinnan lisäksi siitä on maksettava viidesosa.

¹⁴Jos joku pyhittää talonsa pyhäksi lahjaksi Herralle, pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Taloa on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää. ¹⁵Jos talonsa pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava arvioidun hinnan lisäksi viidesosa siitä. Silloin talosta tulee jälleen hänen omansa.

¹⁶Jos joku pyhittää Herralle osan omistamastaan maasta, arvioi maa sen mukaan, kuinka paljon kylvösiementä siihen tarvitaan. Hoomer-mitta ohria vastatkoon viittäkymmentä hopeasekeliä. ¹⁷Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuodesta alkaen, jääköön tämä arviosi voimaan. ¹⁸Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuoden jälkeen, pappi arvioikoon hänelle sen hinnan niiden vuosien luvun mukaan, jotka ovat jäljellä seuraavaan riemuvuoteen. Jo kuuneet vuodet vähennetään arvioimastasi hinnasta. ¹⁹Jos pellon pyhittänyt

tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava siitä arvioimasi hinnan lisäksi viidesosa. Silloin pelto palautuu hänelle.²⁰ Ellei hän kuitenkaan lunasta peltoa vaan myy sen toiselle, se ei ole enää lunastettavissa.²¹ Kun pelto sitten riemuvuotena vapautuu, se tulee Herralle pyhitetyksi niin kuin tuhon omaksi vihitty peltokin, ja siitä tulee papin omaisuutta.

²² Jos joku pyhittää Herralle pellon, joka ei ole hänen perintömaataan vaan jonka hän on ostanut,²³ pappi arvioikoon hänelle sen hinnan riemuvuoteen asti, ja ostajan tulee vielä samana päivänä maksaa arvioitu hinta. Se on pyhitetty Herralle.²⁴ Riemuvuotena pelto palautuu sille, jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on.²⁵ Kaiken arviointisi pohjana olkoon pyhäkkösekelin paino. Sekelissä tulee olla kaksikymmentä geeraa.

²⁶ Eläimen esikoista, joka ensiksi syntyneenä kuuluu jo Herralle, älköön kukaan pyhittäkö. Se on Herran oma, olkoonpa sitten härkä tai lammas.²⁷ Jos kyseessä on saastainen eläin, siitä on lunastettaessa maksettava viidesosa arvioimasi hinnan lisäksi. Jos sitä ei lunasteta, se on myytävä arvioimastasi hinnasta.

²⁸ Mutta mitään tuhon omaksi vihittyä, minkä joku on vihkinyt Herralle mistä tahansa omistamastaan, olkoonpa kyseessä ihminen, eläin tai maaomaisuus, ei saa myydä eikä lunastaa. Kaikki tuhon omaksi vihitty on Herran omaa, pyhistä pyhintä.²⁹ Yksikään tuhon omaksi vihitty ihminen ei ole lunastettavissa. Hänet on surmattava.

³⁰ Kaikki maan kymmenykset, sekä pellon viljasta että puiden hedelmistä, kuuluvat Herralle. Ne ovat Herralle pyhitetyt.³¹ Jos joku kaikesta huolimatta lunastaa takaisin kymmenyksiään, hänen tulee maksaa viidesosa niiden arvon lisäksi.³² Kaikki kymmenykset nautakarjasta ja pikkukarjasta – joka kymmenes eläin, joka kulkee paimenen sauvan alitse – ovat Herralle pyhitettyjä.³³ Ei pidä tutkia, onko eläin hyvä vai huono, eikä sitä saa vaihtaa. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa sen, on myös tilalle otettu eläin pyhä, eikä sitä voi lunastaa.”

³⁴ Nämä ovat ne käskyt, jotka Herra antoi Siinainvuorella Moosekselle israelilaisia varten.

NELJÄS MOOSEKSEN KIRJA (NUMERI)

VANHA SUKUPOLVI, 1 – 14

Sotakelpoisten miesten laskenta Siinailta

1¹Toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, Herra puhui Moosekselle ilmestysmajassa Siinain autiomaassa. Hän sanoi: ²“Laskekaa koko Israelin seurakunnan väkiluku sukuittain ja perhekunnittain ja merkitkää nimiluetteloon jokainen ³kaksikymmenvuotias tai sitä vanhempi sotakelpoinen mies Israelissa. Sinun ja Aaronin on katsastettava heidät osastoittain. ⁴Teidän apunanne olkoon jokaisesta heimosta yksi mies, perhekuntansa päämies. ⁵Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden tulee avustaa teitä: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika, ⁶Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika, ⁷Juudasta Nahson, Amminadabin poika, ⁸Isaskarista Netanel, Suuarin poika, ⁹Sebulonista Eliab, Heelonin poika, ¹⁰Joosefin jälkeläisistä: Efraimista Elisama, Ammihudin poika, ja Manassesta Gamliel, Pedasurin poika, ¹¹Benjaminista Abidan, Gideonin poika, ¹²Daanista Ahieser, Ammisaddain poika, ¹³Asserista Pagieli, Okranin poika, ¹⁴Gaadista Eljasaf, Deuelin poika, ¹⁵ja Naftalista Ahira, Eenanin poika. ¹⁶Nämä seurakunnasta valitut ovat isiensä heimojen ruhtinaita, Israelin tuhannenpäälliköitä.”

¹⁷Mooses ja Aaron ottivat mukaansa nämä nimeltä mainitut miehet ¹⁸ja kutsuivat koko seurakunnan koolle toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. Kaikki kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat israelilaiset ilmoittivat syntyperänsä ja nimensä, ja heidät luettelotiin pääluvun mukaan sukuittain ja perhekunnittain. ¹⁹Mooses laski israelilaisten lukumäärän Siinain autiomaassa, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

²⁰Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²¹Ruubenin heimosta katselmuksessa oli 46 500 miestä.

²²Simeonin jälkeläiset laskettiin sukuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia.

²³Simeonin heimosta katselmuksessa oli 59 300 miestä.

²⁴ Gaadin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²⁵ Gaadin heimosta katselmuksessa oli 45 650 miestä.

²⁶ Juudan jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²⁷ Juudan heimosta katselmuksessa oli 74 600 miestä.

²⁸ Isaskarin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²⁹ Isaskarin heimosta katselmuksessa oli 54 400 miestä.

³⁰ Sebulonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³¹ Sebulonin heimosta katselmuksessa oli 57 400 miestä.

³² Joosefin pojan Efraimin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³³ Efraimin heimosta katselmuksessa oli 40 500 miestä.

³⁴ Manassen jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³⁵ Manassen heimosta katselmuksessa oli 32 200 miestä.

³⁶ Benjaminin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³⁷ Benjaminin heimosta katselmuksessa oli 35 400 miestä.

³⁸ Daanin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³⁹ Daanin heimosta katselmuksessa oli 62 700 miestä.

⁴⁰ Asserin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ⁴¹ Asserin heimosta katselmuksessa oli 41 500 miestä.

⁴²Naftalin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ⁴³Naftalin heimosta katselmuksessa oli 53 400 miestä.

⁴⁴Tässä olivat katselmuksessa olleet miehet. Katselmuksen toimittivat Mooses ja Aaron sekä Israelin ruhtinaat, kaksitoista miestä, yksi kustakin heimosta. ⁴⁵Tässä olivat kaikki katselmuksessa olleet israeliläiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet laskettuina perhekunnittain. ⁴⁶Heitä oli katselmuksessa yhteensä 603 550.

Leeviläisten erityisasema

⁴⁷Leeviläisten heimosta ei pidetty katselmusta samalla kertaa kuin muista, ⁴⁸sillä Herra oli puhunut Moosekselle näin: ⁴⁹“Leevin heimosta älä pidä katselmusta äläkä laske heitä silloin, kun lasket muita israeliläisiä. ⁵⁰Sinun on asetettava leeviläiset hoitamaan todistuksen arkun asumusta, sen kaikkea kalustoa ja kaikkea muuta, mitä siihen kuuluu. Kantakoot he asumusta ja kaikkea sen kalustoa, toimittakoot siellä palvelusta ja leiriytykööt sen ympärille. ⁵¹Kun asumus lähtee liikkeelle, leeviläisten on purettava se, ja kun se pysähtyy leiripaikkaan, leeviläisten on pystytettävä se. Jos sivullinen sekaantuu näihin tehtäviin, hänet on surmattava. ⁵²Muut israeliläiset asettukoot osastoittain kukin omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo, ⁵³mutta leeviläisten on leiriäytävä todistuksen majan ympärille, ettei viha kohtaisi Israelin seurakuntaa. Leeviläisten tulee hoitaa ja vartioida todistuksen asumusta.”

⁵⁴Israeliläiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Leiri- ja matkajärjestys

2 ¹Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²“Israeliläiset leiriytykööt ilmestysmajan ympärille, jonkin matkan päähän siitä. Kukin leiriytyköön oman lippunsa ja perhekuntansa merkin luo.

³Etupuolelle, itään päin, asettukoon Juudan leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Juudan jälkeläisten päämies on Nahson, Amminadabin poika.

⁴Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 74 600. ⁵Juudan osaston viereen leiriytyköön Isaskarin heimo. Isaskarin jälkeläisten päämies on Netanel, Suuarin poika. ⁶Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 54 400. ⁷Sitten tulee Sebulonin heimo. Sebulonin jälkeläisten päämies on Eliab, Heelonin poika. ⁸Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa

57 400.⁹ Juudan leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 186 400 miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle ensimmäisinä.

¹⁰ Etelään päin asettukoon Ruubenin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Ruubenin jälkeläisten päämies on Elisur, Sedeutin poika. ¹¹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 46 500. ¹² Ruubenin osaston viereen leiriytyköön Simeonin heimo. Simeonin jälkeläisten päämies on Selumiel, Suurisaddain poika. ¹³ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 59 300. ¹⁴ Sitten tulee Gaadin heimo. Gaadin jälkeläisten päämies on Eljasaf, Reuelin poika. ¹⁵ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 45 650. ¹⁶ Ruubenin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 151 450 miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle toisena joukkona.

¹⁷ Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leirikunta toisten leirikuntien keskellä. Liikkeelle on lähdeittävä siinä järjestyksessä kuin on leiriäytetty, kukin heimo vuorollaan lippuineen.

¹⁸ Länteen päin asettukoon Efraimin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Efraimin jälkeläisten päämies on Elisama, Ammihudin poika. ¹⁹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 40 500. ²⁰ Hänen viereensä leiriytyköön Manassen heimo. Manassen jälkeläisten päämies on Gamliel, Padasurin poika. ²¹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 32 200. ²² Sitten tulee Benjaminin heimo. Benjaminin jälkeläisten päämies on Abidan, Gideonin poika. ²³ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 35 400. ²⁴ Efraimin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 108 100 miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle kolmansina.

²⁵ Pohjoiseen päin asettukoon Daanin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Daanin jälkeläisten päämies on Ahieser, Ammisaddain poika. ²⁶ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 62 700. ²⁷ Hänen viereensä leiriytyköön Asserin heimo. Asserin jälkeläisten päämies on Pagiel, Okranin poika. ²⁸ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 41 500. ²⁹ Sitten tulee Naftalin heimo. Naftalin jälkeläisten päämies on Ahira, Eenanin poika. ³⁰ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 53 400. ³¹ Daanin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 157 600 miestä. Heidän tulee lippuineen lähteä liikkeelle viimeisinä.”

³² Nämä olivat katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärät heimoittain. Leirikuntien katselmuksessa olleiden joukkojen lukumäärä oli kaikkiaan 603 550. ³³ Leeviläisistä ei kuitenkaan pidetty katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, sillä niin oli Herra Moosesta käsenyt.

³⁴ Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt. Näin he kaikki leirytyivät lippujensa luo, ja näin he lähtivät liikkeelle suvuittain ja perhekunnittain.

Leeviläiset asetetaan avustamaan pappeja

3 ¹ Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen suvun vaiheet siihen aikaan, kun Herra puhui Moosekselle Siinainvuorella. ² Aaronin poikien nimet olivat Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja litamar. ³ Nämä olivat Aaronin pojat, voidellut papit, jotka oli vihitty papinvirkaan. ⁴ Mutta Naadab ja Abihu kuolivat Herran edessä tuodessaan vierasta tulta Herran eteen Siinain autiomaassa. Heillä ei ollut poikia. Siksi vain Eleasar ja litamar toimittivat papinvirkaa isänsä Aaronin valvonnassa.

⁵ Herra puhui Moosekselle: ⁶ ”Tuo Leevin heimo esille ja aseta se pappi Aaronin palvelukseen. ⁷ Leeviläiset hoitakoot tehtäviä ilmestysmajan edustalla sekä Aaronin että koko kansan puolesta ja suorittakoot asumuksen palvelustyöt. ⁸ Hoitakoot he kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja suorittakoot israelilaisille määrätyt asumuksen palvelustyöt. ⁹ Anna leeviläiset avuksi Aaronille ja hänen pojilleen. Heidät kaikki on israelilaisten joukosta annettu hänen palvelukseensa. ¹⁰ Aseta Aaron ja hänen poikansa hoitamaan papinvirkaa. Jos sivullinen sekaantuu siihen, hänet on surmattava.”

¹¹ Herra sanoi Moosekselle: ¹² ”Minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, niiden sijaan, jotka tulevat esikoisena äitinsä kohdusta. Leeviläisistä on siis tullut minun omiani, ¹³ sillä jokainen esikoinen kuuluu minulle. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että eläinten, ja ne kuuluvat minulle. Minä olen Herra.”

Leeviläisten lukumäärä lasketaan

¹⁴ Herra puhui Moosekselle Siinain autiomaassa. Hän sanoi: ¹⁵ ”Pidä katselmus leeviläisistä perhekunnittain ja suvuittain. Laske kaikki miespuoliset kuukauden ikäisestä alkaen.” ¹⁶ Mooses piti heistä katselmuksen saamansa määräyksen, Herran käskyn, mukaisesti.

¹⁷ Nämä olivat Leevin poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari. ¹⁸ Nämä olivat Geersonin poikien nimet ja heidän sukunsa: Libni ja Simei. ¹⁹ Kehatin pojat ja heidän sukunsa olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. ²⁰ Merarin pojat ja heidän sukunsa olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut perhekunnittain.

²¹ Geersonista polveutuivat libniläisten suku ja simeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut. ²² Kaikkien katselmuksessa olleiden kuukauden ikäisten tai sitä vanhempien miespuolisten geersonilaisten lukumäärä oli 7 500. ²³ Geersonilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen taakse, lännen puolelle. ²⁴ Heidän sukunsa päämies oli Eljasaf, Laelin poika. ²⁵ Geersonilaisten tehtävänä ilmestysmajassa oli pitää huolta asumuksesta, teltasta peitteineen, ilmestysmajan oviverhosta, ²⁶ asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhoista, portin verhosta, ympärysverhon köysistä sekä kaikista niihin liittyvistä tehtävistä.

²⁷ Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut. ²⁸ Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten kehatilaisten lukumäärä oli yhteensä 8 600. He hoitivat pyhäkössä toimitettavia tehtäviä. ²⁹ Kehatilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen sivulle, etelän puolelle. ³⁰ Kehatilaisten suvun perhekuntien päämies oli Elisafan, Ussielin poika. ³¹ Heidän tehtävänään oli pitää huolta liitonarkusta, pöydästä, lampunjalasta, alttareista, pyhäkön jumalanpalvelusesineistä sekä esiripusta ja hoitaa kaikki niihin liittyvät tehtävät.

³² Leeviläisten päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika. Hän valvoi niitä, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä.

³³ Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut. ³⁴ Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten merarilaisten lukumäärä oli yhteensä 6 200. ³⁵ Merarin suvun perhekuntien päämies oli Suuriel, Abihailin poika. Merarilaisten tuli leiriytyä asumuksen sivulle, pohjoisen puolelle. ³⁶ Merarin jälkeläisille määrätty tehtävä oli pitää huolta asumuksen laudoista, poikkitangoista, pylväistä ja niiden jalustoista sekä kaikesta kalustosta ja hoitaa niihin liittyvät tehtävät. ³⁷ Heidän piti huolehtia myös esipihan ympärillä olevista pylväistä ja niiden jalustoista, vaarnoista ja köysistä.

³⁸ Asumuksen eteen, sen itäpuolelle, ilmestysmajan eteen leiriytyivät Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat. Heidän tehtävänään oli huolehtia pyhäkköön liittyvistä velvollisuuksista israelilaisten puolesta. Sivullinen, joka sekaantui pyhäkköpalvelukseen, oli surmattava. ³⁹ Kaikkiin katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia leeviläisiä, jotka Mooses ja Aaron Herran käskyn mukaan laskivat suvuittain, oli 22 000.

Esikoisten lunastaminen

⁴⁰ Herra sanoi Moosekselle: “Laske kaikki israelilaisten kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat miespuoliset esikoiset ja tee luettelo heidän nimistään.

⁴¹ Erotta leeviläiset minulle – minä olen Herra – israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja myös leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan.”

⁴² Niin Mooses laski kaikki israelilaisten esikoiset, niin kuin Herra oli häntä käsenyt. ⁴³ Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia esikoisia oli nimiluettelon mukaan 22 273.

⁴⁴ Herra puhui Moosekselle: ⁴⁵ “Erotta leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja israelilaisten karjan sijaan, niin että leeviläisistä tulee minun omiani. Minä olen Herra. ⁴⁶ Israelilaisten esikoisia on 273 enemmän kuin leeviläisiä. Lunastukseksi näistä ⁴⁷ ota jokaista kohti viisi sekeliä hopeaa pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. ⁴⁸ Anna hopea Aaronille ja hänen pojilleen lunastushinnaksi niistä israelilaisten esikoisista, jotka ylittävät leeviläisten määrän.”

⁴⁹ Mooses otti lunastushinnan niistä esikoisista, joita oli yli leeviläisillä lunastettujen määrän. ⁵⁰ Hän otti tämän hopean israelilaisten esikoisten lunastamiseksi, 1 365 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. ⁵¹ Mooses antoi Herran käskyn mukaan nämä lunastushopeat Aaronille ja hänen pojilleen. Niin oli Herra Moosesta käsenyt.

Leeviläisten palvelustehtävät

4 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² “Laske Leevin jälkeläisten joukosta kehatilaisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain ³ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti – kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat suorittaa tehtäviä ilmestysmajassa. ⁴ Kehatin poikien palvelustehtävä ilmestysmajassa on huolehtia kaikkein pyhimmistä esineistä.

⁵ Leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ottakoot alas esi-ripun ja peittäköt sillä todistuksen arkun. ⁶ Sen päälle heidän on pantava merilehmännahkainen peite ja päällimmäiseksi levitettävä kokonaan sinipunaisista langoista tehty vaate ja asetettava paikoilleen arkun kantotangot.

⁷ Pyhien leipien pöydälle heidän tulee levittää sinipunainen vaate ja panna sen päälle vadit, kupit, maljat ja juomauhrikannut. Myös aina esillä olevan leivän tulee olla sen päällä. ⁸ Heidän tulee levittää näiden päälle

helakanpunainen vaate, peittää se merilehmännahkaisella peitteellä ja asettaa paikoilleen pöydän kantotangot.

⁹Sitten heidän on otettava sinipunainen vaate ja peitettävä lampunjalca lamppuineen, lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään. ¹⁰Heidän tulee kääriä se ja kaikki siihen kuuluvat esineet merilehmännahkaiseen peitteeseen ja asettaa se kantopaareille.

¹¹Kultaiselle alttarille heidän on levitettävä sinipunainen vaate, peitettävä se merilehmännahkaisella peitteellä ja asetettava paikoilleen alttarin kantotangot. ¹²Heidän tulee ottaa kaikki pyhäkössä käytettävät jumalanpalvelusesineet, kääriä ne sinipunaiseen vaatteeseen, peittää ne merilehmännahkaisella peitteellä ja panna kantopaareille.

¹³Heidän on puhdistettava alttari tuhasta ja levitettävä alttarin päälle purppuranpunainen vaate. ¹⁴Sen päälle heidän on pantava kaikki alttarilla käytettävät esineet: suitsutusastiat, haarukat, lapiot ja vihmontamaljat – koko alttarikalusto. Niiden päälle heidän on levitettävä merilehmännahkainen peite, ja alttarin kantotangot on asetettava paikoilleen.

¹⁵Kun Aaron ja hänen poikansa ovat leirin liikkeelle lähtiessä saaneet päätökseen pyhäkön ja kaikkien pyhäkön esineiden peittämisen, Kehatin jälkeläiset tulkoot kantamaan niitä. He eivät kuitenkaan saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, etteivät kuolisi. Kehatin jälkeläisten tehtävänä on kantaa nämä ilmestysmajaan kuuluvat esineet.

¹⁶Eleasarin, pappi Aaronin pojan, tehtävänä on pitää huolta seitsenhaaraisen lampun öljystä, hyväntuokuisesta suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä. Hänen tehtävänä on valvoa koko asumusta ja kaikkea, mikä kuuluu pyhäkköön ja sen kalustoon.”

¹⁷Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ¹⁸”Älkää päästkö kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta. ¹⁹Tehkää siis heille näin, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa määrätkööt kullekin heistä oman palvelustehtävänsä ja kantamuksensa. ²⁰He eivät saa mennä hetkeksikään katselemaan pyhiä esineitä, etteivät kuolisi.”

²¹Herra sanoi Moosekselle: ²²”Laske myös Geersonin jälkeläisten lukumäärä perhekunnittain ja suvuittain ²³kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ²⁴Tämä on geersonilaissukujen palvelus- ja

kantamistehtävä: ²⁵ Heidän on kannettava asumuksen telttakankaat, ilmestysmaja, sen peite ja merilehmännahkainen peite, joka on ulommaisena asumuksen päällä, ilmestysmajan oven verho, ²⁶ asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan verhot, niiden köydet, esipihan portin verho ja kaikki niiden hoitamiseen tarvittava kalusto. Heidän on suoritettava kaikki näiden hoitamiseen liittyvät työt. ²⁷ Kaikki geersonilaisten palvelus – mitä tahansa he kantavat tai tekevät – tapahtukoon Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaan. Teidän on määrättävä kaikki, mitä heidän tehtävänä on kantaa. ²⁸ Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilmestysmajassa. Toimittakoot he tehtävänsä litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

²⁹ Laske Merarin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain ³⁰ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ³¹ Heille uskottu tehtävä, koko heidän ilmestysmajassa toimittamansa palvelus, on tämä: heidän on kannettava asumuksen laudat, poikkitangot ja pylvääät jalustoineen, ³² esipihan ympärillä olevat pylvääät jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen ja kaikki niihin kuuluvat esineet sekä tehtävä kaikki niihin liittyvät työt. Määrätkää heille nimeltä mainiten, mitä esineitä heidän on kannettava. ³³ Tämä on merarilaissukujen palvelustyö. Toimittakoot he kaikki nämä tehtävät ilmestysmajassa litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.”

Palvelusvelvollisten leeviläisten lukumäärä lasketaan

³⁴ Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet laskivat Kehatin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain ³⁵ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ³⁶ Heidät laskettiin suvuittain, ja heitä oli 2 750. ³⁷ Näin paljon oli kehatilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

³⁸ Geersonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain ³⁹ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ⁴⁰ Heitä oli suvuittain ja perhekunnittain laskettuna 2 630. ⁴¹ Näin paljon oli geersonilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät Herran käskyn mukaisesti.

⁴² Merarin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain ⁴³ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki

palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ⁴⁴ Heitä oli suvuittain laskettuna 3 200. ⁴⁵ Näin paljon oli merarilaisia heidän sukujensa katselmuksessa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

⁴⁶ Mooses, Aaron ja Israelin päämiehet laskivat kaikki leeviläiset suvuittain ja perhekunnittain ⁴⁷ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat ottaa osaa palvelustyöhön ja kantamistehtäviin ilmestysmajassa. ⁴⁸ Heitä oli katselmuksessa 8 580. ⁴⁹ Sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli antanut Mooseksen kautta, jokainen määrättiin omaan palvelus- ja kantamistehtäväänsä. Tämän katselmuksen Mooses piti Herran käskyn mukaisesti.

Saastaisten poistaminen leiristä

5 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Käske israelilaisten karkottaa leiristä jokainen spitaalinen, jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut. ³ Karkottakaa heidät, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi leiriä, jossa minä asun heidän keskellään.” ⁴ Israelilaiset tekivät niin ja karkottivat heidät leirin ulkopuolelle. Niin kuin Herra oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät.

Vahingonkorvaus

⁵ Herra sanoi Moosekselle: ⁶ “Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen menettelee uskottomasti Herraa kohtaan tekemällä lähimmäistään vastaan minkä tahansa rikkomuksen, jonka ihminen voi tehdä, ja tulee siten syylliseksi, ⁷ hänen on tunnustettava tekemänsä rikkomus ja korvattava täysin se, mihin on syyllistynyt, sekä annettava lisäksi viidesosa korvaussummasta sille, jota vastaan on rikkonut. ⁸ Jos vahinkoa kärsineellä ei ole sukulunastajaa, jolle korvauksen syyllisyydestä voisi maksaa, se on maksettava Herralle. Se on tuotava papille, ja lisäksi on uhrattava sovituspässi, jolla syylliselle toimitetaan sovitus.

⁹ Kaikki israelilaisten papille tuomat pyhät lahjat kuuluvat papille. ¹⁰ Hänelle kuuluvat jokaisen antajan pyhät lahjat. Se, mikä annetaan papille, on papin omaa.”

Aviorikoksesta epäillyn vaimon tutkiminen

¹¹ Herra puhui Moosekselle: ¹² “Sano israelilaisille: Jos jonkun miehen vaimo pettää miestään olemalla hänelle uskoton ¹³ ja toinen mies makaa hänen kanssaan hänen miehensä tietämättä, vaimo saastuttaa itsensä, vaikka

häntä ei saadakaan kiinni itse teosta eikä häntä vastaan ole todistajaa, koska hän on saanut asian salattua. ¹⁴ Miehen voi vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, joka on saastuttanut itsensä, tai miehen voi vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, vaikka tämä ei olekaan saastuttanut itseään. ¹⁵ Silloin miehen on tuotava vaimonsa papin eteen ja annettava uhrina vaimonsa puolesta kymmenesosa eefa-mittaa ohrajauhoja. Hän ei saa vuodattaa öljyä eikä panna suitsuketta uhrin päälle, sillä se on mustasukkaisuusuhri, muistutusuhri, joka johdattaa mieleen pahan teon.

¹⁶ Sitten pappi tuokoon vaimon ja asettakoon hänet Herran eteen. ¹⁷ Papin on otettava pyhää vettä saviastiaan, ja asumuksen lattialta hänen on otettava tomua ja pantava sitä veteen. ¹⁸ Hänen tulee asettaa vaimo Herran eteen, päästää hänen tukkansa hajalleen ja asettaa hänen käsiinsä muistutusuhri eli mustasukkaisuusuhri. Papilla tulee olla kädessään karvas, kirousta tuottava vesi, ¹⁹ ja hänen tulee vannottaa vaimoa ja sanoa hänelle: 'Jos kukaan ei ole maannut kanssasi etkä ole pettänyt miestäsi etkä saastuttanut itseäsi, tämä karvas, kirousta tuottava vesi ei vahingoita sinua. ²⁰ Mutta jos sinä olet pettänyt miehesi ja saastunut ja joku muu kuin oma miehesi on maannut sinun kanssasi, ²¹ Herra tekee sinun nimestäsi kirous- ja vannomissanan kansasi keskuuteen, ja Herra kuihduttaa lanteesi ja turvottaa vatsasi.' Pappi vannottakoon vaimoa kirouksen uhalla ja sanokoon hänelle: ²² 'Tämä kirousta tuottava vesi menee sisuksiisi turvottamaan vatsasi ja kuihduttamaan lanteesi.' Vaimon on sanottava tähän: 'Aamen, aamen.'

²³ Papin tulee kirjoittaa nämä kiroukset, huuhtoa kirjoitus karvaaseen veteen ²⁴ ja juottaa vaimolle tuo karvas, kirousta tuottava vesi. Kirousvesi menee häneen ja aiheuttaa katkeraa tuskaa. ²⁵ Sitten papin tulee ottaa vaimon kädestä mustasukkaisuusuhri, heiluttaa uhria Herran edessä ja tuoda se alttarille. ²⁶ Pappi ottakoon uhrista kourallisen muistouhriosaksi, polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten veden vaimolle. ²⁷ Kun hän on juottanut veden, kirousta tuottava vesi menee vaimoon. Jos vaimo on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskoton, se aiheuttaa katkeraa tuskaa, hänen vatsansa turpoaa, lanteensa kuihtuvat ja hänen nimestään tulee kiroussana kansansa keskuudessa. ²⁸ Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseään vaan on puhdas, hän ei vahingoitu vaan pysyy hedelmällisenä.

²⁹ Tämä on laki mustasukkaisuudesta. Jos vaimo pettää miestänsä ja saastuttaa itsensä ³⁰ tai jos miehen valtaa mustasukkaisuuden henki ja hän

epäilee vaimoan. Mies vieköön vaimonsa silloin Herran eteen, ja pappi tehköön vaimolle kaiken, mitä tämä laki määrää. ³¹ Näin mies vapautuu syyllisyydestä, mutta vaimo on vastuussa synnistään.”

Nasiirilaki

6 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Kun mies tai nainen on tehnyt erityisen lupauksen erottautuakseen nasiirina Herralle, ³ hänen tulee pysyä erossa viinistä ja väkijuomasta. Hän ei saa juoda edes etikkaa, joka on tehty viinistä tai väkijuomasta, eikä mitään rypälemehua. Hän ei saa myöskään syödä tuoreita eikä kuivattuja viinirypäleitä. ⁴ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän ei saa syödä mitään, mikä on lähtöisin viiniköynnöksestä, ei edes kuoria tai siemeniä.

⁵ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, partaveitsi ei saa koskea hänen hiuksiinsa eikä partaansa. Olkoon hän pyhä ja antakoon hiustensa kasvaa valtoimenaan koko sen ajan, joksi hän on erottautunut Herralle. ⁶ Koko sinä aikana, kun hän on Herralle vihkiytynyt, hän ei saa mennä kuolleen lähelle ⁷ eikä saattaa itseään saastaiseksi edes isästään, äidistään, veljestään tai sisarestaan heidän kuoltuaan, sillä hänen pääsään on hänen Jumalansa seppele. ⁸ Koko nasiirilupauksensa ajan hän on pyhitetty Herralle.

⁹ Jos joku aivan yllättäen kuolee hänen läheisyydessään ja hänen vihitty päänsä saastuu, hänen tulee ajattaa hiuksensa puhdistuspäivänään. Ajattakoon hän ne seitsemäntenä päivänä. ¹⁰ Kahdeksantena päivänä hänen on tuotava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan portille. ¹¹ Papin tulee uhrata toinen syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi sekä toimittaa hänelle sovitus kuolleen tähden tapahtuneesta rikkomuksesta. Pappi pyhittäköön hänen päänsä uudelleen sinä päivänä. ¹² Nasiirin on erottauduttava uudelleen Herralle nasiirilupauksensa ajaksi ja uhrattava vuoden vanha karitsa vikauhriksi. Aikaisemmat päivät jääkööt ottamatta lukuun, koska hänen vihkimyksensä saastui.

¹³ Tämä on laki nasiirista. Kun hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen, hänen on tultava ilmestysmajan ovelle ¹⁴ ja tuotava uhrinaan Herralle vuoden vanha virheetön uroskaritsa polttouhriksi ja vuoden vanha virheetön naaraskaritsa syntiuhriksi sekä virheetön passi yhteysuhriksi. ¹⁵ Lisäksi hänen on tuotava niihin kuuluvana ruoka- ja juomauhrina korillinen hienoista vehnäjauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn leivottuja leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä. ¹⁶ Pappi tuokoon ne Herran eteen ja uhratkoon nasiirin syntiuhrin ja polttouhrin. ¹⁷ Pässin

hän uhratkoon yhteysuhriksi Herralle ja sen ohella korillisen happamatomia leipiä. Papin on uhrattava myös yhteysuhriin kuuluva ruoka- ja juomauhri. ¹⁸Nasiiri ajattakoon ilmestysmajan portilla nasiirinhiuksensa, ottakoon hiukset ja pankoon ne yhteysuhriin alla palavaan tuleen.

¹⁹Papin tulee ottaa keitetty pässin lapa sekä korista happamaton leipä ja happamaton ohut leipä ja antaa ne nasiirin käsiin sen jälkeen, kun tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin. ²⁰Niitä on heilutettava heilutusuhrina Herran edessä. Uhri on papille pyhitetty heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri juokoon viiniä.

²¹Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhreistaan Herralle hänen ryhtyessään nasiiriksi. Hän voi uhrata lisäksi muuta, mitä saa hankitaksi. Hänen on toimittava antamansa lupauksen mukaan ja noudatettava nasiiriksi erottautumista koskevaa lakia.”

Herran siunaus

²²Herra puhui Moosekselle: ²³”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Näin teidän tulee siunata israelilaisia. Sanokaa heille:

²⁴’Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua, ²⁵Herra valaiskoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen, ²⁶Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.’

²⁷Näin he laskevat minun nimeni israelilaisten ylle, ja minä siunaan heitä.”

Heimoruhtinaiden vihkiäislahjat

7 ¹Kun Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen, hän voiteli ja pyhitti sen ja kaikki sen esineet sekä alttarin kaikkine esineineen. Kun hän oli voidellut ja pyhittänyt ne, ²tulivat Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, heimoruhtinaat, jotka olivat valvoneet katselmusta ja ³toivat uhrilahjanaan Herran eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista härkää. Kaksi ruhtinasta toi aina yhdet vaunut ja jokainen ruhtinas härän. He toivat ne asumuksen eteen.

⁴Herra sanoi Moosekselle: ⁵”Ota ne heitä ja anna leeviläisille käytettäväksi ilmestysmajan palveluksessa, kullekin palvelustehtävänsä mukaisesti.” ⁶Mooses otti vastaan vaunut ja härät ja antoi ne leeviläisille. ⁷Kahdet vaunut ja neljä härkää hän antoi Geersonin jälkeläisille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti. ⁸Merarin jälkeläisille hän antoi neljät vaunut ja kahdeksan härkää heidän palvelustehtävänsä mukaisesti, jota he toimittivat Iitamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. ⁹Kehatin jälkeläisille

hän ei antanut mitään, sillä heidän palvelutyönään oli kantaa pyhiä esineitä olallaan.

¹⁰ Ruhtinaat toivat vihkiäislahjat alttarin varten sinä päivänä, jona se voideltiin. He toivat uhrilahjansa alttarin eteen, ¹¹ mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ruhtinaat tuokoot uhrilahjansa alttarin vihkimistä varten yksi kerrallaan, kukin omana päivänään."

¹² Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan heimosta. ¹³ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ¹⁴ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ¹⁵ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ¹⁶ yksi pukki syntiuhriksi ¹⁷ sekä yhteysuhriksi kaksi nautaa, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja.

¹⁸ Toisena päivänä toi uhrilahjansa Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas. ¹⁹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ²⁰ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ²¹ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ²² yksi pukki syntiuhriksi ²³ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja.

²⁴ Kolmantena päivänä toi uhrilahjansa Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika. ²⁵ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ²⁶ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ²⁷ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ²⁸ yksi pukki syntiuhriksi ²⁹ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja.

³⁰ Neljäntenä päivänä toi uhrilahjansa Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeurin poika. ³¹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja

hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ³²yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ³³yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ³⁴yksi pukki syntiuhriksi ³⁵sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja.

³⁶Viidentenä päivänä toi uhrilahjansa Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel, Suurisaddain poika. ³⁷Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ³⁸yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ³⁹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁴⁰yksi pukki syntiuhriksi ⁴¹sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Selumielin, Suurisaddain pojan, uhrilahja.

⁴²Kuudentena päivänä toi uhrilahjansa Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deuelin poika. ⁴³Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁴⁴yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁴⁵yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁴⁶yksi pukki syntiuhriksi ⁴⁷sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eljasafin, Deuelin pojan, uhrilahja.

⁴⁸Seitsemäntenä päivänä toi uhrilahjansa Efraimin jälkeläisten ruhtinas Elisama, Ammihudin poika. ⁴⁹Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁵⁰yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁵¹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁵²yksi pukki syntiuhriksi ⁵³sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

⁵⁴Kahdeksantena päivänä toi uhrilahjansa Manassen jälkeläisten ruhtinas Gamliel, Pedasurin poika. ⁵⁵Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁵⁶yksi kymmenen sekelin painoinen

kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁵⁷yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁵⁸yksi pukki syntiuhriksi ⁵⁹sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja.

⁶⁰Yhdeksäntenä päivänä toi uhrilahjansa Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan, Gideonin poika. ⁶¹Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁶²yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁶³yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁶⁴yksi pukki syntiuhriksi ⁶⁵sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja.

⁶⁶Kymmenentenä päivänä toi uhrilahjansa Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika. ⁶⁷Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁶⁸yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁶⁹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁷⁰yksi pukki syntiuhriksi ⁷¹sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, uhrilahja.

⁷²Yhdentoista päivänä toi uhrilahjansa Asserin jälkeläisten ruhtinas Pagieli, Okranin poika. ⁷³Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁷⁴yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁷⁵yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁷⁶yksi pukki syntiuhriksi ⁷⁷sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, uhrilahja.

⁷⁸Kahdententoista päivänä toi uhrilahjansa Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira, Eenanin poika. ⁷⁹Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁸⁰yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁸¹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi

vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁸²yksi pukki syntiuhriksi ⁸³sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahiran, Eenanin pojan, uhrilahja.

⁸⁴Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten silloin, kun se voideltiin: hopeavateja oli kaksitoista, hopeisia vihmontamaljoja kaksitoista ja kultakuppeja kaksitoista. ⁸⁵Kukin hopeavati oli 130 sekelin ja kukin malja 70 sekelin painoinen. Astioissa oli siis hopeaa kaikkiaan 2 400 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. ⁸⁶Kultakuppeja, jotka olivat täynnä suitsuketta, oli kaksitoista. Kukin kuppi painoi kymmenen sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Kupeissa oli siis kultaa kaikkiaan 120 sekeliä. ⁸⁷Polttouhrimullikoita oli yhteensä kaksitoista, päsejä kaksitoista ja vuoden vanhoja uroskaritsoita kaksitoista. Niihin kuuluivat lisäksi ruokauhrit. Myös syntiuhripukkeja oli kaksitoista. ⁸⁸Yhteysuhriteuraita oli kaikkiaan 24 härkää, 60 pässiä, 60 pukkia ja 60 vuoden vanhaa uroskaritsaa. Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka annettiin alttarin voitelemisen jälkeen.

Seitsenhaarainen lampunjalka

⁸⁹Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, hän kuuli äänen, joka puhui hänelle todistuksen arkun päällä olevalta armoistuilta, kahden kerubin välistä. Sieltä Herra puhui hänelle.

8 ¹Herra puhui Moosekselle: ²“Sano Aaronille: Aseta lamput paikoilleen niin, että ne seitsemän lamppua luovat valoa lampunjalan etupuolelle.” ³Aaron teki niin. Hän asetti lamput niin, että ne loivat valoa lampunjalan etupuolelle, Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan. ⁴Lampunjalka oli tehty kullasta takomalla; sen runko ja kukkalehdetkin oli taottu. Mooses teetti lampunjalan aivan sen mallin mukaan, jonka Herra oli hänelle näyttänyt.

Leeviläisten puhdistaminen

⁵Herra puhui Moosekselle: ⁶“Ota leeviläiset erilleen israelilaisten keskuudesta ja puhdistu heidät. ⁷Puhdistuaksesi heidät tee näin: Vihmo heidän päälleen synnistä puhdistavaa vettä. Heidän on ajeltava partaveitsellä kaikki ruumiinsa karvat ja pestävä vaatteensa. Näin heidän on puhdistauduttava. ⁸Ottakoot he sitten sonnimullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja. Ota sinä vielä toinen mullikka syntiuhriksi.

⁹Tuo sitten leeviläiset ilmestysmajan eteen ja kutsu koolle koko Israelin seurakunta. ¹⁰Kun olet tuonut leeviläiset Herran eteen, israelilaiset laskekoot kätensä leeviläisten päälle. ¹¹Aaron antakoon Herran edessä

leeviläiset heilutusuhriksi israelilaisten puolesta, niin että leeviläiset voivat toimia Herran palvelijoina. ¹² Leeviläiset laskekoot kätensä mullikoiden pään päälle. Valmista sinä toinen niistä syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi Herralle toimittaaksesi sovituksen leeviläisille. ¹³ Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja anna heidät heilutusuhrina Herralle. ¹⁴ Erotä näin leeviläiset muista israelilaisista, niin että leeviläisistä tulee minun omiani.

¹⁵ Sen jälkeen leeviläiset menkööt ilmestysmajan palvelustehtäviin. Puhdista heidät ja anna heidät heilutusuhriksi, ¹⁶ sillä heidät on kokonaan luovutettu minulle israelilaisten keskuudesta. Minä olen ottanut heidät omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, kaikkien, jotka tulevat ensimmäisenä äitinsä kohdusta. ¹⁷ Jokainen Israelin esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin, kuuluu minulle. Minä pyhitin heidät itselleni sinä päivänä, jona surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset. ¹⁸ Nyt minä otan kuitenkin leeviläiset omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan. ¹⁹ Minä annoin leeviläiset israelilaisten keskuudesta palvelijoiksi Aaronille ja hänen pojilleen suorittamaan palvelusta ilmestysmajassa israelilaisten puolesta ja toimittamaan israelilaisille sovituksen, ettei israelilaisia kohtaisi rangaistus, kun he lähestyvät pyhäkköä.”

²⁰ Näin Mooses, Aaron ja koko Israelin seurakunta tekivät leeviläisille. Israelilaiset tekivät leeviläisille tarkoin Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan. ²¹ Leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät vaatteensa. Sitten Aaron antoi heidät Herran edessä heilutusuhriksi ja toimitti heille sovituksen heidän puhdistamiseksi. ²² Sen jälkeen leeviläiset menivät ilmestysmajaan toimittamaan palvelustaan Aaronin ja hänen poikiensa johdolla. Niin kuin Herra oli Moosekselle leeviläisistä määrännyt, niin heille tehtiin.

²³ Herra puhui Moosekselle: ²⁴ ”Tämä koskee leeviläisiä: Kaksikymmenentäviisi vuotta täytettyään he ovat palveluskelpoisia ilmestysmajan palvelutyössä, ²⁵ mutta viisikymmenentä vuotta täytettyään heidän on kuitenkin vetäydyttävä syrjään palvelusta toimittavien joukosta eivätkä he enää saa olla palvelutyössä. ²⁶ He voivat auttaa veljiään ilmestysmajan tehtävien hoitamisessa, mutta he eivät saa enää suorittaa palvelusta. Järjestä leeviläisten tehtävät näin.”

Täsmennyksiä pääsiäismääräyksiin

9¹ Herra puhui Moosekselle Siinain autiomaassa toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, vuoden ensimmäisessä kuussa. Hän sanoi: ² "Israelilaisten tulee viettää pääsiäistä säädettyinä aikana. ³ Viettäköö sitä määräaikaan, tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Viettäköö pääsiäistä kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan." ⁴ Niin Mooses puhui israelilaisille pääsiäisen viettämisestä, ⁵ ja he viettivät Siinain autiomaassa pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt.

⁶ Muutamat miehet olivat kuitenkin saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. He tulivat vielä samana päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen ⁷ ja sanoivat Moosekselle: "Me olemme saastuneet kuolleesta. Miksi meidän ei anneta tuoda Herralle uhria määräaikaan yhdessä muiden israelilaisten kanssa?" ⁸ Mooses sanoi heille: "Odottakaa tässä. Minä tahdon kuulla, mitä Herra säätää teistä."

⁹ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ¹⁰ "Puhu israelilaisille: Jos jotkut teistä tai teidän jälkeläisistänne ovat saastuneet kuolleesta tai ovat kaukana matkalla, he voivat kuitenkin viettää Herran pääsiäistä. ¹¹ Viettäkööt he sitä toisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Syökööt he pääsiäislampaan happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa. ¹² He eivät saa jättää siitä mitään seuraavaan aamuun eivätkä rikkoo yhtäkään sen luuta. Heidän tulee valmistaa se kaikkien pääsiäisuhria koskevien lakien mukaan. ¹³ Mutta jokainen, joka laiminlyö pääsiäisen vieton, vaikka on puhdas eikä ole matkoilla, on poistettava kansansa keskuudesta, koska hän ei ole tuonut Herralle uhria säädettyinä aikana. Sellainen ihminen kantakoon syntinsä seuraukset. ¹⁴ Kun luonanne asuva muukalainen tahtoo viettää Herran pääsiäistä, hänen on noudatettava pääsiäistä koskevia lakeja ja säädöksiä. Teitä kaikkia koskee sama laki, sekä muukalaista että maassa syntynyttä."

Pilvi johtaa kansaa

¹⁵ Kun asumus oli pystytetty, pilvi peitti asumuksen, todistuksen teltan. Illasta aamuun sen yllä oli tulen kaltainen hohde. ¹⁶ Näin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulen kaltainen hohde yöllä. ¹⁷ Aina pilven kohotessa teltan päältä israelilaiset lähtivät liikkeelle. Mihin paikkaan pilvi laskeutui, sinne he leiriytyivät. ¹⁸ Herran käskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä niin

kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä. ¹⁹ Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pidemmän aikaa, israelilaiset noudattivat Herran käskyä eivätkä lähteneet liikkeelle. ²⁰ Joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä. Herran käskyn mukaan he silloinkin olivat leiriytyneinä, ja Herran käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle. ²¹ Jos pilvi joskus pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla, he lähtivät silloinkin liikkeelle. Samoin jos pilvi pysyi paikallaan päivän ja yön ja sitten kohosi, he lähtivät liikkeelle. ²² Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pidemmän ajan, israelilaiset olivat leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle. Mutta kun pilvi kohosi, he lähtivät liikkeelle. ²³ Herran käskyn mukaan he leiriytyivät ja Herran käskyn mukaan lähtivät liikkeelle. He noudattivat kaikkea, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskennyt heidän noudattaa.

Hopeatorvet

10 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² "Tee itsellesi kaksi hopeatorvea. Tee ne takomalla. Olkoot ne sinulla seurakunnan koollekutsumista ja leirien liikkeellepanemista varten. ³ Kun niihin molempiin puhalletaan, koko seurakunnan on kokoonnuttava sinun luoksesi ilmestysmajan ovelle. ⁴ Mutta jos vain yhteen puhalletaan, ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kokoontukoot luoksesi. ⁵ Kun puhallatte hälytyssoiton, itäpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdeävä liikkeelle. ⁶ Kun puhallatte hälytyssoiton toistamiseen, eteläpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdeävä liikkeelle. Hälytyssoitto puhalletaan liikkeelle lähdeäessä. ⁷ Kutsuessanne seurakuntaa koolle puhaltakaa torveen. Älkää kuitenkaan puhaltako hälytyssoittoa.

⁸ Papat, Aaronin pojat, puhaltakoot torviin. Tämä olkoon teille ikuinen säädös polvesta polveen. ⁹ Kun te lähde te maassanne taisteluun vihollista vastaan, joka ahdistaa teitä, puhaltakaa torvilla hälytys. Silloin Herra, teidän Jumalanne, muistaa teitä ja te pelastutte vihollistenne käsistä. ¹⁰ Puhaltakaa torviin myös ilonpäivinä, vuotuisina juhlinanne ja uudenkuunpäivinä uhratessanne polttouhrejanne ja yhteysuhrejanne, niin ne muistuttavat teistä Jumalanne edessä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

Lähtö Siinailta

¹¹ Toisen vuoden toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi todistuksen asumuksen yltä. ¹² Silloin israelilaiset lähtivät Siinain autiomaasta liikkeelle leirikunnittain. Paaranin autiomaassa pilvi pysähtyi jälleen. ¹³ Näin he lähtivät ensimmäistä kertaa liikkeelle sillä

tavoin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt. ¹⁴ Ensimmäisenä lähti liikkeelle osastoittain Juudan jälkeläisten leirikunta lippuineen. Juudan joukkoa johti Nahson, Amminadabin poika. ¹⁵ Isaskarilaisten heimon joukkoa johti Netanel, Suuarin poika. ¹⁶ Sebulonilaisten heimon joukkoa johti Eliab, Heelonin poika.

¹⁷ Kun asumus oli purettu, liikkeelle lähtivät geersonilaiset ja merarilaiset, jotka kantoivat asumusta. ¹⁸ Sitten lähti liikkeelle osastoittain Ruubenin leirikunta lippuineen. Ruubenin joukkoa johti Elisur, Sedeurin poika. ¹⁹ Simeonilaisten heimon joukkoa johti Selumiel, Suurisaddain poika. ²⁰ Gaadilaisten heimon joukkoa johti Eljasaf, Deuelin poika. ²¹ Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle pyhiä esineitä kantaen. Asumus oli pystytetty, ennen kuin he saapuivat perille.

²² Sitten lähti liikkeelle osastoittain efraimilaisten leirikunta lippuineen. Efraimin joukkoa johti Elisama, Ammihudin poika. ²³ Manasselaisten heimon joukkoa johti Gamliel, Pedasurin poika. ²⁴ Benjaminilaisten heimon joukkoa johti Abidan, Gideonin poika.

²⁵ Jälkijoukkona, leirikunnista viimeisenä, lähti liikkeelle osastoittain daanilaisten leirikunta lippuineen. Daanin joukkoa johti Ahieser, Ammisaddain poika. ²⁶ Asserilaisten heimon joukkoa johti Pagieli, Okranin poika, ²⁷ ja naftalilaisten heimon joukkoa Ahira, Eenanin poika. ²⁸ Tässä järjestyksessä israelilaisten joukot lähtivät liikkeelle.

²⁹ Mooses sanoi Hoobabile, midianilaisen appensa Reuelin pojalle: "Me olemme matkalla paikkaan, josta Herra on sanonut: 'Sen minä annan teille.' Lähde meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä Herra on luvannut hyvää Israelille." ³⁰ Mutta Hoobab vastasi hänelle: "En lähde, vaan menen omaan maahani ja synnyinseudulleni." ³¹ Mooses sanoi: "Älä jätä meitä, sillä sinä tiedät, minne meidän on hyvä leirytyä autiomaassa. Ryhdy siis meille oppaaksi. ³² Jos lähdet kanssamme, me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, mitä Herra meille suo."

³³ Israelilaiset kulkivat Herran vuoren luota kolme päivänmatkaa, ja Herran liitonarkku kulki heidän edellään kolme päivänmatkaa etsien heille levähdyspaikat. ³⁴ Herran pilvi oli heidän yläpuolellaan päivällä, kun he lähtivät liikkeelle leiristä. ³⁵ Kun arkku lähti liikkeelle, Mooses lausui: "Nouse, Herra, niin vihollisesi hajaantuvat ja vihamiehesi pakenevat edeltäsi." ³⁶ Kun arkku pysähtyi, hän lausui: "Käännä, Herra, Israelin kymmentuhantisten joukkojen puoleen."

Kansa nurisee ruuasta

11 ¹Kansa alkoi vaikeroida, ja se oli paha Herran silmissä. Hän kuuli sen ja vihastui, ja Herran tuli syttyi israelilaisten keskellä ja poltti leirin reunimmaisia osia. ²Silloin kansa huusi avuksi Moosesta. Mooses rukoili Herraa, ja tuli alkoi sammua. ³Paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Tabeera, koska Herran tuli oli polttanut heitä siellä. ⁴Mutta kansan keskuuteen kerääntyneessä joutoväessä heräsivät himot, ja myös israelilaiset alkoivat taas itkeä. He sanoivat: "Kunpa joku antaisi meille lihaa syödäksemme! ⁵Me muistamme kalat, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, samoin kurkut, melonit, purjot, sipulit ja valkosipulit. ⁶Nyt me sen sijaan näännyimme nälkään. Eihän täällä näy mitään muuta kuin tuota mannaa."

⁷Manna oli korianterin siementen kaltaista, ja se muistutti myös bedellion-pihkaa. ⁸Kansa samoili kokoamassa mannaa ja jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa. Sitten he keittivät sitä padassa ja valmistivat siitä leipiä. Sillä oli samanlainen maku kuin öljyleivonnaisella. ⁹Kun kaste laskeutui yöllä leiriin, laskeutui sinne myös mannaa.

Mooses valittaa raskasta kutsumustaan

¹⁰Mooses kuuli, kuinka kansa itki, jokainen perhekunta telttansa ovelta. Herra vihastui siitä kovin, ja myös Mooseksen mielestä se oli paha. ¹¹Mooses sanoi Herralle: "Mitä varten olet tehnyt näin pahoin palvelijallesi ja mitä varten en ole saanut armoa sinun silmissäsi vaan sinä olet pannut koko tämän kansan taakaksi minun päälleni? ¹²Olenko minä pannut alulle koko tämän kansan tai olenko minä synnyttänyt sen? Sillä sinä käsket minun kantaa sitä sylissäni niin kuin hoitaja kantaa imeväistä lasta, aina siihen maahan asti, josta olet vannonut valan heidän isilleen. ¹³Mistä minulla on antaa lihaa koko tälle kansalle? He ahdistavat minua itkullaan ja sanovat: 'Anna meille lihaa, että saamme syödä.' ¹⁴En minä jaksa kantaa yksinäni koko tätä kansaa. Taakka on minulle liian raskas. ¹⁵Jos aiot kohdella minua näin, surmaa minut mieluummin, jos olen saanut armon sinun silmissäsi. Päästä minut näkemästä tätä kurjuutta."

Mooses saa avukseen seitsemänkymmentä vanhinta

¹⁶Silloin Herra puhui Moosekselle: "Kutsu koolle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, miehiä, joista tiedät, että he ovat kansan vanhimpia ja johtomiehiä. Tuo heidät ilmestysmajalle, ja asettukoot he sinne sinun kanssasi. ¹⁷Minä laskeudun alas ja puhun siellä kanssasi. Minä otan henkeä, joka on sinun päälläsi, ja annan sitä heidän päälleen. Siten he voivat kantaa sinun kanssasi taakkaa tästä kansasta, eikä sinun tarvitse

kantaa sitä yksinäsi. ¹⁸ Sano kansalle: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa. Te olette itkeneet Herran kuullen ja sanoneet: ‘Kunpa joku antaisi meille lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli sentään hyvä olla.’ Niinpä Herra antaa nyt teille lihaa, ja te saatte syödä. ¹⁹ Eikä siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai vain viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi ²⁰ vaan kuukauden päiviksi, niin että se lopulta tulee ulos teidän nenästäne ja iljettää teitä. Näin käy siksi, että te olette halveksineet Herraa, joka on teidän keskellänne, ja olette itkeneet hänen edessään ja sanoneet: ‘Miksi lähdimmekään Egyptistä!’”

²¹ Mooses vastasi: “Kansaa, jonka keskuudessa minä elän, on kuusisataatuhatta sotakelpoista miestä, ja sinä sanot: ‘Minä annan heille lihaa syötäväksi kuukauden ajaksi.’ ²² Jos heille teurastettaisiin lampaat, vuohet ja naudat, riittäisikö se heille? Vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että se riittää heille?” ²³ Mutta Herra sanoi Moosekselle: “Onko Herran käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle puhumani sana vai ei.”

²⁴ Mooses meni ulos ja puhui kansalle Herran sanat. Sitten hän kutsui koolle seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja käski heidän asetua seisomaan ilmestysmajan ympärille. ²⁵ Herra laskeutui alas pilvessä ja puhui Moosekselle, otti hänen päällään olevaa henkeä ja pani niiden seitsemänkymmenen vanhimman päälle. Kun henki laskeutui heidän päälle, he profetoivat, mutta eivät tehneet sitä enää myöhemmin.

²⁶ Kaksi miestä oli kuitenkin jäänyt leiriin. Toisen nimi oli Eldad ja toisen Meedad. Henki laskeutui heidänkin päälleen, sillä myös heidät oli kirjoitettu luetteloon, vaikka he eivät olleet lähteneet ilmestysmajalle. Kun he profetoivat leirissä, ²⁷ muuan nuorukainen juoksi kertomaan Moosekselle: “Eldad ja Meedad profetoivat leirissä.” ²⁸ Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui puheeseen ja sanoi: “Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!” ²⁹ Mutta Mooses vastasi hänelle: “Oletko kateellinen minun puolestani? Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja ja Herra antaisi Henkensä tulla heidän päälleen!” ³⁰ Sen jälkeen Mooses siirtyi takaisin leiriin Israelin vanhimpien kanssa.

Viiriäiset

³¹ Sitten Herra nostatti tuulen, joka toi viiriäisiä mereltä ja painoi niitä leiriin ja sen ympärille joka suuntaan päivänmatkan laajuudelta. Niitä oli maan pinnalla lähes kahden kyynärän paksuudelta. ³² Silloin kansa nousi ja keräsi viiriäisiä koko sen päivän ja yön ja koko seuraavan päivän. Jokainen

kokosi vähintään kymmenen hoomer-mittaa. He levittivät niitä kuivumaan ympäri leiriä.

³³ Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennen kuin se oli syöty loppuun, Herran viha syttyi kansaa kohtaan, ja Herra löi kansaa hyvin ankarasti. ³⁴ Tuota paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Kibrot-Hattaava, koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet himonsa valtaan. ³⁵ Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähtyi sinne.

Mirjam ja Aaron parjaavat Moosesta

12 ¹ Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta kuusilaisen naisen takia, jonka hän oli ottanut vaimokseen. Mooses oli todellakin nainut kuusilaisen naisen. ² He sanoivat: “Ainoastaan Mooseksen kauttako Herra on puhunut? Eikö hän ole puhunut myös meidän kauttamme?” Mutta Herra kuuli sen. ³ Mooses oli kuitenkin hyvin nöyrä ihminen, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

⁴ Yhtäkkiä Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: “Menkää te kolme ilmestysmajalle.” Niin he lähtivät sinne kolmestaan. ⁵ Silloin Herra laskeutui alas pilvipatsaassa, joka asettui teltan ovelle. Hän kutsui Aaronia ja Mirjamia, ja he kumpikin astuivat esiin.

⁶ Herra sanoi: “Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänelle unessa. ⁷ Niin ei ole palvelijani Mooseksen laita. Hän on uskollinen koko minun talossani, ⁸ ja minä puhun hänen kanssaan kasvokkain, avoimesti, en arvoituksin. Hän saa katsella Herran muotoa. Miksi ette siis pelänneet puhua palvelijaani Moosesta vastaan?” ⁹ Herra vihastui heihin ja lähti pois.

¹⁰ Kun pilvi oli poistunut teltan päältä, Mirjam oli valkoinen spitaalista kuin lumi! Kun Aaron kääntyi Mirjamiin päin, hän näki, että tämä oli spitaalinen. ¹¹ Aaron sanoi Moosekselle: “Oi, herrani! Älä pane kannettavaksemme syntiä, jonka olemme tehneet tyhmyyksissämme. ¹² Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se tulee äitinsä kohdusta.”

¹³ Silloin Mooses huusi Herran puoleen: “Oi Jumala! Paranna hänet!” ¹⁴ Herra vastasi Moosekselle: “Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt seitsemän päivää leiristä ulos suljettuna. Sen jälkeen hänet voi päästää takaisin.” ¹⁵ Niin Mirjam oli leiristä ulos suljettuna seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennen kuin Mirjam oli tuotu takaisin. ¹⁶ Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin autiomaahan.

Kaksitoista vakoilijaa Kanaaninmaahan

13 ¹Sitten Herra sanoi Moosekselle: ²“Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisille. Lähettäkää yksi mies kustakin heimosta. Jokaisen heistä tulee olla ruhtinas heimolaistensa keskuudessa.” ³Niin Mooses lähetti heidät Paaranin autiomaasta Herran käskyn mukaan. Kaikki miehet olivat israelilaisten päälliköitä. ⁴Nämä olivat heidän nimensä: Ruubenin heimosta Sammua, Sakkurin poika, ⁵Simeonin heimosta Saafat, Hoorin poika, ⁶Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika, ⁷Isaskarin heimosta Jigal, Joosefin poika, ⁸Efraimin heimosta Hoosea, Nuunin poika, ⁹Benjaminin heimosta Palti, Raafun poika, ¹⁰Sebulonin heimosta Gaddiel, Soodin poika, ¹¹joosefilaisesta Manassen heimosta Gaddi, Suusin poika, ¹²Daanin heimosta Ammiel, Gemallin poika, ¹³Asserin heimosta Setur, Miikaelin poika, ¹⁴Naftalin heimosta Nahbi, Vofsin poika, ¹⁵ja Gaadin heimosta Geuel, Maakin poika. ¹⁶Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoilemaan maata. Hooseaa, Nuunin poikaa, Mooses kutsui Joosuaksi.

¹⁷Lähettyessään heidät vakoilemaan Kanaaninmaata Mooses sanoi heille: “Lähtekää Etelämaahan ja nouskaa sieltä vuoristoon. ¹⁸Katselkaa, millainen maa se on ja millaista kansaa siellä asuu, onko kansa voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon. ¹⁹Tutkikaa, millainen on maa, jossa se asuu, onko maa hyvä vai huono, millaisia ovat kaupungit, joissa kansa asuu, ovatko ne avonaisia kyliä vai linnoitettuja kaupunkeja, ²⁰ja minkälaista on maa, onko se viljavaa vai karua ja kasvaako siellä puita vai ei. Olkaa rohkeita ja tuokaa mukananne sen maan hedelmiä.” Silloin oli ensimmäisten rypäleiden kypsymisaika.

²¹Miehet lähtivät ja vakoilivat maata Siinin autiomaasta Rehobiin asti, sinne, mistä mennään Hamatiin. ²²He kulkivat Etelämaan kautta Hebroniin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmi, Anakin jälkeläiset. Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Egyptin Soonia. ²³Sitten he tulivat Rypälelaaksoon ja leikkasivat sieltä oksan, jossa oli yksi rypäleterttu. Kaksi heistä kantoi sitä tangon varassa. He ottivat mukaansa myös granaattiomenia ja viikunoita. ²⁴Paikkaa alettiin kutsua Rypälelaaksoksi israelilaisten sieltä leikkaaman rypäletertun vuoksi. ²⁵Neljänkymmenen päivän kuluttua miehet palasivat vakoilemasta maata.

Vakoilijoiden kertomus

²⁶Tultuaan Mooseksen, Aaronin ja koko Israelin kansan luo Paaranin autiomaahan Kaadekseen miehet tekivät selkoa heille ja koko kansalle

matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä. ²⁷ He kertoivat Moosekselle: “Me menimme maahan, jonne meidät lähetit, ja se tosiaan vuotaa maitoa ja hunajaa. Tällaisia ovat sen hedelmät. ²⁸ Mutta siinä maassa asuu voimakas kansa, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. Me näimme siellä myös Anakin jälkeläisiä. ²⁹ Amalekilaiset asuvat Etelämaassa, heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varrella.”

³⁰ Kaaleb koetti rauhoittaa kansaa nurisemasta Moosesta vastaan. Hän sanoi: “Menkäämme sinne rohkeasti ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me pystymme siihen.” ³¹ Mutta miehet, jotka olivat käyneet siellä hänen kanssaan, sanoivat: “Emme me voi käydä sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi.” ³² Näin he puhuivat pahaa maasta, jota olivat olleet vakoilemassa. He sanoivat israelilaisille: “Maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö asukkaansa. Myös kaikki siellä näkemämme ihmiset olivat kookasta kansaa. ³³ Näimmepä siellä jättiläisiäkin, anakilaisia, jotka polveutuvat jättiläisistä. Me olimme omissa silmissämme kuin heinäsiirkoja, ja sellaisia me heistäkin olimme.”

Kansa tahtoo palata Egyptiin

14 ¹ Silloin koko seurakunta alkoi parkua kovalla äänellä, ja kansa itki sen yön. ² Kaikki israelilaiset nurisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko seurakunta sanoi heille: “Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän autiomaahan! Jospa olisimme kuolleet! ³ Mitä varten Herra vie meidät tuohon maahan, jossa kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?” ⁴ He sanoivat toisilleen: “Valitaan johtaja ja palataan Egyptiin.”

⁵ Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät kasvoilleen maahan koko israelilaisten seurakunnan edessä. ⁶ Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, repäsivät vaatteensa ⁷ ja sanoivat koko israelilaisten seurakunnalle: “Maa, jota kiertelimme vakoilemassa, on erittäin hyvä maa. ⁸ Jos Herra on mieltynyt meihin, hän vie meidät tuohon maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. ⁹ Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan! Älkää pelätkö sen maan kansaa, sillä ei heistä ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on poistunut heidän luotaan, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää pelätkö heitä.” ¹⁰ Koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

Mooses anoo armoa kansalle

¹¹ Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Kuinka kauan se kieltäytyy uskomasta minuun huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa? ¹² Minä lyön sitä rutolla ja hävitän sen, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevemmän kansan kuin se."

¹³ Mutta Mooses vastasi Herralle: "Egyptiläiset ovat kuulleet, että sinä olet vienyt voimallasi tämän kansan pois heidän keskeltään. ¹⁴ He ovat kertoneet siitä tämän maan asukkaille. Nämäkin ovat kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, jolle sinä Herra olet ilmestynyt näkyvällä tavalla, ja että sinun pilvesi pysyy israelilaisten yllä ja että sinä kuljet heidän edellään päivisin pilvipatsaassa ja öisin tulipatsaassa. ¹⁵ Jos sinä nyt surmaat tämän kansan kuin yhden miehen, silloin kansat, jotka ovat kuulleet kerrottavan sinusta, sanovat: ¹⁶ 'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannoen luvannut, hän tappoi heidät autiomaassa.' ¹⁷ Osoita siis nyt suuri voimasi, Herra. Olethan sanonut: ¹⁸ 'Herra on pitkämielinen, ja hänen armonsa on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta. Hän vaatii lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.' ¹⁹ Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuren armosi tähden, niin kuin olet antanut tälle kansalle anteeksi koko ajan Egyptistä tänne saakka."

²⁰ Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niin kuin olet anonut. ²¹ Mutta niin totta kuin minä elän ja niin totta kuin Herran kirkkaus täyttää kaiken maan, ²² ei yksikään näistä ihmisistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja tunnustekoni, jotka minä tein Egyptissä ja tässä autiomaassa, mutta jotka nyt jo kymmenen kertaa ovat kiusanneet minua eivätkä ole kuunnelleet minun ääntäni, ²³ ei yksikään heistä näe sitä maata, josta minä vannoin valan heidän isilleen. Yksikään minun pilkkaajistani ei saa nähdä sitä maata. ²⁴ Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki ja hän on seurannut minua täydestä sydämestään, minä vien hänet maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen. ²⁵ Amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa. Kääntykää siis huomenna toisaalle ja kulkekaa Kaislameren tietä autiomaahan."

Herra rankaisee Israelia

²⁶ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²⁷ "Kuinka kauan tämä kelvoton seurakunta aikoo nurista minua vastaan? Minä olen kuullut israelilaisten

nurinat, kun he nurisevat minua vastaan. ²⁸ Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niin kuin te olette puhuneet minun korvieni kuullen, niin minä teille teen. ²⁹ Tähän autiomaahan kaatuvat teidän ruumiinne, kaikkien katselmuksessa laskettujen, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, jotka olette nurisseet minua vastaan. ³⁰ Totisesti, te ette pääse siihen maahan, johon minä kättä kohottaen lupasin viedä teidät asumaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika. ³¹ Teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, minä vien sinne. He saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te olette halveksineet, ³² mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan. ³³ Teidän lastenne on eletävä paimentolaisina autiomaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsittävä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes te kaikki olette kuolleet ja teidän ruumiinne maatuvat autiomaassa. ³⁴ Niin kuin te vakoilitte maata neljäkymmentä päivää, niin te saatte, päivä vuodeksi luettuna, kärsiä neljäkymmentä vuotta pahoista teoistanne ja kokea, että minä olen jättänyt teidät. ³⁵ Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, minä teen näin koko tälle kelvottomalle seurakunnalle, joka on liittoutunut minua vastaan. Tässä autiomaassa he kaikki kohtaavat loppunsa, tänne he kuolevat.”

³⁶ Silloin miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan nurisemaan häntä vastaan puhumalla pahaa tuosta maasta, ³⁷ kuolivat vitsaukseen Herran edessä. Nämä miehet olivat puhuneet pahaa tuosta maasta. ³⁸ Vain Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata.

Tappio Horman luona

³⁹ Mooses puhui nämä asiat kaikille israelilaisille. Silloin kansa joutui suuren murheen valtaan. ⁴⁰ He nousivat ylös varhain seuraavana aamuna lähteäkseen vuoristoon. He sanoivat: “Tässä me olemme, mutta nyt me lähdemme paikkaan, josta Herra on puhunut. Sillä me olemme tehneet syntiä.” ⁴¹ Mutta Mooses sanoi: “Minkä vuoksi te käytte rikkomaan Herran käskyä? Ei se onnistu. ⁴² Älkää lähtekö, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä Herra ei ole teidän keskellänne. ⁴³ Amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te kaadutte miekkaan. Te käänyitte pois seuraamasta Herraa, eikä Herra ole teidän kanssanne.”

⁴⁴ Korskeudessaan he kuitenkin lähtivät nousemaan ylös vuoristoon, mutta Herran liitonarkku ja Mooses eivät siirtyneet leiristä mihinkään. ⁴⁵ Silloin vuoristossa asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät ylhäältä

heidän kimppuunsa, löivät heidät hajalle ja ajoivat heitä takaa Hormaan asti.

AUTIOMAAVAELLUS, 15 – 25

Uhreja koskevia lakeja

15¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teidän asuttavaksenne, ³ ja uhraatte Herralle tuliuhrin, joko polttouhrin tai teurasuhrin, lupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena lahjana tai juhlahuhrina, valmistaksenne suloisen tuoksun Herralle naudoista tai lampaista tai vuohista, ⁴ tuotakoon samalla kertaa Herralle ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä. ⁵ Polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi tuokaa juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä yhtä uroskaritsaa kohti. ⁶ Pässin ohella on uhrattava ruokauhrina kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä ⁷ ja juomauhrina kolmannes hiin-mittaa viiniä suloiseksi tuoksuksi Herralle.

⁸ Kun uhraat sonnimullikan poltto- tai teurasuhriksi, joko lupauksen täyttämiseksi tai yhteysuhrina Herralle, ⁹ on mullikan lisäksi tuotava ruokauhrina kolme kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja sekoitettuna puoleen hiin-mittaan öljyä. ¹⁰ Tuo lisäksi juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle. ¹¹ Näin on tehtävä kutakin härkää, pässiä, uroskaritsaa tai kiliä uhrattaessa. ¹² Uhratkaa näin jokainen eläin, kuinka monta sitten uhraattekkin.

¹³ Jokaisen maassa syntyneen on tehtävä näin tuodessaan suloisesti tuoksuvan tuliuhrin Herralle. ¹⁴ Jos luonanne väliaikaisesti tai vakituisesti asuva muukalainen tahtoo uhrata suloisesti tuoksuvan tuliuhrin Herralle, hänen tulee tehdä niin kuin tekin teette. ¹⁵ Seurakunnassa teillä ja keskuudessanne asuvalla muukalaisella on sama laki. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Te olette Herran edessä samassa asemassa muukalaisen kanssa. ¹⁶ Teitä ja luonanne asuvaa muukalaista koskevat sama laki ja samat säädökset.”

¹⁷ Herra puhui Moosekselle: ¹⁸ ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, johon minä teidät vien, ¹⁹ antakaa anti Herralle leivästä, jota syötte siinä maassa. ²⁰ Antakaa anniksi satonne ensimmäisestä taikinasta tehty happamaton reikäleipä. Antakaa se niin kuin anti, joka annetaan puimatantereelta. ²¹ Teidän tulee polvesta polveen antaa Herralle anti satonne ensimmäisestä taikinasta.

²² Voi käydä niin, että te vahingossa jätätte täyttämättä jonkin näistä käskyistä, jotka Herra on Moosekselle antanut. ²³ Se voi olla mikä hyvänsä käskyistä, jotka Herra on Mooseksen kautta teille antanut, siitä päivästä lähtien, jona Herra antoi käkynsä. Nehän ovat voimassa myös kaikkien tulevien sukupolvien aikana. ²⁴ Jos siis rikkomus on tehty vahingossa, seurakunnan tietämättä, koko seurakunnan tulee uhrata sonnimullikka polttouhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle, ja siihen lain mukaan kuuluvat ruoka- ja juomauhri sekä pukki syntiuhriksi. ²⁵ Kun pappi on toimittanut sovituksen koko israelilaisten seurakunnalle, heille annetaan anteeksi, sillä rikkomus tapahtui vahingossa ja he ovat tuoneet uhrinsa, tuliuhrin Herralle, sekä syntiuhrinsa Herran eteen erehdyksensä vuoksi. ²⁶ Silloin koko israelilaisten seurakunta saa anteeksi, samoin muukalainen, joka asuu heidän keskellään. Koko kansa on erehdyksessä tehnyt syntiä.

²⁷ Jos yksi ihminen rikkoo vahingossa, hänen on tuotava vuoden vanha vuohi syntiuhriksi, ²⁸ ja pappi toimittaa Herran edessä sovituksen sille, joka vahingossa on tehnyt syntiä. Pappi toimittaa hänelle sovituksen, ja hänelle annetaan anteeksi. ²⁹ Maassa syntyneillä israelilaisilla ja heidän keskellään asuvilla muukalaisilla olkoon sama laki vahingossa tehdystä synnistä.

³⁰ Mutta se, joka tekee syntiä tahallaan, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, hän pilkkaa Herraa. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta, ³¹ sillä hän on halveksinut Herran sanaa ja rikkonut hänen käskyään vastaan. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta. Hän kantaa syyllisyytensä.”

Sapatinrikkojan rangaistus

³² Israelilaisten ollessa autiomaassa tavattiin muuan mies keräämässä puita sapatinpäivänä. ³³ Ne, jotka tapasivat hänet puita keräämässä, toivat hänet Mooseksen, Aaronin ja koko seurakunnan eteen. ³⁴ Hänet jätettiin vartioitavaksi, koska ei ollut vielä määräystä siitä, mitä hänelle olisi tehtävä.

³⁵ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Se mies on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella.” ³⁶ Niin koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle ja kivitti hänet kuoliaaksi, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt.

Viittoihin tehtävät tupsut

³⁷ Herra puhui Moosekselle: ³⁸ ”Sano israelilaisille, että heidän on polvesta polveen tehtävä tupsut vaatteittensa kulmiin ja sidottava tupsuihin sinipunainen nauha. ³⁹ Teillä pitää olla nuo tupsut, jotta te niitä

katsellessanne muistaisitte kaikki Herran käskyt ja toimisitte niiden mukaan ettekä seuraisi sydäntänne ja silmiänne, jotka houkuttelevat teitä haureuteen. ⁴⁰ Tehkää näin siksi, että muistaisitte täyttää kaikki minun käskyni ja olisitte pyhiä Jumalalenne. ⁴¹ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapina

16 ¹ Sitten leeviläinen Koorah, Kehatin pojan Jisharin poika, ja Ruubenin jälkeläiset Daatan ja Abiram, Eliabin pojat, ja Oon, Peletin poika, ² alkoivat kapinoida Moosesta vastaan. Heihin liittyi kaksisataaviisikymmentä israelilaista miestä, kansan ruhtinaita, kansankokouksen jäseniä, nimimiehiä. ³ He kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: “Jo riittää! Onhan koko seurakunta, sen joka ainoa jäsen, pyhä, ja Herra on heidän keskellään. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yläpuolelle?”

⁴ Kun Mooses kuuli tämän, hän heittäytyi kasvoilleen maahan. ⁵ Sitten hän puhui Koorahille ja koko hänen joukolleen: “Aamulla Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa, kuka on pyhä ja kenen hän sallii astua eteensä. Sen, jonka hän valitsee, hän sallii astua eteensä. ⁶ Tehkää näin: Ottakaa itsellenne suitsutusastiat, sinä Koorah ja koko sinun väkesi. ⁷ Virittäkää niihin huomenna tuli ja pankaa niihin suitsuketta Herran edessä. Se mies, jonka Herra valitsee, on pyhä. Jo riittää, leeviläiset!”

⁸ Mooses sanoi Koorahille: “Kuulkaahan, te leeviläiset! ⁹ Onko se teistä liian vähäistä, että Israelin Jumala on ottanut teidät erilleen Israelin seurakunnasta ja antanut teidän tulla eteensä tekemään Herran asumuksen palvelutyötä ja palvelemaan seurakuntaa? ¹⁰ Hän on sallinut sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, astua eteensä. Ja nyt te tavoittelette pappeuttakin. ¹¹ Sinä ja koko sinun väkesi olette liittoutuneet Herraa vastaan. Mikä on Aaron, että te häntä vastaan nurisette?”

¹² Mooses lähetti kutsumaan luokseen Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, mutta he sanoivat: “Me emme tule. ¹³ Eikö se riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, tappaaksesi meidät autiomaahan? Yritätkö vielä tehdä itsestäsi meidän herramme? ¹⁴ Et totisesti ole tuonut meitä maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, etkä ole antanut meille perintöosaksi peltoja ja viinitarhoja! Luuletko voivasi

sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule.”¹⁵ Mooses vihastui ankarasti ja sanoi Herralle: ”Älä hyväksy heidän uhriaan. Yhtä ainoaa asiaa en ole heiltä ottanut enkä kenellekään heistä tehnyt vääryyttä.”

¹⁶Sitten Mooses sanoi Koorahille: ”Teidän on tultava huomenna Herran eteen, sinun ja koko väkesi, samoin Aaronin.”¹⁷ Ottakaa kukin suitsutusastianne, pankaa niihin suitsuketta ja tuokaa ne Herran eteen, yhteensä kaksisataaviisikymmentä suitsutusastiaa. Myös sinun ja Aaronin on kummankin tuotava suitsutusastianne.”¹⁸ Niin jokainen heistä otti suitsutusastiansa, pani siihen tulen ja suitsuketta ja asettui seisomaan ilmestysmajan ovelle. Myös Mooses ja Aaron tekivät niin.¹⁹ Koorah kokosi heitä vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi koko seurakunnalle.²⁰ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille:²¹ ”Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä teen heistä hetkessä lopun.”²² Mutta Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen ja sanoivat: ”Jumala, sinä, jonka vallassa on kaiken elollisen henki! Jos yksi mies tekee syntiä, vihastutko silloin koko seurakuntaan?”

²³Silloin Herra sanoi Moosekselle:²⁴ ”Sano seurakunnalle: Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä.”²⁵ Niin Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä.²⁶ Mooses sanoi seurakunnalle: ”Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten teltojen luota älkääkään koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden.”²⁷ Niin kaikki lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä, mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja seisovat teltojensa ovella vaimoineen, poikineen ja pienine lapsineen.

²⁸ Mooses sanoi: ”Tästä te tulette tietämään, että Herra on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot. Ne eivät ole lähtöisin minun omasta sydämestäni.”²⁹ Jos nämä kuolevat samalla tavalla kuin kaikki muut ihmiset ja jos heidän käy niin kuin kaikkien muiden ihmisten, ei Herra ole minua lähettänyt.³⁰ Jos Herra kuitenkin tekee jotakin ennenkuulumatonta – jos maa avaa kitansa ja nielaisee heidät ja kaiken heille kuuluvan, niin että he suistuvat elävältä tuonelaan – niin siitä te tiedätte, että nämä miehet ovat halveksineet Herraa.”

³¹ Tuskin hän oli saanut kaiken tämän sanotuksi, kun maa halkesi heidän allaan.³² Maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja heidän telttansa, kaiken Koorahin väen ja heidän omaisuutensa.³³ He suistuivat kaikkineen elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät. Näin he katosivat seurakunnan keskeltä.

³⁴ Kaikki heidän ympärillään olevat israelilaiset pakenivat kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin. ³⁵ Herran luota lähti tuli, ja se poltti ne kaksisataaviisikymmentä miestä, jotka olivat uhranneet suitsuketta.

17 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² “Käske pappi Aaronin pojan Eleasarin ottaa palosta talteen suitsutusastiat ja ravistaa tuli niistä pois, sillä nuo astiat ovat pyhitetyt. ³ Takokaa noiden henkensä menettäneiden syntisten suitsutusastioista ohuita levyjä alttarin päällystämiseksi. He ovat tuoneet ne Herran eteen, ja niin niistä on tullut pyhiä. Olkoot ne varoitavana merkinä israelilaisille.” ⁴ Niin pappi Eleasar otti tulen polttamien miesten vaskiset suitsutusastiat, jotka nämä olivat tuoneet Herran eteen, ja ne taottiin alttarin päällysteeksi ⁵ muistuttamaan israelilaisia siitä, ettei kukaan sivullinen, Aaronin sukuun kuulumaton, tulisi Herran eteen polttamaan suitsuketta, ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa. Näin oli Herra puhunut Mooseksen kautta Eleasarille.

Kansan nurina ja vitsaus

⁶ Seuraavana päivänä koko israelilaisten seurakunta nurisi Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoi: “Te olette surmanneet Herran kansaa.” ⁷ Kun kansaa kokoontui Mooseksen ja Aaronin eteen, nämä kääntyivät ilmestysmajaan päin. Yhtäkkiä pilvi peitti majan, ja Herran kirkkaus ilmestyi. ⁸ Silloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle, ⁹ ja Herra puhui Moosekselle: ¹⁰ “Lähtekää pois tämän seurakunnan keskeltä, niin minä teen heistä hetkessä lopun.” Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen. ¹¹ Mooses sanoi Aaronille: “Ota suitsutusastia ja viritä siihen tuli alttarilta ja pane siihen suitsuketta. Mene nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä Herran viha on nyt valloillaan ja vitsaus on alkanut.”

¹² Aaron teki niin kuin Mooses oli käskenyt ja juoksi seurakunnan keskelle, kun vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Hän poltti suitsuketta ja toimitti kansalle sovituksen ¹³ seisoen kuolleitten ja elävien keskellä. Silloin vitsaus päättyi. ¹⁴ Niitä, jotka kuolivat vitsauksessa, oli 14 700 lukuun ottamatta niitä, jotka saivat surmansa Koorahin vuoksi. ¹⁵ Kun vitsaus oli päättynyt, Aaron palasi Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle.

Aaronin sauva verso

¹⁶ Herra sanoi Moosekselle: ¹⁷ “Puhu israelilaisille ja ota kaikilta heidän perhekuntiensa ruhtinailta sauva kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauva. Kirjoita kunkin sauvaan hänen nimensä. ¹⁸ Leevin sauvaan

kirjoita Aaronin nimi, sillä myös leeviläisten perhekuntien ruhtinaalla on oltava oma sauvansa. ¹⁹ Pane sitten sauvat ilmestysmajaan todistuksen arkun eteen, missä minä aina kohtaan teidät. ²⁰ Kenet minä valitsen, sen sauva alkaa viheriöidä. Näin minä vaiennan israelilaisten nurinan ja pääsen kuulemasta heidän nurinaansa teitä vastaan.”

²¹ Mooses puhui tämän israelilaisille. Niin kaikki heidän heimojensa ruhtinaat antoivat hänelle sauvansa, yhden kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauvaa. Myös Aaronin sauva oli heidän sauvojensa joukossa. ²² Mooses vei sauvat Herran eteen todistuksen majaan. ²³ Kun Mooses seuraavana päivänä meni todistuksen majaan, hän näki, että Aaronin sauva, Leevin heimon sauva, oli alkanut viheriöidä. Siihen oli ilmestynyt nappuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita. ²⁴ Mooses vei kaikki sauvat Herran edestä ulos kaikkien israelilaisten nähtäväksi. He näkivät, mitä oli tapahtunut, ja kukin otti sauvansa. ²⁵ Herra sanoi Moosekselle: “Vie Aaronin sauva takaisin todistuksen arkun eteen säilytettäväksi merkinä kapinallisille. Tee loppu heidän nurinastaan minua vastaan, etteivät he kuolisi.” ²⁶ Mooses teki aivan niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

²⁷ Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle: “Katso, me kuolemme, me joudumme tuohon! Kaikki me joudumme tuohon! ²⁸ Kuka vain lähestyykin Herran asumusta, kuolee! Pitääkö meidän kaikkien kuolla?”

Pappien ja leeviläisten velvollisuudet ja oikeudet

18 ¹ Herra sanoi Aaronille: “Sinun on kannettava poikiesi ja isäsi Leevin suvun kanssa yhdessä vastuu pyhäkköön kohdistuvista rikkomuksista, mutta pappispalveluksessa tehdyistä rikkomuksista sinun ja poikiesi on kannettava vastuu. ² Tuo kansasi pyhäkköön myös veljesi, jotka ovat isäsi Leevin heimoa, että he olisivat mukanasi ja palvelisivat sinua, kun sinä poikiesi kanssa toimitat palvelusta todistuksen majan edessä. ³ Heidän tulee ottaa osaa sinun tehtäviesi hoitamiseen ja toimittaa kaikkia ilmestysmajan tehtäviä, mutta he eivät saa lähestyä pyhiä esineitä tai alttaria. Muuten sekä he että te kuollette. ⁴ Heidän tulee hoitaa sinun kansasi ilmestysmajan tehtäviä ja teltan kaikkia palvelustehtäviä. Kukaan sivullinen ei saa liittyä joukkoonne. ⁵ Teidän on hoidettava pyhäkön ja alttarin tehtävät, ettei viha enää kohtaisi israelilaisia.

⁶ Minä itse olen ottanut teidän leeviläiset veljenne israelilaisten keskuudesta ja antanut heidät teille lahjaksi, jotta he Herralle erotettuina toimittaisivat ilmestysmajan palvelustehtäviä. ⁷ Mutta sinun ja poikiesi tulee

hoitaa papinvirka. Teidän tulee hoitaa kaikki alttarilla ja esiripun sisäpuolella toimitettavat tehtävät. Minä annan teille lahjana papinviran. Sivullinen, joka sekaantuu siihen, on surmattava.”

⁸Herra puhui Aaronille: “Katso, minä itse annan sinun huostaasi minulle tulevat annit, israelilaisten pyhät lahjat. Minä annan sinulle ja pojillesi niistä osuuden ikuisella säädöksellä. ⁹Kaikkein pyhimmistä lahjoista, kaikista heidän uhreistaan – kaikista heidän ruokauhreistaan, syntiuhreistaan ja vikauhreistaan, joita he tuovat minulle – se osa, jota ei polteta tulessa, kuuluu sinulle. Se on pyhistä pyhintä ja kuuluu sinulle ja pojillesi. ¹⁰Syökää se erityisen pyhässä paikassa, ja jokainen miespuolinen saa syödä sitä. Se on pyhitetty sinulle. ¹¹Sinulle kuuluvat myös israelilaisten antamat lahjat, kaikki heidän heilutusuhrinsa. Minä annan ne sinulle, sinun pojillesi ja sinun tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

¹²Myös kaiken parhaan öljyn, kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he antavat ensihedelmistään Herralle, minä annan sinulle. ¹³Sinulle kuuluvat ensihedelmät kaikesta, mitä heidän maassaan kasvaa ja minkä he tuovat Herralle. Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä. ¹⁴Kaikki, mikä Israelissa pyhitetään Herralle, kuuluu sinulle. ¹⁵Jokainen, joka tulee esikoisena äitinsä kohdusta – ihminen tai karjaeläin – ja joka tuodaan Herralle, kuuluu sinulle. Ihmisen esikoinen on kuitenkin lunastettava, samoin saastaisen eläimen esikoinen. ¹⁶Ne on lunastettava kuukauden ikäisinä tai sitä vanhempina. Sinun on määrättävä hinnaksi viisi sekeliä pyhäkkösekelin mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. ¹⁷Naudan, lampaan tai vuohen esikoista ei kuitenkaan saa lunastaa, sillä ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva tuliuhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle. ¹⁸Niiden liha kuuluu sinulle, samoin kuin heilutusuhriksi annettu rintaliha ja oikea reisi. ¹⁹Kaikki nämä pyhät lahjat, joita israelilaiset tuovat Herralle, minä annan sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Se on ikuinen suolaliitto Herran edessä sinulle ja jälkeläisillesi.”

²⁰Herra puhui Aaronille: “Sinulla ei tule olemaan perintöosaa israelilaisten maassa eikä osuutta heidän keskellään. Minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä. ²¹Minä olen antanut Leevin jälkeläisille perintöosaksi kaikki israelilaisten antamat kymmenykset korvauksena työstä, jota Leevin jälkeläiset tekevät ilmestysmajan palveluksessa. ²²Muut israelilaiset eivät enää saa lähestyä ilmestysmajaa, etteivät

syllistyisi syntiin ja kuolisi. ²³ Vain Leevin jälkeläiset voivat tehdä ilmestysmajan palvelutyötä. He kantavat israelilaisten rikkomukset. Tämä on teille ikuinen säädös sukupolvesta toiseen. Leeviläiset eivät saa perintöosaa israelilaisten keskuudesta, ²⁴ sillä ne kymmenykset, jotka israelilaiset ovat erottaneet Herralle, minä annan Leevin jälkeläisten perintöosaksi. Siksi minä sanoin heille, etteivät he saa periä maata israelilaisten keskuudessa.”

Kymmenykset kymmenyksistä

²⁵ Herra puhui Moosekselle: ²⁶ “Sano leeviläisille: Kun otatte israelilaisilta kymmenykset, jotka minä olen antanut teidän perintöosaksenne, niin erottakaa niistä Herralle kuuluva osa, kymmenykset kymmenyksistä. ²⁷ Se katsotaan teidän anniksenne niin kuin puimatantereelta annetut jyvät tai viinikuurnasta virtaava mehu. ²⁸ Erottakaa siis tekin Herran osuus kaikista kymmenyksistänne, jotka otatte israelilaisilta, ja antakaa pappi Aaronille Herralle erotettu osuus. ²⁹ Kaikista saamistanne lahjoista erottakaa Herralle täysi osuus kaikesta, mikä niissä on parasta – se on pyhitetty Herralle. ³⁰ Sano heille vielä: Kun erotatte niistä parhaan osan, se katsotaan leeviläisten anniksi niin kuin puimatantereen tai viinikuurnan sato. ³¹ Te ja teidän perheenne saatte syödä sen missä hyvänsä, sillä se on teille palkkana palvelustyöstänne ilmestysmajassa. ³² Kun te erotatte lahjoista parhaan osan, te ette joudu syyrialaisiksi. Älkää saastuttako israelilaisten pyhiä lahjoja, ettette kuolisi.”

Puhdistusvesi

19 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² “Tämä on säädös, jonka Herra on antanut: Käske israelilaisten tuoda sinulle punaruskea, virheetön lehmä, jossa ei ole mitään vikaa ja jonka niskaan ei vielä ole pantu iestä. ³ Antakaa se pappi Eleasarille. Hänen on vietävä se ulos leiristä, ja se on teurastettava hänen edessään. ⁴ Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja vihmokoon sitä ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa. ⁵ Lehmä on poltettava hänen nähtensä. Se on poltettava nahkoineen, lihoineen, verineen ja mahan sisältöineen. ⁶ Sitten papin on otettava setripuuta, iisoppikorsi ja helakanpunaista lankaa ja viskattava ne tuleen, jossa lehmä palaa. ⁷ Sen jälkeen papin on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten pappi voi mennä leiriin, mutta hän on saastainen iltaan asti. ⁸ Myös sen, joka lehmän poltti, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on silti saastainen iltaan asti. ⁹ Sitten jonkun, joka on puhdas, on koottava lehmän tuhka ja pantava se talteen puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolelle. Israelilaisten seurakunnan on säilytettävä se

puhdistusvettä varten; sekin on syntiuhri. ¹⁰ Sen, joka on koonnut lehmän tuhkan, on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Tämä on ikuinen säädös israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille.

¹¹ Joka koskee kuolleeseen, kenen hyvänsä ihmisen ruumiiseen, on saastainen seitsemän päivää. ¹² Hänen tulee puhdistaa itsensä puhdistusvedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän on puhdas. Ellei hän puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, hän ei puhdistu. ¹³ Jokainen, joka koskee vainajaan, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistaudu, saastuttaa Herran asumuksen, ja hänet tulee poistaa Israelista, koska puhdistusvettä ei ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen; hänen saastaisuutensa on yhä hänessä.

¹⁴ Tämä on laki siitä, kun joku kuolee teltassa: Jokainen, joka on siinä teltassa tai joka menee siihen teltaan, on saastainen seitsemän päivää. ¹⁵ Jokainen siellä oleva avoin astia, jonka päälle ei ole sidottu peitettä, saastuu. ¹⁶ Jokainen, joka ulkosalla koskee miekalla surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisen luuhun tai hautaan, on saastainen seitsemän päivää. ¹⁷ Saastuneen puhdistamiseksi on otettava poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettava sen päälle astiaan raikasta vettä. ¹⁸ Sitten joku, joka on puhdas, ottakoon iisoppikorren, kastakoon sen veteen ja pirskkotakoon vettä teltaan ja kaikkiin esineisiin ja ihmisiin, jotka ovat olleet siellä, samoin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen ihmiseen tai hautaan. ¹⁹ Sen, joka on puhdas, on vihmottava vettä saastuneen päälle kolmantena ja seitsemäntenä päivänä ja puhdistettava hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten puhdistettavan on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Illalla hän on puhdas. ²⁰ Jos joku on saastunut eikä puhdistaudu, hänet on poistettava seurakunnasta, koska hän on saastuttanut Herran pyhäkön eikä puhdistusvettä ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen. ²¹ Tämä on heille ikuinen säädös. Sen, joka vihmoa puhdistusvettä, on pestävä vaatteensa. Se, joka koskee puhdistusveteen, on saastainen iltaan asti. ²² Kaikki, mihin saastainen koskee, tulee saastaiseksi. Myös se, joka koskettaa häntä, on saastainen iltaan asti.”

Vettä kalliosta

20 ¹ Sen jälkeen, ensimmäisessä kuussa, koko israelilaisten seurakunta tuli Siinin autiomaahan, ja kansa asettui Kaadekseen. Mirjam kuoli siellä, ja sinne hänet haudattiin.

² Mutta kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin ympärille ³ ja alkoivat riidellä Moosesta vastaan. Israelilaiset sanoivat: "Kunpa olisimme kuolleet silloin, kun veljemme kuolivat Herran edessä!" ⁴ Minkä tähden toitte Herran seurakunnan tähän autiomaahan, niin että me kuolemme tänne karjoinemme? ⁵ Miksi johdatitte meidät pois Egyptistä ja toitte meidät tähän pahaan paikkaan? Eihän tässä paikassa kasva viljaa, viikunoita, viiniköynnöksiä eikä granaattiomeniakaan. Ei ole edes vettä juotavaksi!"

⁶ Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja heittäytyivät maahan kasvoilleen. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi heille, ⁷ ja Herra puhui Moosekselle: ⁸ "Ota sauva ja kokoa veljesi Aaronin kanssa seurakunta. Puhukaa heidän nähtensä kalliolle, niin se antaa vettä. Näin saat tulemaan heille vettä kalliosta, ja sinä juotat seurakunnan ja sen karjan."

⁹ Mooses otti sauvan Herran edestä, niin kuin häntä oli käsketty. ¹⁰ Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen. Mooses sanoi heille: "Kuulkaa nyt, kapinoitsijat! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?" ¹¹ Sitten Mooses kohotti kätensä ja iski kahdesti kalliota sauvallaan, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että seurakunta ja sen karja saivat juoda.

¹² Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Koska ette uskoneet minua ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten edessä, te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä olen sille antanut." ¹³ Tämä tapahtui Meribanveden luona. Siellä israelilaiset riitelivät Herraa vastaan, ja siellä hän osoitti pyhytensä heidän keskuudessaan.

Edom kieltää Israelia kulkemasta maansa läpi

¹⁴ Sitten Mooses lähetti sanansaattajia Kaadeksesta Edomin kuninkaan luo ja käski heidän sanoa: "Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tiedät kaiken vaivan, joka on kohdannut meitä. ¹⁵ Meidän isämme lähtivät Egyptiin, ja me asuimme Egyptissä kauan aikaa, mutta egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja isiämme. ¹⁶ Silloin me huusimme Herran puoleen. Hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä, ja nyt me olemme täällä Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla. ¹⁷ Voimmeko kulkea maasi kautta? Me emme kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Me kuljemme Kuninkaantietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, kunnes olemme kulkeneet alueesi halki."

¹⁸ Mutta Edom vastasi hänelle: "Sinä et kulje minun maani kautta, tai minä tulen miekka kädessä sinua vastaan." ¹⁹ Israelilaiset sanoivat hänelle:

“Me kuljemme valtatieitä, ja jos me tai karjamme juomme vettä, me maksamme sen. Emme pyydä muuta kuin saada kulkea jalkaisin sinun maasi kautta.”²⁰ Mutta Edom vastasi: “Et kulje!” Ja Edom lähti Israelia vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna.²¹ Näin Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa kautta, ja Israel kääntyi pois sen alueelta.

Aaronin kuolema

²² Israelilaiset lähtivät liikkeelle Kaadeksesta, ja he, koko seurakunta, tulivat Hoorinvuorelle.²³ Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Hoorinvuorella, Edomin maan rajalla: ²⁴“Aaron otetaan nyt pois heimonsa luo, eikä hän pääse siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te kapinoitte käskyäni vastaan Meribanveden luona.”²⁵ Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorinvuoren laelle.²⁶ Riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron otetaan pois, hän kuolee siellä.”

²⁷ Mooses teki niin kuin Herra oli käskenyt. He nousivat Hoorinvuorelle koko kansan nähden.²⁸ Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuoli siellä, vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar laskeutuivat alas vuorelta.²⁹ Kun koko seurakunta näki, että Aaron oli kuollut, koko Israelin heimo itki Aaronia kolmekymmentä päivää.

Aradin kuningas voitetaan

21¹ Kun kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Etelämaassa, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, hän ryhtyi sotimaan Israelia vastaan ja otti israelilaisia vangiksi.² Silloin Israel teki Herralle tämän lupauksen: “Jos sinä annat tuon kansan kokonaan minun käsiini, minä vihin sen kaupungit tuhon omiksi.”³ Herra kuuli Israelia ja antoi kanaanilaiset sen käsiin. Niin Israel vihki tuhon omiksi heidät ja heidän kaupunkinsa ja antoi sen paikan nimeksi Horma.

Vaskikäärme

⁴ Sen jälkeen israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta Kaislameren tietä kiertääkseen Edomin maan. Mutta kansa kävi matkalla kärsimättömäksi⁵ ja puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: “Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan autiomaassa? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän surkeaan ruokaan.”

⁶ Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, ja suuri joukko israelilaisia kuoli.⁷ Israelilaiset tulivat Mooseksen luo ja sanoivat: “Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaisi käärmeet meidän kimpustamme.” Mooses

rukoili kansan puolesta,⁸ ja Herra sanoi Moosekselle: ”Tee myrkkykäärme ja pane se tangon päähän. Kuka tahansa pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon.”⁹ Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun käärmeet purivat jotakuta ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, hän jäi eloon.

Israel voittaa Siihonin ja Oogin

¹⁰ Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Oobotiin. ¹¹ He lähtivät Oobotista ja leiriytyivät lije-Abarimiin, joka sijaitsee autiomaassa Mooabin lähellä auringonnousun puolella. ¹² He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Seredin laaksoon. ¹³ Lähdettyään sieltä he leiriytyivät autiomaahan toiselle puolen Arnonjokea, joka lähtee amorilaisten alueelta. Arnon on näet Mooabin rajana sen ja amorilaisten välillä. ¹⁴ Siksi Herran sotien kirjassa sanotaan: ”Vaaheb Suufassa ja Arnonin laaksot ¹⁵ ja laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin asuinsijoille ja viettävät Mooabin rajalle.”

¹⁶ Sieltä israelilaiset kulkivat Beeriin. Se oli se Beer, josta Herra oli sanonut Moosekselle: ”Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä.” ¹⁷ Silloin Israel lauloi tämän laulun: ”Kuohu, kaivo! Laulakaa sille laulu! ¹⁸ Kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillaan!”

Autiomaasta israelilaiset kulkivat Mattanaan, ¹⁹ Mattanasta Nahalieliin, Nahalielistä Baamotiin ²⁰ ja Baamotista laaksoon, joka on Mooabin maassa autiomaasta ylös kohoavan Pisan huipun vaiheilla.

²¹ Israel lähetti sanansaattajat amorilaisten kuninkaan Siihonin luo sanomaan: ²² ”Saammeko kulkea maasi kautta? Emme poikkeka pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivosta. Me kuljemme Kuninkaantietä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi.” ²³ Siihon ei kuitenkaan antanut Israelin kulkea alueensa kautta, vaan kokosi kaiken sotaväkensä ja lähti Israelia vastaan autiomaahan. Jahasiin tultuaan hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan, ²⁴ mutta Israel voitti hänet miekalla ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, ammonilaisten maahan asti. Ammonilaisten raja oli näet vahvasti varustettu. ²⁵ Israel valtasi kaikki amorilaisten kaupungit ja asettui asumaan kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärikaupunkeihin.

²⁶ Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki, sillä Siihon oli sotinut Mooabin aikaisempaa kuningasta vastaan ja vallannut häneltä kaiken hänen maansa Arnoniin asti. ²⁷ Siksi runoniekat sanovat: ”Tulkaa Hesboniin! Rakennetaan se, ja varustetaan Siihonin kaupunki. ²⁸ Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista. Se söi Aar-Mooabin, Arnonin kukkuloiden valtiaat. ²⁹ Voi sinua, Mooab! Olet hukassa, Kemoksen kansa!

Hän salli poikiensa joutua pakolaisiksi ja tytärtensä vangeiksi amorilaisten kuninkaalle Siihonille. ³⁰ Me ammuimme heidät jousella, Hesbon kukistui Diibonia myöten. Me hävitimme maan Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka.” ³¹ Niin Israel asettui asumaan amorilaisten maahan.

³² Sitten Mooses lähetti vakoilijoita Jaeseriin. Israelilaiset valloittivat sen tytärkaupungit ja karkottivat siellä asuvat amorilaiset. ³³ Sen jälkeen he kääntyivät ja lähtivät Baasaniin päin. Silloin Oog, Baasanin kuningas, ja koko hänen sotaväkensä lähtivät Edreihin taistelemaan heitä vastaan. ³⁴ Mutta Herra sanoi Moosekselle: ”Älä pelkää häntä, sillä minä annan hänet ja koko hänen kansansa ja maansa sinun käsiisi. Tee hänelle niin kuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa.” ³⁵ Israelilaiset voittivat hänet ja surmasivat hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä päästämättä pakoon ainoatakaan. Ja he ottivat haltuunsa hänen maansa.

Mooabin kuningas kutsuu Bileamin kiroamaan Israelin

22 ¹ Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leirytyivät Mooabin arolle Jordanin tuolle puolen Jerikon kohdalle. ² Baalak, Sipporin poika, oli nähnyt kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille, ³ ja Mooab oli hyvin peloissaan Israelin kansan vuoksi, koska sitä oli niin paljon. Mooab oli kauhuissaan israelilaisten vuoksi ⁴ ja lähetti sanan Midianin vanhimmille: ”Nyt tuo lauma syö paljaaksi kaiken ympäriltämme, niin kuin härkä kaluaa niityltä kaiken vihreän.” Mooabin kuninkaana oli siihen aikaan Baalak, Sipporin poika.

⁵ Hän lähetti sanansaattajat Eufratvirran varrella olevaan Petoriin, heimolaistensa maahan, Bileamin, Beorin pojan, luo. Hän käski kutsua tämän ja sanoa: ”Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa! Se on peittänyt maan näkyvistä ja asettunut asumaan minun lähelleni. ⁶ Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua mahtavampi. Ehkä minä siten saan sen voitetuksi ja karkotetuksi maasta, sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu.” ⁷ Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan ennustajanpalkka mukanaan. Saavuttuaan Bileamin luo he puhuivat hänelle Baalakin sanat. ⁸ Bileam vastasi heille: ”Jääkää tänne yöksi. Minä annan teille vastauksen sen mukaan, mitä Herra minulle puhuu.” Niin moabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.

⁹ Jumala tuli Bileamin luo ja kysyi: ”Keitä nämä luonasi olevat miehet ovat?” ¹⁰ Bileam vastasi Jumalalle: ”Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät luokseni sanomaan: ¹¹ ‘Egyptistä on lähtenyt

liikkeelle kansa, joka on peittänyt maan näkyvistä. Tule kiroamaan se minun puolestani. Ehkä sitten voin taistella sitä vastaan ja karkottaa sen.”¹² Jumala sanoi Bileamille: ”Älä lähde heidän mukaansa äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu.”¹³ Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: ”Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei anna minun lähteä teidän kansanne.”¹⁴ Silloin Mooabin päämiehet lähtivät ja palasivat Baalakin luo. He sanoivat: ”Bileam kieltäytyi lähtemästä meidän kanssamme.”

¹⁵ Mutta Baalak lähetti uudestaan ruhtinaita, useampia ja korkearvoisempia kuin edelliset. ¹⁶ Saavuttuaan Bileamin luo he sanoivat hänelle: ”Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: ‘Älä anna minkään estää sinua tulemasta minun luokseni, ¹⁷ sillä minä palkitsen sinut hyvin runsaasti ja teen kaiken, mitä pyydät minulta. Tulethan siis kiroamaan minun puolestani tämän kansan.’”¹⁸ Mutta Bileam vastasi Baalakin palvelijoille: ”Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, minä en sittenkään voi, en pienessä enkä suuressa, rikkoa Herran, Jumalani, käskyä vastaan. ¹⁹ Jääkää nyt kuitenkin myös te tänne yöksi. Tahdon saada tietää, mitä Herra vielä puhuu minulle lisää.”²⁰ Yöllä Jumala tuli Bileamin luo ja sanoi hänelle: ”Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon.”²¹ Bileam nousi aamulla, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin ruhtinaiden kanssa.

Bileamin aasi

²² Mutta kun Bileam lähti matkaan, syytyi Jumalan viha, ja Herran enkeli asettui tielle vastustajaksi hänelle. Bileam ratsasti aasintammallaan kaksi palvelijaa mukanaan. ²³ Kun aasintamma näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään, se poikkesi tieltä ja meni pellolle. Silloin Bileam löi aasintammaa kääntääkseen sen takaisin tielle.

²⁴ Herran enkeli asettui viinitarhojen väliseen kapeikkoon, jossa oli kiviaita kummallakin puolella. ²⁵ Nähdessään Herran enkelin aasintamma painautui aitaan vasten ja likisti Bileamin jalkaa aitaan. Silloin Bileam löi aasia uudestaan.

²⁶ Sitten Herran enkeli meni edemmäs ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistää oikealle eikä vasemmalle. ²⁷ Aasintamma näki Herran enkelin ja laskeutui maahan Bileamin alla. Bileam suuttui ja löi aasintammaa kepillä.

²⁸ Silloin Herra avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: ”Mitä minä olen sinulle tehnyt, kun olet lyönyt minua jo kolme kertaa?”²⁹ Bileam vastasi aasintammalle: ”Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla

miekka kädessäni, niin minä tappaisin sinut heti.”³⁰ Aasintamma sanoi Bileamille: “Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut koko ikäsi tähän päivään asti? Onko minulla koskaan ollut tapana tehdä sinulle näin?” Bileam vastasi: “Ei.”³¹ Silloin Herra avasi Bileamin silmät, niin että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään. Bileam kumartui kasvoilleen maahan osoittamaan kunnioitusta.

³² Herran enkeli sanoi hänelle: “Minkä tähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Minä olen tullut estämään sinua, sillä ajattelemattomasti olet lähtenyt tälle matkalle vastoin minun tahtoani.”³³ Aasintamma on nähnyt minut ja väistänyt minua jo kolme kertaa. Jos se ei olisi väistänyt minua, minä olisin surmannut sinut mutta jättänyt sen henkiin.”³⁴ Bileam vastasi Herran enkelille: “Minä olen tehnyt syntiä, sillä minä en tiennyt, että sinä seisot edessäni tiellä. Mutta jos tämä matka on mielestäsi paha, minä palaan nyt takaisin.”³⁵ Herran enkeli sanoi Bileamille: “Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun.” Niin Bileam jatkoi matkaa Baalakin ruhtinaiden kanssa.

Bileam Baalakin luona

³⁶ Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, hän lähti tätä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, alueen äärimmäisellä laidalla.³⁷ Baalak sanoi Bileamille: “Enkö minä varta vasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkä tähden et tahtonut tulla minun luoksesi? Enkö tosiaankaan pystyisi palkitsemaan sinua?”³⁸ Mutta Bileam vastasi Baalakille: “Olenhan minä nyt tullut luoksesi. Toisaalta, onko minun vallassani puhua mitään? Minkä Jumala panee suuhuni, sen minä puhun.”

³⁹ Sitten Bileam lähti Baalakin mukaan, ja he saapuivat Kirjat-Husotiin.⁴⁰ Baalak teurastutti nautoja ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja ruhtinaille, jotka olivat hänen kanssaan.

⁴¹ Seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet Baalin kukkuloille. Sieltä Bileam näki kansan reunimmaisena osana.

Bileam siunaa Israelin

23¹ Bileam sanoi Baalakille: “Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pössää.”² Baalak teki niin kuin Bileam oli sanonut, ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja pössin kullakin alttarilla.³ Sitten Bileam sanoi Baalakille: “Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen kauemmas. Ehkäpä siellä saan kohdata Herran. Minä kerron sitten sinulle, mitä hän minulle näyttää.”

Bileam meni autiolle kukkulalle, ⁴ ja Jumala kohtasi hänet. Bileam sanoi hänelle: "Minä olen pannut kuntoon seitsemän alttaria ja uhrannut härän ja pääsin kullakin alttarilla." ⁵ Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: "Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon." ⁶ Niin Bileam palasi Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä kaikkien Mooabin ruhtinaiden kanssa.

⁷ Bileam puhui vertauskuvien ja sanoi: "Aramista nouti minut Baalak, Mooabin kuningas idän vuorilta: 'Tule, kiroa puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.' ⁸ Miksi kiroaisin sen, jota Jumala ei kiroa, miksi sadattelin sitä, jota Herra ei sadattele? ⁹ Minä näen sen kallioiden huipulta, tähyilen sitä kukkuloilta. Katso, se kansa asuu erillään, se ei lukeudu muiden kansojen joukkoon. ¹⁰ Kuka voi laskea Jaakobin tomuhiukkaset, edes neljänneksen Israelin luvusta? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän."

¹¹ Silloin Baalak sanoi Bileamille: "Mitä oletkaan tehnyt minulle! Minä toin sinut kiroamaan vihollisiani, ja nyt sinä oletkin siunaamalla siunannut heitä!" ¹² Bileam vastasi: "Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee suuhuni?"

Bileam siunaa Israelin uudelleen

¹³ Baalak sanoi hänelle: "Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä sen kansan. Näet tosin vain sen äärimmäisen reunan, et näe sitä kokonaan. Kiroa se minun puolestani sieltä." ¹⁴ Baalak vei hänet Pisgan huipulla olevalle tähystyspaikalle, rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja pääsin kullakin alttarilla. ¹⁵ Bileam sanoi Baalakille: "Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne kohtaamaan Herraa."

¹⁶ Herra kohtasi Bileamin ja pani sanat hänen suuhunsa. Hän sanoi: "Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle näin ja näin." ¹⁷ Bileam meni Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä Mooabin ruhtinaiden kanssa. Baalak kysyi häneltä: "Mitä Herra puhui?"

¹⁸ Bileam puhui vertauskuvien ja sanoi: "Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, Sipporin poika! ¹⁹ Ei Jumala ole ihminen, että hän valehtelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko hän jotakin eikä sitä toteuttaisi? ²⁰ Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata. Herra on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

²¹ Ei havaita onnettomuutta Jaakobissa eikä nähdä vaivaa Israelissa. Herra, Israelin Jumala, on sen kanssa. Riemuhuuto kuninkaalle kuuluu sen keskeltä. ²² Jumala toi sen pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärällä. ²³ Noituus ei pysty Jaakobiin, eikä taikuus tehoa Israeliin. Aikanaan sanotaan

Jaakobista ja Israelista: ‘Mitä Jumala onkaan tehnyt!’²⁴ Katso, kansa nousee kuin leijona, se kohottautuu kuin jalopeura. Se ei paneudu makuulle, ennen kuin on syönyt saalista ja juonut surmattujen verta.”

²⁵ Silloin Baalak sanoi Bileamille: “Älä kiroa sitä, äläkä myöskään siunaa sitä.”²⁶ Mutta Bileam vastasi Baalakille: “Enkö minä sanonut sinulle, että kaiken, minkä Herra käsksee, sen minä teen.”

Bileam siunaa Israelin kolmannen kerran

²⁷ Baalak sanoi Bileamille: “Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan. Ehkäpä Jumalan silmissä on oikein, että kiroat Israelin minun puolestani sieltä.”²⁸ Baalak vei Bileamin Peorin huipulle, joka kohoaa yli autiomaan.²⁹ Bileam sanoi Baalakille: “Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.”³⁰ Baalak teki, niin kuin Bileam käski, ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

24¹ Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli Herralle mieluista, hän ei enää mennyt etsimään ennusmerkkejä niin kuin ennen. Hän käänsi kasvonsa autiomaahan,² kohotti katseensa ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain. Silloin Jumalan Henki tuli hänen ylleen.

³ Hän puhui vertauskuvin ja sanoi: “Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu.”⁴ Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan sanat, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka joutuu hurmoksiin avatuin silmin:

⁵ Kuinka ihanat ovat sinun telttasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!⁶ Kun joenuomat ne levittäytyvät, kuin puutarhat virran varrella, kuin aaloepuut, Herran istuttamat, kuin setripuut vesien vierillä!⁷ Vesi läikkyy heidän vesisangoistaan, ja heidän kylvönsä saa runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on heidän kuninkaansa, hänen valtakuntansa kohoaa korkealle.⁸ Jumala toi sen pois Egyptistä, sillä on sarvet kuin villihärällä. Se syö suuhunsa viholliskansat, se murskaa vihollisten luut ja lävistää heidät nuolillaan.⁹ Se on kyyristynyt, laskeutunut maahan kuin leijona, kuin jalopeura – kuka uskaltaa herättää sen? Siunattu se, joka sinua siunaa, kirottu se, joka sinua kiroaa!”

¹⁰ Silloin Baalak suuttui Bileamille, löi kätensä yhteen ja sanoi hänelle: “Minä kutsuin sinut kiroamaan vihollisiani, mutta nyt sinä olet siunaamalla siunannut heidät jo kolme kertaa.”¹¹ Ja nyt, pakene sinne, mistä tulit! Minä lupasin palkita sinut, mutta nyt Herra pidättää sinulta palkan.”

¹² Bileam vastasi Baalakille: “Enkö minä sanonut jo sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni: ¹³ ‘Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää enkä pahaa. Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun.’

Bileamin ennustus

¹⁴ Nytpä minä lähdenkin kansani luo. Sinulle minä kuitenkin ilmoitan, mitä tämä kansa tulee tekemään sinun kansallesi aikojen lopulla.” ¹⁵ Bileam puhui vertauskuvoin ja sanoi: “Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. ¹⁶ Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta, hän, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka joutuu hurmoksiin avatuin silmin:

¹⁷ Se mitä näen, ei tapahdu nyt, se mitä tähyilen, ei ole lähellä. Tähti kohooa Jaakobista, ja valtikka nousee Israelista. Se ruhjoo ohimot Mooabilta, pääläen kaikilta Seetin pojilta. ¹⁸ Edom joutuu vieraiden valtaan, Seir vihollistensa omaisuudeksi, mutta Israel tekee väkeviä tekoja. ¹⁹ Jaakobista nousee hallitsija, joka hävittää Seirin jäännöksen.”

²⁰ Kun Bileam näki Amalekin, hän puhui vertauskuvoin ja sanoi: “Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato.” ²¹ Kun hän näki keeniläiset, hän puhui vertauskuvoin ja sanoi: “Järkkymätön on sinun asuinpaikkasi, ja kalliolle on pesäsi rakennettu. ²² Kuitenkin Kain hävitetään. Ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi.”

²³ Hän puhui vielä vertauskuvoin ja sanoi: “Voi! Kuka jää eloon, kun Jumala tämän tekee! ²⁴ Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta. Ne kurittavat Assuria, ja ne kurittavat Eeberiä. Sekin joutuu perikatoon.”

²⁵ Sen jälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa. Myös Baalak lähti tiehensä.

Israel lankeaa palvelemaan Baal-Peoria

25 ¹ Kun Israel oli asettunut asumaan Sittimiin, kansa rupesi harjoittamaan haureutta mooabilaisnaisten kanssa. ² Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi uhrilihaa ja palvoi mooabilaisten jumalia. ³ Näin Israel antautui palvomaan Baal-Peoria. Silloin Herran viha syttyi Israelia kohtaan. ⁴ Herra sanoi Moosekselle: “Ota kansan kaikki päämiehet ja teloita heidät julkisesti Herran edessä, että Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista.” ⁵ Niin Mooses sanoi Israelin tuomareille: “Jokaisen teistä on surmattava miehistään ne, jotka ovat ryhtyneet palvomaan Baal-Peoria.”

Piinehaan kiivaus

⁶ Mooses ja israelilaisten seurakunta olivat itkemässä ilmestysmajan portilla. Silloin muuan israelilainen mies tuli veljiensä luo ja toi mukanaan kaikkien nähden midianilaisen naisen. ⁷ Kun Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, hän nousi kansan keskeltä, otti keihään käteensä, ⁸ seurasi tuota israelilaista makuusuojaan ja lävisti vatsan kohdalta heidät molemmat, israelilaisen miehen ja tuon naisen. Silloin israelilaisia vaivannut vitsaus loppui. ⁹ Tässä vitsauksessa kuolleita oli 24 000.

¹⁰ Herra puhui Moosekselle: ¹¹ “Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisten päältä kiivaillemalla heidän keskuudessaan minun puolestani, eikä minun ole tarvinnut kiivaudessaani tehdä loppua israelilaisista. ¹² Sano siis kansalle: ‘Katso, minä teen hänen kanssaan rauhanliiton, ¹³ ja se tulee hänelle ja hänen jälkeläisilleen ikuisen pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille.’”

¹⁴ Israelilaismies, joka surmattiin yhdessä midianilaisen naisen kanssa, oli simeonilaisen perhekuntapäämiehen Saalun poika, nimeltään Simri. ¹⁵ Surmatun midianilaisnaisen nimi oli Kosbi. Hän oli midianilaisen perhekuntapäämiehen ja heimopäällikön Suurin tytär.

¹⁶ Herra sanoi Moosekselle: ¹⁷ “Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät, ¹⁸ sillä he ahdistivat teitä viekkailta juonillaan, kun he houkuttelivat teidät Peorin ja sisarensa Kosbin, midianilaisen päämiehen tyttären, ansaan. Hänet surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen päivänä.”

UUSI SUKUPOLVI LUVATUN MAAN RAJOILLA, 26 – 36*Sotakelpoisten miesten laskenta Mooabin arolla*

26 ¹ Vitsauksen jälkeen Herra puhui Moosekselle ja Eleasarille, pappi Aaronin pojalle. Hän sanoi: ² “Laskekaa koko israelilaisten seurakunnan väkiluku perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet kaksikymmenvuotiaista ylöspäin.” ³ Niin Mooses ja pappi Eleasar puhuivat israelilaisille Mooabin arolla Jordanin luona, Jerikon kohdalla. He sanoivat: ⁴ “Laskettakoon kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, niin kuin Herra on Moosesta käskenyt.” Egyptin maasta lähteneitä israelilaisia olivat nämä:

⁵ Ruubenin, Israelin esiköisen, jälkeläisiä olivat Hanokista polveutuva hanokilaisten suku, Pallusta polveutuva pallulaisten suku, ⁶ Hesronista polveutuva hesronilaisten suku ja Karmista polveutuva karmilaisten suku.

⁷ Nämä olivat ruubenilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa 43 730.

⁸ Pallun poika oli Eliab, ⁹ ja Eliabin pojat olivat Nemuel, Daatan ja Abiram. He olivat ne seurakunnan valitsevat Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Koorahin joukon kanssa Moosesta ja Aaronia vastaan. Heidän taistellessaan Herraa vastaan ¹⁰ maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin. Silloin hänen joukkonsa sai surmansa. Tuli kulutti 250 miestä, ja heistä tuli varoittava esimerkki. ¹¹ Koorahin pojat eivät kuitenkaan kuolleet.

¹² Simeonin jälkeläiset olivat suvuittain: Nemuelista polveutui nemuelilaisten suku, Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku, ¹³ Serahista serahilaisten suku ja Saulista saulilaisten suku. ¹⁴ Nämä olivat simeonilaisten suvut, 22 200 miestä.

¹⁵ Gaadin jälkeläiset olivat suvuittain: Sefonista polveutui sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten suku, Suunista suunilaisten suku, ¹⁶ Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku, ¹⁷ Arodista arodilaisten suku ja Arelista arelilaisten suku. ¹⁸ Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut. Heitä oli katselmuksessa 40 500.

¹⁹ Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta he kuolivat Kanaaninmaassa. ²⁰ Juudan muut jälkeläiset olivat suvuittain: Seelasta polveutui seelalaisten suku, Peresistä peresiläisten suku ja Serahista serahilaisten suku. ²¹ Peresin jälkeläisiä olivat nämä: Hesronista polveutui hesronilaisten suku ja Haamulista haamulilaisten suku. ²² Nämä olivat Juudan suvut. Juudan heimon kuuluvia oli katselmuksessa 76 500.

²³ Isaskarin jälkeläiset olivat suvuittain: Toolasta polveutui toolalaisten suku, Puvvasta puunilaisten suku, ²⁴ Jaasubista jaasubilaisten suku ja Simronista simronilaisten suku. ²⁵ Nämä olivat Isaskarin suvut. Isaskarilaisia oli katselmuksessa 64 300.

²⁶ Sebulonin jälkeläiset olivat suvuittain: Seredistä polveutui serediläisten suku, Eelonista eelonilaisten suku ja Jahlelista jahlelilaisten suku. ²⁷ Nämä olivat sebulonilaisten suvut. Sebulonilaisia oli katselmuksessa 60 500.

²⁸ Joosefin jälkeläisiä olivat Manassen ja Efraimin heimot suvuittain. ²⁹ Manassen jälkeläisiä olivat Maakir ja hänestä polveutuva maakirilaisten suku. Maakirille syntyi Gilead, ja Gileadista polveutui gileadilaisten suku. ³⁰ Nämä ovat Gileadin jälkeläiset: Iieseristä polveutuva iieseriläisten suku, Helekistä polveutuva helekiläisten suku, ³¹ Asrielista polveutuva asrielilaisten suku, Sekemistä polveutuva sekemiläisten suku, ³² Semidasta polveutuva semidalaisten suku ja Heeferistä polveutuva heeferiläisten suku. ³³ Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia vaan tyttäriä. Selofhadin

tyttärien nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. ³⁴ Nämä olivat Manasssen suvut. Manasselaisia oli katselmuksessa 52 700.

³⁵ Nämä ovat Efraimin jälkeläiset ja heidän sukunsa: Suutelahista polveutui suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten suku ja Tahanista tahanilaisten suku. ³⁶ Nämä ovat Suutelahin jälkeläiset: Eeranista polveutui eeranilaisten suku. ³⁷ Nämä olivat eframilaisten suvut. Eframilaisia oli katselmuksessa 32 500. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset suvuittain.

³⁸ Benjaminin jälkeläisten sukuja olivat Belasta polveutuva belalaisten suku, Asbelista asbelilaisten suku, Ahiramista ahiramilaisten suku, ³⁹ Sefufamista suufamilaisten suku ja Huufamista huufamilaisten suku. ⁴⁰ Belan jälkeläisiä olivat Ard ja Naaman. Ardista polveutui ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten suku. ⁴¹ Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset suvuittain. Heitä oli katselmuksessa 45 600.

⁴² Nämä ovat Daanin jälkeläiset suvuittain: Suuham ja hänestä polveutuva suuhamilaisten suku. Nämä olivat Daanin suvut. ⁴³ Suuhamilaisten sukuista oli katselmuksessa kaikkiaan 64 400 miestä.

⁴⁴ Nämä olivat Asserin jälkeläisiä suvuittain: Jimnasta polveutui jimnalaisten suku, Jisvistä jisviläisten suku ja Beriasta berialaisten suku. ⁴⁵ Berian jälkeläiset: Heeberistä polveutui heeberiläisten suku ja Malkielista malkielilaisten suku. ⁴⁶ Asserin tyttären nimi oli Serah. ⁴⁷ Nämä olivat asserilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa 53 400.

⁴⁸ Naftalin jälkeläiset suvuittain: Jahselista polveutuva jahselilaisten suku, Guunista guunilaisten suku, ⁴⁹ Jeeseristä jeeseriläisten suku ja Sillemistä sillemiläisten suku. ⁵⁰ Nämä olivat Naftalin suvut perhekunnittain. Naftalilaisia oli katselmuksessa 45 400.

⁵¹ Katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärä oli 601 730.

Maa on jaettava arvalla

⁵² Herra puhui Moosekselle: ⁵³ "Sinun tulee jakaa maa näille heimoille perintöosiksi väkiluvun mukaan. ⁵⁴ Anna isommalle isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kullekin heimolle tulee antaa perintöosa katselmuksessa olleiden lukumäärän mukaan. ⁵⁵ Maa on jaettava arpomalla. Kunkin perintöosa määräytyy hänen isiensä heimon nimen mukaan. ⁵⁶ Perintöosat on jaettava arpomalla suurten ja pienten heimojen kesken."

Leeviläisten lukumäärä lasketaan

⁵⁷ Nämä olivat katselmuksessa olleet Leevin jälkeläiset suvuittain: Geersonista polveutui geersonilaisten suku, Kehatista kehatilaisten suku

ja Merarista merarilaisten suku. ⁵⁸ Leeviläisten sukuja olivat myös nämä: libniläisten suku, hebronilaisten suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku ja koorahilaisten suku. Kehatille syntyi Amram. ⁵⁹ Amramin vaimo oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli syntynyt Leevin sukuun Egyptissä. Jookebed synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän sisarensa Mirjamin. ⁶⁰ Aaronille syntyivät Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar, ⁶¹ mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun he toivat vierasta tulta Herran eteen. ⁶² Leeviläisten katselmuksessa oli kaikkiaan 23 000 kuukauden ikäistä tai sitä vanhempaa miestä. Heistä ei pidetty katselmusta muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

⁶³ Tässä olivat ne israelilaiset, joista Mooses ja pappi Eleasar pitivät katselmuksen Moabin arolla lähellä Jordania, Jerikon kohdalla. ⁶⁴ Heidän joukossaan ei ollut ainoatakaan niistä, jotka olivat olleet siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain autiomaassa. ⁶⁵ Herra oli sanonut heille, että he kuolisivat autiomaassa. Heistä ei jäänyt jäljelle ketään paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

Selofhadin tyttärien perintöosuus

27 ¹ Selofhadin tyttäret tulivat Mooseksen luo. He olivat Selofhadin, Heeferin pojan, tyttäriä Joosefin pojan Manassen suvusta, ja heidän nimensä olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa. Heefer oli Gileadin poika, tämä Maakirin poika ja tämä Manassen. ² Selofhadin tyttäret seisoiivat Mooseksen, pappi Eleasarin, päämiesten ja koko seurakunnan edessä ilmestysmajan portilla ja sanoivat: ³ ”Meidän isämme kuoli autiomaassa. Hän ei ollut Koorahin joukossa, siinä joukossa, joka kokoontui kapinoimaan Herraa vastaan, vaan hän kuoli oman syntinsä tähden. Hänellä ei ollut poikia. ⁴ Miksi meidän isämme nimi nyt häviäisi hänen suvustaan sen tähden, ettei hänellä ollut poikaa? Anna meille maaosuus isämme veljien keskuudesta.”

⁵ Mooses vei heidän asiansa Herran eteen, ⁶ ja Herra sanoi Moosekselle: ⁷ ”Selofhadin tyttäret puhuvat oikein. Anna heille perintöosuus heidän isänsä veljien keskuudesta. Siirrä heille heidän isänsä perintöosa. ⁸ Sano israelilaisille: Jos joku kuolee eikä hänellä ole poikaa, teidän tulee siirtää hänen perintöosansa hänen tyttärelleen. ⁹ Jos hänellä ei ole tytärtäkään, antakaa hänen perintöosansa hänen veljilleen. ¹⁰ Ellei hänellä ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen isänsä veljille. ¹¹ Mutta jos hänen isällään ei ole veljiä, antakaa hänen perintöosansa hänen lähimmälle sukulaiselleen. Tämä

saakoon sen perinnökseen. Tämä on israelilaisia koskeva oikeussäädös, näin on Herra Moosesta käsenyt.”

Herra määrää Joosuan Mooseksen seuraajaksi

¹² Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Nouse tälle Abarimivuorelle, niin voit nähdä sen maan, jonka minä annan israelilaisille. ¹³ Kun olet nähnyt sen, sinutkin otetaan pois heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron, ¹⁴ koska te kapinoitte minun käskyäni vastaan seurakunnan riidellessä Siinin autiomaassa ettekä pitäneet minua pyhänä seurakunnan edessä.” Tämä tapahtui Meriban veden luona Kaadeksessa Siinin autiomaassa.

¹⁵ Silloin Mooses sanoi Herralle: ¹⁶ “Asettakoon Herra, Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki, seurakunnan johtoon miehen, ¹⁷ joka kulkee heidän edellään, joka johtaa heidät lähtemään ja tulemaan, ettei Herran seurakunta olisi kuin lammaislauma ilman paimenta.”

¹⁸ Herra sanoi Moosekselle: “Hae Joosua, Nuunin poika, mies, jossa on Henki, ja pane kätesi hänen päälleen. ¹⁹ Aseta hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen ja aseta hänet tehtäväänsä heidän nähtensä. ²⁰ Siirrä hänelle arvovaltaasi, että koko israelilaisten seurakunta tottelisi häntä. ²¹ Seisokoon hän pappi Eleasarin edessä, ja Eleasar pyytäköön hänen puolestaan uurimin kautta vastausta Herran edessä. Herran käskystä on koko seurakunnan lähdettävä ja palattava – Joosuan ja kaikkien israelilaisten hänen kanssaan.”

²² Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käsenyt. Hän haki Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen, ²³ pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtäväänsä, niin kuin Herra oli puhunut Mooseksen kautta.

Jokapäiväiset uhrit

28 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Anna israelilaisille tämä käsky: Pitäkää huoli siitä, että uhraatte minulle määräaikaan uhrini ja ruokani suloisesti tuoksuvin tuliuhreina. ³ Sano heille: Tuliuhri, joka teidän on tuotava joka päivä Herralle, on kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa jokapäiväiseksi polttouhriksi. ⁴ Sinun tulee uhrata yksi karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä ⁵ sekä ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiinmittaa survomalla saatua öljyä. ⁶ Tämä on Siinainvuorella annettu säädös jokapäiväisestä polttouhrista suloisesti tuoksuvin tuliuhriksi Herralle. ⁷ Siihen kuuluva juomauhri on neljännes hiinmittaa viiniä kumpaakin uroskaritsaa kohti. Vuodata pyhäkössä väkevää viiniä juomauhriksi Herralle.

⁸ Uhraa iltahämärissä toinen karitsa ja siihen kuuluva ruoka- ja juomauhri samalla tavoin kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.”

Sapattiuhrit

⁹ “Sapatinpäivänä on uhrattava kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ja ruokauhriksi kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna sekä siihen kuuluva juomauhri. ¹⁰ Sapattipolttouhri on uhrattava jokaisena sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Uudenkuun uhrit

¹¹ “Jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tuokaa Herralle polttouhriksi kaksi sonnimullikkaa, pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden ikäistä uroskaritsaa ¹² sekä ruokauhriksi kutakin mullikkaa kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna sekä kutakin pässiä kohti kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna. ¹³ Kutakin uroskaritsaa kohti on lisäksi tuotava ruokauhriksi yksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna. Tämä on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle. ¹⁴ Näiden lisäksi juomauhrina on tuotava puoli hiin-mittaa viiniä kutakin mullikkaa kohti ja kolmannes hiin-mittaa pässiä kohti sekä neljännes hiin-mittaa karitsaa kohti. Tämä on uudenkuun polttouhri, joka on uhrattava vuoden kaikkina kuukausina. ¹⁵ Uhratkaa myös yksi pukki syntiuhriksi Herralle jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Pääsiäisuhrit

¹⁶ “Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on Heran pääsiäinen. ¹⁷ Saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla. Seitsemän päivän ajan teidän tulee syödä happamatonta leipää. ¹⁸ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ¹⁹ Tuokaa tuliuhriksi, polttouhriksi Herralle, kaksi sonnimullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden tulee olla virheettömiä. ²⁰ Niihin kuuluva ruokauhri on mullikkaa kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna ja pässiä kohti kaksi kymmenesosaa. ²¹ Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa eefa-mitan kymmenesosa hienoja vehnä jauhoja. ²² Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen. ²³ Uhratkaa nämä aamupoltttouhrin eli jokapäiväisen polttouhrin lisäksi. ²⁴ Samoin uhratkaa Herralle seitsemän päivän ajan joka päivä leipää suloisesti tuoksuvaksi

tuliuhriksi. Uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi. ²⁵ Seitsemäntenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Viikkojuhlahuirit

²⁶ “Ensihedelmien päivänä, kun tuotte uudesta sadosta ruokauhrin Herralle viikkojuhlananne, teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ²⁷ Tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle kaksi sonnimullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja, ²⁸ ja niihin kuuluvana ruokauhrina hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti ²⁹ ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta. ³⁰ Tuokaa lisäksi yksi pukki sovitukseksenne. ³¹ Uhratkaa nämä ja niihin kuuluvat juomauhrit jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin lisäksi. Eläinten tulee olla virheettömiä.”

Pasuunansoiton päivän uhrit

29 ¹ “Seitsemännessä kuussa teillä tulee olla pyhä kokous, kuukauden ensimmäisenä päivänä. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Se on teille pasuunansoiton päivä. ² Uhratkaa silloin suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle sonnimullikka ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa. ³ Niihin kuuluvana ruokauhrina tuokaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti ⁴ ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta. ⁵ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen. ⁶ Uhratkaa kaikki tämä suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle uudenkuun polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin, jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin sekä niihin kuuluvien juomauhrien lisäksi niistä annettujen säädösten mukaan.”

Suuren sovituspäivän uhrit

⁷ “Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Kurittakaa silloin itseänne paastolla älkääkään tehkö mitään työtä. ⁸ Uhratkaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle sonnimullikka ja pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden on oltava virheettömiä. ⁹ Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti ¹⁰ ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta. ¹¹ Uhratkaa myös pukki syntiuhriksi

sovitusuhrin ja jokapäiväisen polttouhrin sekä niihin kuuluvien ruoka- ja juomauhrien lisäksi.”

Lehtimajanjuhlan uhrin

¹² “Seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan viettäkää Herran juhlaa seitsemän päivää. ¹³ Tuokaa polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle, kolmetoista sonnimullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheettömiä. ¹⁴ Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin kohti niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenesosaa kumpaakin pässiä kohti ¹⁵ ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä neljästätoista karitsasta. ¹⁶ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

¹⁷ Toisena päivänä on uhrattava kaksitoista sonnimullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ¹⁸ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ¹⁹ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁰ Kolmantena päivänä on uhrattava yksitoista mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ²¹ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ²² Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²³ Neljäntenä päivänä on uhrattava kymmenen mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ²⁴ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ²⁵ Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁶ Viidentenä päivänä on uhrattava yhdeksän mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ²⁷ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ²⁸ Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁹ Kuudentena päivänä on uhrattava kahdeksan mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ³⁰ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan

niistä säädetyllä tavalla. ³¹Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³²Seitsemäntenä päivänä on uhrattava seitsemän mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ³³ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ³⁴Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³⁵Kahdeksantena päivänä teillä tulee olla juhlakokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ³⁶Tuokaa polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle, mullikka ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ³⁷ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ³⁸Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³⁹Nämä teidän tulee uhrata Herralle juhla-aikoinanne polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja yhteysuhreiksi. Lisäksi tuokaa lupausuhrinne ja vapaaehtoiset lahjanne.”

Määräyksiä, jotka koskevat naisten tekemiä lupauksia

30 ¹Mooses puhui israelilaisille aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²Sitten Mooses puhui Israelin heimojen päämiehille. Hän sanoi: “Herra on käskenyt tehdä näin: ³Jos mies tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu valalla vanhojen kieltämään itseltään jotakin, hän ei saa perua sanaansa, vaan hänen on tehtävä sen mukaan, mitä hänen suustaan on lähtenyt.

⁴Jos nainen nuorena isänsä kodissa tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu kieltämään itseltään jotakin ⁵ ja isä kuulee tyttärensä lupauksen tai kieltäytymistä koskevan sitoumuksen, mutta ei sano siitä hänelle mitään, kaikki naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset jäävät voimaan. ⁶Mutta jos hänen isänsä kieltää häntä samana päivänä, jona kuulee ne, mitkään hänen tekemänsä lupaukset ja sitoumukset eivät jää voimaan. Herra antaa hänelle anteeksi, koska hänen isänsä on kieltänyt häntä.

⁷Jos hän on luvannut jotakin tai ajattele mattomasti sitoutunut kieltäytymään jostakin ja jos hän sitten menee naimisiin ⁸ ja hänen miehensä saa kuulla tuosta lupauksesta, mutta ei puhu hänelle siitä sinä päivänä mitään, niin naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa.

⁹Jos hänen miehensä sen sijaan kieltää häntä samana päivänä, kun kuulee

asiasta, mies samalla purkaa vaimonsa tekemän lupauksen, samoin vaimon ajattele mattomasti lausuman sitoumuksen, ja Herra antaa vaimolle anteeksi. ¹⁰ Sen sijaan lesken tai hylätyn tekemä lupaus pysyy voimassa, mihin tahansa hän onkin sitoutunut.

¹¹ Jos nainen tekee miehensä kodissa lupauksen tai sitoutuu valalla kieltäytymään jostakin ¹² ja hänen miehensä kuulee sen, mutta ei sano hänelle mitään eikä kiellä häntä, kaikki vaimon tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa. ¹³ Mutta jos hänen miehensä purkaa ne samana päivänä, jona kuulee ne, ei yksikään vaimon huulilta lähtenyt lupaus tai sitoumus pysy voimassa. Hänen aviomiehensä on ne purkanut, ja Herra antaa vaimolle anteeksi. ¹⁴ Hänen miehensä voi joko vahvistaa tai purkaa jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo tekee kurittaakseen itseään. ¹⁵ Jos hänen miehensä ei seuraavaan päivään mennessä sano hänelle niistä mitään, mies vahvistaa näin kaikki vaimonsa tekemät lupaukset ja sitoumukset. Mies on vahvistanut ne, kun ei ole puhunut niistä vaimolleen samana päivänä, jona on kuullut niistä. ¹⁶ Jos mies kuitenkin purkaa ne sen päivän jälkeen, jona on kuullut niistä, hän kantaa vaimonsa syyllisyyden.”

¹⁷ Nämä ovat ne säädökset, jotka Herra antoi Moosekselle miehen ja hänen vaimonsa suhteesta sekä isän ja hänen tyttärensä suhteesta tyttären ollessa nuorena isänsä kodissa.

Kostoretki midianilaisia vastaan

31 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² “Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Sen jälkeen sinut otetaan pois heimosi luo.”

³ Silloin Mooses puhui kansalle: “Varustakaa keskuudestanne miehiä sotapalvelukseen. Lähtekööt he Midiania vastaan panemaan toimeen Heran koston Midianille. ⁴ Lähettäkää sotaan tuhat miestä kaikista Israelin heimoista, jokaisesta heimosta.” ⁵ Israelin tuhansien joukosta luovutettiin tuhat miestä kustakin heimosta, yhteensä 12 000 sotaan varustettua miestä. ⁶ Mooses lähetti heidät sotaan, tuhat miestä jokaisesta heimosta, ja heidän kanssaan Piinehaan, pappi Eleasarin pojan, jonka mukana olivat pyhät esineet ja hälytystorvet.

⁷ Israelilaisten sotajoukot taistelivat Midiania vastaan, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt, ja surmasivat kaikki Midianin miehet. ⁸ Muiden surmaamiensa lisäksi he surmasivat Midianin kuninkaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, Midianin viisi kuningasta. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla. ⁹ He ottivat vangiksi midianilaiset naiset

ja lapset ja ryöstivät kaikki midianilaisten eläimet, kaiken heidän karjansa ja omaisuutensa. ¹⁰ Israelilaiset polttivat kaikki heidän asuttamansa kauptungit ja leiripaikat ¹¹ ja ottivat mukaansa kaiken ryöstämänsä ja kaiken ottamansa saaliin, sekä ihmiset että karjan. ¹² Ottamansa vangit ja saaliin he toivat Mooseksen, pappi Eleasarin sekä israelilaisten seurakunnan luo leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin varrella, Jerikon kohdalla. ¹³ Mooses, pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet tulivat heitä vastaan leirin ulkopuolelle.

¹⁴ Mutta Mooses vihastui sotaretkeltä palanneisiin tuhannen- ja sadanpäälliköihin, sotajoukon johtajiin, ¹⁵ ja sanoi heille: "Oletteko te jättäneet henkiin kaikki naiset?" ¹⁶ Juuri naisethan viettelivät Bileamin neuvosta israelilaiset uskottomuuteen Herraa kohtaan Peorin tapauksessa, ja vitsaus kohtasi Herran seurakuntaa. ¹⁷ Surmatkaa nyt kaikki poikalapset ja myös jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa, ¹⁸ mutta jättäkää henkiin itseänne varten jokainen tyttö, joka ei ole maannut miehen kanssa. ¹⁹ Teidän itsenne on oleskeltava leirin ulkopuolella seitsemän päivää. Jokaisen teistä, joka on surmannut jonkun, ja jokaisen, joka on koskenut surmattuun, on puhdistauduttava kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin teidän kuin vankiennekin. ²⁰ Jokainen vaate, jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, samoin kuin jokainen puuesine on puhdistettava."

²¹ Pappi Eleasar sanoi taisteluun osallistuneille sotilaille: "Tämä on lain säädös, jonka Herra antoi Moosekselle: ²² Ainoastaan kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy, ²³ kaikki, mikä kestää tulta, käyttäkää tuleessa, niin se puhdistuu. Se on kuitenkin puhdistettava vielä puhdistusvedellä. Mutta se, mikä ei kestä tulta, on huuhdottava vedessä. ²⁴ Peskää seitsemäntenä päivänä vaatteenne, niin te puhdistutte, ja tulkaa sitten leiriin."

Saaliin jakaminen

²⁵ Herra sanoi Moosekselle: ²⁶ "Sinun, pappi Eleasarin ja kansan perhekuntien päämiesten tulee laskea saaliin määrä, niin ihmisten kuin karjankin. ²⁷ Jaa saalis puoliksi taisteluun osallistuneiden sotilaiden ja koko muun seurakunnan kesken. ²⁸ Ota taisteluun osallistuneilta sotilailta verona Herralle yksi viidestäsadasta ihmisestä, nautaeläimestä, aasista ja lampaasta. ²⁹ Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se pappi Eleasarille Herralle erotettuna. ³⁰ Israelilaisille tulevasta puoliskosta ota yksi

viidestäkymmenestä ihmisestä, nautaeläimestä, aasista, lampaasta ja kaikista muista eläimistä. Anna ne leeviläisille, jotka hoitavat tehtäviä Herran asumuksessa.”

³¹ Mooses ja pappi Eleasar tekivät niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

³² Saalis sen lisäksi, mitä sotilaat olivat ryöstäneet itselleen, oli 675 000 lammasta, ³³ nautoja 72 000 ³⁴ ja 61 000 aasia. ³⁵ Ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet maanneet miehen kanssa, oli kaikkiaan 32 000.

³⁶ Sotaan osallistuneiden osuus, puolet saaliista, oli 337 500 lammasta.

³⁷ Näistä Herralle tuleva vero oli 675 lammasta. ³⁸ Nautoja oli 36 000, ja niistä Herralle tuleva vero oli 72 eläintä. ³⁹ Aaseja oli 30 500, ja niistä Herralle tuleva vero oli 61 eläintä. ⁴⁰ Ihmisiä oli 16 000. Heistä 32 annettiin verona Herralle. ⁴¹ Herralle erotetun osuuden Mooses antoi verona pappi Eleasarille, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

⁴² Israelilaisille tuleva puolisko saaliista, jonka Mooses jakoi heidän ja sotaan osallistuneiden miesten kesken, ⁴³ seurakunnalle tuleva puolisko, oli 337 500 lammasta, ⁴⁴ nautoja 36 000 ⁴⁵ ja 30 500 aasia. ⁴⁶ Ihmisiä oli 16 000. ⁴⁷ Mooses otti israelilaisille tulevasta puoliskosta yhden viidestäkymmenestä ihmisestä ja eläimestä ja antoi ne leeviläisille, jotka hoitivat tehtäviä Herran asumuksessa. Näin Herra oli Moosesta käsenyt.

⁴⁸ Sitten sotajoukon osastojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäälliköt, tulivat Mooseksen luo ⁴⁹ ja sanoivat hänelle: ”Palvelijasi ovat laskeneet niiden sotilaiden luvun, jotka ovat olleet johdettavinamme. Meistä ei puutu yhtäkään. ⁵⁰ Me tuomme Herralle lahjaksi, sielujemme sovituksiksi Herran edessä, kultaesineitä, joita kukin on saanut: ketjuja, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita.”

⁵¹ Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikki nuo taidokkaasti tehdyt esineet. ⁵² Kultaa, jonka he erottivat Herralle tuhannen- ja sadanpäällikköjen puolesta, oli kaikkiaan 16 750 sekeliä. ⁵³ Sotaan osallistuneet miehet olivat kukin ottaneet saalista itselleen. ⁵⁴ Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhannen- ja sadanpäälliköiltä ja veivät sen ilmestysmajaan Herran eteen muistuttamaan Herraa israelilaisista.

Jordanin itäpuolelle asettuvat heimot

32 ¹ Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon karjaa, suunnattomat määrät. He katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata ja huomasivat, että seutu oli hyvää laidunmaata. ² Sitten gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat puhumaan Moosekselle ja pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille. He sanoivat: ³ ”Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja

Beon, ⁴ tämä maa, jonka sotajoukot Herra löi Israelin seurakunnan edessä, on hyvää laidunmaata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa.” ⁵ He sanoivat vielä: “Jos olet meille suosiollinen, niin annettakoon tämä maa palvelijoihisi omaisuudeksi. Älä vie meitä Jordanin yli.”

⁶ Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: “Jäisittekö te tänne, kun teidän veljenne lähtevät sotaan? ⁷ Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka Herra on heille antanut? ⁸ Niinhän teidän isännekin tekivät, kun minä olin lähettänyt heidät Kaades-Barneasta katsomaan sitä maata. ⁹ Vaikka he kulkivat Rypälelaaksoon asti ja näkivät koko maan, he veivät israelilaisilta halun mennä maahan, jonka Herra oli heille antanut. ¹⁰ Sinä päivänä Herran viha syttyi, ja hän vannoi näin: ¹¹ ‘Totisesti, ne Egyptistä lähteneet miehet, jotka ovat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vannon lupasin Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. He eivät ole seuranneet minua kokosydämisesti ¹² paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.’ Nämä nimittäin seurasivat Herraa kokosydämisesti. ¹³ Herra vihastui israelilaisiin ja antoi heidän harhailta autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes hävisi koko se sukupolvi, joka oli tehnyt sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ¹⁴ Ja nyt te syntisten sikiöt olette nousseet isienne tilalle lisätäksenne yhä Herran vihan kiivautta Israelia kohtaan. ¹⁵ Tehän kääntyte pois seuraamasta häntä, ja hän jättää kansan vielä kauemmaksi aikaa autiomaahan. Te tuhoatte koko tämän kansan.”

¹⁶ Gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat lähemmäs Moosesta ja sanoivat: “Lammastarhoja me vain rakennamme tänne laumoillemme ja kaupungeja vaimojamme ja lapsiamme varten. ¹⁷ Itse me varustaudumme ja riennämme israelilaisten edellä, kunnes saamme viedyksi heidät omille alueilleen, mutta vaimomme ja lapsemme asuvat linnoitetuissa kaupungeissa turvassa maan asukkailta. ¹⁸ Me emme palaa kotimme, ennen kuin kaikki israelilaiset ovat saaneet perintöosansa. ¹⁹ Me emme tahdo perintöosaa heidän keskuudestaan Jordanin tuolta puolelta tai kauempaa, sillä meille tuleva perintöosa on täällä idässä, Jordanin täällä puolella.”

²⁰ Mooses vastasi heille: “Jos te teette näin: jos varustaudutte sotaan Herran edessä ²¹ ja jokainen teistä menee taisteluun varustettuna Herran edessä Jordanin yli niin pitkäksi aikaa, että on saanut karkotetuksi vihollisensa edestään, ²² ja jos te palaatte vasta sen jälkeen, kun maa on vallattu Herralle, niin te olette puhtaat Herran ja Israelin edessä ja tästä maasta tulee teidän omaisuuttanne Herran edessä. ²³ Mutta jos ette näin tee, niin

tietäkää, että te teette syntiä Herraa vastaan, ja saatte olla varmat, että syntinne tavoittaa teidät. ²⁴ Rakentakaa siis kaupunkeja vaimojanne ja lapsianne varten ja aitauksia lampailenne ja vuohillenne. Tehkää, mitä olette sanoneet.”

²⁵ Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle: “Palvelijasi tekevät niin kuin herramme käskee. ²⁶ Lapsemme, vaimomme, karjamme ja kaikki eläimemme jääkööt tänne Gileadin kaupunkeihin, ²⁷ mutta palvelijasi lähtevät Herran edessä taisteluun, jokainen sotaan varustettuna, niin kuin herramme sanoi.”

²⁸ Mooses antoi heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, sekä Israelin heimojen perhekuntapäämiehille. ²⁹ Mooses sanoi heille: “Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset lähtevät teidän kanssanne Herran edessä Jordanin yli, jokainen taisteluun varustettuna, ja te saatte maan vallatuksi, niin antakaa Gileadin maa heille maaomaisuudeksi. ³⁰ Jos he sen sijaan eivät varustaudu ja lähde teidän kanssanne sinne, heidän on otettava maaomaisuutensa teidän keskuudestanne Kanaaninmaasta.”

³¹ Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat: “Mitä Herra on puhunut palvelijoillesi, sen me teemme. ³² Me lähdemme Herran edessä Kanaaninmaahan sotaan varustautuneina, mutta meidän perintöomaisuutemme on Jordanin tällä puolella.”

³³ Silloin Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä Joosefin pojan Manassen heimon toiselle puolelle, amorilaisten kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan kaupunkeineen ja niiden ympärillä olevine alueineen. ³⁴ Niinpä gaadilaiset rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin, ³⁵ Atrot-Soofanin, Jaeserin, Jogbehan, ³⁶ Beet-Nimran ja Beet-Haaranin linnoitetuiksi kaupungeiksi sekä lammastarhoja. ³⁷ Ruubenilaiset rakensivat Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin, ³⁸ Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muutettiin, sekä Sibman. He antoivat uudet nimet rakentamilleen kaupungeille.

³⁹ Manassen pojan Maakirin jälkeläiset lähtivät Gileadiin, valloittivat sen ja karkottivat amorilaiset, jotka asuivat siellä. ⁴⁰ Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen pojalle, ja tämä asettui sinne asumaan. ⁴¹ Jaair, Manassen poika, lähti liikkeelle ja valloitti gileadilaisten leirikylät ja antoi niille nimeksi Jaairin leirikylät. ⁴² Noobah meni ja valloitti Kenatin ja sitä ympäröivät kylät ja antoi sille oman nimensä mukaan nimen Noobah.

Luettelo Israelin leiripaikoista

33¹ Nämä matkat israelilaiset kulkivat sen jälkeen, kun he olivat lähteneet Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla.² Mooses kirjoitti Herran käskyn mukaan muistiin paikat, joista he lähtivät kullekin matkaosuudelle. Nämä olivat israelilaisten matkat heidän lähtöpaikkojensa järjestyksen mukaan:

³ He lähtivät liikkeelle Ramseksestä ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen kuukauden viidentenätoista päivänä. Israelilaiset lähtivät matkaan rohkein mielin pääsiäisen jälkeisenä päivänä kaikkien egyptiläisten nähdessä.⁴ Egyptiläiset hautasivat silloin esikoisiaan, jotka Herra oli surmannut heidän keskuudestaan. Herra tuomitsi heidän jumalansa.

⁵ Israelilaiset siis lähtivät Ramseksestä ja leirytyivät Sukkotiin.⁶ Sitten he lähtivät Sukkotista ja leirytyivät Eetamiin, joka on autiomaan reunassa.⁷ He lähtivät Eetamista ja palasivat takaisinpäin Pii-Hahirotiin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leirytyivät Migdolin kohdalle.⁸ Pii-Hahirostista lähdettyään he kulkivat meren poikki autiomaahan. Sitten he vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin autiomaassa ja leirytyivät Maaraan.⁹ He lähtivät Maarasta, tulivat Eelimiin ja leirytyivät sinne. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta.¹⁰ Eelimistä lähdettyään he leirytyivät Kaislameren rannalle.¹¹ Lähdettyään Kaislameren rannalta he leirytyivät Siinin autiomaahan.¹² He lähtivät Siinin autiomaasta ja leirytyivät Dofkaan.¹³ Dofkasta lähdettyään he leirytyivät Aalukseen.¹⁴ Aaluksesta lähdettyään he leirytyivät Refidimiin. Siellä ei ollut kansalle vettä juotavaksi.¹⁵ He lähtivät Refidimistä ja leirytyivät Siinain autiomaahan.¹⁶ He lähtivät Siinain autiomaasta ja leirytyivät Kibrot-Hattaavaan.¹⁷ Kibrot-Hattaavasta lähdettyään he leirytyivät Haserotiin.¹⁸ Sitten he lähtivät Haserotista ja leirytyivät Ritmaan.¹⁹ He lähtivät Ritmasta ja leirytyivät Rimmon-Peresiin.²⁰ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leirytyivät Libnaan.²¹ Libnasta lähdettyään he leirytyivät Rissaan.²² He lähtivät Rissasta ja leirytyivät Kehelataan.²³ He lähtivät Kehelatasta ja leirytyivät Seferinvuoren juurelle.²⁴ He lähtivät sieltä ja leirytyivät Haradaan.²⁵ Haradasta he lähtivät liikkeelle ja leirytyivät Makhelotiin.²⁶ Makhelotista lähdettyään he leirytyivät Tahatiin.²⁷ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leirytyivät Tarahiin.²⁸ Tarahista lähdettyään he leirytyivät Mitkaan.²⁹ He lähtivät Mitkasta ja leirytyivät Hasmonaan.³⁰ He lähtivät Hasmonasta ja leirytyivät Mooserotiin.³¹ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leirytyivät Bene-Jaakaniin.³² Bene-Jaakanista he kulkivat Hoor-Haggidgadiin ja leirytyivät

sinne. ³³ Lähdettyään Hoor-Haggidgadista he leirytyivät Jotbataan. ³⁴ He lähtivät Jotbatasta ja leirytyivät Abronaan. ³⁵ Abronasta lähdettyään he leirytyivät Esjon-Geberiin. ³⁶ Sieltä lähdettyään he leirytyivät Siinin autio-
maahan Kaadekseen. ³⁷ He lähtivät Kaadeksesta ja leirytyivät Hoorinvuoren juurelle, Edomin maan rajalle.

³⁸ Pappi Aaron nousi Hoorinvuorelle Herran käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennen kuun ensimmäisenä päivänä. ³⁹ Aaron oli 123 vuoden ikäinen kuollessaan Hoorinvuorella.

⁴⁰ Kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Kanaaninmaan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta. ⁴¹ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta ja leirytyivät Salmonaan. ⁴² He lähtivät Salmonasta ja leirytyivät Puunoniin. ⁴³ Puunonista lähdettyään he leirytyivät Oobotiin. ⁴⁴ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leirytyivät lije-Abarimiin Mooabin rajalle. ⁴⁵ He lähtivät Iijimistä ja leirytyivät Diibon-Gaadiin. ⁴⁶ Diibon-Gaadista lähdettyään he leirytyivät Almon-Diblataimiin. ⁴⁷ He lähtivät Almon-Diblataimista ja leirytyivät Abarimin vuoristoon vastapäätä Neboa. ⁴⁸ Abarimin vuoristosta lähdettyään he leirytyivät Mooabin arolle Jordanin rantaan Jerikon kohdalle. ⁴⁹ Mooabin arolla Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista Aabel-Sittimiin asti.

Määräyksiä Kanaaninmaan valloittamisesta

⁵⁰ Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla. Hän sanoi: ⁵¹ "Puhu israelilaisille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaaninmaahan, ⁵² karkottakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa, hävittäkää heidän valetut kuvansa ja tuhotkaa kaikki heidän uhrikukkulansa. ⁵³ Ottakaa maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä minä olen antanut teille tuon maan perinnöksi. ⁵⁴ Jakaakaa maa arvalla perinnöksi sukujenne kesken. Antakaa suuremmalle suvulle suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kunkin tulee saada perintöosansa siitä, mihin arpa sen hänelle määrää. Jakaakaa maa keskenänne isienne heimojen mukaan. ⁵⁵ Mutta jos ette karkota maan asukkaita tieltänne, tulee niistä, jotka te jätätte jäljelle, okaita teidän silmiinne ja piikkejä kylkiinne, ja he ahdistavat teitä maassa, jossa asutte. ⁵⁶ Silloin minä teen teille sen, mitä aioin tehdä heille."

Luvatus maan rajat

34¹Herra puhui Moosekselle: ²“Anna israelilaisille tämä käsky. Kun te tulette Kanaaninmaahan, niin tämä on se maa, jonka te saatte perintöosaksenne, Kanaaninmaa rajojensa mukaan:

³Etelässä alueenne rajoittuu Siinin autiomaahan Edomin rajalla. Eteläinen rajanne lähtee Suolameren päästä itäpuolelta. ⁴Etelärajanne kääntyy Skorpionisolaan, kulkee Siiniin, sieltä Kaades-Barnean eteläpuolelle ja edelleen Hasar-Addariin, josta se kulkee Asmoniin. ⁵Asmonista raja kääntyy Egyptin purolle ja päättyy mereen.

⁶Läntisenä rajananne on Suurimeri. Se on teidän läntinen rajanne.

⁷Tämä on teidän pohjoinen rajanne: Merkitkää raja Suurestamerestä Hoorinvuoreen. ⁸Hoorinvuoresta merkitkää raja Hamatin tienhaaraan. Raja päättyy Sedadiin. ⁹Sieltä raja lähtee Sifroniin ja päättyy Hasar-Eenaniin. Tämä on teidän pohjoinen rajanne.

¹⁰Merkitkää itäinen rajanne Hasar-Eenanista Sefamiin. ¹¹Sefamista raja laskeutuu Riblaan, itään päin Ainista, ja sieltä raja laskeutuu edelleen, kunnes koskettaa vuoriselännettä Kinneretinjärven itäpuolella. ¹²Raja laskeutuu sieltä Jordaniin ja päättyy Suolamereen. Tämä on teidän maanne sitä ympäröivine rajoineen.”

¹³Mooses käski israelilaisia näin: “Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka Herra määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle heimolle. ¹⁴Ruubenilaisten heimo perhekunnittain, gaadilaisten heimo perhekunnittain ja toinen puoli Manassen heimoa ovat näet jo ottaneet haltuun perintöosansa. ¹⁵Nämä kaksi ja puoli heimoa ovat ottaneet perintöosansa Jordanin tältä puolelta, Jerikosta itään, auringonnousuun päin.”

Maan jakajiksi asetetut miehet

¹⁶Herra puhui Moosekselle: ¹⁷“Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ¹⁸sekä kustakin heimosta yksi ruhtinas, jonka te otatte jakamaan maata. ¹⁹Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika, ²⁰simeonilaisten heimosta Samuel, Ammihudin poika, ²¹Benjaminin heimosta Elidad, Kisionin poika, ²²daanilaisten heimosta ruhtinas Bukki, Joglin poika, ²³joosefilaisista: manasselaisten heimosta, ruhtinas Hanniel, Eefodin poika, ²⁴ja efraimilaisten heimosta ruhtinas Kemuel, Siftanin poika, ²⁵sebulonilaisten heimosta ruhtinas Elisafan, Parnakin poika, ²⁶isaskarilaisten heimosta ruhtinas Paltiel, Assanin poika, ²⁷asserilaisten

heimosta ruhtinas Ahihud, Selomin poika, ²⁸ ja naftalilaisten heimosta Pedahel, Ammihudin poika.”

²⁹ Nämä miehet Herra määräsi jakamaan israelilaisille Kanaaninmaan.

Leeviläisten kaupungit

35 ¹ Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla. Hän sanoi: ² “Käske israelilaisten antaa omistamistaan perintöosista kaupunkeja leeviläisten asuttaviksi ja antaa heille myös laidunmaata kaupunkien ympäriltä. ³ Näistä kaupungeista tulee heille asuinpaikkoja, ja niiden laidunmaat ovat heidän juhtiaan, karjaansa ja kaikkia muita eläimiään varten. ⁴ Kaupunkien laidunmaiden, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee ulottua joka suuntaan tuhat kyynärää kaupungin muurista ulospäin. ⁵ Mitatkaa kaupungin ulkopuolelta kaksituhatta kyynärää itään, kaksituhatta kyynärää etelään, kaksituhatta kyynärää länteen ja kaksituhatta kyynärää pohjoiseen päin. Kaupunki olkoon keskellä. Tällaisia tulee leeviläisten kaupunkien laidunmaiden olla.

⁶ Kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, kuuden tulee olla turvakaupunkeja, jotka teidän on määrättävä pakopaikaksi tappajalle. Niiden lisäksi teidän on annettava neljäkymmentäkaksi kaupunkia. ⁷ Kaikkiaan kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee olla neljäkymmentäkahdeksan. ⁸ Israelilaisten omistamista maista on otettava useampia kaupunkeja niiltä heimoilta, joilla niitä on paljon, ja vähemmän niiltä, joilla on vähän. Jokaisen heimon tulee antaa leeviläisille kaupunkeja saamansa perintöosan suuruuden mukaan.”

Turvakaupungit

⁹ Herra puhui Moosekselle: ¹⁰ “Sano israelilaisille: Kun te menette Jordanin yli Kanaaninmaahan, ¹¹ määrätäkää itsellenne kaupunkeja, joista tulee teille turvakaupunkeja. Niihin voi paeta tappaja, joka on vahingossa surmannut jonkun. ¹² Nämä kaupungit olkoot teille turvapaikkana verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennen kuin hän on ollut seurakunnan edessä tuomittavana. ¹³ Kaupunkeja, jotka teidän on annettava turvakaupungeiksi, tulee olla kuusi. ¹⁴ Teidän on annettava Jordanin tältä puolelta kolme kaupunkia ja Kanaaninmaasta kolme kaupunkia, ja niistä tulee turvakaupunkeja. ¹⁵ Nämä kuusi kaupunkia ovat turvapaikkana israelilaisille ja keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja väliaikaiselle asukkaalle. Niihin voi paeta jokainen, joka surmaa vahingossa jonkun.

¹⁶ Mutta jos joku lyö rautaesineellä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. ¹⁷ Jos jollakin on kädessään kivi, jolla voi tappaa, ja hän lyö sillä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. ¹⁸ Tai jos joku lyö toista kädessään olevalla puuesineellä, jolla voi tappaa, ja toinen kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. ¹⁹ Verenkostaja surmatkoon murhaajan. Hän voi surmata murhaajan, kun tapaa tämän. ²⁰ Jos joku lyö vihastuksissaan toista tai heittää väijyksistä jollakin ja tuo ihminen kuolee ²¹ tai jos joku vihaa kantaen lyö jotakuta nyrkillään ja tämä kuolee, lyöjä on surmattava, sillä hän on murhaaja. Verenkostaja surmatkoon murhaajan tavatessaan hänet.

²² Mutta jos joku vahingossa, ilman vihamielisyyttä, satuttaa toista tai heittää jonkin esineen hänen päälleen väijymättä häntä ²³ tai jos hän huomaamattaan pudottaa toisen päälle sellaisen kiven, joka voi aiheuttaa kuoleman, ja tuo ihminen kuolee, eikä kuoleman aiheuttaja ollut hänen vihamiemensä eikä tarkoittanut vahingoittaa häntä, ²⁴ seurakunnan on ratkaistava tappajan ja verenkostajan välit näiden säädösten mukaan. ²⁵ Seurakunnan tulee vapauttaa tappaja verenkostajan käsistä ja viedä hänet takaisin turvakaupunkiin, johon hän alun perin pakeni. Hänen on asuttava siellä pyhällä öljyllä voidellun ylipapin kuolemaan asti. ²⁶ Jos tappaja poistuu sen turvakaupungin alueelta, johon hän on paennut, ²⁷ ja verenkostaja kohtaa tappajan hänen turvakaupunkinsa alueen ulkopuolella ja surmaa hänet, verenkostaja ei joudu vastuuseen veren vuodattamisesta, ²⁸ sillä tappajan olisi pitänyt pysyä turvakaupungissaan ylipapin kuolemaan asti. Ylipapin kuoltua tappaja saa kuitenkin palata perintömaalleen. ²⁹ Nämä säännöt teidän on pidettävä lakina kautta sukupolviinne kaikissa asuinpaikoissanne.”

Tappajan rankaiseminen

³⁰ “Jokainen murhaaja, jokainen, joka lyö toisen kuoliaaksi, on surmattava todistajien antaman todistuksen perusteella. Yhden todistajan todistuksen perusteella ei kuitenkaan saa surmata ketään. ³¹ Älkää ottako vastaan lunastusmaksua murhaajalta, joka ansaitsee kuoleman; hänet on surmattava. ³² Älkää myöskään ottako vastaan lunastusmaksua turvakaupunkiin paenneelta, joka tahtois palata asumaan omalle maalleen ennen ylipapin kuolemaa. ³³ Älkää saastuttako maata, jossa asutte. Veri näet saastuttaa maan, eikä maalle voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, paitsi sen verellä, joka veren on vuodattanut. ³⁴ Älkää siis

saastuttako maata, jossa te asutte ja jonka keskellä minä asun, sillä minä, Herra, asun israelilaisten keskellä.”

Säädös Selofhadin tyttärien perintöosuudesta

36¹ Joosefin jälkeläisiin kuuluvan Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan, suvun perhekuntien päämiehet tulivat Mooseksen ja ruhtinaiden, israelilaisten perhekuntapäämiehesten eteen ja puhuivat heille.² He sanoivat: “Herra käski herramme jakaa maan arvalla israelilaisille perintöosiksi, ja herrani sai käskyn Herralta antaa veljemme Selofhadin perintöosa hänen tyttärilleen.³ Jos he kuitenkin joutuvat vaimoiksi joillekin muiden israelilaisten heimojen pojista, heidän perintöosansa jää puuttumaan meidän isiemme perintöosasta ja tulee lisätyksi sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät. Näin meidän perintöosamme pienenee.⁴ Israelilaisten riemuvuoden tullessa heidän perintöosansa lisätään sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät, mutta meidän isiemme heimon perintöosasta heidän perintöosansa jää puuttumaan.”

⁵ Silloin Mooses antoi israelilaisille Herran käskystä tämän säädöksen: “Joosefilaisten heimo puhuu oikein.⁶ Herra säätää Selofhadin tyttäristä tällaisen säädöksen: He voivat mennä vaimoksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoksi johonkin isänsä heimon sukuun.⁷ Näin israelilaisten perintöosa ei siirry heimosta toiseen. Jokaisen israelilaisen tulee säilyttää isiensä heimon perintöosa.⁸ Jokaisen tyttären, joka perii israelilaisten heimojen perintömaita, on mentävä vaimoksi jollekin isänsä heimoon kuuluvalla miehelle, että israelilaiset saisivat perii kukin isiensä perintömaita.⁹ Näin perintömaa ei siirry heimosta toiseen, ja jokainen israelilainen heimo säilyttää oman perintöosansa.”

¹⁰ Selofhadin tyttäret tekivät aivan niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt: ¹¹ Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille. ¹² He menivät vaimoiksi Joosefin pojan Manassen poikien sukuihin, ja niin heidän perintöosansa jäi heidän isänsä suvun haltuun.

¹³ Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka Herra antoi Mooseksen kautta israelilaisille Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla.

VIIDES MOOSEKSEN KIRJA (DEUTERONOMIUM)

MOOSEKSEN ENSIMMÄINEN PUHE, 1 – 4

Mooses muistuttaa Jumalan lupauksesta

1 ¹Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille autiomaassa Jordanin idänpuoleisella tasangolla Suufia vastapäätä, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin seuduilla. ²Hoorebilta on Seirin vuoriston kautta yhdentoista päivän matka Kaades-Barneaan. ³Neljännenkymmenennen vuoden yhdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli käsenyt hänen puhua. ⁴Tämä tapahtui sen jälkeen, kun hän oli lyönyt Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka hallitsi Hesbonissa, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa ja Edreissä. ⁵Jordanin itäpuolella, Mooabin maassa, Mooses alkoi selittää tätä lakia. Hän sanoi:

⁶“Herra, meidän Jumalamme, puhui meille Hoorebilla: ‘Te olette jo kyllin kauan viipyneet tämän vuoren vaiheilla. ⁷Kääntykää ja lähtekää liikkeelle. Menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa luo aromaahan, vuoristoon, alankomaahan, Etelämaahan ja meren rannikolle. Menkää kanaanilaisten maahan ja Libanoniin ja aina suurelle virralle, Eufratvirralle, saakka. ⁸Katso, minä olen antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka Herra on valalla vannonen luvannut antaa teidän isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille ja heidän siemenelleen.’”

Mooses asettaa kansalle päämiehiä

⁹“Siihen aikaan minä sanoin teille: ‘Minä en jaksa kantaa teitä yksin. ¹⁰Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt teidät monilukuisiksi, ja teitä on tänä päivänä yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. ¹¹Lisätköön Herra, teidän isienne Jumala, teidän lukunne vielä tuhatkertaiseksi ja siunatkoon teitä, niin kuin hän on teille puhunut. ¹²Mutta kuinka minä voin yksin kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän riidoistanne? ¹³Tuokaa tänne jokaisesta heimostanne viisaita, taitavia ja tunnettuja miehiä, niin minä asetan heidät teidän johtajiksenne.’ ¹⁴Te vastasitte minulle: ‘Se, mitä sinä ehdotat tehtäväksi, on oikein.’ ¹⁵Silloin minä otin teidän heimojenne johtomiehiä,

viisaita ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päälliköiksenne, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi ja heimojenne johtomiehiksi.

¹⁶Minä annoin silloin teidän tuomareillenne tämän käskyn: 'Kuunnelkaa veljienne väliset riita-asiat ja tuomitkaa oikeudenmukaisesti jokainen veljien välinen asia ja jokainen veljen ja muukalaisen välinen asia. ¹⁷Älkää katsoko henkilöön tuomitessanne, vaan kuunnelkaa yhtä hyvin alhaista kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomio on Jumalan. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun kuultavakseni.' ¹⁸Minä annoin silloin teille ohjeet kaikesta, mitä teidän oli tehtävä."

Kansa kapinoi Kaades-Barneassa

¹⁹"Sitten me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme Herran, meidän Jumalamme, meille antaman käskyn mukaan amorilaisten vuoriston tietä koko sen suuren ja pelottavan autiomaan halki, jonka te olette nähneet. Kun tulimme Kaades-Barneaan, ²⁰minä sanoin teille: 'Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille. ²¹Ymmärrä, että Herra, sinun Jumalasi, on antanut maan sinun valtaasi. Mene ja ota se omaksesi, niin kuin Herra, isiesi Jumala, on sinulle puhunut. Älä pelkää äläkä kauhistu.'

²²Te tulitte silloin kaikki minun luokseni ja sanoitte: 'Lähetetään miehiä edellämme, että he tutkisivat puolestamme maata ja toisivat meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne kuljettava, ja kaupungeista, joihin menemme.' ²³Tämä oli mielestäni hyvä ajatus, ja minä otin keskuudestanne kaksitoista miestä, yhden jokaisesta heimosta. ²⁴He lähtivät matkaan, nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon. Vakoiltuaan maata ²⁵he ottivat mukaansa maan hedelmiä ja toivat meille. He tekivät meille selkoa matkastaan ja sanoivat: 'Maa, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä.'

²⁶Te ette kuitenkaan tahtoneet lähteä sinne, vaan kapinoitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan. ²⁷Te nurisitte teltoissanne ja sanoitte: 'Koska Herra vihaa meitä, hän toi meidät pois Egyptin maasta antaakseen meidät amorilaisten käsiin ja tuhotakseen meidät. ²⁸Minne tässä ollaan menossa? Veljemme ovat saaneet sydämemme raukeamaan sanoessaan: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa sekä suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkeja. Me näimme siellä anakilaisiakin.'

²⁹Minä vastasin teille: 'Älkää kauhistuko älkääkä pelätkö heitä. ³⁰Herra, teidän Jumalanne, kulkee teidän edellänne. Hän itse taistelee teidän puolestanne, aivan niin kuin hän taisteli puolestanne Egyptissä teidän silmienne

nähden. ³¹Te olette myös nähneet autiomaassa, kuinka Herra, teidän Jumalanne, on kantanut teitä niin kuin mies poikaansa koko sen matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.’ ³²Tästäkään huolimatta te ette ole uskoneet Herraan, teidän Jumalaanne, ³³joka on kulkenut tiellä teidän edellänne, yöllä tulessa ja päivällä pilvessä, etsiäkseen teille leiripaikkaa ja osoittaakseen teille tien, jota teidän on kuljettava.”

Herra rankaisee Israelia

³⁴“Kun Herra kuuli teidän puheenne, hän vihastui ja vannoi: ³⁵‘Totisesti, ei yksikään näistä miehistä, tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka minä olen vannonut antavani teidän isillenne, ³⁶ei kukaan paitsi Kaaleb, Jefunnen poika. Hän saa sen nähdä. Hänelle ja hänen lapsilleen minä annan sen maan, johon hän on jalallaan astunut, koska hän on seurannut koko sydäimestään Herraa.’ ³⁷Herra vihastui myös minuun teidän vuoksenne ja sanoi: ‘Et sinäkään sinne pääse. ³⁸Mutta Joosua, Nuunin poika, joka palvelee sinua, saa mennä sinne. Vahvista häntä, sillä hän jakaa sen maan Israelille perintöosiksi. ³⁹Myös teidän lapsenne, joiden te sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, teidän lapsenne, jotka eivät vielä erota hyvää pahasta, pääsevät sinne. Heille minä annan sen maan, ja he saavat ottaa sen omakseen. ⁴⁰Mutta te, kääntykää takaisin ja lähtekää autiomaahan Kaislameren tietä.’”

Tappio Horman luona

⁴¹“Silloin te vastasitte minulle: ‘Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan. Me lähdemme taistelemaan, aivan niin kuin Herra, meidän Jumalamme, on meitä käskenyt.’ Ja te vyöttäydytte kaikki sota-aseisiinne ja lähditte kevytmielisesti nousemaan vuoristoon. ⁴²Mutta Herra sanoi minulle: ‘Sano heille: Älkää nousko sinne, älkää ryhtykö taisteluun, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä minä en ole teidän keskellänne.’ ⁴³Minä puhuin teille, mutta te ette kuunnelleet, vaan kapinoitte Herran käskyä vastaan ja nousitte ylimielisesti vuoristoon. ⁴⁴Silloin vuoristossa asuvat amorilaiset lähtivät teitä vastaan, ajoivat teitä takaa kuin mehiläisparvi, löivät teidät hajalle Seirissä ja jatkoivat Hormaan asti. ⁴⁵Te palasitte ja itkitte Herran edessä, mutta Herra ei kuullut teidän huutoanne eikä kuunnellut teitä, ⁴⁶ja teidän täytyi jäädä Kaadekseen ja viipyä siellä pitkän aikaa.”

Edom, Mooab ja Ammon jätetään rauhaan

2 ¹“Sitten me käännyimme toisaalle ja lähdimme Kaislameren tietä autiomaahan, niin kuin Herra oli minulle puhunut, ja kiertelimme kauan

aikaa Seirin vuoristossa. ² Sitten Herra sanoi minulle: ³ 'Te olette jo kyllin kauan kiertäneet tätä vuoristoa. Lähtekää nyt pohjoista kohti. ⁴ Anna kansalle tämä käsky: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, alueen halki. He pelkäävät teitä, mutta pitäkää silti varanne. ⁵ Älkää ryhtykö taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna teille jalan leveyttäkään heidän maastaan, koska minä olen antanut Seirin vuoriston perinnöksi Eesaulle. ⁶ Ostakaa rahalla heiltä ruokaa syödäksenne ja hankkikaa vesikin rahalla juodaksenne. ⁷ Onhan Herra, sinun Jumalasi, siunannut sinua kaikessa mitä teet. Hän tuntee vaelluksesi tässä suuressa autiomaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on Herra, sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole puuttunut mitään.'

⁸ Niinpä me lähdimme Seirissä asuvien veljemme, Eesaun jälkeläisten, luota ja kuljimme aramaan tietä, joka tulee Eelatista ja Esjon-Geberistä. Sitten me käännyimme ja lähdimme kulkemaan Mooabin autiomaan tietä. ⁹ Herra sanoi minulle: 'Älä ahdistaa mooabilaisia äläkä ryhdy taisteluun heidän kanssaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa heidän maastaan. Minä olen näet antanut Aarin perinnöksi Lootin jälkeläisille.' – ¹⁰ Aikaisemmin siellä asuivat eemiläiset, suuri ja lukuisa kansa. He olivat yhtä kookkaita kuin anakilaiset, ¹¹ ja anakilaisten tavoin heitäkin pidettiin refalaisina, mutta mooabilaiset kutsuivat heitä eemiläisiksi. ¹² Seirissä asuivat aikaisemmin hoorilaiset, mutta Eesaun jälkeläiset ottivat haltuunsa heidän maansa, hävittivät heidät tieltään ja asettuivat asumaan heidän tilalleen. He tekivät samalla tavoin kuin Israel siinä maassa, jonka Herra heille antoi. –

¹³ Herra sanoi: 'Lähtekää nyt liikkeelle ja kulkekaa Seredin joenuoman poikki.' Niin me kuljimme Seredin joenuoman poikki. ¹⁴ Aika, joka kului siitä, kun lähdimme Kaades-Barneasta, siihen, kun ylitimme Seredin joenuoman, oli 38 vuotta. Sinä aikana Israelin leiristä oli hävinnyt koko se sukupolvi, joka oli lähtenyt Egyptistä, kaikki sotakuntoiset miehet, niin kuin Herra oli heille vannonut. ¹⁵ Herran käsi oli heitä vastaan, ja hän hävitti heidät leiristä viimeiseen mieheen.

¹⁶ Kun kaikki nuo sotakuntoiset miehet olivat kuolleet kansan keskuudesta viimeistä myöten, ¹⁷ Herra sanoi minulle: ¹⁸ 'Sinä kuljet nyt Mooabin alueen kautta Aarin suunnalla ¹⁹ ja tulet lähelle ammonilaisten rajaa. Älä kuitenkaan ahdistaa heitä äläkä ryhdy sotaan heitä vastaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa ammonilaisten maasta, koska minä olen antanut sen Lootin jälkeläisten perinnöksi.' – ²⁰ Sitäkin pidetään refalaisten maana. Aikaisemmin siellä asuivat refalaiset, joita ammonilaiset kutsuivat

samsumilaisiksi. ²¹ Nämä olivat suuri ja lukuisa kansa, yhtä kookkaita kuin anakilaiset, mutta Herra tuhosi heidät ammonilaisten tieltä. Ammonilaiset karkottivat heidät ja asettuivat asumaan heidän tilalleen. ²² Samalla tavalla Herra oli tehnyt Seirissä asuville Eesaun jälkeläisille, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän tieltään. Karkotettuaan hoorilaiset he asettuivat asumaan näiden tilalle, ja siellä he asuvat vielä tänäkin päivänä. ²³ Avvilaiset, jotka asuivat kylissä Gasaan asti ulottuvalla alueella, joutuivat kaftorilaisten tuhoamiksi. Nämä olivat lähtöisin Kaftorista ja asettuivat asumaan avvilaisten tilalle.”

Amorilaisten kuningas Siihon voitetaan

²⁴ “Herra sanoi: ‘Nouskaa, lähtekää liikkeelle ja menkää Arnonjoen yli. Minä annan sinun valtaasi amorilaisen Siihonin, Hesbonin kuninkaan, ja hänen maansa. Lähde valloittamaan sitä, ryhdy taisteluun häntä vastaan. ²⁵ Tästä päivästä alkaen minä saatan kansat kaikkialla taivaan alla sellaisen kauhun ja pelon valtaan sinun edessäsi, että kun ne vain kuulevatkin puhuttavan sinusta, ne pelkäävät ja vapisevat sinun vuoksesi.’

²⁶ Niin minä lähetin sanansaattajat Kedemotin autiomaasta viemään rauhantoivotuksen Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja sanomaan: ²⁷ ‘Tahtoisimme kulkea maasi kautta. Me kulkisimme koko ajan tietä pitkin, emme poikkeaisi oikealle emmekä vasemmalle. ²⁸ Myy meille rahasta ruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. Salli meidän vain kulkea jalkaisin maasi kautta – ²⁹ niin kuin Seirissä asuvat Eesaun jälkeläiset sallivat meidän tehdä, samoin Aarissa asuvat mooabilaiset – kunnes pääsemme Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille.’

³⁰ Mutta Hesbonin kuningas Siihon ei halunnut päästää meitä kulkemaan maansa kautta, sillä Herra, sinun Jumalasi, kovetti hänen mielensä ja paadutti hänen sydämensä antaakseen hänet sinun käsiisi, niin kuin siten tapahtuikin. ³¹ Herra sanoi minulle: ‘Katso, nyt aloitan luovuttamaan Siihonin ja hänen maansa sinun käsiisi. Ryhdy valloittamaan hänen maataan ja ota se omaksesi.’ ³² Sitten Siihon kaikkine sotajoukkoineen tuli Jahasiin taistelemaan meitä vastaan. ³³ Herra, meidän Jumalamme, antoi hänet kuitenkin meidän käsiimme, ja me löimme hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä.

³⁴ Me valtasimme kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omaksi jokaisen kaupungin, miehet, naiset ja lapset, jättämättä eloon ainoatakaan. ³⁵ Me ryöstimme itsellemme vain eläimet ja valloittamistamme kaupungeista saatavan saaliin. ³⁶ Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja

jokilaakson kaupungista aina Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meiltä turvassa. Herra, meidän Jumalamme, antoi ne kaikki meidän käsiimme.³⁷ Vain ammonilaisten maahan sinä et koskenut, et mihinkään, mikä on Jabbokjoen varrella, et vuoriston kaupunkeihin etkä mihinkään muuhun, mistä Herra, meidän Jumalamme, oli niin määrännyt.”

Baasanin kuningas Oog voitetaan

3¹”Sitten me käännyimme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä. Silloin Oog, Baasanin kuningas, tuli koko sotaväkensä kanssa Edreihin taistelemaan meitä vastaan.² Mutta Herra sanoi minulle: ‘Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käsiisi hänet ja koko hänen kansansa ja maansa. Tee hänelle samoin kuin teit amorilaisten kuninkaalle Siihonille, joka asui Hesbonissa.’³ Niin Herra, meidän Jumalamme, antoi meidän käsiimme myös Baasanin kuninkaan Oogin ja koko hänen sotaväkensä, ja me löimme hänet, niin ettei hänen joukoistaan jäänyt eloon ketään.⁴ Me valtasimme siihen aikaan kaikki hänen kaupunkinsa, kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun, Oogin valtakunnan Baasanissa. Ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi heiltä vallanneet.⁵ Kaikki nämä kaupungit olivat korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja. Lisäksi valtasimme vielä hyvin suuren joukon linnoittamattomia kaupunkeja.⁶ Me vihimme ne tuhon omiksi, niin kuin olimme tehneet Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnalle. Me vihimme tuhon omiksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset.⁷ Mutta kaikki eläimet ja kaupungeista saatavan saaliin me ryöstimme itsellemme.

⁸Näin me siihen aikaan valloitimme kahdelta amorilaisten kuninkaalta maan, jota he hallitsivat Jordanin tällä puolen, Arnonjoesta Hermoninvuoreen asti. – ⁹Siidonilaiset kutsuvat Hermonia Sirjoniksi, kun taas amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi. – ¹⁰Me valtasimme kaikki tasangon kaupungit ja koko Gileadin sekä koko Baasanin aina Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan kaupunkeihin, saakka.¹¹ Vain Baasanin kuningas Oog oli näet enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen rautainen vuoteensa on vieläkin ammonilaisten Rabbassa. Se on tavallisella kyynärämitalla mitattuna yhdeksän kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä.”

Jordanin itäpuolelta valloitettu maa jaetaan

¹²”Kun olimme ottaneet omaksemme tämän maan Arnonjoen varrella olevasta Aroerista alkaen sekä puolet Gileadin vuoristosta kaupunkeineen, minä annoin sen ruubenilaisille ja gaadilaisille.¹³ Loput Gileadista ja koko

Baasanin, Oogin valtakunnan, minä annoin toiselle puolelle Manassen heimoa. Argobin seutua, koko tuota osaa Baasanista, kutsutaan myös refalaisten maaksi. ¹⁴ Manassen poika Jaair valtasi koko Argobin seudun gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka ja nimesi tämän osan Baasania Jaairin leirikyliksi oman nimensä mukaan. Se nimi niillä on tänäkin päivänä. ¹⁵ Gileadin minä annoin Maakirille. ¹⁶ Ruubenilaisille ja gaadilaisille minä annoin alueen, joka ulottuu Gileadista aina rajana olevan Arnonin jokilaakson keskikohtaan saakka ja toisaalla Jabbokjokeen, ammonilaisten rajaan, saakka, ¹⁷ sekä aromaan, jonka rajana on Jordan Kinneretistä Aromaan mereen, Suolamereen, saakka. Sieltä raja kulkee itään Pisgan rinteiden juurelle.

¹⁸ Silloin minä annoin teille, manasselaiset, ruubenilaiset ja gaadilaiset, tämän käskyn: 'Herra, teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan, ja te saatte ottaa sen omaksenne. Mutta kaikki te sotakuntoiset miehet, teidän tulee lähteä aseistautuneina liikkeelle israelilaisten veljienne edellä. ¹⁹ Ainoastaan vaimonne, lapsenne ja karjanne – minä tiedän, että teillä on paljon karjaa – jääkööt kaupunkeihinne, jotka minä olen teille antanut. ²⁰ Kun Herra on antanut rauhan veljillenne, samoin kuin teillekin, ja kun he ovat ottaneet omakseen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa heille Jordanin länsipuolelta, jokainen teistä saa palata takaisin perintömaalleen, jonka minä olen teille antanut.'

²¹ Joosualle minä annoin siihen aikaan tämän käskyn: 'Sinä olet omin silmin nähnyt kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla tavoin Herra tekee kaikille valtakunnille, joihin sinä menet. ²² Älkää pelätkö niitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, sotii teidän puolestanne.'

Mooses ei pääse luvattuun maahan

²³ "Minä anoin siihen aikaan armoa Herralta näillä sanoilla: ²⁴ 'Herra, Herra, sinä olet alkanut näyttää palvelijallesi valtasuuruuttasi ja kätesi voimaa. Kuka on se jumala taivaassa tai maan päällä, joka voisi tehdä sellaisia tekoja ja voimallisia töitä kuin sinä? ²⁵ Salli minun nyt mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on Jordanin toisella puolella, tuota ihanaa vuoristoa ja Libanonia.' ²⁶ Mutta Herra oli vihastunut minuun teidän tähtenne. Hän ei kuunnellut minua, vaan sanoi minulle: 'Riittää jo! Älä puhu minulle enää tästä asiasta. ²⁷ Nouse Pisgan huipulle ja kohota katseesi länteen ja pohjoiseen, etelään ja itään, sillä Jordanin yli sinä et mene. ²⁸ Anna ohjeet Joosualle ja vahvista ja rohkaise häntä. Hän kulkee tämän

kansan edellä Jordanin yli, ja hän jakaa heille perinnöksi maan, jonka näet.²⁹ Silloin me jäimme laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria.”

Jumalan laissa on viisaus ja ymmärrys

4¹ “Ja nyt, Israel, kuule ne määräykset ja säädökset, jotka minä teille opetan. Noudattakaa niitä, että eläisitte ja voisitte ottaa omaksenne maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, antaa teille.² Älkää lisätkö mitään siihen sanaan, jonka minä teille säädän, älkääkään ottako siitä mitään pois, vaan noudattakaa Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä annan teille.³ Te olette omin silmin nähneet, mitä Herra teki Baal-Peorin takia, kun Herra, teidän Jumalanne, hävitti keskuudestanne jokaisen, joka lähti seuraamaan Baal-Peoria.⁴ Mutta te, jotka riipuitte kiinni Herrassa, Jumalassanne, olette kaikki elossa vielä tänäkin päivänä.

⁵ Ymmärtäkää, että minä olen opettanut teille määräykset ja säädökset, niin kuin Herra, minun Jumalani, käski minua, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne.⁶ Noudattakaa niitä ja tehkää niiden mukaan, sillä se on muiden kansojen silmissä osoitus teidän viisaudestanne ja ymmärryksestänne. Kun he kuulevat kaikki nämä määräykset, he sanovat: ‘Totisesti, tämä suuri kansa on viisas ja ymmärtäväinen kansa.’⁷ Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat niin lähellä sitä kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä aina, kun me huudamme häntä avuksi?⁸ Ja minkä muun suuren kansan määräykset ja säädökset ovat yhtä vanhurskaat kuin koko tämä laki, jonka minä tänä päivänä asetan teidän eteenne?

⁹ Ole vain varuillasi ja pidä tarkasti huoli siitä, ettet unohda asioita, jotka olet nähnyt, ja etteivät ne lähde sydämeistäsi koko elinaikanasi vaan että teet ne tiettäväksi lapsillesi ja lastesi lapsille.¹⁰ Muista päivä, jona seisoi Herran, sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla, kun Herra sanoi minulle: ‘Kutsu kansa koolle, niin minä annan heidän kuulla sanani, että he oppisivat pelkäämään minua niin kauan kuin elävät maan päällä ja että he opettaisivat lapsiaankin.’¹¹ Te tulitte lähemmäksi ja jaitte seisomaan vuoren juurelle. Vuori paloi liekeissä aina taivaaseen asti pimeyden ja synkkien pilvien keskellä¹² ja Herra puhui teille tulen keskeltä. Te kuulitte sanat, mutta ette nähneet mitään hahmoa, kuulitte vain äänen.¹³ Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski teidän pitää, ne kymmenen käskyä, ja hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun.¹⁴ Herra käski silloin minun opettaa teille määräykset ja säädökset, että te noudattaisitte niitä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

¹⁵ “Sinä päivänä, jona Herra puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, te ette nähneet hänestä minkäänlaista hahmoa. Pitäkää siis tarkoin huolta itsestänne, ¹⁶ ettette menettelisi kelvottomasti ja tekisi itsellenne veistettyä jumalankuvaa, ette minkään muotoista kuvaa, ette miehen ettekä naisen, ¹⁷ ette maan päällä liikkuvan eläimen, ette taivaalla lentävän siivekkään linnun, ¹⁸ ette maan matelijan ettekä alhaalla vesissä uivan kalan kuvaa. ¹⁹ Kun nostatte katseenne taivaalle ja näette auringon, kuun ja tähdet, kaiken taivaan joukon, älkää antautuko palvomaan ja palvelemaan niitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, on jakanut ne kaikille kansoille koko taivaan alla. ²⁰ Mutta teidät Herra on valinnut ja tuonut pois sulatusuunista, Egyptistä, että teistä tulisi hänen omaisuuskansansa, joka te nyt olette.”

Mooses ei pääse luvattuun maahan

²¹ “Herra kuitenkin vihastui minuun teidän puheittenne tähden ja vanhoi, etten minä saa mennä Jordanin yli enkä pääse siihen hyvään maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi. ²² Minä kuolen tässä maassa enkä mene Jordanin yli, mutta te menette sen yli ja otatte omaksenne tuon hyvän maan. ²³ Pitäkää huoli siitä, ettette unohda Herran, teidän Jumalanne, liittoa, jonka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne veistettyä jumalankuvaa, mitään sellaista kuvaa, jota Herra, teidän Jumalanne, on kieltänyt teitä tekemästä. ²⁴ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on kuluttava tuli; hän on kiivas Jumala.”

Tuomio ja paluu Jumalan yhteyteen

²⁵ “Kun teille on syntynyt lapsia ja lastenlapsia ja te olette vanhentuneet asuessanne siinä maassa ja te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne veistetyn kuvan, minkä kuvan hyvänsä, ja näin teette pahaa Herran, teidän Jumalanne, silmissä, niin te vihoitatte hänet. ²⁶ Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että silloin te häviätte pian siitä maasta, johon te nyt menette Jordanin yli ottaaksenne sen omaksenne. Te ette saa elää siellä kauan, vaan teidät totisesti tuhotaan. ²⁷ Herra hajottaa teidät kansojen sekaan, ja teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko niiden kansojen keskuuteen, joiden luo Herra teidät kuljettaa. ²⁸ Siellä te palvelette ihmiskäsin tehtyjä jumalia, puuta ja kiveä, jotka eivät näe, eivät kuule, eivät syö eivätkä tunne hajua.

²⁹ Siellä sinä etsit Herraa, Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun etsit häntä koko sydämeistäsi ja koko sielustasi. ³⁰ Kun sinulla on ahdistus ja kun kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, sinä palaat Herran, sinun Jumalasi, luo

ja kuuntelet hänen ääntään. ³¹ Sillä Herra, sinun Jumalasi, on armollinen Jumala. Hän ei hylkää sinua eikä anna sinun tuhoutua. Hän ei unohda isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka hän on heille vannomallaan valalla vahvistanut.”

Israelin kansan erityisasema

³² “Kysele menneistä ajoista, jotka ovat olleet ennen sinua. Onko mitään näin suurta tapahtunut tai onko mitään tällaista kuultu koko taivaan alla sen päivän jälkeen, jona Jumala loi ihmiset maan päälle? ³³ Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niin kuin sinä olet kuullut, ja jäänyt eloon? ³⁴ Tai onko mikään jumala koettanut mennä ottamaan itselleen kansaa toisen kansan keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella sekä suurilla, pelottavilla teoilla, minkä kaiken Herra, teidän Jumalanne, on sinun nähtesi tehnyt teille Egyptissä?

³⁵ Sinun on annettu nähdä se, jotta tietäisit, että Herra on Jumala eikä muita ole. ³⁶ Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä ojentaa sinua, ja maan päällä hän näytti sinulle suuren tulensa. Sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä. ³⁷ Koska hän rakasti isiäsi, hän valitsi heidän jälkeläisensä ja vei itse sinut suurella voimallaan pois Egyptistä ³⁸ ja karkotti edeltäsi sinua suuremmat ja väkevämmät kansat viedäkseen sinut heidän maahansa ja antaakseen sen sinulle perintöosaksi, niin kuin nyt on tapahtunut. ³⁹ Tiedä siis tänä päivänä ja paina sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä eikä toista ole. ⁴⁰ Noudata hänen säädöksiään ja käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että sinä ja sinun lapsesi menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle ainiaksi.”

Jordanin itäpuolen turvakaupungit

⁴¹ Sitten Mooses erotti kolme kaupunkia Jordanin itäpuolelta, ⁴² että niihin voisi paeta sellainen, joka on tappanut toisen vahingossa, tätä ennestään vihaamatta. Hän voisi paeta johonkin näistä kaupungeista ja jäädä eloon. ⁴³ Ruubenilaisilla oli turvakaupunkina Beser autiomaan tasangolla, gaadilaisilla Raamot Gileadissa ja manasselaisilla Goolan Baasanissa.

MOOSEKSEN TOINEN PUHE, 4 – 11

Lain julistaminen

⁴⁴ Tämä on se laki, jonka Mooses antoi israelilaisten noudatettavaksi, ⁴⁵ ja nämä ne todistukset, määräykset ja säädökset, jotka Mooses julisti

israelilaisille heidän tultuaan Egyptistä ⁴⁶ Jordanin itäpuolella vastapäätä Beet-Peoria olevaan laaksoon. Tuo maa oli kuulunut Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka oli hallinnut Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset Egyptistä tultuaan olivat kukistaneet. ⁴⁷ He ottivat omakseen Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan, kahden amorilaisten kuninkaan maat, jotka olivat Jordanin itäpuolella ⁴⁸ Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista Siioninvuoreen eli Hermoniin saakka, ⁴⁹ sekä koko Jordanin itäpuolella olevan tasangon aina Aromaanmereen ja Pisgan rinteiden juurelle asti.

Kymmenen käskyä

5 ¹ Mooses kutsui Israelin koolle ja sanoi kansalle: “Kuule, Israel, nämä määräykset ja säädökset, jotka minä tänä päivänä julistan teille, että oppisitte ne ja noudattaisitte niitä tarkoin. ² Herra, meidän Jumalamme, teki meidän kanssamme liiton Hoorebilla. ³ Herra ei tehnyt tätä liittoa isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä, kaikkien meidän, jotka nyt elämme. ⁴ Herra puhui kasvokkain teidän kanssanne vuorelta, tulen keskeltä. ⁵ Minä seisoin silloin Herran ja teidän välillä ilmoittaakseni teille Herran sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Hän sanoi:

⁶ “Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ⁷ Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

⁸ Älä tee itsellesi veistettyä kuvaa äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla. ⁹ Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin isien pahoista teoista tilille heidän lapsensa kolmanteen ja neljanteen polveen asti, ne, jotka vihaavat minua, ¹⁰ mutta osoitan armoani tuhansille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

¹¹ Älä lausu turhaan Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu turhaan hänen nimensä.

¹² Pidä huoli siitä, että pyhität lepopäivän, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt. ¹³ Kuutena päivänä tee työsi ja toimita kaikki askareesi, ¹⁴ mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi, härkäsi, aasisi tai juhtasi älköönkä muuriasi sisällä asuva muukalainen, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä, niin kuin sinäkin. ¹⁵ Muista, että olit itse orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sen tähden Herra, sinun Jumalasi, käski sinun viettää sapatinpäivää.

¹⁶ Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että eläisit kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

¹⁷ Älä tapa.

¹⁸ Älä tee aviorikosta.

¹⁹ Älä varasta.

²⁰ Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

²¹ Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä tavoittele itsellesi lähimmäisesi taloa tai peltoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.'

²² Nämä sanat Herra puhui voimakkaalla äänellä koko teidän seurakunnallenne vuorelta tulen ja synkkien pilvien keskeltä eikä lisännyt niihin mitään. Hän kirjoitti sanansa kahteen kivitaluun ja antoi taulut minulle."

Kansa pyytää Moosesta välittäjäksi

²³ "Kun te kuulitte äänen pimeyden keskeltä vuoren leimutessa tulella, te tulitte minun luokseni, kaikki teidän heimojenne päämiehet ja teidän vanhimpanne, ²⁴ ja sanoitte: 'Katso, Herra, meidän Jumalamme, on näytännyt meille kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen äänensä tulen keskeltä. Tänä päivänä me olemme nähneet, että Jumala puhuu ihmisen kanssa ja kuitenkin ihminen jää henkiin. ²⁵ Miksi meidän nyt siis pitäisi kuolla? Tämä suuri tulihan kuluttaa meidät. Jos me vielä joudumme kuulemaan Herran, Jumalamme, ääntä, me kuolemme. ²⁶ Onko koskaan kukaan ihminen kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä ja jäänyt henkiin, niin kuin me? ²⁷ Mene sinä siis ja kuuntele, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo. Puhu sinä meille kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, puhuu sinulle. Me teemme sen mukaan, mitä kuulemme sinulta.'

²⁸ Herra kuuli, mitä te puhuitte, ja Herra sanoi minulle: 'Minä kuulin, mitä tämä kansa puhui sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet, on oikein. ²⁹ Olisipa heillä sellainen sydän, että he aina pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni. Silloin heidän ja heidän lastensa kävisi aina hyvin! ³⁰ Mene ja sano heille: Palatkaa teltoillemme. ³¹ Seiso sinä kuitenkin tässä minun kanssani. Minä tahdon ilmoittaa sinulle kaikki ne käskyt, määräykset ja säädökset, jotka sinun on opetettava heille, että he noudattaisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan heidän perintömaakseen.'

³² Pitäkää siis huoli, että toimitte niiden mukaan, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teitä käsenyt. Älkää poiketko niistä oikealle älkääkä vasemmalle. ³³ Kulkekaa kaikessa sitä tietä, jota Herra, teidän Jumalanne, on käsenyt teidän vaeltua, että saisitte elää ja menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka saatte omaksenne.”

Suurin käsky

6 ¹ “Nämä ovat ne käskyt, määräykset ja säädökset, jotka Herra, teidän Jumalanne, on käsenyt opettaa teille, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne. ² Minä olen antanut ne teille sitä varten, että sinä ja myös poikasi ja pojanpoikasi pelkäisitte Herraa, Jumalaanne, ja noudattaisitte koko elinaikanne kaikkia hänen lakejaan ja säädöksiään, jotka minä sinulle annan, ja saisitte elää kauan. ³ Kuule siis, Israel, ja noudata niitä tarkoin, että menestyisit ja lisääntyisit runsaasti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

⁴ Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. ⁵ Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämeestäsi, koko sielustasi ja kaikella voimallasi. ⁶ Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, olkoot sinun sydämellesi. ⁷ Teroita niitä lapsillesi ja puhu niistä kotona ollessasi ja tiellä kulkiessasi, makuulle käydessäsi ja ylös noustessasi. ⁸ Sido ne merkiksi käteesi, ja olkoot ne nauhassa otsallasi. ⁹ Kirjoita ne talosi ovenpieliin ja portteihisi.”

Varoitus tottelemattomuudesta ja kehoitus kuuliaisuuteen

¹⁰ “Kun Herra, sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen maahan, jonka hän on isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle, sinä saat omaksesi suuret ja kauniit kaupungit, joita sinä et ole rakentanut, ¹¹ kaikkea hyvää täynnä olevat talot, joita sinä et ole täyttänyt, kallioon louhitut vesisäiliöt, joita sinä et ole louhinut, ja viinitarhat ja öljypuut, joita sinä et ole istuttanut. Kun sinä sitten saat syödä kylliksesi, ¹² niin pidä huoli, ettet unohda Herraa, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ¹³ Pelkää Herraa, Jumalaasi, palvele häntä ja vannu valasi hänen nimessään. ¹⁴ Älkää lähtekö seuraamaan muita jumalia, ympärillänne asuvien kansojen jumalia, ¹⁵ ettei Herran, Jumalasi, viha syttyisi sinua vastaan ja ettei hän hävittäisi sinua maasta, sillä Herra, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun keskelläsi.

¹⁶ Älkää kiusatko Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin kiusasitte häntä Massassa. ¹⁷ Noudattakaa tarkoin Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, todistuksia ja säädöksiä, joita hän on käsenyt teidän noudattaa. ¹⁸ Tee

sitä, mikä on oikein ja hyvää Herran silmissä, että menestyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen hyvän maan, josta Herra vannoi valan isillesi ¹⁹työntääkseen tieltäsi kaikki vihollisesi, niin kuin Herra on puhunut.

²⁰Kun poikasi tulevaisuudessa kysyy sinulta: ‘Mitä oikein ovat nämä todistukset, määräykset ja säädökset, jotka Herra, meidän Jumalamme, on antanut teille?’ ²¹Vastaa silloin pojallasi: ‘Me olimme faraon orjia Egyptissä, mutta Herra vei meidät väkevällä kädellään pois Egyptistä. ²²Herra teki Egyptissä meidän silmiemme nähden suuria ja tuhoisia tunnustekoja ja ihmeitä faraoille ja koko hänen hovilleen, ²³mutta meidät hän toi sieltä pois tuodakseen meidät tänne ja antaakseen meille maan, josta hän oli vannonut valan isillemme. ²⁴Herra käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä Herraa, meidän Jumalaamme, että aina menestyisimme ja että hän pitäisi meidät elossa, niin kuin tänä päivänä. ²⁵Jos me tarkoin noudatamme kaikkia näitä käskyjä Herran, meidän Jumalamme, edessä, niin kuin hän on meitä käskenyt, se koituu meille vanhurskaudeksi.’”

Kanaanilaiset on hävitettävä

7 ¹“Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut maahan, jonka menet ottamaan omaksesi, hän raivaa tieltäsi monia kansoja: heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän sinua suurempaa ja väkevämpää kansaa. ²Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinun käsiisi, ja sinä voitat ne. Sinun on vihittävä ne silloin tuhon omiksi. Älä tee liittoa niiden kanssa äläkä osoita niille armoa. ³Älä ryhdy sukulaissuhteisiin heidän kanssaan. Älä anna tyttäriäsi heidän pojilleen äläkä ota heidän tyttäriään vaimoiksi pojillesi, ⁴sillä he käännyttävät poikasi luopumaan minusta, ja niin nämä palvelevat muita jumalia. Silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän tekee teistä pian lopun. ⁵Tehkää sen sijaan heille näin: repikää hajalle heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aseransa ja polttakaa heidän veistetyt jumalankuvansa. ⁶Sillä sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa. Sinut on Herra, sinun Jumalasi, valinnut kaikista maan päällä olevista kansoista, että olisit hänen omaisuuskansansa.”

Israel, Jumalan valitsema kansa

⁷“Ei Herra sen vuoksi mieltynyt teihin ja valinnut teitä, että te olisitte kaikkia muita kansoja lukuisimmat – tähän olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat – ⁸vaan koska Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka hän oli vannonut teidän isillenne. Sen vuoksi Herra vei teidät pois väkevällä kädellä ja lunasti teidät orjuuden pesästä, faraon, Egyptin

kuninkaan, käsistä. ⁹Tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, hän on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa voimassa tuhansiin polviin asti niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä, ¹⁰ mutta maksaa viipymättä niille, jotka vihaavat häntä, ja tuhoaa heidät. Hän ei vitkastele, vaan kostaa viipymättä sille, joka vihaa häntä. ¹¹Noudata siis niitä käskyjä, määräyksiä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, ja toimi niiden mukaan.”

Kuuliaisuuden siunaukset

¹²”Jos noudatat näitä säädöksiä ja toimit tarkoin niiden mukaan, niin Herra, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja armonsa voimassa, niin kuin hän on vannonut isillesi. ¹³Hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja tekee sinusta monilukuisen kansan. Hän siunaa kohtusi hedelmän ja maasi sadon, viljasi, viinisi ja öljysi. Hän siunaa nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle.

¹⁴Sinä tulet olemaan siunatumppi kuin kaikki muut kansat. Maassanne ei tule olemaan yhtäkään hedelmätöntä miestä tai naista eikä yhtäkään hedelmätöntä eläintä. ¹⁵Herra poistaa sinusta kaikki sairaudet. Hän ei anna yhdenkään tuntemistasi Egyptin pahoista taudeista tulla sinuun, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiiin vihollisiisi. ¹⁶Tuhoa kaikki kansat, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun valtaasi. Älä sääli niitä äläkä palvele niiden jumalia, sillä ne ovat sinulle ansa.

¹⁷Sanot ehkä sydämessäsi: ‘Nämä kansat ovat minua suurempia. Kuinka minä voisin ne karkottaa?’ ¹⁸Älä kuitenkaan pelkää niitä! Pidä mielessäsi, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki faraolle ja koko Egyptille. ¹⁹Muista ne suuret koettelemukset, tunnusteot ja ihmeet, jotka olet omin silmin nähnyt, ja se voimallinen käsi ja ojennettu käsivarsi, jolla Herra, sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä. Samalla tavoin Herra, sinun Jumalasi, tekee kaikille niille kansoille, joita sinä pelkää. ²⁰Herra, sinun Jumalasi, lähettää niiden kimppuun myös herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat jäljellä ja piilossa sinulta, on tuhottu. ²¹Älä kauhistu niitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, joka on keskelläsi, on suuri ja pelottava Jumala.

²²Herra, sinun Jumalasi, raivaa nämä kansat sinun tieltäsi vähitellen. Sinä et voi tehdä niistä loppua nopeasti, muuten metsän pedot tulisivat liian lukuisiksi sinun alueellasi. ²³Herra, Jumalasi, antaa nuo kansat sinun valtaasi ja saattaa ne suureen sekasortoon, kunnes ne tuhoutuvat. ²⁴Hän antaa niiden kuninkaat sinun käsiisi, ja sinä hävität heidän nimensä taivaan

alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi vaan sinä tuhoat heidät viimeiseen mieheen.

²⁵ Polta heidän jumaliensa veistetyt kuvat. Älä himoitse niiden päällysteenä olevaa hopeaa tai kultaa äläkä ota niitä itsellesi, ettet joutuisi niiden vuoksi ansaan. Ne ovat iljetys Herralle, sinun Jumalallesi. ²⁶ Älä myöskään vie taloosi mitään iljetystä, ettet tulisi vihityksi tuhon omaksi, niin kuin se. Pidä sellaista iljettävänä ja kauhistavana, sillä se on tuhon omaksi vihitty.”

Herra kasvattaa kansaansa

8 ¹ “Noudata tarkoin kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että eläisit, lisääntyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen maan, jonka Herra valalla vannonen on luvannut teidän isillenne. ² Muista koko se tie, jolla Herra, sinun Jumalasi, on kuljettanut sinua autiomaassa näinä neljänäkymmenenä vuotena nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua sekä tullakseen tuntemaan, mitä sinun sydämässäsi on, tahdotko noudattaa hänen käskyjään vai et. ³ Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää. Hän antoi sinulle syötäväksi mannaa, jota et tuntenut eivätkä isäsiäkään tunteet. Näin hän teki sinulle tiettäväksi, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Herran suusta. ⁴ Vaatteesi eivät kuluneet yltäsi eivätkä jalkasi turvonneet näinä neljänäkymmenenä vuotena. ⁵ Tiedä siis sydämässäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua niin kuin isä kasvattaa poikaansa. ⁶ Noudata Herran, Jumalasi, käskyjä, vaella hänen teitään ja pelkää häntä.

⁷ Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan. Siinä maassa on vesipuroja ja lähteitä, jotka kumpuavat maan uumenista laaksoissa ja vuorilla, ⁸ Se on vehnän ja ohran, viiniköynnöksen, viikunapuiden ja granaattimenapuiden maa, oliiviöljyn ja hunajan maa. ⁹ Siinä maassa sinun ei tarvitse syödä leipääsi köyhyydessä eikä kärsiä puutetta mistään. Sen maan kivissä on rautaa, ja sen vuorista voit louhia kuparia.”

Varoitus ylpistymisestä

¹⁰ “Kun sitten olet syönyt kylliksesi, kiitä Herraa, Jumalaasi, siitä hyvästä maasta, jonka hän on antanut sinulle. ¹¹ Pidä huoli, ettet unohda Herraa, Jumalaasi, niin että lyöt laimin hänen käskynsä, säädöksensä ja lakinsa, jotka minä tänä päivänä annan sinulle.

¹² Kun olet syönyt kylliksesi ja rakentanut kauniita taloja ja asut niissä ¹³ ja kun nautasi ja lampaasi lisääntyvät, ja sinulle kertyy lisää hopeaa, kultaa ja kaikkea muuta mitä sinulla on, ¹⁴ älä anna sydämesi ylpistyä, niin

että unohdat Herran, Jumalasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ¹⁵ Hän kuljetti sinua suuressa ja pelottavassa autiomaassa myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien keskellä. Kuivassa ja vedettömässä maassa hän antoi veden virrata sinulle kovasta kalliosta. ¹⁶ Hän ruokki sinua autiomaassa mannalla, jota isäsi eivät tunteneet. Hän teki näin nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua ja lopulta tehdäkseen sinulle hyvää. ¹⁷ Älä ajattele sydämessäsi: ‘Omalla voimallani ja vahvoilla käsilläni olen hankkinut itselleni tämän rikkauden.’

¹⁸ Muista sen sijaan Herraa, Jumalaasi, sillä hän antaa sinulle kyvyn hankkia rikkautta pitääkseen voimassa liittonsa, josta hän vannoi valan sinun isillesi. Se on voimassa yhä tänään. ¹⁹ Jos sinä kuitenkin unohdat Herran, Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet ja kumarrat niitä, minä vakuutan sinulle tänä päivänä, että sinä tuhoudut kokonaan. ²⁰ Sinä tuhoudut samalla tavoin kuin ne kansat, jotka Herra tuhoaa sinun edeltäsi, koska et kuuntele Herran, sinun Jumalasi, ääntä.”

Luvattu maa, Jumalan lahja

9 ¹ “Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli karkottamaan kansoja, jotka ovat sinua suurempia ja väkevempiä ja joilla on suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkeja. ² Sinä tunnet anakilaisten suuren ja kookkaan kansan, josta olet kuullut sanottavan: ‘Kuka kestää anakilaisten edessä?’ ³ Tiedä siis tänä päivänä, että Herra, sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi kuluttavana tulena. Hän hävittää heidät ja nujertaa heidät sinun edessäsi, ja sinä voit karkottaa ja tuhota heidät nopeasti, niin kuin Herra on sinulle puhunut. ⁴ Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää kansat pois edeltäsi, älä ajattele sydämessäsi: ‘Minun vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut tänne, niin että voin ottaa tämän maan omakseni.’ Ei, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkottaa heidät sinun tieltäsi. ⁵ Et sinä suinkaan vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan niiden maata omaksesi, vaan noiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa ne sinun edeltäsi toteuttaakseen sen, mitä Herra on vannonut sinun isillesi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille. ⁶ Tiedä siis, ettei Herra, Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna tätä hyvää maata sinun omaksesi, sillä sinä olet niskurikansa.”

Israel on niskurikansa

⁷ “Muista, älä unohda, kuinka sinä vihoitit Herran, Jumalasi, autiomaassa. Te olette kapinoineet Herraa vastaan siitä päivästä alkaen, jona te lähditte Egyptin maasta, aina siihen asti, kun saavuitte tähän paikkaan.

⁸ Myös Hoorebilla te vihoititte Herran, ja Herra vihastui teihin, niin että aikoi tuhota teidät. ⁹ Kun minä olin noussut vuorelle ottaakseni vastaan kivitaulut, sen liiton taulut, jonka Herra oli tehnyt teidän kansanne, minä viivyin vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta. ¹⁰ Herra antoi minulle kaksi kivitaulua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella. Niissä olivat kaikki ne sanat, jotka Herra oli puhunut teille vuorelta tulen keskeltä seurakunnan ollessa koolla. ¹¹ Niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön kuluttua Herra antoi minulle ne kaksi kivitaulua, liitontaulut.

¹² Herra sanoi silloin minulle: 'Nouse ja lähde nopeasti alas täältä, sillä kansasi, jonka veit pois Egyptistä, on tehnyt turmiollisen teon. Pian he poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän vaeltaa. He ovat tehneet itselleen valetun jumalankuvan.' ¹³ Herra sanoi minulle vielä: 'Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa. ¹⁴ Jätä minut rauhaan. Minä tuhoan heidät ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta, mutta sinusta minä teen heitä väkevemmän ja lukuisamman kansan.'

¹⁵ Silloin minä käännyn ja laskeuduin alas vuorelta. Vuori leimusi liekeissä, ja minulla oli ne kaksi liitontaulua käsissäni. ¹⁶ Minä näin, että te olitte tehneet syntiä Herraa, Jumalaanne, vastaan. Te olitte tehneet itsellenne valetun mullikan. Te poikkesitte pian tieltä, jonka Herra oli teille määrännyt. ¹⁷ Silloin minä tartuin molempiin tauluihin, heitin ne käsistäni ja murskasin ne teidän nähtenne.

¹⁸ Minä heittäydyin Herran eteen neljäksikymmeneksi päiväksi ja neljäksikymmeneksi yöksi, niin kuin ensimmäiselläkin kerralla. Olin leipää syömättä ja vettä juomatta kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet. Te teitte sitä, mikä on paha Herran silmissä, ja niin vihoititte hänet. ¹⁹ Minä pelkäsin Herran vihaa ja kiivautta, sillä Herra oli niin vihastunut teihin, että aikoi tuhota teidät. Mutta Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa. ²⁰ Herra vihastui myös Aaroniin niin ankarasti, että aikoi tuhota hänet, mutta minä rukoilin silloin myös Aaronin puolesta. ²¹ Minä otin teidän syntisen tekeleenne, mullikan, poltin sen tulessa, murskasin sen ja jauhoin hyvin, kunnes siitä tuli hienoa kuin tomu. Tomun minä viskasin puroon, joka virtaa vuorelta. ²² Vielä Tabeerassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassakin te yhä uudelleen vihoititte Herran. ²³ Herra tahtoi lähettää teidät matkaan Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja ottakaa omaksenne maa, jonka minä

teille annan.’ Mutta te kapinoitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan, ette uskoneet häntä etkä kuunnelleet hänen ääntään. ²⁴Te olette kapinoineet Herraa vastaan niin kauan kuin olen tuntenut teidät.

²⁵Niin minä heittäydyin Herran eteen ja olin hänen edessään neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, sillä Herra oli sanonut tuhoavansa teidät. ²⁶Minä rukoilin Herraa ja sanoin: Herra, Herra, älä tuhoa kansaasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi lunastit ja veit pois Egyptistä väkevällä kädelläsi. ²⁷Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Jaakobia! Älä katso tämän kansan kovuutta, jumalattomuutta ja syntiä, ²⁸ettei siinä maassa, josta sinä veit meidät pois, sanottaisi: ‘Koska Herra ei kyennyt viemään heitä siihen maahan, josta oli heille puhunut ja koska hän vihasi heitä, hän vei heidät autiomaahan surmatakseen heidät siellä.’ ²⁹Ovathan he sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä veit pois Egyptistä suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi.”

Uudet laintaulut

10 ¹“Sitten Herra sanoi minulle: ‘Veistä itsellesi kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nouse vuorelle minun luokseni. Tee myös puinen arkku. ²Minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit. Pane taulut arkkuun.’ ³Niin minä tein arkun akasiapuusta, veistin kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nousin vuorelle ne kaksi taulua kädessäni. ⁴Herra kirjoitti tauluihin saman kuin edelliselläkin kerralla, ne kymmenen käskyä, jotka hän oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, kun seurakunta oli koolla. Sitten Herra antoi ne minulle. ⁵Minä käännyin, laskeuduin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkuun, niin kuin Herra oli käskenyt minua, ja siellä ne ovat.”

Leeviläisten valitseminen

⁶“Israelilaiset lähtivät liikkeelle Bene-Jaakanin kaivoilta ja vaelsivat Mooseraan. Siellä Aaron kuoli, ja sinne hänet haudattiin. Hänen pojastaan Eleasarista tuli ylipappi hänen sijaansa. ⁷Sieltä israelilaiset lähtivät Gudgodaan ja Gudgodasta Jotbataan, seudulle, jossa on vesipuroja.

⁸Siihen aikaan Herra erotti Leevin heimon kantamaan Herran liitonarkkua, seisomaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan hänen nimessään. Näin he ovat tehneet tähän päivään saakka. ⁹Sen tähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä kanssa. Herra on hänen perintöosansa, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on hänelle puhunut.

¹⁰ Minä viivyin vuorella saman ajan kuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Herra kuuli minua vielä silläkin kerrata; Herra ei tahtonut tuhota sinua. ¹¹ Sitten Herra sanoi minulle: ‘Nouse ja lähe kulkemaan kansan edellä, että he menisivät ottamaan omakseen maan, jonka minä olen heidän isilleen vannomallani valalla luvannut antaa heille.’”

Herra vaatii kansaltaan kuuliaisuutta

¹² “Ja nyt, Israel, mitä muuta Herra, sinun Jumalasi, sinulta pyytää kuin että pelkää Herraa, sinun Jumalaasi, vaellat kaikessa hänen teitään ja rakastat häntä ja palvelet Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi. ¹³ Noudata Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että menestyisit.

¹⁴ Herralle, sinun Jumalallesi, kuuluvat taivaat ja taivaitten taivaat ja maa ja kaikki, mitä siinä on. ¹⁵ Kuitenkin ainoastaan sinun isiisi Herra mieltä, ja heitä hän rakasti. Heidän jälkeensä hän on valinnut teidät, heidän jälkeläisensä, kaikkien kansojen joukosta. Näin on yhä tänäänkin. ¹⁶ Ympärileikatkaa sen tähden sydämenne älkääkään enää olko niskureita, ¹⁷ sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra. Hän on suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei katso henkilöön eikä ota lahjuksia. ¹⁸ Hän hankkii oikeuden orvolle ja leskelle. Hän rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteet. ¹⁹ Niin teidänkin tulee rakastaa muukalaista, olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptin maassa.

²⁰ Pelkää Herraa, Jumalaasi, palvele häntä, riipu hänessä kiinni ja vanna valasi hänen nimessään. ²¹ Hän on sinun ylistyksesi aihe, hän on sinun Jumalasi. Hän on tehnyt sinun puolestasi ne suuret ja pelottavat teot, jotka olet nähnyt omin silmin. ²² Teidän isiänne oli seitsemänkymmentä, kun he menivät alas Egyptiin, mutta nyt Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt teidät lukuisiksi kuin taivaan tähdet.”

Mooses muistuttaa kansaa Herran suurista teoista

11 ¹ “Rakasta siis Herraa, Jumalaasi, ja noudata aina hänen määräyksiään, lakejaan, säädöksiään ja käskyjään. ² Tietäkää tänä päivänä, etteivät teidän lapsenne ole kokeneet eivätkä nähneet Herran, teidän Jumalanne, antamaa kuritusta, eivät hänen suuruuttaan, hänen voimallista kättään tai ojennettua käsivarttaan, ³ eivät hänen tunnustekojaan ja ihmetöitään, jotka hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen, ⁴ eivätkä sitä, mitä hän teki egyptiläisten sotajoukolle, heidän hevosilleen ja vaunuilleen. Hän vyörytti egyptiläisten

päälle Kaislameren vedet, kun he ajoivat teitä takaa. Herra tuhosi heidät, niin ettei heitä enää ole. ⁵ Lapsenne eivät ole nähneet myöskään sitä, mitä hän teki teille autiomaassa matkallanne tähän paikkaan, ⁶ eivätkä sitä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille, Ruubenin pojan Eliabin pojille, kun maa avasi kitansa koko Israelin kansan keskellä ja nielaisi heidät ja heidän perheensä, telttansa ja kaiken, mitä heillä oli mukanaan. ⁷ Te sen sijaan olette omin silmin nähneet kaikki Herran tekemät suuret teot.”

Herra antaa kansalleen hyvän maan

⁸ “Noudattakaa siis kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, että teistä tulisi vahvoja ja että saisitte haltuunne maan, jota nyt menette ottamaan omaksenne, ⁹ ja että eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra on teidän isillenne vannomallaan valalla luvannut antaa heille ja heidän siemenelleen. Se on maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

¹⁰ Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, ei ole niin kuin Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota kastelitte jalalla polkien kuin vihannestarhaa, kun olitte kylväneet siihen siemenen. ¹¹ Maa, jota menette ottamaan omaksenne, on vuorien ja laaksojen maa, joka juo taivaan sadetta. ¹² Se on maa, josta Herra, sinun Jumalasi, pitää huolen ja jota Herran, sinun Jumalasi, silmät aina tarkkaavat vuoden alusta sen loppuun saakka. ¹³ Jos te siis tarkoin noudatatte Herran käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte Herraa, Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne, ¹⁴ Herra antaa teidän maallenne saateen ajallaan, syysateen ja kevätsateen. Silloin te saatte korjata viljanne, viininne ja öljynne ¹⁵ ja te saatte syödä kylliksenne. Karjanne syötäväksi hän antaa ruohoa niityillenne.

¹⁶ Pitäkää huoli siitä, ettei sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että käännytte pois palvelemaan muita jumalia ja palvomaan niitä. ¹⁷ Jos teette niin, Herra vihastuu teihin ja sulkee taivaan, niin ettei sadetta tule eikä maa anna satoaan. Silloin te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa.

¹⁸ Painakaa siis nämä minun sanani mieleenne ja sydämeenne. Sitokaa ne merkiksi käteenne, ja olkoot ne nauhassa otsallanne. ¹⁹ Opettakaa ne myös lapsillenne: puhukaa niistä kotona istuessanne, tiellä kulkiessanne, makuulla ollessanne ja ylös noustessanne. ²⁰ Kirjoittakaa ne myös talonne ovenpieliin ja portteihinne, ²¹ että te ja teidän lapsenne saisitte elää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannomallaan valalla lupasi antaa heille niin kauaksi aikaa kuin taivas on maan yllä.

²² Jos te noudatatte tarkoin koko tätä lakia, jonka minä teille annan, ja teette sen mukaan, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne, vaellatte kaikessa hänen teitään ja riiputte hänessä kiinni, ²³ Herra karkottaa kaikki nämä kansat teidän edeltänne, ja te saatte periä maan kansoilta, jotka ovat teitä suurempia ja mahtavampia. ²⁴ Jokainen paikka, johon jalallanne astutte, on oleva teidän. Teidän alueenne ulottuu autiomaasta, Libanonista ja Eufratvirrasta Länsimereen saakka. ²⁵ Kukaan ei kestä teidän edessänne. Herra, teidän Jumalanne, saattaa teidän edessänne pelon ja kauhun valtaan koko sen maan, johon te astutte, niin kuin hän on teille puhunut.”

Siunaus ja kirous

²⁶ “Katsokaa, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen: ²⁷ siunauksen, jos tottelette Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, ²⁸ mutta kirouksen, jos ette tottele Herran, teidän Jumalanne, käskyjä vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

²⁹ Kun Herra, teidän Jumalanne, vie teidät maahan, jota te menette ottamaan omaksenne, niin tehkää Garissiminvuoresta siunauksen ja Eebalinvuoresta kirouksen julistamisen paikka.” ³⁰ Ne ovat Jordanin tuolla puolen, lännessä kulkevan tien takana, aromaassa asuvien kanaanilaisten maassa, lähellä Gilgalia ja Mooren tammistoa.

³¹ “Te kuljette pian Jordanin poikki mennäksenne ottamaan omaksenne maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille. Kun olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet sinne asumaan, ³² noudattakaa tarkoin kaikkia niitä määräyksiä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä teille annan.”

LAIN KÄSKYT JA SÄÄDÖKSET, 12 – 26

Oikea uhripaikka

12 ¹ “Nämä ovat ne määräykset ja säädökset, joita teidän tulee tarkoin noudattaa siinä maassa, jonka Herra, teidän isienne Jumala, antaa perintöomaisuudeksenne. Noudattakaa niitä niin kauan kuin elätte maan päällä.

² Hävittääkää perin pohjin kaikki korkeilla vuorilla, kukkuloilla tai minkä tahansa vehreän puun alla olevat paikat, joissa karkottamanne kansat ovat palvelleet jumaliaan. ³ Repikää hajalle heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, polttakaa heidän aseransa, hakatkaa palasiksi heidän jumaliensa patsaat ja hävittääkää niiden nimet noista paikoista.

⁴ Palvellessanne Herraa, teidän Jumalaanne, älkää tehkö niin kuin he, ⁵ vaan etsikää se paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee teidän heimojenne alueelta asettaakseen sinne nimensä ja asuakseen siellä, ja mene sinne. ⁶ Viekää sinne polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, kätenne anti, vapaaehtoiset uhrinne, lupausuhrinne sekä nautojenne ja lampaittenne esikoiset. ⁷ Syökää siellä, Herran, teidän Jumalanne, edessä ja iloitkaa perheinenne kaikesta, mitä olette saaneet hankittua ja millä Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.

⁸ Älkää tehkö niin kuin me täällä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein. ⁹ Ettehän te vielä ole päässeet lepoon ettekä siihen perintömaahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille antaa. ¹⁰ Mutta te saatte mennä Jordanin yli ja asua siinä maassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi. Hän antaa teidän päästä rauhaan kaikista ympärillänne olevista vihollisista, ja te saatte asua turvassa. ¹¹ Viekää silloin siihen paikkaan, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä teille säädän: polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne ja uhrilahjanne, niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka lupaatte Herralle. ¹² Iloitkaa siellä, Herran, teidän Jumalanne, edessä, te ja teidän poikanne ja tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne sekä leeviläiset, jotka asuvat muurienne sisällä. Leeviläisillä ei näet ole osuutta eikä perintöosaa teidän keskuudessanne.

¹³ Pidä huoli siitä, ettet uhraa polttouhrejasi missä tahansa paikassa, jonka satut näkemään, ¹⁴ vaan ainoastaan siinä paikassa, jonka Herra valitsee jonkin heimonne alueelta. Uhraa siellä polttouhrisi ja tee kaikki, mitä minä käsken sinun tehdä.”

Teurastus ja veri

¹⁵ “Saat kuitenkin teurastaa eläimiä ja syödä lihaa mielin määrin kaikkialla muuriesi sisällä sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, sinua siunaa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä sitä niin kuin syödään gasellia tai peuraa. ¹⁶ Ainoastaan verta te ette saa syödä, teidän on vuodatettava se maahan kuin vesi.

¹⁷ Sinä et saa syödä muuriesi sisällä jyviesi, viinisi tai öljysi kymmenyksiä, nautojesi tai lampaittesi esikoisia etkä mitään lupausuhrejasi tai vapaaehtoisia lahjojasi tai antejasi. ¹⁸ Syö niitä, sinä ja sinun poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä leeviläinen, joka asuu muuriesi sisällä, Herran, Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Iloitse Herran, Jumalasi, edessä kaikesta, mitä olet saanut

hankituksi. ¹⁹ Pidä huoli siitä, ettet jätä osattomaksi leeviläistä, niin kauan kuin elät maassasi.

²⁰ Kun Herra, teidän Jumalanne, on laajentanut alueenne, niin kuin hän on teille luvannut, ja kun sinä haluat syödä lihaa ja sanot: ‘Minä tahdon syödä lihaa’, niin syö lihaa mielin määrin. ²¹ Jos se paikka, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee asettaakseen sinne nimensä, on liian kaukana sinun alueestasi, niin teurasta sillä tavoin kuin minä olen teitä käsenyt, nautojasi, lampaitasi ja vuohiasi, joita Herra on sinulle antanut, ja syö niitä muuriasi sisällä mielin määrin. ²² Sinä saat syödä niitä, kunhan vain syöt niitä niin kuin gasellia ja peuraa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä niitä. ²³ Mutta pysy lujana siinä, ettet syö verta, sillä veri on sielu, etkä sinä saa syödä sielua lihan mukana. ²⁴ Älä syö sitä, vaan vuodata se maahan kuin vesi. ²⁵ Älä syö sitä. Kun teet niin kuin on oikein Herran silmissä, sinun ja lastesi käy hyvin.

²⁶ Pyhittämäsi lahjat sekä lupausuhrisi sinun on kuitenkin vietävä siihen paikkaan, jonka Herra on valinnut. ²⁷ Uhraa polttouhrisi, sekä liha että veri, Herran, teidän Jumalanne, alttarilla. Teurasuhriesi veri valutettakoon Herran, Jumalasi, alttarille, mutta lihan sinä saat syödä. ²⁸ Noudata ja tottele kaikkia näitä käskyjä, jotka minä sinulle annan, että sinun ja jälkeläistesi kävisi aina hyvin, kun teette sitä, mikä on hyvää ja oikein Herran, Jumalanne, silmissä.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

²⁹ “Herra, sinun Jumalasi, hävittää ne kansat, joiden maan sinä menet ottamaan omaksesi. Sinä saat heidän maansa omaksesi ja asetut siihen asumaan. ³⁰ Kun nuo kansat sitten on hävitetty sinun tieltäsi, niin varo, ettet joudu heidän ansoihinsa etkä seuraa heidän tapojaan ja etsi heidän jumaliaan kysyen: ‘Kuinka nämä kansat palvelivat jumaliaan? Minäkin tahdon tehdä niin.’ ³¹ Älä tee niin palvellessasi Herraa, teidän Jumalanne. Nuo kansat ovat palvellessaan jumaliaan tehneet kaikkea, mitä Herra inhoaa ja mitä hän vihaa. He ovat polttaneet tulesa jumalilleen jopa omia poikiaan ja tyttäriään.”

13 ¹ “Pitäkää huoli siitä, että noudatatte kaikkea, mitä minä käsen. Älkää lisätkö siihen mitään älkääk ottako siitä mitään pois.”

Väärät profeetat ja eksyttäjät surmattava

² “Jos kansasi keskuudesta nousee profeetta tai unennäkiä, joka lupaa sinulle tunnusteen tai ihmeen, ³ ja jos tuo tunnusteko tai ihme tapahtuu, josta hän on puhunut sinulle: ‘Lähtekäämme seuraamaan ja palvelemaan

muita jumalia', joita sinä et tunne, ⁴niin älä kuuntele sen profeetan pu-
 hetta tai sitä unennäkijää. Herra, teidän Jumalanne, ainoastaan koettelee
 teitä saadakseen tietää, rakastatteko te Herraa, teidän Jumalanne, koko
 sydämestänne ja koko sielustanne. ⁵Seuratkaa Herraa, teidän Jumalanne,
 pelätkää häntä ja noudattakaa hänen käskyjään. Kuunnelkaa hänen ään-
 tään, palvelkaa häntä ja riippukaa hänessä kiinni. ⁶Mutta tuo profeetta
 tai unennäkijä on surmattava, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta,
 Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin maasta ja lunasti sinut orjuuden
 pesästä. Hän tahtoi vietellä sinut pois siltä tieltä, jota Herra, sinun Jumalasi,
 käski sinun vaeltaa. Poista paha keskuudestasi.

⁷Vaikka veljesi, oman äitisi poika, tai poikasi, tyttäresi tai vaimosi, joka on
 rinnalasi, tai sydänystäväsi yllyttäisi sinua salaa ja sanoisi: 'Ryhtykäämme
 palvelemaan muita jumalia', joita sinä et tunne eivätkä isäsi tunteneet,
 ⁸niiden kansojen jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne maan äärestä
 toiseen, lähellä sinua tai kaukana sinusta, ⁹älä suostu hänen pyyntöönsä
 äläkä kuuntele häntä. Älä sääli äläkä armahda häntä, älä salaa hänen
 rikostaan ¹⁰vaan surmaa hänet. Sinun oma kätesi kohotkoon ensimmäisenä
 häntä vastaan surmaamaan hänet, sitten koko kansan käsi. ¹¹Kivitä hänet
 kuoliaaksi, sillä hän yritti vietellä sinut luopumaan Herrasta, Jumalastasi,
 joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ¹²Koko Israel saakoon
 kuulla sen ja pelätköön, niin ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi
 sellaista paha."

Herrasta luopunut kaupunki tuhottava

¹³"Jos kuulet, että jossakin kaupungeistasi, jotka Herra, sinun Juma-
 lasi, antaa sinulle asuinpaikoiksi, ¹⁴on keskuudestanne lähtenyt kelvot-
 tomia miehiä, jotka johtavat harhaan kaupunkinsa asukkaita sanomalla:
 'Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia', jumalia, joita te ette tunne,
 ¹⁵niin tutki, tiedustele ja kysele asiasta tarkoin. Jos on varmasti totta,
 että sellainen iljettävä teko on tehty teidän keskuudessanne, ¹⁶sinun on
 surmattava tuon kaupungin asukkaat miekalla. Vihkikää kaupunki tuhon
 omaksi ja kaikki, mitä siinä on. Tappakaa sen eläimetkin miekalla. ¹⁷Ko-
 koa kaikki sieltä saatu saalis keskelle sen toria ja polta sekä kaupunki
 että kaikki sieltä saatu saalis kokonaisuhrina Herralle, Jumalallesi. Tulkoon
 siitä ikuinen rauniokumpu, älköön sitä koskaan enää rakennettako. ¹⁸Äl-
 köön käsiisi tarttuko mitään tuhon omaksi vihitystä, että Herra leppyisi
 palavasta vihastaan, antaisi sinulle armon, armahtaisi sinua ja tekisi sinusta
 monilukuisen kansan, niin kuin hän on vannonut isillesi. ¹⁹Sinun on vain

kuunneltava Herran, Jumalasi, ääntä, niin että pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet sitä, mikä on oikein Herran, Jumalasi, silmissä.”

Kielletyt surumerkit

14¹ “Te olette Herran, teidän Jumalanne, lapsia. Älkää viillelkö ihoanne älkääkään ajako otsapuoltanne kaljuksi vainajan tähden,² sillä te olette Herralle, Jumalallenne, pyhitetty kansa. Herra on valinnut teidät omaksi kansakseen kaikkien maan päällä asuvien kansojen joukosta.”

Puhtaat ja saastaiset eläimet

³ “Älkää syökö mitään iljettävää.⁴ Nämä ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: nauta, lamma ja vuohi,⁵ peura, gaselli, metsäkauris, vuorikauris, antilooppi, puhveli ja villivuohi.⁶ Te saatte syödä kaikkia eläimiä, joilla on kokonaan halkinaiset, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehtivät.⁷ Niistä, jotka märehtivät tai joilla on kokonaan halkinaiset sorkat, älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, jänistä ja tamaania, jotka kyllä märehtivät mutta joilla ei ole sorkkia. Ne ovat teille saastaisia.⁸ Saastainen on teille myös sika, jolla kyllä on sorkat mutta joka ei märehdi. Näiden lihaa älkää syökö älkääkään koskeko niiden raatoihin.

⁹ Vesieläimistä te saatte syödä kaikkia niitä, joilla on evät ja suomet,¹⁰ mutta älkää syökö mitään niistä, joilta puuttuvat evät tai suomet. Ne ovat teille saastaisia.

¹¹ Te saatte syödä kaikkia puhtaita lintuja.¹² Mutta näitä lintuja älkää syökö: kotka, partakorppikotka, harmaa korppikotka,¹³ haarahaukka ja suohaukat,¹⁴ kaikki korvit,¹⁵ strutsi, pääskyenen, kalalokki, jalohaukat,¹⁶ huuhekaja, kissapöllö, sarvipöllö,¹⁷ pelikaani, likakorppikotka, kalasääski,¹⁸ kattohaikara ja muut haikaralajit, harjalintu ja lepakko.¹⁹ Myös kaikki siivelliset pikkueläimet ovat teille saastaisia, eikä niitä saa syödä.²⁰ Kaikkia puhtaita siivekkäitä te kuitenkin saatte syödä.

²¹ Älkää syökö minkään eläimen raatoa. Voitte kuitenkin antaa sellaisen syötäväksi alueellanne asuvalle muukalaiselle tai myydä sen vierasmaalaiselle. Sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Laki kymmenyksistä

²² “Erota joka vuosi kymmenykset kylvösi tuottamasta sadosta, kaikesta, mitä kasvaa pelloillasi,²³ ja syö ne Herran, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee nimensä asuinsijaksi. Anna kymmenykset viljastasi,

viinistäsi ja öljystäsi sekä nautojesi, lampaittesi ja vuohiesi esikoiset, että oppisit pelkäämään Herraa, sinun Jumalasi, koko elinaikasi. ²⁴ Mutta jos matka siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut asettaakseen sinne nimensä, on sinulle liian pitkä voidaksesi viedä kymmenyksesi sinne, kun Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinua runsaasti, ²⁵ muuta kymmenyksesi rahaksi, ota rahakukkaro käteesi ja mene paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut. ²⁶ Osta rahalla kaikkea, mitä haluat, nautoja, lampaita tai vuohtia, viiniä tai väkijuomaa, kaikkea, mitä mielesi tekee. Syö sitten siellä Herran, Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja perheesi. ²⁷ Älä myöskään jätä osattomaksi muuriesi sisällä asuvaa leeviläistä, sillä hänellä ei ole maaomaisuutta eikä perintömaata niin kuin sinulla.

²⁸ Joka kolmas vuosi ota kaikki kymmenykset sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane ne talteen muuriesi sisälle, ²⁹ niin että leeviläinen, jolla ei ole osuutta eikä perintömaata niin kuin sinulla, sekä muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat alueellasi, voivat tulla ja syödä kyllikseen. Silloin Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Laki velkojen anteeksiannosta

15 ¹ “Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus. ² Vapautus olkoon tällainen: Jokainen, jolla on jotakin saatavaa, luopukoon vaatimasta takaisin sitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut. Hän ei saa periä sitä lähimmäiseltään eikä veljeltään, sillä Herran kunniaksi on julistettu vapautus. ³ Vierasmaalaiselta voit periä saatavasi, mutta luovu siitä, minkä veljesi on sinulle velkaa. ⁴ Herra siunaa sinua runsaasti siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi ja jonka saat ottaa omaksesi. Siksi keskuudessasi ei tule olemaankaan köyhiä, ⁵ jos vain kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat tarkoin koko tätä lakia, jonka minä tänä päivänä annan sinulle. ⁶ Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua, niin kuin hän on sinulle puhunut. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa. Sinä hallitset monia kansoja, mutta ne eivät hallitse sinua.”

Köyhien auttaminen

⁷ “Jos keskuudessanne siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, on jollakin paikkakunnalla köyhä veli, älä ole kovasydäminen äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi. ⁸ Avaa hänelle auliisti kätesi ja lainaa mielelläsi hänelle riittävästi, niin paljon kuin hän puutteessaan tarvitsee. ⁹ Varo, ettei sydämeesi nouse tämä kelvoton ajatus: ‘Seitsemäs vuosi, velallisten vapautusvuosi, lähestyy’. Jos sen vuoksi katsot karsaasti köyhää

veljeäsi etkä anna hänelle mitään, hän huutaa sinun vuoksesi Herran puoleen ja sinä tulet synnalaiseksi. ¹⁰ Sinun on annettava hänelle omastasi, eikä sydämesi saa olla vastahakoinen antaessasi, sillä sen seurauksena Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa työssäsi ja kaikessa, mihin ryhdyt. ¹¹ Koska köyhät eivät koskaan lopu maasta, minä käsken sinua avaamaan auliisti kätesi veljillesi, kurjille ja köyhille, joita maassasi on.”

Laki orjien vapauttamisesta

¹² “Jos joku veljesi, heprealainen mies tai nainen, myy itsensä sinulle ja palvelee sinua kuusi vuotta, niin päästä hänet seitsemäntenä vuotena vapaaksi. ¹³ Kun päästät hänet lähtemään luotasi, älä lähetä häntä tyhjin käsin. ¹⁴ Anna hänelle runsaasti lahjoja pikkukarjastasi, puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi. Koska Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut, niin anna omastasi hänelle. ¹⁵ Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, lunasti sinut. Sen tähden minä tänään annan sinulle tämän käskyn.

¹⁶ Hän saattaa kuitenkin sanoa sinulle: ‘En tahdo lähteä luotasi’, sillä hän rakastaa sinua ja perhettäsi ja hänen on sinun luonasi hyvä olla. ¹⁷ Ota silloin naskali ja lävistä hänen korvansa ovea vasten. Näin hänestä tulee sinun elinikäinen orjasi. Tee samoin myös orjattarellesi. ¹⁸ Älköön sinusta olko vaikeaa päästää orjaasi vapaaksi, onhan hän kuutena vuotena ollut sinulle kaksin verroin palkkalaisen arvoinen. Silloin Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Laki karjan esikoisista

¹⁹ “Pyhitä Herralle, Jumalallesi, kaikki nautakarjaasi ja pikkukarjaasi syntyvät urospuoliset esikoiset. Älä käytä nautakarjasi esikoismullikkaa työssä äläkä keritse lampaasi tai vuohesi esikoista. ²⁰ Syö ne perheinesi Herran, sinun Jumalasi, edessä joka vuosi siinä paikassa, jonka Herra valitsee.

²¹ Jos esikoiseläimellä on jokin vamma – jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on jokin muu paha vamma, mikä tahansa – niin älä uhraa sitä Herralle, Jumalallesi. ²² Syö se muuriesi sisällä. Niin hyvin saastainen kuin puhdas saakoon syödä sitä niin kuin gasellia tai peuraa. ²³ Sen verta älä kuitenkaan syö; vuodata se maahan niin kuin vesi.”

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

16 ¹ “Muista, että aabib-kuussa sinun tulee viettää Herran, sinun Jumalasi, pääsiäistä, sillä aabib-kuussa Herra, sinun Jumalasi, vei sinut yöllä pois Egyptistä. ² Teurasta silloin Herralle, Jumalallesi, pääsiäisuhriksi

lampaita, vuohia ja nautoja siinä paikassa, jonka Herra valitsee nimensä asuinsijaksi. ³ Älä syö pääsiäisuhrin kanssa mitään hapattettua. Seitsemänä päivänä sinun on syötävä sen kanssa happamatonta leipää, kurjuuden leipää, että muistaisit aina sen päivän, jona lähdit Egyptin maasta. Sinunhan oli lähdeittävä kiireesti pois Egyptin maasta. ⁴ Seitsemään päivään ei hapantaikinaa saa näkyä missään sinun alueellasi, eikä ensimmäisen päivän iltana teurastamasi uhrin lihaa saa jäädä yön yli seuraavaan aamuun.

⁵ Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria millään muulla niistä paikkakunnista, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ⁶ kuin siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. Teurasta siellä pääsiäisuhri auringon laskiessa, siihen aikaan illasta, jolloin lähdit Egyptistä.

⁷ Keitä ja syö se paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut. Seuraavana aamuna saat lähteä paluumatkalle kotiisi. ⁸ Kuutena päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää. Seitsemäntenä päivänä on Herran, Jumalasi, juhla kokous. Älä tee silloin työtä.”

Viikkojuhla

⁹ “Sinun on laskettava seitsemän viikkoa siitä lähtien, kun sirpillä aloitetaan viljankorjuu. Laske seitsemän viikkoa ¹⁰ ja vietä sitten Herran, Jumalasi, viikkojuhla. Anna vapaaehtoisia lahjoja sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut. ¹¹ Iloitse Herran, Jumalasi, edessä, sinä ja poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi ja myös muurienne sisällä asuva leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, orpo ja leski. Iloitse siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. ¹² Muista, että itse olit orjana Egyptissä. Noudata siis tarkoin näitä käskyjä.”

Lehtimajanjuhla

¹³ “Kun olet korjannut sadon puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi, vietä seitsemän päivää lehtimajanjuhlaa. ¹⁴ Iloitse juhlapäivinäsi, sinä ja poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä muurinesi sisällä asuva leeviläinen, muukalainen, orpo ja leski. ¹⁵ Seitsemän päivää vietä juhlaa Herran, Jumalasi, kunniaksi siinä paikassa, jonka Herra valitsee. Herra, sinun Jumalasi, siunaa kaikki sinun satosi ja kaikki kättesä työt, ja sinä saat iloita!

¹⁶ Kolme kertaa vuodessa, happamattoman leivän juhla, viikkojuhla ja lehtimajanjuhla, koko sinun miesväkesi tulee näyttäytyä Herran, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee. Tyhjin käsin älköön

kukaan näyttäytykö Herran edessä. ¹⁷ Jokainen tuokoon lahjansa sen siunauksen mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on hänelle antanut.”

Tuomarien velvollisuudet

¹⁸ “Aseta eri heimoja varten tuomarit ja johtomiehet kaikkiin kaupunkeihisi, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. Heidän tulee tuomita kansaa oikeudenmukaisesti. ¹⁹ Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää oikeassa olevien asiat. ²⁰ Vanhurskautta noudata, ainoastaan vanhurskautta, että saisit elää ja ottaa omaksesi maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.”

Epäjumalanpalvelijat tuomitaan

²¹ “Älä istuta itsellesi aseraa äläkä mitään puuta Herran, Jumalasi, alttarin viereen, jonka olet tehnyt itseäsi varten. ²² Älä myöskään pystytä itsellesi patsaita, sillä Herra, sinun Jumalasi, vihaa niitä.”

17 ¹ “Älä uhraa Herralle, sinun Jumalallesi, härkää tai lammasta, jossa on jokin vamma, mikä tahansa paha vika, sillä Herra, sinun Jumalasi, inhoaa sellaista.

² Jos keskuudessanne jossakin niiden kaupunkien muurien sisällä, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, on mies tai nainen, joka tekee sellaista, mikä on paha Herran, Jumalasi, silmissä, ja rikkoo hänen liittonsa ³ ja vastoin minun kieltoani alkaa palvella muita jumalia ja palvoa niitä, aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa, ⁴ ja siitä kerrotaan sinulle, niin tutki asia tarkoin. Jos on varmasti totta, että Israelissa on tehty sellainen iljettävä teko, ⁵ sinun on vietävä se mies tai nainen, joka on tehnyt sen pahan teon, kaupungin portin edustalle ja kivitettävä hänet kuoliaaksi. ⁶ Kuolemaan voi tuomita vain kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla. Yhden todistajan todistuksen perusteella ketään ei saa surmata. ⁷ Todistajien käsi kohotkoon ensimmäisenä surmaamaan tuomittua, sitten koko kansan käsi. Poistakaa paha keskuudestanne.”

Laki korkeimmasta tuomioistuimesta

⁸ “Jos sinusta on liian vaikeaa ratkaista murhaan, riita-asiaan tai pahoinpitelyyn liittyviä asioita, jotka ovat kiistakysymyksinä muuriesi sisällä, lähde paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut. ⁹ Mene leeviläisten pappien luo ja siihen aikaan virassa olevan tuomarin luo ja pyydä heiltä ratkaisua, niin he ilmoittavat sen sinulle. ¹⁰ Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle ilmoittavat paikassa, jonka Herra on valinnut. Tee

juuri niin kuin he sinua neuvovat. ¹¹Toimi sen opetuksen mukaan, jonka he sinulle antavat, ja sen päätöksen mukaan, jonka he julistavat sinulle. Älä poikkeaa oikealle äläkä vasemmalle siitä, mitä he ilmoittavat sinulle. ¹²Ihminen, joka on niin julkea, ettei kuuntele tuomaria eikä pappia, joka palvelee temppeleissä Herraa, sinun Jumalaasi, on surmattava. Poista paha Israelista. ¹³Koko kansa saakoon kuulla tämän ja pelätköön, niin ettei kukaan enää olisi niin julkea.”

Laki kuninkuudesta

¹⁴“Kun olet saapunut maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja olet ottanut sen omaksesi ja asettunut siihen asumaan, sinä sanot: ‘Minä asetan itselleni kuninkaan, jollainen on kaikilla kansoilla, jotka asuvat ympärilläni.’ ¹⁵Aseta silloin kuninkaaksesi se, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Aseta kuninkaaksesi joku veljistäsi; et saa tehdä hallitsijaa muukalaisesta, joka ei ole sinun veljesi. ¹⁶Älköön kuningas hankkiko itselleen paljon hevosia älköönkä viekö kansaa takaisin Egyptiin hankkiakseen paljon hevosia. Onhan Herra sanonut teille: ‘Te ette saa enää palata takaisin tätä tietä.’ ¹⁷Älköön hän myöskään ottako itselleen monta vaimoa, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois Herrasta. Älköön hän kootko itselleen kovin paljon hopeaa ja kultaa. ¹⁸Kun hän on noussut valtaistuimelleen, hänen pitää kirjoituttaa itselleen kirjaan jäljennös tästä laista, joka on leeviläisten pappien hallussa. ¹⁹Olkoon se hänellä ja lukekoon hän sitä kaikkina elämänsä päivinä, että hän oppisi pelkäämään Herraa, Jumalaansa, noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja ja näitä säädöksiä ja toimimaan niiden mukaan, ²⁰ettei hänen sydämensä ylpistyisi hänen veljiään kohtaan ja ettei hän kääntyisi pois näistä käskyistä oikealle eikä vasemmalle. Silloin hän ja hänen jälkeläisensä saavat hallita kauan Israelia.”

Pappien ja leeviläisten oikeudet

18 ¹“Leeviläisillä papeilla ja koko Leevin heimolla ei ole osuutta eikä perintömaata Israelissa. He saavat elantonsa Herran tuliuhreista ja siitä, mikä hänen osakseen tulee. ²Heillä ei ole perintöosaa veljiensä keskuudessa. Herra itse on heidän perintöosansa, niin kuin hän on heille puhunut.

³Papeille kuuluva osuus kansan uhraamista teurasuhreista, olipa kyseessä härkä tai lammas, on tämä: lapa, poskilihat ja juoksutusmaha. Ne annettakoon papille. ⁴Anna papeille viljasi, viiniköynnösesi ja öljyjuuttiesi ensihedelmät sekä lampaistasi kerityt ensimmäiset villat. ⁵Herra, sinun

Jumalasi, on näet valinnut Leevin kaikista heimoistasi, että hän ja hänen poikansa seisoisivat aina palvelemissa Herran nimessä.

⁶Jos leeviläinen haluaa tulla jostakin kaupungistasi, mistä hyvänsä, missä hän asuu muukalaisena Israelissa, hän tulkoon vapaasti mielensä mukaan siihen paikkaan, jonka Herra valitsee, ⁷ ja toimittakoon palvelusta Herran, Jumalansa, nimessä, niin kuin kaikki hänen veljensä, leeviläiset, jotka palvelevat siellä Herran edessä. ⁸ Heidän tulee saada yhtäläinen osuus elatuksesta, lukuun ottamatta sitä, minkä he saavat myymällä perheomaisuuttaan.”

Noituus kielletään

⁹“Kun menet maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, älä opettele noiden kansojen iljettäviä tekoja. ¹⁰ Keskuudessanne ei saa olla kehtään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekee taikoja, ennustaa merkeistä tai enteistä tai harjoittaa noituutta, ¹¹ lukee loitsuja, kysyy neuvoa vainaja- ja tietäjähengiltä tai kääntyy vainajien puoleen. ¹² Herra inhoaa jokaista, joka sellaista tekee. Tällaisten iljettävien tekojen tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa nuo kansat sinun tieltäsi. ¹³ Ole nuhteeton Herran, sinun Jumalasi, edessä. ¹⁴ Nuo kansat, joiden maan sinä saat perinnöksesi, kyllä kuuntelevat merkeistä ennustajia ja taikuuden harjoittajia, mutta sinulle Herra, sinun Jumalasi, ei sitä salli.”

Herran lupaama profeetta

¹⁵“Herra, sinun Jumalasi, antaa nousta sinulle profeetan, minun kaltaiseni, sinun omasta keskuudestasi, veljiesi joukosta. Kuunnelkaa häntä. ¹⁶ Juuri tätähän sinä pyysit Herralta, Jumalaltasi, kun seurakunta oli koolla Hoorebilla. Sinä sanoit: ‘En voi enää kuunnella Herran, Jumalani, ääntä enkä nähdä tätä suurta tulta. Pelkään, että kuolen.’ ¹⁷ Silloin Herra sanoi minulle: ‘He ovat puhuneet oikein. ¹⁸ Minä annan nousta heille sinun kaltaisesi profeetan heidän veljiensä keskuudesta ja panen sanani hänen suuhunsa. Hän puhuu heille kaiken, mitä minä käsken hänen puhua. ¹⁹ Ja jokaisen, joka ei kuule minun sanojani, jotka hän puhuu minun nimessäni, minä vaadin tilille.’”

Väärä profeetta on surmattava

²⁰“Mutta jos joku profeetta julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, mitä minä en ole käsenyt hänen puhua, tai puhuu muiden jumalien nimessä, tuon profeetan on kuoltava. ²¹ Kysyt ehkä mielessäsi, kuinka voidaan tietää, mikä sanoma ei ole Herran puhetta. ²² Jos se, mitä profeetta puhuu Herran

nimessä, ei tapahdu eikä käy toteen, Herra ei ole puhunut sitä sanaa. Julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä.”

Turvakaupungit

19¹ “Kun Herra, sinun Jumalasi, hävittää kansat, joiden maan Herra, Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet ottanut sen omaksesi ja asettunut asumaan heidän kaupunkeihinsa ja heidän taloihinsa,² niin erota kolme kaupunkia turvakaupungeiksi siinä maassa, jonka Herra, Jumalasi, antaa sinun omaksesi.³ Tee teitä ja jaa kolmeen osaan sen maan alue, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi. Jokainen tappaja saa paeta turvakaupunkiin.

⁴ Sinne pakenevan tappajan asia on ratkaistava näin: Jos joku tappaa lähimmäisensä vahingossa ja tätä ennestään vihaamatta, hän saa jäädä eloon.⁵ Jos joku menee lähimmäisensä kanssa metsään puita hakkaamaan ja heilauttaa kirvestä kaataakseen puun ja terä irtoaa varresta ja osuu lähimmäiseen, niin että tämä kuolee, surmaaja voi paeta johonkin näistä kaupungeista ja saa elää.⁶ Muuten verenkostaja, joka sydämensä kiihkossa ajaa häntä takaa, voisi saavuttaa hänet pitkällä matkalla ja surmata hänet, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska ei ennestään vihannut lähimmäistään.⁷ Sen tähden minä käsken sinua: ‘Erota kolme kaupunkia.’

⁸ Herra, sinun Jumalasi, laajentaa aluettasi, niin kuin hän on vannonut sinun isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka hän on luvannut isillesi antaa,⁹ jos noudatat koko tätä lakia, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit sen mukaan, niin että aina rakastat Herraa, Jumalaasi, ja vaellat hänen teitään. Lisää silloin vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen.¹⁰ Viatonta verta ei saa vuodattaa maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ettet joutuisi verivelan alaiseksi.

¹¹ Jos joku vihaa lähimmäistään, väijyy häntä, käy hänen kimppuunsa, lyö hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista,¹² hänen kotikaupunkinsa vanhimpien on lähetettävä noutajat hakemaan hänet sieltä ja annettava hänet verenkostajan käsiin. Hänen on kuoltava.¹³ Älä sääli häntä. Poista viattoman veren velka Israelista, niin sinun käy hyvin.”

Rajojen loukkaamattomuus

¹⁴ “Älä siirrä lähimmäisesi rajaa. Sen ovat aikaisemmat sukupolvet määränneet rajaksi perintöosallesi maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun ottaa haltuusi.”

Laki todistajista

¹⁵ “Yksi todistaja ei ole pätevä todistamaan ketään syylliseksi mihinkään rikkomukseen tai mihinkään syntiin. Asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla.

¹⁶ Jos väärä todistaja nousee syyttämään jotakuta rikkomuksesta, ¹⁷ niiden kahden, joilla on keskenään riita-asia, on tultava Herran eteen pappien ja siihen aikaan tuomareina olevien läsnä ollessa. ¹⁸ Tuomarit tutkikoot asian tarkoin, ja jos todistaja osoittautuu vääräksi todistajaksi, joka on antanut valheellisen todistuksen veljestään, ¹⁹ niin tee hänelle samoin kuin hän aikoi tehdä veljelleen. Poistakaa paha keskuudestanne. ²⁰ Saakoot muut kuulla sen, että he pelkäisivät ja ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista paha. ²¹ Älä sääli häntä: henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta.”

Sotalakeja

20 ¹ “Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja näet hevosia, vaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, älä pelkää sitä joukkoa, sillä Herra, sinun Jumalasi, joka johdatti sinut Egyptin maasta, on sinun kanssasi. ² Kun olette ryhtymässä taisteluun, papin tulee astua esiin puhumaan kansalle ³ ja sanoa heille: ‘Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää arkaillko, älkää pelätkö, älkää hätääntykö älkääkään kauhistuko heitä. ⁴ Herra, teidän Jumalanne, kulkee kanssanne sotiakseen puolestanne vihollisianne vastaan ja pelastaakseen teidät.’

⁵ Johtomiehet puhukoot kansalle näin: ‘Se, joka on rakentanut uuden talon mutta ei ole vielä sitä vihkinyt, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä. ⁶ Jokainen, joka on istuttanut viinitarhan mutta ei vielä ole korjannut sen ensihedelmää, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen korjaisi ensihedelmää. ⁷ Jokainen, joka on kihlannut naisen mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimokseen, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseen.’ ⁸ Lisäksi johtomiesten tulee sanoa kansalle: ‘Kuka tahansa, joka pelkää ja arkailee, saa palata kotiinsa, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan niin kuin hän.’ ⁹ Kun johtomiehet ovat puhuneet kansalle, heidän tulee asettaa sotaväen johtoon päälliköt.

¹⁰ Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, sinun tulee tarjota sille rauhaa. ¹¹ Jos se suostuu rauhaan kanssasi ja avaa sinulle porttinsa, koko siellä oleva kansa olkoon työvelvollinen sinulle ja palvelkoon sinua. ¹² Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi vaan ryhtyy taisteluun

sinua vastaan, piiritä sitä. ¹³ Herra, sinun Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, ja sinun on surmattava kaikki sen miehet miekalla. ¹⁴ Voit kuitenkin ryöstää itsellesi naiset, lapset, eläimet ja kaiken muun, mitä kaupungissa on, kaiken saaliin. Pidä omanasi vihollisiltasi saatu saalis, jonka Herra, Jumalasi, antaa sinulle.

¹⁵ Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat sinusta hyvin kaukana eivätkä ole näiden kansojen kaupunkeja. ¹⁶ Mutta niiden kansojen kaupungeissa, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, et saa jättää ketään henkiin. ¹⁷ Sinun on vihittävä tuhon omiksi nuo kansat, heettiläiset ja amorilaiset, kanaanilaiset ja perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käsenyt, ¹⁸ etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä iljettäviä tekoja, joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliaan, ettekä te tekisi syntiä Herraa, Jumalaanne, vastaan.

¹⁹ Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, älä hävitä ympäristön puita äläkä heiluta kirvestäsi niitä vastaan, vaan syö niiden hedelmiä. Älä kaada puita; eiväthän kedon puut ole ihmisiä, että niiden pitäisi joutua sinun piirittämiksesi. ²⁰ Saat hävittää ja kaataa ainoastaan ne puut, joista tiedät, etteivät ne ole hedelmäpuita. Niistä voit rakentaa piirityslaitteet kanssasi sodassa olevaa kaupunkia vastaan, kunnes se kukistuu.”

Selvittämättömän veriteon sovittaminen

21 ¹ “Jos joku löydetään makaamassa surmattuna kedolla siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa omaksesi, eikä tiedetä, kuka hänet on surmannut, ² tulee vanhimpiesi ja tuomariesi lähteä paikalle ja mitata matkat surmatusta ympärillä oleviin kaupunkeihin. ³ Surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat ottakoot hiehon, jota ei ole käytetty työjuhtana ja joka ei ole kantanut iestä. ⁴ Kaupungin vanhinten on vietävä hieho aina virtaavan joen uomaan, paikkaan, jossa ei ole kynnetty eikä kylvetty. Siellä heidän on taitettava hieholta niska. ⁵ Sitten astukoot esiin leeviläiset papit, sillä heidät Herra, sinun Jumalasi, on valinnut toimitamaan palvelusta ja siunaamaan Herran nimessä. Heidän sanansa mukaan ratkaistakoon jokainen riita ja jokainen pahoinpitely. ⁶ Kaikki surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat peskööt kätensä sen hiehon päällä, jolta taitettiin niska joenuomassa, ⁷ ja vastatkoot näin: ‘Meidän kätemme eivät ole tätä verta vuodattaneet eivätkä silmämme ole tapausta nähneet. ⁸ Herra, toimita sovitus kansallesi Israelille, jonka lunastit, äläkä vaadi kansaasi Israelia tilille viattoman veren vuodattamisesta.’ Näin

heille toimitetaan sovitus verivelan vuoksi. ⁹ Poista keskuudestasi viattoman veren velka. Sinun tulee tehdä niin kuin on oikein Herran silmissä.”

Avioliittoa ja perhettä koskevia lakeja

¹⁰ “Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi ja sinä otat heistä sotavankeja, ¹¹ näet ehkä vankien joukossa kaunisvartaloisen naisen, johon mielistyt ja jonka tahdot ottaa vaimoksesi. ¹² Sinä voit viedä hänet kotiisi, ja hänen tulee ajattaa hiuksensa ja leikata kyntensä. ¹³ Riisukoon hän päältään vaatteet, jotka olivat hänen yllään, kun hänet vangittiin. Asukoon hän kodissasi ja saakoon itkeä kuu-kauden päivät isäänsä ja äitiään. Sen jälkeen saat yhtyä häneen ja ottaa hänet omaksesi. Hänestä on tullut sinun vaimosi. ¹⁴ Jos hän ei kuitenkaan enää miellytä sinua, päästä hänet menemään, minne hän haluaa. Et saa myydä häntä rahasta etkä kohdella häntä tylästi, koska olet nöyryyttänyt häntä.

¹⁵ Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, yksi jota hän rakastaa, ja toinen jota hän hylkii, ja jos he molemmat, sekä rakastettu että hyljeksitty, synnyttävät hänelle lapsia ja esikoinen on hyljeksityn poika, ¹⁶ mies ei saa jakaessaan pojille perinnöksi omaisuuttaan antaa esikoisoikeutta rakastamansa vaimon pojalle ja syrjäyttää hylkimänsä vaimon poikaa, joka on esikoinen. ¹⁷ Miehen on tunnustettava hylkimänsä vaimon poika esikoiseksi ja annettava hänelle kaksinkertainen osuus kaikesta, mitä omistaa, sillä tuo poika on hänen miehuutensa ensihedelmä, jolle esikoisoikeus kuuluu.

¹⁸ Jos jollakin miehellä on uppiniskainen ja kapinallinen poika, joka ei kuuntele isäänsä eikä äitiään eikä tottele heitä, vaikka he kurittavat häntä, ¹⁹ hänen isänsä ja äitinsä on otettava hänet kiinni ja vietävä hänet kaupunkinsa vanhinten luo kaupungin portille. ²⁰ Heidän tulee sanoa kaupunkinsa vanhimille: ‘Tämä meidän poikamme on uppiniskainen ja kapinallinen eikä ota kuullakseen, mitä me sanomme. Hän on kemuilija ja juomari.’ ²¹ Silloin kaikkien hänen kaupunkinsa miesten on kivitettävä hänet kuoli-aaksi. Poista paha keskuudestasi. Koko Israel kuulukoon sen ja pelätköön.”

Erinäisiä muita lakeja

²² “Jos joku on tehnyt synnin, josta rangaistaan kuolemalla, ja hänet surmataan ja sinä ripustat hänen ruumiinsa puuhun, ²³ ruumis ei saa jäädä riippumaan puuhun yöksi, vaan sinun on haudattava hänet samana päivänä. Joka on puuhun ripustettu, on Jumalan kiroama. Älä saastuta maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.”

22¹ “Älä jää toimeettomaksi, jos näet veljesi härän tai lampaan olevan eksesissä, vaan vie se takaisin veljellesi.² Ellei veljesi asu lähelläsi tai jos et tunne häntä, vie eläin talteen taloosi ja pidä sitä huostassasi, kunnes veljesi tiedustelee sitä. Palauta se silloin hänelle.³ Tee samoin veljesi aasille, viitalle tai mille muulle hyvänsä löytämällesi, joka on kadonnut häneltä. Et saa jäädä toimeettomaksi.⁴ Älä katsele toimeettomana, jos näet veljesi aasin tai härän kaatuvan tielle. Sinun on autettava häntä nostamaan se jaloilleen.

⁵ Nainen ei saa pitää yllään miehen kampeita eikä mies saa pukeutua naisen vaatteisiin, sillä jokainen, joka niin tekee, on iljetys Herralle, sinun Jumalallesi.

⁶ Jos tiellä kulkiessasi eteesi osuu linnunpesä puussa tai maassa ja siinä on poikaset tai munat ja emo makaa niiden päällä, älä ota emoa poikasineen,⁷ vaan päästä emo menemään ja ota vain poikaset. Näin sinä menestyt ja saat elää kauan.

⁸ Kun rakennat uuden talon, tee kaide reunustamaan kattoasi, ettet saattaisi taloasi verivelan alaiseksi, jos joku putoaa sen katolta.

⁹ Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaisia siemeniä. Muuten kylvämäsi siemen ja myös viinitarhan sato tulee kokonaan pyhäkölle pyhitetyksi.¹⁰ Älä kynnä yhtä aikaa härällä ja aasilla.¹¹ Älä pue yllesi vaatetta, joka on kudottu kahdenlaisista langoista, villasta ja pellavasta.

¹² Viittaasi, johon verhoudut, tee tupsut neljään kulmaan.”

Sukupuolisuhteita koskevia lakeja

¹³ “Jos mies ottaa vaimon ja yhtyy häneen, mutta alkaa sitten vihata häntä¹⁴ ja esittää häntä vastaan syytöksiä ja saattaa hänet huonoon maineeseen sanomalla: ‘Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta yhtyessäni häneen en havainnut häntä neitsyeksi’,¹⁵ niin tytön isän ja äidin on tuotava todiste tytön neitsyydestä kaupungin vanhimmille kaupungin porttiin.¹⁶ Tytön isä sanokoon vanhimmille: ‘Minä annoin tyttärenteni vaimoksi tälle miehelle, mutta mies alkoi vihata häntä.¹⁷ Nyt mies esittää syytöksiä häntä vastaan ja sanoo, ettei ole havainnut tyttärenteni neitsyeksi. Tässä on kuitenkin todistus tyttärenteni neitsyydestä.’ Tytön vanhemmat levittäkoot vaateen kaupungin vanhinten eteen.¹⁸ Silloin sen kaupungin vanhimpien on otettava mies kiinni ja kuritettava häntä.¹⁹ Heidän on määrättävä miehen maksettavaksi sakkoa sata sekeliä hopeaa ja annettava ne tytön isälle, koska mies saattoi israelilaisen neitsyen huonoon maineeseen. Tyttö pysyy edelleen hänen vaimonaan, eikä mies saa hylätä häntä koko elinaikanaan.

²⁰ Mutta jos syytös on tosi eikä tyttöä havaittu neitsyeksi, ²¹ tyttö on vietävä isänsä talon ovelle ja kaupungin miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi, koska hän on tehnyt Israelissa häpeällisen teon harjoittamalla hau-reutta isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi.

²² Jos mies tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen vaimo, heidän molempien on kuoltava, sekä miehen, joka makasi naisen kanssa, että naisen. Poista paha Israelista.

²³ Jos tyttö, neitsyt, on kihlattu miehelle ja toinen mies tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan, ²⁴ teidän on vietävä molemmat sen kaupungin portille ja kivitettävä heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, ettei hän huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisensä kihlatulle. Poista paha keskuudestasi.

²⁵ Mutta jos mies tapaa kihlatun tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänet, vain miehen, joka makasi tytön, on kuoltava. ²⁶ Tytölle et saa tehdä mitään. Hän ei ole syyllistynyt syntiin, josta ansaitsi kuoleman. Tämä on samanlainen tapaus kuin jos mies käy toisen kimppuun ja tappaa hänet. ²⁷ Mies näet tapasi tytön kedolla, ja kihlattu tyttö huusi apua, mutta ei ollut ketään, joka olisi pelastanut hänet.

²⁸ Jos mies tapaa tytön, neitsyen, jota ei ole kihlattu, ottaa hänet kiinni ja makaa hänet ja heidät tavataan siitä, ²⁹ on miehen, joka makasi hänet, annettava tytön isälle viisikymmentä sekeliä hopeaa, ja työstä tulee hänen vaimonsa, koska hän oli tehnyt tälle väkivaltaa. Mies ei saa hylätä häntä koko elinaikanaan.”

23 ¹”Mies ei saa ottaa vaimoksi äitipuoltaan eikä häpäistä isänsä vuodetta.”

Herran seurakuntaan kelpaamattomat

²”Kukaan, joka on kuohittu musertamalla tai leikkaamalla, ei voi päästä Herran seurakuntaan. ³ Kukaan kielletystä suhteesta syntynyt ei voi päästä Herran seurakuntaan. Hänen jälkeläisensä ei voi päästä Herran seurakuntaan edes kymmenennessä polvessa. ⁴ Yksikään ammonilainen tai mooabilainen ei voi päästä Herran seurakuntaan. Heidän jälkeläisensä eivät voi koskaan päästä Herran seurakuntaan, eivät edes kymmenennessä polvessa, ⁵ koska he eivät tulleet teitä vastaan leipää ja vettä mukanaan, kun Egyptistä lähdettyänne olitte matkalla, ja koska Baalak palkkasi Bileamin, Beorin pojan Mesopotamian Petorista, kiroamaan sinua. ⁶ Herra, sinun

Jumalasi, ei kuitenkaan tahtonut kuulla Bileamia, vaan Herra muutti kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, rakasti sinua. ⁷ Älä milloinkaan koko elinaikanasi etsi heidän hyvinvointiaan ja menestystään.

⁸ Älä inhoa edomilaista, sillä hän on sinun veljesi, äläkä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muukalaisena hänen maassaan. ⁹ Lapset, jotka syntyvät heille kolmannessa polvessa, voivat päästä Herran seurakuntaan.”

Sotaleirin puhtaus

¹⁰ “Kun lähdette sotajoukkona vihollisianne vastaan, karttakaa kaikkea siivottomuutta. ¹¹ Jos keskuudessanne on mies, joka ei ole puhdas sen vuoksi, mitä hänelle on yöllä tapahtunut, hänen on mentävä leirin ulkopuolelle eikä hän saa tulla leiriin. ¹² Illansuussa hänen on peseydyttävä vedessä, ja auringon laskettua hän voi palata leiriin.

¹³ Sinulla tulee olla leirin ulkopuolella merkitty paikka, johon voit mennä tarpeellesi. ¹⁴ Varusteissasi sinulla tulee olla pieni lapio, ja kun menet ulos tarpeellesi, kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulosteesi. ¹⁵ Kulkeehan Herra, sinun Jumalasi, leirissäsi auttaakseen sinua ja antaakseen vihollisesi sinun käsiisi. Leirisi tulee olla pyhä, ettei hän näkisi keskuudessasi mitään häpeällistä ja kääntyisi pois sinusta.”

Erinäisiä velvollisuuksia ja oikeuksia

¹⁶ “Älä luovuta isännälleen orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi. ¹⁷ Hän saa asua sinun luonasi valitsemassaan paikassa jossakin kaupungeistasi, missä tahansa hän haluaa. Sinä et saa sortaa häntä.

¹⁸ Israelin tyttäristä ei saa tulla pyhäkköporttoja eikä Israelin pojista pyhäkköpoikia. ¹⁹ Älä tuo Herran, Jumalasi, temppeliin porton palkkaa äläkä koiran hintaa minkään lupauksen täyttämiseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, inhoaa molempia.

²⁰ Älä peri veljeltäsi korkoa rahasta, elintarpeista tai mistään muusta, mitä lainataan korkoa vastaan. ²¹ Muukalaiselta voit periä korkoa, mutta et veljeltäsi. Jos toimit näin, Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mihin ryhdyt siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

²² Kun teet lupauksen Herralle, Jumalallesi, älä viivyttele sen täyttämässä, sillä Herra, sinun Jumalasi, vaatii sinut siitä tilille, ja sinä joudut syynalaiseksi. ²³ Jos sen sijaan jätät lupauksen tekemättä, et joudu syynalaiseksi. ²⁴ Pidä lupaus, joka on lähtenyt huuiltasi. Täytä Herralle, Jumalallesi, vapaaehtoisesti antamasi lupaus, se, mitä suusi on puhunut.

²⁵ Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, saat syödä rypäleitä kylliksesi, niin paljon kuin haluat, mutta älä pane mitään astiaasi. ²⁶ Kun tulet lähimmäisesi

viljapellolle, saat katkoa kädelläsi tähkäpäitä, mutta sirppiä et saa heiluttaa lähimmäisesi viljapellolla.”

Avioliittolakeja

24¹ “Jos mies ottaa naisen vaimokseen, mutta lakkaa pitämästä hänestä, koska huomaa hänessä jotakin häpeällistä, mies voi kirjoittaa vaimolleen erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan. ² Jos nainen miehen talosta lähdettyään menee vaimoksi toiselle miehelle ³ ja myös tämä mies alkaa vieroa häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan tai jos tämä jälkimmäinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee, ⁴ hänen ensimmäinen miehensä, joka lähetti hänet pois, ei voi ottaa häntä uudestaan vaimokseen, koska nainen on saastunut. Se olisi Herran edessä iljettävä teko. Älä aiheuta syntivelkaa maalle, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

⁵ Jos joku on juuri ottanut vaimon, hänen ei tarvitse lähteä sotaan eikä häntä saa velvoittaa millään muullakaan asialla. Hän saa olla vuoden ajan vapaana perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka hän on ottanut.”

Inhimillisyyttä ja oikeudenmukaisuutta tähdentäviä lakeja

⁶ “Käsikiviä ei saa ottaa pantiksi, ei päällimmäistäkään kiveä, sillä se olisi hengen ottamista pantiksi.

⁷ Jos jonkun havaitaan ryöstäneen israelilaisen veljensä, kohdelleen häntä tylysti tai myyneen hänet, ryöstäjän on kuoltava. Poista paha keskuudestasi.

⁸ Varo spitaalitauteja, niin että noudatat tarkoin kaikkea, mitä leeviläiset papit sinulle opettavat. Pitäkää huoli siitä, että teette niiden käskyjen mukaan, jotka minä olen heille antanut. ⁹ Muista, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki Mirjamille matkalla Egyptistä lähtönne jälkeen.

¹⁰ Kun lainaat jotakin lähimmäisesillesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä panttia. ¹¹ Odota ulkona, ja mies, jolle olet lainaamassa, tuokoon pantin sinulle ulos. ¹² Jos kyseessä on köyhä mies, et saa käydä levolle, jos hänen panttinsa on sinun hallussasi. ¹³ Sinun on annettava se hänelle takaisin auringon laskiessa, että hän voisi maata viitassaan ja siunaisi sinua. Tämä koituu sinulle vanhurskaudeksi Herran, sinun Jumalasi, edessä.

¹⁴ Älä sorra kurjaa ja köyhää palkkatyöläistä, olipa hän veljiäsi tai muukalainen, joka asuu jollakin paikkakunnallasi maassasi. ¹⁵ Maksa hänelle hänen palkkansa päivittäin ennen auringonlaskua, sillä hän on köyhä ja odottaa

palkkaansa kaikesta sielustaan. Muuten hän huutaa sinun vuoksesi Herran puoleen, ja sinä joudut synnalaiseksi.

¹⁶ Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kukin surmattakoon oman syntinsä tähden.

¹⁷ Älä vääristä muukalaisen tai orvon oikeutta äläkä ota pantiksi lesken vaatteita. ¹⁸ Muista, että itse olit orjana Egyptissä ja että Herra, sinun Jumalasi, lunasti sinut sieltä. Sen tähden minä käsken sinun tehdä näin.

¹⁹ Kun korjaat satoa pelloltasi ja unohdat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan. Jääköön se muukalaiselle, orvolle ja leskelle, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa toimissasi.

²⁰ Kun olet ravistanut öljypuusi, älä poimi puihin jääneitä marjoja. Olkoot ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle. ²¹ Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, älä poimi rypäleitä, jotka jäivät jälkeesi. Jääkööt ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle. ²² Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.”

25 ¹ “Jos miesten välillä syntyy riita ja he astuvat oikeuden eteen, jaettakoon heille oikeutta. Syytön on julistettava syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi. ² Jos syyllisen katsotaan ansainneen lyöntejä, tuomari käsketkään hänen laskeutua maahan makaamaan ja hänelle annettakoon tuomarin edessä hänen rikostaan vastaava määrä lyöntejä. ³ Hänelle saa antaa neljäkymmentä lyöntiä, mutta ei enempää. Jos veljeäsi lyödään tätä enemmän, vielä useammilla lyönneillä, hän tulee häväistyksi sinun silmiesi edessä.

⁴ Älä sido puivan härän suuta.”

Lankousavioliitto

⁵ “Kun veljekset asuvat yhdessä ja yksi heistä kuolee eikä hänellä ole poikaa, älköön vainajan leski menkö naimisiin vieraan miehen kanssa, miehensä suvun ulkopuolelle. Hänen lankonsa yhtyköön häneen, ottakoon hänet vaimokseen, ja täyttäköön häntä kohtaan langon velvollisuuden. ⁶ Hänen synnyttämänsä esikoinen nouskoon kantamaan kuolleen veljen nimeä, ettei veljen nimeä pyyhittäisi pois Israelista. ⁷ Mutta jos mies ei suostu ottamaan kälyään vaimokseen, käly menköön kaupungin portille vanhinten luo ja sanokoon: ‘Minun lankoni kieltäytyy pysyttämästä veljensä nimeä Israelissa. Hän ei tahdo täyttää langon velvollisuutta minua kohtaan.’ ⁸ Kaupungin vanhimpien tulee silloin kutsua mies puheilleen. Jos hän pysyy päätöksessään ja sanoo: ‘En halua ottaa häntä vaimokseni’, ⁹ kälyn on mentävä miehen luo vanhinten nähden, vedettävä kenkä hänen

jalastaan, syljettävä häntä silmille ja lausuttava: ‘Näin tehdään miehelle, joka ei rakenna veljensä huonetta.’¹⁰ Miehen sukua kutsuttakoon sitten Israelissa ‘paljasjalan suvuksi.’”

Erinäisiä määräyksiä

¹¹ “Jos kaksi miestä tappelee keskenään ja toisen vaimo tulee auttamaan miestä sen käsistä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu tämän sukupuolielimiin,¹² niin hakkaa säälimättä naisen käsi ranteesta poikki.

¹³ Älköön laukussasi olko kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä.¹⁴ Älköön talossasi olko kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.¹⁵ Olkoon sinulla täsmälleen oikeat punnukset ja täsmälleen oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.¹⁶ Jokainen, joka tekee vääryyttä näissä asioissa, jokainen, joka tekee vääryyttä, on iljetys Herralle, Jumalallesi.”

Amalekin muisto on pyyhittävä pois

¹⁷ “Muista, mitä Amalek teki sinulle matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä.¹⁸ Hän tuli sinua vastaan matkalla, kun olit väsynyt ja uuvuksissa, ja hyökkäsi Jumalaa pelkäämättä kaikkien heikkojen kimppuun, jotka olivat jääneet teistä jälkeen.¹⁹ Sen tähden sinun on pyyhittävä pois Amalekin muisto taivaan alta, kun Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun päästä rauhaan kaikista ympärilläsi olevista vihollisista siinä maassa, jonka hän antaa sinulle perintöosaksi ja omaisuudeksi. Älä unohda tätä.”

Maan ensihedelmät pyhäkölle

26¹ “Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja sinä otat sen omaksesi ja asetut asumaan siihen,² ota ensihedelmät kaikesta sadosta, jonka saat maastasi, siitä maasta, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle. Pane ne koriin ja mene paikkaan, jonka Herra, Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.³ Mene siihen aikaan virassa olevan papin luo ja sano hänelle: ‘Minä ilmoitan tänä päivänä Herralle, Jumalallesi, että olen tullut siihen maahan, jonka Herra isillemme vannomallaan valalla on luvannut antaa meille.’

⁴ Pappi ottakoon korin kädestäsi ja asettakoon sen Herran, sinun Jumalasi, alttarin eteen.⁵ Lausu silloin Herran, Jumalasi, edessä: ‘Minun isäni oli harhaileva aramilainen, joka meni Egyptiin vähäinen joukko mukanaan ja asui siellä muukalaisena. Hänestä tuli siellä suuri, väkevä ja lukuisa kansa.⁶ Egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin, nöyryyttivät meitä ja teettivät meillä raskasta työtä.⁷ Silloin me huusimme Herran, isiemme Jumalan, puoleen,

ja Herra kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme ja vaivamme ja kärsimämme sorron.⁸ Herra vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella aiheuttaen suurta kauhua ja tehden tunnustekoja ja ihmeitä.⁹ Hän toi meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan – maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.¹⁰ Nyt minä tuon ensihedelmät sen maan sadosta, jonka sinä, Herra, annoit minulle.’ Laske ne Herran, Jumalasi, eteen ja kumarru palvomaan Herraa, Jumalaa.¹¹ Iloitkaa, sinä ja leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, kaikesta hyvästä, minkä Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja perheellesi.”

Kymmenykset

¹² “Kun olet suorittanut kaikki kymmenykset saamastasi sadosta kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, ja olet antanut ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle ja he ovat saaneet syödä kyllikseen muuriasi sisällä,¹³ sano Herran, Jumalasi, edessä: ‘Olen vienyt pois talostani sen, mikä on pyhitettyä, ja antanut sen leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan niin kuin olet minua käskenyt. En ole rikkonut käskyjäsi enkä unohtanut niitä.¹⁴ En ole syönyt kymmenyksistä mitään suruaikanani, en ole vienyt niistä mitään pois saastuneena ollessani enkä ole antanut niistä mitään vainajille. Olen kuunnellut Herran, Jumalani, ääntä. Olen tehnyt aivan niin kuin olet minua käskenyt.¹⁵ Katso alas taivaasta, pyhästä asunnostasi, ja siunaa kansaasi Israelia ja maata, jonka olet meille antanut, niin kuin vanhoit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.”

Israel on Herran omaisuuskansa

¹⁶ “Tänä päivänä Herra, sinun Jumalasi, käskää sinun noudattaa näitä määräyksiä ja säädöksiä. Elä niiden mukaan, noudata niitä koko sydämes-täsi ja koko sielustasi.¹⁷ Sinä olet tänään vakuuttanut, että Herra on sinun Jumalasi ja että sinä vaellat hänen teitään, noudatat hänen määräyksiään, käskyjään ja säädöksiään ja kuuntelet hänen ääntään.¹⁸ Herra on puolestaan tänään vakuuttanut sinulle, että sinä olet hänen omaisuuskansansa, niin kuin hän on sinulle puhunut, ja että sinun tulee noudattaa kaikkia hänen käskyjään.¹⁹ Silloin hän nostaa sinut kaikkien luomiensa kansojen yläpuolelle, ylistetyksi, kunniakkaaksi ja loistavaksi, ja sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa, niin kuin hän on puhunut.”

MOOSEKSEN KOLMAS PUHE, 27 – 30

Muistokivet ja alttari Eebalin vuorella

27¹ Mooses ja Israelin vanhimmat antoivat kansalle tämän käskyn: "Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan.² Kun menet Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele ne kalkilla.³ Kirjoita kiviin kaikki tämän lain sanat, sen jälkeen kun olet mennyt Jordanin yli asettuaksesi asumaan maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.⁴ Kun siis olette menneet Jordanin yli, pystyttäkää Eebalin vuorelle ne kivet, joista minä tänä päivänä annan teille käskyn, ja sivelkää ne kalkilla.⁵ Rakenna sinne alttari Herralle, Jumalallesi. Tee alttari kivistä, joihin et ole koskenut rautaisella työkalulla.⁶ Herran, sinun Jumalasi, alttari on rakennettava kokonaisista kivistä. Uhraa sen päällä polttouhreja Herralle, Jumalallesi.⁷ Teurasta myös yhteysuhreja, syö siellä ja iloitse Herran, Jumalasi, edessä.⁸ Kirjoita kiviin kaikki tämän lain sanat hyvin selvästi."

Lainrikkogat kirotaan

⁹ Mooses ja leeviläiset papit puhuivat koko Israelille: "Vaikene Israel ja kuuntele. Tänä päivänä sinusta on tullut Herran, sinun Jumalasi, kansa.¹⁰ Kuuntele siis Herran, Jumalasi, ääntä ja noudata hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan."

¹¹ Mooses antoi kansalle sinä päivänä tämän käskyn:

¹² "Kun olette menneet Jordanin yli, niin Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin asettukoot Garissiminvuorelle siunaamaan kansaa.¹³ Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon, Daan ja Naftali puolestaan asettukoot Eebalinvuorelle lausumaan kirouksen.¹⁴ Leeviläiset julistakoot kovalla äänellä kaikille israelilaisille:

¹⁵ "Kirottu olkoon se, joka tekee veistetyn tai valetun jumalankuvan, taitajan kätten työn, ja salaa asettaa sen palvottavakseen. Se on iljetys Herralle.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

¹⁶ "Kirottu olkoon se, joka häpäisee isäänsä tai äitiään.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

¹⁷ "Kirottu olkoon se, joka siirtää lähimmäisensä rajan.' Koko kansa vastatkoon: 'Aamen.'

¹⁸ ‘Kirottu olkoon se, joka johtaa sokean harhaan tiellä.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

¹⁹ ‘Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, orvon tai lesken oikeuden.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁰ ‘Kirottu olkoon se, joka makaa isänsä vaimon kanssa, sillä hän häpäisee isänsä.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²¹ ‘Kirottu olkoon se, joka sekaantuu eläimeen.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²² ‘Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa tai sisarpuolensa kanssa.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²³ ‘Kirottu olkoon se, joka makaa anoppinsa kanssa.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁴ ‘Kirottu olkoon se, joka murhaa salaa lähimmäisensä.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁵ ‘Kirottu olkoon se, joka ottaa lahjuksen surmataksaan viattoman.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁶ ‘Kirottu olkoon se, joka ei noudata tämän lain sanoja eikä tee niiden mukaan.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’”

Kuuliaisuuden siunaukset

28 ¹ “Jos sinä todella kuuntelet Herran, Jumalasi, ääntä, niin että noudatat tarkoin kaikkia hänen käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit niiden mukaan, niin Herra, sinun Jumalasi, korottaa sinut kaikkien maan päällä olevien kansojen yläpuolelle. ² Jos kuuntelet Herran, Jumalasi, ääntä, kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut:

³ Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu kedolla.

⁴ Siunattu on kohtusi hedelmä ja maasi sato, karjasi hedelmä, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

⁵ Siunattu on korisi ja taikinakaukalosi.

⁶ Siunattu olet sisään tullessasi ja siunattu ulos lähtiessäsi.

⁷ Kun vihollisesi nousevat sinua vastaan, Herra antaa heidän kaatua lyötyinä eteesi. Yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, mutta seitsemää tietä he pakenevat sinua.

⁸ Herra käskee siunauksen tulla osaksesi, hän siunaa viljavarastosi ja kaiken, mihin ryhdyt. Hän siunaa sinua siinä maassa, jonka hän antaa sinulle.

⁹ Herra tekee sinusta hänelle pyhitetyn kansan, niin kuin hän on sinulle vannonut, kunhan vain noudatat Herran, sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat

hänen teitään. ¹⁰ Kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä, ja ne pelkäävät sinua. ¹¹ Herra antaa sinulle runsain määrin kaikkea hyvää, hän siunaa sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi sadon siinä maassa, jonka Herra on isillesi vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle. ¹² Herra avaa sinulle taivaan, runsaan aarekammionsa, antaakseen maallesi sateen aikanaan ja siunatakseen kaiken, mitä teet. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse lainaa ottaa. ¹³ Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi. Sinä vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä annan noudatettaviksesi. ¹⁴ Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle yhdestäkään käskystä, jonka minä tänä päivänä annan teille. Älä seuraa muita jumalia äläkä palvele niitä.”

Tottelemattomuuden kiroukset

¹⁵ “Mutta jos sinä et kuuntele Herran, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudata kaikkia hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, niin kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut:

¹⁶ Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu kedolla.

¹⁷ Kirottuja ovat sinun korisi ja taikinakaukalosi.

¹⁸ Kirottuja ovat kohtusi hedelmä ja maasi sato, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

¹⁹ Kirottu olet sisään tullessasi ja kirottu ulos lähtiessäsi.

²⁰ Herra lähettää keskuuteesi kirousta, hämminkiä ja uhkaa, mihin ikinä ryhdytkin, kunnes tuhoudut ja hukut äkisti pahojen tekojesi tähden, koska olet hylännyt Herran. ²¹ Herra antaa ruton tarttua sinuun, ja se hävittää sinut tyystin siitä maasta, jota nyt menet ottamaan omaksesi. ²² Herra lyö sinua hivuttavalla taudilla, kuumeella, poltteella ja tulehduksilla, kuivuudella, nokitähkällä ja viljanruosteella. Nämä vainoavat sinua, kunnes tuhoudut. ²³ Taivas pääsi päällä on kuin vaskea ja maa allasi kuin rautaa. ²⁴ Sateen sijaan Herra antaa sinun maahasi tomua ja tuhkaa. Sitä sataa taivaasta päällesi, kunnes tuhoudut.

²⁵ Herra antaa sinun joutua tappiolle vihollistesi edessä. Yhtä tietä sinä menet heitä vastaan, mutta seitsemää tietä sinä heitä pakenet. Sinua kauhistellaan kaikissa valtakunnissa maan päällä. ²⁶ Vainajiesi ruumiit ovat ruokana kaikille taivaan linnuille ja maan eläimille, joita kukaan ei säilytä pois.

²⁷ Herra lyö sinua Egyptin paiseilla, ajoksilla, ihottumalla ja syyhyllä, joista et voi parantua. ²⁸ Herra lyö sinua hulluudella ja sokeudella, ja sinun mielesi vauhkoonuu. ²⁹ Sinä haparoit keskellä päivää, niin kuin sokea haparoi pimeydessä, etkä sinä menesty toimissasi. Sinä olet koko elinaikasi aina vain sorrettu ja ryöstetty, eikä pelastajaa ole.

³⁰ Sinä kihlaat naisen, mutta toinen makaa hänet. Sinä rakennat talon, mutta et saa asua siinä. Sinä istutat viinitarhan, mutta et saa korjata siitä ensimmäistäkään satoa. ³¹ Härkäsi teurastetaan silmiesi edessä, mutta sinä et saa syödä sitä. Aasisi ryöstetään sinun silmiesi edestä, etkä sinä saa sitä takaisin, ja lampaasi luovutetaan vihollisillesi. Ei ole ketään, joka auttaisi sinua. ³² Poikasi ja tyttäresi annetaan vieraan kansan käsiin, ja sinä näet sen omin silmin. Silmäsi raukeavat ikävöidessäsi heitä herkeämättä, mutta sinä et voi tehdä sille mitään. ³³ Kansa, jota et tunne, käyttää hyväkseen maasi sadon ja kaiken, minkä olet vaivalla hankkinut. Koko elinaikasi sinä olet sorrettu ja riistetty. ³⁴ Sinä menetät järkesi siitä, mitä silmäsi näkevät. ³⁵ Herra lyö sinua pahoilla paiseilla, joista et voi parantua. Niitä on polvissasi ja reisissäsi ja kaikkialla ruumiissasi jalkapohjista päälakeen asti. ³⁶ Herra vie sinut ja kuninkaan, jonka olet asettanut itsellesi, keskelle kansaa, jota sinä et tunne eivätkä isäsiäkään tunteneet. Siellä sinä palvelet muita jumalia, puuta ja kiveä. ³⁷ Sinusta tulee kauhistuksen, sananparsien ja irvailun aihe kaikille kansoille, joiden keskuuteen Herra sinut kuljettaa.

³⁸ Siementä sinä viet pellolle paljon, mutta satoa korjaat vain vähän, sillä heinäsiirkat ahmivat sen. ³⁹ Viinitarhoja sinä istutat ja näet vaivaa, mutta viiniä et saa juodaksesi etkä voi korjata rypäleitä, sillä madot syövät ne. ⁴⁰ Öljypuita on kaikkialla alueellasi, mutta öljyllä et voi itseäsi voidella, sillä oliivisi varisevat maahan. ⁴¹ Poikia ja tyttäriä sinulle syntyy, mutta et saa pitää heitä luonasi, sillä he joutuvat vankeuteen. ⁴² Kaikki sinun puusi ja koko maasi sadon valtaavat tuhoosasirkat. ⁴³ Keskuudessanne asuva muukalainen kohoaa yhä ylemmäs sinun yläpuolellesi, mutta sinä painut alemmas ja alemmas. ⁴⁴ Hän lainaa sinulle, mutta sinä et kykene lainaamaan hänelle. Hänestä tulee pää ja sinusta häntä.

⁴⁵ Kaikki nämä kiroukset kohtaavat sinua. Ne vainoavat sinua ja saavuttavat sinut, niin että tuhoudut, koska et kuunnellut Herran, Jumalasi, ääntä etkä noudattanut hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän on sinulle antanut. ⁴⁶ Nämä kiroukset tulevat ikuisesti olemaan merkkeinä ja ihmeinä sinun ja jälkeläistesi osana, ⁴⁷ koska et palvellut Herraa, Jumalaasi, iloiten

ja hyvällä mielellä, kun sinulla oli yllin kyllin kaikkea.⁴⁸ Siksi sinun on nälkäisenä ja janoisena, alastomana ja kaiken puutteessa palveltava vihollisiasi, jotka Herra lähettää sinun kimppuusi. Hän panee sinun niskaasi rautaisen ikeen ja viimein tuhoaa sinut.

⁴⁹ Herra nostattaa sinua vastaan kaukaa, maan äärestä, kansan, joka syöksyy kimppuusi kuin kotka, kansan, jonka kieltä sinä et ymmärrä.⁵⁰ Se on röyhkeä kansa, joka ei kunnioita vanhusta eikä sääli nuorta.⁵¹ Se syö, mitä karjasi tuottaa ja mitä maasi kasvaa, kunnes tuhoudut. Se ei jätä sinulle viljaa, viiniä eikä öljyä, ei nautojesi vasikoita eikä lampaittesi karitsoita. Lopulta se tuhoaa sinut.⁵² Se kansa piirittää kaikkia kaupunkjesi, kunnes korkeat ja linnoitetut muurisi, joihin sinä luotit, ovat luhistuneet maahan kaikkialla maassasi. Se piirittää jokaista kaupunkiasi koko siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.⁵³ Kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua, sinä joudut syömään poikiesi ja tyttäriesi lihaa, omia lapsiasi, jotka Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

⁵⁴ Jopa keskuudessanne elävä hienostunut ja ylellisyyteen tottunut mies katselee silloin karsain silmin veljeään, omaa vaimoan ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin.⁵⁵ Hän ei anna kenellekään heistä lastensa lihaa, jota hän syö, koska hänellä ei ole mitään muuta jäljellä, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua jokaisessa kaupungissasi.⁵⁶ Keskuudessanne elävä nainen, joka oli niin hienostunut ja ylellisyyteen tottunut, ettei edes aikonut laskea jalkaansa maahan hienostuneessa ylellisyydessään, katselee silloin karsain silmin omaa miestänsä, poikaansa ja tytärtään⁵⁷ eikä anna heille jälkeisiä, jotka tulevat hänen kohdustaan, eikä lapsia, jotka hän synnyttää. Kaiken puutteessa hän syö ne salaa itse, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua kaupungeissasi.

⁵⁸ Jos et noudata tarkoin kaikkia tämän lain sanoja, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, etkä pelkää Herran, sinun Jumalasi, kunnioitettavaa ja pelättävää nimeä,⁵⁹ Herra lyö sinua ja jälkeläisiäsi erityisen ankarilla ja pitkäillisillä vitsauksilla, pahoilla ja pitkäillisillä sairauksilla.⁶⁰ Hän tuo takaisin keskuuteesi kaikki Egyptin taudit, joita sinä kammoat, ja ne tarttuvat sinuun.⁶¹ Herra antaa tulla päällesi myös kaikenlaisia sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu tässä lain kirjassa, ja lopulta sinä tuhoudut.⁶² Koska et kuunnellut Herran, sinun Jumalasi, ääntä, teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko, vaikka te ennen olitte monilukuisia kuin taivaan tähdet.⁶³ Ja niin kuin Herra ennen iloitsi teistä tehdessään teille hyvää ja enentäessään teidän lukuanne, niin Herra silloin iloitsee teistä hävittäessään ja tuhotessaan

teidät. Silloin teidät temmataan irti siitä maasta, jota te nyt menette ottamaan omaksenne.

⁶⁴ Herra hajottaa sinut kaikkien kansojen sekaan kautta koko maailman, ja sinä palvelet siellä muita jumalia, joita sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet, puuta ja kiveä. ⁶⁵ Niiden kansojen seassa sinä et saa lepoa eikä jaloillesi löydy lepopaikkaa. Herra antaa sinulle siellä vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun. ⁶⁶ Elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan varassa, yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa etkä voi olla varma hengestäsi. ⁶⁷ Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi ilta', ja illalla: 'Jospa olisi aamu!' Sellaista pelkoa sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia asioita sinä näet silmilläsi. ⁶⁸ Herra kuljettaa sinut laivoilla takaisin Egyptiin, josta minä sanoin sinulle: 'Sinun ei enää tarvitse nähdä sitä.' Siellä te kaupittelette itseänne orjiksi ja orjattariksi vihollisillenne, mutta ostajaa ei ole."

Herra uudistaa liittonsa Mooabin maassa

⁶⁹ Nämä ovat sen liiton sanat, jonka Herra käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa sen liiton lisäksi, jonka Herra oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla.

29 ¹ Mooses kutsui koko Israelin koolle ja sanoi kansalle: "Te olette nähneet omin silmin kaiken, mitä Herra teki Egyptin maassa farolalle, kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen – ² nuo suuret koettelemukset, jotka te näitte omin silmin, nuo suuret tunnusteot ja ihmeet. ³ Tähän päivään mennessä Herra ei kuitenkaan ole suonut teille ymmärtävää sydäntä, näkeviä silmiä eikä kuulevia korvia. ⁴ Minä kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, mutta vaatteet eivät kuluneet yltänne eivätkä kengät jaloistanne. ⁵ Te ette saaneet leipää syödäkseenne ettekä viiniä tai väkijuomaa juodaksenne, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁶ Kun tulimme tähän paikkaan, Sihon, Hesbonin kuningas, ja Oog, Baasanin kuningas, lähtivät sotimaan meitä vastaan, mutta me löimme heidät. ⁷ Me otimme haltuumme heidän maansa ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille sekä toiselle puolelle Massan heimoa. ⁸ Noudattakaa siis tämän liiton sanoja ja toimikaa niiden mukaan, että menestyisitte kaikessa, mitä teette.

⁹ Te kaikki seisotte tänä päivänä Herran, Jumalanne, edessä, kaikki te israelilaiset heimoittain: päämiehenne, vanhimpanne, johtomiehenne, ¹⁰ lapsenne ja vaimonne sekä myös muukalaiset, puunhakkaajat ja vedenkantajat, jotka ovat leirissäsi. ¹¹ Sinä olet astumassa Herran, Jumalasi,

liittoon, hänen valaliittoonsa. Herra, sinun Jumalasi, tekee sen tänään sinun kanssasi¹² korottaakseen sinut kansakseen ja ollakseen sinun Jumalasi, niin kuin hän on sinulle puhunut ja niin kuin hän on vannonut isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille.¹³ Minä en tee tätä liittoa, tätä valaliittoa, ainoastaan teidän kanssanne,¹⁴ jotka tänä päivänä olette tässä meidän kanssamme, Herran, meidän Jumalamme, edessä, vaan yhtä hyvin niiden kanssa, jotka eivät ole tänä päivänä tässä meidän joukossamme.

¹⁵ Te tiedätte, että me asuimme Egyptin maassa ja että me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden alueiden kautta te olette kulkeneet.¹⁶ Te näitte ne iljettävät puiset, kiviset, hopeiset ja kultaiset jumalankuvat, joita heillä on.¹⁷ Ettei vain teidän joukossanne olisi miestä tai naista, sukua tai heimoa, jonka sydän on tänä päivänä kääntynyt pois Herrasta, meidän Jumalastamme, niin että he ryhtyvät palvelemaan noiden kansojen jumalia. Varokaa, ettei teidän keskuudessanne ole juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa¹⁸ ja ettei kukaan tämän valan sanat kuullessaan siunaisi itseään sydämessään ja ajattelisi: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin paatunein sydämin.' Näin hän tuhoaa sekä runsaasti kastellun että kuivan maan.¹⁹ Herra ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan Herran viha ja kiivaus syttyvät silloin sitä miestä vastaan. Kaikki kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, lankeavat hänen päälleen, ja Herra pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta.²⁰ Herra erottaa hänet kaikista Israelin heimoista ja tuottaa hänelle onnettomuuden, kaikki ne liiton kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan.

²¹ Tulevat sukupolvet kysyvät – teidän lapsenne, jotka nousevat teidän tilallenne, ja kaukaisesta maasta tulevat muukalaiset, jotka näkevät sen maan vitsaukset ja sairaudet, joilla Herra sitä rasittaa,²² tulikiven ja suolan, koko maan kuin poltettuna, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva enää ruohoa; käy niin kuin silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun Herra vihassaan ja kiivaudessaan ne hävitti –²³ niin silloin kaikki kansat kysyvät: 'Minkä vuoksi Herra on tehnyt tälle maalle näin? Miksi tämä hänen suuren vihansa hehku?'²⁴ Heille vastataan: 'Sen tähden, että he hylkäsivät liiton, jonka Herra, heidän isiensä Jumala, teki heidän kanssaan viedessään heidät pois Egyptin maasta,²⁵ ja alkoivat palvella muita jumalia ja palvoa niitä, jumalia, joita he eivät tunteneet ja joita hän ei ollut heidän osakseen jakanut.²⁶ Siksi Herran viha syntyi tätä maata kohtaan, niin että hän antoi kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, kohdata sitä.²⁷ Herra tempasi heidät pois heidän omasta maastaan

vihassaan, kiivaudessaan ja suuressa suuttumuksessaan ja heitti heidät toiseen maahan, jossa he ovat tänäkin päivänä.’

²⁸Salatut asiat ovat Herran, meidän Jumalamme, mutta ne, jotka on ilmoitettu, ovat meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me toimisimme kaikkien tämän lain sanojen mukaan.”

Herra armahtaa ja siunaa kansaansa

30¹“Kun kaikki tämä kohtaa sinua, siunaus niin kuin kirouskin, jotka minä olen asettanut sinun eteesi, niin silloin sinä menet itseesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra, sinun Jumalasi, on sinut karkottanut. ²Sinä palaat Herran, Jumalasi, luo, ja sinä itse ja sinun lapsesi kuuntelette kaikessa hänen ääntään koko sydämestänne ja koko sielustanne, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsken. ³Silloin Herra, sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua. Herra, Jumalasi, kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joiden keskuuteen hän on sinut hajottanut. ⁴Vaikka sinut olisi karkotettu taivaitten ääriin, Herra, sinun Jumalasi, kokoaa ja noutaa sinut sieltäkin. ⁵Herra, Jumalasi, tuo sinut siihen maahan, jonka sinun isäsi ottivat omakseen, ja sinä saat ottaa sen omaksesi. Hän tekee teille hyvää ja antaa teidän lisääntyä lukuisammiksi kuin isänne olivat. ⁶Herra, sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja jälkeläistesi sydämet, niin että sinä rakastat Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi ja koko sielustasi. Niin sinä saat elää. ⁷Herra, sinun Jumalasi, antaa kaikkien näiden kirousten kohdata vihollisiasi ja vihamiehiäsi, jotka vainosivat sinua.

⁸Silloin sinä kuuntelet jälleen Herran ääntä ja teet kaikkien hänen käskyjensä mukaan, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsken. ⁹Herra, sinun Jumalasi, siunaa runsain mitoin kaiken, mitä teet. Hän tekee ruumiisi hedelmän ja karjasi jälkikasvun hyvin lukuisaksi ja maasi sadon hyvin runsaaksi. Herra iloitsee sinusta jälleen, sinun parhaaksesi, niin kuin hän iloitsi isistäsi, ¹⁰kun sinä kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan, ja kun sinä palaat Herran, Jumalasi, luo koko sydämestäsi ja koko sielustasi.

¹¹Tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle liian vaikea täyttää eikä liian etäinen. ¹²Se ei ole taivaassa, niin että sinun tarvitsisi sanoa: ‘Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?’ ¹³Se ei ole myöskään meren takana, niin että sinun tarvitsisi sanoa: ‘Kuka menee puolestamme

meren taakse noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?’¹⁴ Sana on aivan lähellä sinua, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää.”

Valitse siis elämä!

¹⁵ “Katso, minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan,¹⁶ kun minä käsken sinun rakastaa Herraa, Jumalaasi, vaeltaa hänen teitään ja noudattaa hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, että saisit elää ja lisääntyisit ja Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.¹⁷ Mutta jos sydämesi kääntyy pois etkä ole kuuliainen vaan annat vietellä itsesi palvomaan muita jumalia ja palvelemaan niitä,¹⁸ niin minä ilmoitan teille tänä päivänä, että te totisesti tuhoudutte ettekä elä kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omakseenne Jordanin tuolta puolen.

¹⁹ Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi saisitte elää.²⁰ Rakasta Herraa, Jumalaasi, kuuntele hänen ääntään ja riipu hänessä kiinni. Siinä on sinun elämäsi, ja niin tehden sinä elät vanhaksi asuessasi maassa, jonka Herra vannoni antavansa sinun isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille.”

MOOSEKSEN JÄÄHYVÄISET, 31 – 34

Mooses asettaa Joosuan seuraajakseen

31¹ Kun Mooses oli puhunut koko Israelille nämä sanat,² hän sanoi heille: “Minä olen nyt sadankahdenkymmenen vuoden vanha. En voi enää kulkea teidän edellänne, sillä Herra on sanonut minulle: ‘Sinä et mene tämän Jordanin yli.’³ Mutta Herra, sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi ja tuhoaa nämä kansat sinun tieltäsi, niin että voit ottaa haltuusi niiden maan. Myös Joosua kulkee edelläsi, niin kuin Herra on puhunut.⁴ Herra tekee noille kansoille niin kuin hän teki Siihonille ja Oogille, amorilaisten kuninkaille. Hän tuhosi heidät ja heidän maansa.⁵ Herra antaa nuo kansat teidän valtaanne. Tehkää niille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut.⁶ Olkaa lujia ja rohkeita! Älkää pelätkö älkääkään säikkykö heitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, kulkee itse teidän kanssanne. Hän ei jätä teitä eikä hylkää teitä.”

⁷ Mooses kutsui Joosuan esiin ja sanoi hänelle koko Israelin edessä: “Ole lujia ja rohkeita, sillä sinä saat mennä tämän kansan kanssa siihen maahan,

jonka Herra on heidän isilleen vannomallaan valalla luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi. ⁸ Herra itse kulkee edelläsi. Hän on sinun kanssasi, hän ei jätä eikä hylkää sinua. Älä pelkää äläkä kauhistu.”

Määräys lain lukemisesta kansalle

⁹ Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille, Leevin jälkeläisille, jotka kantoivat Herran liitonarkkua, ja kaikille Israelin vanhimmille. ¹⁰ Mooses antoi heille tämän käskyn: “Joka seitsemäs vuosi, määräaikaan vapautusvuotena, lehtimajanjuhlassa, ¹¹ kun koko Israel tulee koolle Herran, sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee, lukekaa tämä laki Israelin edessä koko kansan kuullen. ¹² Kootkaa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä muuriesi sisällä asuvat muukalaiset, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, Jumalaanne, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja. ¹³ Näin myös heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulevat sen ja oppivat pelkäämään Herraa, Jumalaanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, jota te nyt menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Viimeiset ohjeet Moosekselle

¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: “Katso, se aika lähestyy, jolloin sinun on kuoltava. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä annan hänelle käskyni.” Niin Mooses ja Joosua menivät ilmestysmajaan ja asettuivat sinne seisomaan. ¹⁵ Herra ilmestyi majassa pilvipatsaassa, ja pilvipatsas seisahtui majan ovelle.

¹⁶ Herra sanoi Moosekselle: “Sinä menet lepoon isiesi luo, mutta tämä kansa nousee ja lähtee haureudessa seuraamaan vieraita jumalia siinä maassa, johon se menee. Se hylkää minut ja rikkoo liittoni, jonka minä olen tehnyt sen kanssa. ¹⁷ Sinä päivänä minun vihani syttyy sitä vastaan, minä hylkään heidät ja peitän heiltä kasvoni. Se joutuu riistettäväksi, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päivänä se sanoo: ‘Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua siksi, ettei Jumalani ole keskelläni?’ ¹⁸ Mutta silloin minä peitän kasvoni kokonaan kaiken sen pahan tähden, mitä se on tehnyt kääntymällä muiden jumalien puoleen.

¹⁹ Kirjoita nyt itsellesi tämä laulu ja opeta se israelilaisille, niin että se on heidän huulillaan. Näin tämä laulu on minun todistajani israelilaisia vastaan. ²⁰ Minä vien Israelin siihen maahan, josta minä vannoin valan heidän isilleen, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. He saavat syödä kyllikseen ja lihovat. Kuitenkin he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä. He halveksivat minua ja rikkovat minun liittoni. ²¹ Kun suuret

onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, tämä laulu on todistajana heitä vastaan, sillä se ei unohdu heidän jälkipolviensa huuililta. Minä tiedän heidän taipumuksensa, jotka heillä on tänä päivänä, jo ennen kuin minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta minä olen vannonut heille valan.”

²² Mooses kirjoitti laulun samana päivänä ja opetti sen israelilaisille.

²³ Sitten Herra antoi Joosualle, Nuunin pojalle, tämän käskyn: “Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka minä valalla vannon olen heille luvannut. Minä olen sinun kanssasi.”

Lain kirjan säilyttäminen

²⁴ Kun Mooses oli kirjoittanut loppuun asti kirjaan tämän lain sanat, ²⁵ hän antoi Herran liitonarkkua kantaville leeviläisille tämän käskyn:

²⁶ “Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se Herran, teidän Jumalanne, liitonarkun viereen. Se on oleva siellä todistajana sinua vastaan, Israel. ²⁷ Minä tunnen teidän kapinallisuutenne ja uppinkiskaisuutenne. Kun minun vielä eläessäni teidän keskellänne te jatkuvasti kapinoitte Herraa vastaan, kuinka paljon enemmän te kapinoittekaan minun kuolemani jälkeen!

²⁸ Kootkaa luokseni kaikki heimojenne vanhimmat ja johtomiehenne. Minä tahdon puhua heille nämä sanat ja ottaa taivaan ja maan todistajiksi heitä vastaan, ²⁹ sillä minä tiedän, että minun kuoltuani te vaellatte kelvottomasti ja käännytte pois siltä tieltä, jota minä käskin teidän vaeltaa. Aikojen lopulla teitä kohtaa onnettomuus, koska te teette sellaista, mikä on paha Herran silmissä, ja vihoitatte hänet teoillanne.”

Mooseksen laulu

³⁰ Sitten Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen alusta loppuun asti tämän laulun sanat:

32 ¹ “Kuunnelkaa, taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat. ² Pisaroikoon sateena opetukseni, valukoon kasteena puheeni niin kuin vihma vihannalle, kuin sadekuurot nurmikolle, ³ sillä minä julistan Herran nimeä. Kuuluttakaa meidän Jumalamme suuruutta!

⁴ Kallio hän on, hänen tekonsa ovat täydelliset, kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Hän on uskollinen Jumala, hänessä ei ole vääryyttä, hän on vanhurskas ja oikeamielinen. ⁵ Kelvottomasti rikkovat häntä vastaan nuo, jotka eivät ole hänen lapsiaan vaan ovat häpeätahra, tuo nurja ja kiero sukupolvi. ⁶ Näinkö sinä menettelet Herraa kohtaan, sinä houkkamainen ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti.

⁷ Muistele muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. Kysy isältäsi, niin hän kertoo sen sinulle, vanhuksiltasi, niin he sen sinulle sanovat. ⁸ Kun Korkein jakoi kansoille perinnöt, kun hän erotteli ihmiset, hän määräsi kansojen rajat Israelin poikien luvun mukaan. ⁹ Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa. ¹⁰ Herra löysi hänet autiomaasta, autiosta, ulvovasta erämaasta. Herra otti hänet hoiviinsa ja opetti häntä, suojeli häntä kuin silmäteräänsä. ¹¹ Niin kuin kotka houkuttelee pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, levittää siipensä, ottaa poikasensa ja kantaa niitä siivillään, ¹² niin Herrakin johdatti kansaansa, hän yksin, hänen kanssaan ei ollut vierasta jumalaa. ¹³ Herra kuljetti häntä vaunuilla maan kukkuloiden yli, ja hän sai syödä pellon antimia. Herra antoi hänen imeä hunajaa kalliosta, öljyä kovasta kivistä. ¹⁴ Herra antoi heille voita lehmistä ja maitoa lampaista, karitsojen rasvaa, Baasanin pässejä ja pukkeja ja vehnän parasta ydintä. Sinä sait juoda viiniä, rypäleen verta.

¹⁵ Mutta Jesurun lihoi ja alkoi potkia, ja hänestä tuli lihava, paksu ja äksy. Hän hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksi pelastuksensa kalliota. ¹⁶ Hän herätti Jumalan kiivauden vierailta jumalillaan, vihoitti hänet iljetyksillään. ¹⁷ He uhrasivat riivaajille, eivät Jumalalle, jumalille, joita he eivät tunteneet, uusille, äsken löytämilleen, joita teidän isänne eivät tunteneet. ¹⁸ Kalliota, joka sinut synnytti, sinä et muistanut, sinä unohdit Jumalan, joka antoi sinulle elämän.

¹⁹ Herra näki sen ja hylkäsi heidät, hänen poikansa ja tyttärensä vihastuttivat hänet. ²⁰ Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, tahdon nähdä, mikä heidän loppunsa on. He ovat kiero sukupolvi, lapsia vailla uskollisuutta. ²¹ He ovat kiivastuttaneet minut jumalilla, jotka eivät jumalia ole, vihoittaneet minut turhuuksillaan. Niinpä minäkin kiivastutan heidät kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkkamaisella kansalla. ²² Sillä minun vihani tuli on syttynyt, se leimuaa alimpaan tuonelaan asti. Se ahmii maan satoineen ja polttaa vuorten perustukset. ²³ Minä kasaan heidän päälleen onnettomuuksia, ammun heihin kaikki nuoleni, ²⁴ nälän näännytystä, kuumetaudin poltetta ja ruton hävitystä. Raatelevat pedot minä lähetän heidän kimppuunsa ja maassa matelevat myrkkyykäärmeet. ²⁵ Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu. Nuorukaiset ja neitsyet kuolevat, niin myös imeväiset ja harmaapäät.

²⁶ Minä olisin tuhonnut heidät ja hävittänyt heidän muistonsa ihmisten mielestä, ²⁷ ellen olisi varonut vihollisen pilkkaa ja sitä, että vastustajat sanovat vääristellen: 'Meidän kätemme oli voitokas, ei Herra ole tehnyt

mitään tästä kaikesta.’²⁸ Israel on kansa, joka on hukannut neuvot, eikä sillä ole ymmärrystä.²⁹ Jos he olisivat viisaita, he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä on heidän tulevaisuutensa.

³⁰ Kuinka yksi voisi ajaa takaa tuhatta, kuinka kaksi saisi pakenemaan kymmentuhatta, ellei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä!³¹ Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän kalliomme. Näin vihollisemmekin päättelevät.

³² Sodoman viiniköynnöksiä ovat heidän köynnöksensä, Gomorran pengermien perua. Heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän rypäleterttunsa ovat karvaita.³³ Lohikäärmeitten myrkyä on heidän viininsä, kyykäärmeitten kauheaa myrkyä.³⁴ Eikö tämä kaikki ole minulla tallessa, sinetöitynä varastoissani?³⁵ Minun on kosto ja palkanmaksu, se odottaa aikaa, jolloin heidän jalkansa horjuu. Heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, heidän määräaikansa tulee rientäen.’

³⁶ Herra tuomitsee kansansa ja säälii palvelijoitaan. Hän näkee, että heidän voimansa on ehtynyt ja kaikki on tyystin lopussa.³⁷ Hän sanoo: ‘Missä ovat heidän jumalansa, missä kallio, johon he turvasivat?’³⁸ Missä ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin? Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne kätköpaikkana teille.³⁹ Nähkää nyt, että minä, minä se olen, eikä minun rinnallani ole yhtäkään jumalaa. Minä surmaan ja herätän eloon, minä muserran ja minä parannan, eikä ole ketään, joka pelastaa minun käsistäni.⁴⁰ Minä kohotan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankaikkisesti,⁴¹ minä teroitin salamoivan miekkani ja käteni ryhtyy toteuttamaan tuomiota. Minä kostan vastustajilleni, maksan takaisin vihamiehilleni.⁴² Minä annan nuolteni juopua verestä – minun miekkani syö lihaa – kaatuneiden ja vangittujen verestä, vihollispäällikköjen päistä.’

⁴³ Riemuitkaa kansat hänen kansansa kanssa, sillä hän kostaa palvelijointensa veren. Hän antaa koston kohdata vastustajiaan ja toimittaa sovituksen maalleen ja kansalleen.”

⁴⁴ Mooses lausui Joosuan, Nuunin pojan, kanssa kaikki tämän laulun sanat kansan kuullen.

Mooses päättää puheensa

⁴⁵ Kun Mooses oli puhunut kaikki nämä sanat koko Israelille,⁴⁶ hän sanoi heille: “Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, joilla minä tänä päivänä todistan teitä vastaan, niin että voitte käskää lapsianne noudattamaan kaikkia tämän lain sanoja ja tekemään niiden mukaan.⁴⁷ Ne eivät ole teille

turhia sanoja, vaan niissä on teidän elämänne. Näiden sanojen varassa te elätte kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Mooses saa katsella Kanaaninmaata

⁴⁸ Herra puhui Moosekselle sinä samana päivänä ja sanoi: ⁴⁹ “Nouse tuonne Abarimin vuoristoon Nebonvuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisten omaisuudeksi. ⁵⁰ Sinä kuolet vuorella, jolle nouset, ja sinut otetaan heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron kuoli Hoorinvuorella ja hänet otettiin heimonsa luo, ⁵¹ koska te olitte uskottomia minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden luona Kaadeksessa Siinin autiomaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä. ⁵² Kaukaa saat sinä katsella tuota maata, mutta sinne sinä et pääse, maahan, jonka minä annan israelilaisille.”

Mooses siunaa Israelin

33 ¹ Tämä on siunaus, jolla Mooses, Jumalan mies, siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa. ² Hän sanoi: “Herra tuli Siinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille, ilmestyi kirkkaudessaan Paaranin vuorilta. Hän tuli esiin kymmentuhantisten pyhien joukosta, hänen oikealla puolellaan leimusi lain tuli.

³ Herra rakastaa kansoja, kaikki niiden pyhät ovat hänen kädessään. He laskeutuvat maahan sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi. ⁴ Mooses antoi meille lain, perinnön Jaakobin seurakunnalle. ⁵ Jesurun sai kuninkaan, kun kansan päämiehet kokoontuivat yhdessä Israelin heimojen kanssa.

⁶ Saakoon Ruuben elää, älköön hän kuolko, mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä joukko.”

⁷ Juudasta hän sanoi: “Kuule, Herra, Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Omin käsin hän taisteli sen puolesta; ole sinä apuna hänen vihollisiaan vastaan.”

⁸ Leevistä hän sanoi: “Sinun tummimisi ja uurimisi kuuluvat hänelle, joka on sinulle uskollinen, jota sinä koettelit Massassa ja jonka kanssa riitelit Meribanveden luona. ⁹ Hän sanoi isästään ja äidistään: ‘En ole heitä nähnyt.’ Hän ei tunnustanut veljiään omikseen eikä tuntenut omia lapsiaan. He noudattivat sinun sanaasi ja pysyivät sinun liitossasi. ¹⁰ He opettavat säädöksiäsi Jaakobille ja lakiasi Israelille. He tuovat eteesi suitsukkeen savua, alttarillesi kokonaisuhreja. ¹¹ Siunaa, Herra, hänen voimansa ja ole

suosiollinen hänen kättensä työlle. Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen vihamiehensä, niin etteivät he enää nouse.”

¹² Benjaminista hän sanoi: “Herran rakkaana hän asuu hänen turvissaan. Herra suojelee häntä lakkaamatta, hän saa asua Herran hartioilla.”

¹³ Joosefista hän sanoi: “Hänen maansa on Herran siunaama kasteella, kalleimmalla, mitä tulee taivaasta, ja mitä tulee maan syvyyksistä alhaalta, ¹⁴ kalleimmalla, mitä aurinko antaa, kalleimmalla, mitä kuun vaiheet tuottavat, ¹⁵ kalleimmalla, mitä tulee ikiaikaisten vuorten huipuilta, kalleimmalla, mitä tulee ikikukkuloilta, ¹⁶ kalleimmalla, mitä maa kasvaa ja mitä siinä on. Hänen suosionsa, hänen, joka asui piikkisessä pensaassa, laskeutukoon Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan päälaelle. ¹⁷ Hänen sonniensa esi-koinen on kunniaksi hänelle, sillä on sarvet kuin villihärällä. Niillä se puskee kumoon kansat, kaikki kansat maan ääriin saakka. Sellaisia ovat Efraimin kymmenettuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.”

¹⁸ Sebulonista ja Isaskarista hän sanoi: “Iloitse, Sebulon, kun lähdet liikkeelle, ja sinä, Isaskar, majoissasi. ¹⁹ He kutsuvat kansoja vuorelle, siellä he uhraavat vanhurskauden uhreja. He imevät merten rikkauden ja hiekkaan kätkeyt aarteet.”

²⁰ Gaadista hän sanoi: “Kiitetty olkoon hän, joka laajentaa Gaadin alueen. Niin kuin leijona Gaad asettuu paikoilleen; se raatelee käsivarren ja päälaenkin. ²¹ Hän katsoi itselleen parhaan osuuden, sillä sinne oli kätkeyty hänelle johtajan osa. Hän tuli kansan päämiesten kanssa ja toteutti Herran vanhurskauden ja hänen Israelia koskevat päätöksensä.”

²² Daanista hän sanoi: “Daan on leijonanpentu, joka loikkaa esiin Baasanista.”

²³ Naftalista hän sanoi: “Naftali on kylläinen suosioista ja täynnä Herran siunausta. Hän saa periä lännen ja etelän.”

²⁴ Asserista hän sanoi: “Pojista siunatuin on Asser. Olkoon hän veljiensä suosiossa, kastakoon hän jalkansa öljyyn. ²⁵ Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi, ja niin kuin ovat päiväsi, niin olkoon voimasikin.

²⁶ Ei kukaan ole niin kuin Jesurunin Jumala, joka ratsastaa avuksesi taivaasta, majesteettiudessaan pilvien päältä. ²⁷ Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret. Hän karkotti viholliset sinun tieltäsi ja sanoi: ‘Hävitä heidät!’ ²⁸ Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillään viljan ja viinin maassa. Siellä taivaskin pisaroi kastetta. ²⁹ Onnellinen olet sinä, Israel – kuka on sinun kaltaisesi! Sinä olet Herran

pelastama kansa! Hän on sinun kilpesi ja apusi, ja majesteettinen miekkasi. Sinun vihollisesi mielistelevät sinua, ja sinä tallaat heidän kukkuloitaan.”

Mooseksen kuolema ja jälkimaine

34¹ Mooses nousi Mooabin arolta Nebonvuorelle, Pisgan huipulle, joka on vastapäätä Jerikoa. Herra näytti hänelle koko maan: Gileadin aina Daaniin asti,² koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan Länsimereen asti,³ Etelämaan ja tasangon, Jerikon eli Palmukaupungin laakson, aina Sooriin asti.⁴ Herra sanoi Moosekselle: ”Tämä on se maa, josta minä vannoin Abrahamille, lisakille ja Jaakobille valan: ‘Sinun siemenellesi minä annan tämän maan.’ Minä olen antanut sinun nähdä sen omin silmin, mutta sinne sinä et pääse.”

⁵ Mooses, Herran palvelija, kuoli Herran sanan mukaan siellä, Mooabin maassa.⁶ Herra hautasi hänet Mooabin maassa laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria, mutta kukaan ei ole tähän päivään mennessä saanut tietää hänen hautapaikkaansa.⁷ Mooses oli kuollessaan sadankahdenkymmenen vuoden ikäinen. Hänen silmänsä eivät kuitenkaan olleet hämärtyneet eikä hänen elinvoimansa ehtynyt.⁸ Israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää. Sitten Mooseksen muistoksi vietetty itku- ja suruaika päättyi.⁹ Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päälleen. Israelilaiset tottelivat Joosuaa ja tekivät sen mukaan kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

¹⁰ Mutta Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka Herra tunsi kasvoista kasvoihin.¹¹ Ei ole ollut ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, joita hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleen sekä koko hänen maalleen,¹² ei ketään, jolla olisi ollut niin suuri voima ja joka olisi tehnyt sellaisia suuria ja pelottavia tekoja, joita hän teki koko Israelin nähden.